د گەل مرۆڤێن خودێ

تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

تەفسىرى نوور

د گهل مروّڤين خوديّ

تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

چاپا سٽيئ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

﴿ أَلَاۤ إِنَّ أَوْلِيَآ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ ٱلَّذِينَ اَاللَّهُ وَالَّا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ ٱلَّذِينَ اَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ فِي ٱلْحَيَوْةِ ٱللَّانْيَا وَفِي ٱلْآخِرَةَ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَتِ ٱللَّهِ ذَالِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ۞ ﴾

يونس: ٦٢-٦٢

رواه الحاكم وأحمد والنسائي وابن ماجه

ديساري

بـۆ:

مرۆڤێن خودێ.. بۆ بيرهاتن.

وبۆ:

مروّڤيٚن دنيايێ.. بوٚ مفاوهرگرتن.

يێۺڲۅٚؾڹ

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

- ﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوثُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ۞ ﴾ (آل عمران: ١٠٢).
- ﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفْسِ وَحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِى تَسَآءَلُونَ بِهِ وَٱلْأَرْحَامَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبَا مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِى تَسَآءَلُونَ بِهِ وَٱلْأَرْحَامَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبَا مِنْهُمَا رَجَالًا وَالنساء: ١).
- ﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَقُولُواْ قَوْلَا سَدِيدَا ۞ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمُ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُ وَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۞ ﴾ (الأحزاب: ٧٠-٧١).

أما بعد: فإن أصدق الحديث كتاب الله، وأحسن الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

د ناڤ مروّڤان دا هنده ک کهس ههنه پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- ناڤێ وان يێ کرييه (مروٚڤێن خودێ)؛ چونکی ئهو بوٚ خودێ دژين وبوٚ خودێ دمرن.. ئهڨ مروٚڤێن ژێگوٚتی وهکی مه مروٚڤن، ب وی تشتی کهيفخوٚش دبن يێ مروٚڤێن دی پێ کهيفخوٚش دبن، و ب وی تشتی دئێشن يێ مروٚڤێن دی پێ دئێشن، بهلێ تشتێ وان ژ ههمی مروٚڤێن دی جودا دکهت ئهوه ئهو دژين نه بوٚ ژيانێ؛ چونکی ژيانێ پێتڠی ب وان ههيه، وگاڨا ئهو دمرن ژی عهرد وعهسمان، گياندار وشينکاتی، بوٚ دگرين وژێ خهريب دبن!

توخمه کی غهریبن، د ناف مرق فان دا گهله که دکیمن، به لی چو گاف وچو دهم ژ وان فالا نابن، پترین جاران ئهو د ناف خهلکی دا دفه شارتینه؛ چونکی ئارمانجا وان ئهو نینه ئهو ل پیشییی بن.. دبهرزه نه؛ چونکی ئهو ل دویف دنیایی نابه زن ودهستین زه لامین دنیایی ماچی ناکه ن.. به لی یا غهریب ئهوه د گهل فی به رزه ییا خو ژی هه می ده مان وه کی ستیرین عهسمانی -ئهوین گهله ک ژ مه دبلند تر - ئهوی گهش دکه ن، و ل شه فین ره ش و تاری ری فنگ و ریبار ل به روناهیا وان دده نه ری ... گهله ک جاران مروف ژ نه زانینا خو هزر دکه ت کو هه یف وستیر دزیده نه وچو مفا تیدا نینه، به لی ده می عهورین ره ش خو دده نه ئیک و عهسمان دئازریت و دنیا دبته تبلیجاف، هنگی ئه و به این هه یف وستیر ان دزانت.

مروّقیّن خودی خودان دله کی پاقر وبروینن، دله کی وهسایه قریّرا دنیایی هه می نه شیت خو هندی جهی ده قه کی ری ری ره ش بکه ت، یان خو به قه م ری بکه ت. مروّقیّن خودی خودان باوه رییه کا روهن وگه شن، روّناهییا قورئانی ل سهر دیّمی وان دیار دکه ت، بیّی خو وهستاندن ئاخفتنا وان یا چیّکرییه، ووهسا خوّش ورحه ت د دلی خه لکی دا دچت، دی بیّری ئاقه کا ساره ل بنی به رییه کا ئاریای، ول ها قینه کا شاریای، بو مروّقه کی تیّهنی دئیته پیّشکیّشکرن!

چیا.. ئهگهر ئهو ستوین بن یین عهرد پی دئیته راگرتن دا نههژییت، مروّقین خودی ئهو ستوینن یین مروّث پی دئینه راگرتن دا ئهو ریبهرزه نهبن.

ل دەمه کی خودی کهرهم د گهل من کر، ئهز د گهل قی توخمی مروقان ژیام.. خودی گهله ک یی ب ره حمه!! روّژ وهسا یا چیکری ئهگهر مروّق نهشیّت بگههتی ژی یی ژی بی بار نابت، ههما ژ دویر قه تیّهنا وی، گهرما وی، روّناهییا وی دگههتی.. من گوّت: ئهز د گهل قی توخمی مروّقان ژیام، نه کو د ناق وان دا؛ چونکی ئهم -ئهوین حه ژیکرنا دنیایی جهی خوّ د دلیّن مه دا کری - یا ژ مه زیده یه ئهم بشیّین بگههینه ریّزا مروّقیّن خودی..

و ل وی ده می نهز د گهل مروّقین خودی ژیایم، ومن چیروّک وسهرهاتییین وان د گهل خو قهگیراین، ئهز ب خوشیه کا گهله کا مهزن حهسیام، تامه کا تایبه ت من سه حکر، گهله ک ههلویستین وان، پهیڤین وان، ئهز هژاندم.. گهله ک جاران من وه هزر دکر ئهزیی ژ دنیایی دهرکه فتیم، ئه شکه کهسین ئهز نوکه د گهل دژیم نفشه کی جودانه ژ نفشی مه، بهلی ههر جاره کا من بیرا خوّل هندی دئینا شه کو ئه شه و مروّقین خودینه) عهجیبییا من قهدره شی.. بهلی، ئاخری مروّقین خودی دقیت وه کی مه مروّقین خودین نهبن. و پشتی ئه شوری دبورت، ب دویماهی هاتی، پشتی ئهز ژ قی جیهانی تشته کی خوّش زوی دبورت، ب دویماهی هاتی، پشتی ئهز ژ قی جیهانی قهگهریایم، ئهو جیهانا مروّقی تیدا های ژ جهی وده می نامینت، من قیا ئهزیی خوّشییا نهز ده مه کی پی حهسیایم، ووان ژی تیدا پشکدار بکهم.. قیجا کهرهم بکهن خوّشییا نهز ده مه کی پی حهسیایم، ووان ژی تیدا پشکدار بکهم.. قیجا کهرهم بکهن دا ده مه کی د گهل مروّقین خودی برایین دا بزانین کانی نهو کینه؟ وچاوا دئاخش؟ وچاوا هزر دکهن؟ وهرن دا پیک شه گوه بده ینه مروّقین خودی، دا سه حکه ینی کانی ج

د قان بهرپهران دا مه ل بهره -ب ئانههییا خودیّ- ئهم چهنده کی خو نیزیکی کاروانی پیروزی قان توخمه مروقان بکهین؛ دا دهمه کی د گهل وان دا بژین.. راسته هنده ک جاران ئهم د قی گهشتا خو دا دی به حسی جهی وده می کهین، به لی هزر نه کهن گوتنیّن مه دی قه گیرانا دیرو کی بت، مه نه ل بهره د قی کتیبا خو دا دیرو کا قان مروقان ییّن مه هلبژارتین بو ههوه قه گیرین؛ چونکی ئهو کاره کی مهزنتره ژ شیانیّن مه، ب تنی مه دقیّت خوانده قانیّن قهدرگران ل مهزنییا قان مروقان ئاگه هدار بکهین، هنده ک بهرپهران ژ دیروّکا وان یا گهش هلبژیرین و بهرچاف بکهین؛ دا بیرا مه پی ل وان بیّته قه، و دا به لکی ههر ئیّک ژ مه ل دویف شیانیّن خوّ چاف ل وان بیکه ت.

و ل دویماهییا قنی پیشگوتنی یا د جهی خو دایه خوانده قان ل هندی هشیار بکهم کو ئه بابه به د بنیات دا بهرنامهیه کی سیه خه له کی بوو، بو رادیویا دهوکی (ده نگی کوردستان) ها تبوو ئاماده کرن، و ل ره مه زانا سالا (۱٤۱۸) مشه ختی بهرانبهر (۱۹۹۷) زایینی ها تبوو به لا فکرن، و ئه ف بابه ته ژهرماره کا نه یا کیم ژکیبین که فن ونوی یی ها تییه وه رگرتن، و ره نگه هنده ک جاران نیف وه رگیران ژی بت ژهنده ک ژیده ران، به لی چونکی بابه ته کی ئیزگه یی بوو د ده همه نان دا ئیشاره ت بو ژیده ران نه ها تیه دان، و ب راستی من هزرا هندی ژی نه کربوو کو بابه ت روز دکی بابه ته که کری نه کربوو کو بابه ت روز دکی هی من هزرا هندی ژی نه کربوو کو بابه ت روز ده که می به که که کری نه کور نه که می کاری مه بو مه ب خیر بنفیست و مه به به را مه ده ده را پیغه مبه روچاکین خو بیخت.

دهۆک سەرى رەبىعولئەووەلا سالا ۱٤۲۲ ک ۲۶ گۇلانا ۲۰۰۱ ;

سالۆخەتيْن مرۆڤيٽن خوديّ

خوانده قانین هیژا: بهری ئهم گهشه بهرپهرین دیروکا ئیسلامی قهلدهین، و د گهل مروقین خودی ب گهشته کا دریژ راببین، یا د جهی خو دایه ئهم قی توخمی مروقان ب ههوه بدهینه ناسین، وهنده ک ژ مهزنترین سالوخه تین وان بو ههوه بهرچاف بکهین وه کی ژ گوتنین وان ب خو دئینه وه رگرتن، ئهو گوتنین هه ر ئیک د جهی خو دا دنیایه کی دئینت؛ چونکی د گهل کورتییا خو دنیایه کا رامانان د ناف خو دا هل دگرت.

ومن نه باوهره ئیک ژ مه ههبت نهزانت هندی ئه ثریانهیه یا ئهم تیدا ژیانه کا بهروه خته، یا کورته، چهند دریژ ببت دی ب دویماهی ئیت، بهلی کیم کهس ژ مه ههنه ثی زانینی بو خو دکهنه دهرسه کا وهسا کو ههردهم وجی بو خو ژی وهربگرت.. مروّقی ئیکی ژ مروّقین خودی وسهروه ری ههمی مروّقان پیغهمبهری خوشتقی موحهمه حسلاف لی بن د گوتنه کا خو دا ایا کو ئیمامی بوخاری ژی قهدگوهیزت ثی راستییی ب جوانترین رهنگ بو مه دنه خشینت دهمی کهرهم دکهت ودبیژت: ﴿ کُنْ فِی الدُّنیا کَأَنَّكَ غریب اُو عابر سبیل ﴾ یه عنی: تو د دنیایی دا یی وهسا به ههر وه کی تو مروّقه کی غهریب یان مروّقه کی ریّقنگ.

باوهرییا خوّ ب دنیایی نهئینه.. راسته هندی تو بیّژی ئه و یا جوانه، یا خوّشه، بهلی پا ژ بیر نهکه ژی کو یا هه قال هیّله، یا خاپینی وکه، جاره کی هه ره نا قهبران، بهری خوّ بده وان هه می کیّلیین ب ره خ ئیّک قه، باش هزرا خوّ تیّدا بکه.. دنیایی ئه و هه می ییّن بن ئاخ کرین! قیّجا چاوا مروّث باوه رییا خوّ پیّ بینت؟

عەبدللاھى كورى عەبباسى -ئەوى حەدىسا بۆرى بۆ مە قەگوھاستى- ھەرگاڤ دگۆت: ((ئەگەر ل تە بوو سىندە ل ھىڤىيا ئىنقارى نەبە، وئەگەر ل تە بوو ئىنقار ل هیڤییا سپیدی نهبه))، ئهری چهند مروّث ته دیتینه د گهل ته، یا ل وان بوویه سپیده ونهگههشتینه ئیڤاری؟ یان ژی یا لئ بوویه ئیڤار ونهگههشتینه سپیدی؟ ئهگهر تو ئهڤروّ ژ وان نهبی، کی نابیّژت سوباهی دی بییه ئیّک ژ وان ودوّر دی گههته ته ژی؟!

مروّقیّن خودی ئهون ییّن قیّ راستییی باش دزانن، دنیایی باش دناسن، لهو دنیا نهشیّته وان.. بهری ههر تشته کی ئهو دزانن هاتنا وان بوّ قیّ دنیایی ومانا وان د قیّ ژیانی دا گهشته که، ئهو ب ریّقنگی ییّن هاتینی، وپشتی دهمه کی دی ئینه زقراندن..

ژین گهشتهکه، ژکیقه دهست پی دکهت؟ ودی بو کیقه چت؟

مروّڤێن خودێ دەمێ بەرسڤا ڤێ پسيارێ ددەن دبێژن: ژ نک خودێ.. وبوٚ نک خودێ!

(هـو الأوَّلُ والآخِرُ) خوديه ين ئيكن وئهوه ين دويماهيين.. ژنك خودي قويناغا وان دهست پن دكهت، وبو نك وى قهدگه پينت، قيجا چونكى هويه دقيت ئهوا د ناقبه را دهست پيكن ودويماهيين ژي دا هه ربو خودي بت، ژبه و قي چهندي كارواني ژيين وان كاروانه كن خوداييه، ئه و كيفه به ري خو بده ن څودي پيفه تر كهسي نابينن.

جاره کی کومه کا مروقین دنیایی، ئهوین تام نه کرییه شرینیا باوه رییی ب مروقه کی خودی وه رهاتن، ژکیم فامییا خو وان هزرکر دی شین ده لیقه یه کی خودی ژبیرا وی بهن، رابوون دهست و پی لی گریدان، ل سهر قی ته نشتی و درگیرا سهر ته نشتا دی، شیرین خو باش هوسین، گهفین مرنی لی کرن.. وی چ گوت؟

گوهن خوّ بدهنه گوتنا وي.. وي گوت:

ولست أبالي حين أُقْتَلُ مسلمًا على أي جنبٍ كان في الله مصرعي

یه عنی: ماده م دلی من باوه ری تیدا همیه به ری من هم ردی ل خودی بت، وهندی به ری من ل خودی بت نهز د خه ما هندی نابم هوین ل سمر کیژ ته نشتی من بکوژن یان به ری من بده نه کیژ لایی، چونکی که فتنا من -ل سه رکیژ ته نشتی بت هم ردی بو خودی بت.

بەلىخ.. ب رِیْقنگى ئەو يین ھاتین، میْقانن.. وما كەنگى قەمان بۆ میْقانى ھەيە؟

(حهسهنی بهصری) ئینک ژ مروقین خودی بوو، د کوشا کابانیه کا پیغهمبهری دا -سلاف لی بن- هاتبوو ب خودانکرن، روزه کی وی گوته هنده ک هه قالین خو: ((ب خودی من حه فتی زه لام ژ خه لکی به دری دیتبوون نه گهر هه وه نهو دیتبان هوین دا بیژن: نه قه ددین! من دیت نه و توخمه کی مروقان بوون دنیا ل نک ئینک ژ وان ژ وی ناخی بی خیرتر بوو یا وی پی خو ددانا سهر..))! نه و دنیایا خه لک خو سه را دده نه کوشتن، ل نک مروقین خودی ژ وی ناخی بی بهاتره یا ئینک ژ وان پی لی ددانت، و نه گهر ژ به رهندی نه با کو وان د قی دنیایی دا سه ری خو بو خودی دونی ده فی دنیایی دا سه دی خودی دونی ده فی دنیایی دا سه دی خودی دودی ده فی دنیایی دا شه دی دونیایی ده می بی ده فی دنیایی دا سه دی دو دی دونی دونی ده فی دنیایی دا در دونیایی دا شه در دونیایی ده دنیایی دا شه دی دنیایی دا شه دو دون دونی دونی ده دنیایی دا شه در دونیایی ده دنیایی ده دنیایی ده دنیایی دونیایی ده دنیایی دونیایی دون

مروّقیّن خودی د دنیایی دا درین، بهلی ئهو ریانا خوّ د دنیایی دا حسیّب دکهن گهشته کا شرین بهر ب کناری خودی قه، ر نک خودی ئهو دهست پی دکهن وبوّ نک وی دزقرن، وحهتا پشت راست ببن کو ئهو د قی دنیایی دا دی ب سلامه ت بن، ئهو زیره قانییی ل نه فسا خوّ دکهن، دا ئه و وان دسه ردا نه به ت، (سه له می کوری دیناری) دبیّرت: ((ترسا من ئه و نینه دوعایین من نه ئینه قه بویلکرن، ترسا من ئه وه وه ل من بیّت ئه ز دوعایان نه که م)).

بهلىّ.. خودايى مە باشترين خودايه، يى وەسايە چى گاڤا ئەم بووينە يىن وى ئەو دى يىي مە بت، وچى گاڤا مە ب دورستى و ژ دل ھەواريّن خو گەھاندنى ئەو دى دى دى ھەوارا مە ئىت، وەكى ئەو ب خو دبيّرْت: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِيَ أَسُتَجِبُ

لَكُمُ ﴾ (غافر: ٦٠) لـهو (شهقیقی کورئ سهلهمهی) دگوت: ((خودایی مه چیترین خودایه، ئهگهر ئهم گوهدارییا مه ناکهت))!

مروّقیّن خودی هیقییه کا هندا مهزن ب خودایی خوّ ههیه کو ئهو وان بهرناده ت ووان ناهیّلته ب تنی، هندی ئهو پشتا خوّ نهده نه وی، لهو ترسا وان ئهوه نهفسا وان هند بی سهر وبهر ببت کو بوّ شهیتانی ببته پیّرههه کا شهنبوّز وبهری وان بده ته کهندالی تیّچوونی، (ئیبراهیمی نهخه عی) گهله ک جاران ده می دوعا بوّ خوّ دکرن دگوّت: ((ئهی خودا! نهفسا من ره حمی ب من نابه ت تو ره حمی ب من ببه، ئهی خودا! تو نهفسا من بوّ من چیّکه)).

ئهگهر نه فسا مروّقی چیّبوو، پشتییی گونه هان ل سهر پشتا مروّقی نامینت، مروّق دی ب بارسقکییی حهسینت، له و ده می قهستا خودی دکه ت دی یی سقک بت، چو گونه هانابن وی قه کینشن، وخودی ب خوّ ب هه می مه زنییا خوّ قه-دینی به وسته کی ب نک من قه بیّت، ئه زدی گه زه کی ب نک وی قه چم)). جاره کی پشتی هنده ک میروّقین خودی یین هه ژار و ده ست قالا ژقریژا قه چم)). جاره کی پشتی هنده ک میروّقین خودی یین هه ژار و ده ست قالا ژقریژا دنیایی خوّ فروّتییه خودی، و هاتینه د ناق ریزا مروّقین خودی دا، هنده ک ژماقویل و مال مه زنین خودی نه ناس هاتنه نک پیخه میه ری سلاف لی بن و گوتنی: تو دزانی ئه م و فلان نه ل ریزه کیّینه، و ان ژنک خوّ بکه ده ردا نه م بشیین بینه دیوانا ده ، خود این وی..

هلبژیرت دی بته ئیک ژ مروّقین خودی، وته -ئهی موحهممهد- ماف نینه مروّقین من ژ دیوانا خوّ بکهیه دهر، ئهوان ئهزی هلبژارتیم ومن ئهو یین هلبژارتین!

مروّقیّن خودی دئیّنه قیّ دنیایی وهندی خودی بوّ وان قیای ئه و لیّ دمینن پاشی ژی بار دکهن، بهلی تشتیّ بهرچاڤ ل نک وان ئهوه: دنیا ب ههمی خوّشیییّن خوّ قه نهشیّت دهلیقهیهکا ب تنی ژی وان ژ بیرڤهکهت، یان ئیّکا هند ژیّ چیّ بکهت کو ئهو ئیّکیّ دی د گهل خودی ببینن، بهریّ وان ههر ییّ ل کناریّ خودی وهنگی ههدارا وان دئیّت گاڤا ئه و ب تنیّ د گهل خوداییّ خوّ دمینن، ل وی دهمی ئه و ب خوّشییهکا وهسا دحهسییّن دنیایی ههمییی ژ بیر دکهن، ژ قیّ ژیانیّ دردکهقن، بلند دبن، بهر ب (مهلهکووتا) خودی قه دچن.

ئمو ژی وهکی مه د قی دنیایی دا دده نه پی، بهلی ئمو وهکی مه ناچنه پی، خوشییین پیّکی بهری وان ژ ئارمانجی وهرناگیّپت، ودلی وان ژی سار ناکهت، وجهی ل قیانا وان یا ئیکانه تهنگ ناکت.. پاسته پیّکهکا دویر وان یا ل بهر ههی، پیّکهکا تژی نهخوّشی وئاستهنگه، بهلی مروّقینییا وان بوّ خودی قی گرانییی ل بهر وان سقک دکهت، هندی ئمو بیرا خوّ ل دویماهیییی دئینن بهراهی وان دسهردا نابهت، ئیّک ژ قان مروّقیّن خودی ییّن ب دورستی دنیا ناسی دبیّژت: ((من ئینا بهرچاقیّن خوّ ههر وهکی ئمز یی ل جههنهمی، خوارن وقهخوارنا وی، زنجیر ودوکیّلا وی، بیّهن یا ل من تهنگ کری، من د گوّته خوّ: ئمری ته چ دقیّت؟ نهفسا من دگوّت: خوزی ئمز زقریبامه دنیایی دا من باشی کربان بهلکی ئمز نهها تبامه قی وی دا، ومن دگوّت خوزی ئمز زقریبامه دنیایی دا من باشی کربان بهلکی نمز نشریامه خوشییین وی دا، ومن دگوّته خوّ: ئمری ته چ دقیّت؟ نهفسا من دگوّت: خوزی ئمز زقریبامه دنیایی دا من هیشتا باشی کربان بهلکی جهی من ئمقروّ هیّشتا یی خوشتربا.. دنیایی دا من هیّشتا باشی کربان بهلکی جهی من ئمقروّ هیّشتا یی خوشتربا.. دنیایی دا من هیّشتا باشی کربان بهلکی جهی من ئمقروّ هیّشتا یی خوشتربا.. دنیایی دا من هیّشتا باشی کربان بهلکی جهی من ئمقروّ هیّشتا یی خوشتربا.. دنیایی دا من هیّشتا باشی کربان بهلکی جهی من ئمقروّ هیّشتا یی خوشتربا.. ویّج خوری که در بیّژمه نهفسا خوّ: ئمیّه تو یا د دنیایی دا، قیّجا کاری بوّ خوّ بکه)).

ب قى رەنگى مرۆقين خودى د دنيايى دگەھن، دنيا جهى كارىيە، زەڤىيا چاندنيه، وتو چو لى بچينى دى وى ل ئاخرەتى ھەلىنى، وئەگەر تو ئەو بى يى تە

کاره کی خراب تیدا کری دی پهشیمان بی کو ته باشی نه کرین، وئه گهر ته باشی ژی کربن دی پهشیمان بی کو ته هیشتا باشی نه کرین! قیجا له زی بکه، دنیا خوّل ته ناگرت و هه چی روّژال ته ناقابوو نائیته قه.. و مه ته لا دنیایی مه ته لا ئیک ژهه و هه ده می تبلا خوّد دکه ته د ده ریایی دا، بلا سه ح بکه تی کانی دی شیت چ پی قه ئینت؟

ب ڤي رەنگى پێغەمبەر -سلاڤ لنى بن- مەتەلىي ب دنيايى دئينت!

ژ بهر قی چهندی مروقین خودی ب دنیایی نائینه خاپاندن، و (غوروور) بو وان چی نابت، باشیها وان بهری وان ناده ته هندی ئه و هزر بکهن حهقی خودی ل سهر وان نهمایه، وبهحه شتا وان یا مسوّگهره، ههرده م ژ خو ب ترسن، زه لامی ئیّکی د ئوممه تی دا -پشتی پیغهمبهری سلاف لی بن- ئهبوو به کری پاستگو دبیّرت: ((ئهگهر پییه کی من بچته د به حه شتی دا ویی دی هیشتا مابته ژ ده رقه ئهز ژ (مهکرا) خودی پشت پاست نابم))، وعومه ر ژی وه کی وی دبیّرت: ((ئهگهر پوژا قیامه تی بیّرن: گهلی مروقان هوین ههمی هه پنه به حه شتی مروقه ک تی نه بت بلا بچته ئاگری، ئهز دی ترسم ئه و مروق ئهز بم)). هنده مروقین خودی ژ غورووری دویرن، شه فی و پوژین خو به عیباده تی فه دبورینن، وگافا ژی ها ته خواستن کو باشییین خو هه لسه نگینن دی بته هه وار هه وارا وان، (مالکی کوپی دیناری) دبیژت: ((گافا به حسی مروقین باش دئیته کرن، ئوف بو من!)).

ئیک ژ مه گاڤا به حسی باشان ل نک دئیته کرن عیّجز دبت بوّچی ناڨی وی بهری یی ههمییان نه هاته گوتن، روّژه کی مروّقه که هاته نک (عهلائی کوری زیادی) وگوتی: شقیدی من ددیت ئهز و تو ل به حه شتی بووین، وی گوتی: ((ما شه یتانی ژبلی من و ته که سیّ دی نه دیت بو خو یارییان پی بکه ت؟))، و (یوونسی کوری عوبه یدی) دبیّرت: ((هنده که جاران ئهز سه د باشییان دهژمیّرم، ئیکا ب تنی ژی ژ وان ل نک من نینه)). و (سوله یمانی ته میمی)، ئه وی پترییا ده می خو ب کرنا عیبا ده تی قه دبوّراند، روّژه کی هنده که هه قالیّن وی گوتی: خوزییّن ته، خودی به دی عیبا ده تی قه دبوّراند، روّژه کی هنده که هه قالیّن وی گوتی: خوزییّن ته، خودی به دی

ته یی دایه چاکییی، وی گوّت: ((وه نهبیّژن، هندی ئهزم ئهز نزانم روّژا قیامه تی خودی دی چ ئینته سهری من ما ههوه گوّتنا خودی نهخواندییه دهمی دبیّژت: ﴿ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ یَكُونُواْ یَحُتَسِبُونَ ۞ ﴾)).

تیگههشتنه کا گهله کا هویر و کویره ژ لاین مروّقیّن خودی قه بو قی راستییی، هزر نه که نه همما ئه قه (ته واضوعه که) ژ لاین وان قه، نه.. ئه قه راستییه که ههمی که س باش نابینن، ئه ف باشیییّن ئه و دکهن و خهلک دبینن قه نجییه که خودی د گهل وان کری، ئه قه ئیّک، ویا دووی: ئه ف باشیییّن ئه و دکهن و خهلک دبینن ب کیشان و پی قان و ان ویا خهلکی یا به رچاف باشینه، کی دبیّرت خودی دی ژ وان قه بویل که ت و حسیّب که ت باشی؟!

یا سیین: ما پینه مهری ب خو -سلاف لی بن- نه گوتییه: ((که س ب عهم مهلی خو ناچته به مهری)) ؟ وده می هنده کان گوتیین: خو تو ژی ئه ی پینه مهری خودی وی گوت: ((خو ئهز ژی ئهگهر خودی پهممی ب من نهبه ت)).

قَيْجا چاوا ئمو ب عممهليّ خوّ خوّ پشت راست بكمن؟

یا چاری: ئهو ژ خو پشت راست نابن کو نهفسا وان بهری وان ناده ته گونه هی، یان دلتی وان خرابییی ل بهر وان شرین ناکه ت، وبه ریخودانا وان بو گونه هی یا وهسایه ئه و هزر دکه ن چی گافا گونه هه ک ل نک خودانی پهیدابوو دی بته ئه گهرا قهمراندنا روناهییی د دلی دا، ودل ئه گهر ژ روناهییا باوه ریبی قالا بوو سه روچاف ژی دی تاری بن، پیغه مبهر -سلاف لی بن- دبیژت: ((هشیاری گونه هین بچویک به، هندی گونه هیلاکی ل سهر خودانی کوم دبن وئه و چو هزری بو ناکه ت حه تا مه وی دبه نه هیلاکی)).

ژ لایه کن دی قه: دەمنی گونه هـ پنکا خو بو دله کی دبینت وجهی خو تیدا دکهت، هیدی هیدی جهی خو قره دکهت حه تا دلی ههمییی دهسته سهر دکهت، و ژ پوناهییا ئیمانی قالا دکهت، و دا ئه شده دله پتر خودانی ژ بیر قه بکهت دی به ری وی ده ته هژمارتنا خهله تییین خهلکی، (ئیبراهیمی نه خه عی) دبیرت: ((یا ژ من قه

ئمو كمسى ل دويڤ عميبين خملكى دگمرييت وى خو يى ژبيركرى لـموا..)) مـمعنا ئمگمر ئمو خو ب عميبين خو قه موژيل بكمت، ولى بگمرييت وان عميبان ل نك خو نمهيلت، ئمو ناگمهت ل عميبين خملكى بگمرييت.. تشتمكى غمريبه عميبهك ل نك مروقى همبت رابت چاقين خو ژي بنقينت، وعميبين خملكى بكمته هملاممت!

زانایی تابعی (رهبیعی کوری خهیثهمی) دبیّرت: ((ئهز ژ خو رازی نابم حه تا من چو خه له تی نهمینن.. ومن نه قیّت ئهز ژ وان که سان بم ییّن ژ بهر گونه هیّن خه لکی ژ خودی د ترسن به لی گونه هیّن خو ژبیر دکهن وسه را وان ژ عه زابا خودی ناترسن)).

ئەو كىنە يىن ھند ژ خۆ درازى كو ژ ئەنجامى گونەھىن خۆ دىشت راست بن، وھەردەم بەحسى گونەھىن خەلكى ل سەر ئەزمانى وان؟

بی گومان ئهو ئهون یین کو هنده ک باشی کرین، قیّجا غوروور بو چیّبووی وهزرکری هنده ئهو ژ عهزابا خودی خلاس..

ژ بهر قی چهندی ئیک ژ سالوّخهتین مروّقین خودییه نه دنیا وان دخاپینت، نه کریاریّن وان ییّن باش غورووریّ بوّ وان چیّ دکهت، وخهلهتی وگونههیّن خهلکی بهریّ وان ژ خهلهتی وگونههیّن وان ب خوّ وهرناگیّرت.. و ل دوّر قیی خالا دویماهییی ئیمام (جهعفهر ئهلصادق) دبیّژت: ((ههچییی پهردی ئیکی بهلیّقرت، د مالا وی دا نامویسا وی دی ئیّته هلیّقرین، وههچییی شیری زوّردارییی رویس بکهت ئهو ب خوّ دی پی ئیّته کوشتن))، وئیمام (ئبن قهییم) دبیّرت: ((کیّمکرنا ته بوّ برایهکی ته سهرا خهلهتییهکا وی مهزنتره ژ گونهها وی ب خوّ؛ چونکی دبت خوشکاندنا وی بوّ خودی سهرا وی خهلهتییی پتر مفا تیّدا ههبت ژ خومهزنکرنا ته کو ئهو خهلهتی ل نک ته نینه، وئهگهر تو بنقی یی گونههکار وهشیار ببی یی پهشیّمان ل نک خودی ژ هندی چیّتره تو شهقا خوّ ب عیباده تی قه بیرّرینی وسییّدی پی به خوّ (موعجب) بی..)).

ئەقە.. ودقىت نەئىتە ھىزركىرن كو مىرۆقىن خودى ب ھىجەتا ھىدى كو دقىت مىرۆڭ ل عەيبىن خەلكى نەگەرىيىت چاقىن خۆ ژ خەلەتىيىيى دىقىنى وبەلاقبوونا گونەھىيى د ناڭ خەلكى دا دلىي وان نائىشىنت، نە! پسىيار ژ ئىمام (ئەحمەدى) ھاتەكرن: ئەرى مىرۆڭ عىبادەتى بكەت چىترە، يان بەحسىي بىدعەچىيان وخەلەتىيىنى وان بى خەلكى بكەت؟ ئىمامى گۆت: ((دەمىيى تو عىبادەتى دكەي مفا دگەھتە تە بىتى، بەلىيى دەمىيى تو بەحسىيى خەلەتىيىيىن بىدعەچىيان دكەي مفا دگەھتە ھەمىي موسلمانان)).

ل نک مروّقیّن خودی چو تهقوا د هندی را نینه تو بی ئهمرییا خودی وپیّغهمبهری -سلاڤ لیّ بن- ل نک کهسهکی یان کوّمهکی ببینی وبیّژی: ما من شوّلهژییه گونههیّن من تیّرا من ههنه!

ترسا ژ گونههی جهه کی مهزن د دلین مروقین خودی دا ههیه، وهندی هند ئهو ژ گونههی دترسن گهله که جاران ئهو خو ژ تشتی حه لال ژی دده نه پاش نه کو سهری بکیشته گونههی در رئیسماعیل کوری عوله بیه یه ئیمام (ئهحمه دی) ئه و بیست سال بوو ژ ترسین خودی دا نه کرییه کهنی، و (ئیبراهیمی حهربی) شاگردی ئیمام (ئهحمه دی) ئه و بیست سال بوو چاقه کی وی تاری بووبوو کهسی نه دزانی، ترسیا ئه گهر بیژت: چاقی من یی تاری بووی، خودی بیژتی: تو ب کهمی من یی رازی نه بووی.

هنده ئهو ژ گونههی دترسان، وگافا خودی وهسا بو ئیک ژ وان نقیسیبا کو گونههه کی بکهت، ههر زوی ئهو دا ریخا پهشیمانییی و توبی گرت، وهندی ئهو یی ساخ با دلی وی ژ بهر وی گونههی دا ئیته گفاشتن، و ب شهف وروژ چافین وی دا روزندکان بارینن، (سههلی کوری عهبدللاهی) دبیژت: ((توبه ئهوه تو چو جاران گونهها خو ژ بیر نهکهی)) ب دیتنا مروّفین خودی ههر جارهکا کهیفا ئیکی ب گونهها وی بیت، یان ئهو گونهها خو ژ بیر بکهت و ژ بهر وی یی ب ترس نهبت، هنگی ئهوی ب دورستی توبه نهکرییه..

تۆبه -ب دیتنا مرؤڤێن خودێ- ئهو دهرمانه یێ دلی ژ قڕێڎٵ گونههێ دشوّت، شیشهیهکا زهلال ئهگهر ته خهم ژێ نهخوار ڕۅٚڎ بوٚ ڕۅٚڎێ دێ قڕێڎێ بت حهتا د قڕێڎێ ڕابی ڕا دمینت وڕهش وتاری دبت، ڤێجا گاڤا ته ڤیا وێ زهلال بکهیهڤه دێ ڕابی دهرمانهکی لێ ڕهشینی وپاتهکی تێ دهی دا بتهییست، مهتهلا دلی وگونههێ وتوبێ مهتهلا ڤێ شیشێ یه! ژ بهر ڤێ چهندێ توّبه ل نک وان نه تشتهکێ کێمه، وبهسی توبهکهرانه خودێ ب خوٚ د قورئانێ دا ئاشکهرا دکهت کو ئهو حهز ژ وان دکهت: ﴿ إِنَّ ٱللَّهُ یُحِبُّ ٱلتَّوَّبِینَ ﴾، (ئیبراهیمێ نهخهعی) گهلهک جاران دگوته ههڨالێن خودێ نێنهکهران ڕوینن، چونکی ئهو ژ ههمی مروٚڤان د دل نازکترن، وڕهمما خودێ نێزیکتری وانه)).

ئهو مروّقیّ ب کهیف قهستا گونههیّ بکهت، وپشتی کرنا گونههیّ پهشیّمان نهبت وهزرا توّبهکرنیّ نهکهت، وروّندکیّن لیّقهبوونیّ نهبارینت، ئهو مروّق -ب دیتنا مروّقیّن خودیّ- نهزانترین مروّقه (بهکری موزهنی) دبیّرت: ((ئهوی ب کهنی قه قهستا گونههی دکهت ئهو ب گری قه دیّ چته جههنهمیّ))، و (بلالی کوری سهعیدی) دبیّرت: ((ههوه خودایهکیّ ههی، لهزیّ ل عهزابدانا ههوه ناکهت، کهفتنا ههوه قهدگرت، وتوّبا ههوه قهبویل دکهت، ههچیییّ ل وی بزقرت ئهو خیّری ددهتی، وههچییی ل وی بزقرت ئهو خیّری ددهتی،

ومروّقیّن خودی نه ب تنی ژ کریاریّن خو ییّن خراب دترسن، نه! ئه و پتر ژ باشیییّن خو دترسن، دترسن خودی وان بهیّلته ب هیڤییا باشیییّن وان څه، وئه و باش دزانن کو باشیییّن وان ههمی نائیّنه بهرانبه رئیّک قهنجییا خودی دگهل وان کری.. بهری وان ههر دهم یی ل هندی خودی ب رهحما خو د گهل وان بکهت ووان بو خو چی بکهت، (مالکی کوری دیناری) د دوعایا خو دا دگوّت: ((ئهی خودا ته چاک ییّن چاک کرین، تو مه چاک بکه)).

و ل نک مروّقین خودی کرنا عیباده تی ژی تام ورامانه کا تایبه ت ههیه..

- عیباده ته همر چهنده بلندکرنه که بن خودانی به رب مهله کوتا خودی شه، ئه و نیشانه که ژی ل سهر وه فادارییا مروّثی بن خودایی وی، وئه و که سی د گهل خودایی خو یی ب وه فا بت.
- عیباده ته همر چهنده واجبه که ل سهر خودانی، به لن ئه و دبته نیشانا شوکرا وی بن خوداین وی، وئه وی شوکرا خوداین خن نه که ت ل سهر قه نجیین وی ل هیشینی نه به شوکرا که سه کن دی ل سهر قه نجیین وی بکه ت.
- عیبادهت همر چهنده ئمو ریّکه یا خودانی دگههینته خودی، ئمو کاره ژی یی وی پاقژ وبژوین دکهت ووی د چاقیّن خودی دا بلند دکهت، وئمو کهسی د چاقیّن خودی دا یی نزم بت، ل هیقییی نمبه ب هیقییا کهسه کی دی قه ئمو بلند ببت.

وسهری ههر عیباده ته کی - د فهرهه نگا مروّقیّن خودی دا- (ئنیه تا دورسته) ئه وا ژ دله کی پاقژ وساخله م دهرد که قت، وئنیه تا دلی ههر جاره کا پاقژ بوو و کاری له شی ژی دی دورست بت، (ئیبراهیمی نه خه عی) دگوّت: ((هه چیبیی ژناقد ایبیا خوّ چاک بکه ت، خودی ژسهرقه پییا وی دی چاک که ت))، ژ به ر هندی پویته پیّکرنا مروّقیّن خودی ب ئنیه تا دورست پتر بوویه ژ پویته پیّکرنا وان ب کاری دورست ب خوّ ژی.. ئنیه تا د فیرگه ها وان دا هو نهره کی مهزنه، له و به ری هه ر تشته کی وان خو فیری ئنیه تا دورست دکر ووان ئنیه تا دورست نیشا شاگرده پیّن خوّ ددا، (سالمی کوپی عمدللاهی) دگوّت: ((بزانه هندی هاریکارییا خودییه بوّ عه بدی ل دوی قائیه تا تمام عه بدییه، هه چیبی ئنیه تا وی یا موکم بت هاریکارییا خودی ژی بوّ وی دی یا تمام بت)).

و ژ بهر پویتهپیّکرنا وان ب ئنیه تا دورست وان های ژ (پی شکی شییا د دنیایی دا) و (مه نصبیّن بلند) نینه، یی وان ببینت چو هزری ژی ناکه ت وچو هزری بی ناکه ت؛ چونکی ئه و ژ هه می پلپلکین دنیایی یین دره وین دفالانه، ب پهرتالی بی خیری دنیایی ئه و نه وه رمتینه، له و کورسیک و خودانین کورسیکان نه شین وان ب نک خو قه بکی شن یان چافان لی تاری بکه ن! (ئه بو ئدریسی خه ولانی) دگوت:

((دله کێ پاقژ د ناڤ جلکه کێ پیس دا چێتره ژ دله کێ پیس د ناڤ جلکه کێ پاقژ دا)).

و د گهل قیّ خهما وان یا مهزن ژ ئنیه تا دورست خهما وان ژ کاری دورست ژی یا کیّم نهبوو، چو ئاسته نگان نه دشیا به ری وان ژ عیباده تی وه رگیّپرت، (بی خیره تی) و (شراتی) -بو نمونه - دو ئاسته نگیّن مهزنن ییّن کو مروّشی ژ کرنا عیباده تی سست دکهن، له و (موحه مه د ئه لباقری) شیره ت ل کوری خو دکر و دگوتی: ((کوری من! هشیاری بی خیره تی وشراتییی به، ئه شهر دووه کلیلا ههمی خرابییانه، ئه گهر تو بی خیره ت بووی تو چو حه قان ب جه نائینی، وئه گهر تو شربووی تو چو حه قان ب جه نائینی، وئه گهر تو شربووی تو صهبری ل سهر حه قییی ناکه ی)).

(مەنصوورى كورى موعتەمرى) ھەۋالى شەۋى بوو، وەستيانى رىكا خۆ ل نك وى نەددىت، گاۋا دنيا تارى دبوو ئەو دا رابت نڤينىن خۆ پىپچت وشەملكا خۆ رائىخت ودەست ب عيبادەتى كەت، ھندى دلى دەيكا وى دما پىقە رۆژەكى وى گۆتى: كورى من، پيچەكى بۆ خۆ رازى مانى چاۋىن تە ژى حەقى ل سەر تە ھەى، وى گۆت: ((دادى! ژ من بگەرىي رازانەكا درىــ ۋ دەيكا خۆ كر وگۆت: ھەر شەڤ من (مەنصوور) مرى كورى جيرانەكا وى پسيار ژ دەيكا خۆ كر وگۆت: ھەر شەڤ من ستوينەكا چكلاندى ل مالا (مەنصوورى) دديت، ئىدى ئەز وى ستوينى نابينم، ئەو بى ھاتىيە؟ دەيكا وى گۆت: كورى من ئەو ستوين نەبوو، ئەو (مەنصوور) بوو بى شەۋى رادبوو نڤيژ دكرن!!

(حمسانی کوری ئمبوو سنانی) کمفته بمر مرنی، همقالین وی چوون سمرا بدهن، ئیک ژوان گوتی: ((خوزی شمقه کا دریژ بدهن، ئیک ژوان گوتی: نوکه مرادا دلی ته چیه؟ وی گوت: ((خوزی شمقه کا دریژ ژشمقین زقستانی ب سمر من دا هاتبا وئمز راببام من عیباده تی خودی تیدا کربا..)) هنده ئمو ب تاما خوشییا کرنا عیباده تی دحمسیان، (ثابتی بمنانی) پینجی سالان نقیژین شمقی ژی نمچووبوون، ب شمقی نقیژ دکرن وگافا دبوو سپیده

دەستىن خۆ بلند دكرن ودگۆت: ((يا رەبى! ئەگەر تە قەنجى د گەل بەنىيەكى خۆ كربت كو ئەو د قەبرى دا نقىرى بكەت، ئەو ئىك بلا ئەز بم))!

(رەبىعى كورئ خەيشەمى) ئىشەك ھاتبوويى نەدشىا ب رىقە بچت، دو زەلامان ملىن وى دگرتن حەتا دگەھاندە مزگەفتى بۆ نقىرا ب جماعەت، ودگۆت: ((ئەز دزانم بۆ من دورستە نەئىمە مزگەفتى، بەلى گاڤا من گوھال (حى على الفلاح) دبت ئەز نەشىم خۆ بگرم، چاوا ئىك بىرتە مرۆڤى: وەرە ئىفلەحى، ومرۆڤ نەچت؟ ئەگەر خۆ ئەول سەر چالەپكان چوويە دڤىت بچت)).

و د گهل قی ههمی عیبادهتی وان ژی شهرما وان ژخودی خهو ژ چاقان دره قاند، ئیک ژ وان ب شهقی دما هشیار وهزرا خو د هندی دا دکر: ئهری چاوا ئهز دی شیم سهری خو بهرانبهر خودی راکهمه قه دهمی ئهو گونههین من دده ته بهرچاقین من؟

(ئەسىوەدى كورى يەزىدى نەخەعى) ئىكى ژوان خودى ناسان بوو يىنى ل سەر دەستى (عەبدللاھى كورى مەسعوودى) ھاتىيە پەروەردەكرن، حەشتى حەج كربوون، وھەر شەش رۆژان جارەكى قورئان ختم دكر، ول رەمەزانى دو رۆژان جارەكى ختم دكر، گاڤا كەفتىيە بەر مرنى كرە گرى، ھندەكان گۆتىن: تە خىرە تو ھندە دترسى؟ وى گۆت: ((ئەگەر ئەز نەترسم پا كى بترست؟ ئەز ب خودى كەمە ئەگەر ئەز بزانم سەدا سەد خودى دى من عەفى كەت ژى، شەرما ژخودى دى خەما من گران كەت، ئەگەر مرۆڤ خەلەتىيەكا بچويك د دەر حەقا مرۆڤەكى دا بكەت وئەو مرۆڤى عەفى بكەت ژى گاڤا مرۆڤ وى دېينت دى شەرم ژى كەت)).

و د گهل ئنیهتا دورست وکاری دورست مروّقیّن خودی لی دگهرییّن زانینه کا دورست ژی ب دهست خوّ بیّخن؛ چونکی وان باوهری ههیه کو (کاریّ) بی (زانیین) داره کا خرشه، وکو همبوونا (زانایه کیّ) دورست د ناف ئوممه تیّ دا ل نک شهیتانی ودویکه فتییییّن وی ژهمبوونا سهد (عیباده تکهران) نهخوّشتره.. به لیّ ئه و زانینا مروّقیّن خودی لیّ دگهرییّن ئه وه یا (ته قواییّ) ل نک خودانی خوّ پهیدا دکه ت، وزانا

ین زانا نابت ئهگهر نه ئهو بت ین تهقوایی جهی خوّ د دلی دا کری، زانیان -ل نک مروّقیّن خودی- ئهو زانینه یا ژ تهقوایی دزیّت و تهقوایی دزیّت! و ئهگهر ته بقیّت قی گوتنی قاژی بکه: تهقوا ل نک مروّقیّن خودی ئهو تهقوایه یا ژ زانینی دزیّت وزانینی دزیّت. (زیادی ئهسلهمی) دبیّژت: ((ئهو مروّقیّن زانینا وان تهقوا ل نک پهیدا نه کر بت چو زانین وان نینه)).

زانینا دورست روّناهییه کی د دلی خودانی دا پهیدا دکهت، دلی وی فرههد دکهت، دنیایی د چاقین وی دا دکهته چوننه، گافا ته زانایه کی بی تهقوا دیت تو بزانه چو خیر د سهری وی دا نینه، (ئهبوولعالیه) دبیّرت: ((هنده ک جاران ئهز قویناغا چهند روّژه کان دبرم دا بچمه نک زانایه کی، گافا ئهز دگههمی بهری ههمی تشتان دی سهحکه می کانی ئهو بی نقیریّت خو یی چاوایه، ئه گهر من دیت یی باشه ئهز دی مینمه ل نک وزانینی بی خو ژی وه رگرم، ژخو ئهگهر من دیت بی نقیری ب کیر نائیت ئهز دی ژی وی رانینی ژی وی رانینی ژی وی رانینی ژی دورناگرم، ودی بیژمه خو: پا بو تشتین دی ئیکجار ب کیر نائیت)).

وجاره کی هنده کان گوته (ئمبوو یهزیدی): ل فلان باژیپی زانایه کی مهزنی ههی.. ئه و رابوو قهستا وی باژیپی کر وچوو مزگه فتی دا زانینی بو خو ژ وی زانای وهرگرت، ب ریکا مزگه فتی قه گههشتی، دیت یی تف دکه ته لایی قیبلی، (ئمبوو یهزید) هه ر ل ویری زقری وگوت: ((ئه و مروّقی ل سه ر ئه ده به کی ژ ئه ده بین یغه مبه ری -سلاف لی بن - یی ئه مین نه بت با وه ریبا من ب زانینا وی نائیت)).

مهعنا نه زانینا بی تهقوا بهایی خوّل نک مروّقیّن خودی ههیه، ونه تهقوایا بی زانین، وگافا مروّقه کی زانین و تهقوا ههردو ل نک پهیدا بوون ئهوه مهزنترین پهرتال ل سهرمالی ئوممه تی زیّده دبت، وههر جاره کا زانایه کی ب فی پهنگی دمرت هه و و کی چرایه کی گهش فه مری له و پی ل خهلکی تاری دبت، (ئهییووبی سه ختیانی) دبیّرت: ((گافا من گوه ل مرنا زه لامه کی ژ خودانیّن سوننه تی دبت، ئهز وه هزر دکهم ههر وه کی پارچهیه کا له شی من ژی فه دبت))، هنده زانایی دورست

بهایی خوّل نک وان همیه، وهمر جاره کا زانای خوّ ژ قی بلندییی ئینا خواری و پشتا خوّ دا تمقوایی وریّکا سوننه تی وبوو ئیّک ژ پالیّن دنیایی هنگی -ب دیتنا مروّقیّن خودی - ئمو دبته جهی گومانی، ئیمام (جمعفمر ئملصادق) دبیّرت: ((مروّقیّن زانا ل شوینا پیّغهمبهرانه، چی گاڤا هموه ئمو ل بهر دهرگمهیّن ممزنان دیتن لی بکه قنه شکی))!

(ئەبو موسلمى خەولانى) دېيرىت: ((زانا سى رەنگىن: يى ئىكى بى زانىنا خۆ دريت ومرۆڤ رى يى درين، يى دووى بى زانىنا خۆ دريت بەلى مىرۆڤ يى نارين، ويى سىيى مرۆڤ يى درين وئەو خۆ تى دېدن)).

مهعنا زانایی دورست ئهوه یی ب زانینا خو یا راست ودورست دژیت، وقی زانینی ل دهور وبهرین خو ژی بهلاث دکهت وخهلک ژی پی دژین، زانایه کی ب قی رهنگی گاڤا ته دیت خو ڤیرا بگههینه ئهو مروٚڤی خودییه، جیٚگری پینغهمبهرییه، ئهگهر تو تویشی دهردی غهفله تی بووی ئهو دی دلی ته ساخ کهت..

زیندیکەریّ دادییّ عومەریّ کوریّ عەبدلعەزیزی

ئهگهر خودی خیرا مللهته کی قیا مروقه کی ژ مروقین خو دی کهته مه زنی وان، ومه زنی -دهمی دکه فته دهستی مروقه کی ژ مروقین خودی - تاما خو یا تایبه ته ههیه؛ چونکی ئه و دبته خودان به رهه مه کی تایبه ت.

د گهشتا خو دا د گهل مروقین خودی مه ل بهره ژ کوپی بلند دهست پی بکهین، دا بیرا خو ویا ههوه ژی ل وان دهمان بینینه قه یین کو ژ میژه وهره دیروکا مه ژی خهریب بووی، دهمی مروقین خودی -ب پشته قانییا خودی سهرکیشییا کاروانی دکهن. وهرن دا پیک قه بهرپه پین دیروکا مروقین خودی قه لده ین، دا بهری خو بده ینی کانی چاوایه دهمی مهزنییا ملله تان دکه فته دهستی وان.

وبهری ئهم قهستا جیهانا عومهری دووی بکهین دهستویرییی بدهن کو قی سهرهاتییا کورت قهگیرین یا کو بو مه ئاشکهرا دکهت کانی دیتنا مروّقین خودی بو ریبهریا مللهتان چیه؟ وکانی مهتهلا ریبهرین مللهتان -ههر دیسا ب دیتنا مروّقین خودی- چیه؟

(ئەببوو موسلمى خەولانى) رۆژەكى چوو دىوانا (موعاويەى) -خودى ژى رازى بت- دەمى ئەو خەلىفە، و ل شوينا بېژتى: سلاڤ ل تە بن ئەى ئەمىر، گۆتى: سلاڤ ل تە بن ئەى ئەمىر، گۆتى: سلاڤ ل تە بن ئەى ئەجىر (يەعنى: ئەى كرێگرتى) ھندەكان گۆتى: بېرى ئەمىر! (موعاويەى) گۆت: ئەببوو موسلمى بهيلن ئەو چېتر دزانت.. ئىنا ئەببوو موسلمى گۆتە موعاويەى: ((ھندى مەتەلا تەيە مەتەلا زەلامەكىيە مرۆڤەكى بۆ خۆ ب كرى بگرت دا چاڤى خۆ بدەتە پەزى وى، قېجا ئەگەر وى ب دورستى چاڤى خۆ دايى

خەلاتەكى باش دى وەرگرت، وئەگەر چاقى خۆ باش نەدايى خودان دى ژى عىجز بت وچو خەلاتان نادەتى)).

و ل جهه کی دی ههر ئهبوو موسلم دبیّرت: ((مهته لا مهزنی مهته لا وی کانییا مهزن وزه لاله یا جوّک وده راث ژ بهر دچنه رویباره کی بوّش، هندی خهلک ههبن وان جوّکان شیّلی بکهن ژی، ئاف ههر دی یا زه لال بت هندی کانی شیّلی نهبت، بهلی چی گافا کانی شیّلی بوو خوّ رویبار ژی دی شیّلی بت..)).

مهعنا مهزنی ههر ملله ته کی بو وان سهره کانییه، قیّجا هزر بکهن چهند قهنجییه کا مهزنه خودی د گهل وی ملله تی دکهت یی سهره کانییه کا زه لال دده تی ؟

ل بهر دهرازینکا عومهری:

نوکه مه ل بهره بهرپهرپن ديروکن قهلدهين وبزڤرينه دويماهييا سهدسالا ئيکن ژ ژيين ئوممهتن.. ب دورستي ل سالا (۹۹) ئ مشهختي:

ل ماله کن ژ مالین دیمه شقی، ده نگی گرییی بلند دبت. خه لک حیبه تی دمین: ئه قه چیه؟ پانی ئه گهر ئه قه ماله کا دی بایه دا که یف که یفا وان بت، ئه قه چیه؟ دا پتر خو نیزیکی قی مالی بکه ین، به لکی بزانین ده نگی گرییی بوچی ژی بلند دبت..

مال مالا ئیک ژ مروقین خودیده.. وگری ژ به رهندیده چونکی ئه قرو ل مزگه فتا باژیری یا مه زن خه لک ل خودانی قی مالی کوم بووبوون وگوتبوونی: پشتی پسمامی ته نه مای تو ل شوینا وی دی بییه مه زنی مه.. دی بییه مه زنی مه.. به لی قیجا ما قی چه ندی گری پی دقیت؟

ل نک مروّقین خودی.. ئەرىخ! نەخۇشترىن مزگىنى ل نک ئینک ژ وان ئەوە بیژنى: تو بوويە مەزنى مە.

دەمى خەلكى دىمەشقى خەلىفى خۆ (سولەيمانى كورى عەبدلمەلكى ئەمەوى) قەشارتى، ھىشتا ل سەر زيارەتى ل دۆر پسمامى وى (عومەرى كورى عەبدلعەزىزى) كۆم بوون وگۆتنى: خىلافەت ل تە پىرۆز بت. گاڤا عومەر زڤرىيە

باژیزی قهستا بارهگایی سیاسی یی دهوله تا قورئانی کر، و ب سهر مینبهری کهفت، مزگهفت یا تژی زهلام بوو، گوهی ههمییان ما لی کانی عومهر دی چ بیّژت؟ عومهری ب ناقی خودی دهست پی کر وپشتی حهمدا خودی کری وسلاف دایه سهر پینهمهدی، گوت:

((گەلى مرۆڤان! هوين دزانن ئەڤە بەلايەكە بينى پسيارا مىن ھاتىيە سەرئ مىن، من ئەڤ چەندە نەخواستىيە وپسيارا ھەوە ژى نەھاتىيە كرن، لەو ھوين شاھد بن كو من ئەڤ بارە ژ سەر ملين خۆ دانا، وكانى ھەوە كى دڤيت وى بۆ خۆ بكەنە خەلىفە)).

مزگهفت تیک هژیا، ئه قه چ مروّقی غهریبه، دنیا ئه وا خهلک ل دویث دبه زت ب نک وی قه دئیت وئه و ژی دره قت؟ ههبت نهبت نه دی ب کیر مه ئیت، ههمییان ب ئیک ده نگ گوتی: ئهم ب ته درازینه و تو دی خهلیفه بی.. عومه و تی کهفت! چو رئ نهمان، زقری مال وئه ش مزگینییا نه خوّش گههانده خهلکی مالا خوّ.. ئینا ده نگی گرییی ب سهر مالی کهفت!!

عومهر وييناسهيهكا كۆرت:

مه نه ل بهره دیروّکا عومهری قهگیرین، ب تنیّ مه دقیّت عومهری ب کورتی ب ههوه بدهینه ناسین، دا بزانن کانیّ چاوایه دهمیّ مهزنی دکهفته دهستیّ مروّقیّن خودیّ؟ وکانیّ ئهو چاوا خهلکی ب ریّقه دبهن؟

- عومه رکورێ عهبدلعهزیزێ کورێ مهروانێ کورێ حهکهمێ قورهیشییه، ودهیکا وی (أم عاصم) کچا عاصمێ کورێ عومهرێ کورێ خهططابییه، ل سالا (٦١)ی مشهختی دهمێ بابێ وی میرێ مصرێ و ب دورستی ل باژێڕێ (حهلوانێ) ئهو هاتبوو سهر دنیایێ.
- ه هینشتا یی بچویک بابی وی ئهو دانابوو بهر خواندنی وههر زوی وی قورئان ههمی ژبهرکر، وجونکی نیشانین زیرهکییی لی ددیار بوون بابی وی ئهو

هنارته (مهدینا پینهمبهری سلاف لی بن) دا بهردهوامییی بده ته خواندنا خو وفیری زانینی و توره یی ببت.

- الله مهدینی وی تیکهلییا زانایین حهدیسی کر، وزانین بو خو ژ هژمارهکا صهحابییان وهرگرت، وهکی: (ئهنهسی کوری مالکی) و (سائبی کوری یهزیدی) و (خهولایا کچا حهکیمی)، ههر وهسا مفایهکی مهزن بو خو ژ دهرسین مهزنه زانایین تابعییان وهرگرت، وهکی: (سهعیدی کوری موسهییبی) و (عوروهیی کوری زوبهیری) و گهلهکین دی.
- ® پویتهیه کی مهزن وی ددا حهدیسا پینه مهبه ری -سلاف لی بن- وئه و دئیته هژمارتن ئیکه مین خهلیفه فهرمان ب نقیسینا حهدیسی کری، وئه و ب خو دئیته هژمارتن ئیک ژ مهزنترین زانایین تابعییان، زانایی ناقدار (موجاهد) دبیرت: ئهم هاتین دا وی فیر بکهین ئینا مه هند دیت ئهم ژ وی فیر بووین.

- الله الله (۹٦) دەمئ پسمامئ وی (سولهیمانئ کورئ عەبدلمەلکی) بوویه خەلیفه وی بهیعه بوو عومهری ژخهلکی وهرگرت وگۆت: پشتی من ئهو دی بته خهلیفه. وپشتی سولهیمان مری ل سالا (۹۹) ی عومهر −و ب وی رهنگئ مه گۆتی− بوو خهلیفه. و ژبهر دادی وعهدالهتا وی یا کو بیرا خهلکی ل عهدالهتا باپیری وی عومهری کورئ خهططابی ئینایه فه خهلکی نافی (خهلیفی راشدی) یی پینجی ل سهر دانا.

رِوْرًا ئَيْكُنُّ رُ خيلافهتا عومهرنُ:

بهری عومهر ببته خهلیفه نیزیکی پینجی وههشت سالان بنه مالا وی یا کو ب ناقتی باپیری وی یی مهزن (ئومهییه)ی دئیته ناسین فهرمانداری ل موسلمانان دکر، وههر ژ ده سپیکا قی بنه مالی خیلافه ت وه رگرتی ل سهر ده می (موعاویه)ی خودی ژی رازی بت ل سالا (٤١) مشهختی، وان خیلافه ت کره مهلکاتی وبابی ئه و ب میراتگری دا کوری، حه تا روزه که هاتی وئه و که فتییه ده ستی عومهری. بهری عومه ری هژماره کا خهلیفین ئهمه وی ها تبوون، وهنده ک ژ وان زوردارییه کا به بهرچاف ل خهلکی کربوو و مالی وان ژی ستاند بوو، و ب حه قی خوها ئه نییا خهلکی سهرمالی خو زیده کربوو، وخو زه نگین و ده وله مه ند کربوو. ده می عومه ر بوویه خهلیفه واقعه کی تژی خرابکاری ل هی شییی بوو، نال نالین هه ژاران بلند دبوون، وخه لکی ماف لی ها تییه خوارن به رلی بوو کانی خهلیفی نوی دی چ که ت؟

ل وی سپیده یا عومه رژ قه شارتنا پسمامی خو (سولهیمانی) خلاس بووی، وزقرییه مزگه فتی، وخه لکی ده نگی خو دایی، وکوته کی لی کری کو ببته خهلیفه، وئه و زقرییه مال وه کی مه به ری نوکه قه گیرای و به رخه ما مرنا پسمامی خو، ووی وهستیانا وی دیتی، و نه خوشییا هلبژاراتنا وی بی خیلافه تی، عومه رپی حه سیا هه روه کی سه ری وی یی دئیشت، له و قیا بینه کی بی خو بنقت حه تا نی شرق دبت، به ری عومه رسه ری خو بدانت کوری وی (عه بدلمه لک) ب ژور که فت، دیت هه روه کی بابی وی یی کاری نقستنی دکه ت، ئینا گوتی: نه یی (أمیر المؤمنین)! تو دی چ که ی ؟

وى گۆت: كوړى من! پيچەكى دى سەرى خۆ دانم، ئەز گەلەك يى وەستيايم.

کورێ وی گوٚتێ: دێ نڤی بهری حهقێ وی خهلکی یێ زوٚرداری لێ هاتییهکرن بوٚ بزڤرینی؟

عومهری گوت: تو دزانی ئهقه ژ شقیدی وهره ئهم ب جهنازی مامی تهقه دموژیلین، و ژ بهر هندی ئهز تیر نهنقستیمه، قیجا من دقیت حهتا دبته نیقرو پیچهکی بو خو بنقم، وپشتی نیقرو -ئهگهر خودی حهز بکهت- دی وی کهم یا ته دقیت.

عەبدلمەلكى گۆتە بابى خۆ ئەى (أمير المؤمنين) ما توچ دزانى بەلكى حەتا نىڤرۆ نەمىنىيە ساخ؟

قی گزتنی خهو ژ چاقین عومهری ره قاند، وه کی وی مروقی ماری پیقه دای لهرزی، رابووقه.. دیسا، کی دبیژت نهز حه تا نیفرو دی مینمه ساخ؟ نهگهر پاشی خودی گوته من: دانه کی من تو کرییه مهزنی موسلمانان وشوینا کو تو بچی مافی هه ژاران بو بزفرینی تو چووی بنقی، بوچی ته له زنه دکر، هنگی نه زدی چ بیژمی؟

عومهر راست رابووقه، ب ناڤ چاڤێن کورێ خوٚ قه ماچی کر وگوّت: حهمد بوٚ وی خودایی بت یی کورهکێ وهسا دایه من هاریکارییا من ل سهر دینێ من بکهت.. ئهڤ کورێ عومهری، ئهوێ بهرێ بابێ خوٚ دایه حهقییێ، ئهو بوو یی دگوّت: ب خودێ من کهس وه کی عومهری (بهحسی بابێ خوٚ) نهڨیایه، وئهز ب خودێ کهمه ئهگهر خهبهرێ مرنا وی گههشتبا من، من پێ خوٚشتر بوو ژ ڤێ یا من ژێ دیتی. یعنی کو ئهو بوویه خهلیفه!

عومهر ژ مال دهرکهفت قهستا مزگهفتی کر، هنده ک زانایین باژیپی ل خو کومکرن؛ دا پسیارا خو پی بکهت، گوته وان: هوین چ دبیرژن، ئهز چ بکهم؟ هوین دزانن زورداری ل گهله ک مروقان یا هاتیه کرن، ومالی گهله کان بی حهق یی ژی هاتییه ستاندن.. هنده کان گوتی: ئه قه تشته که به ری ته یی هاتییه کرن وگونه ها ته یا تهیه، خودی ل ته ناگرت، ئه ق گوتنه ل دلی عومه ری نه هات، (مهیموونی کوری مه هرانی) گوتی: ئه ز دبیژم ئه گهر تو فریکه یه به دویق کوری خو عهدلمه کی

را وپسیارا وی بکهی خراب نینه، عومهری ب یا وی کر، گاڤا عهبدلمهلک هاتی، گوّت: ئهز دبیّژم دڤیّت تو ههر حهقه کی بو خودانی وی بزڤرینی، وئهگهر تو وه نهکهی تو ژی دی ههڨالی ییّن بهری خو بی، فهرقا ته ووان نابت!

عومهری گۆتن: تو راست دبیّری، و ب یا وی کر.

لهو (یهحیایی کوری یهعلایی) دبیرت: زانایین شامی دگوت: کوری عومهری بهری عومهری دابوو عیباده تی.

عومهر وسياسهتا گوهوريني:

عومهری بریار دا ل باژیّری بیّته گازیکرن: ههچییی غهدره ک لیّ هاتبته کرن بلا بیّت غهدرا خوّ بیّژت؛ دا حهقیّ وی بوّ بزقرینین.. وههر ژ دانی تیکی خهلیفیّ نوی دهست ب گوهوّرینی کر.

ب راستی گوهۆرینا وی دەست وداری خەلک فیربوویی وباب وباپیرین وان ل سەر چووین، كارەكی ب ساناهی نینه، ومرۆڤەكی وەكی عومهری ئەگەر چەند حەز ژ دادییی بكەت ژی هندی یی ب تنی بت نەشیت چو گوهۆرینی بكەت. عومهری ئەڤه باش دزانی لەو ھەر ژ رۆژا ئیكی ژ خیلافەتا خۆ وی ئەو پیگاڤا گرنگ هاڤیت یا كو پیتڤییه ل سەر ھەر مەزنەكی گوهۆرین بڤیت بهاڤیت:

- وی دهسههلاتدارییا خرابکار یا عومهری مهزنییا وی وهرگرتی زهلامین خو همبووینه، ئهو زهلامین پی زهنگین بووین وهاتینه پیش، بهری ههمییان عومهر ل قان زقری وئهو قهوژارتن؛ چونکی وی دزانی ئامیرهتی خراب خرابییی ناگوهورت.
- و ل شوینا وان عومهری چاقی خوّ ل باشان گیّرا، ئهویّن کرمی حهرامییی نهکهفتییه زکی، ودهستی وان چو جاران نهچوویه د ناڤ دهستین زوّرداران دا، وی ئهو ئینان ل دوّریّن خوّ کوّمکرن؛ دا ئهو بوّ وی ببنه هاریکاریّن گوهوّرینیّ. پشتی ڤیّ پیّگاڤا گرنگ ژ نوی عومهری دهست دا کاری.. لهو وی ئهو بهرههمیّ پیروّز ب دهست خوّ قه ئینای!

ووه ک دهلیل ل سهر قی گوتنا مه بهری خو بده نه قی سهرهاتییی: دهمی (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی) خهلیفه وی کوشتنه کا مهزن ئیخسته ناڤ ریدزین (حهروورییان) -کو طایه کی سهرداچوویین خهوارجانه-، عومه ری نه پازیبوونا خو ل سهر قی کاری سولهیمانی ئاشکه را کر وگوتی: ئه زدبیث م شوینا کوشتنی ئه گهر تو وان بگری حه تا ئه و توبه دکه ن چیتره.. پوژه کی لهشکه ری سولهیمانی زه لامه کی حمرووری گرت وئینا دیوانا سولیمانی، خهلیفه ی گوتی: هه وه چ دقیت وهه وه پ به به به به به وی گوت: هه وه ی خولیفه ی شرد ؟ وی گوت: مه دقیت ده شی ته شهق که ین فاسقی کوری فاسقی. خهلیفه ی هزر کر ئه قه هیجه ته کا باش ل نک عومه ری که فته دهستان، گوت: هه پن بیژنه عومه ری بلا بیت گوهی خو بده ته قی وبلا ئه و حوکمی ل سهر بکه ت.. ده می عومه رهاتی وسوحبه ت زانی خهلیفه ی گوتی: ئی تو چ دبیش ؟ عومه ری گوت: ئه زدبیش کانی وی چ گوتی به تو ژی وه بیش ! خهلیفه ی گوتی: و چ ددی نه !! عومه ری گوتی: فی زه لامی به هه ری ره بیره . نه فی حوکمی کوری ره بیانی خوری و گوتی: قی زه لامی به هه مری وی بیره .

عومهر ژ دیوانا خهلیفهی دهرکهفت، خالدی دا ب دویث قه، گاقا گههشتیین گوتی: بابی حهفصی نهقه چ گوتن بوو ته گوتییه (أمیر المؤمنین)ی؟ ب خودی نهز ترسیام نهو فهرمانی ل من بکهت کو نهز سهری ته ژی ببرم. عومهری گوتی: وتو دا وه کهی؟ وی گوت: نهری، نهگهر خهلیفهی فهرمان دابا.

مـهعنا (خالـد) د ناڤ زهلامـێن سـولهيمانى دا يـێ گـههشـتييه پێـزا سهرلهشكهرييێ، نه چونكى ئهو مرۆڤهكێ ب كێرهاتييه، يان ژى چونكى ئهو يـێ د خێرا مللهتى دا.. نه! بهلكى ئـهو يـێ گـههشـتييه ڤـێ پێزێ چونكى د دهستێ خهليفهى دا يێ بوويه عهبد وكۆله، ئهوێ ب ساناهى سهران ببرت دا دلێ خهليفهى ژێ نهمينت مـرۆڤهكه د دهولهتا عومهرى دا چێ نابت تشتهك د دهستى دا بت..

رِوْرْ بورین ورِوْرْ هاتن، سولهیمان مر، چوو وخالد د گهل خوّ نهبر دا د قهبری دا زیره شانییی ل وی بکهت. عومهر بوو خهلیفه، خالد ب تر ونهجمین خوّ شه

هات، ههمی هزرا وی ئهو بوو عومهر ژی وه کی یین بهری خویه، کانی چاوا ژوان دخوار دی ژقی ژی خوّت، گاقا عومهری خالد دیتی گوتی: ئهی خالد چه کی خوّ بدانه.. پاشی دهستین خوّ بهر عهسمانی قه بلند کرن، وگوت: یا رهبیی من خالدی کوری رهییانی بو ته ئیخست، تو وی رانه کهیه قه. وعومه رل دوّر خوّ زقری چاقین وی ب (عهمری کوری موهاجری) که فتن، نیزیکی خوّ کر وگوتی: ئهی عهمر! ب خودی تو باش دزانی کو مروّقاینیا من و ته به س مروّقاینیا ئیسلامیه، بهلی من ددیت ته گهله ک جاران قورئان دخواند، وجاره کی من تو دیتی تو یی ب تنی بووی، یا ژته قه که س ته نابینت ته نقیر دکر، نقیرا ته یا تازه بوو، و تو مروّقه کی ئادی هلگره سهرله شکهری من دی تو بی.

ئەۋە ئىخكەمىن پىنگاڤ بوو عومەرى ھاۋىنتى، خالىد ئىنخسىت وعەمىر ل شوينا وى دانا، نە چونكى عەمىر مىرۆۋى وى بوو، ونە چونكى عەمىرى سۆز دابوويى فايدە يى ب نىۋى بت، ونە چونكى عەمىر يى ئامادە بوو ھەچىيى بلقت ئەزمانى وى بىرت، يان سەرى وى لى بدەت، نە! بەلكى ژ بەر وان ھەر چار سالۆخەتىن باش يىن كول نك عەمرى ھەين:

ئیک: چونکی عـهمـر یـێ ئـهنصـارییه، ژ نـهڤییینن وانـه یـێن پشـتهڤانییا پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- کری.

دو: چونکی مروّڤاینییا وی ویا خهلیفهی مروّڤاینییا ئیسلامیّیه، ونه یا چو مهصلحهتیّن دییه.

سىن: وچونكى ئەو مرۆقەكى قورئان خوينه.

چار: وچونکی ئەو مرۆقەكنى ب تەقوايە، دوسەرىيىتى نزانت، كانتى ل نك خەلكى يى چاوايە، دەمىتى يى ب تنتى ژى ھەر يى وەسايە.

هەڤالێن عومەرڭ:

پشتی عومهری ستوینین دهولهتی یین خراب گوهارتین، وئهو ئامیرهتین دوهی خرابی پی دهاته کرن ژریکا خو لاداین، چاقی خو ل هنده ک مروقین دی گیران دا

ئمو بو وی ببنه همقال، وهلبژارتنا وی کهفته سهر (زانایین پراست ودورست). زانا د دهولهتا عومهری دا دمشه بوون بهلی ئمو زانایین کو ب کیر عومهری دهاتن دکیم بوون، چاقی عومهری ب ئیک ژ وان کهفت، همر زوی هنارته ب دویث پرا.. (مهیموونی کوپی مههرانی).. عومهری ژی خواست ئمو ببته قازی وشیره تکاری وی، ودا هوین بزانن کانی (مهیموون) چ کهس بوو، بهسه بیژین: ئمو خودانی وی گزتنییه ئموا دبیژت: ((مهزنان نهنیاسه، ووان ژی نهنیاسه یین وان دنیاسن)) و د گزتنهکا دی دا دبیژت: ((ئهگهر ژ روهایی حمتا حمرانی ب پینج دهرههمان بدهنه من، من نهقیت)).. ئمقه ئمو (مهیموون) بوو یی عومهری کوته کی لی کری کو ببته قازییی وی، مهرهقا وی ئمو نهبوو همقالینییا مهزنان بکهت یان دنیایی ب دهست خو قه بینت، عومهری ئمقه باش دزانی لهو ئمو ویین وه کی وی ل دورین خو کومکرن ویو همقالینییا خو هلبژارین.

سەروبەرى دەولەتا عومەرى:

دو سال وپینج ههیقان عومهری کوری عهبدلعهزیزی مهزنی ل موسلمانان کر، ب هژمارا روّژ وشهقان دهمهکی کورت بود، بهلی نهگهر مروّث ژ لایتی وان گوهوّرینان قه ییّن وی کرین بهری خوّ بده تیّ، و ژ لایی وی خیّری قه یا وی بهلاث کری، دی بینت دهمه کی گهله کی دریّژ بود.

بهری نوکه مه گۆت: عومری بهری ههر تشته کی دهست ب گوهوّرینا وی واقعی خراب کر یی کو بهری وی هاتییه دورستکرن، وحه تا ئه و شیای د قی ده می کورت دا ب دورستی ب کاری گوهوّرینی راببت ئهوی ده سته که کا باش وخودی ناس ژ له شکه ر وزانا ووالی و خودان شیانان ل دوّر خوّ کوّمکرن؛ دا ببنه هاریکارین وی ل سهر باشییی.

دبیّژن: جاره کی عومهری مروّقه کی بق والیاتییی هلبژارت وهنارته باژیّره کی ژ باژیّریّن موسلمانان، پاشی هاته گوهان کو ئه ش مروّقه ل سهر دهمی (حهججاجی) ژی بووبوو والی، ئینا عومهری هنارته ب دوی شرا، وگوتی: چونکی تو ل سهر

دەمىن (حەججاجى) والى بووى مە تو ئىخسىتى، بوو لاقەلاقا وى مرۆقى و ب سويندان را چوو كو دەمەكى درىش وى كار بىق حەججاجى نەكربوو، عومەرى گىۆتى: ئەگەر رۆژەكا ب تنى شى، يان دانەكى تە ھەقالىنىيا خرابىيى كربت تىرا تە ھەيە كو ئەم تە بىخىن!

ئمو مروّقی دانه کی روّژی همقالینییا زورداران کربت، وچاقیّن خوّ ب دیتنا وان تیر کربت، ب دیتنا مروّقیّن خودی ئمو ب کیّر نائیّت کاری خملکی بکمفته د دهستان دا.. وئمو دهسهه لاتدارییا بقیّت دادییی به لاڤ کهت، وخیّری بگمهینته همژاریّن ملله تی، بو وی چی نابت بچت همر تاوانباریّن دوهی بینت کراسه کی نوی بکه ته بهر و ل سمر کورسیکا فمرمانبه ربیی بدانت، ئمگمر نه.. ملله تی چو باوه ری پی نامینت، وهمر ئیّک ژ لایی خو قه دی بیّژت: پهری وهکی بهری !

ب قى رەنگى عومـەرى زەلامـێن دەولـەتـا خۆ ھلبـژارتن، لـەو ئـەو ھـەمـى ھارىكارێن وى بوون ل سەر باشييێ، رۆژا عومەر بوويـه خەليفـه د ناڤ خەلكى دا كرە دەنگ: كێ گازندەك ھەيە بلا بێتـه نـك مـه.. خەلكى بـاوەرى ب وى ھـەبـوو، وان دزانى ئـەو نـه ژ وى رەنگێ مەزنانه يێن كـو يارييـان بـۆ خۆ ب ھـمسـتا خەلكى دكەن، لـەو ھەمـيـان پێكڤه قەسـتا وى كر ودلێن خۆ بۆ قەكرن.

عومهری دیت گازندین پترییا خهلکی ژوی تهعدایییه یا کو بنهمالاوی ل وان کری، لهو وی بریار دا مروّقین خو بینت وئیک ئیکه حسیبی د گهل بکهت، کارهکی ب ساناهی نهبوو، بهلی عومهری سوّز دابوو خودایی خو کو دادییی د ناش خهلکی دا زیّندی بکهت، عومهری مروّقیّن خو گازی کرن وئیّک ئیکه پسیار ژی کی:

- ئەڭ ھەمى مالى تە ھەى، تە ژ كىڤە ئىنايە؟

مروّقیّن دنیایی دهمی مهزنی دکهفته دهستان رادبن مروّقیّن خوّ کوّم دکهن ودبیّرنی: دهستی ههوه را ههوه را، قی دهلیقهیی ژ دهست خوّ نهکهن، کوّم بکهن، هوین ژ کیقه دئینن بینن، ئاخری مللهت یی مهیه وئهمین خودانیّن مللهتی!! بهلی

مروّقیّن خودی ب رهنگه کی دینه، وه کی عومهری مهزنیی ب ریقه دیمن، دبیّرته مروّقیّن خوّ: ئهوی ههوه بهری نوکه ژی ههی ههوه ژ کیقه ئینایه؟

ئەو مالى نە ب رىكىن دورست بنەمالا ئەمەوييان ب دەست خو قە ئىناى عومەرى ھەمى بۆ خودانان زقړاند، وئەگەر چو خودان پى نەھاتبانە دەر ل خزينەيا دەولەتى دزقړاند، گاقا خەلكى ئەت چەندە ژى دىتى باوەرىيا وان پى ھات.. دادى ئەو دادىيە يا كو مرۆڭ ل سەر خۆ وبنەمالا خۆ ب كار بىنت.

(عامری کوری عوبهیدهی) دبیرت: ل وان روّژین عومهر ژ نوی بوویه خهلیفه د گهل مریهکی دهرکهفته موغبهری، مهحفیره کههبوو ههر جارین هرّسا دا برّ خهلیفهی ئینن دا ئهو ل سهر روینت حهتا زهلام ژ سهروبهری مری خلاس ببان، هنده کان ئهو مهحفیر ئینا بوّ عومهری دانا، گافا عومهری مهحفیر دیتی پی خوّ لیّدا وویقه هافیّت وروینشته سهر ئاخی، خهلک ژی مهنده هوّش بوون، داره ک د دهستان دا بوو وی پالی خوّ دابوو سهر، زهلامه ک ب نک قه چوو گوتی: ئهی (أمیر المؤمنین)! ئهز مروّفه کی بی حالم من چو د مال دا نهمایه، سوباهی دهمی تو دچییه نک خودی ئهو پسیارا من دی ژ ته کهت. عومهری سهری خوّ بلند کر وگوتی: کا بیّژه قه ته بیرا عومهری ل وی روّژی هات دهمی ته کری، بیرا عومهری ل وی روّژا قیامه تی کری، بیرا عومهری ل وی روّژی هات دهمی ته کری دوه شد روّند باراندن حهتا دهستکی گوپالی وی ته مهحکه می یی دکه ت، چاقیّن وی هند روّند کهسن؟ وی گوت: ئهم پینجین. عومهری گوتی: مهمی مهزنییا خوّ ته بووی، عومهری گوتی: هوین چهند کهسن؟ وی گوت: ئهم پینجین. عومهری گوتی: حهقی ته ده هد دینارن، وئهم پینج سهدان دی دهینه ته، دو سهدان ژ مالی خودی حهتا خودی ریکه کی بو ته دبینت.

عومهری ئهو باوهری ههبوو کو ل قیامه تی پسیارا وی خهلکی ل بن دهستی ههمییی دی ژ وی ئیته کرن، حسیبه کا گرانه، لهو شه ف ونی شه فان خهو ژ چافان فهدره قی.. ئیک ژ خهلکی مالا وی دبیژت: روزا ئهو بوویه خهلیفه وزفرییه مال گهله کی تیک چوو بوو، من گوتی: ته خیره تو هنده یی غهمگین؟ وی گوت:

بوّ وی حالی ئه زتیدا دقیت مروّث غهمگین بت، ئه شروّ مروّقه ک د نا ش ئوممه تا موحهمه دی دا -سلاف لیّ بن- نینه چ ل روّژهه لاتیّ بت چ ل روّژئا شاییّ، ئه گهر پسیارا وی ژ من نه ئیته کرن کانی من حه قیّ وی گههاندیییّ یان نه، چ وی داخوازا حه قیّ خوّ کربت یان نه.

ب قى رەنگى مىرۆقىن خودى د مەسەلى دگەھن، مەزنى بارەكى گرانە، شەرمزارىيە بۆ وى يى ژ دەر حەق دەرنەكەقت.

ونوكه بهرئ خو بدهنه قان ديمهنان ژ مالا عومهرى:

- (عمونی کوری موعتهمری) دبیرت: روزه کی عومهر زقری مالا خو گوته ژنکا خو فاطمایی: ته ده رههمه که ههیه نهم بو خو فرینکه ینه هنده ک تری؟ وی گوت: نهخیر. وی گوت: خو فلسه ک ژی ته نینه؟ وی گوت: نه. نینا عومه ری خو بی ده نگ کر، فاطمایی گوت: تو (أمیر المؤمنین)ی و ته نه ده رههمه ک نه فلسه ک نینه بو خو هنده ک تری پی بکری! عومه ری گوت: من ب شی خوشتره ژ زنجیرین ناگری د جههنه می دا.

- خزمی عومهری (مهسهلهمهیی کوری عهبدلمهلکی) دبیرت: دهمی عومهر نساخ بووی نهز چووم من سهرا دا، من دیت کراسه کی قریری دبهر بوو، نینا من گرته ژنکا وی فاطمایی -کو خویشکا مهسهلهمهی بوو- کراسی (أمیر المؤمنین)ی بشوو شهرمه نوکه خهلک دئین سهرا ددهن، وی گؤت: بلا، گؤت: پاشی جاره کا دی نمز چووم من دیت ههر نمو کراس یی دبهر، نینا من گؤته فاطمایی: ما من نهگوتبوو ته کراسی (أمیر المؤمنین)ی بشوو یی قریریه، نینا وی گوت: برا، بخودی وی ژقی کراسی دبهر پیقهتر چو جلک نینن، ما دی چاوا ژبهر کهم شووم، وخهلک دئین سهرا ددهن!

- شەقەكى عومەر زقرى مال، وى سى چار كچەكىن فاما ھەبوون، وەكى ھەر جار وى سىلاڭ كر، ئىنا كچىن وى دەستىن خۆ ب دەڤى خۆ قەنان و ب لايى دەرگەھى قە چوون، عومەر پسياركر: ئەقە قان خىرە؟ ھندەكان گۆتى: ژپىقاز

ونیسکی پیقهتر چو شیف د مالا ته دا نهمایه، وچونکی کچین ته پیشاز یا خواری بینا ژ ده قی وان دئیت، ووان شهرم کر بینا ده قی وان بیته ته، له و وان ئه فه کر یا تو دبینی. عومهر ما.. روندک ژ چاقان هاتن، نه چونکی ژ پیشازی زیده تر چو ب دهست کچین وی ناکه قت، نه! هاته به ر چاقین عومه ری هه ر وه کی قیامه ت یا رابووی، وعومه ری گریدای یی دئیننه مه حکه ما مه زن، فه قیر و ژارین ملله تی ده عوه دارین وینه: نه ی خود!! ته عومه ر کربوو مه زنی مه، بچویکین مه ب شه قی برسی دنقستن، وکچین وی دتیر بوون، یا ره ببی حه قی مه ژی چیکه. نه ها ژ به ر هندی گرییا عومه ری هات. نینا عومه ری گوته کچین خو: نه ی کچین من! خوارنین خوش بو هه وه بوچنه نه گه ر هوین بزانن بابی هه وه سوباهی دی به نه ناگری.

- رۆژەكا دى عومـهر د گـهل ههڨالـهكـێ خو هاتـه مال، گازى كچـهكا خو يا بچويك كر، وێ خو ڤـهشارت ونـههات، عومـهرى گـوّت: ئـهرێ بـوٚچى ئـهو نائێت؟ هندهكان گوتـێ: چونكى كراسـێ وێ يێ دڕياى، ووێ چو كراسـێن دى نينن بكهته بـهر خو، ڤێجا ژ شهرمان دا ئـهو نائێت.. وههر ئێـک ژ ڨان كچـێن وى روٚژهكـێ گـوٚتـێ: جوٚتـهكـێ گوهاركـێن وهكى يـێن فلان ههڨالا من بـو مـن بكره، عومـهرى گـوٚتـێ باشـه، رابوو دو پهلـێن ئاگرى ئينان وگوته كچا خو: چى گاڨا تـه ئهڨـه كرنـه گـوهـێن خو دێ جوٚتـهكـێ گوهاركان بو تـه كـرم.

- کابانییا عومهری هنده ک زیر ههبوون، روّژا بوویه بویک بابی وی عهبدلمهلکی دابوونی، دهمی عومهر بوویه خهلیفه گرتی: ئیک ژ دووان بو خوّ هلبژیره: ئهز، یان ئه ژزیه.. وی عومهر هلبژارت، ئینا عومهری زیریّن وی برن کرنه د خزینه یا دهوله تی دا. مه عنا عومهری بهری ههر تشته کی ژ خوّ و مالا خوّ و مروّثین خوّ دهست پی کر، له و شیا وی بکه تیا وی کری.

ئارمانجا ييروز:

رۆژا عومهر بوویه خهلیفه گوهۆرینه کا بهرچاڤ د سهروبهرێ ژینا وی دا پهیدا بوو، چونکی ههر ژ روٚژا ئیٚکێ وی ئارمانجه کا مهزن وپیروٚز دانا بهر سنگێ خوٚ

وحه تا رقر الدویماهییی و ویی خو نه و و کارکرنا بو نارمانجی سست نهبوو، و نه گهر هه وه و و نه گهر هه و بین بین نه و نارمانجا عومه ری بو خو دانای چ بوو، گوهدارییا فی سهرها تییی بکه ن:

رقره کی مهته کا عومه ری هاته نک، ژنکه کا سه ره بوو، خهلیفین ئهمه وییان ههمییان قه دره کی مهزن بو دگرت، عومه ری گوتی: ئهی مهتی! پیغه مبه ری خودی اسلاف لی بن ده می ژ دنیایی وه غهر کری خهلک هیلانه ل سه ر رویباره کی بوش، پشتی وی رویبار که فته ده ستی زه لامه کی چو ئاف ژی کیم نه کر، پشتی وی زه لامی زه لامه کی ده ست دایی زه لامه کی دی هات جویه کی بوخو ژ به روی رویباری بر، ئینا خهلکی ده ست دایی هه رئیکی جویه کی بوخو ژی بر حه تا رویبار هشک و زوها بووی، ئه ز ب خودی کهمه ئه گه در خودی من به یک به ری ویبار وه کی به ری بر ویبار وه کی به ری بر قرته دی وان جویان هه مییان گرم دا رویبار وه کی به ری بر قرته دی وان جویان هه مییان گرم دا رویبار وه کی به ری بر قرته دی به دی به ری بر قرته شد به یک به ری به دی به دی به ری به دی به د

ئەۋە ئارمانجا عومەرى بوو، ودا كو عومەر خۆ بگەھينتە قى ئارمانجى ئەوى رۆيازەكا موكم دانا وئەو ل دويڤ چوو، وفەرمان ل بنەمالا خۆ كر كو ئەو ژى ل دويڤ بچن، گاۋا خەلكى ئەڭ چەندە دىتى ئەو ژى ل دويڤ چوون..

جاره کسی والییسی (خوراسانی) کاغهزه ک بو عومهری هنارت تیدا هنده ک گازنده ژ خهلکی جهی خو کرن، ودهستویری ژی خواست کو ئهو ریدگی بده تی دا ئه و دژوارییی د گهل وان ب کاربینت وگوت: تشته ک وه کی شیری وقامچییی وان چی ناکه ت. عومه ری د به رسفا وی دا نقیسی: تو دره وان دکه ی! حه قی وعه داله ت دی وان چی که ت، قی چهندی د گهل وان بکه، وبزانه خودی کاری خرابان باش ناکه ت.

(حەقى) و (عەدالەت) دو پەيقن ھەردەم خەلك يى بى تىنىيىد، وھەردەم مەزن پى دئاخقن، بەلى كىيمن وان ب جهد دئينن.. د گۆتنەكا خۆ دا عومەر دېيژت: ب خودى ئەگەر پەيداكرنا حەقىيى ونەھىلانا نەحەقىيى بى كەركرنا لەشى مىن ب جهدىت، ب دلەكى خۆش ئەز دى قەست كەمى.

ئه گوتنه گوتنا عومهری نه خاپاندن بوو بو ملله تی، ونه به نبحکرن ژی بوو بو وان، گوتنه که بوو د واقعی وان دا هاتبوو بهری، تشتی ژ ههمییی به به به خوات د ژینا عومه ری دا ئه و بوو ئه و وه سا د مه زنییی دگه هشت کو باره کی گرانه، وشه رمزارییه کا مه زنه ئه گهر ژ ده رحه قی ده رنه که قت، ووی باش دزانی ئه و ئه گه ریی دویر بت ژ مروقین باش ژ ده رحه قی ده رناکه قت، له و هه قالین باش ل خو زیده دکرن، روژه کی عومه رب سه رمینبه ری که فت وگوت: هه چییی ژ هه وه بقیت هه قالینیا مه بکه ت عومه رب سه رمینبه ری که فت وگوت: هه چییی ژ هه وه بقیت هه قالینیا مه بکه ت بلا پینج تشتان ل نک خو پهیدا بکه ت ئه گه ر نه بلا نه ئیته نک مه: بلا گازندا وی که سی نه شیت بیته نک مه بگه هینته مه، وهندی بشیت بلا هاریکارییا مه ل سه رحمقییی بکه ت، و ئه گه رباشییه که هه بت و ئه م پی نه حه سینین بلا ئه و به ری مه بده تی، و بلا نه کامییا که سی ژی ل نک مه نه که ت، و تشتی شولا وی نه بت بلا مایی خو تی نه که ت.

ژ بهر ڤێ چهندێ مروٚڤێن دوڕوی، مهصلحهتچی، زهلامێن دنیایێ ههمی ژ دوٚران ڤهرهڤین، ئهو ومروٚڤێن وهکی وی مانه د گهل ئێک.

سلاق .. ئەڭ زەمانى عومەرى!

عومهر هات.. و د گهل دا عهدالهت، وگاڤا عهدالهت هات زوّرداری نامینت، ههژاری دبرییّت.. والییی (سوودانیّ) -ئهو وهلاتیّ حهتا ئهڤروّ ژی ناڤیّ وی وبرس ههڤالجیّمک-کاغهزه کی بوّ عومهری هنارته شامیّ، وتیّدا نقیسی: ((ئهی (أمیر المؤمنین) کهس مالیّ زهکاتیّ ژ مه وهرناگرت، ههچیییّ ئهم دبیّژینیّ: بوّ خوّ وهره زهکاتیّ، دبیّرْت: ئهز نه یی پیتقیمه.. ئهری ئهم چ ل مالیّ زهکاتیّ بکهین؟)). عومهری گوتیّ: عهبدان پیّ بکرن وئازا کهن، وئهگهر عهبد نهمان ریّکان پیّ قهکهن.

و ل وهلاتی مصری پیرهژنه کا بی خودان همبوو، دیواری مالا وی یی نزم بوو، شه فه کی هنده ک دزیکه ران خو د سهر سیاجی را هافیته ژور وچوون هنده ک مریشکین وی ژ کولکی برن. ئه فه رویدانه کا نه یا مهزنه وههر ب به رناکه فت مهزنی ده وله تی خو پیفه موژیل بکه ت، ئه گهر مهزنی ده وله تی ژ ته رزی عومه ری

نهبت! سوحبه تا پیری گههشته عومهری ل شامی، عومهری کاغهزه ک بو والییی مصری هنارت و تیدا نقیسی: من یی زانی حال ومهسه لین پیره ژنه کی نه شهنه، دهمی کاغه زا من دگههته ته تو ب خو هه ره سیاجی خانییی وی بو بلند بکه.

و ل زەمانى عومەرى نە ب تنى مرۆۋان خۆشى ب عەدالەتا وى دبر! حەيوانان ژى بارا خۆ تى ھەبوو.. عومەرى رۆژەكى كاغەزەك بۆ والىيىى خۆ ل مصرى ھنارت تىدا گۆتى: من يى زانى (حەمالىن) ھەوە بارىن گران ل دەوارىن خۆ دكەن، گاڤا كاغەزا من گەھشتە تە نەھىلە ھەر حەمالەك ژ ھندى زىدەتر بارى ل دەوارى خۆ بكەت.

مروّڤیّن خودیّ دهمیّ مهزنی دکهفته د دهستی دا مهزنییا وان بوّ مریشک ودهواران ژی رهحمه!

ئیمامی (ئهوزاعی) دبیّرت: روّرا عومهر مهری ئهز د گهل جهنازی وی دهرکهفتمه زیاره تی، پشتی ئهم زقرین ئهز چووم دا قهستا باژیّری (قنسرینی) بکهم، ئهز د بهر قهشهیه کی را بوّریم جوّت دکر، گاقا وی ئهز دیتیم گوّته من: دیاره تو یی ژ قهشارتنا قی زه لامی دزقری؟ من گوّتی: ئهریّ. ئینا وی دهستیّن خوّ ب چاقیّن خوّ قهنان وکره گری، من گوّتی: تو بوّچی دکهیه گری، مانیّ تو نه ل سهر دینی وییی؟ وی گوّت: ئهز نه ل سهر وی دگریم، ئهز بوّ وی روّناهییی دگریم ئهوا ب مرنا وی ل عهردی هاتییه قهمراندن.

عومهر روزناهییه ک بوول عهردی گاڤا مری ریّک ل خهلکی ههمییی تاری بوو..

(مالکی کوری دیناری) دبیرت: ده می عومه ر بوویه خهلیفه هنده ک شفانان پسیارکر: ئه قه کیژ زه لامی چاکه بوویه مه زنی خهلکی؟ هنده کان گوتی: وهوین چ دزانن کو ئه و یی چاکه؟ وان گوت: چونکی ئه قه روّژا ئه و بوویه خهلیفه گورگی په زه کا مه نه خوارییه!

و (مووسایی کوری ئهعیونی) ل باژیری (کهرمانی) ل سهر زهمانی عومهری شقانی دکر، مووسا دبیّرت: هندی عومهر یی ساخ جاره کا ب تنی ژی گورگی زیانا پهزی مه نهدکر، شهقه کی گورگی پهزه کا مه خوار، مه گوّت: ههبت نهبت ئه مروّقی چاک نهمایه، من ئهو شه نیشان کر دهرکه فت ئهو شه شه بوو یا عومهر تیدا مری! سلاف ل ته بن ئهی عومهری..

مەيموونى كورى مەھرانى زەلامى قورئانى

قی جاری مه دقیت ل دیوانا زهلامه کی ژ زهلامین قورئانی ئاماده ببین؛ دا بزانین کانی چاوایه دهمی قورئان مهزنان دورست دکه ت، مهزنان نه ب وی رهنگی مهزنییی یی خهلک تی دگههن.. وئه و زهلامی ئه شرق مه دقیت ل خزمه تا وی ئاماده ببین، ئه وه یی عومه ری کوری عه بدلعه زیزی د ده رحه قی دا گوتی: ((ئه گهر ئه شه ویین وه کی وی نه مان، ژبلی له غه ران که س د ناف مرق شان دا نامینت))!

بۆچى؟

- چونکی ئەڤ زەلامە، ویین وەکی وی، بۆ مرۆڤان وەکی خویینه بۆ زادی، پی ب تام دکهڤن، وبینی وان نهشین خو بگرن یان خو راگرن.

ئە نەن زەلامى مەزن ھەيامەكى لىسەر زەمانى خەلىفەيى عادل عومەرى كورى عەبدلعەزىزى بووبوو والىيىى دەقەرەكى لى جەزىرا فوراتى، جارەكى وى ئەو رۆڭ لىبىرا خۆئىنانەقە و بىدلەكى پى خەم قەگۆت: مىن حەز دكىر چاقەكى مىن تارى ببا، وئىكى بى مەن مابا ومىن چو والىياتى نەكربان.. ھندەكان گۆتى: خۆبىق عومەرى كورى عەبدلعەزىزى شى؟ گۆت: خۆبىق عومەرى كورى عەبدلعەزىزى شى؟

ئه و مهزنییا خهلکی دنیایی خهونان پیقه دبینن، خوزییا وی یا مهزن ئه و بوو ئه و نهگههشتبایی ئهگهر خو بها چاقه کی وی ژی با.. ئه ف زه لامه (مهیموونی کوری مههرانی)یه.

مەيموون كى بوو؟

مهیموون ئیک ز مهزنترین زانا وزاهد وعیباده تکهرین تابعییان بوو، علم وحهدیس ژ گهله ک صهحابییان وهرگرتبوو، ل شامی ژیابوو، وپهیوه ندییا وی د گهل خهلیفی نهمهوی عومهری کوری عهبدلعهزیزی یا موکم بوو، ونهو نیک ژ وان

زانایان بوو ینن عومهری ههر ژ روزا ئیکی ژ خیلافه تا خوّل دوّر خوّ کوّم کرین وپسیارا خوّ پی دکر، و ل سالا (۱۱۷) وپشتی عهمره کیّ ب بهره که ت ل شامیّ ئهمری خودی کربوو.

پشتی پیر بووی پوژه کی ل باژیپی به صرایی بوو، داخواز ژ کوپی خو کر دهستی وی بگرت وببه ته مالا ئیمامی مهزن (الحسن البصری) گافا گههشتینه به ده ده ده کی کی که که کی د مال قه پسیار کر: ئه و کییه ل به ر ده ری؟ وی گوت: ئه ز مهیموونی کوپی مههرانیمه، ئه زی هاتیم حهسه نی ببینم.. کی کی گوت: مهیموون! کا تبی عومه ری کوپی عهبدلعه زیزی؟ گوت: به لی نی گوتی: بی ئیغبال تو! بوچی تو مایه ساخ حه تا فی زهمانی خراب؟! مهیموونی ژ به رگوتنا وی هند کره گری حه تا ده نگی وی گههشتیه حهسه نی د ژور قه، حهسه نه ها ته به راهییا وی، و پشتی ههردووان خو دئی کی و و وه رکری، و چووینه ژور، مهیموونی گوتی: بابی سه عیدی ئه زی دحهسینم هه ر وه کی دلی من یی ره ق بووی، تشته کی بو من بیژه دلی من پی نهرم ببت..

زهمانه کی بوو د ناف زانایان دا هنده کی همبوون (ئختصاصی) وان نمرمکرنا دلان بوو، و د ناف خملکی دا هنده کی همبوون سمره دانا ئینک و دو دکر بو هندی دا باراندنا روّندکان دلره قییا وان نهمینت.. دئا فا بن ئمو روّژ!

هوین دزانن حمسمنی چ گۆتنی؟

حد من ب تنى ئەڭ ئايەتە بۆ وى خواند: ﴿ أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَعْنَا هُمْ سِنِينَ ﴿ أُفَرَءَيْتَ إِن مَّتَعْنَا هُمْ سِنِينَ ﴿ ثُمَّرَ اللَّهُ مُمَّا كَانُواْ يُمَتَّعُونَ ﴾.

کورێ مهیموونی دبێژت: گاڤا حهسهنی ئهڤ ئایهته خواندی، من دیت بابێ من کهفته عهردی دا بێژی دلێ وی هاته گرتن.. وپشتی بێنهکێ دهمێ ئهو ڕابوویهڤه ئهم ژ مالا حهسهنی دهرکهفتین ب ڕێڤه من گوٚته بابێ خوٚ: ئهڤهیه حهسهن؟ وی گوٚت: ئهرێ، من گوٚت: من د دلێ خوٚ دا هزر دکر ئهو گهلهک ژ ڤێ مهزنتره! گوٚت: بابێ

من دەستى خۆ ل سنگى من دا وگۆت: كورى من ئەوى ئايەتەك بۆ مە خواند، ئەگەر تو ب دلى خۆ تىگەھشتباي گەلەك برينان تو دا د دلى خۆ دا بىنى!

ئەقەيە جودايى د ناقبەرا مە وقان رەنگە مرۆقان دا، ئەم ب گوهى قورئانى وەردگرىن، ووان ب دلى وەردگرت، كورى مەيموونى -ئەوى ئەق سەرھاتىيە بۆ مە قەگىزاى- وى ژى وەكى مە ئەق جيهانە ژ دوير قە دديت لەو ژى حىبەتى مابوو.. ئەقە چيە؟ پىرەمىرەكى ئەختىار، يى بەر پييىن خۆ باش نابىنت، قى رىكى ھەمىيى ددەتە بەر خۆ ودئىت؛ دا حەسەن دلىي وى نەرم بكەت؟! وحەسەن ژ قان ھەر سى ئايەتان زىدەتر تشتەكى بۆ وى نابىرت! ئەق ئايەتىن ئەو ھەر رۆژ دخوينت، وتو دى بېرى دەسەنى وەعزى دنيايى ھەمىيى لىن كر، لەو د گاقى دا ئەو دلگرتى بوو وكەفت! ئەقە چ مرۆقن!

زهلامي قورئاني:

مهیموون د گزتنه کا خز دا دبیرت: ((ههچییی ب دویث قورئانی بکه ثت قورئان دی سهرکیشییا وی که ت حه تا وی دبه ته به حه شتی، وهه چییی قورئانی بهیلت قورئان دی ب دویث وی که ثت حه تا وی دها ثیته د ئاگری دا)).

وهزر نهکهن دویکهفتنا قورئانی ئهوا مهیموون بهحس ژی دکهت ئهوه مروّف ب ئهزمانی ب تنی قورئانی بخوینت، و ب چاقی پیروّزییی بهری خوّ بده تی، وگاڤا ل ژیانا خوّ زقری بیّرت: ئهز قهبویل ناکهم قورئان ریّبهری من بت! گهلهک کهس ییّن ههین قورئانی دخوینن وقورئان لهعنه تی ل وان دکهت.

ومروّڤاینییا مهیموونی بو قورئانی ئیکا هند ژوی چیکربوو ئه و ههرده م حسیبه کا دژوار د گهل خو بکهت. روّژا عومهری ئه و هلبژارتی دا ببته والی ل جزیری مهیموونی هیڤی ژی کرن ئه و وی ژ ڤی کاری عه فی کهت، وگوتی: ئه قه باره کی گرانه تو ل ملین من دکهی! عومهری گوتی: ((هه په ببه والی وحوکمی د ناڤبه را خهلکی دا بکه، وئهگهر کیتابه کا من گههشته ته ونه حهقییه ک تیدا بت وی ل عهردی بده، وئهگهر تشته ک ل بهر ته ئاسی بوو بهنیره نک من، ومروّڤان ئهگهر چی گاڤا کاره کی ب زه حمه ت بو وان که فته پیکا وان ووان نه کر، نه دنیا ب پی قه دچت نه دین)).

گافا وی ئه گوتنه ژ عومهری گوه لی بووین، ئه و نه چار بوو فهرمانا وی ب جه بینت، ئه گهر چ بو وی یا نه خوش ژی بوو، وخوزییا وی حه تا مری ژی ئه و بیوو کو وی ئه م منصبه وه رنه گرتبا، چونکی وی دزانی مهزنییا دنیایی شهرمزارییا ئاخره تید، ومهیموون ژ وان که سان نه بوو یین به رل مال ومهنصبان، یان مهزنی و ده ولهمه ندییی، د گوتنه کا خو دا ئه و دبید ژت: ئه گهر ژ روهایی حه تا حورانی ب پینج ده رهه مان بده نه من، من نه شیت.

وهندی هند ئهو ژ شهرمزارییا مهزنییی دره قی وی شیره ت ل خهلکی ژی دکر ئهو ژی بره قن، نه به س ژ مهزنییی بره قن بهلکی ژ مهزنان ژی، مهیموون دبیر ت: ((سی فتنه یین ههین هشیار بی پی موبته لا نهبی: نه چه نک چو سولتانان ئهگهر خو تو بیرژی ئهز دی فهرمانا ب باشییی لی کهم، ونهمینه ب تنی د گهل چو ژنکان ئهگهر خو بیرژی دی قورئانی نیشادهم، وگوهی خو نهده گوتنا چو بیدعه چییان، چونکی تو نزانی کانی دی چ ژی ب دلی ته قه مینت)).

و ژ گۆتنێن وى يێن تێر عبرەت، دبێژت: ((ئەمىرى نەنياسە، وئەوى ژى يێ ئەمىرى دنياست)).

ودبیّرت: ((ههچییی ب دزی قه گونههه ک کربت بلا ب دزی قه توّبه بکهت، وههچییی ئاشکهرا گونههه ک کربت بلا ئاشکهرا توّبه بکهت، چونکی خودی گونههان

ژی دبهت وشهرما خهلکی نابهت، وخهلک شهرما ئینک ودو دبهن وگونههان ژی نابهن)).

و ژ وان حدیسان ینن وی قهگوهاستین: مهیموون دبینژت: عهبدللاهی کوپی عومهری دبینژت: پیغهمههری -سلاف لی بن- گوت: ﴿ قل ما یوجد فی آخر الزمان درهم من حلال أو أخ یوثق به ﴾ ل دویماهییا زهمانی گهله ک یا کیمه دهرههمه کی حهلال، یان برایه کی باوه ری ههبت. وه کی (ئهبوو نوعهیم) ژی قهدگوهیزت.

عهطائی کوری ئهبوو رهباحی ئهو عهبدی علمی وی ئهو ب سهر مهلکی ئیخستی

دهم: دويماهييا سالا (٩٧) مشهختييه.

جه: باژێڕێ مهکهها پيرۆزه.

وه فدین حهجیان ژههمی لایان شه هاتبوون قهستا مالا خودی کربوو دا سهروبهری حهجی -کو ئیک ژستوینین ئیسلامییه- ب جهب بینن، هنده ک دسویار وهنده ک دپهیا بوون، ژن ومیر، جعیل وپیر، یین پهش ویین سپی، ژههمی پهنگ وزمان وملله تان بوون، ب ئیک جلک و ب ئیک ئهزمان ملکه چییا خو بو خودایی که عبی به رچاش دکر، و ل ژیر سیه را ئیسلامی دیتن وبه ریخودان وهیشیین ههمییان ئیک بوون.

وتشتی حمجا ئه شساله ژیا سالین دی جودا دکر ئه و بوو د ناف خهلکی دا بووبوو ده نگ کو خهلیفی موسلمانان مهزنترین مهلک ل سهر رویی عهردی (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی ئهمهوی) ب وه زیر وحاشیه قه یی هاتییه حهجی، بهلی ئهگهر تو بیست خهبهره کا ل وی مهیدانا بهرفره پر اوه ستابای ئه وا ل دوّر که عبی، و ته به ری خو دابایی ده می خهلیفه و (وه لی عهدی) وی د به ر ته را دبورین، ته ئه و نه دنیاسین؛ چونکی خهلیفه ئهوی سی (قارره تان) و پتر ژبیست و پننج ده وله تین نوکه خو بو د چهماند، یی سهرکول و پیخواس بوو، وه کی کهسه کی ژههمییان فه قیرتر کراسه کی سپی یی بی به ریک ل به ربوو، ووی ژی وه کی ههر ئیکی ژ ره عیه تا خو ب دله کی شکهستی قه گازی دکر: (لبیک الله م

پشتی خەلىف د رطەوافى خلاس بىووى، ل مرۆشەكى زشپى وگىۆتى: كانى ھەقالىن ھەوە؟ وى دەستى خىق ب لايى پۆرئاقايا كەعبى قە درىتركر وگۆت: يى ل ويرا ھە نقىترى دكەت. خەلىفە ب وى لايى قە چوو، ودەمى ھندەكان قىياى خەلكى بدەنە پاش دا پىكا خەلىفەى قەببت، خەلىفەى گۆتى: وە نەكەن! ل قىرى مەلك وفەقىر وەكى ئىك لى دئىن!

خەلىفەى رىخكا خۆ د ناڭ قەرەبالغى را قەكر و ب نك وى قە چوو، ھىرمارەكا مەزن رە خەلكى دروينشتى بوون، ل ھىقىيى بوون كانى كەنگى ئەو دى نقىرا خۆ خلاس كەت ودەست ب دەرسى كەت، خەلىفەى جەكى قالا ل بنى دىوانى دىت، ئەو وھەردو كورىن خۆ يىن جحىل لى روينشتن، ئەو رى مانە ل ھىقىيى..

بهلی وان ئهده ب کر پسیارا قی مروّقی ژبابی خوّ بکهن، نهکو هنده ک ب کیماسی بهری خوّ بده نه وان کو ئه و قی مروّقی نانیاسن یی ب عهلامه تان قه کهسه کی ناقداره، له و وان خوّ بی ده نگ کر.. و پشتی خهلیفه ژپسیارین خوّ خلاس بووی، رابوو دا قهستا (صهفا و مهروایی) بکه ت بوّ سه عیکرنا د ناقبه ری دا،

بهری ئهو بگههنه (صهفایی) وان گوه ل کهسهکی بوو گازی دکر: گهلی موسلمانان! ب فهرمانا خهلیفهی نابت ژبلی عهطائی کوری ئهبوو رهباحی کهسهک ل ثی جهی فهتوایهکی بده ت. ئینا کورهکی خهلیفهی ئه ش چهنده بی خو ب دهلیقه دیت وگوته بابی خو: ئه قه چییه؟ تو فهرمانی ددهی ژبلی عهطائی کهس فهتوایی نهده ت، و تو ب خو دچی داخوازا فهتوایی ژ ثی زه لامی دکهی یی چو پویته ب ته نهکری؟

خەلىفە ل كورى خوّ زقرى وگۆتى: كورى من! ئەوى تە دىتى من پسيار ژى دكرن، ئەوە عەطاء خودانى فەتوايى، مىراتگرى علمى عەبدللاھى كورى عەبباسى.. پاشى وى گۆتن ئاراستەى ھەردو كورىن خو كر وگۆتە وان: كورىن من! خو فيرى علمى بكەن، ب علمى مروقى نىزم بلند دېت، وعلىم عەبدان ب سەر ملكان دئىخت!!

عهطاء کی بوو؟

بهلتی.. (عهطاء) ئهوی خهلیفی ئهمهوی وهکی بچویکهکی ل بهر دهستان دروینشت، عهبدهکی حهبهشی یمی رهش بوو، دهیک وبایین وی ژی ههردو عهبد بوون، بابی وی موسلمان بووبوو، وهاتبوو ل مهکههی ئاکنجی بووبوو، وعهطاء بخو ل سهر دهمی خیلافه تا عوثمانی کوری عهفانی ها تبوو سهر دنیایی.

عهطائی زانین ژ هژماره کا مهزن یا صهحابییان وهرگرتبوو وه کی: عائیشایی وئوم سهلهمهیی وئهبوو هوره یرهی وعهبدللاهی کوپی عومهری وعهبدللاهی کوپی عمبالسی، وئهو ئیک ژ پشته قانین عهبدللاهی کوپی زوبهیری بوو، وژی دئیته قهگوهاستن دبیژت: ئهز گههشتبوومه دوسهد صهحابییان..

وعمطاء وه کی -مه گۆتی- مرۆڤه کێ رهش وسهقه ت بوو، ودهسته کێ وی ژی د گهل عهبدللاهێ کوڕێ زوبهیری بهطال بووبوو، ودویماهییا عهمرێ خو ئهو کوّره بووبوو، فه توا ل مه که هێ یا وی بوو، زانایێ مهزن ئه بوو حهنیفه دیێـژت: ((کهسه کێ چێتر ژعهطائی من نه دیتییه)).

عهطاء که سه کن بن مال وحال بوو، که عبه پتر ژبیست سالان مالا وی بوو، لئی رادبوو ودروینشت، وهه قاله کن وی دبیزت: چو جاران من نه دیت جلکه کن وه سا د به روی بت پینج ده رهه مان بینت! د گهل هندی ژی نه گهر جاره کن چووبا دیوانا خهلیفه ی، خهلیفه ژبه خو رادبوو وئه و ددانا جهی خو، وخهلیفه د بن وی دا دروینشت.

ل رەمـەزانا سالا (۱۱۵) مشـەختى ل باژێڕێ مەكـەھێ عـهطاء چووبـوو بـەر دلۆڤانىيا خودێ، پشتى ژييێ بوويە نێزيكى (۸۸) سالان يان پتر.

علمی عهطائی:

عـهطاء د علمـی دا گههشـتبوو دهرهجهیـهکا وهسا حـهتا دبیّـژن: جـارهکی عهبدللاهی کوری عومـهری هاتـه مهکـههی دا عـومری بکـهت، خهلکی مهکـههی لـی کومبوون وپسیار بو خو ژی کرن، ئینا عهبدللاهی گوتـه وان: ئـهزی عهجیّبگرتیمه ژ ههوه گهلی خهلکی مهکههی.. هوین پسیاریّن خو بو من کوّم دکـهن وعـهطاء د نـاڤ ههوه دا؟!

وعمطاء نه گههشتبوو ڤێ دهرهجێ حهتا وي دو تشت ل نک خوٚ پهيدا کرين: يێ ئێکێ: وي نهفسا خوٚ بن دهستي خوٚ کربوو، وڕێ نهددايێ چي تشتێ بڤێت

ئەو بكەت، ئەگەر فايدى دىنى وى تىدا نەبت.

ین دووی: ئهوی وهختی خو ژی بن دهستی خو کربوو، نهدهیّلا گاڤهکا وی ژ قهستا بچت.

جاره کی وی گوته شاگرده یه کی خو: برازا! یین به ری مه حه ز ژ ئاخفتنا زیده نه دکر، وی گوت: ئاخفتنا زیده ل نک وان چ بوو؟ عه طائی گوت: هه ر گوتنه کا هه با ژبلی کیتابا خودی و حه دیسا پیغه مبه ری -سلاف لی بن-، و فه رمانا ب باشییی، و نه و علمی مروقی نیزیکی خودی بکه ت، یان پیتشیه کا ژیانا مروقی، ژبلی قان هه رگوتنه کا دی یا هه بال نک وان ئاخفتنا زیده بوو.. پاشی گوت: ئه ری ما شه رم نینه بو ئیک ژ مه ده می سجلا وی یا وی ل روژی تری کری

بوّ وی قهدکهن، وئهو بهری خوّ دده تیّ تشته ک نه رُ کاری دینی وی نه یی دنیایا وی تیدا نینه؟!

ومروّقی ئهگهر ئنیه تا وی یا دورست بت، وعلمی وی بو خودی بت، خهلک ههمی نه ب تنی طهلهبین علمی مفایی ژ علمی وی وهردگرن، وقه نجی وبهره که تا وی ژی دگهه یین دویر ویی نیزیک، وعهطاء ئیک ژ قان توخمه زانایان بوو..

ئیی مامی ماهن (ئهبوو حهنیفه) دبیّژت: دەمی ئهز چوویمه مهکههی بوّ کرنا حمجی د پینج تشتان دا ئهز خهلهت بووم، حهلاقه کی ئهو نیشا من دان، پشتی ئهز خلاس بوویم ومن قیای سهری خوّ بتراشم دا ژ ئیحرامان دەرکهڤم، ئهز هاتمه نک حهلاقه کی ومن گوتی: ب چهندی دی سهری من تراشی؟ وی گوته من: خودی ته ب هیدایهت بینت! موعامه له د (مهناسکان) دا چی نابت، روینه وچهند ژ ته هات هندی بده من.. ئینا من شهرم ژ خوّ کر وئهز روینشتم، ومن بهری خوّ نهدا قیبلی، حهلاقی ئیشارهت دا من کو بهری خوّ بدهمه قیبلی، هیشتا من پتر شهرم ژ خو کر، وگاڤا وی قیای دهست ب تراشینی بکهت، من لایی چهپی ژ سهری خوّ ب نک قه لیدا، وی گوته من: ژ لایی راستی دی دهست پی کهین، ووی دهست بی کهین، ووی دهست بی گوته من: بوچی تو یی بی دهنگی؟ تهکبیراتان بده.. و پشتی ئهز خلاس بوویم ومن گوته من: بوچی تو یی بی دهنگی؟ تهکبیراتان بده.. و پشتی ئهز خلاس بوویم ومن قیای بچم، وی گوته من: دی کیقه چی؟ من گوتی: دی رثومه جهی خوّ، وی گوت: دو رکاعهتان بکه پاشی ههره. ئینا من گوته خوّ: ئهڤه نه کاری حهلاقانه، قی چهندی علمه کی زیده پی دفیت، لهو من پسیار ژی کر: ئهڨ تشتین ته نیشا من داین، ته ژ کیڤه زانینه؟ وی گوّت: ئهڅ تشتین ته نیشا من داین، ته ژ کیڤه زانینه؟ وی گوّت: ئهڅ تشته من یین بو خوّ ژ عهطائی وهرگرتین.

د ناڤبهرا عهطائی وخهلیفهیان دا:

و د گهل کو مرادا خهلیفه ووالییان ئهو بوو عهطاء هه قالینییا وان بکه ت ژی، بهلی عهطاء یی دویر بوو ژ دیوانین وان، بهلی ههر جاره کا مهصلحه ته کا

ملله تى كەفتبا بەرۆكا وى، وڤيابا ئەو چووبا كۆجكا خەلىفەى وى خۆ ژ ڤى چەندى نەددا ياش..

وئهگهر بهری نوکه سهرهاتییهکا وی د گهل (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی ئهمهوی) مه قهگوهاست بت، سهرهاتییهکا وی یا دی د گهل برایی وی (هشامی) ژی ههبوو.

(عوثمانی خوراسانی) دبیّرت: جاره کی ئهز وبابی چووینه دیمه شقی دا قهستا (هشامی کوری عهبدلمه لکی) بکهین، ده می ئهم نیّزیکی دیمه شقی بووین، مه دیت پرهمیّره کی ره ش ل سهر کهره کی یی سویار بوو، هنده ک جلکیّن که قن وزقر د بهر بوون، من پی کره که نی وگوته بابی خوّ: ئه قه کییه ؟ وی گوته من: هش! ئه قه سهییدی فقهزانین حیجازییه، عهطائی کوری ئهبوو رهباحی..

پاشی بابی من پهیابوو، و ب نک قه چوو، ووان خو دئینک ودو وهرکر، وپسیاری حالی ئیک ودو کر، پاشی ئهم ب ری کهفتین، وگافا ئهم گههشتینه بهر دهری قهسرا خهلیفهی، وجهواب گههشتیه خهلیفهی کو عهطاء یی ل بهر دهری، ههر زوی خهلیفهی گوت: بلا بینه ژور، وئهم ژی ب خیرا وی زوی چووینه ژور، وگافا خهلیفهی ئهو دیتی ب نک قه هات گوتی: مهرحهبا مهرحهبا.. وهره قیری وهره قیری، وهنگی راوهستیا حهتا وی ئهو دانایه ب رهخ خو قه، وئهو ههمی مروقین مهزن وماقویل یین کول دیوانی دروینشتی بی دهنگ بوون، وبهری وان مال خهلیفهی وقی میقانی وی یی غهریب!

پشتی دەمهکی خهلیفهی گۆتی: بابی موحهممهدی، بیژه کانی داخوازا ته چیه؟ وی گۆتی: ئهی ئهمیرلموئمنین، ته ئیمانه خهلکی مهکههی ومهدینی، ئهومروقین خودینه وجیرانین پیغهمبهرینه، چاقی خو بدی.

خەلىفەي گۆتى: باشە، چ ددى؟

وى گۆت: خەلكى حيجازى ونەجدى ۋى سەركىشىن ئىسىلامىنە، زەكاتا وان ھەر بدە مرۆۋىن ھەرجە ۋ وان..

گۆتىخ: بەلىخ، چ ددى.

عـهطائی گوّت: خـهلکی وان بـاژیّرِیّن دکه قنـه سـهر توخویبان، ئـهون بهرانبـهری دوژمنـی رادوهسـتن، وشـهری نـهیاران دکـهن، وان موعـویز نهکـه، چـونکی ئهگـهر ئـهو هاتنه ژبیرکرن توخویب دی ئینه بهردان.

خەلىفەي گۆتى: بەلى، چ ددەي بابى موحەممەدى.

وى گۆت: (أهل الذمة) رُ جوهى وفهلان، چاڤێ خوٚ بدهنێ وبارهكێ زێدهى طاقهتا وان لێ نهكهن..

خەلىفەى گۆتە كاتبى خۆ: ئەڤا بابى موحەممەدى گۆتى ھەمىيى بىڤىسە وبكە فەرمان..

پاشی گۆت: تشتهکی دی ههیه؟

عمطائی گزتی: ئهی ئهمیرلموئمین، تهقوا خودی د نهفسا خو دا بکه، وباش بزانه دهمی تو هاتییه دنیایی تو یی ب تنی بووی، وگافا تو دمری ژی تو دی یی ب تنی بی، وگافا تو رادبییه حمشری وحسیبی ژی تو دی یی ب تنی بی، وئهوین نوکه تو ل دور خو دبینی ئیک ژ وان د گهل ته نابت. ئینا هشامی سهری خو چهماند وچافین وی تژی روندک بوون.. هنگی عمطاء رابوو ودهرکهفت.

خەلىفەى ھندەک پارە د گەل كەسەكى بۆ وى ھنارتن، وى ئەو پارە وەرنەگرتن وگۆت: ﴿ وَمَاۤ أَسْئَلُكُمۡ عَلَيْهِ مِنْ أُجْرٍ ۖ إِنۡ أُجْرِى إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَلَمِينَ ۞ ﴾ ھەڤالىٰ وى دېيژت: ب خودى من نەدىت حەتا ئەو ژنک خەلىفەى دەركەفتى خۆ وى ئاڤ ژى قەخواربت.

هوّسا بهرهکه تا وی ژههمی کهسان دگرت، وبهری وی لی نهبوو تشتهک بگههته وی.

عـمطاء حـمفتی سالان ل روزا عـمرهفی ل سـمر چیایی راوهستا بـوو دوعـا ژ خودی دکر ئموی ب بارهکی سـڤک ڤـه ژ گونـمهان، یـی گران ژ خیران ژ ڤـی دنیایی دهربیخت.

عوروەيى كورى زوبەيرى چەقى ب بەرھەم ژ دارەكا ب خەمل

رههين دارا وي يا ب خهمل كوير د عهردي تهقوايي را چووبوونه خواري..

بابی وی کورمه تی پیغه مبه ری بوو -سلاف لی بن- زوبه یری کوری صهفییایا کچا عهبدلموططه لبی، و ده یکا وی ئه سمائا کچا ئه بوو به کری بوو، ژ لایی بابی قه، رهه کا وی دگه هشته سهییدی ئنس و جنان، پیغه مبه ری خودی -سلاف لی بن-، و ژ لایی ده یکی قه نه فینی زه لامی ئیکی بوو د ئوممه تی، کو ئه بووبه کره، و ژ لایی خزماینیی قه، زاقایا عه بدللاهی کوری عومه ری کوری خه ططابی بوو..

دەمى زەلامان شەپ ل سەر (خىلافەتى) دكر، وئوممەت د ناڤبەرا برايى وى (عەبىدللاھى) وھىمقالى وى (عەبدلمالىكى) دا بوويلە دو پىسىك، وى خىۆ ژ (حەللەقىن) علمى دويىر نەدكر، كارى وى ئەو بوو وى كىتابا خودى وسوننەتا پىغەمبەرى وەكى ژ خالەتا خۆ (عائىشايى) وەرگرتى، نىشا خەلكى ددا، عومەرى كوپى عەبدلعەزىزى -خودى ژى رازى بت- د دەر حەقا وى دا دگۆت: ((ئەز كەسەكى نابىنم زاناتر بت ژ عوروەيى كوپى زوبەيرى)).

هىڤىيەكا غەرىب:

ده می نه و هیشتا یی جحیل ل سه ر زه مانی خیلافه تا موعاویه یی کوری نه بوو سوفیانی -خودی ژی رازی بت- جاره کی نه و د گهل سی چار هه قاله کان ل (حیجرا ئیسماعیلی)، ل نیزکی که عبه یا پیروز یی روینشتی بوو، مهزنییا مالا خودی، د گهل جوانییا دیمه نی طهوافکرنا وی که وکه با مایی ژ صه حابیان، د گهل ستیره گهشین تابعییان ل دور که عبی، پتر هه یبه ت ددا دیوانا وان..

هاته سهر هزرا ئیکی ژ وان بیژت: وهرن دا ههر ئیک ژ مه هیڤییا خو بیرژت، وئهڤه ژ عهدهتین صهحابیان ژی گاڤا سوحبهت د ناڤبهرا وان رحهت ببا، ئیک ژ وان دا بیرژت: کانی دا ههر ئیک ژ مه هیڤییا خو بیرژت، عهبدللاهی کوری زوبهیری گوت: هیڤییا من ئهوه حیجاز ههمی بکهفته دهستی من، وئهز ببمه خهلیفه. وبرایی وی موصعه بی کوری زوبهیری گوت: پا ئهز حهز دکهم ببمه مهزنی کووفه وبهصره، وکهس شریکاتییا من تیدا نه کهت. عهبدلمه لکی کوری مهوانی گوت: هیڤییا من ژ یا ههوه ههردووان مهزنتره، ئهز هیڤی دکهم پشتی موعاویه ی خیلافه ت بگههته من، وئهز ببمه مهزنی عهردی ههمییی..

دو کـهس مـابوون هیڤییــێن خـۆ نـهگوتبوون: عهبـدللاهێ کـوڕێ عومـهری، وعوروهیێ کوڕێ زوبهیری، گوتنێ: وهیڤییێن ههوه چنه؟

عوروه یی گۆت: خودی بهره که تی بو ههوه بیخته دنیایا ههوه، هی شیبا من ئهوه ئهز وه لی بیم خهلک علم وزانینی ژ من وه ربگرن، وعهبدللاهی کوری عومهری گوت: وهی شیبا من ئهوه خودی گونه هین من بغه فرینت.

وچهرخا زهمانی زقری، روزهاتن وروز چوون.. موعاویه چوو، ههر وه کی روزه کن حوکم ل بهوسته کا عهردی نه کری، وکورئ وی یه زید ژی پشتی وی چوو، وخهلکی حیجازی (موبایه عا) عهبدللاهی کورئ زوبه یری کر، وخهلکی ب خیلافه تی سلاف کرئ.. و ده می نه و بوویه خهلیفه وی برایی خو موصعه ب کره والیی عیراقی، وبو ده مه کی هی شیبا وان ههردووان بو ب جههات.

و ل شامی خهلکی (موبایه عا) عهبدلمهلکی کوری مهروانی کر، پاشی ب رهخ که عبی قه ل نیزیکی وی جهی یی عهبدللاهی هیقی خواستی ئه و ب دهستین عاملی عهبدلمه لکی (حهجاجی ثهقه فی) هاته کوشتن، و ل عیراقی .. ل دویر موصعه ب ژی ب دویق عهبدللاهی دا چوو و د رییا وهیلایه تا خو دا هاته کوشتن. ومهیدان بو عهبدلمه لکی ما قالا، عهبدلمه لک بوو خهلیفی ئیسلامی ومهزنی نیشه کا عهردی وی زهمانی. هیقییا وی ژی ب جهههات.

دو هیشی مان.. یا عهبدللاهی کوری عومهری، ئه فه غهیبه که ل نک خودی، ویا عورهوه یعی ل به ر چاف ب جهه هات، بۆری د گهل مه ئاخفتنا عومهری کوری عهبدلعه زیزی د ده ر حه قا وی دا، و (عهبدره حمانی کوری حومه یدی) دبیرت: جاره کی ئه ز د گهل بابی خو چوومه مزگهفتی، من دیت خهلک ههمی یی ل مروفه کی کوم بووین وداخوازا علمی ژی دکهن، ئینا ئه ز ژ وی عهجیبگرتی مام، ومن گوته بابی خو: ئه فه کییه وی گوته من: عهجیبگرتی نهبه، من ددیت صهحابیین پیغه مبهری -سلاف لی بن- پسیارین خو ژ فی دکرن، ئه فه عوروه یی کوری زوبه پریه!

ئەقە دەسپیک.. ونوكە وەرن دا عوروەيى ب ھەوە بدەينە ناسين.

دانەنياسىنا عوروەپى:

عوروه -وهکی مه گۆتی- کوپێ زوبهیرێ کوپێ عهوامیه، ودهیکا وی ئهسمائا کچا ئهبوو بهکریه، ل سالا دویماهیێ ژ خیلافهتا (عومهرێ کوپێ خهططابی)، یان پشتی (عوثمان) بوویه خهلیفه ب دو سی سالهکان، ئهو هاتبوو سهر دنیایێ، وهیشتا ژیێ وی ل دوّرێن دهه سالیێ بابێ وی زوبهیر هاته شههیدکرن، ودهیکا وی ئهسمائێ خهم ژ پهروهردهکرنا وی خوار، وچونکی مرادا وی ئهو بوو ببته ئێک ژ زانایێن مهزن یێن کیتابێ وسوننهتێ نیشا خهلکی ددهن، ههر ژ زاروٚکینیا خوّ وی قهستا صهحابیێن پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- یێن مایی کر، وعلم ژێ وهرگرت، وهستا صهحابیێن پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- یێن مایی کر، وعلم ژێ وهرگرت، کوپێ عومهری، و ژ ههمیان پتر: خالهتا خوّ دهیکا موسلمانان عائیشایێ، ئهوا عوروه نێزیکی خوّ کری، وئهو وهکی کوپهکی بوّ خوّ حسیّب کری، لهو دهمێ عوروه د گهل وێ دئاخفت دگوتێ: دادێ! وعائیشایێ علمیێ خوّ ب کیتابێ وسوننهتێ وسوننهتێ گهل وێ دئاخفت دگوتێ: دادێ! وعائیشایێ علمیێ خوّ ب کیتابێ وسوننهتێ وشهریعهتی ههمی گههاندێ. وپوژهک ب سهر وی دا هات ئهو دهاته هژمارتن ئێک

وپۆژا عومهرێ کوپێ عهبدلعهزیزی بوویه والیی مهدینێ، وئهو گههشتیه باژێڕی، ئێکهمین تشت وی کری ئهو بوو وی دهه زانا ژ خهلکێ مهدینێ داخوازکرنه دیوانا خوّ، ویێ ئێکێ عوروه بوو، وگوته وان: من هوین یێن داخواز کرین بوّ کارهکێ وهسا هوین دێ پێ خودان خێر بن، ودێ بنه پشتهڤان بوٚ من ل سهر حهقیێ.. هوین دزانن ئهز یێ بوویمه مهزنێ ههوه ومن نهڤێت کارهکی بکهم بێی کو رهئیا ههوه وهرگرم، ڤێجا ئهگهر ههوه دیت کههکی تهعدایی کر، یان ههوه گوهه لێ بوو کو عاملهکێ من زوّرداری ل ئێکی کر، ئهز ههوه ب خودێ ددهمه سویندێ کو هوین بیژنه من. وهندی عومهر والی ل مهدینێ عوروه نێزیکترین کهس بوو بوٚ وی، و ب هیزترین پشهڤان بوو بوٚ وی ل سهر حهقیێ.. وئهڤه کارێ وی د گهل خهلیفهی ب خو ژی ل شامێ، چ د گهل عهبدلمهلکی بت یان د گهل کوپێن وی بت، ههردهم وی پێکا باشیێ نیشا وان ددا، وچو جاران بهرێ وی ههڨپکیا وان ومال ومهنصبێن وان نهبوو، وههر جارهکا زانایی حهقی گوّت، بێی بهرێ وی ل هندێ بت فایدهکێ تهبور ونځترامێ.

وعوروهی علم وعهمهل پیک کف کوم کربوو، پتر ژ روزین سالی نهو یی ب
روزی بوو، و ب شهفی بارا پتر وی عیباده ت دکر، ب روز چاریکا قورئانی لی
دخواند، و ب شهفی ژ بهر د نفینی دا دخواند، یه عنی: ههر چار روزان وی دو
جاران قورئان ختم دکر.. وعهده تی وی بوو سالی ههمیی وی بیستانی خو ته عان
دکر دا حهیوان چو زیانی نه گههیننی، وگافا بیستان دها ته بهری، و دبوو ده می فیقی
وی ل سی چار جهان ته عان فه دکر، و دگوت: نه گهر ئیک د به ر را بوری و دلی وی
چوو فیقی دا بشیت بیت ژی بخوت، وهندی بفیت بو خو ژی بیه ت. ل روزه کا نهوی
ب روزی ژ سالا (۹۳) مشهختی خودی حهقیا رحا وی کربوو، وهندی کورین وی
مانه پی فه دا نه و روزیا خو بخوت وی بیا وان نه کر، و ب ده قه کی ب روزی قه

صهبرا وي ل سهر بهلايي:

وبهرچاڤترین بهرپه و د دیرو کا عوروهین کوری زوبهیری دا مروّڤ ل نک راوهستت ژبهر وی دهرسا مهزنا صهبری یا کو تیدا ههی، ئهو بهرپه و بین ل سهر زهمانی خیلافه تا وهلیدی کوری عهبدلمه لکی هاتیه شهکرن..

وهخته کی عوروه یی قهستا باژیری دیمه شقی کر، ودهمی ئه و گههشتیه ویری وخەلىفەي ب ھاتنا وى زانى، خەلىفەي ئەو ل نىك خۆ مىڭقان كىر، وقىدرەكى، زىدە داین، و ل دهمه کی کوری وی ئهوی د گهل هاتی، د گهل هنده ک مروّقان دهرکهت وچو تهماشا ههسپنن خهلیفهی، و ل دهمهکن ئهو ین غافل ههسپهکی پنن خو ب جِوْتكاني هاڤێتن وليتكهك لين دا، ئهجهلا وي تيدا بوو، جاب گههانده عوروهي.. وى حەمدا خودى، وهيشتا ئەو ب دورستى ژ قەشارتنا كورى خۆ خلاس نەبووى، پى وى كەفتە بەر ووەرمت، وئەقە ژ بەر وى برينى بوو يا ب رىقە كەفتىھ يى وى ودايە بن، خەلىفەي ھنارتە ب دويڤ دختۆر وحەكىمان را؛ دا چارەيەكنى بۆ مىڭانى وى ببينن، ويشتى وان زانينا خوّ ههمى لئ خهرج كرى، وان ب خهم ڤه ئاگههداريا خەلىفەي كر كو چو چارە نىنن ژبلى كو ئەو يىنى عوروەيى بېرن، ئەگەر نە ئىش دى لهشي وي ههميني قه گرت، و گاڤا وان خهبهر گههانديه عوروهيي وي ب رويه کي گهش قه ينشوازي ل ئەمرى خودى كر. وگاڤا حەكىمى ئامىرەتنن نشتەرگەرىي حازر كرين، وكاري برينا پيي نساخي كرى، وي گۆتى: ئەز دېيى ئەگەر ئەم بەنجى بدەينە تە باشتره دا ته های ژ ئیشی نهمینت، وی گوت: من نه قیت نه ندامه کی له شی من بيّته برين بيّى ئەز ھەست ب ئيشانا وى بكەم وبۆ خۆ ب خير حسيب بكهم، وگاڤا وى بەرى خۆ دايە دەور وبەرىن خۆ وى كۆمەكا زەلامان دىتن، گۆت: ئەقە كىنە؟ حهکیمی گۆتنی: ئەقە من یین ئیناین دا ته بگرن دەمنی ئەم پنی ته دېرین.. عوروهی ب گرنژین قه بهرسقا وی دا: بلا بچن.. مه چو ههوجهیی ب وان نینه، ئهز هیقیدارم زكر وتهسبيح جهني وان بگرن! وحمتا دختوری پین وی بین وی دمی پشتی پی بری، ودا کو نهزیف بو چی ل دویف دهست وداری نوژداریا وی دهمی پشتی پی بری، ودا کو نهزیف بو چی نهبت، ئهو جهی هاتیه برین کره د ئامانه کی تژی دا ژ زهیتا که لاندی، وگافا پین وی کریه د زهیتا که لاندی دا، دلی وی بوری ووی روژی همین وی های ژ خو نهما، و ژ بهر وی بی هشین وی روژی ب تنی ئهو نهشیا (وردی) خو کو خواندنا چاریکه کا قورئانی بوو- بخوینت، و پشتی ئه و هشیار بووی، وی گوت: کانی پین من نیشا من بدهن. گافا وان ئه و طهست نیشا دای یا پین وی تیدا، وی بهری خو دا پین خو وگوت: ئه رب وی کهمه یی ئه زل شه ف ونیف شه فان ب ته بریمه مزگه فتان، ئه و باش دزانت کو ئه زب ته ب نک خرابیه کی فه نه چوویمه.

ووهسا چیبوو کو ل وان روزان کومهکا زهلامان ژ ئویجاخا عهبسیان هاتنه نک خهلیفهی، خهلیفهی بهری خو دایی زهلامه کی کوره د ناث دا بوو، ئینا پیار ژی کر: چاوا چافین ته هو لی هاتینه؟

وی گۆت: ئهی ئهمیرلموئمنین! د ناڤ ههمی عهبسیان دا زهلامه کن وه کی من دهولهمه ند وعهیال بۆش نهبوو، مالا من د نهاله کن دا بوو، پۆژه کن لههییه کا وهسا ب سهر مه دا هات چو جاران لههیین وه کی وی من نه دیتبوون، مال وحالی من ههمی د گهل خو بر، تشتی ئهز شیایم خلاس کهم بچویکه کی سافا بوو، من ئهو دا بهر سنگی خو، وحینشتره کا من ژی ژ لههییی قهرست، گافا من حینشتر دیتی ئهز چوومی دا بگرم، ومن زارو کی خو دانا عهردی، وئهز ب دویف حینشتری قه چووم، ده مه کی قیریا زارو کی هاته من، ئهز لی زفریم من دیت سهری وی یی د ده فی گورکه کی دا، ئهز ب لهز چوومی بهلی یا ژ خو بوو، حهتا ئهز گههشتیمی گورک پره قی وئهو تمام بووبوو، من گوت: کور ههر چوو دا ئهز بچمه حینشتری، گافا ئهز پخری بوویم وی لیتکه کل ناڤ چافین من دا، ئهنی للمن پهقاند وههردو چاڤ نیزیک بوویم وی لیتکه کل ناڤ چافین من دا، ئهنی للمن پهقاند وههردو چاڤ کوره کرن. وهوسا د ئیک شه شد دا من خو دیت نه عهیال ونه مال ونه چاڤ!

خەلىفە ل زەلامەكى زقرى وگۆتى: ھەرن قى ببەنە نك عوروەيى بلا چىرۆكا خۆ بۆ بێژت؛ دا ئەو بزانت كو د ناڤ خەلكى دا ھندەكێن ھەين موصيبەتا وان ژيا وى مەزنترە..

بهلتی عوروه یی ههوجه یی ب هندی نهبوو صهبرا خو ب موصیبه تین خهلکی دی بینت، گافا عوروه زقرپیه مهدینی، کور د گهل نه وپییه ک پیشه نه، وخهلکی مالا وی هاتینه بهراهیی، وتری چافین وان پسیارین حیبه تی، یین ل هیفیا بهرسفه کی ژ وی، وی گوته مروفین خو: ئه و تشتی هوین دبین بلا ل به ر ههوه یی مهزن نهبت، ئه گهر خودی کوره کی من بر بت وی سییین دی بو من یین هیلاین، وئه گهر وی پییه کی من بر بت وی دو دهست وپییه ک بو من یین هیلاین.. حهمد بو وی بی بت، ژ چاران وی سی بو من یین هیلاین، وئه ز ب خودی کهمه ئه گهر وی پیچه ک ژ من ستاند بت ژی، وی پتر بو من هیلایه.. وئه گهر وی جاره کی به لا دابته من وی گهله که جاران سلامه تی یا دایه من.

ژ شیرهتین عوروهیی:

ژ شیره تین بهرده وام یین عوروه یی ل عه یالی خو دکر ئه قه بوو وی دگوته وان: ((کورین من! خو فیری علمی بکهن.. چونکی ئهگهر هوین د ناف خهلکی دا دبچویک ژی بن، بهلکی خودی ب علمی ههوه بکه ته مهزنین وان. ئهی کورین من! ئهگهر ههوه باشیه ک ژ مروقه کی دیت هی قییا خیری ژی بکهن، ئهگهر خو ئه و ل بهر خهلکی مروقه کی دیت هی وی باشییی هنده ک خویشک دی ههبن، خهلکی مروقه کی خراب ژی بت، چونکی وی باشییی هنده ک خویشک دی ههبن، وئهگهر ههوه خرابییه ک ژ ئیکی دیت ژی دهشیار بن، ئهگهر خو ئه و ل نک خهلکی یی باش ژی بت، چونکی ئهوی خرابییی هنده ک خویشک دی ههبن.)).

وگهله ک جاران وی بیرا وان ل گۆتنه کا خاله تا خو عائیشایی دئینا قه، دگوت: ((جاره کی عائیشایی گوته من: ب خودی هنده ک جاران چل شه ث ب سهر مه دا ل مالا پیغهمبه ری دهاتن مه ئاگر نه بو چرای ونه بو زادلیّنانی هل نهدکر.. گوت: من گوتی: دادی! پا ههوه چ دخوار؟ وی گوت: ئاث وقهسپ!)).

ئيبراهيمي كوري ئەدھەمى

ئیبراهیمی کوری ئهدههمی تهمیمی یی خوراسانی د ناف زانا وزاهدین ئوممهتی دا وه کی ئالایه کی بلند وستیره کا گهشه، کهسه که نهشیت به حسی دیرو کا زوهدی د ئیسلامی دا بکهت ئهگهر نافی وی نهئینت، وبهلکی گهله که کهس ههبن یین نافی وی بهیستی باوه ر نه کهن کو دهمه که د سه ر فی زاهدی مهزن دا ها تبوو ئه و یی دویر بوو ژ ریکا خودی، پاشی دهمه کی دی د سه ر وی دا هات ئه و د ناف مهزن وخودیناسان دا ها ته ریزا ئیکی.

سەرھاتىيا ئىبراھىمى كورى ئەدھەمى ژى دەرسەكا مەزنە بۆ وان كەسىن دنيا دايە پشتا خۆ كو بى ھىقى نەبن، قىجا ئىبراھىم كى بوو؟ وسەرھاتىيا وى چ بوو؟

ئیبراهیم وه کی مه گۆتی ژ وه لاتی خوراسانی بوو، ژ باژیدری به لخ ئهوی دکه فته د نا قبه را رویباری جیحوونی وباژیری کابوّلی دا، بابی وی ئه دههمی کوری مه نصووری ئیّک ژ مه لک وشاهین خوراسانی بوو، ل باژیری به له خی ل دوّرین سالا (۱۰۰) مشه ختی ها تبوو سه ر دنیایی، و ل قه سرا مه لکی ها تبوو ب خودانکرن، و دیاره ئه و نه خریبی بابی خو بوو له و نه و بوو جیّگرییا بابی خو دها ته به رهه فکرن.

د جـهووه کێ تــژی خوٚشــی وره فاهیــهت دا، و ب نازدارییــهکا زیـّـده هاتــه پهروه رده کرن، چو تشتێ ژێ کێم نهبوو، چونکی ههچی داخوازا وی ههبا ههر زوی بو دهاته ب جهئینان، ما نـه کـوڕێ مـهلکی و (ولـی العهد)ێ وییـه یـێ کـو مـهزن وبچویکێن مهمله کهتێ دڤێت خولامینییا وی بکهن؟

ووه کی هه رزار و که کی د کو کی وسه راین مه زنان دا دئیته ب خودانکرن ئیبراهیم ب دنیایی و خوشیین وی شه موژیل بوو، و شیانا وی بو دنیایی ئه و هند موژیل کر کو ده لیشه یا وی بو هزرکرنا د کار وباری ئاخره تی دا نه مینت، و ده می ئه و بوویه نیش زه لام کاری وی یی سه ره کی بوو نیچیر شانی ل چولی، و نیچیر شانی ل وی

دەمى -وەكى دهاته سالۆخدان- يارىيا مەلكان بوو.. خۆ دەمى بابى وى مىرى وئەو ل شوينا وى بوويە مەلك ژى ئارەزوويا وى يا مەزن نىچىرۋانى بوو.

دەربارەى ئەگەرا تۆبەدارىيا ئىبراھىمى كوپى ئەدھەمى دا دو گۆتن دئىنلە قەگىران، ودوير نىنە ھەردو ب جە ھاتبن.

یا ئیکی ژ ئیبراهیمی ب خو دئیته قهگوهاستن، دبیژت: جارهکی دهمی ئهز ل نیچیری ل چولی، من ههسپی خو راکره چارگافی ودا ب دویث نیچیرا خو قه حهتا ئهز ژ ههقالین خو ههمییان قهدهر بوویم، و ل وی دهمی ئهزی موژیل ب راهیلانا ل دور (فهریسهیا) خو قه دهنگهک هاته من گوت: ئهی ئیبراهیم بو قی چهندی تو نههاتییه کرن ﴿ أَفَحَسِبْتُمُ أَنّما نههاتییه کرن ﴿ أَفَحَسِبْتُمُ أَنّما خَلَقْنَکُمْ عَبَنًا وَأَنکُمُ إِلَیْنَا لا تُرْجَعُونَ ﴾، گوت: هندی ئهز ل لایی خو یی راستی خلقینکم عبئا وانگم إلینا لا تُرْجَعُون ﴾، گوت: هندی ئهز ل لایی خو یی راستی پاشی من قیا ههسپی خو بهاژوم بهلی بهری ئهز قهستا نیچیرا خو بکهم، جاره کا دی ئهو دهنگ هاته من، بهلی قی جاری نیزیکتر، ئهز لیی زقریم دیسا من کهس نهدیت، وگافا من قیای بهردهوامییی بدهمه کاری خو بو جارا سیبی ههر ئهو دهنگ من، ودهمی من کهس نهدیتی من کره ههوار: ئهقه هشیارکرنهکه ژ خودی بو من، نهز هشیار بووم، ئهز هشیار بووم،

گوتنا دوین: دبین جاره کی ئیبراهیمی کوری ئهدهه می یی مه لک قیا بچته نیّچیری وزیره قان وئیّل چی تری دور و ره خیّن وی بوون، دا نه هیّلن که س نیّزیکی وی ببت، ژ لایه کیّ دی قه دا وی خه لکی به لاقه بکه ن ئه وین هاتینه د ریّکا مه لکی دا، دا ب دیتنا مه و کبی وی شاد ببن. ل لایی ریّکی پیره میّره کی بیّچاره یی روینشتی بوو، ده می دیتی نیّزیکی هنده کی پی لیی بدانن گازی کر: هه وه خیّره ؟ وان گوت: مه لک هات مه لک !

پیرهمیری گوّت: مهلک.. یان مهملووک؟! (ومهملووک ئهو کهسه یی عهبد بت).

دەنگى وى گەھشتە مەلكى، وگاڤا مەلكى دىتى ھندەك زەلامىن وى ب نك پىرەمىنرى قە چوون، دىارە دا بىنشىنن، وى گۆت: كەسى نەئىنشىنن، پاشى مەلك ب خۆ ب نك وى قە چوو وگۆتى: ئەى پىر! عەبد ب چ تشتى دى گەھتە ھەمىيىى؟ پىرەمىرى گۆتى: ب ھىلانا ھەمىيى.

ئیبراهیم د ئاخفتنا وی گههشت، سهری خو هژاند وچاڤین وی تری روّندک بوون، پاشی ل ههڤالیّن خوّ زڤری وگوّت: بزڤرن ئهم ئهڤروّ ناچینه نیّچیری، وپشتی زڤرینا وی ژ نیّچیری ب سیّ روّژان بریاره کا مهزن وی دا.. بریار دا ههمییی بهیّلت دا بگههته ههمییی!

ئیبراهیمی کوری ئهدههمی بریار دا مهلکاتییی بهیّلت، وپشت بده ته قهسر وقوسویر ومهملهکه تی ههمییی، خهلکی وه لاتی وی سپیّده یه کی هشیار بوون بیّی مهلکی خوّ ببینن، وهندی لی گهریان ب سهر چو سهر وشوینیّن وی هل نهبوون، ب تنی زه لامه کی ژ ره عییه تا وی تی نهبت، شقانی ل لایه کی دویر ژ باژیّری دکر، وی خیه تا خوّ قهدابوو، شه قه کی مهلک ب تنی د بهر خیقه تا وی را بوّری و داخوازه کا غهریب ژی کر، گوتی: وه ره دا نهز و تو جلکیّن خوّ پیّک بگوهورین! شقان ههر زوی ب کهیف قه وبیّی ئارمانجا مهلکی ژ قی چهندی بزانت ل به رداخوازا وی هات.. وئه و بوو روّژا د دویق دا شقانی ژی وه کی ههمی خهلکی مهمله که تی گوه لیی بوو کو مهلک یی به رزه یه!

مەلكى ئەوى كراسى شقانى يى درياى كرىيە بەر خۆ، ھەسپى خۆ ب لەز ھاژۆت وبەر ب رۆژئاڤايى قە دچوو و ب چوونا وى دىرۆكى ئىك ژ غەرىبترىن سەرھاتىيان تۆمار كر، ئەو مەلكى ژ ترسىن خودى دا دنيا بەرداى..

پشتی قویناغه کا دریّر ئیبراهیم گههشته عیراقیّ و ل ویّری هه قالینییا هنده ک زاناییّن مهزن کر وه کی: سوفیانی ثهوری وفوضه یلی کوری عیاضی وهنده کیّن

دی.. ووی پسیارا سمیدایین خو کر کانی نانه کی حملال ل کیفه دی دهست ب من کمفت؟ وان گوتی: همره قمستا شامی بکه، وپشتی نمو چوویه وینری وی ب دهستی خو کار دکر، هنده ک جاران پالمتی وهنده ک جاران ناطور رفانییا چمم وبیسانان، وهنده ک جاران ژی دچوو چیای دار دبرین ودئینان دفروتنه خملکی، و ب حمقی دهستی خو وی خو ب خوان دکر.

ژ گۆتنێن وى يێن ناڤدار: دبێژت: ههچييێ تۆبه بڤێت بلا زوٚردارييێ ل كهسێ نهكهت، وبلا تێكهلييا خهلكى ژى نهكهت، ئهگهر نه ئهو نهشێت وێ ب دهست خوٚ ڤه بينت يا وى دڤێت.

ودبیّژت: ئهو مهلکی عهدالهتی نهکهت فهرقا وی ودزیکهری نینه، وئهو زانایی ب تهقوا نهبت فهرقا وی وگورگی نینه، وههچییی خوّ بوّ نیّکیّ دی ژبلی خودی بشکیّنت فهرقا وی وصمی نینه.

وجاره کن هنده ک هه قالین وی گوتی: ئهگهر تو ژنه کن بو خو بینی، وی گوت: ئهگهر ئهز شیابام دا نه فسا خو بهردهم.

ل سالا (١٦٢) مشهختي ل شامي چوو بوو بهردلوڤانييا خودي.

مروٚڤێن خودێ د گهل مهزنێن دنيايێ

(مروّقیّن خودیّ) و (مهزنیّن دنیاییّ) ههر وه کی تو بیّری: عهسمان وعهرد.. بلندی ونزمی.. روّناهی وئاخ!! سوحبه ته کا عنتیکه یه، و پهیوه ندییه کا غهریبه، کهرهم کهن دا ژنیزیک بهری خوّ بده ینیّ..

دیتنا مروّقیّن خودیّ بوّ مهزنیّن دنیاییّ -بیّ گومان- دیّ یا گریدایی دیتنا وان بت بوّ دنیاییّ ب خوّ، لهو یا د جهی خوّ دایه بیبرا ههوه ل دیتنا وان بوّ دنیاییّ بینینه فه: بینه بهر چاقیّن خوّ. شهفه کیّ، دهمیّ تو یی نقستی، ته هند دیت تو ییّ ل جهه کی دچی، چهند گافه گان تو چووی و خزینه یه کا مهزن که فته بهر سنگیّ ته، وتو ییّ ب تنیّبی، نه کهس ههیه ژ ته بستینت، ونه کهس ههیه شریکاتییا ته تیّدا بکهت، هیشتا ته تیّر کهیف ب خزینه یا خوّ نه هاتی ته هند دیت جرفه ک ب ته کهفت و تو ژ خهو رابووی.. دله کیّ تژی کول، دو دهستیّن قالا، وچو ددی نه!

بهری خو ژ قی دیمه نی وهرگیّره، سهحکه دنیایی .. (فلان کهس) تو دا بیّری قاروونه، ملیوونه کل نک وی فلسه کی بوو، دوهی مر، ومروّقیّن وی نهو بر د ناخی را کر وزقرین، چو بالیفک نهدانانه بن سهری، خو نهو فوّتا تی نالاندی ژی زقراند وبوّ وی نههیّلا ل ویّری، جرفه ک قیّ کهفت وی هند دیت هشیار بوو، حهتا قیّ گاقیّ د خهونه کی دا بوو نوکه ژی رابووقه، بهلی پا چ؟ دله کی کوّقاندار، ودو دهستیّن قالا!

ئەقەيە ئەو دنيايا خەلىك دىنى خۆ بۆ دفرۆشت.. ئىمام (محەمەد ئەلباقر) دېيىرت: ((دنيا وەكى وى مالىيە يى تو بۆ خۆ د خەونى دا دېينى، گاڤا تو ھىيار بووى تو چويى د گەل خۆ نابىنى)).

یان ژی گوهدارییا مروّقه کی دی ژ مروّقیّن خودی بکه دی چاوا دنیایی نیشا مه دهت:

رۆژەكى (مەسرووقى كورى عەبدررەحمانى) دەستى برازايەكى خۆگرت وبرە ھنداڤ لاتەكى خەلكى گلىتشى خۆ دبر دھاڤىتى، مەسرووقى دەستى خۆب نك گلىتشى قە درىتركر وگۆتە برازايى خۆ: ((بەرى خۆبدە دنيايا وان.. ئەھا ئەقەيەل بن پييىن مە، وان خوار وپويچ كر، كرە بەر خۆودراند، لى سويار بوون وھىلا، وبۆخاترا قى ئەوان خوينا ئىك ودورىت)).

چەند تشتەكى غەرىبە سەرا گلىشەكى مرۆڭ خۆ تى ببەت! چەند ھەڤركىيەكا بى خىرە سەرا كنجرەكى مرۆڭ شەرى ھەڤالى خۆ بكەت! دنيا بويكەكا ب خەملە، گەلەك يا جوانە، بەلى بەرى خۆ بىدى جىھەكى پاقژ لى مايە كەسى بەرى تەدەست نەكرىتى؟ ڤىجا ئەۋە چ عشقەكا قاژىيە؟!

وکو مه زانی ئه قهیه دیتنا مروّقیّن خودیّ بوّ دنیاییّ، تو بیّری دیتنا وان بوّ مهزنیّن دنیاییّ دی یا چاوا بت؟

مهزن -ب دیتنا وان- دو مهزنن: یان ئهوه یی دلی خو ل دویث گزتنا خودی ویی غهمبدری -سلاث لی بن- دبهت، دینی خودی دپاریزت وشریعه یی وی ب کار دئینت، وئهو هنگی ژ کوما مروّقین خودی دئینته هژمارتن، یان ئهوه یی دینی خودی حهمی یان هنده ک- لادای وریّکه کا دی بو خهلکی دانای دا ل دویث بچن، وئه شه شیعه بی وی بیک ژ دووانه: یان وی باوه ری ب دینی خودی نینه، وهزر دکه ت شریعه بی کیر هندی نائیت بو خهلکی ببته مهنه ج. وئه شه نه شریعه این شیاه موسلمانانه، یان ژی وی باوه ری باوه ری ب شریعه و د هنده کی مهسه لان دا ب کار دئینت ژی بهلی ب دورستی پیگیریی ب شریعه تی ناکه ت وزوردارییی ل خهلکی دکه ت... وئه شه یه یه وی باوه ری باشی به داشی وان کرییه: (مهزنین دنیایی)، وئه میسیار دکه بی نهری ههلویستی مروّقین خودی ژ وان کرییه ؟

ل دەسپیکی دی بیرین: مروقین خودی نهخاسمه یین زانا ژوان، ههردهم ژ حاکم وسولتان ومیران دبی منهتن، وههلویستی وان ژوان ژقیری دهست پی دکهت. ئهو کهسین دویقهلانکییی بو مهزنین دنیایی دکهن ئیک ژدو ئارمانجان دخوازن: یان (مهنصبین بلند) ب دهست خو قه بینن، یان بهریکین خو ژقریژا دنیایی تری بکهن. ومروقین خودی ژقان ههردو ئارمانجان ددویرن. نه وان (مهنصب) دقین نه (مالی دنیایی). وههچییی باوهر نهکهت بلا قی سهرهاتییا کورت بخوینت:

روّژه کی خهلیفی ئهمهوی (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی) هاته مهدینی، وقهستا مزگهفتا پیغهمبهری -سلاف لی بن- کر، ل کوژییه کی مزگهفتی بهری وی ب زهلامه کی کهفت نیشانین تهقوایی لی ددیار بوون، خهلیفه ی پسیار کر: ئهوی هه کییه؟ هنده کان گوتی: (صهفوانی کوری سهلیمییه) ئینک ژ زانایین مهدینی یین مهزنه.. ئینا خهلیفه ی کیسکه کی تژی پینج سهد دینار کره د دهستی زهلامه کی خو دا وگوتی: قان دیناران بو وی هه ببه. وی کیسک ژی وهرگرت و ب نک صهفوانی قه چوو، له هنداث سهری راوهستا وگوتی: (أمیر المؤمنین)ی ئهف دیناره یین بو ته هنارتین، صهفوان ما وژیلهل بهری خو دایی، گوتی: کوری من! دیاره تو یی خهله بوی وی بهحسی من نینه. زهلامی گوت: نه نه، ما تو نه صهفوانی؟ ضهفوانی؟ تو یی خهله بوی. زهلام دودل بوو، رقیل مهونی گوت: بهلی. بهس سهحکی بهلکی تو یی خهله بوی. زهلام دودل بوو، دموژیل صهفوانی هیدی خو ژ مزگهفتی قهدزی و ل مهدینی ههمییی نهما، وحهتا دموژیل صهفوانی هیدی خو ژ مزگهفتی گهدزی و ل مهدینی ههمییی نهما، وحهتا خهلیفه ژ مهدینی ده رهدینی نهما، وحهتا خهلیفه ژ مهدینی ده رهدینی نهما، وحهتا

ئهگهر مرادا هنده کان ئه و بت خهلیفه وان ب خولامینی د گهل خو قهبویل کهت؛ دا پارییه کن زیده بگههتی، یان بهوسته کن ژ خهلکی بلندتر لنی بیت، صهفوان ویین وه کی صهفوانی قهبویل ناکهن خهلیفه د بهر وان را بچت!

ئهگهر باوهرییا ب خودی وهیڤییا رهحما وی سهرمالی مروّقی بت، نه دنیا ونه مهزنین دنیایی نهشین مروّقی ل دویڤ خوّ راخرین، (سهلهمهیی دیناری) ئهوی دبیّژنی: (ئهبوو حازم) ئیّک ژ زاناییّن تابعییانه، د گوتنه کا خوّ دا دبیّژت: (امن هنده ک زانا دیتبوون زانینا وان ئهو ژ خهلکی دنیایی ههمیییی بی منه کربوون، وخهلکی دنیایی نهشیابوون ب دنیایا خوّ، خوّ ژ وان بی منهت بکهن، وان ب زانینا خوّ قهستا خهلکی دنیایی کر لهو خهلکی دنیایی نهشیان وان ب دنیایا خوّ دسهردا ببهن)).. مهعنا ئهو زانایی ب دورستی مروّقی خودی بت، زانینا وی دی وی و مهزنیّن دنیایی ودهولهمهندان بی منهت کهت.. روّژه کی دهولهمهنده کی هنارته ب دویڤ (ئهبوو حازمی) را وگوتی: هنده ک پسیاریّن دینی مه ییّن ههین وهره نک مه دا بو خوّ ژ ته بکهین، ودا بو خوّ باخڤین ژی، (ئهبوو حازمی) بهرسڤا وی دا وگوتیّ: ((ئهرو حازمی) بهرسڤا صهحابییان بوون- وان دینی خوّ هل نهدگرت، ونهدبره نک مروّڤیّن دنیاییّ، ومن نهویت ئهز ئیّکهمین کهس بم ڤی تشتی بکهم، ئهگهر ته کاره ک ب مه ههیه تو نهویره)).

وچونکی مروّقیّن خودی خوّ ژ مهزنیّن دنیایی بی منه دکهن سهرفهراز دژین.. روّژه کی ده می (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی) هاتیبه مهدینی چوو سهرا هژماره کا زانایان دا، ووان ژی سهرا وی دا، وبهری ئهو بزقرته شامی پسیارکر: ئهری زانایه ک مایه ل مهدینی هنده ک صهحابی دیتبن ومه ئهو نهدیتبت؟ هنده کان گوتی: بهلی، ائهبوو حازم) یی مای ته نهدیتییه، خهلیفهی گوته زهلامه کی: هه په بیّژی بلا بیّته نک مه، مه دقیّت وی ببینین، گافا قاصد هاتیبه نک ئهبوو حازمی وداخوازا خهلیفهی گههاندییی، ئهبوو حازمی گوتی: من چو شوّل ب (أمیر المؤمنین)ی نهگهر وی شوّله کی به من هه بلا ئهو بیّت.

خەلىفەى گۆت: ئەبوو حازم راست دېيترت، ئەم دى چىنە نك وى، وخەلىفە ھاتە نك ل مزگەفتى، وەكى ھەر فەقىيەكى وى، خەلىفە ل بەرانبەر وى روينشت، و ب گازندەڤە گۆتە ئەبوو حازمى: ئەڤە چ زڤراتىيە تو د گەل مە ب كار دئىنى؟

ئەبوو حازمى گۆتى: ما تە چ زڤراتى ژ مە دىتىيە؟

خەلىفەي گۆتى: خەلكى مەدىنى ھەمى ھاتن سەرا مە بدەن وتو نەھاتى.

ئەبوو حازمى گۆتى: حەتا ئەڤرۆ من وتە ئىك ودو نەناسىيە.

خەلىفەي گۆتى: تو راست دېيزى.

پاشی خەلىفەی (سولەيمانى كورى عەبدلىمەلكى) گۆتە ئەبوو حازمى: ئەرى بۆچى ئەم حەز ژ مرنى ناكەين؟

ئەبوو حازمى گۆتى: چونكى ھەوە دنيايا خۆ يا ئاڤاكرى وئاخرەتا خۆ يا خراب كرى، وكەسى نەڤىت ژ ئاڤاھى بچتە خرابەي.

خەلىفەى گۆت: خوزى من زانىبا كانى حالى مە سوباھى ل نىك خودى دى چ بت؟

ئەببور حازمى گۆتى: بەرى خۆ بدە قورئانى دى زانى، خودى دېيدت: ﴿ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمِ ﴿ وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمِ ﴾.

خەلىفەي گۆت: ورەحما خودىّ ل كىقەيە؟

ئەبوو حازمى گۆت: يا نيزيكى قەنجيكارانە.

خەلىفەي گۆتى: باشە زڤرىنا مە بۆ نک خودى دى يا چاوا بت؟

ئهبوو حازمی گۆت: هندی مرۆڤێ باشه، وهکی وی کهسی دێ زڤرت یێ ب وهغهرهکێ دهرکهفتی، و ژ مروٚڤێن خوٚ خهریب بووی، ویێ خراب وهکی وی عهبدی دێ زڤرت یێ ژ خودانێ خوٚ رهڨی ڤێجا هندهکان گرتی و ل خودانی زڨراندی.

گاڤا ئەبوو حازمى وە گۆتى، سولەيمانى ھند كرە گرى حەتا دەنگى گرىيا وى ب سەر كەفتى، وپشتى سوحبەتەكا درێژ خەلىفەى گۆت: ئەرێ تو بۆ مە چ دبێژى؟

ئەبوو حازمى گۆتى: دى من عەفى كەى ژ قى پسيارى؟ خەلىفەي گۆتى: نە، شيرەتەكە ئەز حەز دكەم تو ل من بكەي.

ئەبوو حازمى بى ترس ودودلى گۆتى: باب وباپيرىن تە ب كوتەكى خۆ كربوو مەزنىن خەلكى، ووان مەزنىن خەلكى، بىشىرى ھاتنە سەر حوكمى بىلى رازىبوونا خەلكى، ووان كوشتنەكا مەزن ئىخستە ناڭ خەلكى پاشى چوون وباركرن، قىلىجا ئەگەر تو بزانى وان چ گۆت، و چ بۆ وان ھاتە گۆتن!

ل قیری ئیک ژوان مروقین ب چنییین خولامینییی مهزن بووین و ل سهر سفرا (تهمهللوقی) قهله و بوین، قیا خوّل به رخهلیفه ی شرین کهت، له و ل ئهبوو حازمی حهیتاند وگوتی: ئهقه نه چوگوتنه ته گوتی. ئهبوو حازمی گوتی: تو دره وان دکه ی خودی پهیمان ژوانایان وهرگرتییه کو حهقییی ئاشکه راکهن ونه قهشیرن.

خەلىفەى گۆتە ئەبوو حازمى: دوعايەكى بۆ من ژ خودى بكه.. ئەبوو حازمى دەستىن خۆ سەر ئەڤرازكرن وگۆت: يا رەببى ئەگەر سولەيمان ئىك ژ چاكىن تە بت تو خىرا دىن ودنيايى بدى، وئەگەر ئەو ئىك ژ نەيارىن تە بت تو بەرى وى بدە وى رىكى يا تە بڤىت.. وخۆ بى دەنگ كر، ئىنا خەلىفەى گۆتى: ھەما ھندە؟! ئەبوو حازمى گۆتى: ئەگەر تو يى ژ ھەۋى بى ھندە ژى بەسە.. وبەرى دىوان قەرەقت خەلىفەى گۆتى: ئەگەر تە يىتى ۋ ھەۋى بى ھندە ژى بەسە.. وبەرى دىوان قەرەقت خەلىفەى گۆتى: ئەگەر تە پىتىنى، ئەبوو حازمى گۆتى: بىلا.. مىن ببە بەحەشتى ومن ژ جەھنەمىي دوير بىخە! خەلىفەى گۆتى: ئەۋە ب من قە نائىت، وى گۆتى: يا ژ قىي پىقەتر من چو ددى نەقىنى..

خەلىفەى گۆتى: باشە بۆچى تو نائىيى د گەل مە بىى، ئەم ژى دى مفاى ژ تە بىنىن وتو ژى دى مفاى ژ مە بىنى؛ ئەبوو حازمى گۆت: (أعوذ باللە!)، خەلىفەى گۆتى: بۆچى؟ وى گۆت: ئەگەر ئەز ھەقالىنىيا ھەوە بكەم نەكو خودى ژ مىن بستىنت ومن عەزاب بدەت.. ودەمى ئەبوو حازم رابووى دا بچت، خەلىفەى سەد دىنار ھاقىتنە بەر وگۆتى: ئەقان دىناران ل حالىي خىز خەرج بكە، وپاشى دى ھندەكىن دى ژى بۆ تە ھنىرم، ئەبوو حازمى گۆتى: ب خودى مىن ئەو بى تە نەقىن

قیّجا چاوا دی من بوّ خوّ قیّن، ئه سهد دیناره ئهگهر پیش وان گوتنان شه بن ییّن من گوتینه ته، ب خودی مرار وخوین وگوشتی بهرازی ل ده می ته ته گافییی ژ وان حه لالترن، ژ خوّ ئهگهر ئهو ژ مالی موسلمانان بت، من شریک دی تیّدا ههبن لهو بوّ من حه لال نینه ئهز وان وه رگرم، ئسرائیلی هند ل سهر ریّکا راست بوون هندی مهزنیّن وان دهاتنه نک زاناییّن وان، پشتی ئهو سهرنخوین بووین و د چاقی خودی دا شکه ستین وباوه ری ب طاغووتی ئینای، زاناییّن وان هاتنه دیوانیّن مهزنان ویشکدارییا وان د دنیایا وان دا کر، ئینا هه قالینییا وان د کوشتنی ژی دا کر.

قى پاقژىيىن.. قى بى منەتىيىن.. قى سەربلندىيىن، مرۆقىن خودى گەھاندنە وى پىكا بلند يا كەسى دى ژبلى وان نەگەھشتىيى.

تمقوادارییا قان چاک وپارسان ئیکا هند ژ وان چیکر ئمو بمری خو ژ وی جهی ژی وهرگیّن یمی زوّردار قهست دکهنیین. خودی ئمو بوّ جیّگرییا پیغهمبهری خوّ سلاف لیی بن- یین داین، وئهوی ب جیّگرییا پیغهمبهری -سلاف لیی بن- پازی ببت چاقیّن خوّ ب دیتنا مهزنیّن دنیایی تیّر ناکهت! بلا نهخوّشی بیّته سهری وان، ببت چاقیّن خوّ ب دیتنا مهزنیّن زقر.. گرتن.. لیّدان.. نهفیکرن، ئهقه ههمی ل بهر وان چو نینه، تشتهکی شقکه بهرانبهر عهزابا خودی یا ئمو ژی درهڤن، یا کو دی گههته وان ئهگهر وان ههقالینییا زوّرداران کر. جارهکی (عهبدلمهلکی کوری مهروانی) داخواز ژ عهلییی کوری حوسهینی کوری ئیمام عهلی تهوی ب ناسناقی زمینولعابدین دئیته ناسین- کر کو ژ مهدینی بیّته نک وی ل شامی، وبمینته ل ویتری، زمینولعابدین ب قدی چهندی یمی رازی نهبوو، ئینا خهلیفهی بریار دا ب کوتهکی وی بینن، لهشکهری خهلیفهی هاتنی دهست وپیییّن وی زنجیرکرن، وبهری وی بیمن زانایی ناقدار (ئبن شهابی زوهری) دهستویری ژ لهشکهری خواست کو دهلیقهیهیه کی د گهل زمینولعابدینی بمینت، گوهدارییا زوهری بکهن دا ئهو قی دهلیهیهیه که د گهل زمینولعابدینی بمینت، گوهدارییا زوهری بکهن دا ئهو قی سهرهاتییی بو مه قهگیّرت:

زوهری دبیّرت: گاڤا ئهز چوویمه نک زهینولعابدینی ومن دهست وپییییّن وی زنجیرکری دیتین ئهز گریم، ومن گوتیّ: خوزی ئهز نوکه ل شوینا ته بام وتو ییّ بهردای بای، وی گوته من: ئهی زوهری ما تو هزر دکهی ئه حالیّ ئهز تیّدا بو من یی نهخوشه؟ نیّ ئهگهر من قیابا ئهز ییّ گرتی نهدبووم.

بهلی راسته. نهگهر وی قیابا دا چت ل دیوانا خهلیفهی روینت وتشته کی یی رفت کیم نهدبوو، دا یی ب قهدر وخاتر بت، بهلی سوباهی دهمی نهو رابهری خودی رادوهستیا وپسیار ژی دهاته کرن: نهو چهفالینی بوو تو وخهلیفی زوردار گههاندییه نیک؟ بوچی تو ل دیوانا وی دروینشتی؟ نهو دی چبیژت؟ نه. نهی زوهری بلا نهخوشییا نه شور بت نه شهرمزارییا سوباهی!

(ئەبوو وائل شەقىقى كورى سەلەمەى) ئىنىگ ژ زانايىن تابعىيان بوو، بىست صەحابى دىتبوون، رۆژەكى ئىنىكى گۆتى: مزگىنىيا من ل تە بت كورى تە (يەحيا) يى بوويە قازى، وى گۆت: ئەگەر تە گۆتبا من كورى تە يەحيا مر، من گەلەك پى خۆشتر بوو ژ قى گۆتنا تە گۆتى، پاشى وى گۆتە كچەكا خۆ: ژ ئەڤرۆ ويقە چى تشتى يەحيا بۆ من بىنت ژى وەرنەگرى!

مهزنییا دنیایی هنده د چاقین وان دا یا بی بها بوو؛ چونکی دنیایی ب خو چو بها ل نک وان نهبوو.. بهلی دقیت ژبیر نهکهین کو مروّقیّن خودی نهگهر هات وجاره کی ئیّک ژوان ل دیوانا مهزنه کی ئاماده ببا، قهدرگرتنا وی مهزنی بو وی ئیکا هند ژوی چی نهدکر کو ئهو خو ژگوتنا حهقییی بده ته پاش، (مالکی کوری دیناری) روّژه کی چوو دیوانا والییی (بهصرا)، والی گوتی: دوعا بو مه بکه، وی گوتی: نوکه ل بهر دهرگههی کوچکا ته چهند مروّث ههنه زوّرداری یا لی هاتییه کرن.. ئهو ههمی یی نفرینان ل ته دکهن!

مروّقیّن خودی نهگهر چ ب پشکدارییا مهزنیّن دنیایی د مهزنییا وان دا رازی نابن ژی، بهلیّ نهو خوّ ژ هندی ژی نادهنه پاش کو حهقییی بگههیننه وان؛ دا وان چو هیّجهت نهمینن، روّژهکیّ (شیخ الإسلام ئبن تهیمیه) چوو دیوانا میرهکیّ زالم؛

دا وی ژ خرابییی پاشقه بیمت، بو طان وی میری گوت: تو مروقه کی زاهدی یا باش ئمو بوو ئمز هاتبامه نک ته! (شیخ الإسلام)ی گوتی: مووسا ژ من چیتر بوو و فیرعمون ژ ته خرابتر بوو، د گمل هندی ژی مووسا روزی سی جاران دچوو بهر دهری کوچکا فیرعمونی؛ دا حمقییی بو بیژت!!

ئەو زانايى ژ مەزنىن دنيايى رەڤى سوفيانى تەورى!

ل وی دهمی دنیا ب نک وی قه هاتی وی پشتا خو دایی.. پتر ژ مهزنه کی ژ مهزنه کی ژ مهزنین دنیایی مراد بوو روزه کی نهو بیّت هه قالینییا وان بکه ت و ل دیوانا وان روینت، به لی نهو ل سهر خوقه شارتنی یی مجد بوو.. ژ قی باژیری دره قی دچوو باژیری دی؛ دا که س ب جهی وی نه که قت ووی نیشا خهلیفه ی نه ده ت، جاره کی پسیار ژی هاته کرن: نهری بوچی تو هنده ژ مهزنان دره قی ؟ وی گوت: نهز ژ هندی ناترسم نه و قه دری من نه گرن ده می نهز دچمه نک وان، ترسا من نه وه نه و گه له که قه دری من بگرن قیجا نه ز حه ز ژ وان بکه م و مهیلدارییی بو بکه م!

رِوْژا ئهو مری خهلکی گوت: ئه قرو (أمیر المؤمنین) د حهدیسی دا مر، ئه شخص چیایی (زانین) و (زوهد) و (ته قوایی) بابی عهبدللاهی سوفیانی ثهورییه قیجا سوفیان کی بوو؟

سوفیانی ثهوری وپیناسهیهکا کورت:

- ناڤێ وی وهکی ئاشکهرا سوفیانه، کوڕێ سهعیدێ کوڕێ مهسرووقێ ثهورییه، ژ ئویجاخا (بهنی ثهوره)، وخهلکێ باژێرێ کووفهیه.
- ل سالا (۹۷) ی مشمختی هاتبوو سهر دنیایی، وچونکی نهگههشتبوو زهمانی صهحابییان دئیته هژمارتن ژ (تابعین تابعییان).
- ﴿ زانایه کن ب ناڤ وده نگه نه خاسمه د زانینا حهدیسی دا وئه و دئیته هژمارتن ئیک ژ شهش زانایین مهزن یین خودان مهزهه ب، و (عهبدللاهی کوپی موباره کی) دبیژت: من حهدیس ژ هزار وسهد سهیدایان وهرگرتبوو، کهس ژ وان ژ ثهوری باشتر نهبوو.

ل سالا (۱۹۱۱) مشمختی ل باژیّری (بهصرایی) چووبوو بهر دلوّثانییا خودیّ.

نـوکـه دا بهرپهرێ گهشێ سوفیانی د گهل مهزنێن دنیایێ ڤهکهین دا بزانین کانێ ئهو چ بوو سوفیان کرییه سهروهرێ زانایێن وی سهردهمی، حهتا زانایهک وی وهختی بێژت: سوفیان منهتهک بوو خودێ د گهل مروٚڤێن ئیسلامێ کری.

سوفیان ومهزنین دنیایی:

مهزنی ئهگهر ریّکا خودی ناسی ولی چوو وبهری ملله تی ژی دایی، مروّقیّن خودی دی ل دوّر کوّم بن، وبوّ وی بنه هاریکار وپشته قان، ئهگهر وی حه قییه ک نهزانی ئه و دی نیشا دهن، ئهگهر ر بیر کر دی ئیننه بیری، ئهگهر ته حسی دی دهستی وی گرن.. ر خوّ ئهگهر مهزنی پشت دا ریّکا خودی مروّقیّن دنیایی دی لیّ داجرییّن وقیت که نه سفرا وی، ومروّقیّن خودی دی ری قهره قن، هنگی زانا دی بنه دو پشک: یان دی خوّ ده نه د گهل مروّقیّن دنیایی، یان دی د گهل مروّقیّن خودی بن. ئه وی دی بنه هه قالیّن مهزنان د خرابییی دا، وهنگی خرابییا وان ل سهر جقاتی خوّ ر خرابییا مهزنان ب خوّ ری دی خرابتر بت، بوچی؟

بهرسف بلا بوّ سوفیانی ثهوری بت، سوفیان دبیّرْت: ((مروّقی زانا دختوری دهرد ئینا خوّ، کی دی ههبت دینییه، ودهرهم دهردی دینییه، وههر جاره کا دختوّری دهرد ئینا خوّ، کی دی ههبت وی دهرمان کهت؟)) مهزن دهمی خراب دبی دنیایا مروّقی خراب دکهن، بهلی زاناییّن دینی دهمی خراب دبن دینی مروّقی خراب دکهن، وخرابکارنا دنیایی د گهل مانا دینی سقکتره ژ خرابکرنا دینی د گهل مانا دنیایی، لهو جاره کی دهمی پسیار ژ سوفیانی هاتییه کرن: چ تشت ژ ههمییی خرابتره؟ وی گوت: مروّقی زانا ئهگهر خراب بوو.

وبو وی یی پسیار بکهت: ئهری کهنگی مروقی زانا خراب دبت؟ سوفیان بهرسقی ددهت: ((چی گافا ته مروقی زانا ل بهر دهرگههی سولتانی دیت تو بزانه ئهو دزیکهره، وچی گافا ته ئهو ل بهر دهرگههی زهنگینان دیت تو بزانه کاری وی پیمهتیه))، مهعنا: زانا ب قان ههردو ریخکان خراب دبن، وئه زانایین خراب ئهون دینی خهلکی ددزن دا دنیا خو پی خوش بکهن، دینی خو گوری مهزنان دکهن دا بهریکین خو ئافاکهن، وزانینا خو قوربانی زهنگینان دکهن دا ل سهری کوچکان بینه دانان. ومروقین نهزان دهمی وان ب قی رهنگی دبینن ههمی هزرا وان دبته ئهو کسو ههما دین ههر ئه قهیه، لهو ئهو ژی دی چاف ل وان کهن، یان دی ژ دینی رهنی.

بهلی خودی ره حم یا ب مروقان بری، ل ههمی دهم وههمی جهان ئهو کته کا بژاره ژ زانایین دورست پهیدا دکهت دا بو خهلکی ببنه نموونهیین چاکییی ورینیشانده رین راستییی، و ژ لایه کی دی قه دا ببنه باشترین به رسف بو وان زانایین (دزی) و (ریمه تی) بو خو کرییه کار وکهسب.

پشتی قی ریخوشکرنی کهرهم کهن دا دهفتهرا سوفیانی ثهوری د گهل مهزنان قهکهین دا بزانین کانی چاوایه دهمی زانا مفای ژ زانینا خو دبینت..

سوفیان مروّقه کی فهقیر بوو، پترییا ژییی خوّیی بهردهست تهنگ بوو، هنده ک جاران دو سی روّژ ب سهر دا دچوون دانه کی خوارنی ب دهست نهدکه فت، هه قالی

وی (ئهبوو شهابی حهنناط) دبیّرت: روّره کی ئهز چوومه نک سوفیانی ل کهعبی خوّ دریّر کربوو، من سلاف کریّ، وی ب سستی جابا سلافا من دا، من گوتیّ: خویشکا ته هنده ک خوارن یا بو ته هنارتی، ئینا ئهو ئیّکسهر رابووقه، من گازنده ژیّ کرن وگوتیّ: بوّچی ته ب سستی جابا سلافا من دا؟ وی گوت: د نافبهرا من و ته دا بت، ئهقه سیّ روّره من تشته ک نهخوارییه، گافا ته بهحسی خویشکا من کری، من زانی ئهو خوارنا وی بوّ من هنارتی دی رُ کاری تهشییا وی بت.

گاڤا خهلکی ئهو د قی حالی دا ددیت، هنده کان ئهو ژ فهقیرییی دترساند، لهو وی دگوته وان: ((هوین من ژ فهقیرییی دترسینن؟ ترسا من ئهوه دنیا بکهفته دهستین من)). ترسا سوفیانی ئهو بوو زهنگین ببت، وقیانا دنیایی جهی خوّ د دلی دا بکهت، وسوفیان ئهوه یی د گوتنه کا خوّ دا دبیژت: ((ئهو دلی قیانا دنیایی تیدا بت، ترسا ئاخره تی ژی دهرد که قت))، دبیژن: زوهد ئهوه مروّف دلی خوّ نهبه ته دنیایی، بهلی فهرقه مروّفه کی دنیا نه کهفته له پان قیجا دلی خوّ نهبه تی، وئیکی دنیا ل بهر دهستی بت وئهو دلی خوّ نهبه تی، وسوفیان ژ قی پهنگی دووی بوو، لهو زاهدین سهرده می وی دگوتن: یی زاهد سوفیانه، دنیا ب نک قه وی هات، وی پشتا خوّ دایی!

ودا هوین بزانن چاوا دنیا ب نک وی قه هات، وچاوا وی پشتا خوّ دایتی وهرن پتر خوّ نیزیکی جیهانا سوفیانی بکهین..

سوفيان ورەڤينا بەردەوام:

ل نک گههای کههان پزگاری ئهوه مروّق د دنیایی دا د خوّشیان دا بریت ویی ب سلامه تی بت، به لی مروّقیّن خودی ب پهنگه کی دی د پزگارییی دگههان: کو مروّق دنیایا خوّ بپاریّزت ودینی خوّ ژ دهست بده ت هنگی مرن ژ مانی چیّتره، (سهلهمهیی کوپی دیناری) گهله که جاران دگوته خهلکی: ((ئهزی پازیمه ئیّک ژ ههوه هند چاقی خوّ بده ته دینی خوّ هندی چاقی خوّ دده ته نه عالا خوّ))!

سوفیان ل وی باوهری بوو کو پاراستنا دینی مروّقی زانا ب هندی دبت کو ئه و خوّ ژ کوّچک ودیوانیّن مهزنیّن دنیایییی بده به پاش، ودهستی خوّ نه که به د ناڤ دهستیّن وان دا؛ دا ل روّژا رابوونا مهزن ژ دهسته کا وان نه ئیّته هژمارتن. سوفیانی هه قاله که ههبوو دگوتنی: (یووسف) روّژه کیّ خهلیفی عهبباسی (ئهبوو جهعفهری) ئه و بو و والیاتییی هلبژارت، خهلک چوونه نک دا کاری وی ییّ نوی لیّ پیروّز بکهن، سوفیان ژی چوو نک نه دا پیروّزییان لیّ بکهت، نه.. سوفیانی گوتی: (اتیّچوون بو ته بت ئهی یووسف! وان بی کیّر تو سهر ژی کری، ئه گهر ل روّژا قیامه تی هاته گوتن: کانی ئهبوو جهعفهر ودویکه فتیییّن وی بلا رابن و تو ژی د گهل قیامه تی تو دی چ کهی؟)).

وروّژه کن هزر وهسا بو خهلیفه ی چیّبوو کو سوفیانی بکهته قازییی کووفه، ئینا وی هنارته ب دویڤ را، وپشتی ئهو ل دیوانا خهلیفه ی هاتییه ئاماده کرن وی سلاڤ کره خهلیفه ی ب ناقی وی ونه گوّتی (أمیر المؤمنین).. خهلیفه ی ب روییه کی گهش قه گوّتی: ئهی سوفیان تو خوّ ر مه قهدشیری یا ر ته قه ئهم نهشینه ته، ئه مه تو گرتی قیّجا ما تو ناترسی ئهم حوکمه کیّ ل دویڤ دلیّ خوّ بدانینه سهر ته؟

سوفیانی گوتن: ئهگهر تو بشینه من حاکمهکن دی ین خودان شیان ههیه دشیته ته، وئهو حهقیین ونهحهقیین ژیک جودا دکهت.

وهزیری گۆته خهلیفهی: ئهی (أمیر المؤمنین) چاوا ئه نهزانه ب قی رهنگی د گهل ته دئاخثت؟ دهستویرییی بده من دا سهری وی ژ سهر قالبی بفرینم!

خەلىفەى لى حەيتاند وگىزتى: مىرن بى تە بت، ما تو نزانى سوفيان ويىن وەكى وى حەز دكەن ئەم وان بكوژين؛ دا خۆشىيا وان ببتە ئەگەرا شەرمزارىيا مە؟ بىقىسە: مە بريار دا سوفيان ببتە قازىيى كووفە ب وى شەرتى كەس مايى خۆ د وى نەكەت.

پشتی فهرمانا خهلیفهی هاتییه نقیسین وموّرکرن کرنه د دهستی سوفیانی دا، سوفیان ژ دیوانا خهلیفهی دهرکهفت و ب نک رویباری (دجله) قه چوو، وفهرمانا

خەلىفەى د ئاقى دا بەردا.. ورەقى! تو دا بىتى عەردى ئەو داعويرا يان عەسمانى ھلكىشا، خەلىفەى جەدى نەھىلا وقى نەكەفت.

بهری بو ههوه بیّرین کانی سوفیان کیقه چوو، مه دقیّت سهرهاتییه کا وی یا دی د گهل بابی قی خهلیفه ی بو ههوه قهگیرین:

ئەڭ خەلىفى مە نوكە بەحس ژى كىرى (ئەببوو عەبدللاھى مەھدى) يىق عەبباسى بوو، كورى (ئەببوو جەعفەرى مەنصوور)، جارەكى ل مەكەھى سوفيان وئەببوو جەعفەرى ملى سوفيانى گرت وبەرى وئەببوو جەعفەرى ملى سوفيانى گرت وبەرى وى دا كەعبى وگۆتى: ئەز تە ب خودانى قى بەيتى ددەمە سويندى تو مىن چاوا دېينى؟ سوفيانى گۆتى: ئەز ب خودانى قى بەيتى كەمە مىن تو دىتى پىسترىن دەلام! ودەستى وى بەردا وچوو..

بت.. مرؤقه کل به صرال به ربیستانه کی دارقه سپان بت، وهی تام نه کربته خورما به صرا، نه گه رئه و سوفیان نه بت نه و که سی دی نابت..

وحمتا ئىلچىيىن والى گەھشىتىنە ناڭ بىستانى دىت ئەو زەلامى خەلكى كووفە يى چووى خاترا خۆ ژ خودانى بىستانى يا خواستى و ل بەصرا ھەمىيى نەمايە!

ڤێ جارێ کيڤه بچت؟

- بۆيەمەنىخ.. يەمەن جهەكى دويرە وكەس ل ويرى وى نانياست ودى ژ خەلكى دوير كەۋت.

سوفیان دبیّرت: و هختی ل سهر ده می (مههدی) ل من دگه ریان نه و هاتمه یمهمه نی شهر شی تاخی بو تاخی دی نه و دچووم، وچی جهی نه و گههشتبامی نه و دچوومه مزگهفتی، جاره کی ده می نه و ل مزگهفتی دوییه ک ل وی تاخی هاته کرن یی نه و لی نه و لی می دویی زائدهی)، وی نافی من نه و لی بووبوو به لی نه و نه دنیاسیم، گوتنی: فی دوییا مه یا کری، وی پسیارا من کرد: بوچی ته دوییا و ان کریه او ان کریه وی پسیارا وی بکهم.. ده می نه ماینه ب تنی والی گوته خه لکی: کانی ده رکه فن دا نه و پسیارا وی بکهم.. ده می نه ماینه ب تنی والی گوته من: نافی ته چیه من گوتی: نه و عبدللاهی کوری عهبدر ره حمانیمه، وی گوت نه نوی ته بخودی دده مه سویندی نافی خویی دورست بو من بیژه. من گوت: نه ری افی من سوفیانی کوری سه عیدییه، وی گوت: سوفیانی شهوری من گوت: نه ری وی سهری وی گوت: تو نه ویی یی (أمیر المؤمنین) ل ته دگرییت و بو من نقیسی کو هه وی گوت: به بینم ته بگرم و بو وی بهنیرم من گوت: به لی. بیهنه کی وی سهری خو چه ماند، پاشی گوت: هندی ته بفیت ل نک مه بمینه و چی گافا ته فیا هه په، ب خودی نه گه در خودی نه گوت: هندی ته بفیت ل نک مه بمینه و چی گافا ته فیا هه په، ب خودی نه گه در خودی نه گه در که سه ته نه به به نی من یی قه شارتی بی نه در پی خو و اناکه م دا که س ته نه به نی من یی قه شارتی بی نه در پی خودی زاناکه م دا که س ته نه به نین.

(مههدی) ژی وه کی بابی خو (مهنصووری) چوو، وسوفیان یی قه شارتی، خیلافه ت گههشته کوری وی (هاروون ئهلره شیدی)، هاروونی قیا هه قالینییا خویا که قن د گهل سوفیانی نوی که ته قه، چونکی هاروون وسوفیان هه ردو پیک قه شاگرده یین ئیمام مالکی بوون، وان حه دیس ل نک خواند بوو، هاروون مروقه کی زانا بوو وگه له ک حه ز ژ زانایان ژی دکر، به لی چونکی ئه و د حوکمداریا خو دا وه کی ئیک ژ هه ردو عومه ران نه بوو سوفیانی خو نیزیک نه کر، وهم شه قه شارتی ما.. مرادا هاروونی ئه و بوو سوفیانی به لی کانی سوفیان کی دزانت ل کی قه یه ؟

(ئەبوو ئەحمەدى زوبەيىرى) دېيىرت: رۆزەكى ئەز وسوفيان ل (منايى) د مزگەفتەكى قە بووين بانگهلدىرەكى گازى كر: (أمير المؤمنين ھارون الرشيد)ى فەرمان دايە ھەچى كەسى سوفيانى ئەورى نىشا مە بدەت ئەم دى دەھ ھزاران دەينى!

وجاره کێ دهمێ (مههدی) ل سوفیانی دگه پیا، هاته حهجێ ووی زانی کو سوفیان یێ ل مه که هێ ئینا وی گوته زه لامێن خوّ: ههر چاوا بت دڤێت وی بوٚ من بینن، ئهو پرابوون خوٚ د پێکێ دا ل سوفیانی ڤهشارت، گاڤا سوفیان بوٚری وان خوٚ لێ دا وگرت وبره نک خهلیفه ی، خهلیفه ی گوتێ: بابێ عهبدللاهی! ئه قه تو ل کیڤهیی جهه ک مه نه هێلا هندی ئه م ل ته دگه پیێین.. باش بوو خودێ تو ئێخستییه دهستێن مه، کانێ بیٚژه ته چ دڤێت دا ئه م بو ته بکهین؟

سوفیانی گوتی: ما دی من چ قید: ب خیرا شیرین (موهاجری) و انهنصارییان) تو یی گههشتیه کورسیکی و نه قرق بچویکین وان ل بهر ده رگههی ته ثر برسان دا دمرن! عومهری کوری خهططابی ده می هاتیه حهجی هه ژده دینار خه رج کرن و د گهل هندی ژی گوته هه قالی خون مه گهله ک خه رج کر، تو نه قرق بی هرمار یی خه رج دکهی.. خهلیفه ی گوتی: باشه ما نه گهر نه زنه شیم حه قی هه رکهسه کی بگههینمی ؟ سوفیانی گوتی: نه گهر تو نه شیمی هه په ل مالا خو پوینه. ب قی په نگی سوفیانی ژبینی خو بوراند، هندی ژی هاتی ژ دیوانا مه زنین دنیایی په قی، و نه گه در

جاره کن هوّسا نهچار ببال دیوانا ئیّک ژوان ئاماده ببا ژی بن ترس ودودلی وی حمقی دگوّت.

هـهـقـالـــق وى (عهبدررهحمانــق كورى مههدى) دبيّرت: سوفيانى خوّ ل نك مـه ل بـهصــرا قهشارتبوو؛ دا خهليفه قتى نهكهقت، گاڤا كهفتييه بهر مرنى ونساخ بـووى -ونساخييا وى ئيّشا زكى بـوو- وى دگــوّت: ((خلاس، ئيّدى خوّڤـهشارتن نـهما، خوّڤـهشارتن نـهما!)) ودهمــق ئـهو مرى شهڤ بـوو، ههر وى شهڤــق مـه كارى وى كر وبر قهشارت بهرى سولتان پــق بحهسييّت.

وهمقالمکن وی یی دی دبیرت: گاقا سوفیان مری من د خمونی دا ددیت همر وهکی ئمزی ل بمحمشتی چار زانایین حمدیسی ژ خملکی بمصرا دروینشتی بوون بو خوّ دئاخفتن، من پسیار ژ وان کر: پا کانی سوفیان بوچی ئمو د گمل هموه نینه؟ وان سمرین خوّ بلندکرن وگوتن: وهسا ئمم وی دبینین وهکی مروّث ستیران ل عمسمانی دبینت.

ئەقە سوفیان بوو.. وخودی حەدیسا پیغهمبەری خو -سلاف لی بن- ب یین وهکی سوفیانی پاراست، (عهبدرره حمانی کوپی مهدی) دبیرت: کهس وهکی سوفیانی من نه دیتییه، گافا ئهز دچوومه دیوانا وی ژههیبه تین وی دا من شهرم دکر بهری خو بدهمی، ب شهقی من زیره قانی لی دکر، دهمه کی دا نقت پاشی جرفه ک قی دکه فت و ب ترس قه دگوت: ئاگر.. ئاگر، ترسا ئاگری خهو ژچاقین من پهقاند. ودا پابت دهست ب نقیران کهت حه تا لی دبوو سپیده، شهقه کی گوهی من پهقاند. ودا پابت دهست ب نقیران که تحد دزانی من چدقیت، داخوازا من ئهوه تو من ژ ئاگری ئازا کهی، یا پهبی ترسا ژ ئاگری خهوا ژچاقین من پهقاندی، وئهگهر من ژ ئاگری ئازا کهی، یا پهبی ترسا ژ ئاگری خهوا ژچاقین من پهقاندی، وئهگهر بو من دورست با ئهز د ناف خهلکی دا نه دمام...)) پاشی هند دکره گری ژ بهر دهنگی گریبی من نه دزانی کانی ئه و چ دبیژت!

سلاڤ ل سوفياني بن دەمى پشتا خۆ دايە دنيايى وبەرى خۆ دايە ئاخرەتى..

حەسەنى بەصرى ئەوى دیتنا وى خودى ل بیرا مرۆثى دئینا

قى جارى مەل بەرە بەرپەرىن ژىنا مرۆقەكى ژ صنفەكى تايبەت قەكەين، لەو دقىت باش كارى خۆ بكەين.. مرۆقەكى بوو ئەوين ئەو دىتى وەصفا وى ھەمى د پەيقەكى دا كۆم دكر، دگۆتى: ((دەمىي مرۆقى ئەو ددىت بىرا مرۆقى ل خودى دھاتەقە)).

ئهگهر ته بهری خو دابایی دهمی ئهو ب ریقه دچوو، تو دا بیژی ئهو ئیخسیره که یی هاتییه گرتن، ویی دئیتهبرن دا سهری وی ببرن.. گاقا بهحسی جههنه می ل نک وی هاتباکرن وه ل وی دهات تو دا بیژی جههنه م به س بو وی یا هاتییه چیکرن.. زهلامه کی بوو هاتبوو د قی دنیایی دا؛ دا دنیا ب ئهزمانی وی باخقت، پیغه مبه رزه لامه کی بوو هاتبوو د قی دنیایی دا؛ دا دنیا ب ئهزمانی وی باخقت، پیغه مبه ننه نهبوو، وقه ده را وی یا وه سا بوو ئه و ل زهمانی چو پیغه مبه ران ژی نهبت، به لی نیم تیکه لییا وی کربا هیچ گومان بو چی نه دبوو کو ئه و ژبه رمایین پیغه مبه راتیییه، گافا دئاخفت دا بیژی دل ورح ودیمی وی هه می د گهل ئهزمانی وی پین دئاخفن، له و هیزه کا وه کی یا مه غناطیسی وی هه بوو نه بوو کیشانا ئاسنی بین دئاخفت مروقی شیابا دا گوهی خو ده تی حه تا وی ئاخفتنا خو ب دویماهی ئینابا..

رِوْرُا ئِهُ مرى زهلامه که د باژيرى دا نهمابوو نقيّرُا ئيّقارى ل مزگهفتى بكهت، لهو ئهو جارا ئيّكى بوو پشتى (بهصرا) هاتييه ئاڤاكرن نڤيّرُا ب جماعه لى نهئيّتهكرن، هوين دزانن بوّجى؟

- چونکی زهلام ههمی د گهل جهنازهین (حهسهنی بهصری) دهرکهفتبوونه سهر قهبران، دا بیّری کفنه کی سپی یی د بهصرا ههمییی ئالاندی! وئهگهر مرنی ههمییی ئیک مهعنا ههبت ری، دهمی (عهزیزی) هنده کان دمرت کانی ئهو چهندن هند مهعنا ری دچوون..!

بهلیّ.. قی جاری ئهم دی ل دیوانا ئیمامی حهسهن ئاماده بین، ئهوی ب حهسهنی بهصری دئیتت نیاسین، بهلی تشتی مروّقی حیّبهتی دکهت دهمی وی دقیّت به حسی حهسهنی بکهت ئهوه مروّث نزانت ژکیقه دهست پی بکهت، وبه حسی چ بکهت و چ نه کهت..

دەسپيكەكا پيرۆز:

ل باژیّری (مهدینا مونهووهر) ل نیّزیکی ماله کیّ ژ مالیّن پیّغه مبه ری -سلاڤ لیّ بن- دو سالان به ری ئیمامیّ عومه ر شه هید ببت، حه سه نه هاتبوو سه ر دنیایی، بابیّ وی و ده یکا وی هه ردو عه بد بوون ها تبوونه ئازاکرن، ده یکا وی جاریا (أم سلمه)ییّ بوو، وگه له ک جاران ده می کاره ک بوّ ده یکا وی چیّ دبوو، وی زاروّکی خوّ یی ساڤا دهیّلا ل نک ده یکا موسلمانان (أم سلمه)ییّ حمتا دزڤری، وهنده ک جاران ده میّ وی دکره گری، (أم سلمه)ییّ پاخلا خو دکره د ده قدی دا؛ دا وی ته نا بکه ت، له و دگوتن: حه سه نی پهیوه ندییه ک ب پیغه مبه راتییی قه هه بوو، و دبیّر ژن ده می حه سه نی ساڤا هنده ک جاران (أم سلمه)یی ئه و دهنارته نک صه حابییان ل ده می حه سه نی ساڤا هنده ک جاران (أم سلمه)یی ئه و دهنارته نک صه حابییان ل مزگه فتی و ناشکه رایه کو مه زه لکا وی ب ره خ مزگه فتی قه بوو، و جاره کیّ ژ وان جاران ئیمامی عومه رئه و هلگرت و دوعایه ک بو کر وگوت: یا ره ببی تو وی زانا بکه ی د دینی دا ووی ل به رخه لکی شرین بکه ی. و هه روه کی دوعایا عومه ری د در حه قا وی دا ب جه هات.

حهسهنی گهلهک صهحابییین مهزن دیتبوون، وه کی عوثمانی وعهلی وطهلحهی وزوبهیری، ووی حهدیس ژهژماره کی ژوان ریوایه تدکر، بهلی تشتی به رچاف ل

نک وی ئمو بوو، دەمنی ئمو یی جحیل وی دەمنی خو هند نمددا وهرگرتنا علمی هندی ددا کرنا جیهادی، لمو ریوایهتین وی یین حمدیسی ژ صمحابیان دکیم بوون..

حمسهن مروّقه کی زهلام باش بوو، همیبه ته کا زیده ل نک همبوو، وجوانیه کا به رحاف ژی وی همبوو، (العوام بن حوشب)ی دگوت: ئه ز ته شبیها حمسه نی ب پینه ممبه ره کی دکهم. و (ئهبوو بوریده) دبیّرت: من نه دیت مروّقه ک هندی حمسه نی وه کی صه حابییین موحه ممه دی بت. و هنده ک جاران ده می مروّقه کی پسیاره ک ژ صه حابییی پینه ممبه ری ئه نه سی کوری مالکی کربا ده می ئه و پیر بووی، ئه و دا بیژت: پسیارا حمسه نی بکه ن، وی یا ژ به رکری و مه یا ژبیرکری.

وبو پرههوانبیّژی وده ق وئهزمانان دبیّون: ل وی زهمانی کهس ژ حهسهنی وحهججاجی ثهقهفی ب ده ق وئهزمانتر نهبوون. ودهمی بهحسی وی ل نک ئیمام (محمد الباقر)ی دهاتهکرن وی دگوّت: حهسهن، ئهوی ئاخفتنا وی وه کی ئاخفتنا پیخهمبهران؟! وگافا ئهو ل مزگهفتی دروینشت ودهست ب وهعزی دکر ب سهدان شاشک ل دوّر وی کوّم دبوون، ودا بیّژی ههر ئیّکی طهیره کیّ ل سهر سهری، وهسا ب گوتنا وی قه دهاتنه گریدان، و پتر جاران وه عز وگوتنا وی ل دوّر زوهدی وسلووکی و ترساندنا ژ مرنی وئاخره تی بوو.

ل دورین چارده سالییی مالا وی ژ مهدینی بو بهصرا هاته قهگوهاستن، وئه و د گهل دهیبابین خو هات وقهستا قی باژیّری کر، وبهصرا هنگی قهلعهیه کی بوو ژ قهلعهیین ئیسلامی یین مهزن، چونکی دکهفته سهر توخویبین دهوله تا ئیسلامی، وهژماره کیا مهزن ژ صهحابی و تابعیین مهزن ل قی باژیّری نوی هاتییه ئاڤاکرن ئاکنجی بووبوون، حهسهن ژی ل قی باژیّری ئاکنجی بوو، لهو ب ناسناڤیی (حهسهن بهصری) دهاته نیاسین.

وئهو ههر ل ڤی باژێــری مربوو، ل دهسپێکا ههیڤا رهجهبـێ ژ سالا (۱۱۰) مشهختی، ل سپدهییا ئهینییێ، و ل مزگهفتا بهصرا پشـتی نڤێژا ئهینییێ نڤێژ ل سهر وی هاتهکرن، وخهلک ل دویڤ جهنازێ وی دهرکهفت، ووێ روٚژێ وهکی مه گۆتى بۆ جارا ئىكى د دىرۆكا بەصرا دا نقىرا ئىقارى ل مزگەفتى نەھاتەكرن، چونكى كەس نەمابوو د بارىرى دا ھەمى چووبوونە سەر زيارەتان!

تشتی حهسهن بلند کری:

ونوکه دبت هنده ک ژههوه د گهل خو پسیار بکهن: ئهری ئهو چ بوو حهسهن گههاندییه ثی دهره جی و و و و و و و و و و و ده ده ل بهر خهلکی یی ب بها بوو ؟

جاری گوهی خو بده نه جیرانی وی وهه قالی وی (خالدی کوری صهفوانی) چاوا حمسه نی به مده ده ته نیاسین، روزه کی ئه میره کی پسیارا حمسه نی به صری ژوی کر، کانی ئه و یی چاوایه، وی گوت:

((ئـهز بـاش وی دنیاسـم، ئـهز جیرانـێ ویـێ مـالێ مـه، وهـهڤالێ وی یـێ مزگهفتێمه.. کانێ ئهو ب سهرڤه یێ چاوایه ژ بن ڤه ژی ئهو یێ وهسایه، گوتنا وی وهکی کریارا وییه، ئهگهر ئهو باشییهکێ نیشا خهلکی بدهت بهری ههمییان ئـهو بخو وێ دکـهت، وئـهگهر ئهو وان ژ خرابییهکێ بدهته پاش ئـهو بـهری هـهمییان خو ژێ ددهته پاش، من دیت ئـهوی خو ژ خهلکی بێ منـهت دکر، دلـێ خو نـهدبره وی تشـتێ د دهسـتێ وان دا هـهی، وخـهلک هـهمی دههوجـهیی وی بـوون، داخـوازا وی تشـتی دکر یێ ل نک وی ههی..)).

ووه کی بهری نوکه ژی مه گۆتی ههر بهرپه په کی د ژیانا حهسه نی به صری دا، یی ژ هه ژی هندییه مروّف ل نک راوه ستت و عیبره تان ژی و هربگرت، و هلبژار تنا هنده ک ژ قان بهرپه ران بو به حس ژی کرنی د چه ند ده قیقه یه کین کیم دا کاره کی ب ساناهی نینه، به لی هه ر چاوا بت ئه و نوکه بو مه کاره کی پیتقییه، دا بشین گوتنا خو ل دور مروّقین خودی تمام بکهین..

حهسهن د دهمه کی دا ژیابوو، گهله ک گوهو پینین مهزن ب سهر جیهانا ئیسلامی دا هاتبوون، دهمی فتنه چی دژی خهلیفی راشدی یی سیبی عوثمانی کوپی عهفانی رابووین ومهسه له گههشتیه هندی ئه و ئیمامی بکوژن، حهسهن یی سیزده چارده سالی بوو، و پشتی خیلافه ت گههشتیه ئیمامی چاری عهلیبی کوری ئهبوو طالبی،

ووی خو ژ ممه دینی قه گوهاستییه باژیری کووفه ل ژیریا عیراقی، حه سه نی ژی - د گهل مالا خو قه قه قه گوهاستنا به صرا کر و ل ویری ئاکنجی بوو، وقوویناغا قه گوهاستنا خیلافه تی ژ مه دینی بو کووفه، پاشی بو شامی وی ب چاف دیت، نیفه ک ژ زه مانی خیلافه تا راشدی، وهه می ده می عه داله تا موعاویه ی، پاشی پشتی خیلافه ت که فتیه ده ستی جحیلین بنه مالا ئومه یه یه روی به رفره هییا ده وله تا ئیسلامی ل سه رده ستی وان ب خو قه گرتی، و د گهل وی زولما هنده ک جاران ژ هنده ک ژ وان پهیدا دبوو، پاشی ده می عومه ری دووی جاره ک دی بیرا خه لکی ل زه مانی راشدییان ئینایه قه ه و پشتی عومه ر ژ مهیدانی ده رکه فتی، وجاره کا دی مه سه له زقرییه مهلکاتیا ب کوته کی. ئه قه هه می حه سه نی ب چاف دیت بوو.

ئەۋە ژ لاین سیاسی قە، و ژ لاین علمی قە ئەو دەمى حەسەن لى ژیای دەمى بەلاۋكرنا علمی شەرعی بوو، صەحابییان ژ لایی خو قە، و د گەل وان وپشتی وان ژی طەلەبین وان ژ تابعییان ھەمی ھیزا خو بو بەلاۋكرنا كیتابی وسوننەتی، و (عەصری تەدوینی) -وەكی دئیته نیاسین- دەست پی دكر..

و ژ لاین جڤاکی قه، دو دیارده د بهرچاڤ بوون: دیاردا دهولهمهندی وتهرهفی وخو مژویکرنا ب دنیایی قه، ودیاردا زوهدی ودهست بهردانا ژ دنیایی، ئهوا پشتی هنگی ب ناڤن (تهصهووفنی) هاتییه نیاسین..

وحهسهنی بهصری د قان ههمی مهیدانان دا (جهوله) ههبوون، ووی د ههمی قان (مهجالاتان) دا ههلویست وگوتن وبوچوون ههبوون، حهسهن چهند یی دویر بوو د جفاکا خو هند یی نیزیک ژی بوو، دویر ژ سیاسهتی وی سیاسهت دگوهاپت، وبیی دلی خو ببهته وی تشتی د دهستین خهلکی دنیایی دا ههی وی بیر وبوچوونین خهلکی دنیایی دا ههی وی بیر وبوچوونین خهلکی دنیایی دگوهاپتن، ههقالینییا خهلیفه وئهمیران نهدکر وخو ژ کوچک ودیوانین وان ددا پاش، د گهل هندی ژی مرادا ههمی خهلیفه وئهمیران ئهو بوو ههقالینییا حهسهنی بکهن، ل وان جهین خهلک پاشقه دچوو حهسهن پیشقه دچوو، و ل وان جهین خودان جهرگ درسیان ومهصلحه چی بی دهنگ دبوون حهسهنی بی

ترس دەنگى خۆ بلند دكر، ودا ھوين ھزر نەكەن ئەڤ گۆتنا مە ب تنى (ئىنشائەكا بى دەلىلە) وەرن دا پىكى قى بەرپەرى ژ دىرۆكا وى قەكەين، د گەل كى د گەل كى دەمىلىكى، ئەوى -ل وى دەمىلى ناقى وى تىرس ولەز دئىخسىتە دلى خەلكى، چونكى يى حەججاج لى ب غەزەب ھاتبا حسىب بكە ئەو ژ دەيكا خۆ نەبوويە!

د ناڤېهرا حهسهنگ ومهزنان دا:

جاره کن حمج جاجی قمسره کا ممزن وجوان بو خول باژیری (واسطی) ئا قاکر، و پشتی ئا قاهی ب دویماهی هاتی، وی پی دا خملکی هممییی کو بین بمری خو بده بده نه ئا قاهی و خوشییی ب دیتنا وی بیمن، و دوعایا بمره کمتی بو ئا قاهی و خودانی وی بکمن.. ئیمامی حمسهن خیلافتی عمده تی خو بریار دا، ئمو ژی د گمل خملکی چوو تمماشه ی قمسرا ئممیری بکمت، گا قاحه سمنی دیتی خملک ب جوانیا قمسرا حمج جاجی و فره هی و نمخش و نیگارین وی مسمنده هووش بورن، ئمو د نا ق و ان دا پابووقه و ده ست ب خواندنا خوتبه یه کی کر.. و د قی خوتبه یی دا گوت: ((مه هممییان پیک قه مهونی نا قاکری گمله کی پیسی پیسان ئا قاکری، و مه دیت کو ئمو ئا قاهییی فیرعمونی ئا قاکری گمله کی ژ ئا قاهییی وی مه زنتر و بلند تر بوو، پاشی خودی فیرعمون بره هیلاکی و ئا قاهییی وی ژی هه پاندیه حمانا غورووری ئمو خودی عمدمانی ئمو نم قیایه، و خملکی عمردی ئمو خاپاندیه حمانا غورووری ئمو

و ب قى رەنگى ئەو پندا چوو، د ناڤ حنبەتى ودەھشەتا وى خەلكى ئامادەبووى، حەتا ھندەك ژوان دل مايە پنشە وترسياين حەججاج ل وى ب غەزەب بنت، لەو مرۆڤەكى گۆتى: بابى سەعىدى، ھندە بەسە! وى گۆت: خودى پەيمان ژزانايان وەرگرتىيە كو ئەو حەقىيى نىشا خەلكى بىدەن وچويى ژى نەقەشىرن..

وكۆما خەلكى قەرەقى.. بەلى ھندەك خودان خىران ئەويىن ل ھەمى جەل وھەمى دەمان دەشە، دا خۆ ل بەر حەججاجى شرين بكەن، چوونە نك وئاخفتنا حەسەنى

بهصری بر قهگوهاست، حهججاج ژکهربین خوّ دا هار بوو، و ل خهلکی زقری وگوت: تیّچوون بوّ ههوه بت! عهبده ک ژعمبدین بهصرا د ناڤ خهلکی دا رادبته قه وچیا وی دقیّت د دهر حهقا مه دا دبیّژت، وکهس د ناڤ ههوه دا نابت لیّ قهگیّرت؟ ترسینوّکین ترسینوّک! ئهز ب خودی کهمه دی وه ل ههوه کهم هوین ژخوینا وی فرکهن.

پاشى هنارته ب دويڤ جەللادى خۆ را.. وگۆته هندەك ئىلچىين خۆ: هەرن حەسەنى بۆ من بىنن.

گاڤا وان حهسهن ئینای، وحهسهن گههشتییه بهر دهری، ونیشانیّن سهرپرینی د رویی حهجهاجی وجهلادی دا دیتین، ب دهنگهکیّ نیزم دوعایه ک کر و ب ژورکهفت.. وخهلکیّ دیوانیّ کاریّ خوّ کر دا دههمهنیّن خوّ هلدهن دا چپکیّن خوینا حهسهنی جلکیّن وان پیس نهکهن، بهلیّ ههر زوی صهدمه بوّ وان چیّبوو، وان دیت حهجاج ب نک وی قه چوو، وریّ بو فرهه کر و ب ههیبهت قه گوّتیّ: وهره قیّری بابی سهعیدی، وهره قیّریّ بابیّ سهعیدی!! وهنگی راوهستیا حهتا ئهو بری دانایه ب رهخ خوّ قه، وگاڤا حهسهن روینشتی حهجاجی کهیفخوّشی د گهل کر، وهندهک پسیاریّن دینی بوّ خوّ ژیّ کرن.. وپشتی دهمهکی ژ ئاخفتنیّ حهجاجی گوّتی: بابیّ سهعیدی تو سهروهری ههمی زانایانی! گاڤا حهسهن ژ دیوانیّ دهرکهفتی، دهرگههڤانیّ حهجاجی دا ب دویڤ قه وگوّتیّ: بابیّ سهعیدی، حهجاجی تو بوّ قیّ چهندی حهجاجی دا ب دویڤ قه وگوّتیّ: بابیّ سهعیدی، حهجاجی تو بوّ قیّ چهندی داخواز نهکربووی. حهسهنی گوّت: نه زدزانم، ژ جهللادیّ وی یا دیار بوو. داخواز نهکربووی. حهسهنی گوّت: نه و هاتییه بهر دهری ههر وهکی ته دوعایهک داخواز نهکربووی می تو دیتی گاڤا تو هاتییه بهر دهری ههر وهکی ته دوعایهک کرین و نهز ل تهنگاڤیییّ ههواریّن خوّ دگههینمیّ، تو کهربا وی سار که ل سهر من کرین و نهز ل تهنگاڤیییّ ههواریّن خوّ دگههینمیّ، تو کهربا وی سار که ل سهر من کانیّ چاوا ته ئاگر ل سهر ئیبراهیمی سار کو وکره تهناهی.

وسهرهاتییهکا دی ژی حهسهنی د گهل مهزنیّن دنیایی ههبوو، دهرسهکا مهزن بوّ زانایان بهری عامیان تیّدا ههیه.. دەمىخ عومەرى كورى عەبدلعەزىزى بوويە خەلىفەي، منافق ودوروى و (مورتهزقه) ژبهر دهري خو کړنه دهر، وشاعر وئهزمان حلي و درهوين ژ ديوانا خو دەرىخسىتن، چونكى وى باش دزانى ئەڤ صنفىن مروقان ھارىكارىن چوونا مروقىنە بـ ق جههنـهمين، و ل شـوينا وان وي مروّڤين زانـا وزاهـد ل خـ ق كـ قم كـرن، وئهگـهر زانایه ک همباین ژوی دویر ژی با، وه کی حمسمنی ئموی ل بهصرا دژیا، وی دهم بو دەمىي كاغەز بۆ دھنارتن وداخوازا رەئى وبۆچۈونا وى دكر د مەسەلىن گرنگ دا، وحمسهني ژ لاين خو قه بهرسڤا وي ددا، وبيني (موجامهله) ئهو حمقي بو دگوت يا وي باوەرى يى ھەي، وگاڤا حەسەنى زاناي عومەر يى بوويە خەلىفە، ئىكەمىن كاغهز بوّ هنارتي، دا ييروّزييّ ليّ بكهت، ئهڤ سيّ چار ريّزكه تيّدا نڤيسيبوون یشتی حهمدا ودی کری وصهلات داینه سهر ییغهمبهری: ((هندی دنیایه وارهکتی ب ترسه، روّر اخودي ئادهم كرييه تيدا بو عقووبه كربوو تيدا، فيجا ئهي ئهميرلموئمنين تو بزانه كهفتنا ب دنيايي نه وهكي ههر كهفتنهكيّيه، يي قهدري وي بگرت دي بي قهدر بت، وههر روِّژ ئهو گهلهکان دکوژت، ڤێجا تو ئهي ئهميرلموئمنين د نيايي دا وه کی وی برینداری به یی صهبری ل سهر نهخوشییا دهرمانی دکیشت ژ ترسین نهخوٚشییا دریّژ دا)). ئەقە (كیتابا پیروٚزباهیێ) بوو یا حەسەنێ بەصرى بو عومـەرێ كوري عەبدلعەزىزى هنارتى دەمى ئەو بوويە خەلىفە!

وپشتی عومه ر چوویه به ر ره حما خودی، وپسمامی وی (یهزیدی کوپی عبدالمه کی) بوویه خهلیفه، وی (عومه ری کوپی هوبه یرهی) کره والییی عبراقی وخوراسانی، والی هنارته ب دویث دو ژ مهزنترین زانایین عیراقی پا: حهسه نی به صری وعامری شه عبی، وپسیارا خوب وان کر، وگوت: هوین دزانی کو رئه میرلموئمنین)ی ئهزی کریمه والی، وگوهدارییا وی ل سه ر من واجبه، به لی هنده ک جاران ئه و هنده ک فه رمانان ل من دکه ت ئهزی ژی رازی نینم چونکی عمداله تیدا نینه، هوین چ دبیر نهگه ر ئهز نهمرین وی ب جه بینم گونه هه ک بو من تیدا بوو، دا نه من تیدا هه یه ؟ عامری شه عبی جه وابه کا وه سا دایی هنده ک نه رمی تیدا بوو، دا نه

دلى خەلىفەى بمىنت ونە والى تەنگاڤ ببت.. وحەسەن يى بى دەنگ بوو، ئىنا والى ل حەسەنى زقرى وگۆتى: وتو چ دېيرى بابى سەعىدى؟

ئیمامی حمسهن گوتی: کوری هوبهیرهی! ژ خودی بترسه نه ژ یهزیدی، وتو باش بزانه خودی دشیّت ته ژ یهزیدی مهنعه کهت، بهلی یهزید نهشیّت ته ژ خودی مهنعه کهت، کهت، کوری هوبهیرهی نیزیکه تو بمری وملیاکهته کی زقر ودژوار ب سهر ته دا بیّت، ئهو بی ئهمریا خودی ناکهت، دی ته ژ سهر قی کورسیکا ته ئینته خوار، وئهو دی ته ژ قهسرا ته یا فره شهگوهیزته قهبره کی تهنگ، ل ویّری یهزید د گهل ته نابت، ئهو عهمهلی ته دی د گهل ته بت یی ته ژ بهر یهزیدی بی ئهمرییا خودی پی کری.. کوری هوبهیرهی! ئهگهر تو د گهل خودی بی وطاعه تی وی بکهی، ئهو ل کری.. کوری هوبهیرهی! ئهگهر تو د گهل خودی بی وطاعه تی وی بکهی، ئهو ل دنیایی وئاخره تی بهلا یهزیدی دی ژ ته قهکه ت، وئهگهر تو د گهل یهزیدی بی د بی ئهمریا خودی دی ته هیّلته ب هیقییا یهزیدی قه، و تو بزانه بی چو مروّقان خودی دا، خودی دا گوهدارییا کهسی بکهن ئهگهر ئهو کهس کی بت.

گافا حهسهنی نه گوتنه گوتن روزندک ژ چافین والی بارین، ووی بهری خو دا حهسهنی، وحهسهن د چافین وی دا ژ شهعبی ب بهاتر لی هات، وگافا ئه و زفرینه مزگه فتی وخهلک لی کوم بووین، ئیمامی شهعبی ب ده نگه کی بلند گوته خهلکی: گهلی مروفان! ههچییی ژ ههوه بشیت ل ههمی جهان رازیبوونا خودی ب سهر رازیبوونا خهلکی بیخت بلا وه بکهت، ئه ز ب وی کهمه یی نه فسا من د دهستی دا ئه و تشتی حهسهنی گوتییه عومهری کوری هوبهیره ی من ژی دزانی بیژم، بهلی من دفییا کوری هوبهیره ی ژ خودی رازی کهت، ئینا خودی ئه و نیزیکی کوری هوبهیره ی کر وئه زژی دویرکرم!

ئەقە حەسەن بوو ئەوى ھەردەم د وەعزىن خۆ دا دگۆت: كورى ئادەمى! خوزى تە زانىبا كو تو ئەو رۆژى يىن ب سەر تە دا دېزرن، چى رۆژا ل تە ئاقابوو، ئەو پرتەك ژ تە قەبوو.

محەمەدى كورى سيرينى ئەوى حەسەنى بەصرى ل شوينا خۆ ھلبژارتى

(مهروانیّ مهحمه لی) مروّقه کیّ زیّده عیباده تکه ربوو، ژوان بوو یین خهلکی هزر دکر ژبه روی بهره که ت ژعه عهمی مالان، جیرانه کا وی دبیّژت: پشتی مرنا بوّ عیّجز بوون، وتازی که فته ههمی مالان، جیرانه کا وی دبیّژت: پشتی مرنا وی به دهمه کی من نهو د خهونیّ دا دیت، من پسیار ژیّ کر: بابیّ عهبدللاهی، خودایی ته چل ته کر؟ گوّت: وی گوّته من: نهز برمه به حهشتیّ، من گوّتی: پاشی؟ گوّت: پاشی نهز بلند کرمه د ناف خهلکیّ راستیّ (أصحب الیمین) دا، من گوّتیّ: پاشی؟ پاشی؟ گوّت: پاشی نهز دامه د گهل ییّن نیزیککری (المقربین). گوّت: من گوّتیّ: من گوّتیّ: من گوّتیّ: من گوّت: من گوّتی: من گوّتی: من گوّت: من گوّتی؛

حهسهن ههوه زانی کی بوو، ما ل ویری کوری سیرینی.. وئهز باوهر دکهم گهلهک ژ مه موحهممهدی کوری سیرینی ژی دنیاسن، بهلی ب تشته کی ب تنی، ب تهعبیرا خهونان، وه کی دی بهلکی ئهو نهزانن کو ئبن سیرین ئیک ژ وان زاهدان بوو یین (زوهد) گههشتیی و ل نک راوهستیای!

دەمه کی حهسه نی به صری ژبه رحه ججاجی رەڤی بوو وخو ژی قه شارت بوو، هنده که هد قالین وی یین نیزیک ب تنی ب جهی وی دکه فتن، ئیک ژوان زاهدی مهزن (ثابتی به نانی) بوو، هنگی کچه کا حهسه نی مر، ثابت دبیزت: ئهز چوومه نک ئیمامی حهسه ن، دا خهبه ری مرنا کچا وی بگه هینمی و هی قییا من ئه و بوو ئه و بیزته من: پیش من قه نقیزی لی بکه، گوت: گا قا من خهبه رگه هاندییی ئه وی هند کره گری حه تا ده نگی وی بلند بووی، وگوت: هه ره نک موحه مه دی کوری سیرینی

وبیّری بلا پیّش من قه نقیّری ل سهر بکهت.. گوّت: هنگی مه زانی کو حهسهن کهسی ل ریّزا ئبنی سیرینی نابینت.

کوری سیرینی کی بوو؟

دو سالان بهری شههیدبوونا ئیمام عوثمانی موحهممه هاتبوو سهر دنیایی، بابی وی سیرین عهبد بوو، ل نک صهحابیی پیغهمبهری وخزمه تکاری وی ئهنهسی کوری مالکی دژیا، وئه و مروّقه کی صنعه تکار بوو، دهمه ک پیقه نهچوو وی خوّ ژ ئهنهسی کری وئازاد بوو، بوونا موحهممه دی ل باژیری مهدینی بوو، وزارو کینییا خوّ وی ژی وه کی حهسه نی به صری ل مهدینی بوراندبوو، ونیزیکی سیه صهحابییان دیتبوون.

پشتی ده مه کی وی ژی قه ستا باژیږی به صرا کربوو ولی ئاکنجی بووبوو، وهه قالینییه کا موکم د نا قبه را وی و حه سه نی به صری دا هه بوو، و تشتی ئه و هه ردو ژیک جودا دکر ئه و بوو حه سه نه هه رده م یی خه مگین بوو تو دا بینژی حوکمی ئیعدامی یی ل سه رهاتییه دان، به لی موحه مه د مرق شه کی که یفخوش و سوحبه تپی بوو، ئیک ژ طه له بین وان هه ردووان دبینژت: موحه مه دی هند دکره که نی حه تا چاقین وی روند که دکرن، و حه سه نی حه دیس بو مه دگوتن و کره گری، و مه هدی کوری مهیموونی دبینژت: موحه مه دی سوحبه ت دکرن و شعر دخواندن و دکره که نی، وگا قاده ست به گوتن حدیسان کربا نا شیافی قین وی تیک دپوون و ده اته گرتن. له ول وی ده می ده می ده ده ده گوتن: ب حلما ئبن سیرینی بکه ن، نه کو ب غه زه با حه سه نی ا

وئیّک ژ سالوّخهتیّن ئبن سیرینی ئه و بوو ئه و گهله ک ژ بهرسقدانا پسیاران دره قی، ئهگهر هات وئه و پسیار ب حهلالی وحهرامی قه یا گریّدای با، ئهشعه ث دبیّژت: ده می پسیارا حهلالی وحهرامی ژ موحه ممه دی کوری سیرینی هاتبا کرن، رهنگی وی دهاته گوهارتن تو دا بیّژی نه ئه وه یی به ریّ. وهه قاله کی دی یی وی دبیّژت: من که س ژ وی ترسینو کتر نه دیت بو فه توایی ده می داخوازا فه توایی ده می داخوازا فه توایه کی ژی دهاته کرن ئه وی ژ ترسان دا خو ددا پاش، وزوی به روی به رست

نهددا، دترسییا ئه و خهلهت ببت قیّجا بکه فته گونه هیّ. و د گهل کو ئبن سیرین مروّقه کی تاجر بوو، وگهله ک ده میّ خوّ ب کرین و فروّتنیّ قه دبر ل سویکی، بهلیّ ئه و زاهده کیّ مهزن ژی بوو، وئه قه تشته کیّ غهریبه.. که سه ک ب دنیایی قه موژیل ببت و دنیا ریکا خوّ بوّ دلیّ وی نهبینت.

وعده ه تی ئبنی سیرینی بوو ئه و روّژه کی یی ب روّژی بوو وروّژه کی دخوار، وه کی روّژییا داوودی.. وئه و ب خوّ مروّقه کی بازرگان بوو، ده می خوّ ب تجاره تی وبه لاقکرنا علمی و ده رسدانی قه دبوّراند، و تشتی ژهه مییی پتر ئه و پی ناقدار بووی زانینا وی یا به رفره ه بوو ب علمی ته عبیرا خهونان.

پشتی مرنا حمسهنی ب سهد روّژان، یهعنی: ههر ل شهووالا سالا ۱۱۰ مشهختی، دهمی ژبیی وی حمفتی وحمفت سال، ئبن سیرین چووبوو بهر دلوّقانیا خودی.

سالوْخەتىن كورى سىرىنى:

دهم وجهی ئبن سیرین لی ژیای همر ئمو دهم وجه بوون یین حمسمنی بهصری لی ژیای، وئبن سیرین دهه سالهکان ژ حمسمنی بچویکتر بوو، وتشتی دی یی ئبن سیرین ژ زانایین دی یین سمردهمی خو جودا کری ئمو بوو، ل وی دهمی زانا دو پهنگ بوون: هندهکان تیکهلیا خهلیفه ووالییان دکر، چ بو هندی بت دا فایدهی ژی بکهن، یان بو هندی بت دا فایدهی بگههیننی، لمه وان گهلهک جاران خول سمر خمله تییین ممزنان بی دهنگ دکرن، وهندهکین دی بهرهنگارییا وان دکر، و د دهرس ودیوانین خو دا پهخهینین دژوار ل وان دگرتن، وئهگهر جارهکی ئمو ل دیوانا خهلیفهی یان والی بهرهه بیان، وان ئمث چهنده بو خو ب دهلیقه دزانی کو توند د گهل وان باخشن، وروی ب روی خمله تییین وان بده نم بمر چاقین وان، ئبن سیرین نم ژ وان بوو و نم ژ وان، هندی ژی هاتبا وی خو نیزیکی ممزنان ودیوانین وان نمدکر، ونهدهیلا کهس ل دیوانا وی ژی بهحسی وان بکهت، جارهکی مروقه کی ل دیوانا وی گوتنین کریت گوتند جمججاجی، پشتی مرنا حمججاجی، ئینا ئبن سیرینی گوتی:

برازا، هش به.. حهججاج یی چوویه نک خودایی خوّ، وروّژا قیامه تی دهمی تو قهستا خودایی خوّ کهی، تو دی بینی کیّمترین گونه ته د دنیایی دا کری ل سهر ته مهزنتره ژ مهزنترین گونه ها حهجاجی کری، ههر ئیّک وی روّژی دی یی ب خو قه موژیل بت، وتو بزانه خودی دی توّلا وان ژ حهجاجی قهکه ت ییّن وی زولم لی کری، ودی توّلا حهججاجی ژی ژ وان قهکه ت ییّن زولم ل وی کری، قیّجا ژ ئه قروّ ویشه تو خوّ ب خهبه رگوتنا کهسی قه موژیل نهکه.

و د سهر قبی چهندی ژی را ئهگهر جاره کی ئه و گههستبا مهزنه کی، ووی پسیاره ک ژی کربا، ئهوی حهقی (بی موجامه له) دگوت. والیییی عیراقی ژ لایی ئهمهویان قه عومه ری کوری هوبه یره ی جاره کی ئه و قهخوانده دیوانا خوّ، ئبن سیرینی برازایه کی خوّ د گهل خوّ بر، گافا ئه و ل دیوانا والی ئاماده بووی، والی هنده ک پسیارین دینی ژی کرن، پاشی گوتی: بابی به کری، ته چاوا خهلکی باژیری خوّ هیلاینه؟ وی گوت: من ئه و هیلان زولم د ناف وان دا یا به لاقه، و ته های ژ وان نینه. برازایی وی هیدی ده ستی خوّ ل ئهنیشکا وی دا، ئینا ئه و ل برازایی خوّ نینه. برازایی وی هیدی ده ستی خوّ ل ئهنیشکا وی دا، ئینا ئه و ل برازایی خوّ خواستن، ویی شاهده ییی پسه. و پشتی ئه و ژ دیوانا والی خواستن، ویی شاهده ییی قهشیرت دلی وی یی پیسه. و پشتی ئه و ژ دیوانا والی در که فتی، برازایی وی گوتی: بوّ والی برقربنن، برازایی وی گوتی: بوّ والی برقربنن، برازایی وی گوتی: بوّ والی نینه من ژ به ر هزره کا باش یا ئه و ژ من دکه ت، قیجا ئهگه ر ئه ز یی وه سا بم وه کی ئه و هزر دکه ت چی نابت ئه ز وی مالی وه رگرم، وئهگه ر ئه ز یی وه سا بم وه کی ئه و هزر دکه ت چی نابت ئه ز وی مالی وه رگرم، وئهگه ر ئه ز یی وه سا به وه کی ئه و هزر دکه ت چی نابت ئه ز وی مالی وه رگرم، وئهگه ر ئه ز یی وه سا نه به و من حه لال نینه ئه ز وی و درگرم.

سەرھاتىيەكا غەرىب:

وجاره کی وی بایی چل هزاران زهیت ب دهین کپی، پشتی زهیت وهرگرتی بهری خوّ دایی مشکه کی مرار یی د جه پکه کی دا، وی گوّت: ئحتماله نه مشکه هیشتا ل کارگه هی که فتبته زهیتی، مه عنا نه ش زهیته هه می دی یا پیس بت، و نه گهر نه ز

زهیتی بو خودانی بزقرینمه و مهفه حهقی منه، چونکی زهیت یا ب عهیبه مه دترسم ئه و وی زهیتی بیه به بفروشته خهلکی.. ههما یا باش ئه وه ئه ز زهیتی ههمییی بریژم، وبلا خوساره تی یا من ب تنی بت. ووی زهیت ریت.

وی دهمی ئهو د تهنگافییهکا مالی دا دبوّری، گافا بوویه دهمی دانا دهینی، خودانی زهیتی هات داخوازا پارهییّن خو کرن، وی پاره نهبوون بدهتی، خودانی دهینی چوو نک قازی وشکائیّت لی کر، قازی بریار دا ئبن سیرین بیّته گرتن حهتا دهینی خوّ ددهت، و ب فی رهنگی ئبن سیرین هاته گرتن، ودهمی وی بهحسی فی گرتنا خوّ دکر، دگوّت: بهری سیه سالان من گونههه ککربوو، ئهز دبیّژم ژ بهر وی خودی ئه فی گرفتارییه ب سهری من ئینا.. وئهو گونه چ بوو؟

جاره کی وی طان ب فهقیرییی ل مروّقه کی دابوو!

دەمى ئەو يى گرتى، دلى حەرەسى ما پىقە ژ بەر عەمرى وى، وچونكى وى دىت ئەو چەند مرۆقەكى پىرۆز وعىبادەتكەرە، لەو جارەكى گۆتى: شىخ، دەمى دېتە شەڤ وكەس نەمىنتە ل قىرى ھەرە مال وبمىنە د ناڤ عەيالى خۆ دا، وسپىدى زوى برۋرە قە، حەتا قازى بريارا دەركەفتنا تە ددەت. ئېن سىرىنى گۆتى: نە ب خودى ئەز وە ناكەم.. ئەز نابمە ھارىكارى تە ل سەر خيانەتا (ولى الأمر)ى.

وههر ل وان روّژان صهحابییی ناقدار ئهنهسی کوری مالکی کهفته بهر مرنی، ووی وهصیهت کر گافا ئهو دمرت ئبن سیرین وی بشوّت ونقیّری لی بکهت. وپشتی ئهو مری هنده کی چوونه نک والی ووهصیه تا ئهنهسی بو قه گیّرا، والی دهستویری دا ئبن سیرین بیّته بهردان، وگافا چووینه نک وی وبریارا والی گههاندیی وی گوّت: ل سهر ده عوایا خودانی دهینی ههوه ئهزی گرتیم، وئهز ژ فیّری دهرناکه مم حه تا ئهو دهستویری ژی دهستویری ژی دهستویری ژی خواست، وهنگی ژ نوی ئبن سیرین ده رکهفت و چوو ئهنهس شویشت و کفن کر ونقیّر ل خواست، وهنگی ژ نوی ئبن سیرین ده رکهفت و چوو ئهنهس شویشت و کفن کر ونقیّر ل سهر کر، پاشی زقری سجنی بیت سهرا مالا خوّ بده ت!

مالکی کوری دیناری

دەمى مرۆڤ دېێژت: مالك.. يەعنى: پاشمايا پێغەمبەراتييى، وئەڤە يا غەرىب نىنە ئەگەر ئەم ل بىرا خۆ بىنىنە قە كو مالك ل سەر دەستى حەسەنى بەصرى يى ھاتىيە پەروەردەكرن، حەسەن ئەوى د كۆشا دەيكا موسلمانان (أم سلمه) يى ھاتىيە ب خودانكرن.

دبت ل بهر گهله ک که سان ینن ناقی قی چیایی زانینی وزوهدی بهیستی تشته کی غهریب بت نه گهر نهم بیزین: مالک ل ده سپیکا ژییی خو، گهله ک دویر ژخودی دژیا، وئیک ژمهزنترین عهره ق قهخورین باژیری به صرا بوو!

بەلىخ.. پاشى رۆژەک ھات ئەڭ مالكە وەكى وى رۆژا گەش لىخ ھات ئەوا تىنىخ ورۆناھىيىخ ل عەردى بەلاڭ دكەت، بوو ئەو مرۆڭ يىخ صەحابىيىخ پىغەمبەرى -سلاڭ لىخ بىن- ئەنەسىخ كورى مالكى گۆتىيىخ: تو گەلەك وەكى صەحابىيىن موحەممەدى يى -سلاڭ لىخ بن- ئەز پتر ژ گەلەك عەيالىخ خۆ حەز ژ تە دكەم.

قیّجا سهرهاتییا مالکی چ بوو؟ وچاوا بهری وی هاته وهرگیّران ژ ریّکا شهیتانی بوّ ریّکا خودی؟

مالکی کوری دیناری.. هیّقیّنی وی ژ وهلاتی (سهجستانی)یه ئهوی دکه شته د ناڤبهرا ئیران وئهفغانستانا نوکه دا، ل باژیّری بهصرا ژییی خوّ بوّراندبوو ل سهدا ئیّکی مشهختی وچاریّکا ئیّکی ژ سهدا دووی ژی، وگههشتبوو دویماهییا دهمی صهحابیان وعلم وحهدیس ژ ئهنهسی کوری مالکی یی صهحابی، ومهزنی تابعیان حهسهنی بهصری، وسهعیدی کوری جوبهیری، وموحهممهدی کوری سیرینی وهرگرتبوو.

پشتی حمسه نی به صری ل سالا (۱۱۰) مشه ختی چوویه به ر دلوّقانییا خودی مالکی جهی وی ل مزگه فتا به صرایا مهزن گرت، و ده می وی ده ست ب وه عزی دکر مزگه فت ژ مروّقان تژی دبوو تو دا بیّژی تهیران یا دادایه سهر سهریّن وان، روّژه کی مروّقه کی پسیارا ده سینکا وی ژی کر کانی یا چهوا بوو؟

وى ب ئەزمانى خىق سەرھاتىيا دەسپىكا خۆ قەگىرا.. وگۆتنا وى ژ ئەزمانى وى ئەم ب ئەزمانى خۆ دى قەگوھىزىن:

ل دەسپیکا عەمری خو مالکی زوگورد شورطه بوو، کاری وی ئهو بوو سپیدی حهتا ئیقاری ب دەستهکی دژوار ودلهکی رەق ل باژیپی دهات ودچـوو زیره قانی ل خهلکی دکـر، و ل دویـڤ سـهح وسویان دگـهریـا، ودهمـی کـاری وی ب دویـماهـی دهات دزقـپی مالا خو ودما ب تنی، ودهمی خو یی مایی ب قهخوارنی دبوراند، ههر وه کی وی ب قی خو بیهشکرنی دقیا جیهانه کی د خهیالا خو دا چی بکهت یا جودا ژ وی جیهانی یا خهلک دنیاست..

دهمه کی وی فیا گوه و پینه کی بیخته فی رووتینی ژبانا وی فه گرتی، وئیکه مین تشتی وی هزر تیدا کری ئه و بوو ئه و ژبانا خو د مال دا بگوه و پاشین خو ناده تی، تنی نهبت، و چونکی وی دزانی هندی ئه و ژ پیسان بت که س چو باشین خو ناده تی، ئه و رابوو (جاریه کی) بو خو کری. پشتی ده مه کی خودی کچه ک داین، وقی کچی تامه کا دی دا ژبانا وی، چونکی وی مرو قینییا مه زن د چافین وی یین بچویک دا ددیت، کچا وی یا بچویک چه ند روزه کی مه زنتر لی دهات و ب سه ر پییان دکه ت پتر ئه و ل هندی ئاگه هدار دکر دفینت ئه و ژبنا خو پاقژ بکه ت به ری کچا وی مه زن ببت و ب پیسییا ژبنا وی به قه م ببت، به لی هندی هاتی نه شیا هه قالینییا په رداغی به یلت. و هه قرکییه ک د نافیه را قیانا کچا وی و قیانا په رداغی دا د دلی وی دا په یدا بوو، ده می هنده ک جاران کچا وی -ئه وا ب سه ر پییان که فتی - ددیت ئه و یی په رداغان تی دک مت و فی د که ت دا ب نک قیه چت په رداغی وی ژ ده ستی په رداغان تی دک مت و فی دا که ت، و که ته ده رو ب کراسی وی دا که ت، و که ته که نی.. ئه و عیج ز نه دبو و چونکی وی

ددیت کهیفا کچا وی یا بچویک یا ب قی چهندی دئیت.. وپیچ پیچه وی دیت ههر وه کی ئه و یی ژ پهرداغی دویر دکه شت، چونکی ثیانا وی بو کچا وی هیدی هیدی جهی ثیانا وی بو پهرداغی دگرت، وههمی ترسا وی ئه و بوو روژه ک بیت کچا وی مهزن ببت و د مهعنا شی بهرداغی بگههت، ثیجا ئه و ببته ئهگه را پیسکرنا ژیانا کچا خوّ، ثیجا ئه و گونه ها خوّ ویا کچا خوّ ژی ل سهر ملی خوّ هلگرت.

ودەمنى ژيينى كچا وى گەھشتىيە دو سالان.. مر!

وکانی چاوا سهرهاتییا مرنی هنده ک کهسان ژ غهفله تی هشیار دکه ت، وهسا ئه و هنده کین دی پتر ب نک سهرداچوونی قه دبه ت، وچونکی مالکی کوری دیناری هند باوه ری نهبوو موصیبه تا وی ل به روی سقک بکه ت، وچاقین وی ل راستییی قهکه ت، مرنا کچا ئه و وه کی به ری یان پتر ب نک ژیانا پهرداغی و خو بیه شکرنی قه بر، و خه ما وی بوو جهی شادییا شهیتانی!

مالک دبیّرت: شه قه کی ژ شه قیّن ئهینییی، ئهز ژ قه خوارنی یی مهست بووم، من نهزانی چ ده می شه قیّ بوو ده می ئهز که فتیمه سهر ته نشتا خوّ ونقستیم.. د خهوی دا من دیت ههر وه کی روّرا قیامه تیّ یه، خهلک ییّ ژ زکیّ عهردی دهرد که قن وبوّ مهیدانه کا بهرفره هی یی دئینه کوّمکرن، وئهز ئیّک ژ وان بووم، د قی ته نگافییا مهزن دا ده نگه کیّ بلند ها ته من، ئهز ل خوّ زقریم دا به ریّ خوّ بده می کانی ئه و چ ده نگه، دیتنا من دیتی ماره کیّ ئه ژده ها، یی ره ش وشین، ده قیّ خوّ یی به ش کری و ب نک من قه یی دئیت، من کره هه وار وئه ز ژی ره قیم، به لی کیقه بچم؟

پاشی من هند دیت پیرهمیّره کیّ بیّن خوّش وجلک پاقژ کهفته ریّکا من، من ههواریّن خوّ گههاندنیّ وگوتیّ: بهختیّ خودیّ من ژ قی ئهژدههای خلاس بکه! ئینا پیرمیّری بوّ حالییّ من کره گری وگوّت: ئهزیّ لاوازم وئهو تشتیّ تو ژ من دخوازی بر من قه نائیّت، بوّ خوّ بره قه بهلکی خودی ریّکه کی بو ته ببینت، ئهز ره قیم، من جهه کیّ بلند دیت، ئهز ب سهرکهفتم، لاییّ دی نهالیّن تژی ئاگر بوون، ئهز ل خوّ زقریم ئهژدهها یی ب دویت من قه، نیّزیک بوو ژ ترسیّن ئهژدههایی دا

ئهز بکه قیمه د ئاگری دا، ئینا ده نگه که هاته من: بزقره تو نه ژ خهلکی وی یی، پیچه کی بینا من هات، ئهز زقریم وجاره کا دی ئه ژده هایی دا ب دویث من قه، دوباره ئهز گههشتمه نک پیره میری، من گوتی: من داخواز ژ ته کر تو من ژ قی ئه ژده هایی خلاس بکه ی ته وه نه کر، پیره میری کره گری وگوت: ئهزی لاوازم، هه په سهر قی چیایی هنده ک ئیمانه ت ل ویری هه نه، ئه گهر ئیمانه ته کی ته د ناف دا هه بت ئه و دی ته خلاس که ت.

گۆت: ووي گاڤێ من هند ديت ئەز ژ خەو رابووم.

پشتی مالک ژ خمو رابووی ودلی وی ژ غمفلهتی هشیار بووی، ئیکهمین کار وی کری ئامانین شهرابی ههمی شکاندن، وکره دلی خو ئمو هنگی راوهستت

حه تا (پیرهمیری لاواز) بزقرینته سهر هیزا وی، دا بشیت ئه ژدههایی پاش پاشکی سهت..

سپیدی وی قهستا مزگهفتی کر، خو ب مهزنترین زانایی تابعییان را گههاند کو حهسهنی بهصری بوو، و ل سهر دهستی وی فیری علمی وعهمهلی بوو، وههر چهنده ئهو ل وی دهمی یی بچویک نهبوو، بهلکی گهلهکی جحیل ژی نهبوو، بهلی د گهل هندی ژی (هممهتا) وی و (ئصرارا) وی ئیکا هند ژی چیکر نه ب تنی ئهو خو ب زانا وزاهدین ئوممهتی یین مهزن را بگههینت، بهلکی بهرا وان ژی راکهت.

پشتی مالکی کوری دیناری بریار دای ژینا خو بگوهوّرت وریّکا خودی بگرت، وی دهست ب کاره کی دی کر، کاری وی بوو ئهو وی قورئان ب دهستی خو دنقیسی ودبره بازاری دفروّت و ب وی پارهی یی بو وی ژی دهات خو ب خودان دکر، ودبیّژن: ههر چار ههیڤان وی دانهیه کا قورئانی دنقیسی، وپشتی پاری خو وهردگرت دا بهت ده ته بهقالی، وحهتا پاریّن وی خلاس دبوون وی تشت بهرانبه ر بو خو ژ نک دئینان.

مالک ل سالا (۱۲۷) مشهختی ل بهصرا چوو بوو بهر دلوّڤانییا خودیّ.

د گۆتنا خۆ دا دېيرت: زانايى دورست ئەوە يى ئەگەر تو چوويە نى ل مالا وى دا ئەو شيرەتەكى ل تە بىكەت.

یه عنی: زوهد و ته قوایا وی بو ته ژ سهروبه ری مالا وی ناشکه را ببت، ژ مالا وی تو بزانی نه و نه مروّقی دنیایییه، قیجا حالی مالا وی بو ته ببته شیره ت.

روّژه کی خهلکی بهصرا هاتنه نک وگازنده ژ نههاتنا بارانی کرن وگوّتنی: بابی یهحیای! ئهگهر تو هاتبای نقیّر ابارانی ته ل بهرا مه کربا، بهلکی خودی باران دابیا مه، وی سهری خو هراند وگوّت: هوین د عهجیبگرتینه کو باران نائیّت، وئهزی عهجیبگرتیمه کو بهر ژ عهسمانی ب سهر ههوه دا نائین!

وعدده تى مالكى بوو دەرگەھى مالا وى يى بى كلىل بوو، ونە شەڤ ونە ب رۆژ چو جاران وى دەرگەھ نەدگرت، شەڤەكى دەمىي وى نقیر دكرن دزەك ھاتە مالا

ئيمامى ئەوزاعى ئەوى چو جاران شيرەتا خۆ نەفرۆتى

ئه و مروّقی خودی یی مه ل به ره کو قی جاری ل دیوانا وی ئاماده ببین، وچهنده کی ژ نیزیک بنیاسین مروّقه ک بوو ب دورستی یی هیژای هندی بوو ناسناقی (زانایسی دینی) ل سهر بیّته دانان، چونکی وی ب دورستی ههمی سالوّخه تیّن زانایان ل نک خوّ پهیدا کربوون.. وسالوّخه تی زانایین دینی یی ژ ههمییان به رچاقتر کو ل نک قی زانایی دها ته دیتن ئه و بوو وی نصیحه تی خیّری ل مه زنی و بچویکی دکر، وجاره کا ب تنی ژی ژی ژی نه هاتییه زانین کو وی مالی دنیایی سه را شیره ته کا خوّ وه رگرت بت، یان نصیحه ته کی خوّ وی فروّت بت، وما دی چاوا ئه و وه که ت وئه و ب خوّ د گوتنه کا خوّ دا دبیژت: ((یا من زانی ئه وه هه ر زه لامه کی وه عزه کی دی ژی هنده کی مروّقان کربت وئارمانجا وی کناری خودی نه بت، دلیّن خه لکی دی ژی دویرکه قن کا چاوا ئاف ژ سه ر که قری حلی دکه قت)).

ورۆژەكى دەمى وى وەعزەك ل مەزنەكى ژ مەزنىن دنيايى كىرى قى مەزنى ھىندەك مال دايى وگۆتى: ((ئەقە بۆ تە دا تو پى بگەھىيە وەلاتى خۆ، وى مالى وى لى زقراند وگۆتى: من ھەوجەيى پى نىنە.. وئەز نە ئەوم يى شىرەتا خۆ ب مالى دنيايى ھەمىيى بفرۆشم!)).

ئەوزاعى كى بوو؟

زانایی مسه یسی قسی جاری ئیمامی ئهوزاعییسه.. وئسهوزاعی ناقی وی عهبدررهحمانی کوری عهمری بوو، ودگوتنی: (بابی عهمری)، ل سالا (۸۸) مشهختی هاتبوو سهر دنیایی، وهنگی هیشتا هنده ک صهحابی دساخ بوون، و ل سهر دهمی خلافه تا عومهری کوری عهبدلعهزیزی -خودی ژی رازی بت- عهمری

وی ژ ده هن بوری بوو، عمسلی وی خملکی وه لاتی سندی بوو، و ب ئیتیمی ده یکا وی ئه و ب خودان کربوو، وبه ری وی دابوو ریکا خواندنی و وه رگرتنا علمی حمتا روزه ک ب سهر وی دا هاتی زانایه ک د ناف ئوممه تی دا نه مابوو ئه گهر هه وجه ی علمی وی نه بت!

ل سهر دهستی هژماره کا مهزن ژ زانایین تابعییان علم وزانین وهرگرتبوو، وه کی (عطاء بن أبی رباح) و (محمد بن سیرین) و (نافع مولی ابن عمر) وگهله کین دی.

ئەوزاعى علم وعەمەل وگۆتنا حەقىيى بى تىرس ل نىك خۆ كۆم كربوو، وھەر جارەكا ئەڭ ھەر سىيە ل نىك مرۆۋەكى كۆم بوون، دى ھى شايى ھندى بىت د نىڭ خەلكى دا بېتە ئىمامەكى (قىدوه)، وئەڭ صفەتە بوون ئىكا ھند ر وى چىكرى ئىكى دەكى ئىمام (مالكى) د دەر حەقى دا گۆتى: ئەوزاعى ئىمامەكە مىرۆڭ دىيت بۆ خۆ بكەتە جەنى چاۋلىكرنى .

ل سالا ١٥٧ مشهختي ل شامي چووبوو بهر دلوّڤانييا خودي .

ئەوزاعى وشيرەتكرن:

وه کی مه گوتی د دهرحه قاگوتنا حهقییی دا وشیره تکرنا بی بهرانبه رهه می که س ب دیتنا ئیمامی ئهوزاعی وه کی ئیک بوون، وئه و تهرازییا وی حه قی پی دکیشا وزه لام پی دنیاسین هه رده م ئیک بوو، و (تهمه للوقی) چو جاران ئه و ب لایی که سی دا شوّ نه دکر، وحه ژیکرنا وی بو حهقییی و به لا فکرنا دادییی ئیکا هند ژوی چیکربوو ئه و ژکه سی نه ترست و ژبه رکه سی نه دانت..

دەمه ک ب سهر وی دا هاتبوو ئهو کهسه کێ عادی بوو د ناڤ کوٚمه کا گهشه ستێرێن مهزن دا، لهو بهرێ خهلکی لێ نهبوو، هنگی ئهو یێ خوٚ بوو.. پاشی ڕوٚژه ک ب سهر وی دا ئهو هاته پێش وبوو یێ خهلکی، هنگی ئهو نهما ئێدی یێ وهسا بت وه کی دلێ وی دچتێ، بهلکی مهجبوور بوو یێ وهسا بت وه کی ئیمامه ت دخوازت، وئه قه بوو ئهو ب سهر ئیمامێ مهزن سوفیانێ ثهوری ئێخستی، سوفیانی

پشت دا بوو دنیایا خهلکی و ژبلندی ل دنیایی دنیّری، بهلی ئهوزاعی د ناث خهلکی دا بوو ودنیایا وان دگوهارت، ژبهر ثی چهندی روّژا ئهو ههردو پیّکڤه چووینه دیوان ئیمام مالکی، پشتی دهرکهفتین، مالکی گوّت: ئیّک ژوان ژههڤالی خوّ زاناتره، بهلی ب کیّر ئیمامهتییی نائیّت، ویی دی -یهعنی ئهوزاعی- ب کیّر ئیمامهتییی دئیّت.

ئەوزاعى جارەكى گۆتە ھەڤالى خۆ (موسى بن أعين)ى: بابى سەعىدى بەرى مە ترانە ويارى دكرن ومە دكره كەنى، پشتى ئەم وە لى ھاتىن خەلك چاڭ ل مە بكەت ئىدى خۆ ئەم نەشىيىن بگرنژين ژى!

ب راستی زانایین ب قی رهنگی ئموین ئمث شعووره همی ئمون ئمو گمه یا خوینی قمدگوهیزته هممی لایین جفاکی، وئمون ئمو تیله یا روناهی تیرا دگمهته هممی لایین ژینی، لمو عمجیبگرتی نمین ئمگمر هوین ببینن گمشاتی ژهممی ئاخفتنین قان توخمه زانایان دیمشت.

رۆژەكى زەلامەكى فەلە ھاتە نك وى وجەركەكى ھنگقىنى بى ئىنا، وگۆتى: بابى عەمرى! من شۆلەك ل نك والىيىى بەعلەبەكى ھەيە، وئەز دزانىم ئەو گەلەك قەدرى تە دگرت قىجا ئەگەر تە كاغەزەك بى مىن نقىسىبا دا بەمە نك. ئىمامى ئەوزاعى گۆتى: ئىك ر دووان.. يان دى ھنگقىنى وەرگىرم وكاغەزى نانقىسىم، يان دى كاغەزى نقىسىم وھنگقىنى وەرناگرم!

وکانێ چاوا ئه و د گهل عامییان یێ ب ڤی رهنگی بوو، وهسا ئه و د گهل مهزنێن دهولهتێ ژی یێ وهسا بوو.. جارهکێ خهلیفێ عهبباسی (أبو جعفر

المنصور)ی هنارته ب دویڤ را، گاڤا ئهو هاتی، خهلیفهی گوتێ: من دڤێت علمی بو خو ژ ته وهرگرم!

وى گۆت: ئەى (أمير المؤمنين) ئەز دى بۆ تە بىتى بەلى من دقىت تو خۆ تى بگەھىنى.

خەلىفەى گۆت: من يى ھنارتىيە ب دويڤ را بۆ ڤى چەندى، ڤێجا چاوا ئەز خۆ تى ناگەھىنم؟!

وي گۆت: كو تو گوهن خۆ بدەيه گۆتنا من وكارى پن بكهي.

یه عنی: جامیرییا مهزنی ئه و نینه ئه و گوهی خو بده ته حهقییی پاشی هه روی بکه ت یا وی دقینت، فیرعه ونی ژی ل دیوانا خو پی دا مووسای ب ده نگه کی بلند وی بیشت یا وی دقینت، نه به سه هنده.. گوتی: ئه م دی ملله تی هه میییی ل مهیدانه کی کوم کهین، ئه م دی یا خو کهین، و تو یا خو بکه، وملله ت بلا وی بو خو هلبریّرت یا وی دقیّت وئه و دبینت حه قی!! ئه ری ما (دیموقراطییه ته ک) ژ قی هلبریّرت یا وی دقیّت وئه و دبینت حه قی!! ئه وا مووسای گوتی به سه روی که فتی یا وی پیشکه فتیتر هه یه یه به لی گافا ئه وا مووسای گوتی به سه روی که فتی یا وی گوتی، وسیّره به ندین وی ب خو ئعتراف ب قی چه ندی کری (فیرعه ونی) چ کر؟ گوتی، وسیّره به ندین وی ب خو ئعتراف ب قی چه ندی کری (فیرعه ونی) چ کر؟ گوت: ماده م ئه زینی نه حه قم دقیّت گوهدارییا مووسای بکه م وکاری ب گوتنا وی بکه م؟ نه خیّر! وی گوت: سلامه تییا وه لاتی و مه صلحه تا ملله تی هندی دخوازت ئه م قان سیّره به ندین خائین به لاویسین..

مهعنا: عیبره ت ب هندی نینه مهزن گوهدارییا گوتنا (موخالف) بکه ت، یان ری بده ته (موعاره ضیّ) ئاخفتنا خوّ بیّرت، به لکی عیبره ت ب هندییه ئه و کاری ب گوتنا حهقییی بکه ت گافا بوّ دئیته گوتن، ئیمامی ئه وزاعی ل قی باوه ریّ بوو له و وی گوته خهلیفه ی: نهزانینا ته ب گوتنا من ئه و نینه تو نهزانی کانی ئه ز چ دبیّرم، نهزانینا ته ب گوتنا من ئه وه و کاری پی نه که ی.

وهزیری خهلیفهی گافا ئه بستهییه ژ ئهوزاعی دیتی بالا دهستکی شیری خو کر، خهلیفهی لی حهیتاند وگوتی: روینشتنا مه یا خهلاتییه نه یا جهلاتییه.. پاشی ری دا ئیمامی باخفت.

ئیمامیٰ ئهوزاعی گۆت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئهو کهسیٰ حهز ژحهقییی نهکهت ئهو حهز ژخودی ناکهت، چونکی خودیده حهقییا ئاشکهرا، ئهی (أمیر المؤمنین) تو ب خو قه یی موژیلی، و ته ئهو خهلکیٰ ژبیرکری یی تو بوویه مهزنی وان، سوری وان و وهشی وان، موسلمانی وان وکافری وان، ههر ئیک ژوان حهقی ل سهر ته ههی تو دادییی د گهل بکهی، قیجا دی چاوا بت ئهگهر وهفده ک ل دویث وهفده کی ب دویث ته کهفت و ههر ئیک ژوان گازنده یا بهلایه کی بکهت یا ته ئینایه سهری یان زوردارییه کا ته لیکری؟

نهی (أمیر المؤمنین) ئهگهر ملک بو ئیکی بهری ته مابا ئهو نهدگههشته ته، وکا چاوا ئهو بو یین بهری ته نهمایه وهسا ئهو بو ته ژی نامینت، ئهی (أمیر المؤمنین) ئهری تو دزانی باپیری ته د شهرحا شی ئایه تی دا چ گوتییه: ﴿ وَوُضِعَ الْمُومنین) نهری آلُمُجُرِمِینَ مُشْفِقِینَ مِمّا فِیهِ وَیَقُولُونَ یَاوَیّلَتَنَا مَالِ هَلَدَا اللَّکِتَلبِ لا یُغَادِرُ صَغِیرَةً وَلا کَبِیرةً إِلا الْمُحَرِمِینَ مُشْفِقِینَ مِمّا فِیهِ وَیَقُولُونَ یَاوَیّلَتَنَا مَالِ هَلَدَا اللَّکِتَلبِ لا یُغَادِرُ صَغیرةً وَلا کَبِیرةً إِلا الْحَصَلها وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ حَاضِراً وَلا یَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا هَ ل ل روزا قیامه تی دهمی کیتاب دئیته دانان قیجا تو دی تاوانباران بینی ئهو ب ترسن روزا قیامه تی دهمی کیتابه نه چ تشتین روی کاری یا ئهو تیدا، وئهو دبیری بو وی کاری یی دهستان کری وئه زمانان گوتی؟ مهزن کهنییه.. قیجا تو چ دبیری بو وی کاری یی دهستان کری وئه زمانان گوتی؟

ئهی (أمیر المؤمنین) یا بو من هاتیه قهگوهاستن ژعومهری کوپی خهططابی وی دگوت: ئهگهر هیستره کل سهر لین فا فوراتی هلنگشت ئهز دی ترسم خودی پسیارا وی ژمن بکهت.. فیجا توچ دبیری بو وی یی ل سهر به پکا ته وهاتیه بی بارکرن ژعهداله تا ته؟

وئیمامێ ئهوزاعی پیدا چوو ووهعزهکێ درید ود ووار ل خهلیفهی کر حه تا گههشتیه وێ دهرهجێ خهلیفهی کهفیکا خو ئینایه دهرێ وروّندک و چاڤێن خو قهمالین.

وگاڤا ئىمامى ڤياى ژ ديوانا خەلىفەى دەركەڤت وبزڤرتە جهى خۆ، خەلىفەى ھندەك مال دايى گۆتى: ئەڤە بۆ تە دا تو پى بگەھىيە جهى خۆ.. ئىمامى گۆتى: من چو ھەوجەيى ب وى مالى نىنە، وئەز نە ئەوم يى شيرەتا خۆ ب مالىي دنيايى ھەمىيى بفرۆشم.

ئەۋە ئەو (مەبدەء) بوو يى ئىمامى ئەوزاعى ژينا خۆل سەر ب رىقەدبر: ئەز نە ئەوم يى شىرەتا خۆ ب مالى دنيايى ھەمىيى بفرۆشم! وچونكى ئارمانجا وى ب گۆتنا حەقىيى كنارى خودى ب تنى بوو، خودى قيانا وى ھاقىتبوو دلىن مەزنان ودلىن بچويكان ژى.. نە وەكى وان زانايىن ل سەر سفرا (تەمەللوقى) ھاتىنە پەروەردەكرن، ئەوىن ئەگەر جارەكى حەقىيەكى بىرن ژى بەرى وان يى ل ھندى (عەمفەرى) ب سەر دا بىن، قىجا دويماھىيى نە خودى حەز ژ وان دكەت ونە ئەوىن ئەو ل ھىقىيا عەمفەرىيىن وان!!

ئیمامی تۆبەكەران فوضەيلی كوری عیاضی

(الفضیل بن عیاض) ناقه که د دیروّکا ترّبه کهریّن قیّ ئوممه تیّ دا ل پیشییی دئیّت. ل ده مه کی ژ ژییی ئه و خوّ چه له نگترین خلمه تکاریّن ریّکا شهیتانی بوو، پاشی خودی وه سا بوّ وی حه زکر کو سه روبه ریّ ژینا وی به روقاژی ببت، ژ مه زنترین دز وجه ردیّن وه لاتیّ خوراسانیّ ببته سهیداییّ ده سته کا ئیّکی ژ ئیمام وزاهدیّن قی ئوممه تیّ. (سوفیانی کوریّ عویه ینهی، عهبدللاهی کوریّ موباره کی، بیشر ئهلحافی، ئیمامیّ شافعی..) ئه قه د دیروّکا ئیسلامیّ دا گه له که ژ وی روّژی ئهوا هوین ل عهسمانی دبین دگه شترن، و به سی فوضه یلییه بیژین: ئه قه هه می ئهو بون ییّن هنده ک ژ گه شاتییا فوضه یلی بوّخ و و رگرتی!

قیّجا فوضهیل کییه؟ وچیروٚکا توّبهکرنا وی چیه؟ وئیمامهتییا وی د چ را بوویه؟

ـ ئەقە دى بابەتى پەيقا مە يا قى جارى بت، ئەگەر خودى حەز بكەت.

فوضهیل ویپناسهکا کورت:

فوضهیلی کوری عیاضی، بابی عهلییی تهمیمی، ئیک ژ زاهدین ئومهمهتی یین مهزنه، ژ تهخهیا تابعین تابعییانه، یهعنی: وی صهحابی نهدیتبوون بهلی ئهو دیتبوون یین صهحابی دیتین، عهبدللاهی کوری موباره کی دگوت: ((ب دیتنا من کهس ل سهر روییی عهردی نهمایه ژ فوضهیلی کوری عیاضی چیتر بت)).

ل سالا (۱۵۰) مشه ختی ل باژیسرکێ (دهرهسێ گهزویسێ) ل ده شهرا (سهمهرقهندێ) هاتبوو سهر دنیایێ، وههر ل ویٚرێ پشکا ئیٚکێ ژ ژییێ خو بوراند بوو.. ل دهسپێکێ فوضهیل مروٚقهکێ دویردین بوو، کار وکهسبێ وی ئهو بوو وی ریٚک ل کاروانی وریّقنگان دگرت وئهو دشهلاندن، د ناڤبهرا باژیرێ (ئهبیووردێ)

و (مەرۆيىێ) دا جهه ک هەبوو دگۆتنىێ: (جهىێ فوضەيلى)؛ چـونكى ئەو جهـ ئەو بوو يىێ فوضەيلى كاروانى لىێ دشەلاندن. تـرسـا ژ قى جهى گەلەک جاران خەلـک ژێ پاشقە لىێ ددا، لەو وان بەرێ خۆ ژ قێ ڕێكێ وەردگێڕا وقەستا ڕێكەكا دى دكر بىلا چەند يا دوير ژى با! بەس دا نەكەڤنە وان بىسەيان يێن فوضەيلى ل بەر وان ڤەددان.

فوضهیل زهلامه کی ب هیز وژینهاتی بوو، کهسی نهدویریا مایی خو تی بکهت، وههمییان خو ژی دکری، وناقی وی بو خهلکی بووبوو جهی ترس وسههمی. و مهگهر خودی حهز کربت بو ههر دهرده کی دهرمانه ک ههبت، دیسا وی حهزکرییه بو نه فسا شهنبوز ژی لغاقه ک ههبت پی بیته هه قسار کرن.

چيـروْكا ئەڤيندارىيا فوضەيلىن:

.. د ناق گیله هسوک وپیلین پیگری ودز وجه رده بییین دا، یین کو ژبنا فوضه یلی هه می قه گرتی میرگه کا تمنا و پرحه تر بینقه دانی سه ری خو هلدا، پروژه کی بی ژفان و ب خافله تی قه چاقین فوضه یلی ب کچه کا جوان که فتن، وقتی کچی بی شفان و ب خافله تی قه چاقین فوضه یلی ب کچه کا جوان که فتن، وقتی کچی بیک کسه ر وبی ده ستویری پیکا خو بو دلی وی دیت. دلین وان ب سه رئیک هلبوون، و ب قی سه ریک هلبوونی ژبینا فوضه یلی سه رک وبنک بوو، ئه و فوضه یلی شه ق ونیق شه قان ل سه رین پیکا پادوه ستا وبه ری وی دما ل (فه ریسه یه کی) دا بشه لینت، ئیدی خه ما وی هه می بوو ئه و دلبه را خو خه گه رخو ژ دویر قه ژی بت بینت، وعه ده تی دلییه گافا ها ته هژاندن و ژ ئه قینی تری بوو دکه فته سه ریک که کا تری جهین بینقه دان وخوشییی، پیکه کا تری جهین بینقه دان وخوشییی، قیجا دی بینین هنده ک خودان دل خو ب قان جهین بینقه دانی قه موژیل دکه ن، وچوونا ل پیکا ئه قینیی ده یلن، وئارمانجا مه زن نه وال دویماهیا پیکی ژ ده ست وچوونا ل پیکا ئه قینیین بی بی بی هین بینقه دانی به مین بینقه نارمانجا مه زن (گه هستنا مه جبوری حه قیقی). دده ن، وهنده نه و (سلووک) بت یا خودانی خو ژ (حوببا مه جازی) به رب (حوببا و ده تی به دی به به دی به دی به حه تی به دی در دوبا مه جازی) به در ب (حوببا حمی به دی به دی به دی به دی صور فیاتی به حس ژی دکه ت.

هـ مر چاوا بـ ت قـ خ ئەقىنىدارىيى بـ مرى فوضـ مىلى ژ رىنكـ مكى بـ ق ئىكا دى قەگوھاست، خەما وى ئىدى بوو ئەو ل شوينا كاروانىيان بىختە داقىن خو ، ودەستى خو بدانته سەر مالى وان، دلبەرى بىختە داقىن خو وژقانەكى ژى وەرگرت.. ھىدى ھىدى ئەو ژ رىنگرىيى دوير كەفت، ب قىانا خو قە موژىل بـ وو، حەتا ئەو شەڤ ب سـەر دا ھاتى يا كـو فوضـ مىلى دز وتالانكـ مر تىندا بوويـ ه (ئىمامى تۆبـ مكـ مرين ئوممـ مەتـىن).. قىنجا وەرن دا پىنكڤـ ه هـ مقالىنىيا فوضـ مىلى بكـ مىـن ل وى شـ مقا رىنگى تىنى دۇر رىنگى تىنى دۇر كىنى ئىدى ئورن دا كىنى ئىنىدا بورى كىدى ئىدى ئىدى ئىنىدى ئىنىدى ئىنى بىنىدى ئىنىدى ئىن

شەۋا تۆبەكرنا فوضەيلى:

همر روّژ گاڤا دبوو ئیٚڤار فوضهیلی هزرا خوّ دکر کانی ئه شه شه (کهمینا) خوّ ل کیڤه بدانت؛ دا (فهریسهیهکا) باشتر بیّخته داڤیٚن خوّ، بهلی ڤی جاری هزرا وی ب تشتهکی دی قه یا موژیل بوو: کانی چاوا دی شیّت ئه شه شه دلبهری بینت؟ دویماهییی بریار دا خوّ بگرت حه تا شه ش ژ نیڤی دقولپت، وچاڤ دکه قنه خهوا گران، وزیره قان غافل دبن، پاشی دره که قته ژقانی، هنگی ئه و وئه و وشه ف ب تنی دی میننه د گهل ئیک..

دهمی ژقانی هات، فوضهیل نیزیکی جهی ژقانی بوو، ژبلی دهنگی پییین وی شهقی گوه ل چو پیرژنین دی نه دبوو، گافا نیزیکی خانییی دلبه ری بووی، شه قی گوه ل چو پیرژنین دی نه دبوو، گافا نیزیکی خانییی دلبه ری بووی، (ئتتفاق) یا وه سا بوو ئه و د ده رگه هی را ب ژور نه که قت؛ دا که س ل وان هشیار نه بت، ب ره خ سیاجی خانی قه داره کا بلند هه بوو، ب سهر داری که فت.. خانی د ناف تاریبی را وه کی بویکه کا خه ملاندی ها ته به رچافین وی، ژسه رچه قد کی ناف تاریبی را وه کی بویکه کا خه ملاندی ها ته به رچافین وی، ژسه ری نه و قی داری خو هافیته سه رسیاجی دا خو ژوردا به رده ته حه وشی. به لی به ری ئه و قی پیگافا دویماهییی بهافیت تشته کی وه سا چی بوو چو جاران نه دها ته سه ره زرا فوضه یلی. ژ جهه کی - یی وی ب خو ژی نه دزانی کیژ جهه - دهنگه ک د گهل هه یبه تا شه قی ونازکییا (مه وقفی) ها ته گوهان، دهنگی قورئان خوینه کی بوو ئه ق ئایه ته شه قی ونازکییا (مه وقفی) ها ته گوهان، دهنگی قورئان خوینه کی بوو ئه ق ئایه ته رسووره تا (الحدید) دخواند: ﴿ أَلَمْ یَأْنِ لِلَّذِینَ ءَامَنُواْ أَن تَخَشَعَ قُلُو بُهُمْ لِذِ حَبِّ آلِهُ لِلَّذِینَ ءَامَنُواْ أَن تَخَشَعَ قُلُو بُهُمْ لِذِ حَبِّ آلِهُ لِلَّذِینَ ءَامَنُواْ أَن تَخَشَعَ قُلُو بُهُمْ لِذِ حَبِّ آلِهُ لِلَّذِینَ ءَامَنُواْ أَن تَخَشَعَ قُلُو بُهُمْ لِذِ حَبِّ آلِهِ اللَّهِ مِن اللَّهِ اللَّهُ ا

وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلا يَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَيْ جبريلييه رُونَ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكِي مَهْ فَاسِقُونَ ﴿ ﴾. تو دا بيرى دهنگى جبريلييه رو نوى ئه ث ئايه ته ئينايه خوارى، هه روه كى مه خسه د ب ثى ئايه تى فوضه يله ونه كهسى دى: ئه رى ما نه دهمه بى خودان باوه ران كو دلين وان بى زكرى خودى ثهببن و رُت ترسان دا بله رزن، وبينه سه روى حهقييى يا خودى ئينايه خوارى، ووهكى وان كيتابييان لى نه ئين ين دهم ل سه روان درير بووى ودلين وان ره ق بووين، وپترييا وان ئه ون ين د سه ردا چووين؟

فوضهیلی د دل دا بهرسف دا: بهلی دهمه یا رهببی!

وبوّچی دهم نهبت؟ ودهم یان دوهییه ئهوا ژ دهست ته دهرکهفتی وبوّری، یان سوباهییه ئهوا شهرت نینه تو بگههییی، یان ئهڤروّیه ئهوا ته ئهو ب تنی د دهست دا ههی؟

وه کی وی مروّقی دلگرتی دبت فوضهیل ژسهر دیواری کهفت، ووه کی وی مروّقی ژبهر تایا گران ژبهر باخقت ئاخفتنا فوضهیلی بو ئهو: بهلی دهمه یا پهبیری، بهلی دهمه. وفوضهیلی بهری خوّ وهرگیّپرا، ژقان هیّلا ب پیقه. و ل ژقانه کی گهله کی مهزن چوو، گازییا دلبهری هیّلا و د گازییا مهجبووبی خوّ یی مهزن چوو، وسوّز د گهل خوّ دا کو ئهو نهمینت فوضهیلی بهری، وخودی ل سهر سوّزا خوّ کره شاهد..

فوضهیلی پشت دا خانییی دلبهرا بوّری وبریار دا قهستا مالا مهجبووبی خوّ یی مهزن بکهت، وهندی یی ساخ بت ل ویّری بمینت.. بریارا فوضهیلی ئهو بوو پشتی توّبهکرنی قهستا مهکههی بکهت و ل مالا خودی بمینت.. بهلی نوکه، ل قی نیقا شهقی ئهو کیقه بچت؟

فوضهیلی قهستا خانه کی کر کو دکه فته سهر ریّکی -وه کی ئوتیّلیّن مه ییّن نوکه- حه تا لی دبته سپیده.. ل ویّری فوضهیلی هنده ک کاروانی دیتن وان دقیا

راببن بدهنه رِێ؛ دا ل وهخت بگههنه بنهجها خوّ، بهلێ هندهک ژ وان گوّته هندهکان: دێ کیڤه چن ڤێ شهڤێ؟ پا ئهگهر فوضهیل هاته د رێکا ههوه دا؟

چاڤێن فوضهیلی تژی روّندک بوون، ووی گوته وان: نهترسن خودی ریّک ژ فوضهیلی پاقـژکـر، ئهوی هوین ل نک خوّ دبینن فوضهیله، وهیڤییا من ئهوه هوین ئیدی فوضهیلی ل ڤی وهلاتی ههمییی نهبینن. پاشی فوضهیلی گوته خوّ: ئهز شهڤێن خوّ ب گونههان څه دبوّرینم وخهلک ژ ترسێن من دا نهشێن دهرکهڤن، یا رهبیی من توّههیه و توّها من ئهوه ئهز بچم قهستا بهیتا ته بکهم.

و د گهل ههلاتنا سپیدهیا وی روزی، وهلاتی خوراسانی ژ فوضهیلی دز وریدگر شالا ورحهت برو، ووهلاتی حجازی ب هاتنا فوضهیلی زانا وخودیناس شاد وکهیفخوش بوو. د ریکا خو را فوضهیلی قهستا وهلاتی عراقی کر، و ل ویری هه شالینییا گهله ک زانایین تابعییان کر، وزانین بو خو ژ وان وهرگرت، پاشی قهستا حجازی کر و ل ویری ژی هه می ده می خو ب علمی وعیباده تی شه بوراند، وروزه ک ب سهر فوضهیلی دا هات د علمی وعیباده تی وزوهدی دا ئه و بوو زهلامی ئیکی د ناش خودی ناسین ئوممه تی دا، و چهند جاران خهلیفین وه کی هاروون ئهلره شیدی وزانایین وه کی ئیمامی شافعی ریهین خو ل به روه عزین وی ژ روندکان ته ردکرن!

د گەل ھاروون ئەلرەشىدى:

ده می ناف و ده نگین فوضه یلی ب زوهدی و علمی و به پره قانییا ژسونه تی د ناف خه لکی دا به لاف بووین، خه لیفی عه بباسی هاروون ئه لره شیدی حه زکر وی ببینت و گوهی خو بده ته ده رس و شیره تین وی، و عه ده تی هاروونی بوو -خودی ژی رازی بت - مروقین زانا و ته قوادار ل دورین خو کوم دکرن و هه قالینییا وان دکر.. پوژه کی هاروونی گوته سوفیانی کوری عوبه ینه ی نه زحه زدکه م فوضه یلی ببینم و گوهی خو بده مه ناخفتنین وی، سوفیانی گوتی: ب تنی ریکه ک ته یا هه ی تو وی پی ببینی، کو تو پوژه کی جلکین خو بگوهوری و بیه مزگه فتی و ل ده رسا وی پی ببینی، کو تو پوژه کی جلکین خو بگوهوری و بیه مزگه فتی و ل ده رسا وی روینی بینی کو نه و بزانت تو (أمیر المؤمنین)ی.. هاروونی ب یا وی کر، هات

وقهستا دیوانا فوضهیلی کر، گافا فوضهیلی دهست ب وهعزی کری هاروون هندی گری حهتا ریهین وی ژ روّندکان ته پر بووین، پشتی هاروون چووی، سوفیانی گوته فوضهیلی: ئهو (أمیر المؤمنین) بوو.

جاره کا دی هاروونی زانایین باژیری ههمی قهخواندنه دیوانا خوّ، وفوضهیل ئینک ژوان بوو، سوفیانی کوری عویه بنه کی دبیرژت: گاڤا ئهم چووینه دیوانا خهلیفه کی، فوضهیل پشتی مه ههمییان هات، و ب رهخ من قه روینشت، پاشی هیّدی گوّته من: کیژکه (أمیر المؤمنین)؟ گوّت: من ئیشاره ت دا هاروونی ومن گوّتی: ئهقهیه.. گوّت: فوضهیلی باش بهری خوّ دایی، پاشی گوّتی: ئهی خودانی دیّمی گهش! تویی خودی ئوممه ههمی ئیخستیه بن دهستی ته وگونهها وان کرییه ستویی ته؟ ب راستی باره کی گران ته یی ب ستویی خوّ قه گرتی! ئینا هاروونی ژ بهر گوّتنا وی کره گری.

پاشی بهری ئهو دهرکه قن هاروونی ههر ئیکی ده ه هزار دهرههم دانی، ههمییان وهرگرت فوضه یل تی نهبت، هاروونی گوتی: ئهگهر دلی ته نه چته پارین مه ببه بده ئیکی پیتقی، فوضه یل بهر هندی ژی نههات، ئینا هاروونی گوتی: تو چهند مروّقه کی زاهدی! فوضه یلی گوتی: تو ژ من زاهدتری، وی گوت: چاوا؟ فوضه یلی گوتی: چونکی ئهز د دنیایا فانی دا یسی زاهدم، وتو د ئاخره تا باقی دا.. پاشی گوته هاروونی: ئهی (أمیر المؤمنین) دلی خو ژ خهمی وترسی تژی بکه، ئهو ههردو دی بهری ته ژ بی ئهمرییا خودی ده نه پاش، وئهو دی ته ژ ئاگری دویرکهن.

حووندهها فوضهيلي:

فوضهیل یسی ب قی رهنگی بوو، گاقا قویناغ کوّچک ودیوانیّن خهلیفان با ئهو ل دویماهییان ههمییان بوو، وبوّ خیّری و ترسا ژ خودی کهس ل بهراهییا وی نهبوو، چو جاران وی دلیّ خوّ نهدبره وی تشتیّ د دهستیّ مهزنان دا ههی؛ لهو ئهو ژیا ییّ مهزن، ومر ییّ مهزن، و تشتیّ غهریب ئهو بوو عهیالیّ فوضهیلی، کور وکچ، هیّشتا ژ وی ژی دزاهدتر بوون. وبو نموونه بهری خوّ بدهنه قان ههردو سهرهاتییان:

۱- فوضهیلی کوره که همبوو دگوتنی: عملی، گهله که حمز ژبابی خو دکر، فوضهیل دبیّرت: روزه کی نمز چوومه مال من دیت کوری من عملی دکره گری، نینا من گوتی: بوچی تو دکهیه گری؟ گوت: وی گوته من: نمز دترسم روزا قیامه تی نمز وتو ژیک شه ببین و نم نیک و دو نهبینین، گوت: پاشی وی گوته من: بابو! دوعا ژخودی بکه کانی چاوا وی د دنیایی دا نمز دامه ته وهسا نمو ل ناخره تی ژی من بده ته . ژ شی کوری خو فوضهیل فیری گرییا ژبرسا خودی بووبوو.

دبيّن: جاره كن ڤى عهلى گوه ل مروّقه كى بوو ئه ڤ ئايه ته د خواند: ﴿ وَلَوْ تَكُونَ مِنَ تَرَكَ إِذْ وُقِفُواْ عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُواْ يَللْيَتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَدِّبَ بِئَايَلتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ تَرَكَ إِذْ وُقِفُواْ عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُواْ يَللْيَتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَدِّبَ بِئَايَا يَالْتَنَا وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴾ ئينا ئهو ژ ترسين خودي دا دلگرتى بوو وكهفت ونه وابوو، عهلى د ژيانا بابي خوّدا مربوو.

۲- وفوضهیلی کچهک ژی ههبوو زوهدا وی ژیا بابی وی وبرایی وی کیّمتر نهبوو، بهلکی گهلهک جاران فوضهیلی دهرسیّن زوهدی وتهقوایی بو خو ژ قی کچی وهردگرتن، روزه کی دهستی وی دئیشا بابی وی چوو سهرا بده ت، گوتی: کچا من! دهستی ته یی چاوایه؟ وی گوت: بابو به نهو خیّرا خودی ب قی دهستی دایه من هنده نهز نهشیّم چو جاران شوکرا وی سهرا بکهم. د وی گاقی دا کورکه کی فوضهیلی یی سی سالی ب ژور کهفت، فوضهیلی نهو دا بهر سنگی خو وماچی کر، ئینا کچا وی گوتی: بابو تو حهز ژ وی دکهی؟ وی گوت: نهری ب خودی، کچکی گوتی: وهی بو ته ژ خودی بابو من هزر دکر ته خودی ب تنی دقیّت، فوضهیلی گوتی: کچا من! ما هوین حهز ژ عهیالی ناکهن؟ وی گوت: قیان وحهژیکرن بو خودییه، وره حم ودلوّقانی بو عهیالیه ناکهن؟ وی گوت: قیان وحهژیکرن بو خودییه، وره حم فودلوّقانی بو عهیالیی ناکهن؟ وی گوت: قیان وحهژیکرن بو خودییه، وره حم فودلوّقانی بو عهیالییه، گاقا فوضهیلی گوه ل گوتنا وی بووی ته پهک ب سهری خودا نهز ب مهزنییا تهکهمه ژ نه شرو وحه تا نهز دگههمه ته ژ ته پیّقه تر نهز حهز ژ کهسی د گهل ته نهکهم.

ل باژیری مهکههی، و ل ههیڤا موحهررهما سالا (۱۸۷) فوضهیل مربوو.

زوهدا ژ رەنگەكى تايبەت عەبدللاھى كورى موبارەكى

د دیروّکا زاهدیّن قی ئوممهتیّ دا گهله کی رهنگیّن زوهدی بیمرچاف دکهفن، بهلیّ زوهدا (عهبدللاهیّ کوریّ موباره کی) -ب هزرا من- ژ زوهدا ههر کهسه کیّ دی یا جودایه؛ چونکی زوهده کا تایبه ته ب وی قه.. ئهگهر د هزرا مه دا وهسا هاتبته نهخشاندن کو زوهد ئهوه مروّف پشت بده ته دنیاییّ، وخوّ ژ پهرتالیّ وی دهست قالا بکهت.. عهبدللاهیّ کوریّ موباره کی ب زوهدا خوّ وهسا بنهجه کر کو زوهدا مهزنتر ئهوه دهستیّ مروّقی ژ دنیاییّ ییّ تژی بت ومروّف یی ژی زاهد بت، دبت هنده کی کهسیّن ئه فی رهنگی زوهدی نهنیاسی پیساره کی بکهن: ئهری چاوا دهستی مروّقی ژ دنیاییّ یی تژی بت ومروّف یی دبت مروّقی زاهد یی مروّقی ژ دنیایی بی تری بت ومروّف یی زاهد بت؟ ما چی دبت مروّقی زاهد یی دولهمهند بت؟

ژین وسهرهاتییا عهبدللاهی کوری موباره کی بهرسقه بو قی پسیاری.. قیّجا کهرهم کهن ئهم وهوین وعهبدللاهی کوری موباره کی، وسهرهاتییا زوهدا وی یا تایبهت.

بهری دانهنیاسینی:

ئیمامێ (نهوهوی) -خودێ ژێ ڕازی بت- د دهر حهقا عهبدللاهێ کوڕێ موبارهکی دا دبێژت: ((ئهوه ئیمامێ (ئیجماع) ل سهر ئیمامهتی ومهزنییا وی د ههمی تشتان دا هاتییه کرن، یێ کو ب کرنا بهحسێ وی ڕهحم دئێته خوارێ، و ب حهژێکرنا وی هیڤییا غهفراندنا گونههان دئێتهکرن))، وپشتی بو مه ئاشکهرا دبت کو نموونهیێ ئیسلامی یێ دلخواز ب جوانترین وپێکهاتیترین ڕهنگ د کهسینییا عهبدللاهێ کوڕێ موبارهکی دا کوم بووبوو ئهم ژ ڤێ گوتنێ عهجێبگرتی نامینین یا ئیمامێ نهوهوی د دهر حهقێ دا گوتی..

هێڤێنهکێ پاقژ:

ئهم ب کوردی دبیزین: کور کفانی بابی دژهنت، یان گوپالی وی دکیست، ههر چاوا بت ئه گوتنه هندی دگههینت کو باب گهله ک سالوخه تین خو شهدگوهیز ته کوری خو، له و گهله ک جاران کور دده ته ب بابی خو شه، وئه گهر ئه ث گوتنه ل سهر کهسی ب کار نه ئیت ژی ل سهر عهبدللاهی کوری موباره کی ب کار دئیت، وعهبدللاهی ئه گهر چو سالوخه ت ژبابی خو موباره کی نهوه رگرت بن ژی به سی وییه کو وی هنده ک ژ ته قوا وی وه رگرت بت.

و ل دوّر تـمقـوا موباره كــى بـابى عــهبدللاهى ديـروّك ســهرهاتييــه كا عــهجێب قەدگوهێزت، كتێب دبێژن: موباره كــمروٚقه كـى تركــ بوو، قــهدهرى بـوّ وى حــهزكـر بـوو ئــهو ببتـه عــهبدى مروٚقه كـى هـممهدانى يى دەولهمــهند، ئــهقى مروٚقى بيســتانه كـى تێـر داروبار وخودان بهرههم ههبوو، لــهو وى فــهرمان ل عــهبدى خوّ موباره كــى كربـوو كــو حــهرهسيــى ل قى بيســتانى بگرت. روّژه كـى زهلامى هــهمـــهدانى چــوو نــاڤ بيســتانى وگوّتــه عــهبدى خوّ: هناره كا شرين برّ من بينــه.

ئەو چوو ھنارەک بۆ كر وئينا، گاڤا خودانى ھنار شكاندى وتام كرييى ديت يا ترشه، ئينا ب عيٚجزى ڤه گۆتىن:

- من گۆتبوو ته هناره کا شرین بۆ من بینه نه یا ترش!

ئەو چوو ھنارەک ژ بنەكا دى كر وبۆ سەييىدى خۆ ئىنا، پشتى سەييىدى تام كرييى ئەو ژى ترش دەركەفت، ئىنا لى حەيتاند وگۆتى:

- دیاره تو ترشی وشرینی ژیک جودا ناکهی؟ ئهزی دبیّژمه ته هناره کا شرین.. ئهو چوو هناره کا دی ئینا ئهو ژی ترش دهرکهفت، عهقل د سهری خودانی نهما، گوتی:

- تو نابيّژييه من مهسهلا ته چيه؟

موباره كى ب ئەدەبەكى زىدەقە گۆتى:

- ل من نهگره، ب راستی ئهز نزانم کیژ بن یا شرینه وکیژ یا ترشه!

زەلامى باوەر نەكر.. گۆتى:

- ما ته تام نهکرییه هناران؟

وي گۆت:

- نهخیر.. ته ئهزی دانایمه بهر بیستانی دا حهرهسییی لی بگرم و ته دهستویری نهدایه من کو ئهز ژی بخوم.

خودانی بیستانی ژ گوتنا وی حیّبهتی ما، وچهند روزژهکان زیره قانی لی کر دا بزانت کانی گوتنا وی یا راسته یان نه، وپشتی راستییا گوتنا وی بو خودانی بیستانی ئاشکهرا بووی ئه و د چاقین وی دا مهزن بوو، وئنیه ته ککره دلی خود. روژهکی چوو ناق بیستانی و ل نک موباره کی روینشت وگوتی:

- من کچهکا ههی گهلهک کهسان یا خواستی، تو بیّری نُهز وی بدهمه کیّ؟ موباره کی گوتیّ:
- ل جاهلیه تن به ری خهلکی ل مالبات ومال مهزنان بوو، وجوهییان به ری وان ل زهنگینییی بوو، وفه لان به ری وان ل جوانییی بوو، وبه ری توممه تی ل دینی.

زەلامىن ھەمەدانى زڤرى مال وسوحبەتا عەبدى خۆ بۆ ژنكا خۆ ڤەگێړا، وگۆتى:

- ژ موباره کی پیقه تر که س ب کیر کچا مه نائیت. ووی موباره ک ئازاکر وکچا خو دایی، وچونکی کومبوونا وان بو خودی بوو نهبوو چو تشتین دی، خودی بهره که ته هافیته فی کومبوونی و (عهبدللاهی کوری موباره کی) بهرهه می فی دارا پیروز بوو..

شینبوونهکا ب بهرهکهت:

وهسا دیاره کو پشتی موباره کی ئازادییا خو ب دهست خو قه ئینای، وئهو وکابانییا خو کچا دهوله مه ندی هه مه دانی گه هشتینه ئیک، قه ستا باژیّری (مهروّییّ) کر، وماله کا بچویک بو خو دانا و دهست دا کاری حه لال و بو خو بازرگانی کر، و ل قبی باژیّری (باژیّری سوفیانی شهوری، وئیسحاقی کوری راهوه یهی، وئه حمه دی کوری حمنبه لی) عهبدللاهی کوری موباره کی ل سالا ۱۱۸ مشه ختی (به درانبه ر ۲۲۳ زایینی) ها تبوو سهر دنیایی، وهه ر ل قبی باژیّری ها تبوو ب خودانکرن و ده مه کی دریّر ژ ژییی خو بوراند بوو، وئه و ژ ته خه یا تابعیّن تابعییان دئیته هژمارتن.

ل باژیّری مهروّیی دهمی هیشتا یی بچویک، وی قهستا خواندنی کر و ل سهر دهستی هرماره کا زانایین باژیّری فیّری خواندن ونقیسینی بوو، بهلی وهسا دیاره کو دهمه کی نهو ژ خواندنی قهقه تیا بوو، و تیکه لییا هنده که هه قالیّن خراب کربوو، و ژ وان فیّری هنده ک کاریّن خراب بووبوو وه کی لیّدانا عوودی و ته نبویری، ووی پترییا دهمی خوّ ب موژیلاهیییّن بی خیّر قه دبوّراند، سهیدایی وی (نهبو حه نیفه)ی پترییا دهمی خوّ ب موژیلاهیییّن ته د گهل زوهدی چ بوو؟ وی گوت: ((جاره کی نهز رفرژه کی پسیار ژی کر: ده سپیکا ته د گهل زوهدی چ بوو؟ وی گوت: ((جاره کی نهز د گهل هنده کی هه قالان ده رکه فتمه ناڤ بیستانه کی، و مه خوار و قه خوار، و حه تا دره نگی شه ف نهم ماین، و حه تا به ری سپیدی من عوود و ته نبویر لی ددا، پاشی نه ز د خه و چووم، من د خه و نی د دا دیت ته یره کی ها ته سهر داری ل هنداڤی سه ری من

وئه ثن تا به ته خواند: ﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَن تَخَشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللّهِ وَمَا نَزَلَ مِن اللّهِ عَلَيْهِمُ اللّهُ مَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ اللّهَ وَكَا يَكُونُواْ كَالَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ اللّهَ وَلَا يَكُونُواْ كَالّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ أَلْوَالُهُمْ فَكُونُواْ كَالّذِينَ أُوتُواْ أَلْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ اللّهُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ أَلَا أَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ أَلَا أَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ أَلَا وَمَا يَوْمِ وَمِن كُونَ اللّهِ مِن عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهُ عَلَيْهِمُ اللّهُ عَلَيْهِمُ أَلْكُوبُهُمْ أَلُوبُهُمْ أَلْكُوبُكُمْ اللّهُ عَلَيْهِمُ اللّهُ اللّهُ عَلَيْهِمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ أَلّهُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ أَلّهُ عَلَى اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَالَا عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَالَ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُ عَلَالًا عَلَيْهِمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَالَ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَالِهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْهُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَّا عَلَالِهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُولِ عَلَالِهُ عَلَالِهُ عَلَالِهُ عَلَالِهُ عَلَيْكُولِكُولُولُهُ اللّهُ عَلَالِهُ عَلَاللّهُ عَلَالِهُ عَلَاللّهُ عَلَاللّهُ عَلَاللّهُ عَلَالِهُ عَلَيْكُولُولُهُ اللّهُ عَلَالِهُ عَلَالِهُ عَلَّا عَلَا عَلَا عَلْكُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُهُ اللّهُ عَلَالِهُ عَلَالِهُ عَلَالِهُ عَلَاللّهُ عَلَاللّهُ عَلَالِكُولِكُولُولُكُولُولُولُولُهُ عَلَاللّهُ عَلَالِهُ عَلَالُولُولُولُكُمُ اللّهُ عَلَاللّهُ عَلَيْكُولُولُولُكُولُولُولُكُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُ

وپشتی قی سهرهاتیین -ئهوا ل بیست سالییی ب سهری وی هاتیعهبدللاهی کوری موباره کی بهری خو ژ ریکا موژیلاهییا بی مفا وه رگیرا وقهستا
ریکا وه رگرتنا زانینی کر حهتا وه لی هاتی زانایه کی وه کی ائیسماعیلی کوری عیاشی) د دهر حهقی دا گوتی: ((کهسه ک وه کی عهبدللاهی کوری موباره کی ل سهر روییی عهردی نینه، وخودی خهسله ته کی خیری نهدایه ئه گهر ل نک عهبدللاهی کوری موباره کی نهبت)).

عمدللاهن کوری موباره کی ل سهر دهستی هژماره کا مهزن ژسهیداینن بهرکه فتی فیری زانینی بوو، وی د گوت: مین زانین ژ چار هزار سهیدایان وهرگرتییه.. و ژ وان سهیدایان یین وی دهرس ل نک خواندین: سوفیانی ثهوری، ومالکی کوری نهنهسی، وئهبو حهنیفه، وئهوزاعی، وسوفیانی کوری عویهینهی، وئهعمهش وگهله کین دی.. ووی پویته کی مهزن دا کومکرنا حهدیسی حهتا پتر ژبیست هزار حهدیسان ژبهرکرین، لهو د گوتنی: (أمیر المؤمنین فی الحدیث)، و د مهسه لا ژیک قاقارتنا حهدیسین دورست ونهدورست دا ئهو بووبوو جهی مهته ل پی ئینانی، دبیژن: جاره کی (هاروون الرشید)ی زهندیقه کی گرت و پشتی ل سهر ئاشکهرا بووی کو ئهو حهدیسین دره و چی دکهت، هاروونی فهرمان دا بیته کوشتن، وی گوتی: وتو دی چ ل وان هزار حهدیسان کهی یین من ژ نک خو چیکرین؟ هاروونی گوتی: ئهبوو ئیسحاقی فهزاری وعهبدللاهی کوری موباره کی حهرف حهرف حهرف دی وان مؤخل و بیژنگ کهن!

وژبلی زانینا وی یا بهرفره ب علمی حهدیسی عهبدللاهی کوپی موباره کی فقهزانه کی مهزن ژی بوو، وئه شه یا غهریب نینه چونکی وی فقهی خو ژسی فقهزانان وهرگرتبوو، ئوممه تهمی ل سهر ئیمامه تییا وان یا (موتته فقه) ومهخسه دا مه پی: سوفیانی ثهوری، ومالکی کوری ئهنه سی، وئه بو حهنیفه یه.

وحهژیکرنا وی بو زانینی گههشتبوو دهرهجهیه کا وهسا صهبرا وی ب کهسی نهدهات هندی ب کتیبین وی دهات، له و هه قالینییا وی د گهل کتیبی یا پتر بوو ژ هه قالینییا وی د گهل کتیبی یا پتر بوو ژ هه قالینییا وی د گهل هه رکهسه کی دی، روزه کی هنده ک مروقان گوتی: گا قا ته نقیژ کر تو رادبی و دچی ل نک مه ناروینی بوچی؟ وی گوت: بروینم ل نک هه وه چ بکه م؟ وکاری هه وه غهیه تا خهلکییه؟ نه ز دچم ل نک صه حابی و تابعییان دروینم، وان گوتی: صه حابی و تابعیین ج؟

وى گۆت: ئەز دچم بەرى خۆ ددەمه علمى خۆ قىخا ئەز ب حالى وان زانا دېم وئەز چاڭ ل وان دكهم.

و (نهعیمی کوری حهمادی) دبیّرت: عهبدللاهی کوری موباره کی گهله ک دما ل مال ب تنی ئینا هنده کان گوتی: چاوا صهبرا ته دئیّت تو هنده دمینیه ب تنی ما تو خهریب نابی ؟ وی گوت: دی چاوا خهریب بم وئهزی د گهل پیغهمبهری - سلاف لی بن- ؟

زوهدهكا تايبهت:

گهلهک ههنه هزر دکهن زوهد ئهوه دهستی مروّقی ژ مالیّ دنیاییّ یی قالا بت، ومروّث د مالا خوّ دا وه کی میّقانان بژیت.. وئیّک ژ وان کهسیّن ئهث پهنگه هزره دکر فوضهیلیّ کوپیّ عیاضی بوو -سهیداییّ عهبدللاهیّ کوپیّ موباره کی وهه قالیّ وی- لهو ده میّ وی عهبدللاهد دیتی ب کاریّ بازرگانیییّ پادبوو، و تجاره تا وی ژ وهلاتیّ خوراسانی حه تا مه که هی وشامی قهدگرت، وسهرمالی وی ب هزاران بوو، پسیار ژی کر: تو یی به ریّ مه دده یه زوهدی و تجاره تا ته ژ خوارسانی یا دئیته حمره می نه قه دی چه ندی دکه م دا نا قا پوییی خو

نه رِيْرْم، ونامويسا خو پي بياريزم، وئه و بو من ببته هاريكار ل سهر عيباده تي خودي، ودا هه ر جاره كا من حهقه كي خودي ديت ئه ز ب له ز بچم ژ سهر خو راكهم..

ئمده بمریخودانا عمبدللاهی کوری موباره کی بوو بو زوهدی، زوهد ئموه دلی ته ژ دنیایی یی قالا بت، وه کی دی دهستی ته یی ژی تژی بت یان نه چویی ل زوهدا ته کیم وزیده ناکهت، ودویر نینه ئهگهر عمبدللاهی کوری موباره کی یی زهنگین وده ولهمهند نهبا زوهدا وی هند بو مه یا بهرچاف نهبا؛ چونکی وی ب سهربوّر ئاشکهراکر کو ئمو ژ وان کهسان بوو یین کهیفا وی ب زیده بوونی نهدهات، وکیمبوونی نمه و ب خهم نهدئیخست، وهنده ک زانایین زانا دبیّژن: گاقا کهیفا ته ب قدین نههات دهمی مالی ته زیده دبت، وتو ب خهم نه کهفتی گاقا ئمو کیم بوو، ئمو تو مروّقه کی زاهدی، ما خودی نهگوتییه: ﴿ لِّکیُلا تَأْسُواْ عَلَیٰ مَا فَاتَکُمْ وَلا تَفُرَحُواْ بَهُوه مالی هند بهایی خو ل نک ته نمبت کو (حاله تی ته یی نه فسی) بگوهوّرت. بهره مالی هند بهایی خو ل نک ته نهبت کو (حاله تی ته یی نه فسی) بگوهوّرت. وهی دی عمبدللاهی کوری موباره کی حد گوتنا خوّ یا بوّری دا- بوّ مه ئاشکهرا دکهت کو (سررا) خوّزه نگینکرنا وی نهوه وی دقیّت ب دانا مالی ژی عیباده تی خودی بکهت، ودهستی هاریکارییی بوّ برایین خوّ دریّژ بکهت، وما نهگهر وی چو مال نهبت چاوا دی شیّت قی ره نگی عیباده تی کهت؟

(عهلییی کوری مهدینی) دبیّرت: عهبدللاهی کوری موباره کی دگوت: نهگهر ژ بهر پینج کهسان نهبا من بازرگانی نهدکر: سوفیانی شهوری، وسوفیانی کوری عوبه عوبه ینه که وری سهمماکی، وکوری عیاضی، وموحهممه دی کوری سهمماکی، وکوری عمله یه و نوف ههر پینجه ژ زانایین حهدیسی یین مهزن بوون، حالی وان یی بهرته نگ بوو، گافا تجاره تا عهبدللاهی کوری موباره کی دهات هنده ک مال بو عهیالی خو رادکر، ومهصره فی حهجا خو هل دگرت، ومالی دی دگره پینج پشک بو قان ههر پینج زانایین بهرکه فتی.

وههر چهنده پشکا مهزن ژ هاریکارییین عهبدللاهی کوپی موباره کی دگههشته زانایان و ب تایبه تی زانایین حهدیسی، بهلی وه نهبت بیته هزرکرن کو خهلکی دی ژ خیرین وی یی بی بار بوو، وئهگهر ئهم سهرهاتییین مهردینییا وی شهگیرین شوحبه تا مه گهلهک دی دریدژ بت لهو ل شیری ب تنی سهرهاتییه کا وی دی شهگیرین، (ابن کثیر) دبیژت: ((دهمی عهبدللاهی کوپی موباره کی شیابا بچته حهجی دا هنیرته ب دویش خهلکی باژیری خو را ودگوته وان: کی ژ ههوه دشیت نهش ساله بیته حهجی بلا پارین خو بینت بده ته ف من ئهم دی پیکشه چین، ودا رابت ههر ئیکی ناشی وی ل سهر جهرکهکی نشیست و پارین وی کهته تیدا، پاشی وی جهرک ههمی دکرنه د سندوقه کی دا، وپیکشه دهردکهفتن، ووی ههمی مهصره ف وی جهرک ههمی دکرنه د سندوقه کی دا، وپیکشه دهردکهفتن، ووی ههمی مهصره ف ویری دا بیژت: کی ژ ههوه دشیت تشته کی بو مروقین خو بکرت بلا بکرت ووی پیری دا بیژت: ههوه شریمی ناکهن! ئهو دا پیژت: ههوه شریمی ناکهن! نهو دا بیژت: ههوه شریمی نینه، وگافا دز شرینه مالین خو دا رابت خوارنه کا بهرفره چی کهت وهه شالین خو یین حهجی شهخوینته مال، و پشتی وان خوارن دخوار ئهو دا رابت وی سندوقی شهکهت وهم رئیکی جهرکی وی بو دز شریاند).

وعهده تى وى بوو ساله كى دچوو حهجى وساله كى دچوو جيهادى، جاره كى دەمىي كارى حهجى كرى، و د گهل هنده كى هەڤالىين خۆ دەركەڧتىيى حەجى، ب رىڭە -دەمىي د بەر گونده كى را بۆرىن- تەيرەكى مرار دىت، گۆتە هەڤالىين خۆ: ببەن بهاڤىنە سەر گىڧكى، پشتى رابووين داينە رى پىچەكى وى خۆ ژ هەڤالىن خۆ ڤەھىنلا، دىت كىچكەك ژ مالەكى دەركەڧت ھات ئەو تەيرى مرار ژ سەر گىڧكى راكر وبۆ خۆ بره مال، ئەو ب دويڤ دا چوو دا بزانت كانى مەسەلا وى چىه، كىچكى گۆتى: بابى من مرۆڤەكى مالدار بوو، ھندەكان غەدرە لى كىر مالى وى ژى ستاند وكوشت، وئەز وئەڤ برايى خۆ يى بچويك ب تنى يىن ل ڤىرى ومە كەسى خۆ نىنە، خوارنا مە -وەكى تو دېينى- ئەو تشتە يى خەلك دھاڤىتە سەر گىڧكى.. گاڤا

عـهبدللاهێ كـوڕێ موبارهكى سـوحبهتا وێ زانى هنارتـه ب دويڤ وهكيلێ خوّ ڕا وگوٚتێ: چهند مال د گهل ته ههيه؟ وى گوٚت: هزار دينار، عهبدللاهى گوٚتێ: بيست ديناران بوّ مه ڕا كه دا پێ بزڤرينه مالا خوّ ويێ دى ههمييێ بده ڤێ كچكێ، ئهڨ ساله ئهم ناچينه حهجێ.

ل مهيدانا جيهادي:

ئهگهر مهزنترین جیهاد جیهادا نهفستی بت، عهبدللاهتی کوری موباره کی یتی ژئ بی بی بار نهبوو؛ چونکی وی نهفسا خو ژ بهخیلییتی وحهژیّکرنا دنیایتی وغرووری پاراست بوو، وئهگهر شهریفترین جیهاد جیهادا ب دهستی بت د ریّکا خودی دا دیسا دی بیّژین: عهبدللاهتی کوری موباره کسی یسی ژئ بسی بار نهبوو؛ چونکی دهمتی گازییا جیهادی دهاته راگههاندن ئهو ل بهراهییا لهشکهری بوو، وکانتی چاوا خودی دلتی فره هو بو مهردینییی دابوویی، دله کی موکمتر بو زیره کییی ژی دابوویی.

ههڤالهكن وى دبينرت: جارهكن ئهم پيكڤه چووينه شهرئ روّمي، وهسا چيبوو مروّڤهك رُ ناڤ لهشكهرئ روّمي دهركهفت وقهبى مه خواست، زهلامهك رُ مه چوويي يي روّمي ئهو كوشت، ئيكى دى چوويي ئهو رُى هاته كوشتن، ڤيبا زهلامي روّمي ب دفن بلندى قه ل مهيداني هات وچوو، وجارهكا دى قهبى مه خواست، گوت: زهلامهكي دى رُ ناڤ مه دهركهفت وچوويي، پشتى شهرهكي گهرم د ناڤبهرا ههر دووان دا چيبووى زهلامي موسلمان ئهو كوشت، ئينا كهيفا خهلكى گهلهك هات، وههمييان قهست كري دا بزانن كاني ئهو فيرس كييه، گاڤا وى ديتى خهلك ب نك قه چوون وى سهر وچاڤين خوّ پيچان و ب لهز چوو، وخوّ قهشارت؛ دا كهس موبارهكييه، ئينا وى ئهز كامتمه دويڤ دا وى بنياسم، من ديت ئهو عهبدللاهي كوري موبارهكييه، ئينا وى ئهز دامه سويندي كو هندى ئهو يي ساخ بت ئهز ڤي

ر قی سهرهاتییی زیرهکییا وی بو مه ناشکهرا دبت وکو وی خو ر سنگی مهیدانا جیهادی نهددا پاش، وههر جارهکا گازییا جیهادی هاتبا بلندکرن وی ب

نهفسا خوّ ومالیّ خوّ قهستا جیهادی دکر، وئهگهر کهسهک ههبا دلیّ وی چووبا کرنا جیهادی وهند مال نهبا پی دهرکه قت عهبدللاهی کوپی موباره کی مهصره فیّ وی ویی عهیالیّ وی ژی ب ستویی خوّ قه دگرت، حهتا ئهو دز قری مالا خوّ.. و د گهل هندی ژی غوروور بوّ وی ب قی کاریّ وی و ب قیّ خیرخوازییا وی یا بی توخویب چی نهدبوو، ووی هزر نه دکر ئهو ژ خهلکیّ دی یی موسلمان باشتره، (ئهبو وههبی مهروزی) دبیژت: من پسیار ژ عهبدللاهی کوپیّ موباره کی کو کانی خوّ مهزنکرن چیه؟ وی گوت: خوّمهزنکرن ئهوه تو خوّ ژ خهلکی چیتر ببینی ووان کیّم کهی، گوت من گوتی: و (غوروور و ته عهجوب) چیه؟ گوت: ئهوه تو هزر بکهی تشته کیّ ل نک ته ههی ل نک خهلکیّ دی نینه.. ژ بهر قیّ چهندی وی ههردهم هه قالیّن خوّ ل قی تهخلاقی مهزن ئاگههدار دکرن.

همقالـ مکن وی دبیّرت: شمقه کن ئهم د چه پهری دجیها دی دا بووین ل سهر توخویبی روّمی، ومه به حسی هنده ک مهسه لیّن علمی دکر، ئینا من گوته ئیمامی: تو بیّری خیره کا ژ قی مهزنتر ههبت یا ئهم تیدا؟ گوت: وی گوته من: ئهری، ئهو مروّقی بهرگه پیانی بو عهیالی خو دکه ت، و ل نیقا شهقی پراببت بهری خو بده ته عهیالی خو ووان بنخیّقت، خیرا وی ژ یا مه پتره.

وئاشکهرایه کو ئیمامی ئه گوتنه ژبهر هندی گوت ده می وی دیتی د نا شه هافالین وی دا هنده که هانه ژبهر فی خیرا وان کری (کو جیهاد وبهلافکرنا علمییه) یین به رب غورووی فه دچن، وی بیرا وان لهندی ئینافه کو هنده کخیرین بچویک یین ههین ئه گهر مروّث ب ئیخلاص بکه ت، خیرا وان ل نک خودی گهله که ژبان مهزنتره ئه وین مروّث بینی ئیخلاصه کا دورست بکه ت.

تەقوادارىيا وي:

چەند زانىنا مرۆقى ب خودى ومەزنىيا وى پتر لى بىت، ترسا وى ژى ژ خودى دى زىدەتر لى ئىت؛ چونكى پتر دى بۆ وى ئاشكەرا بت كو وى ب دورستى حەقى خودى ژ سەر خۆ رانەكرىيە، لەو ب دىتنا زانايىن وەكى عەبدللاھى كورى موباره کی ترسا ژ خودی سهری ههمی قهنجییانه، وریکا ههمی باشییانه، روّژه کی پسیار ژی هاته کرن: دو مروّث ههنه ئیک د ریّکا خودی دا یی هاتییه کوشتن، ویی دی پتر ژ خودی دترست، کی ژ وان ههر دووان باشتره؟ وی گوّت: ئهوی پتر ژ خودی دترست.

وترسا عمبدللاهی کوری موباره کی ژ خودی گههشتبوو دهرهجهیه کا وهسا ئه و بیق وی بیووبیوو نا و ونیشان، و فوضهیلی کوری عیاضی دگوت: ئه زحه ز وی دکه م چونکی ئه و ژ خودی دترست. و ژ به رترسا وی یا مه زن ژ خودی وی نه دهیلا ده لیقهیه ک ژ وه ختی وی ژ قهستا و بینی ره نگه کی عیباده تی بیات، ده می هیشا شاگرده و وی و هه قالین خو حه دیس بو خو دنقیسین، حه تا په ری کتیبین و ان هشک دبو و هه قالان بو خو سوحه دکرن، ئه و را دبو و سوننه ته ک دکر..

همقالی وی (قاسمی کوری موحهممهدی) دبیّرت: ئهز گهله که جاران د گهل عهبدللاهی کوری موباره کی دچوومه سهفهران، ودهمی من بهری خو ددایی من د دلی خو دا دگوت: بوچی هنده ناف ودهنگین فی زهلامی د ناف خهلکی دا بهلاف بووینه، وخهلک هنده حهز ژی دکهن، ؟ نقیژین مه ژی هندی نقیژین وینه، وروژیییین مه هم همر وهسا، وئهم ژی وه کی وی جیهادی وحهجی دکهین، گوت: شهقه کی ئهم پیک قه دچووینه شامی، وئهم روینشت بووین دا شیقی بخوین، مه هند دیت چرایی مه قهمری، پاشی ب خافله تی قه ئیکی ژ مه چرا هلکری من بهری خو دایی ریهین عمبدللاهی کوری موباره کی ب روندکین وی یین تهر بووین، هنگی من زانی ترسا فی زهلامی ژ خودی ئهو یی ب سهر سهری مه ئیخستی، گاڤا دنیا تاری بووی بیرا وی ل قهبری وقیامه تی ها ته قه له و روندکین وی ب فی رهنگی بارین.

وترسا وی یا مهزن ژخودی ئیکا هند ژی چی دکر ده می وی ئه و حهدیس دخواندن یین به حسی مرنی وقیامه تی دکهن، وی هند دکره گری حه تا ده نگه کی وه کی ده نگی وی گایی دئیته سهرژیکرن ژی دهات، و ل وان ده مان که سی بسته نه دکر خو نیزیک بکه تا یان پسیاره کی ژی بکه ت.

د گهل خهلیفه ومهزنین دنیایی:

روّژه کی مروّقه کی پسیار ژی کر: کینه مروّث؟ وی گوّت: زانا، گوّتی: وکینه مهلک؟ گوّت: زاهد، گوّتی: وکینه بیخیر؟ گوّت: ئهوین دنیایی ب دینی دخوّن. و د گوّتنه کا خوّ یا دی دا دبیّرت: زانا میراتگریّن پیخهمبهرانه، قیّجا ئهگهر وان دلی خوّ بره دنیایی خهلک کی بده نه بهرا خوّ؟ ومروّقیّن زاهد مهلکیّن عهردینه قیّجا ئهگهر وان ریمه تی کر خهلک دویکه فتنا کی بکهن؟ ومهزن شقانیّن خهلکینه قیّجا ئهگهر شقان ببته گورگ کی دی خهلکی پاریّزت؟

ئەقە دىتنا عەبدللاھى كوپى موبارەكى بوو بۆ زانا وزاھد ومەزنان، ئەو ژى وەكى سەيدايى خۆ يى مەزن (سوفيانى ئەورى) دوير ژ مەزنىن دنيايى دژيا لەو مەزن دژيا، ومەزن مر، عەدەتى وى بوو چو جاران وى مال ژ خەلىفە ومەزنان وەرنەدگرت، بەلى ئەگەر مرۆقەكى دى دىارىيەك دابايى وەردگرت، وشوين دىارىيەكا باشتر ددايى، وگاڤا زانىبا ھەڤالەكى وى ھندەك مال ژ خەلىفەيەكى يى وەرگرتى شيرەت لى دكر كو ئەو وى مالى د رىكىن خىرى دا خەرج بكەت وچويى ژى بۆ خۆ نەھىلەت، وچونكى ئەو بازرگانەكى دەولەمەند بوو وى پشكەكا مەزن ژ مالى خىز نەھىلەت، وچونكى ئەو بازرگانەكى دەولەمەند بوو وى پشكەكا مەزن ژ مالى خو ددا زانا وزاھدىن سەردەمى خۆ؛ دا ئەو ھەوجەي ھندى نەبىن كو مالى ژ مەزنان وەرگرن. رۆۋەكى مرۆۋەكى گۆتى: ئەز مرۆۋەكى خەياطىم وئەز جلكان بىز سولتانى ددورىم، تو بىيژى ئەز ژ وان بىم يىن ھارىكار بۆ زالمان؟ گۆتى: نە، تو ژ زالمان بخىيى، ئەوى دەرزىكى ودەزى دۈرىدە ھەرچەي ھارىكارى زۆردارانە!

وده من نه و که فتییه به ر مرنی دلی وی چوو ره نگه کی خوارنی، هه قالین وی چوون بو لیگه ریان نه و خوارن ل نک که سی نه دیت ژبلی والی، هاتن گوتنی: به س والی نه و ره نگی خوارنی یی هه ی، وی گوت: نه نین من نه قیت.. و مر و نه و خوارن نه خوار.

بهلی مهعنا قی ئهو نینه عهبدللاهی کوری موباره کی هاریکاری سولتانی ل سهر خیری نهبوو، نه! وی ژی وه کی سهیدایی خو (فوضهیلی کوری عیاضی) دگوت:

ئهگهر من دوعایه که ههبت بیّته قهبویلکرن دی بوّ سولتانی کهم، چونکی ئهگهر ئهو باش بوو خهلک ههمی دی باش بت.

ژ بهر قی چهندی ئه و د چاقین مهزنان دا بهری خهلکی دی یی مهزن بوو، ورقرا ئه و مری، (هاروون ئهلرهشیدی) گۆت: ئهڤرۆ سهییدی زانایان مر، وفهرمان دا خهلک بینه نک وی بههییی! ودبیژن: رقره کی هاروون چووبوو باژیپی (رهقایی) ووهسا چیبوو عهبدللاهی کوری موباره کی ژی هاته وی باژیپی، گاڤا خهلکی بهاتنا عهبدللاهی زانی ههمی دهرکهفتنه بهراهییی حهتا وه لی هاتی خهلکی ژهقهرهبالغی ئیک ودو پالدان وتوز ب سهر سهری خهلکی کهفت، دهیکا هاروونی پسیار کر: ئهڤه چ قهومییه؟ هنده کان گوتی: ئهڤه زانایه کی خهراسانییه هاتی.. وی گوت: ب خودی ئهڤهیه مهزنی، نه مهزنییا هاروونی ئهوا ب شرطه وحهرهسان هنده خهلکی کوم نه کهت.

د گەل عەبدەكى تەقوادار:

عەبدللاهێ كوڕێ موبارەكى دبێژت: سالەكێ ئەز ھاتمە مەكەھێ، ھشكاتى بوو، باران ژ خەلكى ھاتبوونە بڕين، لەو خەلك بۆ نڤێژا بارانێ ل حەرەمێ كۆم بووبوون، من ژى خۆ د ناڤ كۆما خەلكى ڕا كر، من ديت عەبدەكێ ڕەش كراسەكێ بێ سەر وبەر دبەر بوو خۆ دابوو لايەكێ ڤەشارتى؛ دا كەس نەبينت ودوعا دكرن، ئينا من خۆ نێزيكى وى كر -بێى ئەو ب من بحەسيێت- دا بزانم كانێ ئەو چ دبێژت، پشتى من خۆ نێزيك كرى من گوھ لێ بوو وى دگۆت: ((ئيلاهى! گونەھێن مشە وعەيبێن كرێت ئەم يێن ڕويڕەش كرين، تە باران يا ژ مە بڕى دا خەلكى پێ ئەدەب بدەى، ئەز ھەوارێن خۆ دگەھينمە تە تويى حەليم، ژ جوانييێ پێڨەتر عەبدێن تە چو ژ تە نەدىتىيە، يارەببى ڤێ گاڤێ تو بارانێ بدە وان ڤێ گاڤێ!)).

ئبن موباره که دبیّرت: و د گهل قی گوتنا وی: ((یا رهببی تو قی گاقی بارانی بده وان))، من بهری خوّ دا عهسمانی عهوران خوّ لیّکدا.. وبیست خهبهر پیّقه نهچوون بارانه کا وهسا هات تو دا بیّری گوّسکی دهرنشیڤ کرییه، وئهز ل وی عهبدی

زقریم من دیت یی دبیرت: (سبحان الله، سبحان الله) چاقین من تری روّندک بوون، وبوّ من بوو مهرهق نهز وی بنیاسم، گاقا دهرکهفتی نهز ب دزی قه ب دویث دا چووم حهتا نهز ب جهی وی کهفتیم، پاشی نهز زقریم وهاتمه نک (فوضهیلی کوری عیاضی)، گاقا وی نهز دیتیم وی گوته من: ته خیره، رهنگی ته هوّ یی گوهارتی؟ گوت: من گوتی: هنده کان بهری مه راکر وگههشتنی!! وی گوت: چاوا؟ گوت: من گوتی: حال ومهسهلین من وعهبده کی رهش نه شهنه.. گاقا وی سوحبهت گوه لی بووی کهفته عهردی وگوته من: زوی من ببه نک وی.

وپشتی سهرهاتییهکا دریژ د ناڤبهرا قی جحیّلیّ تهقوادار وڤان ههردو چیاییّن زانین و تهقواییّ دا، وپشتی ئهو ب سهر وی هلبووین ووان زانی کو ئهو عهبدهکه دئیّته کرین وفروّتن، عهبدللاهی ئهو ب پاریّن خوّ کری بوّ هندیّ دا وی ئازا کهت، ودهمیّ جحیّلی زانی هنده ئیّدی خهلک ب حالییّ وی حهسیان وی قهستا حهرهمیّ کر.. عهبدللاه کهفته ریّکا وی، جحیّلی گوتیّ: ته شوّلهک ب من ههیه من دڤیّت بچم؟ عهبدللاهی گوتیّ: بوّ کیڤه؟ وی گوت: بوّ ئاخرهتیّ! عهبدللاهی گوتیّ: بوّچی؟ وی گوت: ثیان هنگی یا خوش بوو هندی موعامهله د ناڤبهرا من وخودیّ دا، پشتی تو پی حهسیای من ههوجهیی پی نهما!!

ئبن موباره که دبیّرت: پاشی وی جحیّلی قهستا حهره می کر، به ری من ما لی، وی دهست ب نقیّری کر، گافا چوویه سوجدی به ری من لی بوو وی هنده که دوعا کرن.. پاشی سهری خو رانه کر، پشتی ده مه کی من خو نیّزیک کر من دیت نه و یی مری، قیّجا نه ز ب خودی که مه چهند نه و جحیّل دئیته بیرا من خه ما من مه زن دبت، ودنیا د چاقیّن من دا بچویک دبت، وئه ز کاری خو کیّم دبینم!

هنده مروّقیّن خودی خو ژ (شوهرهتیّ) دپاراست، دا ئه و نه که قنه داقیین (گهله ک د خوّ گههشتنیّ) ئه وا به ری خودانی خوّ دده ته (خوّمهزنکرنیّ) ئه وا سه ری دکیّشته وی (ریمه تییییّ) یا ئه نجامیّ وی دبته ئاگری جههنه میّ.

د کتیبین دیرو کی دا هاتییه کو جاره کی زاهدی مهزن شیخ عهدییی کوری موسافری -خودی ژی رازی بت- یی ب رو ژی بوو، وعهده تی وی بوو بارا پتر رو ژان ئه و یی ب رو ژی بوو، حه تا ده ره جه کی د ناف موریدین وی دا به لاف بووبوو کو شیخ عهدی مرو قه که نه زادی دخوت و نه نافی قهدخوت! گافا نه گوتنا وان گههشتییه شیخی، شیخ عهدی ده رکه فته ناف موریدین خو و ل ده واره کی سویار بوو، وگازی خزمه تکاره کی خو کر وگوتی: تراره کی شیری بو من بینه، پاشی شیخی ل پیش چافین وان هه مییان نه و ترار دا سه رده قی خو و قه خوار و رو ژییا خو یا سونه ت شکاند.. بو هندی دا نه و وی هزرا خه له ت ژ سه ری خه لکی بینته ده ریا ژ نه زانین که فتیه سه رین وان.

ئمها زاهدین دورست ژ مروقین خودی ب قی رهنگی بوون، بهری وان ل رازیبوونا خودی بوو نه یا مروقان.

رِوْرُا وَيُ يَا دُويِمَاهِيينُ:

 سه که راتی مه ولایی وی ل نک وی شاهده دا ووی د دویث دا گۆت، وبه ری رحا وی ده رکه ثت چاثین خو شه کرن وگرنژی وگوت: ﴿ لِمِثْلِ هَانَا فَلَیْعُمَلِ ٱلْعُلْمِلُونَ ﴾ ، ورحا وی د گازییا خودایی خو ده رکه فت ﴿ یَتَأَیَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَبِنَّهُ ﴾ آرْجِعِتی إِلَیٰ رَبِّكِ رَاضِیَةً ﴾ .

پشتی کارهکی پیروز کو جیهاد بوو، و ل همیقهکا پیروز کو رهمهزان بوو، و ل دهمهکی پیروز کو بهری سپیدی بوو، ئیمامی ئوممهتی (أمیر المؤمنین) د علمی حمدیسی دا عمبدللاهی کوری موباره کی چوو بهر ره حما خودی.

عەلىيىن كورى حوسەينى (زين العابدين)

(زیبن العابدین) باشی عیبادتکهران، بهلکی باشترینی عیبادهتکهران، وچیترینی بنهمالا هاشمیان ل دهمی خوّ، ئهوی هندی هند ل سهر شهملکی دما، خهلکی ناسناقی وی کربوو (سهججاد)، وهندی هند مروّقه کی پاک و پاقر بوو ههر وان ناسناقی وی کربوو (الزکی)، زانایی مهزن (ابن شهاب الزهری) بهحسی وی دکهت و دبیّرت: قوره یشیه کی ر وی چیتر من نه دیتیه. ریانا قی ئیمامی مهزن ری یا تری بهرپهرین گهشه، ههر ئیّک هرماره کا مهزن یا دهرس و عیبره تان د ناف خوّ دا هل دگرت، و دهمی مروّف دئیّت دا هنده کی ر قان بهرپهران هلبریّرت و بهرچاف بکهت، دیسا دی بیرم: مروّف حیّبه تی دمینت کیر بهرپهری هلبریّرت و کیرکی بهیّلت. بهلی دیسا دی بیرم: مروّف حیّبه تی دمینت کیر بهرپهری علبریّرت و کیرکی بهیّلت. بهلی

دانهنیاسینهکا کورت:

ناقی وی یسی دورست عالییه، کوری ئیمامی شههید حوسهینییه، کوری ئیمامی شههید حوسهینییه، کوری ئیمامی شههید عالیی کوری ئهبوو طالبی قورهیشییه، ل مهدینی، ل باژیپی باپیری خو پیغهمبهری خودی -سلاف لی بن- و ل دورین سالا (۳۹) مشهختی هاتبوو سهر دنیایی، و د ناف پاقژترین وبلندترین بنهمالی دا هاته پهروهردهکرن، و ل سهر دهستی ههردو سهییدین گهنجین بهحهشتی مامی خو ئیمامی حهسهن وبابی خو ئیمامی حوسهین فیری تهقوایی وعلمی بوو، وئهو دئیته هژمارتن ئیک ژ مهزنترین زاهد و تهقوادارین تابعییان، هژماره کا مهزن ژ صهحابییان دیتبوون، وحهدیس ژ گهله ک ژ وان ریوایهت کرینه، وه کی ده یکا موسلمانان عائیشایا کچا ئهبوو به کری، وصهفییایا کچا حویهی، و (أم سلمه)، وئهبوو هورهیره، وعهبدللاهی کوری عهبباسی،

وگهلهکین دی، وعلم ژهژماره کا مهزنین تابعییان ژی وهرگرتییه وه کی: سهعیدی کوری موسهییبی، وزهیدی کوری ئهسلهمی، وئهسلهمی مهولایی عومهری.. وگهلهکین دی، و ژبهر قیانا وی بو علمی دبیرن: گهله که جاران ئهو ژمهدینی دهاته مه کههی و دچوو ل بهر دهستی ئهسلهمی دروینشت، وئهو عهبده ک بوو عومهری کوری خهططابی ئازا کربوو، وعلم و حهدیس ژی وهردگرتن، ئه څ چهنده ب دلی هنده ک قوره یشییان نهبوو، لهو ئیک ژوان گوتی: تو دیوانا مهزنین قوه یشییان دهیلی و دئیی ل نک قی عهبدی دروینی! وی گوت: مروّث ل وی جهی دروینت یی مفایی لی وهرگرت.

دهمی سهرهاتیا دل ئیشا کهربهلایی رویدای، وبابی وی ئیمامی حوسهین شههید بووی، ئهو د گهل بابی خو وبنهمالا وی ل کهربهلا یی ئاماده بوو، وژیی وی هنگی ل دورین بیست وسی سالییی بوو، بهلی چونکی ئهو ل وی دهمی یی نساخ بوو وکهفتبوو ناف نقینان، وی پشکداری د شهری دا نهکر، وئهو ب سلامهتی ژ وی کارهساتی دهرباس بوو، ودهمی بنهمالا حوسهینی پشتی شهری برینه شامی، یهزیدی قهدره کی مهزن دایی، و ب ئحترام فه هنارته مهدینی، وئهو ما ل مهدینی حهتا ل چاردهی رهبیعولئهووه لا سالا (۹٤)ی مشهختی، چوویه بهر دلوّقانیا خودی، و ل (بهقیعی) هاتیه فهشارتن.

رُ سالوْخەتيْن وى:

ثر سالوّخه تین ئیمامی ئه و یی کیّم ئاخفتن بوو، وخه مگینی ل سه ر دیّمی وی یا ئاشکه را بوو، و مروّقه کی (موته واضع) بوو، و د گه ل وی قه در وقیمه تی خه لکی ددایی ژ به رکو ئه و نه قییی پیّغه مبه ری بوو -سلاف لیّ بن- به لیّ وی چو جاران خوّ ژ خه لکی بلند تر نه ددیت، روّژه کی تابعیی مه زن (طاووسی کوری که یسانی) ئه و ل نیزیکی که عبی دیت، وی نقی ژ دکر و دوعا بو خو ژ خودی دکرن، وروّند کیّن وی دیّمی وی ته پر کربوون، پشتی ئه و ژ دوعا کرنی خلاس بووی، طاووس ب نک قه چوو وگوتی: ئه ی کوری پیغه مبه ری، ئه ز ته د قی حالی دا دبینم و ته سی فه ضل

وسهراتی همنه هیڤییا من ئهوه تو پێ ژ ترسێ خلاس ببی.. وی گوّته طاووسی: ئهو جنه؟

طاووسی گوتی: یا ئیکی: تو کوپی پیغهمبهری یی -سلاف لی بن-، یا دووی: شفاعه تا باپیری تهیه بو ته، ویا سییی: ره حما خودی. وی گوت: ئهی طاووس، مهسه لا ئهز ژ بنه مالا پیغهمبه ریمه ئه ث من پشت راست ناکه ت پشتی من گوه ل ثی ئایه تی بووی: ﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِی ٱلصُّورِ فَلاَ أَنسَابَ بَیْنَهُ مُی وَمَبِدِ وَلا مِن گوه ل ثی ئایه تی بووی: ﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِی ٱلصُّورِ فَلاَ أَنسَابَ بَیْنَهُ مُی وَمَبِدِ وَلا مِن گوه ل ثی تایه تی بووی: ﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِی ٱلصُّورِ فَلاَ أَنسَابَ بَیْنَهُ مُریَومَ بِدِ وَلا یَشْفَعُونَ إِلاً یَسَاءَ لُونَ وَمهسه لا شفاعه تا باپیری خودی دبیرت: ﴿ وَلا یَشْفَعُونَ إِلاً لَمُن ٱرْتَضَیٰ ﴾ و ل دور ره حما خودی، خودی دبیرت: ﴿ إِنَّ رَحْمَتَ ٱللَّهِ قَرِیبُ مِن المُحْسِنِینَ ﴾ .

دو بهرپهر ژ ژیانا وی:

ووه کی مه گۆتی: ژیانا (زین العابدین)ی یا تژی دهرس وعیبره ته، بهلی مه دقیت ل قیری ب تنی دو بهرپه پان قه کهین، یی ئیکی: بینفره هی وئارماییا وی ئه وا مه ته ل پی دهاتنه گوتن، ویا دووی: خیرخوازییا وی ئه وا پشتی مرنا وی ژنوی خه لک پی حهسیای..

و ل دور مهسهلا بینفرههییا وی ب تنی دو سهرهاتییین کورت دی قهگیرین:

یا ئیکی: پسمامی وی حمسهنی کوری ئیمامی حمسهن دبیرژت: جاره کی د ناقبه را من و (زین العابدین)ی دا نه خوش بوو، وهندی که ربین من قهبوون، ئهز چوومه نک وی ل مزگه فتی، ئهو د ناق هه قالین خو دا یی روینشتی بوو، وهه چییا د ده قی من را هاتی من گوتی، وئهوی قهت ده نگ نه کر، وبه رسقا من نه دا.. وئه ز چوومه ما لا خو.

دەمى بوويە شەف، من دىت ئىكى دەرگەھى من قوتا، ئەز چووم ومىن دەرگەھـ قەكر، من دىت (زىن العابدىن) يى ل بەر دەرى، من د گەل خۆ گۆت: ھەبت نەبت ئەو يى ھاتى تۆلا خۆ ل من قەكەت، بەلى وى گۆتە من: برايى مىن، ئەگەر تو يى

راستگۆ بى د وى تشتى دا يى تە گۆتىيە من، خودى گونەھا من بغەفرىنت، وئەگەر تو يى راستگۆ نەبى، خودى گونەھا تە بغەفرىنت.. وسلاڤ كرە من وچوو، من دا ب دويڤ قە، حەتا ئەز گەھشتىمى ومن گۆتى: تۆبە ئەز جارەكا دى تشتەكى بكەم تە يى نەخۆش بت، ئىنا دلى وى ما ب من قە وگۆت: گەردەنا تە ئازا!

وی زهلامی شهرم ژی کر ونهٔاخفت، هنگی ئیمامی ئهو کراسی ل سهر ملین خو ژ بهر خو کر وهاڤیته سهر ملین وی، وهزار دهرههم ژی دانی، وچوو.. ئهز زهلام دبیّرت: قیّجا پشتی هنگی چهند من ئهو ددیت من دگوتیّ: ئهز شاهده ییی ددهم کو تو ژ دووندها پیغهمههری یی -سلاف لیّ بن-.

بهرپهری دووی ژ ژیانا (زین العابدین)ی ئهم دکهینه دیاری بو وان مالداران ئهوین خیران دکهن، وحهز دکهن خهلک ههمی ب خیرین وان بحهسیین.. (زین العابدین) مروّقه کی بازگان بوو، و ژبلی بازرگانییی وی جوّتیاری ژی دکر، و ژ تجارهت و زراعه تی ماله کی مهزن دگههشتی، بهلی قی مالی هه ئهو به طران نه دکر، و چو ژ زوهدا وی ژی کیم نه دکر، و کیماسی نه دگههانده خیرخوازییا وی، بهلی تشتی بهرچاف د خیرخوازییا وی دا ئه و بوو وی چو جاران ل بهر چاقین خهلکی خیر نه دکرن، وئیکا هند نه دکر کهس ب خیرین وی بحهسیین خو خهلکی مالا وی ژی، نه دکرن، وئیکا هند نه دکر کهس ب خیرین وی بحهسیین خو خهلکی مالا وی ژی، له و گهله ک کهسان دگوت: ئیمام مروقه کی قهلسه، چو جاران چو خیران ناکه ت. بهلی گافا ئیمام مری ومریشوی ئه و شویشتی، وی دیت پشت وسه ر ملین وی دره شویش و شینن، وی پسیارا قی چهندی ژ مروقین وی کر، کهسی نه زانی مهسه له دره شوینن، وی پسیارا قی چهندی ژ مروقین وی کر، کهسی نه زانی مهسه له

چیه، پشتی ده مه کی خه لکی مه دینی زانی کو سه د مالین فه قیر یین ماینه بی خودان، پسیار ژوان مالان ها ته کرن کانی چاوا وان به رنوکه دقه تاند، وان گوت: هه ر چه ند شه شه کان مه گوه لی دبوو ده رگه هی مه دها ته قوتان، حه تا مه ده رگه ها شه دکر، دا به ری خو ده ینیکه کی تری ئه رزاق یی ل به رده ری و که س ل ویری نینه.. و پشتی ئیمام (زین العابدین) مری، ئیدی که س نه ما ئه رزاقی بو وان دئینت.

ب قی چهندی وان زانی کو ئهوی ئهرزاق بو وان دئینا وخو قهدشارت (زین العابدین) بوو، وئهو رهش وشینییا ل سهر مل وپشتا وی ههی شوینوارین هلگرتنا گینیکان بوون ههر شه وی ب خو ئه کاره دکر، دا کهس پی نهجهسییت. لهو خهلکی مهدینی دگوت: دانا خیران ب قهشارتی قه هنگی د ناف مه دا نهما روژا (زین العابدین) نهمای!

سالم نەقىيى عومەرى كورى خوططابى

نەڤىڭ عومەرڭ وحەججاجڭ زالىر:

سالم ل سالا ۱۰٦ مشهختی ل باژیّری مهدینی چووبوو بهر دلوّقانیا خودی، وئهوین سالم وباپیری وی عومهر دیتین دگوّتن: ئیّک ب ئیّکی قه نهچوویه وه کی سالم ب عومهری قه چووی، نه ب شکلی وبهژن وبالایی ب تنی، بهلکی ب تهقوایی وزانینی ونهترسیی ژی، وئه ههلویستی وی یی نوکه دی قهگیّرین قی چهندی بو مه بهرچاق دکهن.

پاشی وی شیری خو ژ کافلانی ئینا دهر وکره د دهستی سالمی دا، ودهستی خو ب نک ئیک ژ وان زهلامان قه دریژکر وگوته سالمی: ئهقه خهما تهیه رابه قی شیری ل ستویی وی بده.

سالمی شیر ژی وهرگرت، و ب نک وی زهلامی قه چوو یی حهجاجی ئیشارهت کرین، وبهری خهلکی دیوانی ههمییی ما ل زانایی مهدینی یی مهزن، نه فیمی عومهری، کانی دی چ کهت.. گافا ئه و گههشتیه نک وی زهلامی، گزتی: تو مرقه کی موسلمانی؟

وى زەلامى گۆتى: بەلىن.. بەس ما تە شۆلە ژ قى چەندىنيە؟ وى بكە يا فەرمان يى ل تە ھاتيەكرن.

سالمي گۆتى: ئەڤرۆ تە نڤێژا سپێدى كرييه؟

ئەو زەلام حيبهتى ما ژ قى پسيارى، و ب عهجيبى قە گۆتى: ئەزى دېيژمە تە ئەز موسلمانم، وتو يى دېيژىيە مىن: تە نقيرا سېيدى كريە؟ ما موسلمانەك ھەيە نقيرا سىيدى نەكەت؟!

سالمی گۆتى: ئەزى پسيارى ژ تە دكەم كانى ئەڤرۆكە تە ڤێـژا سپێدى كريە يان نە؟

هنگی سالم هیّدی زقری قه، وشیری حهججاجی هاقیّته بهر، حهججاج مهندههووش بوو، چاق د سهری را زیق بوون، وبهری حهججاج پسیاری ژی بکهت، وی بهرسف دا وگوّت: نه نه زهمه یی دبیّرت: نه ز موسلمان، ووی نه قسرو نه ییّدی سپیدی یا کری، و ژ پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- یا گههشتیه من، نه و دبیّرت: من صلی الصبح فهو فی ذمة الله ههچییی نقیّرا سپیدی بکهت نه و یی ل سهر بهختی خودی بت، نه ز وی ناکوژه!

حهججاجی ب کهرب شه گوتی: ئهم وی ژبهر نهکرنا نقیرا سیندی وی ناکوژین..

سالمي گۆتى: پا ژ بەر چ تو دى وى كوژى؟

حهججاجی گوّت: چونکی ئه قه ژوان کهسانه ییّن هاریکاری ل سهر کوشتنا خهلیفهی عوثمانی کری.

سالمی گۆتى: ئەگەر ژ بەر ھندى بت، د ناڤ مرۆڤان دا ھندەكين ژ مىن وتە فەرتر ھەنە داخوازا خوينا عوثمانى بكەن..

گافا وی ئه بهرسفه دایه حهجاجی، حهجاج بی دهنگ بوو وکهربا خوّ داکر، وهنگی سالم ژ دیوانا وی دهرکهفت.. وئیک ژ وان کهسین ل ویری دحازر چوو ئه سوحبه به به بابی سالمی، عهبدللاهی کوری عومهری قه گوهاست، وبهری ئه و سوحبه تی تمام بکه ت، عهبدللاهی ژ لهزان دا گوت: ئی! وسالمی گوهی خوّ دا حهجاجی؟ پشتی وی سوحبه ت تمام کری، بینا عهبدللاهی هات، وکهیفخوش بوو ب کاری کوری خوّ وگوت: باش بوو باش بوو، ئه و مروّقه کی ب عهقله.

وتهعلیقا مه ل سهر قی ههلویستی ئهقهیه: سالمی نهقییی ئیمامی عومهر، ئهوی باش د ئیسلامی دگههشت، وئیک ژ فقهزانین مهدینی یین مهزن بوو، وحهقی ژ ههر تشتهکی دی مهزنتر ددیت، ونهدترسیا، دزانی کو ب ئجتهادهکا والییهک دکهت، یان ب شوبههیهکا ئهو هل دئیخت، یان حهتا فهتوایهکا (ولی الأمر) ژ نک خو وبی دهلیل ددهت، خوینا کهسی حهلال نابت، وبو مروقی دورست نینه کوشتنا مروقه کی رهوا ببینت ژ بهر هیجهتهکا ب قی رهنگی، لهو وی ئاخفتنا

والی ل عهردی دا وگۆتى: چاوا ئەز قى زەلامى بكوژم، وئەو ب دەقىق يى ئعترافىق دكەت كو ئەو موسلمانە ووى نقىرا سىپىدى يا كرى؟ ئەقە ل وى دەمى حەججاجى دەعوا ھندى دكر كو ئەف زەلامە ئىك ژوان فتنەچيانە يىن خەلك دژى ئىمامى شەھىد عوثمانى كورى عەففانى راكرىن!

سالمی گزتن: ئهگهر خو راست ژی بت، وی ئه څهنده کربت، ئهز وتو نه ژ (ئهولیائین) عوثمانینه، ومه حهق نینه ئهم طهلهبا څهکرنا خوینا وی بکهین وتولا وی بستینین، چونکی د شریعهتی دا ب تنی وهلییی مروّقی کوشتی حهقی ههی بیّرت: قاتلی بکوژن، یان عهفی کهن، وئهز وتو ژ وهلییین عوثمانی نینین، قیّجا چاوا ئهم قی حهقی بدهینه خوّ؟ ئه کاری ئهم دکهین پیلیدانا شریعهتییه، وتهعداکرنا ل سهر خوینا مروّقهکییه، وئهگهر تو یی ئاماده بی قی کاری بکهی، ئهز یعی ئاماده نینم وی بکهم.. ئه شه تیگههشتنا سالمی بوو بو قی مهسهلی، وگاقا بابی وی یی صهحابی عهبدللاهی کوری عومهری ئه ههلویسته مهسهلی، وگاقا بابی وی یی صهحابی عهبدللاهی کاری عومهری ئه ههلویسته مهسهلی، کهیف پی هات وگوت: ئهو مروّقه کی عاقل وتیگههشتییه.

ئهگهر خوّ ئهو مروّف کافر ژی بت، دهمنی ئهو شاهده ددهت خوینا وی دئیته پاراستن، چاوا تو مروّفه کنی موسلمان دکوژی؟ وئهگهر ئهو کافره وخوینا وی یا حملاله وئه شه جیهاده تو د ریّکا خودی دا کهی، ئهو چ شاهده دانه تو ژ وی دخوازی؟

ئیمامی زاهدین ئوممهتی ئیمامی شافعی

پسیارا وی روّژهکی ژ ئیمام ئهحمهدی هاته کرن: ئهری ئهو چ زهلام بوو تو هنده حهز ژی دکهی، وههر روّژ پشتی نقیّژا سپیدی تو دوعایان بو دکهی؟ ئیمامی گوت: ((کوری من! ئهو بو دنیایی وهکی روّژی بوو، وبو مروّقان وهکی ساخی وسلامهتییی بوو، وما ئیک ههیه ژ قان ههردو تشتان یی بی منه بت؟)).

ئهوین ئهو دیتی دبیّژن: وی د ژییی خوّ ههمییی دا جارهکا ب تنی ژی درهو نهکربوو، و د گوّتنه کی دا ئهو به حسی خوّ دکه ت ودبیّژت: ((بیرا من نائیّت ئه قه شازده ساله ژ جاره کی پیقه تر من هند خوار بت کو ئهز تیر بیم، وی جاری ژی من هلاقیّت!)).

ئیمامه کی بوو ئوممه ته که د شهخصی وی دا کوّم بووبوو، وئه قه یا غهریب نینه؛ چونکی ئه و ژ (سوفیانی کوری عویه ینه)ی فیّری زانینی بووبوو، و ژ (فوضه یلی کوری عیاضی) فیّری زوهدی بووبوو، و ژ (مالکی کوری ئه نه سی) فیّری ته قوایی بووبوو.. قیّجا ما چ دی یی ژی کیّم بت؟

ئیمامی (ذهههبی) دهمی به حسی وی دکه ت دبیّرت: ((خودی رهحمی ب شافعی ببه ت، ما یین وه کی وی ل کیقه ههنه؟)).

بهلی قی جاری دی چینه خزمه تا ئیمامی خو یی مهزن ئیمامی شافعی؛ دا بزانین کانی چاوایه دهمی د ناف مروّقان دا هنده ک وه کی وی روّری لی دئین ئهوا ل عهسمانی گهش دکه ت؟

شافهم کی بوو؟

ئیمامی شافعی ناقی وی یی دورست موحهممهده کوری ئدریسی کوری عمیباسی کوری عوسمانی کوری شافعی کوری سائبی قورهیشییه.. وئهو (شافعی)

کو ژبهروی دبیزنه ئیمامی مه: (شافعی)، ودبته باپیری باپیری ئیمامی، ئهو وبایی خو ههردو ژصهحابییین پیغهمبهری -سلاف لی بن- دئینه هژمارتن. وباپیری باپیری فی سائبی (موططهلبی کوری عهبدمهنافی)یه، ودئیته زانین کو ئهف (موططهلبه) مامی (عهبدلموططهلبی) باپیری پیغهمبهرییه -سلاف لی بن-، مهعنا ئیمامی شافعی ژبابکی (موططهلبیانه)، و د ناف ههر چار ئیمامین مهزن دا: ئهبوو حهنیفه، ومالک، وشافعی، وئهحمهدی، ب تنی شافعی ژبنهمالا پیغهمبهرییه -سلاف لی بن- وئهفه ئیک ژ (مهناقبین) وییه.

ل روّرا ئەينىيى سىهى ھەيقا رەجەبا سالا (١٥٠) مشەختى ئىمامى شافعى ل بارتىرى (غەززە) ل دەقەرا (فلسطىن)ى ھاتبوو سەر دنيايى، وھەر ل روّرا ئەينىيىى سىهى رەجەبا سالا (٢٠٤) مشەختى ل پايتەختا (مصر)ى چووبوو بەر دلوّقانىيا خودى، پشتى پىنجى وچار سالىن تمام رياى.

هیّشتا نهبوویه دو سالی بابی وی مر، له و دهیکا وی نه و ژ غهززایی قهگوهاسته مهکههی دا نه و ل نک مامیّن خو بیّته ب خودانکرن.. ل مهکههی مهزن بوو، ودهمی ژبهرکر، و ل ده سالییی وی بوویه حهفت سال وی قورئان ههمی ژبهرکر، و ل ده سالییی وی کتیبا (الموطأ) یا ئیمام مالکی ههمی ژبهرکر.

ل دەسپیدکی وی گهلهک حهز ژ ئهدهبی وشعری دکر، حهتا ناڤ ودهنگین وی ب شعر گوتنی بهلاڤ بووین، پاشی علمی فقهی ل بهر وی هاته شرینکرن، ووی دهست ب خواندنا فقهی کر وتیدا پیش کهفت حهتا بوویه ئیدک ژ چار فقهزانین ئوممهتی یین مهزن وخودان مهزههب.

ل مهیدانا زانینی:

ل باژیّری مهکههی ئیمامی قهستا هژمارهکا زاناییّن ناقدار کر؛ دا زانینی بوّ خوّ ژی وهرگرت، وهکی موفتییی مهکههی (موسلم کوری خالدی زهنجی)، وزانایی مهزن (سوفیانی کوری عویهینهی)، وئیمامی توّبهداران (فوضهیلی کوری عیاضی) وگهلهکیّن دی.. وهیّشتا نهگههشتییه بیست سالییی ناڤ ودهنگیّن وی ب زانین وتیّگههشتنی به لاف بوون، ووی فه توا دان وئیمامه تی کر، وپشتی بوویه بیست سالی قهستا مهدینی کر، ومهزنترین زانایی ئیمامی ده رس ل نک خواندین ل مهدینی، ئیمام مالکی کوری ئهنه سی بوو ئه وی دبیّژنی: (إمام دار الهجرة).

ئیمام ل باژیری بهغدایی:

پشتی ئیمام مالک چوویه بهر دلوّقانییا خودی ل سالا (۱۷۹)ی، ئیمامی شافعی مهدینه هیّلا وچوو قهستا یهمهنی کر، ب ئنیهتا وهرگرتنا زانینی ژ زانایین وی وه لاتی، ودهمی ئیمام ل یهمهنی وهسا چیّبوو هنده ک (عهلهوی) ب شوّپهشه کی دژی خهلیفی عهبباسی (هاروون ئهلرهشیدی) پابوون، وچونکی ئیمامی شافعی زهلامه کی (موططهلبی) بوو، والییی یهمهنی ئهو ژی گرت و د گهل تاوانباران هنارته بهغدایی دا خهلیفه حوکمی خوّ د دهر حهقا وان دا بده ت. وان ئیمامی شافعی گرت وئینا بهغدا. ل کوّچکا هاروونی هاته ئاماده کرن، پشتی خهلیفهی دان وستاندنه ک د گهل کری، زانی ئهو مروّقه کی زانا و تیّگههشتیه ووی چو د گهل (عهلهوییان) نینه لهو قهدره کی زیّده دایی .. وهنگی ئیمامی بریار دا بمینته ل بهغدایی؛ دا مفای بوّ خوّ ژ زاناییّن ویّری ژی ببینت، و ل بهغدا شافعی مفایه کی مهزن بو خوّ ژ ئیمام (موحهمهدی کوپی حهسهنی) وهرگرت کو ئیّک ژ شاگره دییّن ئیمامی (أعظم) ئهبوو حهنیفهی بوو. . ب قیّ چهندی ئیمامی شافعی (ئیجابییات) وباشییین (مهدرهسا حهدیسی) ل حیجازی، و (مهدرهسا رهئیی) ل بهغدایی ل نک

مەزھەبى شافھى:

دەمى ئىسمام ل باژێڕێ بەغدايێ يێ ئاكنجى، وى بناخەيێن مەدرەسا خۆ يا فقهى ئەوا ب ناڨێ (مەزھەبێ شافعى) ھاتىيە ناسىن دانان، وگەلەك زانايێن بەغدايێ قەستا دەرسێن وى كر وزانين -ب تايبەتى فقه- بۆ خۆ ژێ وەرگرت، وئێك ژ مەزنترين زانايێن بەغدايێ يێن مفا بۆ خۆ ژ شافعى وەرگرتى ئىمام ئەحمەدى بوو، ئەوێ ب ناسناڨێ (إمام أهل السنة والجماعة) دئێته ناسين، وئيمام ئەحمەدى

مهدحیّن زانایه کی نهدکرن، وه کی وی مهدحیّن ئیمامیّ شافعی دکرن، وگهله ک جاران وی شیره ت ل خهلکی دکر کو کتیّبیّن ئیمامیّ شافعی بخوینن، ووی دگوّت: شافعی منه ته که بوو خودیّ د گهل مهکری. ژبلی فقهی ئیمامی دهسته کیّ دریّژ د زانینا (أصول الفقه) و (أصول الحدیث)یّ ژی دا هه بوو، وئه و دئیّته هژمارتن ئیّکه مین زانایی موسلمان کو کتیّب ل دوّر قان علمان داناین.

ئيمام ل مصري:

دەمى بزاڤا (موعتەزلى) يىن بىدعەچى ل بەغدايى خورت بووى، و ب رىكا وان فتنا (خلق القرآن) ژ حەلەقاتىن زانايان دەركەفتى وكەفتىيە ناڤ بازارى! ودويماھىيى دەستەلاتدارىيا عەبباسىيان ب خۆ ژى پشتەڤانى بۆ كرى، ئىمامى دىت يا باشتر بوو وى ئەوە ئەو جەي فتنى وفتنەچىيان بەيلت، وبۆ خۆ برەڤت دا دىنى وى پاراستى بىمىنت، ئەو بوو وى ل دويماھىيا سالا (١٩٩) بەغدا ل پشت خۆ ھىللا وقەستا وەلاتى مصرى كر.

ل مصری ئیمامی شافعی قهستا پایتهختی کر، ئهوا هنگی دگوتنی: (الفسطاط)، و ل ویری ئاکنجی بوو، و ل مصری وی هنده ک بوچوونین خو یین فقهی گوهارتن، وناقی (مهزههبی نوی) ل سهر قان بوچوونین وی هاته دانان.

چار پینج ساله کان ئیمامی شافعی ل مصری ما، حه تا ل رهجه با سالا (۲۰٤)ی مشه ختی چوویه به ر دلوّقانییا خودی. هه قالی وی ئیمامی (موزه نی) دبیّرت: ده می شافعی که فتییه به ر مرنی ئه ز چووم دا سه را بده م، من گوتی: حالی ته چیه وی گوت: حالی من. بارکرنا ژ دنیایی وهیّلانا برایانه، ژ په رداغی مرنی دی قه خوم ودی قه ستا خودی که م، و ب خودی ئه ز نزانم کانی رحا من دی چته به حه شدی یان دی چته جه هنه می ..

پاشی کره گری وگوّت:

ولما قسا قلبي وضاقت مذاهبي جعلت الرجا مني لعفوک سلما تعاظمنی ذنبی فلما قرنته بعفوک ربی کان عفوک أعظما

ئيمامي زاهدان:

تشتی ژههمییی بهرچافتر د ژینا ئیمامی شافعی دا زوهد وخو بی منهتکرنا وی بوو ژ مروّفیّن دنیایی، لهو ههڤالیّن وی ههمی ل وی باوهری بوون کو مروّفیّن وهکی شافعی دمهرد -د گهل فهقیرییا وی- نهبوون، (عهمری کوپی سهوادی) دبیّژت: شافعی گوته من: سی جاران د عهمری خوّ دا نهز یی مفلس بوویم، تشتی خوّ ههمی من یی فروّتی، خوّ چهکیّن کچا خوّ وژنکا خوّ ژی. وئه مفلسییا شافعی یا هندی نهبوو چونکی وی زیّده مهصره ف ل خوّ دکر، نه! بهلکی یا هندی بوو هندی وی هاریکارییا مروّفیّن پیّتقی وههژار دکر، وهکی ههڨالیّن وی دبیّژن.

و ژبهر کو قیانا دنیایی جهی خوّ د دلی شافعی دا نهکربوو، دهستی وی ب دانا خیران یی قهکری بوو، ومهردینییا وی بووبوو جهی مهتمل پی ئینانی.. د گوّتنه کا خوّ دا ئیمام دبیّرت: ئهگهر دنیایی ههمییی ل سویکی ب پرته کا نانی بفروّشن ئهز وی ناکرم!

رقرا ئیمامی شافعی و دیوانا (هاروون ئهلرهشیدی) دهرکهفتی، (هاروونی) پینج هزار دینار د دویث را بو هنارتن، (زوبهیری قورهیشی) دبیّرت: حهتا ئیمام زقرییه مال کیّمتر و سهد دیناران مابوونه قی ییّن دی ههمی دانه مروّقیّن پیّتقی.. وئه شهرهاتییه ل وی دهمی دلفرههییا ئیمامی بو مه ئاشکهرا دکهت، هندی دگههینت کو وهرگرتنا مالی و مهزنان ب ئنیهتا بهلاڤکرنا وی ل سهر ههواران -ب دیتنا ئیمامی- کاره کی دورست بوو. و د گهل هندی وی وه نهبت بیّته هزرکرن کو ئیمامی دهستی خو ل بهر مهزنین دنیایی قهدگرت یان دویقهلانکییا وان دکر دا تشمامی دهستی، خهلیفی عهباسی (مهئموون) دبیّوت: ب ههمی رهنگان نهز هاتمه شافعی و نهز نهشیامی! نهشیایی چونکی شافعی و وان توخمه زانایان نهبوو ییّن دنیا ب شاشکی دخوار، و دین ددا ب دهرههمی.

ئیمامی شافعی دشیا ته حه ممولا برسی بکه ت، به لی دلی وی هاری وی نه دکر کو علمی خوّ ل بهر ده ری سولتانه کی یان ده و له مه منده کی بی بها بکه ت، و ژبه ر زوهدا ئیمامی ئه و شازده سال بوو وی هند خوارن نه خواربوو کو ب دورستی تیّر ببت، دگوّت: گهله ک خوارن له شی گران دکه ت و دلی ره ق دکه ت.. ژبه ر قی چه ندی شافعی دله کی نازکتر ژبایی سحاران هه بوو، روزه کی (سوفیانی کوری عوبه ینه ی) وه عزه ک دکر، د ناف وه عزی خوّ دا هنده ک حه دیس خواندن، گافا شافعی گوه ل وان حه دیسان بووی ژ ترسین خودی دا دلگرتی بوو و که فت، هنده کان گوته سوفیانی: موحه مه دی کوری ئدریسی مر، وی گوت: ئه گهر ئه و مر، مه عنا باشترینی خهلکی قی ده مانی مر!

ئەقە گۆتنا وى بوو بۆ ئێک ژ طەلەبێن وى، ڤێجا بزانن (تەواضعا) وى بۆ حەقىيىن چەندا مەزن بوو.

بەرەۋانىيا وڭ ژ مەنھەجگ سوننەتگ:

د گهل کورتیبا ژبین ئیمامی -کو پینجی وچار سال بوون- خودی بهرهکه ته کا مهزن هاڤیتبوو علمی وی، ئه علمی بهری ههر تشته کی قیانا مه نهه جی کیتابی وسوننه تی ل دویث تیگههشتنا (سهله فین) ئوممه تی د دلی وی دا چاندی، وخزمه تکرنا د ڤی ریدکی دا ل بهر وی شرین کری.. (ته عصص وبا) وی بو حهقییی بوو، و ژبلی خودی وییغه مبهری وی، وی (عصمه ت) نه ددا بیر وبوچوونین

چو کهسان، ووی ژی وه کی ئیمامی مهزن ئهبوو حهنیفهی ومالکی ههردهم بهری هه گافتان خو ددا سوننه تی وئه و ژ (ته عه صصوبا کوره) ومهزهه بییه تا به رته نگ ددانه پاش، ودگوتی: چی گافتا هه وه تشته ک دکتیبین من دا دیت وه کی سوننه تا پیغه مبه ری -سلاف لی بن - نهبت، هوین گوتنا من بهیلن و ل دویف سوننه تی هه پن.

و ژ وان مهزنه گۆتنێن ئيمامى يێن د جهرگێ ڕوٚژان دا هاتينه چاندن ئهوه دهمێ دبێژت: چى گوٚتنا ئهز بێژم وئهو وهكى گوٚتنا پێغهمبهرى -سلاڤ لێ بن- نهبت، يا دورست گوٚتنا پێغهمبهرييه -سلاڤ لێ بن-، وهوين گوٚتنا من ل ديوارى بدهن!

و ژ ئیمامی دئیته قهگوهاستن، کو روزهکی مروقهکی گوتی: ئهری تو کاری ب فلان حهدیسی دکهی؟ ئیمامی گوتی: چی گافا حهدیسهکا دورست من ژ پیخهمبهری -سلاف لی بن- قهگوهاست ومن کار پی نهکر هوین ههمی شاهد بن کو ئهو هنگی عمقلی من نهمایه.

وجاره کا دی مروّقه ک هاته نک پسیارا مهسه له کن ژی کر، ئیمامی حه دیسه ک بوّ وی قه گیّرا وگوّتی: پیغه مبه ر -سلاف لی بن- هوّ دبیّرت.. وی مروّقی گوّت: باشه، وتو چ دبیّری؟ ئیمامی شافعی ب عیّجزی قه لیّ حهیتاند وگوّتی: ئهری تو چ هزر دکهی، یا ژ ته قه نهزی ل که نیسی وزناره کا د پشتا من؟ ئهزی دبیّرمه ته پیغه مبه ر -سلاف لی بن- هوّ دبیّرت، تو یی دبیّرییه من: ره ئیا ته چیه؟ مه عنا ئیمامی شافعی ل وی هزری بوویه کو ئه و که سی گوّتنا خوّ بینته ریّزا گوّتنا پیغه مبه ری وی ژی ره ئیه که هه بت ئه و پیغه مبه ری وی ری ره ئیه که هه بت ئه وی چو پشک وبار د ئیسلامی نینن، وفه رقا وی وزننار پهریّسان نابت.

ئەقە ھندەكا كيم بوو ژ گەلەكىيا شافعى، چپكەكا بچويك بوو ژ دەريايا وى يا بەرفرەھ، وشافعى ئەقە بوو لەو (ئەييووبى كورى سووەيدى) دگۆت: من باوەر نەدكر ھيشتا ئەزى ساخ ئەز دى ئىكى وەكى شافعى بىنم!

ئەو چيايى رەشەبايى نەھژاندى ئەحمەدى كورى حەنبەلى

ل بهر دهستی بابهتی:

ئیک ژ مەزنترین گرفتارییین دكەڤنە پیکا مروّڤین خودی -ل دریژییا دیروّکا وان- ئەوە دەمی ئەو دبینن كەسەک یان كۆمەک د ناڤ پیزین ئوممەتی دا دەردكەڤت تشتەكی ژ نک خوّل دینی زیده بکهت و ب ناڤیّ دینی د ناڤ خەلکی دا بهلاڤ بکهت، ئەڤ تشتە ییّ کو د شریعهتی دا دبیّژنیّ: (بیدعه) کوژه کترین قایروّسه دکهڤته دینیّ خودانی وبیّی وی های ژ خوّ ههبت ئهو دیّ هند بینت چو دین ل نک نهمایه!

ر بهر قی ئیکی مروقین خودی ر ههمی تشتان پتر نهیاره تیبا بیدعی و بیدعه چیبان دکهن، حهتا دهره جهیه کی (ئهبوو ئدریسی خهولانی) دبیرت: ((ئهگهر ل

بهر چاڤێن من ئاگر بهرببته مزگهفتێ وئهز نهشێم ڤهمرينم ل نک من خوٚشتره ژهندێ ئهز بيدعهيهكێ ل مزگهفتێ ببينم وئهز نهشێم بگوهوٚرم)).

ونمیاره تبیا مروّقیّن خودی بو بیدعمچییان گههشتبوو وی دهره جی ئیّکی ژوان الله میشی ببا کو ئه بیدعمچییه ل کاری خو لیّقه نابت تیّکه لییا وی نهدکر، ونه دهیلا هه قالیّن وی ژی تیّکه لییا وی بکهن: روّژه کی ئیّکی گوته ئیمام ئه حمهدی: زه لامه کی ل ویّرا هه دبیّرت: (عومهری کوری عهبدلعه زیری) ژ (موعاویه یی کوری ئهبوو سوفیانی) چیّره، ئیمامی گوتی: چو جاران نه چه دیوانا وی، وخوارن و قهخوارنا ته بلا د گهل وی نهبت، خو ئهگهر ئهو نساخ ژی بوو سهرا نهده!

هنده ئهو د (حهریص) بوون ل سهر خوّدویرکرنا ژ بیدعهچییان.

وگهشترین نموونه ل سهر بیدعی وبهلاڤبوونا وی د ناڤ ئوممهتی دا بیدعهیا (موعتهزلییان) بوو، ئهوا ل سهر دهمی عهباسییان پهیدا بووی، و ب ناڤی: (بدعة خلق القرآن) هاتییه ناسین، وهند مهزن بووی کو بارا پتر ژ زانایان باوهری پی ئینای وگههشتییه وی دهره جی کو خهلیفه ژی بگههتی.. ل ڤی دهمی بیدعی سهری خوّ هلدای وچهنگی خوّ یی رهش ب سهر ئوممهتی دا گرتی ناڤی ئیمام ئهحمهدی وبهحسی بهره قانییا وی ژ عهقیدا (سهلهفی) بلند بوو حهتا ئهو ب ناسناڤی: (إمام أهل السنة والجماعة) هاتییه ناسین.

ئيمام ئەحمەد كىيە؟

- ⊕ ناڤێ وی ئهحمهده کوڕێ موحهممهدێ کوڕێ حهنبهلێ شهیبانییه، ودگوٽنێ:
 بابێ عهبدللاهي.
- ® د مهها رهبیعهلئهووه لا سالا ۱۹۲ مشهختی دا، ل باژیّری بهغدایی هاتبوو سهردنیایی، وههر ژ زاروّکینییا خوّ وی حهز ژ زانینی وزانایان دکر، ب تایبهتی زانینا حهدیسی، ل سهری دهست ب خواندنا فقهی کر ل نک گهله ک زانایان وه کی ئیمامی شافعی، پاشی دهست ب وهرگرتن و قهگوهاستنا حهدیسان کر.

- ه هژماره کا زانایین مهزن وه کی: بوخاری وموسلمی حهدیس ژی وهرگرتن، وهنده ک سهیدایین وی ب خو پشتی هنگی د حهدیسی دا بوونه طهلهبین وی وه کی: شافعی وعهبدرره زاقی ووه کیعی، وده می ئیمامی شافعی ژ بهغدایی دهرکه فتی وچوویه مصری دگوت: ((ئهز ژ عیراقی دهرکه فتم ومن کهسه کی وه کی ئه حمه دی چیتر وزاناتر و ب تهقواتر لی نههیلایه))، و (ئسحاقی کوری رهوه یهی) دبیژت: ((ئهحمه د ده لیل بوو د نا قبه را خودی و به نییان دا ل سهر عهردی)).
- © کتیبا وی (المسند) باشترین نیشانه ل سهر زیرهکییا وی، ژ ناڤبهرا حهفت سهد وپینجی هزار حهدیسین کو وی قهگوهاستین، چل هزار حهدیس ب تنی وی هلبژارتن و د قی کتیبا خو دا ئینان و د (سهنهدا) سی سهد حهدیسان ژ قان حهدیسان دا ب تنی سی (راوی) د ناڤبهرا وی وپیغهمبهری دا -سلاڤ لی بن- ههنه.
- « د زانینا فقهی ژی دا خودان مهزههبه کی تایبه ته، وئه و دئیته هژمارتن ئیک ژ زانایین (موجته هد)، وزانا دبیژن: د ناڤبه را هه می مهزههبان دا مهزههبی وی ژ ههمییان پتریکی سوننه تیه.

بهغدایی وه کی جهنازی وی نههاتینه قهشارتن، ب دههان هزار مروّف ئاماده بوون، وماله ک نهما خهم نه کهفتییی.

موعتهزلي وبيدعهيا (خلق القرآن):

ئیکهمین کهس ئه شیدعه د ناف ئوممه تی دا پهیدا کری (جهعدی کوری درههمی) بوو، ئهوی سهرا فی کاری خراب ل سهر ده می ئهمه وییان هاتییه کوشتن، وهمر چهنده ئه و هاته کوشتن ژی به لی فتنه ب مرنا وی ب دویماهی نههات؛ چونکی پشتی وی شاگرده یی وی (جههمی کوری صهفوانی) ب ده وری وی یی خراب رابوو حه تا ئه و ژی ل سالا (۱۲۸) هاتییه کوشتن، و پشتی وی (بشری مهریسی) ئه وی قنیات جوهی ئالایی قی بیدعی هلگرت، ونیزیکی چل سالان خه بات بو کرد.

دەمى (هاروون ئەلرەشىد) بوويە خەلىفە بريارا كوشتنا (بشرى) دا، ورى نەدا وى وهەڤالىن وى كو ڤى بىدعى بەلاڤ بكەن، وهندى (هاروون) يى ساخ ئالايى سوننەتى يى بلند بوو وموعتەزلىيان د خۆ را نەددىت بىنە مەيدانى، وسەرى وان (بشرى مەرىسى) خۆ ڤەشارت بوو، و ژ ڤى جهى درەڤى جهى هە حەتا هاروون مرى، پشتى (مەئموون) بوويە خەلىفە بريار دا فەلسەفا يۆنانى بىتە وەرگىران، ودەمى موعتەزلىيان دىتى مەئموون گەلەك حەز ژ فىلسىفنى وجەدەلى دكەت، خۆ گەھاندى وئەو ژى وەكى خۆ د سەردا بر وكرە ئىكى ژ هلگرىن ئالايى بىدعەيا (خلق القرآن).

دەمى دەولەت بوويە پشتەۋانا موعتەزلىيان وان سەربەست بىدعەيا خۆ بەلاڭ كر، وزۆرى ل خەلكى كر كو بىنە سەر بىر وباوەرىن وان.. مىئىموون مر، وبەرى بمرت شىرەت ل برايى خۆ (موعتەصمى) كر كو ئەو ژى ل سەر رىبازا وى بىچت، وى بىرت شىرەت ل برايى خۆ (موعتەصمى) كر كو ئەو ژى ل سەر رىبازا وى بىچت، وى بىيا مەئموونى كر وبريار دا ھەر زانايەكى پشتەۋانىيا ۋى بىدعى نەكەت بىتە گرتن وئىشاندن.. وفتنه يا بەردەوام بوو حسەتا مسوعتەصم ژى مىرى، وكورى وى (واثق) بوويە خەلىفە، خەلىفى نوى ژ بابى خۆ ومامى خۆ يى جودا نەبوو وى ژى رىكا وان گرت وپشتەۋانىيا موعتەزلىيان كر حەتا مىرى، پشتى وى (موتەوەككل)

بوو خەلىفە، وموتەوەككلى بريار دا ئەڭ بىدعە بىتە راكرن وجارەكا دى مەزھەبىت حەدىسى بىتە گۆتن وبەلاڭكرن، ژ بەر قى چەندى ھاتە گۆتن: ((خەلىفە سىنە: ئەبوو بەكر ل دەمى (رددى)، وعومەرى كورى عەبدلعەزىزى بۆ قەگەراندنا حەقى ھەۋاران، وموتەوەككل بۆ بلندكرنا سوننەتى)). ھەر ژ سالا (۲۱۸) وحەتا سالا (۲۳٤) بازارا قى بىدعەيى د ناڭ ئوممەتى دا يا گەرم بوو، وگرفتارى ل سەر زانايان يا دژوار بوو؛ چونكى دەستەلاتدارىيى خۆ دابوو د گەل گازىكەرىن قى بىدعەيى..

هَيْقَيْنَيْ بيدعهيا (خلق القرآن)يُّ:

رەنگە گەلەک ژ خواندەڤانان نوكە ڤێ پسيارێ د گەل خۆ دكەن: ئەرێ مەسەلا (خلق القرآن)ێ چيە؟ وهێڤێنێ ڤێ بيدعهيێ ژ چ هاتييه؟

بۆ بەرسف دى بېزين: د عەقىدەيا ئىسلامى يا دورست دا، ئەوا پېغەمبەر - سلاف لى بن- وصەحابىيىن وى ل سەر چووين، ھندى ئاخفتنه، ئەوا ب عەرەبى دېيزنى: (كلام)، ئىك ر سالۆخەتىن خودىيه، وئەف سالۆخەتىن خودى دى -وەكى ھەر سالۆخەتەكى وى يى دى - سالۆخەتەكى (ئەزەلى) و (ئەبەدى)يە، يەعنى: ھەر ھەبوويە وھەر دى ھەبت چو بەراھى ودويماھى بۆ نىنن، وقورئانا پيرۆز ئەوا ب رىكا جبرىلى بۆ موحەممەدى -سلاف لى بن- ھاتى ب راستى ودورستى گۆتنا خودىيە، ر وى دەست پى كريپه وبۆ وى دزۋرت. ئەۋە ئەو عەقىدە بوو يا موسلمانان باوەرى پى دئىنا، دەمى (جەعدى كورى درھەمى) ھاتى وپشتى گۆتنەكا فەلسەفى يا دوير ودرېر گەھشتە وى باوەرى كو ھندى ئاخفتنە نە ر سالۆخەتىن خودىيە، وگۆت: پاككرن و (تەنزىما) خودى ھندى دخوازت ئەم بېزىن: خودى نائاخقت!

ودەمى پسيار ژى ھاتىيە كرن: پا ئەڭ قورئانا ئەم دخوينين چيه؟

وى گۆت: ئەقە گۆتنەكا چێكرىيە (يا مەخلووقە) خودى ئەو يا كرىيە د لەشى چێكرىيەكى دا -كو جبرىلە- وبۆ پێغەمبەرى خۆ يا ھنارتى، وئەو نە ژ سالۆخەتێن خودى يێن ئەزەلىيە.

ئەۋە -وگەلەك ب كورتى!- گۆتنا جەعدى ودويكەفتىيىن وى بوو ژ دەستەكا موعتەزلىيان.. وگاڤا وان ئەڭ گۆتنا خۆ ئاشكەرا كرى زانايىن ئوممەتى يىن ژینهاتى گۆتنا وان هژمارتن ئینک ژ بیدعەيین (عەقائدى) و ب رەنگەكى جوان ورىنك وپینک خەلەتىيا بۆچۈونا وان ئاشكەرا كر، وراگەهاند كو ھەر كەسەكى باوەريىي ب ڤى بۆچۈونى بىنت دى ژ بىدعەچىيان ئىتە ھژمارتن..

هندی ئه بیدعه د چارچوو قهیتی قه کولین و دان و ستاندنین زانایان دا ئه و مهسه له کا (علمی) بوو، وچو کاری خو د (شارعی) دا -وه کی دبیترن- نه دکر، همر لایه کی ده لیلین خو دئینان و به په قانی ژ بوچوونا خو دکر، و ئوممه تی هه مییتی وه سا به به به خو ددا موعته زلیبان کو ده سته که کا بیدعه چی و سه پر داچووینه، به لی هنگی گرفتاری دژوار بوو و فتنه که فته (شارعی) ده می موعته زلی شیاین خو بگه هیننه سه بری حوکمی و ده سه لا تدارییتی کو خه لیفه بوو، ووی وه ساتی بگه هینن کو ئه و به قی بیدعه یا خو یی به په قانییتی ژ عه قیده یا ئیسلامی دکه ن. خه لیفه ب گوتنین و ان ها ته خاپاندن و پشته قانییا بوچوونا و ان کر، وه کی به به ی نوکه ژی مه گوتی: هندی (ها روون ئه لره شید) یی ساخ موعته زلیبان د خو را نه ددیت گوتنا خو ئاشکه را به لا که که ن؛ چونکی ها روون - نه وی ده رس ل نک زانایین مه زن وه کی ئیمام مالکی خواندین ل سه رعه قیده یه که کوری وی (مه نموونی)، خواندین ل سه رعه قیده یه که کوری وی (مه نموونی)، پاشی (واثقی) ژی پشته قانییا بیدعه یا موعته زلیبان کر، هنگی گرفتارییی ده ست پی کر، و فتنه ل سه رزانایین سوننی دژوار بوو.. و هه و هنده دویماهی هه ریا حه قیبی بوو به لی قی حه قیبی حمه تا شیای خو پاگرت چه نه دوره به دی که به وی که به به ی که به به به دون و به کی خویک نه به به ون.

ئيمام ئەحمەد بەانبەرڭ پيلى:

(محنه) هات. ووه کی ههر جاره کا ئهو دئیّت ئاگره کیّ بوّش د گهل خوّ ئینا، راسته ئاگر سوّتنیّ د گهل خوّ دئینت، ته و وهشکی پیّکقه دسوژیت، بهلی ژ بیر نهکهن ژی کو زیّری عهسلی پشتی ب ئاگری دئیّته جه رباندن ژ نوی دئیّته ناسین، ل

بهرفرههییی ههر کهسه که دشیّت یا وی بقیّت بیّرت، بهلی ل ته تعنگافییی خوّراگر دکیّمن، ب تنی مروّفیّن خودیّنه ملیّن خوّ دده نه بهر باریّن گران وبهرانبهرییا پیّلیّن دروار دکهن؛ چونکی ئهون ب دورستی ههست ب بهریسیارییی دکهن..

دەمى تەنگاڤى زىدە شدىاى، وكىر گەھشتىيە ھەستى -وەكى دېنىژن- ئىسحاقى مامى ئىمام ئەحمەدى ھاتە نك وى ل گرتىخانەيى، ھەر وەكى وى دڤيا پىچەكى ئىمامى سست بكەت دا ئەو رەحمى پى بېيەن، داخواز ژى كىر كو ئەو ژى وەكى گەلەك زانايىن دى خۆ بى دەنگ بكەت حەتا پىل دېزرت، ما بۆچى ئەو ب تنى دى لىمىدانى بت، ئىمامى گۆتى: ((ئەي مامى من! ئەگەر مرۆڤى زانا راستىيى ئەنىرت ويى نەزان ۋى نزانت، باشە راستى كەنگى دى دىر بت)).

خهما وی نهو نهبوو بیته گرتن، یان حهتا کوشتن ژی؛ چونکی ههر دی روزژهکی مرت، خهما وی نهوه نوممهت وه لی بیت کهسهکی زانا د ناف دا نهمینت راستییی بیژت، ونهزان ب خو نزانت، قیجا هنگی راستی د بهر پییان بچت.. بیژنه من: نهین خودی نهین کی هنده خهمی ژ راستییی دخوت؟

گافا هاتین ئیمام گرتی وبری، (ئەبوو جەعفەری ئەنباری) ب ریقه خو گەهاندی وگوتی: ((ئەڤرۆكە تو بو خەلكی سەری، بەری هەمییان یی ل ته، ئەز ب خودی كەمه ئەگەر ته ژی وەكی وان گۆت خەلك هەمی دی وەكی وان بیژن، بلا ته باوەری ب خودی هەبت، گوهی خو نەده وان وبزانه ئەگەر تو ب دەستین مەئموونی نەئییه كوشتن ژی هەر رۆژەكی دی مری..)) چاڤین ئیمامی تژی روندک بوون، وگوت: ((یا خودی حەز بكەت ئەو دی چی بت)).. ئەها ب قی رەنگی مروقین خودی خاترا خو ژیک دخوازن دەمی بو كۆچكین زورداران دئینه برن: نه وه بت لیقه ببی، ئەگەر ئەو تە نەكوژن ژی تو ھەر دی مری! نه عەدەتی وانه ئەو ل قان دەمان بیژنه ئیک ودو: ته ئیمانەت خو چو ل ته نەئیت.. نه، ئەو دبیژنه ئیک ودو: ته ئیمانەت حەقی، ژ ترسین كوشتنی دا وی د بەر پییان قه نەدەی. ئـه حـمـهد! بزانه تو حەقی، ژ ترسین كوشتنی دا وی د بەر پییان قه نەدەی. ئـه مـمـهد! بزانه تو بى تنی بەرانبەر پیلی یی راوەستای، ئەقە تو ھاتییه برن، دویر نینه ئەو گەفین

کوشتنی ل ته بکهن، دویر نینه ته بکوژن ژی، بهلی قهیدی ناکهت، لیقه نهبه، ئهگهر ئهو سهرا حهقییی ته بهلاویسن ژی، لهشی ته پارچه پارچه بکهن دی مری، وئهگهر تو ل مالا خو یی روینشتی ژی بی ههر دی مری، ئهنجام ئیکه.. قیجا ما بوچی تو ئیکا هند ناکهی سوباهی دهمی ته بو دیوانا خودی گازی دکهن بیرژن: کانی ئهو ئهحمهدی د دنیایی دا رحا خو گوری دینی کری؟

وئيمام هاته گرتن وبهري وي بۆ كۆچكا مەئموونى هاتەدان ..

ئيمام ئەحمەد ومەئموونى عەبباسى:

نوکه سال سالا ۲۱۸ مشهختییه، خهلیفی دهوله تا عهبباسییان - نهوا حوکمی ل جیهانا موسلمانان دکه ت- مهنموونی کوری هاروونییه، نهوی موعتهزلی شیاین وی ب لایی بیدعه یا خو قه بکیشن. مهنموون ژ پایتهختی یی دهرکهفتی و ب لایی شامی قه یی چووی..

مهنموونی پشتی باوهری ب بۆچوونا موعتهزلییان ئینای کو قورئان تشتهکی مهخلووقه وئاخفتن نه صفهتهکی خودی یی ئهزهلییه، وی بریار دا ئه هزره د ناث ئوممهتی دا بیته بنهجهکرن، وچونکی زانایین سوننی مهزنترین ئاستهنگ بوون د ریکا قی مرادا وی دا، وی دو پیگاث هاقیتن:

یا ئیکی: وی ژ والی وزهلامین دهوله تا خو خواست ئه و وان زانایان دهسنیشان بکهن یین باوه ری ب بیدعه یا موعته زلیبان نهئینای، وئیک ئیکه بو نک والی بینه داخوازکرن وژی بیته خواستن کو ئه و تاگیرییا حزبا موعته زلیبان بکهن، ئهگه رنه.. دقینت چو کارین رهسمی وحوک وومی د دهوله تی دا نه میننه د دهستان دا، خو شاهده ییا وان ژی دقین قازی قه بویل نه که ت، وهه چیبی هات و ب ده قی خو گوت: قورئان یا مه خلووقه هه می حمق وحقو وقین وی دی بو ئینه زقراندن.

یا دووی: ههر زانایه کی پیّگیرییی ب فهرمانا خهلیفه ی نه که تر راتب دی ژی ئیته برین وچی نابت ئهو دهرسان بیّژت یان فهتوایه کی بده ت.

قان ههردو پیکافان دهمه کی قه کیشا.. هژماره کا نه یا کیم ژ زانایان -چ ژ ترسان دا چ ژ تهمه عییا دنیایی - تاگیرییا بوچوونا خهلیفه می کر، یان ههر چ نهبت خو بی ده نگ کر؛ دا عامی هزر بکهن ئه و ژی تاگیرین خهلیفه ینه، وهنده ک ژی ئاشکه را دژی بوچوونا خهلیفه می مان، و د ناف خهلکی دا بوچوونا بیدعه چییین موعته زلییان رسوا دکر، له و موعته زلییان خهلیفی خو پالدا کو پیکافه کا دی بهافیژت.. بریار هاته دان: هه چییی گوهدارییا خهلیفه ی نه که ت دی ئیته گرتن.

قی پیکاقی ژی هنده ک لینه کرن، و کته کا کیمتر ما.. (ئهبوو یه عقووبی بین خو بوه یطی بروه یطی) -شاگرده یی ئیمامی شافعی - ئیک ژ وان زانایین کیم برو یین خو راگرتین و گهفین خهلیفه ی کار لی نه کری، له و بریار هاته دان ئه و بیته گرتن، دبیرژن ده می دبوو نی شرقییا ئه ینییی و بانگ دها ته دان ئه و دا رابت کاری خو که و و و بیت به رده ری زیندانی، ده رگه شان دا بیژتی: دی چ که ی؟ ئه و دا بیژت: دی د گازییا خودی چم.. ئه و دا بیژتی: بز ش چهی خو، ئینا ئه و دا ده سین خو سه رئه شراز که ت و بیژت: ((یا ره بیی تو دزانی ئه ز د گازییا ته ها تم و و ان نه هیلا)).. ئه بو و یه عقو و ما د زیندانی دا حمتا ل سالا ۲۳۱ مری.

دەمى خەلىفەى دىتى ھندەک كەس ھەنە گرتن ژى كارى لى ناكەت بريار دا ھەچىيى باوەرىيى ب بۆچوونا موعتەزلىيان نەئىنت بىتە كوشتن.. وەكى مە گۆتى: ل سالا ۲۱۸ مەئموون ل شامى بوو، لەو وى كاغەزەك بۆ والىيى خۆ ل بەغدايى ھنارت تىدا دەستويرى دايى كو ھەر كەسەكى وەكى موعتەزلىيان نەبىتىت سەرى وى بىتە لىدان!

کاغهزا خهلیفهی گههشته والییی بهغدا (ئیسحاقی کوری ئیبراهیمی) ئهو رابوو زانایین باژیری ههمی کومکرن وئیک ئیکه پسیار ژی کر کانی قورئان یا مهخلووقه یان نه؟ پشتی کو کاغهزا خهلیفهی بو وان خواندی کو ههچییی نهبیژت قورئان یا مهخلووقه دقیت بیته کوشتن.

د ناڤ زانایین بهغدایی دا ب تنی چار کهسان ب ئاشکهرایی نه پازیبوونا خو دیارکر وگوت: ئه گوتنه ده رکه فتنه ژ عه قیدا ئیسلامی وبیدعه یه کا خهله ته و مه باوه ری پی نینه، وئه و هه ر چار زانا ئه قه بوون: ئه حمه دی کوری حه نبه لی، موحه مه دی کوری نووحی، عوبه یدوللاهی قه واریری، وحهسه ن ئه لسه ججاده، ئینا والی بریار دا ئه و بینه زنجیرکرن وبه ری وان بو زیندانی بیته دان.

سی پوژان همر پوژ والی جاره کی نمو داخواز دکرنه دیوانا خو و ده لیقه ددایت دا نمو ل گوتنا خو لیقه ببن، نمه کمر نه، نمو دی وان فپیکه ته شامی ل نک خهلیفهی و ژ کوشتنی پیقه تر چوددی نینه.. ل پوژا ئیکی حمسهن نمالسه ججاده لیقه بوو، یان و شهر دو نمو لیقه بوو، پوژا دووی عوبه یدوللاهی قمواریری ژی چاف ل حمسهنی کر وده لیلی همر دووان نمه نایمته بوو ایلا مَن أُحْرِه وَقلَبُهُ مُطْمَبِن ال حمسهنی کر وده لیلی همر دووان نمه نایمته بوو ایلا مَن أُحْرِه وَقلَبُهُ مُطْمَبِن الله عند و همدو و ایلا مَن ایمان کوری نمودی نمودی میان موحه ممدی کوری نمودی نمودی و نمود و نجیرکرن و هنار تنه شامی ل نک خهلیفهی. به پیقه (نمهو جمعفه دی نمه الی نمو همدی و نمو گوتی یا مه به دی نوکه قه گیرای.

بهری ئیمام ئه حمه د و هه قالی وی بگه هنه باژیّری (طهرسووسیّ) ل شامیّ جهی مهئموون لیّ، جابا مرنا مهئموونی گه هشته وان، له و قاصدان ئه و هه دو و ژوپاندنه به غدا و ب ریّقه موحه مه دی کوری نووحی ژی مر وئیمام ئه حمه دی نقیّر ل سهر کر.. و پشتی ئیمام هاتییه زقراندن بو به غدا خه لکی هزرکر ب مرنا مهئموونی مهسه له ب دویماهی و سوح به تا (خلق القرآن) ئیّدی نائیته کرن، به لی و هسا چی نه بوو؛ چونکی خه لیفی نوی ژی کو موعته صم بوو باوه ری ب وی هزری هه بوو یا برایی وی مهئموون ل سه ر چووی..

ئيمام ئەحمەد وموعتەصمى عەبباسى:

موعتهصمی گوه ل سوحبه تا ئیمام ئه حمه دی د گهل مه نموونی بووبوو، ومه نموونی به ری بمرت شیره ت ل موعته صمی کربوو کو ده ث ژ سوحبه تا (خلق

القرآن)يّ بهر نهدهت، لهو پشتى ئهو بوويه خهليفه ئيّكسهر وى بريار دا ئيمام ئهحمهد بيّته گرتن..

قی جاری همیقا رهمهزانی بوو.. ئیمام یی ب روّژی بوو، ئیّلچییین خهلیفهی هاتن دهست وپییین وی زنجیرکرن و د گهل خوّ بر، (ئهحمهدی کوری فهرهجی) دبیّژت: روّژه کی ئهز ل بازاری یی روینشتی بووم، من هند دیت خهلکی ههمییی دهرگههیّن دکانیّن خوّ گرتن وشیریّن خوّ هلگرتن وچوون، من پسیار کر: خیّر بت ئهقه چ قهومییه؟ هنده کان گوّته من: ئیمام ئهحمه هاته گرتن، بر دا پسیارا قورئانی ژی بکهن.

ئیمام بر.. وبهری ل دیوانا موعتهصمی ئاماده بکهن، چهند روّژهکان هیّلا د ئاخویرا دهواران قه، بهلی د ئاخویرا دهواران قه! گوّتن: بهلکی لیّقه ببت.. ل ههیقا رهمهزانی، ل پایتهختا دهولهتا ئیسلامی، و ب ناقی بهره شانییا ژ ئیسلامی، ئهحمهد ئهوی پتر ژ حهفت سهد وپیّنجی هزار حهدیسان ژبهر، د ئاخویرا دهواران قه، ب دهستین بیدعهچییان هاته گرتن.. ولیّقه نهبوو!

پشتی چهند روّژه کان ئه و بوّ گرتیخانه یا باژیّری هاته قهگوهاستن، هنگی مامیّ وی ئیسحاق چوو نک، ووی ئه و گوتیّ یا مه بهری نوکه قهگوهاستی: ((ئهی مامیّ من! ئهگه ر مروّقیّ زانا راستییی نهبیّرت وییّ نهزان ب خوّ نزانت، باشه چاوا راستی دیّ بوّ خهلکی دیار بت.. گرتن بوّ من نهخهمه، ل به ر من وه کی ئیکه ئه زل مالا خوّ بمرم یان ل قیریّ، ئهگه ر ئه و من ب شیری بکوژن چو نینه، بهلیّ ئه زدترسم ئه هند من عهزاب بده ن ئه زخوّ ل به ر نهگرم ولیّقه ببم))، دبیّژن: دزیکه ره کی دهمیّ گوه ل قیّ گوتنا ئیمامی بووی گوتیّ: ئهی ئیمام ته خهم پی نهبت، عهزابدان ژی چونینه، خوّ ل به ر هه ردو قامچیییّن ئیکیّ بگره یا سیبیّ ته های ژی نابت!

ل ههڤدهی رهمهزانی ئیمام ژ گرتیخانهیی بوّ مالا والی هاته قهگوهاستن، سیّ روّژان ئهو زنجیرکری ل دیوانا والی هاته ئامادهکرن ووالی گوّتی: بهس جارهکی بیّژه قورئان یا مهخلووقه ئهم دی ته بهردهین، وی ب یا وان نهکر، ل روّژا چاری خهلیفهی

ژ والی خواست ئهو ئیمامی فریّکهته نک وی، والی گوته ئیمامی: ئهز ب خودی کهمه قی جاری رحا تهیه وچو ددی نه، خهلیفهی سویندا خواری ته ب شیری نهکوژت، وئهگهر تو لیّقه نهبی ئهو ب قامچییان دی ته ئاخیّقت، ودی ته هاقیّته د عهرده کی قه تو روّژی لیّ نهبینی.. قان گهفان ژی ئیمام نهترساند ئینا ئهو بو کرچکا موعتهصمی هاته هنارتن.

ل كـوْچكا موعتهصمي:

سپیدی دیوانا خهلیفهی یا تثری بوو، ئیمام ئهحمه ئینا ژور هیشتا یی زنجیرکری بوو، پشتی سلاف کری، خهلیفهی گوتی: خو نیزیکی من بکه، پشتی چهند گوتنه ک د نافیه را ههر دووان دا هاتینه کرن، خهلیفه ی گوتی: تو چ دبیژی بو قورئانی؟ ئیمامی گوت: ئهز وی دبیژم یا خودی وپیغهمبه ری -سلاف لی بن- گوتی، قورئان گوتنا خودیده ونه یا مهخلووقه.. خهلیفهی د خو را نه دیت د گهل دریژ بکهت، ئینا گوته هه فالین خو ژ سهر وگرگرین موعته زلییان: د گهل باخفن. حهتا نیزیکی روژئافایی دان وستاندنا وان فه کیشا وئه و ههمی پیکفه نهشیان ب ریکا علمی به رانبه رئیمام ئه حمه دی راوه ستن.

بهری دیوان قه په قت موعته صمی ئیمام و زه لامه کن دی قه ده رکرن و د گوهی ئیمامی دا گرت: فلان که سی تو دناسی؟ ئه و سهیدایی من بوو، چونکی وی گوهی خو نه دا من، من بریار دا ئه و ل عه دی بیته پاخشاندن و پییان قه بچنه سه رپشتی! زه لامی دی گرت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئه زئه حمه دی دناسم پروژه کا ب تنی ژی وی دو ژمناتی و بی نه مربیا ته نه کرییه، و ئه و یی ل مالا خو که سی چو نه خوشی ژی نه دی تیند. موعته صمی گوت: ئه زدانم ئه و مروقه کی زانا و تیگه هشتیه، و من گه له کی پی خوشه ئیکی و ه کی وی د گه ل مین بت، به س د قبی تشتی دا ئه و گوهدارییا مین بکه ت ئه زب خوب ده ستی خو دی وی قه که م، و ئه زب خوب هه قالین خو قه دی چمه نک وی . و خه لیفه ل ئیمامی زقری و گوتی: ئه ی و طه ما می نه ما که تا که دی به شامی زقری و گوت نه که دی به مندی خه لیفه ل ئیمامی زقری و گوتی: ئه ی

ئەحمەد توچ دېيىرى؟ ئىمامى گۆت: تشتەكى ژكىتابا خودى يان سوننەتا پىغەمبەرى -سلاڤ لىخ بن- ل سەر بۆچۈونا خۆ بىنن ئەز دى گوھىخ خۆ دەمە ھەوە.

ل روّرْئاڤایی بیّهنا موعتهصمی تهنگ بوو ئینا بریار دا ئیمام ئهحمه بو گرتیخانهیی بیّته زڤراندن، ل روّرُا دووی جارهکا دی ههر ب ڤی رهنگی وان خوّ د گهل ئیمامی جهرباند، دیسا چو پییّقه نههات، ل روّرُا سیبی موعتهصمی بریار دا دویماهییهکی بوّ مهسهلی بدانت:

روّژ چارشهنب بوو، بیست وچاری ههیقا رهمهزانی ژ سالا ۲۲۰ مشهختی، ئهو سی روّژ بوو ئیمام ئهحمهدی چو نهخواری، ب روّژی یی ب روّژی بوو، و ب شهقی لی مالا والییی بهغدایی یی گرتی بوو، ئیمامی زادی وی نهدخوار چونکی دترسییا یی حهلال نهبت! ل روّژا سییی دیوانا موعتهصمی یا گریّدای بوو، خهلیفهی هنارته ب دویث ئیمامی را، بهری خهلکی ههمییی لی بوو کانی سوحبهت دی ل سهر چ راوهستت. ئیمام ئهحمهد دبیژت: ((گاڤا وان ئهز بریمه نک موعتهصمی، وان ئهز روهستت. ئیمام ئهحمهد دبیژت: ((گاڤا وان ئهز بریمه نک موعتهصمی، وان ئهز لد جههکی را برمه جههکی دی، وههچی جهی وان ئهز بریمه من ددیت یی تژی لهشکهر بوو وشیرین وان د دهستان دا بوون، ئهز ب روّزکهفتم، موعتهصمی گوته ههقالین خوّ: د گهل باخقن، پشتی ئاخفتنا مه دریّژ بووی وئهو نهشیاین من لیتهکهن، جارهکا دی موعتهصمی ئهز قهدهرکرم وگوته من: کانی چاوا دلی من ب کوری من قهیه، وهسا دلی من یی ب ته ژی قه گوهی خوّ بده من، من گوتی: ئهی (أمیر المؤمنین) تشته کی ژ کیتابا خودی یان سوننه تا پیغهمهمری -سلاڤ لی بن-

ل قیری عمقل د سمری موعتهصمی نهما، لهو ل جمللادان خوری: وهرنی ب دهستان قه بهلاویسن. ئهو هاتن دهستین وی کنفکرن وهند شداندن حمتا نیزیک بوو دهستین وی ژگمه بچن، پاشی وان ئمو ب دهستان هلاویست حمتا پتر ژ بهوسته کی ئمو ژعمردی بلند کری. کوری وی صالح دبیژت: حمتا بابی من مری ژی

-یهعنی حهتا بیست وئینک سالان پشتی هنگی- ئهوی ههر نهخوّشییا خوّ ژ دهستین خوّ ددیت ژبهر هنگی دهمی وان ئهو ب دهستان هلاویستی.

پاشی موعتهصمی بریار دا ههر زهبانییه کن وی بیّت ودو قامچییان بدانته ئیمامی، حهتا ئهو ل گوتنا خو لیّقه ببت، یان ژی ب قوتانی بمرت. ئهو ل دویث ئیّک هاتن و ب کاری خو رابوون، قامچییا ئیّکی ئیمامی گوت: (بسم الله)، یا دووی گوت: (لا حول ولا قوه إلا بالله)، یا سییی گوت: (قورئان ئاخفتنا خودییه ونه یا مهخلووقه) ویا چاری گوت: (لن یصیبنا إلا ما کتب الله لنا).. و ب ثی رهنگی ئیمام ما، وههر جار موعته صم پتر دقه هری و ل جهللادی دخوری: دهستین وی باش بشدینن.

پشتی دهلیقهیه کی موعته صم ژسه رکورسیکا خو رابوو و ب نک ئیمامی قه چوو وگوتی: تیچوون بو ته بت، ما دی خو کوژی؟! لیقه ببه ئه زب خو دی ته قه کهم وبه رده م، ئیمامی گوهدارییا وی نه کر، هنده کان گازی کر: ئهی (أمیر المؤمنین) وی بکوژه وخوینا د ستویی من دا! موعته صم زقری سه رجهی خو وفه رمان ل جه للادان کر کو ده ست ب کاری خو بکه نه قه، دو سی جاران موعته صمی وی خو شی خواست ئه و لیقه ببت، به لی ئه و لیقه نه بوو، له و موعته صمی گوته جه للادین خو: کی ژهه وه دی ئه حمه دی بو من کوژت؟ ئیکی گوت: ئه ز، وی گوتی: ب چه ند قامچییان؟ وی گوت: ب پازده بیسته کان! موعته صمی گوتی: ده ست پی بکه خودی دستین ته بشکینت!

ئه ش جهللادی دل ئاسن ب نک ئیمامی قه چوو وچهند قامچییه ک دانانی، ده می وان ئیمام ددا بهر قامچییان ههر بین بینه ئیمامی سهری خو بلند دکر وهیدی دوعا دکرن.. پشتی هنگی هنده کان پسیار ژی کر: ئهو هنگی ته چ دوعا دکرن؟ وی گوت: ترسا من ئهو بوو جلکین من د بهر من دا بقه تیین وئه زبی ستاره ببم، قیجا من دوعا ژ خودی دکرن کو ئه گهر ئه زل سهر حه قییی بم ئهو من بی ستاره نه که ته من دوعا ژ خودی دکرن کو ئه گهر ئه زل سهر حه قییی بم ئه و من بی ستاره نه که ته داد که ته داد که ته دوعا ژ

دەمى جەلىلادى دەست بىلىندانا ئىمامى كرى سى چار قامچىيىەك دانانى ئىمام دلگرتى بوو، دەستىن وى قەكرن وبر ئاڭ لى كر دا ھشيار ببت، پشتى ئەو ھشيار بووى دەرمانەك بۆ وى ئىنا وگۆتى: قەخۆ ودلى خۆ راكە دا ھشين تە بىنە سەرى تە، وى گۆت: ئەز رۆژىيا خۆ ناخۆم. بوو دەمى نقيرا نيڤرۆ ئىمام بىلەشى خۆ يى بريندار قە رابوو ونڤير كر، قازىيى موعتەصمى يارى بۆ خۆ پى كرن وگۆتى: خوين يا بىلەشى تە قە چاوا تو نقيرى دكەى؟ ئىمامى گۆتى: ما چاوا عومەرى نقير دكر وخوين را برينين وى دزا؟

ل قی دەمی خەلک تێک هاتن وتێک چوون، هەمییان شیرێن خو ڕاکرن وهاتنه بهر دەرگەهێ موعتهصمی وگوتن: یان دێ ئیمامی بهردەن یان دێ فتنهکا مهزن هلکهین.. هەڤالهکێ موعتهصمی ب ژوّر کهفت وگوت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئێک ژ دووان هلبژێره بهردانا ئهحمهدی یان فتنهکا مهزن. موعتهصم ژ گوتنا وی ترسیا لهو هنارته ب دویڤ ئیسحاقێ مامێ ئیمام ئهحمهدی ڕا وگوتێ: بهرێ خو بدێ ما نه یی ساخه ئهڤه من تهسلیمی ته کر، ههره بینژه خهلکی دا ژ بهر دەرگههی ڤهڕهڤن، دەمێ خهلکی ئیمام دیتی یی ساخه ژ نوی تهنابوون، ل بهر دەرگههی خهلکی گوته ئیمامی: ئهی ئیمام تو چ دبیٚژی؟ ب سهرهکێ بلند ودلهکێ موکم څه گوت: قورئان ئاخفتنا خودێیه ونه یا مهخلووقه.. ئینا خهلک څهڕهڨن وئهڨن

وهزیری موعتهصمی یی موعتهزلی گزته خهلیفی خوّ: ئه مروّقه فتنهه، ئهگهر تو ب من بکهی دی وی هافییه د زیندانی دا، بهلی موعتهصمی ژ ترسین خهلکی دا گوّت: نه نه.. وهسا نینه!

بهلين.. مللهت ئهگهر مللهت بت مهزن دي هزرهكي بو كهت!

پشتی بیست وههشت ههیڤان ژ گرتن ولیدانی ئیمام زڤری مالا خوّ، بیّی ژ گوتنا خوّ لیّقه ببت، ههر چهنده وان ژ ترسیّن خهلکی دا ئیمام بهردا بهلیّ وه نهبت

بیّته هزرکرن کو وان بهلا خوّ ژ وی قهکر؛ چونکی هندی ژ وان هاتی وان نهخوّشی بوّ چیّ دکر..

ل سهر دهمی واثقی:

ل سالا ۲۲۷ موعتهصم مر وکوری وی (واثق) هاته شوینی، خهلکی هزرکر فتنه خلاس، بهلی وهسا نهبوو چونکی واثق ژی مروّقه کی موعته زلی بوو، واثقی بریار دا: هندی ئهزی ساخ بم چی نابت ئه حمه دل مزگه فتی ده رسان بده تیان ده رکه فته ناف خهلکی، و ب فی چه ندی ئیمام که فته ژیر مانا ب کوته کی د مال دا (إقامه جبریه)، ووان نه دهیلا خو ئیمام بو نقیری ژی بچته مزگه فتی، دگوتن: دا نهو که سی دی وه کی خو لی نه که ت. بهلی حه قی ملکی ئه حمه دی ب تنی نینه، هنده کین دی هه بوون ب بیدعه یا موعته زلیبان نه درازی، وئیک ژوان (ئه حمه دی کوری نه صری) بوو، ئه وی گه له که جاران د ده رسین خو دا دها قیته موعته زلیبان وخه له تیبا وان بو خه لکی ئاشکه را دکر، له و واثقی بریار دا سه ری وی بیته وخه له تیبا وان بو خه لکی ئاشکه را دکر، له و واثقی بریار دا سه ری وی بیته شلاویستن، وله شی وی ل سامرا ها ته هلاویستن! ئیمام ئه حمه دی د ده رحمقا وی دا دگوت: ((خودی ره حمی ب ئه حمه دی کوری نه صری به ت، چه ند مروقه کی مه رد بوو، رحا خو پیشکیش کر!)).

(نهعیمی کوری حهممادی) ژی ئیک ژ وان زانایان بوو یین کو سهرا عهقیدا دورست ل سهر دهمی واثقی هاتینهگرتن و د گرتیخانهیی دا مرین، ههر وهسا (ئهبوو یهعقووبی بوهیطی) ئهوی بهری نوکه ژی مه بهحسی وی کری هاتبوو گرتن و د سجنی قه وی زنجیرین خو دهژاندن ودگوت: دقیت ئهز ب قان زنجیران قه بمرم؛ دا خودی بزانت کو هنده کی کهس ههبوون سهرا قی عهقیدی یین مرین.

د گەل موتەووەكلى:

پشتی واثق ژی مری و (موتهوه ککل) ل شوینا وی بوویه خهلیفه، وی بریار دا ئه بیدعه یه نهمینت، و ناخفتن ل سهر نه نیته کرن، وجاره کا دی مهزهه بین سوننه تی بیته به لا فکرن، له و وی نیمام نه حمه د به ردا و ده ستویری دایت جاره کا دی ل ده رسین

خو بزقرت ومهزهمبی سوننهتی یی دورست بو خهلکی بیثرت. وقی خهلیفهی قهدره کی زیده دا ئیمام ئهحمهدی وهنارته د دویف را؛ دا ئهو بیته نک وی وفهرمان لا قاصدی کر کو ده هزار ده رههمان ژی د گهل خو بو ئیمامی ببهت، ئیمامی ئهو پاره ژی وهرگرتن وگوته کوری خو: هه په گازی فلانی وفلانی بکه ژ نه شییین موهاجری وئه نصارییان، پشتی ئهو هاتین ئیمامی ئهو پاره هه می دانه قی وگوتی: قان ده رههمان ببهن ل سهر فه قیرین خو به لاث بکهن. کوری وی صالح دبیثرت: ژ وان ده هزار ده رههمان بابی من ده رههمه کی ب تنی دا من! وبو زانین گوره ک د پییین ئیمامی بوو کوری وی دبیثرت: ئهو پازده سال بوو ئهو گوره د پییان، وبارا پر ژی یا پنیکری بوو، گوت: ئهز چوومه نک بابی خو من دیت یی دکه ته گری، من گوتی: ته خیره؟ وی گوت: ئه دویماهییی ئهو بو من بوونه به لا!

کوری وی دبیّرت: ده می بابی من چوویه نک موته وه ککلی من گوتی: ئهز دی بیّرمه خهلیفهی بلا خانییه کی بده ته مه، بابی من گوت: هه ما تو وه بیّرییی یا من و ته ژیک خلاس! وده می نهخوّشی ژ سهر رابووی ودنیا ل به ر فره ها بووی گهله که جاران وی دگوت: ئهگهر رحا من د دهستی من دا با ئهز دا وی بهرده م.. ویا غهریب ئه و یی گرتی ودها ته جهلده دان وی وه نه دگوّت.

ب نهخوشییی هاته جهرباندن وی خو راگرت، و ب خوشییی ژی هاته جهرباندن دیسا وی خو راگرت: ﴿ إِنَّا وَجَدُنَكُ صَابِرًا نِّعْمَ ٱلْعَبْدُ إِنَّا هُوَ أَوَّابُ ﴾.

سلاف ل ئەحمەدى بن رۆژا ھاتىيە ھاڤێتن د ناڤ ئاگرى دا، ورۆژا ئەو وەكى زيرەكى زەر وصافى ژ ناڤ دەركەفتى.. وخودى پێش ئىسلامى قە باشترىن جزايى خێرى بدەتى.

بەقىيى كورى موخەللدى ئەوى علم ب كراسى خازۇكان ژ ئىمامى ئەحمەد وەرگرتى!

ل باژیــپێ بهغدا، پشتی شتلا فتنێ ب دهستێن موعتهزلییان هاتییه چاندن، پاشی ب پشتهڤانیا هنده ک خهلیفێن عهباسییان شین بووی، وروّژ بوّ روّژ بستیکا وێ رابووی، ونێزیک بووی بهری ژ خوّ بدهت، زانایه کێ خودایی سوّز دا بهر سنگێ ڤێ فتنێ بگرت، وتهحهمهولا ههر نهخشییه کێ بکهت یا کو د ڤێ رێکێ بگههتێ. ئهو زانا وه کی گهله ک ژ ههوه دزانن ئیمامێ مهزن ئهحمه دێ کورێ حهنبه لی بوو، ئهوێ پشتی هنگی ناسناڨێ (إمام أهل السنة) ل سهر هاتییه دانان. وه کی د ناڤبرا بوری دا مه ئاشکهرا کری.

ئیمامی گەلەک نەخۆشی دیتن، ھاتە جەلدەدان، پاشی بو دەمەکی دریش ھاتە گرتن، وپشتی ئەو ژ گرتیخانەیی ھاتیە بەردان ژی، بریارا دەولەتی ئەو بوو: چی نابت بو ئەحمەدی کوری حەنبەلی ل مزگەفتی روینت ودەرسین حەدیسی بیرت، وچی نابت ئەو چو فەتوایان بىدەت، وھەر كەسەكی بچت ل نىک وی بخوینت، یان یسیارەكی ژی بكەت، ئەو ب توندی دی ئیته جزادان..

ل وان روزین نه بریاره دهاته ب جهئینان، جحیّله کی حهز ر علمی کیتابی وسوننه تی دکه ت، ر وه لاته کی گهله کی دویر ر به غدا، ل روزئا قایا جیهانا ئیسلامی، ل وه لاتی نه نده لوسی، ب لایی روزهه لاتی قه هات، دا ئیکسه ر ر ده قی ئیمام نه حمه دی علمی و حه دیسان وه رگرت، ناقی وی جحیّلی (به قیی کوری موخه للدی) بوو، پشتی قویناغه کا دویر و دریز، و وه ستیانه کا مهزن، نه و گه هشته به غدا.. و پشتی

ئەو گەھشىتى ئىخكسەر وى پسىيارا بابى عەبدللاھى ئەحمەدى كورى حەنبەلى كر، كانى ئەو ل كىقەيە؟ وكەنگى دروينتە خوارى بۆ گۆتنا دەرسىخ؟

وههر ئیکی وی پسیارا ئیمامی ژی دکر، نیشانین حیبهتییی ل سهر دیدمی ئاشکهرا دبوون، وهنده که جاران ئه و دا مینن دئیک و دو فوکرن، وهنده که پسیارین غهربب ل سهر دیدمین وان ئاشکهرا دبوون، هه ر وه کی وان ب بی ده نگیا خو دگوته ئیک و دو: ئه قه چ پسیاره ئه قه دکه ت؟ پاشی ئه و دا ژی قه په قن هه ر وه کی وی پسیاره کا حمرام کری، یان ناقه کی خه طهر گوتی، حمتا جاره کی مروقه کی ب بسته یی قه گوتییی: دیاره تو نه خه لکی به غدایی؟ وی گوت: نه خیر! ئه ز مروقه کی غمریبم، ژ وه لاته کی دویر ئه زی هاتیم، من دقیت علمی بو خو ژ بابی عه بدللاهی وه رگرم. وی مروقی گوتی: باشه، ماده م وه سایه ئه ز دی سوحه تا نه حمه دی کوپی حمنه لی بو ته که م، و دی مالا وی ژی نیشا ته ده م، به لی هشیار بی که س نه زانت که س نه زانت. پاشی وی مروقی سوحه تا ئیمامی بو قه گوی ا، و مالا وی نیشا دا.

ههر چهنده قی حجیّلی ئهندهلوسی دزانی کو چوونا مالا ئیمام ئهحمهدی ل دهمه کی هوّسا، وه کی یاریکرنا ب ئاگرییه، به لی حه ژیکرنا وی بو علمی و قیانا وی بو وهرگرتنا حهدیسی ژ ئیمامی ئه و پال دا کو قی (موخاطه ری) بکه ت، وبچته به رده ری مالا ئیمامی، گاڤا دهرگه هقوتای، ئیمامی ب خو دهرگه هبو قه کر..

- كەرەم كە، تە خيرە؟

وى بەرسقا ئىمامى دا:

- ئەز كەسەكم ژوەلاتەكى دويىر يىن ھاتىم، دا داخوازا علمى بۆخۆ بكەم، وحەدىسان ژتە ريوايەت بكەم..

ئیمامی گۆتى: بەلكى تە يى گوھ لى بووى، وان چ بريارا داى، وئەز دترسم ئەو نەخشىھكى بىگەھىننە تە..

وى گۆت: ئەز د خەما نەخۆشىيا وان نىنم، چ دكەن بلا بكەن؟

ئیمام ئەحمەدى گۆتى: كورى من! بەلكى ئەو مەنعا تە ژ قى چەندى بكەن؟ (بەقى) گۆت: ئەگەر من ژ لايى تە قە دەستويرى ھەبت، ئەز دى ب رىكەكا وەسا ئىمە نك تە ئەو نەشىن مەنعا من بكەن!

ئيمامي گۆتى: وى بكه يا تو حەز بكەي..

رقرا د دویف، خهلکی جحیّله کیّ ب هنده ک کراسیّن دریای دیت، وهسا یا دیار بوو ژ سهروبه ریّ وی کو ئه و مرقه کیّ بیّ خودانه، ل سهر خیّر وخیّراتیّن خهلکی دژیت، ههر جار ل دهمه کیّ رقری دیار دبوو، و ب نک وی تاخی قه دچوو یی مالا ئیمامی لیّ، گازی دکر: خیّره کیّ د گهل من بکهن، خودی ره حمی ب ههوه بیمت، پاشی دچوو بهر دهرگه هی مالا ئیمام ئه حمه دی، ئیمامی دهرگه هی مالا ئیمام نه حمه دی، ئیمامی دهرگه هی مادو دا بیر دهری دمان، پاشی ئه و خازو ک دز قری قه و دچوو غهواره دبوو دا بیری عهردی یی داعویرای..

پشتی دەمه کی ته نگافی ژسه رئیمام ئه حمه دی رابوو، خهلیفی عهبباسی هاته گوهوّرین، وخهلیفیّ نوی کو (موته ووه کل) بوو حه زژ سوننه تی دکر، له و بریار دا دویماهییّ بوّ ویّ فتنیّ بدانت یا موعته زلییان هلکری، وئیّکه مین فه رمان دای ئه و بوو (ئعتبار) بوّ ئیمام ئه حمه دی بیّته دان قه، وحه له قا وی یا علمی دوباره ل مزگه فتا به غدا بیّته گریدان، وقه دره کیّ زیده بوّ وی بیّته گرین، و ب قی ره نگی (محنه) ژسه رئیمامی رابوو، وبیدعه چی ئه ویّن ل به رسیبه را شیری خهلیفه ی ئه زمانی خوّ وستویی خوّ دریژ کری، جاره کا دی ل به رانبه رروناهییا علمی ئیمام ل ئه حمه دی ره قین وز قرینه د کونجیّن خوّ ییّن تاری قه.. وروزه کیّ ده می ئیمام ل حمله قا علمی ل مزگه فتی یی روینشتی، خه به ره که گههشتی، پشتی ئه و ژ ده رسی خلاس بووی، وی گوته طه له بیّن خوّ سه ره دانا نساخه کی مه یا هه ی هه چییی ژ هموه د قیّت بلا د گهل من بیّت.

ل لايهكن بهغدا خانهك همبوو، وهكى ئۆتىلىن مە يىن ئەڤرۆ، مرۆڤىن بيانى ورىقنگ لىن دمان، ل مەزەلكەكى قە د قىن خانى، جحىلەكى لاواز ونساخ

همهبوو، خودانی خانی د سوحبه ا وی دا حیبه ای بووبوو، ئه شه کیه؟ وهاتییه چ؟ هنده ک جاران ب جلکین دریای وه کی وان که سین خواستنی دکه ن، ده ردکه شت، وهنده ک جاران مهزه لکا وی یا تثری کاغهز وکتیبین! وئه شه چهند روزه که ههر نهده رکه فتیه دی بیش یی نه خوشه، وپیچ پیچه وی نه خوشییا خو ژ شی نه فه مری غهریب دیت. ئی فاریه کی ده می نه و ل خانی یی روینشتی، وی حه ره که کا غهریب ل به رده ری خانی دیت، مروّث تیک هاتن وتیک چوون، هه روه کی تشته کی نه یی عده ای ل جادی چیبوو، مروّث ب له زهاته ژور، وبه ری خودانی خانی پسیاری ژی بکه ت نه و ی گوتی: ئه و ی گوتی: ئه و ی گوتی: کیه هات؟ بکه خانی هات، ژ به روی گوتی: کیه هات؟ وی گوت: کیه هات؟ وی گوت: کیه هات؟ وی گوت: بایی عه بدللاهی یی به رب خانا ته شه دئیت، دی سه را نه خوشه کی دت.

ئیمام د گهل مهوکبی خو گههشته وی مهزهلکی یا ئهو جحیّل تیقه رازای، وگافتا گههشتیه نک نهخوشی، ئیمامی گوتی: مزگینییا خیّری ل ته بت، بابی عهبدرره حمانی، دوعایا من ژ خودی ئهوه شفایی ب رزقی ته بکهت.. و تو دا بیّژی قهده رل هیفییا فی دوعایی بوو ژ بابی عهبدللاهی، پشتی هنگی ب دهمه کی کیّم بابی عهبدرره حمانی (بهقیی کوری موخللدی) رابوو سهر پییان، پشتی خودی ب بهره کهتا دوعایا ئیمامی شفا بو هنارتی، و دهمه کی دریّث پییفه نه چوو ئهو ل سهر دهستی ئیمام ئه حمه دی و زانایین دی ل به غیدا بوو ئیّک ژ مهزنترین موجته هد و زانایین ئهنده لوسی، وسهرهاتیا و هرگرتنا وی بو علمی ژ ئیمام ئه حمه دی ب کراسی خازو کان بوو ئیّک ژ مهزنترین ده رسان بو هم کهسه کی بقیّت ببته خودان علمی دا.

ویا مای بیّژین: بهقی خودانی تهفسیرهکییه، ئیمامی مهزن ئبن حهزم د دهر حهقی دا دبیّژت: د ئیسلامی دا تهفسیرهکا وهکی یا بهقی نههاتیه نقیسین. وئهو ئیّکهمین زانا بوو فقهی حهدیسی ل ئهندهلوسی بهلاقکری، لهو فهقیهیّن مهزههبی

مالکی نه یاره تیبا وی دکر، بهلن وی دگوته وان: داره کا وهسا من یا چاندی حه تا ده جال بیّت کهس نهشیّت وی بینته دهر، مهخسه دا وی فقهی حهدیسی بوو.

دبیّژن: وی پشکداری د پتر ژ حمفتیّ غمزوان دا کر بوو، و ل سالا ۲۷۶ ل وهلاتیّ ئمندهلوسیّ چووبوو بمر دلوّڤانییا خودیّ.

بشرێ کوڕێ حارثی سهروەرێ خودێناسێن دەمێ خۆ

(بشر الحافی) د دیروّکا مروّقیّن خودی دا ناقه که گهله ک ژوی روّژی گهشتره یا هوین ل عهسمانی دبینن، خودیّناسی وزوهد ل سهرده می وی گههشتبوو نک وی، و ژوی ده رباس نهبووبوو، وروّژا ئه و مری ئیمامی (ئههلی سوننه و جهماعه تی) ئه حمه دی کوری حه نبه لی گوت: ((کهسه کی وه کی خوّ وی ل پشت خوّ نههیّلایه..))! پشتی نقیّژا سپیدی جهنازی وی ژ مزگه فتا به غدا ده ریخست و به ر ب زیاره تان قه ها ته برن، و دبیّژن: پشتی نقیّژا عهیشا ژقهشارتنا وی خلاس بوون، هندی هند ئردحام وقه رهبالغا مروّقان چیبووبوو، زانایی حه دیسی یی مهزن (عهلییی مهدائنی) ئهوی هنگی ل ویّری حازر، ب هه می ده نگی خوّ گازی کر: ((ب خودی ئه قه شهره فا دنیایییه گههشتیه وی، به ری شهره فا ئاخره تی)).

ئه شمروّقی هه، یی ل سهر دهستی سهییدی زاهدین زهمانی خو (فوضهیلی کوری عیاضی) فیری زوهدی بووی، و ب سهر سهری جونهیدی بهغدادی ویین ل مهرتهبهیا وی کهفتی، وبوویه ئیک ژوان خودیناسان یین هندی دنیا ههبت، ئوممهتا مه د ناف ئوممهتین دی دا دی شانازیی پی بهت وخو پی سهربلند بینت..

زهلامه کی بوو باش عهره بی نه دزانی، و ل ده سپنکا خو مروقه کنی وه کی هه رو دلامه کی بوو باش عهره بی نیک نی بوو، پاشی که ده ما خودی قیرا ئیک دی بوو، به لکی و گه له کان خرابتر وی بوو، پاشی که ده ما خودی قیرا گه هشت، وئه و وی نزمیین یا ئه و تیدا به رب بلندییه کا وه ساقه بر، کیم که س دشین بیننه سه رهزرا خود. و که ده ما وه سایه د گه ل وان مروقان یین و هه وی بن! قیم با در با با به عنی: یی پیخواس! کی بوو، وسه رهاتیا وی د گه ل زوه دی خود یناسینی چ بوو؟

كەرەم كەن دا بەر ب جيهانا وى قە بچين، حەتا قى چەندى بزانين..

بشر کی بوو؟

بابی نهصری، بشری کوری حارثی، ئهوی زانایی مهزن (ئیمامی ذههبی) دبیّژتی: (العالم المحدث، الزاهد الربانی، القدوة، شیخ الاسلام) خهلکی گونده کی ژ گوندیّن (مهروّییی) بوو، دگوتنی: (مابهرسام)، وبابی وی یبی شهشی ل سهر دهستی ئیمام عهلی هاتبوو د ئیسلامی دا، وناقی خوّ کربوو (عهبدوللاه).. بشر ل سالا (۱۵۰) مشهختی، ل گوندی خو ئهوی دکهفته ده قهرا مهروّیی ل وهلاتی خهراسانی، یان ل باژیری بهغدایی ل دویث گوتنه کی، ها تبوو سهر دنیایی.

ل دەسپیکا ژین خو، وچەندەکی ژ جحیلینیا خو ژی، ئەو ژ دینداریی ومروقین دینداریی دویر بوو، نهدهاته سەر هزرا وی ژی کو ئەو روژەکی بەر ب خودی قه بچت، وببته ژ زەلامین شەقی یین کو شەق ونیق شەقان ب موناجاتا خودی ورکووع وسجوودان قه دبەنه سەری.. بەلی ئەو ژ زەلامین شەقی بوو، وگەلهک جاران وی شەق وروژ دکرنه ئیک، وخهو ب چاقان نهدکهفت، بەلی.. نه ژ بەر عیبادەتی وتەھەجودان، نه.. بەلکی بو هندی دا ئەو ب سەر مالهکی یان کاروانهکی دا بگرت، ووان بشەلینت!!

بهلێ، کی ژههوه ئهوین ههوه ناڨێ زاهدێ مهزن بشرێ حافی گوه لێ بووی، باوهر دکهت کو ئهو ڕوٚژهکێ ئێک ژ مهزنترین دزێن دهڤهرا خوٚ بوو، یێ ناڨێ وی ترس د دلێن خهلکی دا پهیدا دکر؟!

بشر.. ئەوى شەقەكى ھاتىيە مال، وحەتا سىپىدى ل بەر دەرى مايە ژ پىيان قە وھزرىن خۆ كرىن، ودەمى سىپىدى ھندەكان ژ خەلكى مالا وى گۆتىيى: ئەو تەخىر بوو شقىدى ھەمىيى تول بەر دەرى يى راوەستىاى بووى وتە ھىزرىن خۆ دكرن؟ وى گۆت: من ھزرا خۆ د خۆ دا دكر، ئەرى ئەز چمە حەتا خودى ئەڭ نعمەتە د گەل من كرى، وبەرى من دايە ھىدايەتى.. ئەگەر ئەز ژى وەكى فلان وفلانى (وناقىن وان ژى بشر بوون) مرۆقەكى كافر بامە، ئەز دا چ كەم.

ئه شره، دزیکه ره کن نا شدار بوو، پاشی روّژه ک ب سه ر دا هات (فه ضلی خودی) ژی گرت، ووی ریّکا خو گوهارت (ذَالِكُ فَضْلُ ٱللّهِ یُوُتیهِ مَن یَشَآءٌ وَٱللّهُ وَرَه کَ عَلِیمٌ ﴾ وئه و بوو سه روه ری زاهدین سه رده می خوّ، ییّن هه ر جاره کا به حسی زوهدی بیّته کرن، نافی وی ژی دئیته گوتن.. دا گوهی خوّ بده ینه بشری چاوا بو مه به حسی ده سیتکا خوّ د گهل زوهدی دکه ت، ووی سه به بی دبیّرت یی به ریّ وی ژیکه کی بو ئیکا دی وه رگیرای..

دەسىپكا زوھدا وھ:

هه قالی وی ئهییووبی عهطار دبیّرت: جاره کی ئه و وبشری حافی پیّکه ل جهه کی دچووبن، دو زه لام د بهر مه را بورین، ئیّکی گوته ییّ دی:

- بەرى خۆ بدى، وى ھە بشرە، ھەر شەڤ ھزار ركاعەتين سوننەت دكەت، وسى رۆژان پىكڤە رۆژيى دگرت، وتشتەكى ناخوت.

گۆت: بشر ل من زڤرى وگۆت:

- بەرى خۆ بدى.. چاوا ئەو تشتى جوان بەلاڤ دكەت، وقبحەتىن مرۆڤى قەدشىرت! ئەييووب، ئەز ب خودى كەمە شەقەكا ب تنى ژى مىن ھزار ركاعەت نەكرىنە، وجارەكا ب تنى ژى مىن سى رۆژى پىكڤە نەگرتىنە، بەلى ئەز دى بۆ تە بەحسى دەسپىكا خۆ كەم..

پاشی وی بو من به حسی جحیّلینییا خو کر، وکانی چاوا به ری وی که فته زوهدی.. کاری وی ئه و بوو گهله ک جاران ئه و ژباژیّری ده ردکه فت، ل سه ریّن ریّکا که مینا خو قه دنا، بو هندی دا بی تالعه ک بکه فتی، وئه و ب شهلینت، جاره کی ژ قان جاران، هه قاله کی وی ژ قان دایی کو هه ردو پیّک قه ده رکه قن، ب ریّقه، و ل نک حهمامه کی، وی کاغزه ک ل عه ردی دیت خه لکی پی لیّ ددانا، وپیس بووبوو، وی ئه و کاغه ز ژعه ردی راکر وبه ری خو دایی دیت ناقی خودی یی ل سه ر، ئینا وی به ری خو سه رئه قراز دا وگوت:

- ئەى سەيىدى من! ناڤى تەل ڤێرى يى ھاڤێتىيە، وخەلك پى لى ددانت! ياشى وى ئەو كاغەز داقوتا، وياقژكر، بشر دېێژت:
- من ل سهر داری دنیایی دهرههمه کی ب تنی ههبوو، ئینا ئهز ب نک دکانا عهتاره کی قه چووم، ومن ب هنده ک بینا خوش ب وی دهرههمی کری و ب وی جهی دا کر یی ناقی خودی ل سهر، پاشی من ئهو کاغهز بر دانا جهه کی پاقت.. پاشی ئهز چوومه نک هه قالی خود.

ورۆژا د دویڤ دا، دەمێ لێ بوویه سپێده، ئهو چوو نک ههڨالهکێ خو یێ شوٚلێ شیشێ دکر، گاڨا ههڨالێ وي ئهو دیتي، گوتێ:

- برا، ب خودی شقیدی من خهونه کا وهسا خوّش یا ب ته قه دیتی، چو خهونین ژ خودی خوّشتر من نه دیتینه.. وئه زنابیژمه ته ئه و خهون چیه حه تا تو نه بیّژیه من کانی ته چ کاری باش قان روّژان کرییه.

بشری گۆتى:

- مانی تو من دنیاسی، ب خودی تشته کی باش من نه کرییه.. کاره ک تی نهبت، حال ومهسه لین من و کاغزه کی نه قه نه..

ووی سهرهاتییا خو یا وی ئیقارا چووی بو قهگیّرا، ئینا قههالی وی سهری خو هژاند وگوّت:

- همما ئموه وچو ددی نه! شقیدی من د خمونی دا دیت، همر وهکی دهنگهک دهاته من، ودگوته من: بیژه بشری، ئمو ناقی مه ژ عمردی رادکهت دا کهس پی لی نمدانت، ئم ل دنیایی وئاخرهتی ناقی وی دی بلند کمین، ودلی وی وهسا دی پاقژ کمین کانی چاوا وی ناقی مه پاقژ کر.

وئه فی خهونه یا هه قالتی وی ب وی قه دیتی، و د هنده ک گوتنان دا هاتییه کو وی ب خو نه فی خهونه ل وی شه قی ب خو قه دیت، بوو نه گهرا هندی رین کا بشری بیته قه گوهاستن، و بهری وی بیته قه گیران.. و ژویری روژی پیقه تر، خه لکی بشری

دزیکهر ژ بیرکر، ووان بشرهکن دی نیاسی، ئهو بشری بوویه سهروهری زاهدین بهغدا ل سهر دهمی خدّ.

بشرال زاهد:

پشتی بشری ریّکا خو وهرگیّرای، ئیّکهمین تشت وی کری نهو بوو وی باری خو ژ زانینا علمی شهرعی زیّده کر، وی قهستا (حهلهقیّن علمی) ل مزگهفتان کر، و ل سهر دهستی زانا وزاهدیّن مهزنیّن سهردهمی خوّ، خوّ فیّری (علمی) و (عهمهلی) کر، و ژ وان زانا وزاهدیّن مهزن ییّن وی قیّرا گههاندی: فوضهیلی کوری عیاضی، وعهبدللاهی کوری موباره کی، وگهلهکیّن دی.

وتشتی (بشر) ژ قان جوداکری ئهو بوو بشری خوّ ب به لاقکرنا علمی، ودانا دهرسان، وریوایه تیّ قه موژیل نه دکر؛ چونکی وی ژ بهر زهدی و ترسا وی یا زیده ژ خودی خوّ ل وی مستهوایی نه ددیت (سهیدا) بت، وهزر دکر (سهیداینییا مروّقی) ئه گهر مروّث ئهو نه بت یی خودی خیّرا وی قیای، ئیکا هند ژی چی بکه ت ئه و زیده د خوّ بگهه و ره نگه کی خوّمه زنکرنی د دلی دا پهیدا ببت، مروّقه کی جاره کی پسیارا حه دیسه کی ژی کر، ئینا وی گوته من:

- ئەگەر پسياركرنا تە بۆ دنيايى بت، پسيار نەكە، وئەگەر بۆ ئاخرەتى بت، مە ريوايەت كرييە كو ((ملياكەت عەمەلى وى مرۆڤى يى ب كارى خۆ موعجب بت، بلند دكەت، حەتا ئەو وى دبەتە نىك خودى، وخودى دبيرت: وى بهاڤينە د (سججينى) دا، چونكى ئەو كارەكە وى نە بۆ من كريە)).

ل سهر قی بناخهیی وی خوّ ژ حهدیسی وریوایه تی ددا پاش، ونهخاسم ل وی دهمی هنده ک (طهله بین علمی) پهیدا بووبون، مهدحه بو خو ب زیده کرنا ریوایه تان دکر، ئهگهر نه.. بشری گهله ک جاران دگوّت: ئهز تشته کی باشتر نابینم ژ داخواز کرنا علمی، ئهگهر ئه و بو خودی بت.

ئه و ریّبازا بشری د زوهدی دا بو خو دانای، یا ئاڤاکری بوو ل سهر چهند بناخهیهکان، ئیک ژ وان ئه و بوو تشتی دلی وی چووبایی، وئه و پی حهسیابا کو

نه فسا وی پی که یفخوش دبت، وی خو ژی ددا باش.. دگوت: نه فس گافا تیر بوو وخوشین خو هه می دیتن، به طران دبت، وهه رگافه کا نه فس به طران بوو، به ری خودانی خو دی ده ته هیلاکی. ئه و چه ند سال بوو وی هند خوارن نه خوار بوو کو تیر ببت، و پاریه کی زیده تر ژهندی کو ئه و خو پی بگرت، نه چوو بوو ده فی وی، روژه کی هنده ک مروقان گوته ئیمامی مه زن نه حمه دی کوری حه نبه لی:

- بۆ مە بەحسى تەقوايى بكه..

ئيمامي گۆت:

- (أستغفر الله) ئيكى وهكى من يى هندى نينه بهحسى تهقوايى بكهت، ئهز ژ فيّقييى بيستانين بهغدايى دخوم، ئهگهر بشر با ئهو دا ب كيّر ئيّت بو ههوه بهحسى تهقوايى بكهت؛ چونكى وى ئهو نهدخوارن..

همڤالێ وی حمرزهیێ بمزاز دگوّت: چی زاهدێ من دیتی دهاڤێته دنیایێ وژێ دخوار، بشرێ کورێ حارثی تێ نمبت، وی دهاڤێتێ وژێ درهڤی.

وخوّ د مهسهلا علمی ژی دا، جاره کێ هنده کان گوتێ: تو حهدیسان ریوایه ت ناکهی؟ وی گوّت: دلێ من دچتێ هنده ک جاران ئهز وان ریوایه ت کهم، بهلێ گاڤا دلێ من چوویێ، ئهز خوٚبێ دهنگ دکهم.

بناخهین دووی یی بشری ریبازا خو یا زوهدی ل سهر نافاکری ئه و بوو چو جاران وی دلی خو نه دبره تشته کی یی د دهستی خهلکی دا ههی، له و ههر گاف ئه و ژ وان یی بی منه ت بوو، خهلک یی موحتاجی دینی وی بوو، وئه و یی موحتاجی دینیا وان نه بوو، له و ئه و ب سه ر سه رین وان که فتبوو، روژه کی زه لامه کی گوتی:

- بابي نهصري، خهلک چهند حهز ژ ته دکهن!

ههر وهکی وی ب قتی چهندی خوش نهبوو، لهو گوتتی:

- حەز ژ تە ژى دكەن، ئەگەر تە بقيت..

گۆت: چاوا؟

وي گۆتىخ:

- ئەو تشتى د دەستىن وان دا ھەي بۆ وان بهىلە، ئەو دى حەز ژ تە كەن..

مروّقه کل ویری یی روینشتی بوو، گوّت: من گوه ل نسماعیلی کوری عهبدللاهی بوویه، دگوت: من گوه ل نافعی بوویه، وی ژعهبدللاهی کوری عمبدللاهی بوویه، دیریّت: زهلامه کی گوته پیغهمبه ری -سلاف لی بن- کاره کی عومه ری گوه لی بوویه، دبیّریت: زهلامه کی گوته پیغهمبه ری -سلاف لی بن- کاره کی نیشا من بده، نه گهر نهز وی بکهم، خودی ل عهسمانی حهز ژ من بکهت وخهلک ل عمردی.. گوّت: پیغهمبه ری -سلاف لی بن- گوّتی: (دلی خو نهبه دنیایی خودی دی حهز ژ ته کهت، ودلی خو نهبه وی تشتی د دهستی خهلکی دا خهلک دی حهز ژ ته کهن . گوّت: گاڤا من نه ف حهدیسه بو وی گوّتی، کهیفا وی گهله که هات، کو گوّتنا وی وه کی گوّتنا ییغهمبه ری ده رکه فتی.

بناخهین سین د زوهدا بشری دا ئه و بوو تشته ک وی ژبه رخه لکی نه دکر، وکانی ئه و ل نک خه لکی یی چاوا بوو، ده می ئه و یی ب تنی ژی، ئه و هه ریی وهسا بوو، هه قاله کی وی دبیزت: جاره کی ئه زچوومه د مزگه فتی قه، ومن دیت ئه و وه سا بوو، هه قاله کی وی دبیزت: جاره کی ئه زچوومه د مزگه فتی قه، ومن دیت ئه و ب تنی ل ویری بوو، نقیژ دکر وسه ری وی د سوجدی دا بوو، من خو نیزیکی وی کر دا برانم کانی ئه و چ دبیزت، من گوه لی بوو وی دو عایه ک دکر و دگوت: ((یا ره ببی تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو فه قیری ژ زه نگینیی خوشت قیت ره نک من، و تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو بی نافی ژ نافداریی خوشت قیت ره ل نک من، و تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو بی نافی ژ نافداریی خوشت قیت ره سه رحه ژیکرنا ته نائیخم)) گوت: هنگی ئه زگریم.. وگا قا ده نگی من چوویی و ئه و ب من حه سیای، وی گوت: ((و تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو ئه گه ر من ره نه قیری من وه نه دگوت)).

وهه قاله کن وی دبیّرت: جاره کن نیڤرو ئه و هاته نک من ل دکانی، فیّقیه کی خوّش ورطاب ل به ر سنگی من بوون، وی به ری خوّ دایی، من زانی کو دلی وی یی دچتی، من گوتی: به گهر تو حهز بکه ی هنده کی ژی بخوّ.. وی گوّت: ب خودی تشته کی خه لکی ژ من زانی کو ئهز ناکه م، ئهز وی د پشت وان را ناکه م!

بناخهین چاری ئهو بوو بسر چو جاران ژ (مهکرا) خودی یی پشت راست نهبوو، و ژ نهفسا خو یی ئهمین نهبوو، وغوروور بو وی ب وان ناق ودهنگان چی دبوو یین وی د ناق خهلکی دا ههین، روزهکی بشر ل کولانه کی دچوو، مروقه کی سهکران ئهو دیت، یی سهکران ب نک وی قه چوو وکهیفا خو پی ئینا وخو تی وهرکر وماچی، وگوت: سهییدی من، بابی نهصری، بشر! وبشری ئهو ژ خو نهدا پاش، حهتا ئهو ب خو چووی، بشر لی زقری و چافین وی تژی روندک بوون، وگوت: زهلامه ک حهز ژ ئیکی دکهت، ژ بهر خیره کی یا ئهو هزر دکهت کو ل نک وی ههیه، بهلکی ئهو خلاس ببت ویی ئهو حهز ژی دکهت خلاس نهبت، چونکی ئهو نزانت کانی حالی وی چیه.

وئیّک ژ دوعاییّن گهله ک جاران وی دکر ئه قه بوو: ((یا رهبی، ئه گهر ته د دنیایی ناف وده نگیّن من به لاف کربن، دا ل ئاخره تی شهرما من ببه ی، تو وان ناف وده نگیّن من بستینه)).

هندهك گوتنين وي:

- ئەگەر رۆم ھەمى بىن حەتا بگەھنە بەر دەرى بەغدا، وزەلام ب شىرى خۆ بەر سنگى وان بگرت، وئەو ب تنى وان بزۋرىنتە وى جهى يى ئەو ژى ھاتىن، فايدى وى ناكەت ئەگەر ئەو ھندى سەرى دەرزىكى صەحابىيەكى پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن- بى بها بكەت.

مهعنا: بشر ل وی باوهری بوو کو کاری چاک، خو نهگهر جیهادا د رینکا خودی ژی دا بت، چو مفایی ناگههینته خودانی خو، نهگهر هات وعهقیده یه کا پیس وی همبت.. وصهحابی نهون یین دین د رینکا وان را گههشتیه مه، وههر کهسه کی د باوهری وعهداله تا وان دا بکهفته شکی، یان بهایی وان کیم بکهت، مهعنا نهو یی شکی بو مه د دینی دا چی دکهت، وئه قه مهزنترین تاوانه نهو دکهت.

- وموحهممهدی کوری نوعهیمی دبیّرت: جاره کی نهز چوومه نک بشری دهمی نهو یی نساخ ومن گوتی: شیره ته کی ل من بکه، وی گوّت: ل شی خانی میریه کا

همی دندکان ل هافینی کوّم دکمت؛ دا ل زفستانی بخوت، روّژه کی ده می دندکه ک د ده فی دا، چیچکه ک هات خوّ لی دا وئه و ب دندک فه بر، فیّجا ئه و نهگههشت نه وان دندکان بخوت ییّن وی کوّم کرین، ونه ئه و هیڤی ب دهست خوّ فه ئینا یا وی رادهیّلا.. من گوّتی: هیّشتا، وی گوّت: تو چ دبیّری بوّ وی یی مالا وی قهبر بت، وریکا وی پرا صیراطی بت، ولی زفرینا وی قیامه بت، وپسیارکه ری وی خودی بت، فیّجا ئه و نهزانت دویماهییا وی دی به حهشت بت دا کهیفا وی بیّت، یان دی جههنه م بت دا ئه و ب خهم بکه فت، فیّجا خهما وی چهند دی یا دریّر بت، وموصیبه وی چهند دی یا مهزن بت.

- وجاره کی وی دهستی خو ب نک خهلیفه ی قه دریژ کر وگوت: چی گاڤا ته قه فتنه نهبت، خهلک چو فتنان نابینن.
- وئهو دگوتنه کا خو دا به حسی زانا وقورئانخوینان دکه ت، ودبیر ت: ئه و ب دو سالوخه تان ین چووینه هیلاکی: ب غهیبه تی، و ب خو موعجبیی.
- و د شعره کا خوّ دا ئهو به حسى خهلكي زهماني خوّ دكه ت، ئهوين حهز ژ تيكهليا خهلكي دكهن، ودبيّژت:

يا من يسسر برؤية الإخوان
مهلا أمنت مكائد الشيطان
خلت القلوب من المعاد وذكره
وتشاغلوا بالحرص والخسران
صارت مجالس من ترى وحديثهم
في هتك مستور وخلق قران

- و د گۆتنه کا دی دا دبیزت: هنده ک مروّث ههنه پشتی مرنا خوّ ژی حهز ژ ریمه تین دکهن، ده می حهز دکهن گهله ک مروّث ل سهر جهنازه یی وان حازر ببن. ل سالا (۲۲۷) ل باژیّری به غدا زاهدی مهزن بشری حافی مربوو. وگافا خهبهری مرنا وی گههشتیبه ئیمام ئه حمهدی، وی گوّت: ئه و ژ وان بوو ییّن صهبرا مروّقی پی دهات.. و د گهل جهنازی وی چوو سهر زیاره تان.

ویا مای بیّژین: دبیّژنه بشری (الحافی)؛ چونکی ل جحیّلینیا خوّ دهمیّ ئهو د چوو علم وهردگرت، ژ بهر زوهدا خوّ ییّ پیٚخواس بوو.. ودبیّژن: جارهکیّ ئیمام ئهحمهدی گوّت: ئهگهر وی پیّلاقه ک کربایی، وحالیّ خوّ ل بهر خهلکی قهشارتبا بوّ وی چیّتر بوو!

مرۆڤێن خودێ وگرييا ژ ترسێن خودێ دا

.. وسهرهاتییا مروّقیّن خودی د گهل گرییی ژی سهرهاتییه کا عنتیکهیه، و ژ قی چهندی عهجیّبگرتی نهبن، هه قالینییا مروّقیّن خودی د گهل وی روّندکا ژ ترسیّن خودی دا ژ چاقیّن وان دباری ژ هه قالینییا وان بو ههر تشته کی دی پتر وموکمتر بوو، ئیّک ژ وان ب ده قی خو هند نه دئاخفت هندی ب چاقیّن خو روّندک دباراندن، و د که قن دا خودان دل دزانن کو گوتنا چاف دشیّت ب روّندکی بگههینت، چو جاران ده ف ب ئهزمانی نهشیّت بیّرت! ئهگهر نه.. پا بوّچی عاشق وئه قینداران هنده به حسی چاقان کرییه؟

هنگی ئوممه تیا ب خیر بوو دهمی زانایان ب روّندکین خوّ بهری گوّتنا ده قی شیره ت ل خهلکی دکرن، هنگی ئوممه تیا ب خیر بوو دهمی ل مزگهفت ومال وبازاری دیوان بو گرییی دهاتنه گریدان، گرییا ل سهر دنیایی، نه وه کی مه ئه شروّ، ئه گهر ئیک ژ مه جاره کی بگریت ژی بهری خوّ بدی دی بینی گرییا وان بوّ دنیایییه.

مخابن ئهم یین گههشتینه زهمانه کی خهلکی وی روّندکا ژ ترسا خودی دا نهناسییه، نه بهس هنده، بهلکی گهله ک ژ وان ههر خودی ب خوّ نهناسییه حهتا قیّجا ژ ترسیّن وی دا بکهنه گری، ئیّک ژ وان ههر سپیّدی دهمی رادبت وحهتا لیّ دبته شه شه نهگهر بوّ سویندی نهبت دویر نینه ناقی خودی نهئیته سهر ئهزمانی وی!

ئیمامی (شهعبی) ئهوی ل سالا (۱۰٤) ی مشهختی مری، د گوتنه کا خو دا دبیزت: ((دهمه کی دریّ میروّ ب دینی دریان، حهتا دین ژ دلیّن وان هاتییه دهر، پاشی ئهو ب مروه تی ژیان، حهتا ئهو ژی چووی، پاشی ئهو ب شهرمی ژیان، حهتا شهرم نهمای، ونوکه ئهو ب طهمه عکرنی و ترساندنی دژین.. و پشتی قی

زهمانی زهمانه کی دی دی ئیت هیشتا دی یی خرابتر بت)). ونوکه ئهو زهمانه یی ئیمامی شهعبی به حس ژی کری!

(تشاؤم) نهبت بهلی ئیک زیده زهجمهت ووهستیانی دی بینت حهتا ب سهر ئیکی وهسا هل ببت ب دورستی بینا دینی ژی بیت، روّژه کی (ئهبوو موسلمی خهولانی) د بهر مزگهفته کی را بوری دیت هنده ک مروّق ل مزگهفتی یین کوّم بووین، کهیفا وی گهله ک ب وان هات، وی هزرکر ئهو بهجسی خودی یین دکهن وعلمی یی نیشا ئیک ودو ددهن، ئهو ب نک وان قه چوو دیت لهغوا وانه وبهجس بهجسی دنیایییه، ئینا وی گوته وان: ((سبحان الله! مهتهلا من وههوه وه کی مسهتهلا وی زهلامییه یی بارانه کا بوش لی باری، قیجا ئهو ل دوّر خوّ زقری دره گههه کی قه کری دیتی، وگوتی باشه، ئه و چوویه د وی خانی قه دا ژبارانی بیمه پاراستن، قیجا پشتی ئهو چوویه د وی خانی قه وی دیت ئهو خانیی به دین بارانی بیمه پاراستان، قیجا به همه دیوانا ههوه من هزرکر دیوانا زکری وزانینیه دی مفای بو خوّ ژی بینم، پاشی دهرکهفت دیوانا دنیاییه د مالا خودی قه)).

بهری خو بده نه مزگه فتین مه دی زانن ئهم چ زه لامین! مه ته لا میه مه ته لا میرگه کا ب خهمل بوو، چو ستری د ناف دا نهبوون، پاشی هند ستری که فتنی حه تا روژه ک ب سهر دا هاتی چو گول د ناف دا نهماین!

زڤرپن ل بابهتی خوّیی سهره کی دی بیّرین: ئهو روّندکا ژ ترسیّن خودی دا ژ چاڤی دئیته خواری هنگی رادوهستت حهتا خودانی خوّ دبهته بهحهشتی، و ژ سالوّخهتیّن وان خودان باوه رانه ییّن کو خودی ژی رازیبووی وئهو ب بهحهشتا خوّ رازی کرین: ههر جاره کا ئایهتیّن خودی بیوّ وان هاتنه خواندن ئهو سهریّن خوّ ل بهر مهزنییا خودی دچهمینن وهند روّندکان ژ ترسیّن وی دا دبارینن حهتا بهرسنگیّن خوّ تهر دکهن. د ئایهته کیّ دا خودایی مهزن مهدحیّن وان بهنیییّن خوّ دکهت ییّن وی قهنجی د گهل کری و دبیّژت: ﴿ إِذَا تُتُلَیٰ عَلَیْهِمْ ءَایَلْتُ ٱلرَّحْمَانِ خَرُّواْ سُجَّدًا وَبُکیِیًا ﷺ

و ل جهه کی دی دبیزت: ﴿ إِنَّ ٱلَّدِینَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ ٓ اِذَا یُتَلَیٰ عَلَیْهِمْ یَجُرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿ وَیَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَاۤ إِن کَانَ وَعَدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولاً ﴿ وَیَجُرُّونَ لِلْأَذْقَانِ یَبْکُونَ وَیَزِیدُهُمْ خُشُوعًا ﴿ ﴾ [الإسراء: ١٠٩-١٠] نهوین خودی لِلاَّذْقانِ یَبْکُونَ وَیزِیدُهُمْ خُشُوعًا ﴿ ﴾ [الإسراء: ١٠٩-١٠] نهوین خودی زانین داین گاڤا ئایه تین قورئانی بو دئینه خواندن نهشینه چاڤین خو، روندکان دبارینن وسهری خوب ترس قه بو خودی دچهمینن، (ئهبوو ئهعلایی تهیمی) دبیرت: (اههچی زانایی زانینا وی نهگرینت ئهوی چو زانین نهبوویه)).

ئهوی ئهڤرو ژ ترسین خودی دا بگریت، سوباهی ده می ئهو ژ قهبری رادبت وخودی و ده لک ل دورین وی دگرین ئهو دی یی ب کهنی بت، وئهوی ئهڤرو دکهنیت وخودی ژ بیر دکهت، سوباهی ده می ئهو ژ قهبری رادبت دی گریت.. ﴿ إِنَّ ٱلَّذِینَ أَجْرَمُواْ کَانُواْ مِنَ ٱلَّذِینَ ءَامَنُواْ یَضْحَکُونَ ﴾ ئهڤه د دنیایی دا، ئهوین تاوانبار گاڤا خودان باوهر ددیتن، بو خو پی دکره کهنی ﴿ فَٱلْیُومَ ٱلَّذِینَ ءَامَنُواْ مِنَ ٱلْکُفَّارِ یَضْحَکُونَ ﴾ باوهر ددیتن، بو خو پی دکره کهنی ﴿ فَٱلْیُومَ ٱلَّذِینَ ءَامَنُواْ مِنَ ٱلْکُفَّارِ یَضْحَکُونَ ﴾ فیجا ئهڤرو، ل روژا قیامه تی، ئهوین د دنیایی دا باوه ری ئینای ب وان ئهوین کافر بووین دکهنه کهنی.. ئیک ب ئیکییه، وشهرت ڤیرییه!

د حهدیسه کا دورست دا پیغهمبهر -سلاف لی بن- وان ههر حهفت مروّقان بی مه دهژمیرت یین کو ل روّژا حهشری -دهمی چو سیبهر نهههین- ل بهر سیبهرا خودی دئینه کوّمکرن، ودیار دکهت کو ئینک ژ وان ئهو زهلامه یی دهمی ب تنی دمینت خودی ل بیرا خوّ دئینته فیجا ژ ترسین خودی دا چاقین وی تژی روّندک دبن. جزایه کی کیم نینه ئهگهر ئهم تی بگههین، ویا ژ فی ژی مهزنتر: ئیمامی (ترمذی) ژ (عهبدللاهی کوری عهباسی قهدگوهیزت، دبیرت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوّت: ﴿ دو چاقان ئاگر فی ناکه قت: ئه و چاقی ژ ترسین خودی دا کربته گری، وئه و چاقی ب شه د ریکا خودی دا بمینته هشیار نوبهدارییی بکهت ﴾.

بهایه کێ گرانه بۆ کاره کێ ب ساناهی، د گهل هندێ ژی بکړ دکێمن، بۆچی؟

گهله ک جاران ئهم قی پسیاری ژخو دکهین.. دهمی ئهم دیروکا مروقین خودی دخوینین تشتی ژههمییی به لاقتر د ناف وان دا ئهم دبینین گرییا ژترسا خودی داید، ئیک ژوان ئایه ته کی دا خوینت، یان حهدیسه کی دا گوه لی بت هند دا که ته گری حه تا سنگی وی ژوزندکان ته پر دبوو، ئهم ئه قرو هه روان ئایه توحه دبیان دخوینین و گوه لی دبین به لی خو ئهم موییه کی ژی ژخو شاش ناکهین، بوچی ؟

بەرست: ژ بەر سى ئەگەران:

يا ئيْكيّ: گونههيّن مه گهله ک ژ باشيييّن مه ييّن پتر ليّ هاتين.

يا دووي: ڤێجا دلێن مه يێن رەق وهشک بووين.

يا سييى: لهو چاڤێن مه روٚندكان نابارينن.

د حهدیسه کی دا هاتییه: ﴿ هشیار بن گهله ک نه که نه که نه ، هندی گهله ک کهنییه دلی دمرینت ﴾.

قیانا مه بو دنیایی وغاردانا مه ب دویف قه هند ریّکی ناده ته مه نهم دو روّندکان ژ ترسیّن خودی دا ببارینین، چونکی ناشکهرایه کو قیانا دنیایی و ترسا خودی پیّکقه د دله کی دا کوّم نابن.

مرن مه یا ژبیرا خوّبری، ئیّک ژ مه هند بوّ دنیایی دکهت دی بیّژی مرن بوّ وی ژی نینه، گاڤا د بهر موغبهره کی را دبوّرت پاتکا خوّ دده ته قهبران دا زهوقی وی نهخوّش نهبت، وگاڤا د گهل مرییه کی خوّ چوو سهر زیاره تی نزانت که نگی دی وی بن ناخ کهت دا بزڤرته قهسرا خوّ! بیّژنه من: ئهوی ب ڤی رهنگی بت چاوا ژ ترسا خودی دا دی که ته گری؟ چاوا دی ب خوّشییا هندی حهسییّت کو مروّث ژ ترسا خودی دا بکه ته گری؟

وهرن دا پیک قه بهرپهرین دیروکا مروقین خودی قه لدهینه قه به لی قی جاری دا بزانین کانی سهرهاتییا وان د گهل گرییا ژ ترسین خودی دا چ بوو..

سهروهری ههمی مروّقیّن خودی، پینهمبهری خودی -سلاڤ لی بن-صهحابییه کی وی دبیّرت: ((روّژه کی ئهز هاتمه نک وی نقیّر دکر، وهندی هند وی دکره گری دهنگه کن وهسا ژ سنگن وی دهات دا بینژی دهنگن مهنجه لا ئاقتیه دهمی دداننه سهر ئاگری)).

وئمبوو بهکر -زهلامی ئیکی پشتی پیغهمبهری د ناف ئوممهتی دا- هند مروّقهکی دل نازک بوو گاقا ل سهر مینبهرا پیغهمبهری -سلاف لی بن- رادوهستیا هند دکره گری کهسی ئاگهه ژ دهنگی وی نهدما.. جارهکی چوو دا نقیر بارانی ل بهرا خهلکی بکهت، ترارهکی شهربهتا هنگقینی بو وی ئینا، سی جاران وی ترار بره بهر دهقی خو بهلی ژ بهر گرییی ئهو نهشیا شهربهتی قهخوت، وهندی وی کره گری گرییا ههقالین وی ژی هات، پشتی هنگی وان پسیارا وی کر: ئهو ته خیر بوو؟ وی گوت: جارهکی ئهز و پیغهمبهر -سلاف لی بن- ب تنی د گهل ئیک بووین، ئینا من پیغهمبهری -سلاف لی بن- ب تنی د گهل ئیک بووین، ئینا من

گۆتىن: ئەى پىغەمبەرى خودى ئەو تو د گەل كى دئاخفتى؟ وى گۆت: ئەقە دنيا بوو ھاتە بەرچاقىن من وگۆتە من: ئەگەر تو ژ من خلاس ببى ژى يىن پشىتى تە ژ مىن خلاس نابن.

وعومهری گهلهک جاران د نقیّرا عهیشا ویا سپیدی ژی دا سووره تا (یووسف) دخواند وهند دکره گری حه تا روّندکیّن وی سنگی وی ته دکرن.

وعوثمان گاڤا دچوو سهر قهبره کی هند دکره گری حهتا ریهین وی تهر دبوون.

وعهلی سهرهاتییه کا دریژ د گهل روّندکان ههبوو.. جاره کی پشتی نقیّرا سپیدی ل بهرا موسلمانان کری ژ جهی خوّ رانهبوو وحهتا روّژهه لاتی کره گری، پاشی رابوو وگوّت: ئهز نابینم ئه شروّ که س دکه ته گری، من صه حابییین پیغهمبهری سلات لیّ بن دیتبوون ب شه قیّ هه مییی وان نقیّر دکرن ووان هند دکره گری حهتا ریهین وان ته دیره گری نه و نه هاته دیتن کرییه کهنی حه تا هاتیه شههیدکرن.

پشتی شههید بووی، پروّژه کی هه قالی وی (ضراری کوپی ضهمورهی) ل دیوانا موعاویه ی ئاماده بوو، موعاویه ی گوتی: بو من بیّژه کانی عملی یی چاوا بوو؟ وی گوت: نه، ئهز ته عه فی گوت: نه، ئهز ته عه فی کهی، وی گوت: نه، ئهز ته عه فی ناکهم. ضراری گوت: باشه. ئهز ب خودی کهمه ئهوی دویر بهری خو ددا، هیزه کا ناکهم. ضراری گوت: باشه. ئهز ب خودی کهمه ئهوی دویر بهری خو ددا، هیزه کا دژوار وی هه بوو، گوتنا وی یا ره هوان بوو، وی حوکم ب دادییی دکر، زانین ژی دزا، ژ دنیایی وخوشییا وی دپه فی، صهبرا وی ب شه قی وتارییا وی دهات، ب خودی ئهو مروقه کی بوو گهله ک دکره گری وگهله که هزرین خو دکرن، دهستین خو وهردگیران و د گهل خو دئاخفت، حهز ژ جلکین کورت وخوارنا ساده دکر، گافا ئهم دهاتینه نک وی ئهو وه کی ههر ئین ک ژ مه بوو، ده می مه پسیاره ک ژی دکر وی بهرسقا مه ددا، ههر چه نده وی ئهم نیزیکی خو دکرین ژی، وئه و یی نیزیکی مه بوو بهلی هند یی ب هه یبه به بوو زوی ب زوی ئهم د گهل نه دئاخفتین، مروقین دیندار د چه فین وی دا دمه ن بوون، ووی حهز ژ فه قیران دکر، خودی شاهده جاره کی من ئه و چاقین وی دا دمه ن بوون، ووی حهز ژ فه قیران دکر، خودی شاهده جاره کی من ئه و

دیت دەمی شهقی پهردی خو یی تاری بهردای، وستیر ئاڤابووین، ئهو چوو د محرابا خو دا ووی ریهین خو گرتن ووه کی وی مروّقی ماری پیقهدای ئهو دنالی، ووه کی وی مروّقی خهمه کا گران ههی ئهو دگری، دهنگی وی هیشتا یی د گوهی من دا دهمی دگوت: یا رهبیی یا رهبیی! پاشی دا بیژته دنیایی: ئهری ته خو بو من خهملاندییه، تو ل هیڤییا منی؟ ویقه ژکیڤه دئیت! بو خو ههره ئیکی دی، ب سی تهلاقان من تو یا بهردای، تو یا عهمر کورت وههڤال هیلی، تو یا بی خیری، ئاخ ناخ بو کیمییا زادی ودویراتییا قویناغی ونهخوشییا ریکی! گاڤا موعاویهی ئهڤ گوتنه گوهه لی بووین روّندکین وی هند بارین حهتا ریهین وی تهر بووین، ب دهرهچکی خو چاڤین خو پاقژکرن وگوت: ئهری ب خودی بابی حهسه یی یی وهسا دوره، ئهی ضرار خهما ته ل سهر وی یا چاوایه؟ ضراری گوت: وهکی خهما وی بوو، ئهی ضرار خهما ته ل سهر وی یا چاوایه؟ ضراری گوت: وهکی خهما وی رانهبت وروّندکین وی هشک نهبن.

(خهببابی کوری ئهرهتی) گافا کهفتییه بهر مرنی، هنده که ههفالین وی هاتنه نک، ئیکی گوتی: مزگینییا مه ل ته بت سوباهی دی گههییه برایین خو، ئینا خهبباب گری وگوت: ئهز نه ژ ترسین مرنی دا دکهمه گری، ههوه بیرا من ل هندک برایین من ئینافه یین چووین وخیرین وان د گهل دا، روزا مه حهمزه فهشارتی کفنه ک نهبوو ئهم بکهینه بهر، کراسه ک د بهر بوو ئهگهر مه سهری وی فهشارت با پییین وی دهردکهفت، پییین وی دهردکهفت، وئهگهر مه پییین وی فهشارت بان سهری وی دهردکهفت، دهمی ئهز د گهل پیغهمبهری -سلاف لی بن- دهرههمه کی ب تنی ژی من نهبوو، فی گافی چل هزار دهرههم یین د مالا من دا، ئهز دترسم ئهم نهگههینه وی خیری یا ئهو گههستنین.

ئەقە ژ صەحابىيان، و ژ ينن پشتى وان: (ربعييى كورى خراشى) ئىنگ ژ وان تابعييانە ينن (بوخارى وموسلمى) حەدىس ژى قەگوھاستىن، د عەمرى خۆ ھەمىيىى دا وى درەوەكا ب تنى ژى نەكربوو، وى چو جاران نەدكرە كەنى، رۆژەكى ھندەكان

گۆتى: بۆچى تو ناكەيە كەنى؟ وى گۆت: من سويندا خوارى حەتا ئەز نەزانىم كانى دى چمە بەحەشتى يان جەھنەمى ئەز ناكەمە كەنى.. ھەڤالىين وى دېيتىن: گاڤا رحا وى ھاتىيە ھلكىيشان وحەتا مە قەشارتى رئى سەروچاڤين وى ب كەنى بوون.

(ثابتی بهنانی) ئهوی ئهنهسی کوری مالکی دگوتی: چاڤین ته وهکی چاڤین پینغهمبهرینه، هند دکره گری حهتا چاڤین وی کول بووین، رابوون حهکیمه ک بو ئینا، حهکیمی گوتی: چاڤین ته دی چی بن بهلی ب وی شهرتی تو نهکهیه گری، ثابتی گوتی: چ خیر د وی چاڤی ههیه یی نهکهته گری؟

بهلێ.. دیتنا مروٚڤێن خودێ بوٚ مهسهلێ د ڤێ گوٚتنێ دا کوٚم دبت: چ خێر د وی چاڤی ههیه یێ ژ ترسێن خودێ دا نهکهته گری؟

(صهلاحهددینی ئهییووبی) روّژهکی د ناڤ ههڤالیّن خوّ دا یی روینشتی بوو، ئیّک ژ وان تشتهکی ب کهنی گوت، ههمییان کره کهنی، صهلاحهددین تی نهبت، هندهکان گوتی: بوّچی تو ناکهیه کهنی؟ وی گوت: ئهز ژ خودی شهرم دکهم بکهمه کهنی وقودس د دهستیّن کافران دا بت! ئهگهر روّژی جارهکی ب دورستی مه بیرا خوّ ل مرنی ئینابا، ئهگهر تارییا شهڤی بیرا مه ل تارییا قهبری ئینابا، چاڤیّن مه ژی دا ژ وان چاڤان بن ییّن خیّر تیّدا ههی، بهلی چ ل دلی رهق بکهین یی کو ل بن خولییا گونههی مای؟

پشتی قی کهرهم کهن دا قهستا دیوانا ئیک ژوان مروّقیّن خودی بکهین ییّن ژ ترسا جههنه می دا چو جاران نهدکره کهنی.. دا بچینه خزمه تا سهعیدی کوری جوبهیری.

ئەو زانايى زالمەك پى مرى سەعىدى كورى جوبەيرى

دەمى يى جىل دىكلەك وى ھەبوو ھەر شەڤ بانگ ددا، و ژبەر دەنگى وى ئەو ژخەو رادبوو نقى دكرن، شەڤەكى دىكلى بانگ نەدا، گاڤا سېيدى ئەو رابووى گەلەك عىجز بوو ونفرىنەك ل دىكلى كر، وگۆت: خودى دەنگى وى ببرت، ووەسا چىبوو، وى دىكلى پشتى ھنگى بانگ نەدا، ئىنا دەيكا وى گۆتى: كورى من ھشيار بە نفرينان ل كەسى دى نەكە!

پشتی د عیباده تی وزانینی دا پیشکه فتی روّژه کی وی دوعایه ک کر کو خودی وی بمرینت شههید، ووهسا چیبوو.. گافا (حهججاجی) ئینای دا وی بکوژت، وی نفرینه ک کر وگوّت: یا رهببی تو فی زالمی هند نههیلییه ساخ کو پشتی من ئهو کهسی دی بکوژت، ووهسا چیبوو.. پازده روّژان ب تنی پشتی وی حهججاج ما ساخ یی نهساخ، لهو نهگههشت پشتی وی کهسی دی بکوژت.

ئەڭ مرۆقىي خودى: سەعىدى كورى جوبەيرى بوو..

ب شهقی ده می رادبوو نقیر دکرن، هند دکره گری حه تا چاقین وی کول بووین، وگافا نقیر ل به را هه قالین خو دکر ده نگی گرییا وان ب سهر مزگه فتی دکه فت. وروّر مری زانایه کی تابعییان گوت: ئیک ل سهر عهردی نینه پیتقی ب زانینا وی نهبت. فیجا ئه شهیایی زانینی، ئه شه شهیدی سه عید کی بوو؟

سهعیدی کوری جوبهیری وپیناسهیهکا کورت:

● ناڤێ وی سهعیده، کوڕێ جوبهیرییه، ودبیٚژنێ: بابێ عهبدللاهی. ل سالا
 (۲۱) مشهختی هاتبوو سهر دنیایێ.

- ئێک ژ مەزنترین زانایێن تابعییانه، ودگوتن: هەر زانینهکا ههبت وی تێرا
 خۆ ژێ دزانی.
- ﴿ ئیک ژ وان زانایان بوو یین سهری خو بو زوردارییی نهچهماندی، و پوی به رانبه ر زوردارییا حهجاجی یا مهزن راوهستای، حهتا دویماهییی ل سالا (۹۵) ی مشهختی دهمیی ژبییی وی (۷٤) سال ب دهستی فاسقی ئوممهتی حهججاجی ثهقهفی شههید بووی. و پوژا ئه و شههید بووی ئیمامی ناقدار (حهسهنی بهصری) گوت: ((ب خودی ئهگهر خهلکی پوژههای و پوژئاڤایی پشکداری د کوشتنا وی دا کربا، خودی دا وان ههمییان هاڤیته د ئاگری دا)).

سهعید وکوری زوبهیری.. وحهججاج:

سهعید ئیک ژوان کهسان بوو یین بهیعه دایه عهبدللاهی کوری زوبهیری، ده می وی ئیعلانا خهلیفاتییا خوّل مه کههی کری، وپشتی عهبدللاه ب دهستین حهجاجی هاتییه شههیدکرن، وعهبدلمهلکی کوری مهروانی بوویه خهلیفی ئیکانه، سهعید ب خهلیفاتییا وی رازی نهبوو؛ چونکی ئهو ل وی هزری بوو کو بارا پتر ژموسلمانان ب حوکمدارییا وی درازی نینن.. وحهتا مهیدان بوو عهبدلمهلکی باش قالا ببت وی دهستویری دا والییین خوّ کو ئهو ب داری زوّری خهلکی بچهمینن، یی ژمهمییان پتر ب شی دهوری رابووی والییی عراقی بوو: حهججاجی ثهقهفی.

بى رەحم وبى تىرس حەججاجى دو ژمنىن خۆ ئاخافتىن، گەلـەك كوشتىن وگەلەك ژى بۆ خۆ رەڤىن.. ژ وان كەسان يىن رەڤىن سەعىدى كورى جوبەيرى بوو.

سهعید گهلهک سالان دهر ب دهر بوو، ژ مال ومروّقیّن خوّ دویرکهفت، ل جههکی خوّ قهدشارت گاڤا خهلک پی دحهسیا ژ ویّریّ دچوو جههکیّ دی.. حهتا جارهکیّ والیییّ مهکههیّ پیّ حهسیای وگرتی و ب دزی قه بوّ حهجاجی هنارتی دا خهلکیّ مهکههیّ پیّ نهحهسییّن..

ل ديوانا حهججاجي ثهقهفي:

سهعیدی کوری جوبهیری ده می ل مه که هی یی قه شارتی فه ساده کی سوحبه تا وی گه هانده والی، سه عید دبیّرت: ((ل مالا خودی فه ساده کی فه سادی ل من کر، ئه ز وی دهیّلمه ب هیقییا خودی قه)) هه قاله کی وی دبیّرت: گا قا ها تین سه عید گرتی وی گرته مه: ((ئه ز دبینم قی جاری دی ئیّمه کوشتن، وئه ز دی بو هه وه بیّرم کانی بوچی؟ من ودو هه قالیّن خو جاره کی پیک قه دو عا بو خو دکرن، گا قا مه شرینیا دو عایی تام کری، مه دو عا کر کو خودی شه هید بوونی ب پزقی مه هه ر سییان بکه ت، ئه و هه ردو ییّن شه هید بووین، وقی جاری دورا منه)).

قیّجا کهرهم کهن دا ههڤالینییا سهعیدی کورِی جوبهیری بکهین دهمیّ ل کوّچکا زالمیّ عراقیّ هاتییه ئامادهکرن:

ل سهری ژبیر نهکهن سهعید پیرهمیّره، ژبیبیّ وی نوکه حهفتیّ وچار ساله، ریهیّن وی ییّن سپی روّناهییهکا پتر ددهنه دیّمیّ وی یی گهش، ییّ بهریّ خوّ بدهتی دیّ هزر کهت نهقه مروّقهکه ژبهحهشتیّ ییّ هاتی دا دهرسهکیّ بدهته خهلکیّ عهردی د بابهتیّ خوّگوریکرنیّ دا.

دیسا ژ بیر نهکهن ههردو دهستین ئیمامی زنجیرهکا وهسا گران یا پیقه نیزیکه ئهو نهشیت زوی ب زوی دهستین خو ژ بهر راکهت ودانت. بیّ دەنگییا ئیمامی پتر هەیبەتیّ ددەته مەوقفی، هیّدی ب ژوركەفت، چاڤیّ وی ب كۆچكیّ كەفت، جهیّ زالمی ییّ ل سەری دیوانیّ، زیرەڤانیّن وی تژی دور ورەخانه، دویڤەلانكان ژی جهیّن خوّ ل كۆچكیّ ییّن تژی كرین! ب بەریّخودانهكا تژی رەحم ودل پیڤهبوون قه ئیمامی بەریّ خوّ دا وان، ما نه تشتهكیّ غهریبه خوّ دلیّ مروّقی ب وی ژی قه بت یی شیری خوّ بوّ ستویی مروّقی رویس كری؟

خەلكى دەمى حەججاج ل قى جهى ددىت دەست وپىيىن وان قەدلەرزىن ورحا وان ژ ترسان دا دھاتە سەرئ دفنى، بەلى سەعىد نە ژ وى رەنگى مرۆڤان بوو، سەعىد دەمى ب ژۆركەفتى ھزرا پىشىيەكى ژى بۆ حەججاجى نەكر، ئىمام ب ژۆركەفتى. حەججاجى گۆتى: ناقى تە چيە؟

ئىمامى بەرسق دا: ناقى من سەعىدى كورى جوبەيرىيە.

حهججاج: نه! تو شهقییی کوری کوسهیریی.

ئيمام: دهيكا من ناڤي من چيتر دزانت.

حهججاج: شهرمزاری بۆ ته ودهیکا ته بت.

ئيمام: ئێکێ دي غهيبێ دزانت نه تو.

حهججاج: پیش قی دنیایی قه نهز دی ته هاقیمه د ناگرهکی شاراندی دا..

ئيمام: ئەگەر من زانيبا ئەڭ تشتە د دەستى تە دايە ئەز دا پەرستنا تە كەم!

ل قیری زالم پتر ژ کهربی هاته داگرتن، بهلی.. تو -ئهی حهجهاج- چو نینی، وچو ب دهستی ته نینه، وئهگهر من زانیبا بهحهشت وجههنهم ب تهنه من پهرستنا خودی نهدکر، دا پهرستنا ته کهم.. ئهقه (مهنطقی) مروّقین خودییه، ئهوین خوچهماندنی بو خودی ب تنی دورست دبینن.

وپشتی حمجهاجی چهند پسیارهکین دی ژئیمامی کرین د دهر حمقا چهند خهلیفهیهکان دا ومهخسهدا وی ئه و بوو هندهک ئاخفتنان ژئ چئ بکهت دا بو خو بکهته هیجهت، بهلی چو ب دهستان ثه نههات.. حمجهاجی گوتی: تو پتر حهز ژکیژ خهلیفهی دکهی؟

ئیمامی گۆت: ههچیین پتر خودی یی ژی رازی بت.

حهججاج: وخودي پتر ژکي ژوان يي رازييه؟

ئيمام: خودي دزانت.

حهججاج: من دڤێت تو د گهل من يێ راست بي.

ئيمام: ومن ژی نهڤێت درهوێ ل ته بکهم.

حهججاج: من يي زاني تو چو جاران ناکهيه کهني، بۆچى؟

ئیمام: ئەز ژ ئاخى يى ھاتىمە چىكرن، وئاخ ب ئاگرى دئىت سۆتن، قىجا چاوا ئەز بكەمە كەنى؟

حهججاج: پا بۆچى ئەم دكەينە كەنى؟

ئيمام: چونكى دلين هەوه نەگەهشتينه..

ل قیری ناقبرا ئیکی ب دویماهی دئیت، ب دان وستاندنی، وهنده کی ب رحه تی، حمججاج نه شیا ئیمامی تی بیخت، ئینا ئسلووب گوهارت و ده ست ب ناقبرا دووی کر:

حهججاجی فهرمان دا ماله کن مهزن ژ لوءلوء ویاقووت وزیّران ل به ر سنگی سهعیدی بیّته دانان، ههر وه کی وی دقیا ب قی چهندی و ب رهنگه کئی نه یئ یکسه ر بیّژته ئیمامی: مه ئه قه ههمی یی ههی، یی د گهل مه بت ئهم دی ژ قی مالی دهینی. ئیمام د مهخسه دا وی گههشت له و گوتی: ئهگه ر ته ئه شما ماله کوّم کربت دا خو پی ژ ترسا روّژا قیامه تی بکری باشه، ژ خو ئهگه ر ئه و نه بو هندی بت ترسه کا ب تنی ل وی روّژی بچویکی سافا ژ بیرا دهیکا وی دبه ت، وچو خیر د وی تشتی دا نینه یی بو دنیایی ب تنی بت تشتی یاقژ تی نهبت.

ئه قی ئسلووبی ژی فایده نه کر، حهججاجی ژبی فامییا خو قیا که ربین نیمامی قه که کانی چاوا وی که ربین وی قه کرن.. رابوو ده ست دا ئسلووبی سییی: حهججاجی فه رمان دا هنده ک ئامیره تین موسیقی بینن؛ چونکی وی دزانی موسیقه ب دیتنا ئیمامی تابعییان تشته کی حه رامه، وگوته هنده کان: ل به رگوهی

وی لن بدهن. دهمی سهعیدی کوری جوبهیری گوه ل دهنگی بلویلی بووی کره گری، حهججاجی بو ترانه پیکرن گوتی:

- بۆچى تو دكەپە گرى؟ ئەقە يا كەپفێيە.

ئيمامى گۆت: نه.. ئهو يا خهميّيه، پفكرنا بلويلى بيرا من ل ليّدانا بۆرىيى بو دەسپيّكرنا قيامەتى ئيناقە، وئهو پهزا داڤيّن قى (عوودى) ژ چەرمى وى ھاتينه چيّكرن ئهو ژى رۆژا قيامەتى دى ئيتەراكرن (١).

حهججاجي گۆت: تێڃوون بۆ ته بت سهعيد!!

ئیمامی گۆت: تێچوون بۆ وییه یێ ژ بهحهشتێ بێته لادان وبۆ جههنهمێ بێته راخشاندن.

ڤێ گۆتنێ جارەكا دى عەقل ژ سەرێ حەججاجى فراند، لەو گۆت:

- ئەى سەعىد.. رەنگەكى كوشتنى بۆ خۆ ھلبژىرە دا ئەز تە پى بكوژم، تە دقىت چاوا ئەز تە بكوژم؟

ئیمام: تو رەنگەكى كوشتنى بۆ خۆ ھلبژیره؛ چونكى ئەز ب خودى كەمـه ھەر رەنگەكى تو من پى بكوژى خودى ژى ل ئاخرەتى دى تە پى كوژت، قىبجا تو بۆ خۆ ھلبژیره.

حهججاجي گۆت: ته دڤێت ئەز ته عەفى كەم؟

ئىمامى گۆت: ئەگەر عەفىيەك ھەبت دى ژ خودى بت نە ژ تە.

ل قیری بینا حمجهاجی تمنگ بوو، لمه وی قیا ممسملی ب دویماهی بینت، ئینا ل زیره قانان خوری: بیمن بکوژن.

⁽۱) دیروّک قهدگوهیّزت: کو زرتهکهکیّ دی ژی ئه شنطویه د گهل هنده ک زانایان ب کارئینایه، ئه و ژی ئیبراهیم پاشاییّ مصری بوو، دهمیّ ل سالا ۱۲۳۳ مشهختی هیّرش دایه سهر وهلاتی حیجازی دا گازییا (وههابییان) -وهکی وی دگوّت- ژبن ببهت، وی ژی وهکی حهججاجی دهمیّ قیای هنده ک زاناییّن سهله فی بکوژت ئامیره تیّن موسیقیّ ل بهر گوهان لیّدان (أتواصوا به بل هم قوم طاغون)!

گاڤا وان ئیمام برییه بهر دهرگههی، ئیمام کهنی.. کهنییا وی حهججاج دین کر، وههر جارهکا شههید ل بهر مرنی دکه ته کهنی هستریا بو زرتهکان چی دبت، ئاخری وان دقیّت ئهڤی کهنییی ژ لیٚڤان بدزن، ڤیٚجا ئهڤه چ کهنییه؟

حەججاجى گۆت: كانتى بزڤرينن..

گاڤا وان ئيمام زڤراندي حدججاجي گوتێ:

- پانی دبیرژن: تو چو جاران ناکهیه کهنی، پا ئهڤه چ کهنییه؟

ئیمام: کهنییا من ژ بهر هندیّیه تو چهند ل سهر خودی یی بستهیی، وئهو چهند د گهل ته یی بیّنفرههه!

ل قیری شهیتانی چاف ل حهججاجی تاری کرن، حهججاج خوری: بینن ل پیش چاقین من سهرژی بکهن.

هیّشتا فهرمان باش ژده ثنی (سهروّکی) ده رنه که فتی، سه رشوّ د فه رمانی هاتن، جهلسلاد هات وشیر د دهستان دا.. گاڤا وان سه عید بو کوشتنی دریّژکری، وی به ری خوّ دا قیبلی وگوّت: ﴿ وَجَّهْتُ وَجَهِی لِلَّذِی فَطَرَ ٱلسَّمَاوَاتِ وَلَاّرُضَ حَنِیفًا وَمَآ أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِینَ ﴾.

حهججاج ل جهللادی خوړی: بهرێ وی ژ قیبلێ وهرگێړه.

گاڤا بەرى ئىمامى ژ قىبلى ھاتىيە وەرگىران گۆت: ﴿ فَأَيْنَمَا تُوَلُّواْ فَثُمَّ وَجُهُ اللَّهِ ﴾.

حهججاجی گۆت: وهرگێړنه سهر زکی.

ئىدمامى گۆت: ﴿ مِنْهَا خَلَقَنْكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَكُ ﴾.

حەججاجى ب ديناتى قە گۆت:

ـ ڤەكوژن دوژمنى خودى.. چاوا يى ئايەتان ددەتە بەر ئىك!

بەرى جەللاد شيرى خو يى ھوسى راكەتەقە دا سەرى قى مروقى خودى ژ قالبى قەكەت، ئىمامى گۆت:

- ئەز شاھدەيييى ددەم كو خودايەكى ب حەق ھەيە، وموحەممەد عەبدى وى وپێغەمبەرى وييە، قى ژ من بگرە حەتا ئەز وتول قيامەتى ئىك ودو دېينين.. وبەرى ئىمام بۆ جارا دويماھييى شاھدە بدەت نفرينەك كر وگۆت: يا رەببى پشتى من تو وى ل سەر كەسى دى زال نەكە.

ئهگهر مروّقه کی خودی نهبا ههچییی دی با دا دوعایه کی بو خو که ت کو ژ دربی جهللادی رزگار ببت، بهلی مروّقین خودی هند های ژ خو نینه هندی های ژ خهلکی ههی، گرفتاری ئهو نینه ئهو بیّته کوشتن، ئاخری دوعایا وییه بو ب جهدئیت، گرفتاری ئهوه پشتی وی شیری زوردارییا حهجاجی بگههته هنده ک بی گونههین دی، لهو وی دوعا بو وان کرن نه بو خود. بیژنه من: قی سهرفه رازییی ژبلی مروّقین خودی هوین ل نک کی دبینن؟

ئیمامی دو جاران شاهده دا وهیّشتا جارا سیبی شاهدهدان ب دویماهی نمئینای شیری جهللادی بهری وی راکر، خوینا سهعیدی ئهوا ئاخا دیوانا حهجاجی ئاقدای بوو ئهو لهعنهت یا کول دریّژییا پازده روّژان ل دوّر ستوکورا حهجاجی زقری، حهتا بن ئاخ کری، ل وان پازده روّژان ههر جارهکا حهججاج دنقست جرفه ک قیّ دکهفت ووه کی دینان ژ خهو رادبوو ودکره ههوار:

- ئەقە چيە من وسەعيدى كورى جوبەيرى چ د گەل ئىنىك ھەيە، چى گاڤا ئەز نقستم ئەو دى ئىت پىيى من راكىشت ومن ب دويڤ خۆ قە راخشىنت؟

بهری روّژا پازدی پشتی کوشتنا ئیمامی ب دویماهی بیّت حهججاجی ژی سهری خوّ بوّ جارا دویماهییی دانا و ب دویق سهعیدی دا چوو؛ دا قهستا مهحکهما مهزن بکهت، دا قهستا وی جهی بکهت یی سهعیدی ژقان یی دایی..

سلاڤ ل سهعیدی کوری جوبهیری بت وههر ئیککی وهکی وی سهری خو بو زوردارییی نهچهماند بت.

سەركەفتىيى مەيدانا جەرباندنى سەعيدى كورى موسەييبى

چل سالان نقیّره کا ب تنی یا ب جماعه ت ژ وی نهچووبوو، دبیّرت: بیست سالان من پاتکا که سی د نقیّری دا نه دیتییه، یه عنی ههر گاف ل ریّزا ئیّکی بوو.. ئیّک ژ حه فت فقهزانیّن مه دینی ییّن مه زن بوو، و دگوتنی: سهروّکی زاناییّن مه دینی، سیه و تشته که هزار زیّر دانی، دا گوتنه کا ب تنی بیّرت کو مفایی زوّرداره کی تیّدا بت، ئه و ل به ر نه هات، و هه رگاف وی شیره ت ل هه قالیّن خوّ دکر و دگوت: ((نه وه بت هوین چاقیّن خوّ ب دیتنا هه قالیّن زالمان ژی تری بکه ن نه گه ر نه قیانا و ان د دلیّن هه وه دا نه بت، دا نه و باشییین هه وه کرین پویچ نه بن)).

ئەڭ چيايى زانىنى (سەعىدى كورى موسەييبى)يە، قى جارى مە قىا ھەوە ل دىوانا وى ئامادە بكەين دا بزانىن كو خودى ھندەك مرۆڭ ھەنە چەنگى راستىيەكا ب تنى نادەنە ب مالى دنيايى ھەمىيى..

سهعیدی کوری موسهییبی کی بوو؟

- « بابی موحهممهدی، سهعیدی کوری موسهییبی کوری حهزنی قورهیشییه، بابی وی وباپیری وی ژی ههردو ژ صهحابییان بوون، ل رۆژا (فهتحا مهکههی) موسلمان بووبوون.
- ل سالا دووی ژ خیلافه تا عومهری -خودی ژی پازی بت- کو دبته سالا
 (۱۵) مشهختی، هاتبوو سهر دنیایی.
- هدر ژ زارو کینییا خو داخوازا زانینی کربوو، وحدیس ژ گهله ک صهحابییان وهرگرتبوو وه کی: عوثمانی وعهلی وسهعدی کوری ئهبوو وه ققاصی و کوری عهبباسی و ئهبوو هورهیره ی و موعاویه ی و عائشایی ... و گهله کین دی.

- دبیّژن: عەبدللاهی کوری عومهری گەلهک کهیف پی دهات ودگوّت: ئهگهر پینی ئیّت.
 پینغهمبهری -سلاڤ لی بن- ئهڤه دیتبا دا کهیف پی ئیّت.
- هندی ئه ویت ساخ سه روّکاتییا زاناییّن مه دینی یا وی بوو، وگه له ک زاناییّن تابعییان ییّن مه زن وه کی: (عه طائی و موحه مه د نه لباقری و زوهری) ل به رده ستی وی ها تبوونه په روه رده کرن.
- الله وقرین سالا (۷۳) مشهختی، دهمی خیلافهت د نافبهرا (عهبدللاهی کوری زوبهیری) -ل مهکههی و (عهبدلمهلکی کوری مهروانی) -ل شامی هاتییه لیک فهکرن وفتنه د ناف موسلمانان دا پهیدابووی، سهعیدی خو نهدا د گهل کهس ژههردووان وبهیعه نهدا، لهو وی ژدهستی ههردو لایان نهخوشی دیت.
- انده وهدند جاران مدونید مروّقه کی زیده زاهد بوو، مالی دنیایی نهو نه دخاپاند و چهند جاران مهزنین دنیایی قیایه وی ب تیّرک و دیارییان بکرن به لی نهو نه دشیانی، و حه تا وی ژ که دا دهستی خوّ دخوار و پاره ژ مهزنان و مرنه دگرتن.
- و ژنکا وی کچا صهحابییی پیغهمبهری یعی ب ناڤ ودهنگ (ئهبوو هورهیرهی) بوو، لهو بارا یتر ژ حهدیسین وی ژ ریوایهتا وینه.
 - الله (٩٣) مشهختی چووبوو بهر دلوّڤانییا خودیّ.

كوري موسهييبي ل دهمي فتني:

مه گۆت: ل دۆرێن سالا (۷۳) مشهختی دوبهرهکی کهفته ناڤ ڕێزێن ئوممهتێ پشتی بهیعه بۆ دو کهسان هاتییه دان: (عهبدللاهێ کوڕێ زوبهیری) ل مهکههێ و (عهبدلمهلکێ کوڕێ مسهروانی) ل شامیێ، گهلهک صهحابی وزانایێین تابعییان ژی بهیعه نهدا چو ژ ههردووان وگۆتن: پێغهمبهری -سلاڤ لێ بننههیا مه کرییه کو ئهم د ئێک دهمی دا بهیعێ بدهینه دو کهسان، ودهمێ فتنه روی ددهت دڤێت مروٚڤ خو بدهته پاش، وسهروٚکێ زانایێن تابعییان سهعیدێ کوڕێ موسهییبی ئێک ژ خودانێن ڨێ بوٚچوونێ بوو.

گافا عمبدللاهی کوپی زوبهیری -خودی ژی پازی بت- ل مهکههی بوویه خهلیفه وگهله ک صهحابی و تابعییان بهیعه دایی، وی (جابر ئهلئهسوه د) کره والی وهنارته مهدینی. جابری فیا داخوازی ژ زانایین مهدینی بکهت کو ههمی بهیعی بده نه کوپی زوبهیری، و ژ بو فی ئهگهری وی هنارته ب دویف سهعیدی کوپی موسهییبی ژی پا، وبهیعه بو کوپی زوبهیری ژی خواست، بهلی سهعید ل بهر نههات وداخوازا وی ب جهد نهئینا، وگوت: حهتا ئوممهت ههمی ل سهر مروقه کی کوم نهبت ئهز بهیعی نادهمه کهسی؛ چونکی چی نابت بهیعه بو دو کهسان د ئیک دهمی دا بنتهدان.

جابری ب قنی گوتنا وی نهخوش بوو، ودهست دا گهفان، بهلی سهعید ههر لیقه نهبوو، ئینا والییی مهدینی گهفا خو ب جه ئینا وشیّست جهلده دانانه ئیمامی، وهنگی ژییی ئیمامی نیّزیکی شیّست سالان بوو، پشتی ئیمام هاتییه جهلدهدان گوته والی: ههچییا ته دقیّت بکه ههما چهند روّژهکن.. ووهسا چیبوو، دهمه کی دریّژ پیّقه نهچوو عهبدللاهی کوری زوبهیری ب دهستین حهججاجی هاته کوشتن، ووالییی پیّقه نهچوو عهبدللاهی کوری زوبهیری ب دهستین حهججاجی هاته کوشتن، ووالییی وی (جابر) ب دهستین هه قالیّن عهبدلمهلکی گههشته دویماهییه کا رهش.

بەلى بۆ دىرۆك دقىت بىزىن: دەمى عەبدللاھى ب كارى جابرى زانى كاغەزەك بۆ ھنارت وگەفىن مەزن ل والىيى خۆ كرن وگۆتى: نە وە بت جارەكا دى خۆ نىزىكى سەعىدى كورى موسەيىبى بكەي.

کورئ زوبه ایری ژ مه ایدانی ده رکه فت، و عه ایدلمه لک ب تنی ما، خه لکی هه میایی -یان پترییا خه لکی - به یعه دایی، و دا ئه و پتر شوّلا خوّ موکم بکه ت رابوو به یعه بوّ کورئ خوّ وه لیدی ژی ژ خه لکی ستاند، کو پشتی وی ببته خه لیفه، سه عید ل به ر قی چه ندی نه هات و به یعه نه دا وه لیدی، عه بدلمه لکی ب قی چه ندی نه خوّش بوو؛ چونکی وی دزانی بوّچوونا سه عیدی سه نگا خوّ یا گران د ته رازیا ئوممه تی دا هه یه.

دەمه کی عهبدلمه لک -پشتی بوویه خهلیفه- هاته مهدینی، گهله ک کهس چوونه نک وییروزی لئ کر وهه قالینی د گهل گریدا.. ل وی ده می سهعید ل کیقه بوو؟

وه کی ههر جار بنگههی سهعیدی یی نقیژکرن ودهرس گوتنی مزگهفت پیغهمبهری بوو -سلاف لی بن-، نیفروّییه کی خهلیفه ژخهو رابوو گوته زیره قانه کی خوّ: ههره مزگهفتی بهری خوّ بدی کانی کی ل ویّرییه بیّژی بلا بیّته دیوانا من دا بوّ خوّ سوحبه تی بکهین. حهره سی خهلیفه ی داخوازا وی ب جهلینا وچوو مزگهفتی، دهمی ب ژورکهفتی دیت پیره میّره ک ب تنی یی روینشتییه عیباده تی بوّ خوّ دکه ت، چوو هنداف سهری وی و ب ئیشاره تان گوتی: رابه د گهل من وهره.. پیره میّری خوّ تی نهگههاند، ئینا ئهو ب کهرب قه چوو نک وگوتی: ما تو من نابینی ئهزی ئیشاره تی دده مه ته؟ گوتی: ته خیّره؟ حهره سی خهلیفه ی گوت: رابه د گهل من وهره.. گهل من وهره (أمیر المؤمنین)ی دقیّت ئین سوحبه تی بوّ بکه ت.. پیره میّری گوتی: ههره.. ئهز نه ژوانم یین سوحبه تی بوّ (أمیر المؤمنین)ی دکهن!

زهلام حیّبهتی بوو.. ئەقە كىيە؟ زقرى نک خەلىفەى وگۆتى: حال ومەسەلىين من وپيرەميرەكى ل مزگەفتى ئەقەبوون، عەبدلمەلكى گۆتى: ئەو سەعيدى كورى موسەييبىيە، بەلا خۆ ژى قەكە.

عەبدلمەلكى باش دزانى ئەگەر ئۆك ل مەدىنى ھەبت نەۋۆت د گەل وى باخقت دى سەعىد بت وكەسى دى نە، لەو ب ھەمى رۆكان ھاتى كو خۆل بەر وى شرىن بكەت وچو فايدە نەدا، قيا وى بكەت ھەقالى خۆد. نەشيا، رابوو ب رۆكا مالى ھاتى، سىھ وتشتەك ھزار زۆر بۆ وى ھنارتن، بەلى وى زۆرەكى ب تنى ژى وەرنەگرت وگۆتە قاصدى: من چو پۆتقى ب وان وبنەمالا مەروانى نىنە، حەتا ئەز وئەو بەرانبەرى خودى رادوەستىن، وئەو حوكمى د ناڤبەرا من ووان دا دكەت.

ئەقى رى فايدە نەدا..

جەرباندنەكا ژ رەنگەكى تايبەت:

ئینا خەلىفەى رێكەكا دى ب كارئینا: سەعیدى كچەكا نەشوبكرى ھەبوو، گەلەك د قورئانى وحەدىسى دا يا زانا بوو، وئەقە نە عەجێبە، ما ئەو نە كچا سەعىدىيە ونەقىيا ئەبوو ھورەيرەيە؟

عـهبدلمـهلـک رابـوو هنـدهک هنارتنـه نـک سـهعیـدی دا کچا وی بـۆ (ولـي العهد)ی بخوازن، بـۆ وهلیـدێ کـوڕێ عـهبدلمـهلکی ئـهوێ پشـتی بابێ خـۆ دێ بتـه خهلیفه، وی هزرکر ئهگهر کچا سهعیدی هاتـه د مالا وی دا وکـوڕێ وی بـوو زاڤایێ سهعیدی، سهعید دێ کهفته داڤان!

بهلی قی جاری ژی یا وی قیای چی نهبوو، ئیمامی خوازگینی دهست قالا زقراندن، ودهرسه ک نه ب تنی دا خهلیفه ی، بهلکی دهرسه کا مهزن دا ههر دهیک وبابه کی کچه کا شوییان ههبت، کو ئهو ئیمانه تی د ستویی وان دا (مهسئولیه ته کا) د مهزنییا چیایان دایه، دهمی ژ ته دئیته خواست کو تو گزتنه کی د دهر حه قا دانه شوییا کچه کا خو دا بده ی دقیت باش هزرا خو د پاشه پروژا وی دا بکه ی، ومه خسه دا من ب پاشه پروژی نه ئه و بیست سیه سالن یین کو ئه و د قی دنیایی دا دبه ته سهری.. نه، پروژه ک دی ئیت تو ب تنی، پرویس ورسوا ژ هه ر مال ومه نصبه کی ههبت، دی ئیه ئینان، به رانبه رخودی تو دی پراوهستی.. هزر بکه ئه گهر وی پروژی کچا ته ئه وا ته د دنیایی دا فروتییه جه هنه می دا هنده ک قریر ده ده ده خودا ئه قه خودا ئه قد دو به ری من دایه قی ریکی.. ئه شرو تو حه قی من ژی چیکه.

ئەقەيە پاشەرۆژا دورست، ھنگى دى چ كەى؟ وى رۆژى قائىشا كچا تە يا زىرى د گەل نابت خۆ پى ژ ئاگرى بكرى، مال مەزنى وقەسر ومەنصبى زاقايى تە ژى، ھنگى نامىنت فايدەكى بگەھىنتە تە، ب تنى ھوين وكول وكەسەر دى پىكىقە مىنن.. خەلىفەى، ئەوى حوكم ل نىزىكى پازدە دەولەتىن مە يىن نوكە دكر، كچا سەعىدى كورى موسەيىبى بۆ كورى خۆ خواست، ئەوى دى پشتى بابى خۆ بتە

خەلىفە، ئىمام ل بەر نەھات؛ چونكى وى نەدڤيا كچا خۆ بكەتە د قەسرا زالمەكى قە دا سوباھى -ل پاشەرۆژى - حەشرا وى د گەل زالمان نەئىتەكرن!

ب قی چهندی سهرهاتی ب دویماهی نائیت.. ئیمامی طهلهبه که ههبوو دگوتنی: (ئهبوو وهداعه)، مروّقه کی خودیناس بوو، ههر جار ل مزگهفتی ئاماده دبوو، چهند روّژه کا دیار نهبوو، پشتی هاتییه دهرسی ئیمامی گوتی: ته خیر بوو؟

وى گۆت: ژنكا من ئەمرى خودى كربوو، ڤێجا ئەز ژبەر ھندى يى موژيل بووم.

ئیمامی گـوٚتێ: بـوٚچی تـه نـهدگوٚتـه مـه، دا ئـهم ژی د گـهل تـه ئیٚینـه سـهر زیارهتان؟

وپشتی دەرس ب دویماهی هاتی، ئیمامی گۆتی: ته چو ژنکین دی بو خو نخواستینه؟

ئەبوو وەداعەى گۆت: ما كى دى ژنكەكى دەتە من ومالا من ھەمىيى ژ دوسى دەرھەمان يېڭەتر تشتەك تىدا نىنە؟

ئيمامي گۆتى: ئەز!

پاشی وی کچا خوّ، ئەوا نەدايە كورى خەلىفەي، دا خودانى دوسى دەرھەمان.

كچا ئيمامي ل مالا ئەبوو وەداعەي:

ئیمامی هۆسا ب ساناهی کچا خو دا ئهبوو وهداعهی، وهوین دزانی داوه تا وان یا ب چ رهنگ بوو؟ ئهبوو وهداعه دبیّرت: مهغرهبییا وی روّرا ئیمامی گوتییه من: ئهز دی کچا خو دهمه ته، ئهز د مهزهلکا خو قه یی روینشتی بووم، من کاری فتارا خو دکر.

فتارا وي چ بوو؟

دبیّرْت: پرتهکا نانی رهق بوو، د گهل سیّنیکهکا هندهک زهیت تیّدا.. گوّت: من هند دیت ئیّکی دهرگههی مالا من قوتا، من گوّتی: تو کییی وی گوّت: ئهز سهعیدم.

سهعید! ئه قه کیژ سهعیده قیّ مه غرهبیّ دی ئیته نک من؟ گرت: من هزرا ههمی سهعیدان کر ب تنی ئیمام تی نهبت؛ چونکی ئه و چل سال بوو ئیمام ل جهه کی نه هاتبوو دیتن ژبلی مالا وی ومزگه فتیّ، گافا من ده رگه ه فه کری ومن ئه و دیتی، من د دلیّ خوّ دا هزر کر وگوت: دیاره ئیمام یی لیقه بووی له و یی هاتی داخوازا لیّبورینی دکه ت، من گوتی: سهیدا! بلا ته هنار تبا ب دویث من را ئه ز دا ئیمه نک ته، وی گوت: تو حه قتری ئه م بیینه نک ته.

گوّت: پاشی ئیمامی خوّ دا ره خه کی من دیت تشته کی ره ش ل پشت وی دیار کر من زانی ژنکه که، گوّت: ئه شه ژنکا ته.. گوّت: ژنک ب ژوّرکه تو وئیمام زقری، من شهرم کر ئه و شیقا من ببینت، ئینا من شیقا خوّ ژ چرایی دویر کر دا ئه و نهبینت.

ب قی رهنگی کچا سهعیدی کوری موسهییبی هاته قهگوهاستن، وئهگهر وی وبابی وی قیابال روزا قهگوهاستنا وی ژ دیمهشقی وحهتا مهدینی دا ئیته خهملاندن، و ل پتر ژ باژیره کی شاهی دا ئیته گیران، بهلی.. نه! سهعیدی کچا خو وهسا ب خودان کربوو وی ئه و باوه ری ههبت کو پرتهکا نانی رهق وهنده ک زهیت د گهل دوسی دهرههمهکان چیتره ژ مهلکاتیهکا ل سهر زوردارییی وکوته کییی هاتیه دانان..

تولقهكرنا خەلىفەڭ:

گاڤا خەلىفەى زانى سەعىدى ئەڤ كارە يى كىرى، ڤيا تۆلا خۆل ئىمامى قەكەت.. ھوين دزانن چاوا؟

وی کاغهزه ک بو والییی خو ل مهدینی هنارت وتیدا گوتی: سهعیدی بگره، وبیّری بلا بهیعی بده ته کوری من وهلیدی، وئهگهر ئهو رازی نهبوو گهفین کوشتنی لی بکه، ئهگهر ههر لیّقه نهبوو پیّنجی جهلدان لیّ بده و ل سویکا باژیّری بگیّره.. والی مهسهله بو هنده ک هه شالیّن خو ئاشکهرا کر، ئهو هاتنه نک سهعیدی ل مزگهفتی وگوتنی: والی سیّ ریّک ل بهر ته داناینه دقیّت تو بو خو ئیّکی

هلبژیری ئهگهر نه خهلیفهی برپارا دای ئهو ته بکوژت، یا ئیکن: دهمی والی کاغهزا خهلیفهی بو ته دخوینت تو خو بی دهنگ بکه، نهبیژه: ئه، ونهبیژه: نه، والی یی قانعه.. ئیمامی گوت: ئهز قی ناکهم خهلک دی بیژن: سهعیدی بهیعه دا. وان گوت: پا چهند روزهکان بمینه ل مالا خو ونهئی مزگهفتی دا والی بیژته خهلیفهی: من ئهو نهدیتییه.. ئیمامی گوت: ئهز قی ژی ناکهم، چاوا دهنگی: (حی علی الصلاة، حی علی الفلاح) بیته من وئهز نهئیمه مزگهفتی؟ ئهده چی نابت. وان گوت: پا دی ژ جهی خو هه په جههکی دی گافا هاتنه ته دی بیژن: مه ئهو نهدیت، وی گوت: ههوه دفیت ئهز ژ مروقه کی بترسم؟ بهوسته کا ب تنی ئهز ژ جهی خو ناچم..

ئینا ئهو زڤرینه نک والی وبهرسڤا ئیمامی بو بر، والی بریار دا ئیمامی ببهنه نک وی، ب ریّقه وان گوتی: ئهگهر مه تو برییه نک والی د ڤی دهرگههی را ههره و د یی دی را وهره وخو بی دهنگ بکه، والی چو ددی ژ ته نهڤینت، ئیمامی گوت: نه.. خهلک دی بیّش: سهعیدی بهیعه دا، ئهز وه ناکهم.

والى گۆتى: پا (أمير المؤمنين)ى ئەمرى من يى كرى ئەز سەرى تە ببرم ئەگەر تو بەيعى نەدەيە كورى وى..

ئیمامی گۆتى: پا پىغەمبەرى -سلاڤ لىن بن- ئەمرى مە يى كرى ئەم دو بەيغان پىكى ئەدەين، پاشى وى ستويى خۆ بۆ شىرى درى درىدكر!

والی بهری خو دایی.. زانی کوشتن فی مروقی لیقه ناکهت، ئینا وی بریار دا جلکین ئیمامی ژ بهر بکهن وکراسه کی کورت بهیلنه د بهر، وببهنه بهر حمتافی و ل ویری وی راوه ستینن و ل بهر چافین خهلکی پینجی جهلدان لی بدهن. وهنگی ژبیی وی نیزیکی شیست سالان بوو.

زانایی ناقدار (قمتاده) دبیّرت: گاقا وان سمعید ل به رحمتاقی راوهستاندی من گوته وی یی دهستی من دگرت -وبو زانین قمتاده یی کوره بوو-: من نیزیکی و من یکه، گوت: وی ئه زنیزیکی ئیمامی کرم، ومن پسیارین حمدیسی وشریعه تی

ژی کرن ووی بهرسقا من ددا، وخهلکی ئهم ددیتین و ژ مه حیّبه تی دبوون، ترسا من ئهو بوو ئهو تشته کی ل سه عیدی بکهن وئهز ژ علمی وی بی بار ببم.

وگافا ئه و هاتین دا ئیمامی جهلده بدهن، ژنکهکی گوت: وهی بو فی شهرمزارییی! ئیمامی گوت: ژ شهرمزارییی ئهم یین رهفین.. و پشتی سهعید ب فی کراسی ل کوّلانین مهدینی گیرای، ری دایی ئه و بچته مالا خوّ، بهلی پشتی وان بریار دای و د ناف خهلکی دا بهلاف کری، کو چی نابت ژ ئهفرو ویقه کهس ل دیوانا سهعیدی روینت، یان ل دهرسین وی ئاماده ببت.

پشتی هنگی ده می سه عید ل مزگه فتی دروینشت که س نه دویریا خو نیزیکی وی بکه ت، وئه گهر مروّقه کی بیانی جاره کی هاتبا مه دینی و چووبا نک وی ئه و دا بیژتی: ئه ری ته زانییه ئه و ناهیّلن که س ل نک من روینت؟ ومه خسه دا وی ئه و بوو که س سه را وی نه نیته ئیشاندن.

(عـهبدللاهێ هوذهلی) دبیّرت: گاڤا وان سـهعید گرتی ئـهز چوومـه نک ل گرتیخانهیێ، من دیت وان پیستێ پهزهکا سـهرژێکری دانابوو سـهر پشتا ئیمامی، وهـهر جـارهکا وی بـهرێ خوّ ددا زهندکیٚن خوّ دا بیّرْت: یـا رهببی تـو مـن ب سـهر هشامی بیّخه، وهشام والییێ عهبدلمهلکی بوو ل مهدینێ.

عەبدلمەلک چوو.. هشام ژی چوو.. وبەری وان جابر ژی چووبوو.. وپشتی وان سەعید ژی چوو، وژقان ل نک خودییه!

﴿ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلَّحَيِّ ٱلْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلَّمًا ﴿ ﴾.

ئەوى پينج چارن شير بۆ ھاتييە راكرن شيخ الإسلام)ي ھەرەوي

د هه قرکییا خو دا د گهل مروقین دنیایی، مروقین خودی گهله ک ره نگین نهخوشییی و ته نگافییی دبین، دبت ده ریخستن ژ جه و و اران ئین ژ به رچافترینی و ان نهخوشییان بت.. ده ریخستن (یان بلا بیزین: نه فیکرن) هه ر ژ به ری و ه ره ئین ک ژ و ان چهکین چه په ل بوو یین زورداران گه ف پی ل خودانین حهقییی و ریکا راست دکر، خودایی مه زن ده می سه رهاتییا هه قرکییا پیغه مه رین خو و دو ژمنین و ان بو مه قه دگیرت ئه مر دکه ت:

﴿ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَ فِي مِلَّتِنَا فَأُوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكُنَّ ٱلظَّلِمِينَ ۚ وَلَنُسْكِنَّكُمُ ٱلْأَرْضَمِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذَالِكَ لِمَنْ خَافَمَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿ ﴾ [إبراهيم: ١٣-١٤]

چهکی مروّقی بیّزاره، گافا ته حهقی دانا بهر سنگی، وچو هیجهت د دهستی وی دا نهمان، وی چو پی نامینت دی دهست ب گهفان کهت، دهمی پیخهمبهران راستی بو مللهتین خو ئاشکهراکری، سهر وگرگرین کوفری چو پی نهما ئینا گوتن: ئینک ژ دووان، یان دی ل دینی مه زقرن، یان دی ههوه ژ عهردی خو دهریخین. وباش هزرا خو د قی تهعبیری دا بکهن ئهوا وه کی خودانین خو یا دارگران: ژ عهردی خو! دی ههوه ژ عهردی خو دهریخین! ههر وه کی ئهو عهرد یی وان به تنی وههچییی وه کی وان نهبت یی بیانییه!!

گاڤا هەڤركى گەھشتە قى دەرەجى، وەحىيا خودى ئىكسەر بىۆ پىغەمبەران دئىت: ﴿ لَنُهُلِكُنَّ ٱلظَّلِمِينَ ﴾ ئەڤە ئىد، پاشى ﴿ وَلَنُسُّكِنَا ٱلظَّلِمِينَ ﴾ ئەڤە ئىد، پاشى ﴿ وَلَنُسُّكِنَا ٱلظَّلِمِينَ ﴾

بعدهم کا نمقه دو، زالم وزوردار دی ئینه تیبرن، وخودانین حمقییی ل جهی وان دئینه ئاکنجیکرن.. ئمقه پهیمانا خودییه، ونمبوویه کو جاره کی پهیمانا خودی ب جهد نمهاتبت، بملی ممسملی بینفرههی پی دقیت. دیروکی بخوینن، همر ژ دهمی نووحی وحمتا ئمقرو دا راستییا قی گوتنی بزانن.

(شيخ الإسلام)﴿ ههرهو﴿ كييه؟

ب قان گوتنان مه ئاخفتنا خو یا قی جاری دهست پی کر؛ چونکی ئه و مروقی خودی یی نوکه دی قهستا میحرابا وی کهین دا چهند دهلیقهیهکان د گهل دا برژین، ئیک ر وان کهسان بوو یین کو ههمی نهخوشی د رینکا گوتنا حهقییی دا هاتینه سهری، پینج جاران شیر بو هاتبوو راکرن دا سهری وی لی دهن.. وئه و لیقه نهبوو، پشتی ئه و ر باژیری وی هاتییه دهریخستن، ئیمامی (بهغهوی) گوتی: ((چو قهنجی نهمابوون خودی د گهل ته نهکرین، ئیک تی نهبت کو دوژمن ته ر وهلاتی ته دهربیخن، ئه و رژی خودی بو ته کر وه کی کو بو پیغهمبهری خو کری))، مهعنا ده ربیخن، ئه و رده ریخستنا ر وه لاتی ب دیتنا مروقین خودی قهنجییه که خودی د گهل مروقی دکهت؛ دا ده ره جین وی پی زیده ببن.. گوتنا مه یا قی جاری دی ل دور (شیخ الإسلام)ی هه ره وی بت، بابی ئیسماعیلی ئه نصاری -خودی رئی رازی بت-.

- (شیخ الإسلام)، ئیمامی مەزن، ناقی وی یی دورست عەبدللاهی کوری موحهممەدی کوری عهلییی ئافدار (ئهبو موحهممهدی کوری عهلییی ئەنصارییه، ژ دووندهها صهحابییی نافدار (ئهبو ئەییووبی ئەنصارییه)، مەزنترین ونافدارترین زانایی وهلاتی خوراسانی بوو، وچونکی خەلکی باژیری (ههراتی)یه دبیژنی: (شیخ الإسلام)ی ههرهوی.
- ﴿ (شیخ الإسلام) ل سالا ۳۹۹ مشهختی، ل باژیری (ههراتی) -ئهوی نوکه دکهفته وهلاتی ئهفغانستانی- هاتبوو سهر دنیایی، وههر ل ویری مهزن بووبوو ژی، د زانینا علمی حهدیسی دا گههشتبوو دهرهجا (الحافظ)، وپتر ژ دووازده هزار حهدیسین پیغهمبهری -سلاف لی بن- وی ژ بهر بوون. و ژ لایی عهقیده وبیر وباوهران شه مروّشه کی راست ودورست بوو، و ل سهر ریکا ئیمامی سوننه تی

ئەحمەدى كورى حەنبەلى -خودى ژى رازى بت- دچوو، وھەر دەم وى بەرەڤانى ژ عەقبىدا (أھىل السنة والجماعة) دكر دژى بىر وبۆچوونىن خەلەت ودەستەكىن سەرداچوويى، وسەرا قى چەندى گەلەك نەخۆشى ھاتنە رىكا وى.

ل سالا ٤٧٤ خهليفي عهبباسي (المقتدي) كاغهزه ك بـ ق وى هنارته (ههراتين)، ولهقهبي (شيخ الإسلام، شيخ الشيوخ، زين العلماء) دانا سهر.

﴿ چەند كتێبەك دانا بوون، بەلى يا ژ ھەمىيان ب ناڤ ودەنگتر كتێبا (منازل السائرين) بوو، كول دۆر سلووكى وتەصەووفێيە، وزانايى ناڤدار (ابن القيم)ى شەرحەك ب ناڤى (مدارج السالكين) ل سەر ڤى كتێبى دانايە.

● ل ههیڤا (ذو الحجة) ژ سالا ٤٨١ مشهختی، د ژیین حهشتی وچار سالییی دا، ل باژیری (ههراتی) چووبوو بهر دلوٚڤانییا خودی.

(شیخ الا سلام) وبه ره قانییا ژعه قیدا دورست:

بهری نوکه ژی مه دیارکر بوو کو د سهدسالیّن دهسپیّکیّ دا ژ دیروّکا قی ئوممهتیّ نهخاسم د سهدسالیّن سیبی وچاری وپیّنجی دا، و ل بن سیبهرا دهولهتا عهباسییان بیر وباوهریّن دهسته کا موعتهزلییان ب رهنگه کی زیّده بهرفرهد د ناث

مزگهفت وحه له قین ده رسان ژی ژ قی کارتیکرنا خراب دپاراستی نه بوون، به لکی پترین جاران ئه څ جهه دبوونه مهیدانا سه ره کی یا دان وستاندنان ل دور څان مهسه لین عه قیدی، له و زانایین سه رپاست یین (أهل السنة والجماعة) خهمه کا مهزن ژ به رگرتنا بیر وباوه رین موعته زلییان خوار، و د ده رس وکتیبین خو دا رئنحراف) و خه له تیین ثی ده سته کی به رچاف کرن وئوممه ت ژی دا پاش، وسه را شعی کاری وان نه خوشییین مهزن ژ ده ستی موعته زلییان وجار ژ ده ستی ده سه لا تدارییی خوارن، به لی قی نه خوشییی ئه و قه ت سست نه کرن و ل قی کاری پیروز لیقه نه کرن، ومه دیت کانی پاوه ستانا ئیمام ئه حمه دی به رانبه رهیر شام موعته زلییان یا ب چ ره نگ بوو.

(شیخ الإسلام)ی همرهوی ئیک ژوان زانایان بوو یین کول سمر وی عمقیده یا سوننی یا راست ودورست ئموا ئیمام ئمحممدی بمره قانی ژی کری هاتینه پمروهرده کرن، وهمرده م وی د دهرس ونقیسینین خو دا بمره قانی ژقی عمقیدی دکر، وسمرا قی چمندی دهسته کین (مونحمرف) وکومین بیدعمچی گمله ک نمخوشی گمهاندنی. (شیخ الإسلام) د گوتنه کا خو دا دبیژت: ((پینج جاران شیر بو من یی هاتییه راکرن، نمدگوتنه من: ل گوتنین خو لیقه ببه، بملکی دگوتنه من: بمحسی وان نمه ئموین وه کی ته نمبن، من دگوت: دی بمحسی وان کمم)).

ل دیوانا سولتان (ئەلب ئەرسەلانگ):

شیخ -وه کی مهگزتی- خهلکی باژیّری (ههراتی) بوو، کو ئینک ژباژیّریّن دوروییاتی ده شهرا خهراسانی بوو، وچونکی ئهو ئینک ژوان زانایان بوو یییّن دوروییاتی

وحليسكاتي نهدكر، وههردهم دهنگئ خوّ ب حهقييئ بلند دكر، (موتهعهصصبين مهزههبییان) و (بیدعهچییین موعتهزلییان) گهله که دوژمناتییا وی دکر، ل سالا (٤٣٨) مشهختي دهمي ژييي وي چل ودو سال، كۆمهكا خودانين شاشكان، ئهوين دین بۆ خۆ كريپه رێک بۆ كۆمكرنا دنيايێ، رابوون خۆ دانه ئێک وگۆتن: دڤێن ئهم حەددەكى بۆ قى مرۆقى بدانىن؛ دا بەس ئەو بەحسى مە بكەت وخەلكى دژى مە راكەت. رابوون شاندەك ژخۆينك ئىنا وقەستا كۆچكا سولتان (ئەلب ئەرسەلانى) ل همراتن کر، وسولتان وه تن گمهاند کو مانا شیخی همرهوی ل باژیری همراتی گەفەكا مەزنە ل سەر ئىسلامى، وئەگەر سولتانى ۋيا خزمەتەكا باش بۆ دىنى بكەت دڤێت وي ژ باژێري دهربێخت، بگرت، بکوژت، نهفي بکهت. بهس نهمينته ل باژیری! سولتان ب گوتنین وان هاته خاپاندن وهزرکر راسته مانا شیخی خهطهرهکا مهزنه ل سهر ئيسلامي، لهو هنارته ب دويڤ را، گاڤا (شيخ الإسلام) ل ديوانا سولتاني ئاماده بووي، سولتاني ب كوشتني گهف ليْكرن، وگوتي: يان ب ڤي شیری دی سهری ته فرینم یان تو دی ئهزمانی خو کهیه د ده قی خو وبه حسی بیدعین خەلكى ناكەي.. تە چ دۋيت بيره، بەلى بەحسى وان تشتان نەكە يىن كو تو دبيِّژيييّ: بيدعه! شيّخي گوتيّ: ههچييا ژ ته بيّت بكه، مهسهلا ئهز خوّل سهر بيدعه وخەلەتىيان بى دەنگ بكەم ئەۋە نابت!

گاڤا سولتانی دیتی کوشتن ڤی مروٚڤی لیٚڤه ناکهت، وی بـریـــار دا ئــهو ب مروٚڤ ڤه ژ باژیری ههراتی بیّته دهریخستن ونهفیکرن.

﴿ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُتَ فِي مِلَّتِنَا ﴾ چەكەكى كەۋنىد، گەلەكان بەرى سولتانى ب كارئىنايە، و(شيخ الإسلام)ى ھەرەوى نە ئىكەمىين مروق بوو ۋمروقىن خودى سەرا حەقىيى ھاتىيە نەفىكرن، ونە يى دويماھىيى ۋى بوو.

شیخ ل نهفییی:

ل سپێدهیا ڕوٚژا ئهینییێ بیستی ههیڤا رهمهزانێ ژ سالا (٤٣٨) فهرمان هاتهدان شێخ ژ ههراتێ دهرکهڤت، شێخی داخواز ژ وان کر ئهو پیچهکێ دهلیڤهیێ

بده نی حه تا ئه و نقیرا خو یا ئهینییی بکه ت پاشی ده رکه قت، به لی وان ری نه دایی وگوتی: دقیت نوکه تو را باری ده رکه قی. ئینا چو ب وی نه ما رابوو عهیالی خو بارکر، و را باری ده رکه فت، وقه ستا گونده کی ب ره خ باری پی هه راتی قه کر، وباری خو ل ویری دانا.. گافا دو رمنین وی زانی چوونی وگوتنی: چی نابت خو تو یی نیزیکی باری ری بی!

شیخ نهچار بوو جاره کا دی مالا خو بارکر وقهستا باژیږه کی دویر ژههراتی کر، چوو باژیږی (بوشهنجی)، بهلی ل ویری ژی بیدعه چییان به لا خو ژیقه نه کر، ودیسا گوتنه سولتانی مانا وی ل قیری ژی خهطه ره؛ چونکی وی ده ث ژگازییا خو بهرنه دایه، وههر ل سهر گوتنا خو یی مجده.. ئینا سولتانی بریار دا ئه و ل نه فییی بیته حه بسکرن، و د حه بسی ثه گه ف لی بینه کرن کو ئه گهر ئه و ژگوتنین خو لیقه نه بیت، ئه و بوو باژیږی مهرویی ل وه لاتی (پشت رویباری - ما وراء النهر) بیته هنارتن، وگا فا چو ب قان گه فین وان ژی ثه نههاتی، ئه و رابوون گه فا خو ب جه ئینا و شیخ نه فی کره مهرویی.

سوحب مت گههشته خهلکی بهلهخی کو نه شه شیخ (نهبوو ئیسماعیلی ههرهوی) یی ب ریشه دی بو باژیری وان ئیته نهفیکرن، وچونکی وان دزانی نهیاره تیبا وی بو مهزهه بی موعتهزلیبان چهنده، نهو رابوون خو دانه ئیک وگوتن: نهم دی چینه د ریکا وی دا گافا هاته د باژیری دا، دی بهران لی بارینین، ووی رهجم کهین حه تا بکوژین، گافا مهزنی باژیری (ابن نظام الملک) ب کاری وان ئاگههدار بووی، نهو ههمی کومکرن وگوتی: نه وه بت هوین فی چهندی بکهن..

ئهگهر ههتکا ههوه دی چت، و د دیرو کی دا دی شهرمزار بن! شیخ گههشته بهلخی وپشتی ههیامه کی ل ویری مای جاره کا دی فهرمان هاته دان کو ئه و بز قرته با ژیری مهرویی، وپشتی دهمه کی مایه ل ویری بریار هاته دان ئه و بز قرته با ژیری خو هه راتی ب وی شهرتی کو ل ژیر (إقامه جبریه) بمینت و ژ وه عظ و ده رس گوتنی، و (إقامه مهنعه کرن. به لی قی هه مییی: گرتنی، نه فییی، مهنعه کرنا ژ ده رس گوتنی، و (إقامه جبریه)، ترس د دلی شیخی دا پهیدا نه کر، وئیکا هند ژی چی نه کر ئه و به ژنا خو ل به رنه ده مینی بچه مینت.

(ئەببوو نەصر ئەلفامى) خودانى كتىبا (تارىخ ھراة) بەحسىي شىخى دكەت ودبىئرت: ((باشىيىن وى گەلەك بوون، وەكى: پشتەڤانىيا وى بۆ دىنى وسوننەتى، ودژوارىيا وى ل سەر دىن دوژمن وخودانىن بىدعەيان، وى ژىيىي خۆ ھەمىى د قىي چەندى دا بۆراند بوو، چو حلىسكاتى ونەرمى د گەل سولتان ووەزىران نەدكر، سەرا قى چەندى وى گەلەك نەخۆشى ژ دەستىن حەسويد ودل رەشان دىتن، پتر ژ جارەكى ئەو لىن گەريان وى بكوژن؛ دا ژ ئەزمانى وى ودەستى وى خلاس بن، بەلى خودى ئەو پاراست وقەدرى وى پىتر د چاڤىن خەلكى دا مەزن دكر..)). وئەڤ گۆتنە يا د جەي خۆدايە وباشترىن نىشان ل سەر وى چەندى ئەو بوو: رۆژا شىخ ژ باژىرى ھەراتى ھاتىيە دەرىخستىن كەسىي ھەر ئاگەھ ژى نەبوو، ورۆژا ئەو بۆ ھەراتى ھاتىيە زۋړاندن پشتى نەفىكرنى، ئەو رۆژ ل بەر خەلكى وەكى جەژنى بوو ﴿ وَأَرَادُواْ بِهِمَ كُلُدُا فَجَعَلْنَهُمُ ٱلْأُخْسَرىر.كى ﴾.

شیخی زاهدان شیخ عەبدلقادری گەیلانی

شیخ عمبدلقادری گمیلانی -خودی ژی پازی بت- ئیک ژوان زانایین مهزنه یین کو د دیروکا ئیسلامی دا پهیدا بووین وپیخهمهت چارهسهرییا دهردین جڤاکا خو کارکری، وبزاقین مهزن کرین دا جیله کی وهسا خودان بکهت کو پهروهرده وزانینی بهایه کی مهزن د چاقین وان دا ههبت.

گهلهک جاران مروّقین زانا ب خوّ ژی -ومهخسهدا مه ل قیری زانایین دینینهدهمی دینی دئیخنه د قالبین زانستی یین هشک دا، وههمی دهمی خوّ ب دان
وستاندنین ل دوّر جهدهلین فقهی ومهسهلین (فهلسهفی) دبوّرینن، دبنه ئهو ئهگهرا
مهزن یا دینی ژ دلین خهلکی دئینته دهر و ب تنیّ د سهری وان دا کوّم دکهن، ووی
دکهته هنده که هزر وبیرین خوپی مهنطقی، ل لاییّ دی هنده ک شیخ پهیدا دبن بو
سهرراستکرنا پیلیّ -وه کی ئهو هزر دکهن دینی ژ سهری خهلکی دئیننه دهر؛ دا د
دلی دا بکهنه کوّمه کا مهسهلین عاطفی یین دویر ژ عهقلی ومهنطقی، قیّجا هنگی
ئهو ژی دبنه ئهگهرا هندی دین ب رهنگه کیّ نه ییّ دورست ل بهر چاف بیّته دانان؛
چونکی ل سهر دهستی وان ژی (عهقل) و(دل) ژیّک دویر دکهڤن وههر ئیّک ب
پیدن کو (سهرهلدانه کا رووحی) د ناف جڤاکی دا پهیدا دکهن، دا جڤاک ههمی پیّکڤه
(حهقیقه تیّ) د چارچووڤهییی (شریعه تی) دا بناست، و (شریعه تی) ژی ل سهر
بناخهیی (حهقیقه تیّ) ئاڤا بکه ت، نه کو (شریعه تی) و (حهقیقه تیّ) وه که دو تشتین
بناخهیی (حهقیقه تیّ) ئاڤا بکه ت، نه کو (شریعه تی)) و (حهقیقه تیّ) وه که دو تشتین

شیخ عمبدلقادری گمیلانی -خودی ژی رازی بت- ئیک ژ قان زانایین خودایی بوو یین ئوممهتی پیتقی ب همبوونا وان همی، قیجا بو بیرئینان مه قیا قی زانایی ژی ب کورتی ب هموه بدهینه ناسین.

گەيلانى كى بوو؟

﴿ زانایی ناقدار وسهروهری وه لیییین خودی شیخی گهیلانی ناقی وی یی دورست عهبدلقادره کوری عهبدللاهی کوری جهنگی دوستی گهیلانییه، ل سالا (٤٧٠) ل گهیلانی -یان جهیلانی وه کی عهره به دبیترنی - ها تبوو دنیایی، و ل ویری زارو کینییا خو و پشکه ک ژ جحیلینییا خو ژی بوراند بوو، بهلی سهروبهری ژیانا وی ل ویری بهرفرههی نهها تییه زانین، ههر چهنده ژ تشتین ئاشکهرایه کو ئهو وی ل ویری بهرفرههی نهها تییه زانین، ههر چهنده ژ تشتین ئاشکهرایه کو ئهو وزانایان جههکی مهزن بو خو د دلی وی دا کربوو، لهو ل سالا (٤٨٨) دهمی ژیییی وی دا کربوو، لهو ل سالا (١٨٨) دهمی ژیییی وی (١٨) وپیخهمهت داخوازا زانینی وی قهستا باژیری بهغدایی کر، وزانین ژ هرماره کا زانایان وهرگرت، وهکی: (أبو الحسین بن الفراء) و(ابن عقیل) و(أبو سعد المخرمی)، ههر وهسا تیکهلییا هژماره کا شیخین زاهد وصوفی ژی کر وهکی شیخ (حماد الدباس)ی، وههر چهنده ئهفه شیخهکی نهخوانده فا ژی بوو، بهلی مروقه کی خودی ناس وزاهد بوو، شیخی گهیلانی مفایه کی مهزن بو خو ژ زوهد وئهخلاقی وی کر، ههر چهنده هنده ک خهله تییین (عهمهلی) د ریکا وی را گههشت بوونی.

ودو رود دوسیپنگا سالا (۱۸۸) حمتا سالا (۱۲۰) و ل دریژییا سیه ودو سالان، وی ل باژیری بمغدایی داخوازا زانینی کر، حمتا بوویه ئینگ ژ ناقدارترین زانایین سمرده می خوّ، وچونکی شیخ مروّقه کی زاهد بوو، وی گمله ک خهما دنیایی نمدخوار، لمو ل پترییا ژبینی خوّ ئمو مروّقه کی فمقیر وبمر دهست تمنگ بوو، همر چمنده ئمو زهنگینییا د دلی وی دا همی ئمگمر ل سمر خملکی بمغدایی بملاث کربا دا تیرا هممییان کمت، دهمی یی جحیل وهیشتا داخوازا زانینی دکر گمله ک جاران

روّژه کی یان پتر د سهر را دبوّری پارییه کیّ ب تنییّ ژی ب دهست نهدکه ت، و ژ تهقواداری و (عیففه تا) خوّ، وی خواستن ژ کهسیّ نهدکر و دهستیّ خوّ ل بهر کهسیّ قهنه دگرت، و (ته حهمملا) برسیّ و هه ژارییی دکر، و گهله ک جاران دا چت وی تشتی بوّ خوّ کوّم که ت ییّ ژ خهلکی زیّده دبوو و دها قیّت، دا ئینت و خوّت، د گوّتنه کی دا شیخ دبیژت:

((جارهکێ من چو نهما ئهز بخوٚم، ئينا من دهست ب خوارنا وان تشتان کر يې، خەلكى دهاڤێت، رۆژەكنى ئەز چوومە بەر لێڤا رويبارى دا هندەك تشتى خەلك دهاڤێت بۆ خۆ كۆم بىكەم وبخۆم، من دىت هندەك فەقبىران بەرى من راكربوو، لەو چو ب دەست من نەكەفت، و ژ بـرسـان دا چو هێز د لەشێ مـن نـەمـا ونێزيـک بـوو مرن بنته رنکا من، ئینا ئهز چوومه د مزگهفتهکی قه، من دیت جعیلهک ب ژۆركەفت ويتى ديار بوو كو نەعەرەبە، گاڤا روينشتى نانتى خۆ ئىنا دەرى ب ھندەك گۆشتى براژتى خوار، دەمى وى پارىيى خۆ رادكر ژ برسان دا من دەڤى خۆ ڤەدكر، وی تنی ئینا دەر كو حالنی من ينی نەخۆشە ئینا گازی من كر دا ئەز بچم د گەل وی بخوّم، ئەز ل بەر نەھاتم، دەمى گەلەك مايە ب من قە ئەز نەچار بورم بىتى دلىخ خۆ من د گەل خوار، گاڤا ئەز چوويمە نک وى گۆتە من: تو خەلكى كىڤەيى وكارى ته چیه؟ من گۆتى: ئەز فەقىيەكى گەيلانىمە، وى گۆت: ئەز ژى يى گەيلانىمە، ئەرى تو جحيلەكى گەيلانى دناسى ناۋى وى عەبدلقادرە؟ گۆت: من گۆتى: بەلى ئەزم، گۆت وى گۆتە من: ئەۋە ئەز ھاتىمە بەغدايى ئەزى ل تە دگەرىيم وئەز ب سهر ته هل نهبوويمه، چي مالي من ههي ههمي خلاس، لهو ئهز نهچار بووم ڤي خوارنيّ ژ ماليّ ته بكرم، دەميّ ئەز ھاتىمە بەغدايى دەيكا تە ھەشت دىنار بىر تە دانهف من پشتی ئهز ژ ته بی هیقی بوویم من بریار دا ئهز قهگهرم، بهلی باش بوو من تو دیتی، ئەڭ خوارنا تو نوكه دخوی من ژ مالى ته يا كرى ڤێجا ھەما پشت راست بخو نوكه ئهز ميْڤانيْ تهمه)). ب قی رونگی و د سهر قی ههمی زوجمهتی را شیخ عهبدلقادری صهبر کیشا وبهردهوامی ل سهر داخوازا زانینی کر، ودهمی خو ب تشتین بی مفا قه نهدبوراند، له و خودی بهرهکهت هافیته دومی وی حهتا شیای ههر ژ زاروکینییا خو قورئانی ههمیییی ژ بهر بکهت، وخو د ههمی زانینین شهرعی دا شارهزا بکهت، وهکی: تهفسیری، وحهدیسی، وعهقیدی، وفقهی وهتد...، وپشتی ژ قریناغا شاگردهییی تهفسیری، وحهدیسی، وعهقیدی، وفقهی وهتد...، وپشتی ژ قریناغا شاگردهییی ددرباس بووی، ودهستویری بو هاتییهدان کو ببته سهیدا، و ب دورستی ل سالا (۵۲۰) ل شوینا سهیدایی خو (أبو سعید المخرمی) بوو سهیدا ل مهدرهسا وی، وهژمارهکا مهزن ژ داخوازکهرین زانینی قهستا دورسین وی کر، وژبلی دورسین علمی شیخی هنده کی روینشت ل مزگهفتی بو دانا (ووعظی) ههبوون، و ب هزاران مروّث ژ ههمی رونگ وجوینان ل (ووعظی) وی ئاماده دبوون حهتا وه لی هاتی جهی وان د مزگهفتی قه نهکری، لهو شیخ نهچار بوو ژ باژیری دورکهفت و ل نک شویرهی روینشت و ل ویری -ل چولی- دورس ووهعظ دگوتن وخملک لی کوم دبوون، پاشی ل وی جهی مزگهفت ومهدرهسا خو ئافاکر ئهوا ب نافی وی نافدار بووی.

شیخی بارا پتر ژدهمی خول مزگهفتی ومهدرهسی دبوراند، کوپی وی عهبدلوهههاب دبیّرت: ((بابی من حهفتییی سی پوژان بو خهلکی دئاخفت: سییده ییا ئهینییی، وئیّقارییا ئیّک شهنبی، وئیّقارییا سی شهنبی، وهژماره کا مهزن ژتیگههشتی وفقهزان وشیخان لدهرسیّن وی ئاماده دبوون، چل سالان وهعظ ل خهلکی کر ژسهری سالا (۵۲۱) وحهتا سالا (۵۲۱)، وسیه وسیّ سالان ل مهدرهسا خود دهرس وفهتوا ددان، ژسالا (۵۳۸) حهتا سالا (۵۲۱)، ودهمی ئهو دئاخفت چارسهد مروّقان لدیوانا وی ئاخفتنا وی دنقیسی)).

زانایی ناقدار (ابن الجوزی) دبیّرت: دهمی وی وهعظ دکر هژماره کا مهزن یا گونههکاران ل سهر دهستی وی توّبه دکر.

و ژ لاین زانینی قه گهله که جاران ده می مهسهله که ل به ر زانایین عیراقی ئاسی ببا دا چنه نک وی، وداخوازا فه توایی ژی کهن، هندی هند زانینا وی به رفره هروه و ژ به رکو ل سه رده می وی گهله که بیر وباوه رین خهله ت ودویر ژ راستییا ئیسلامی د ناف خهلکی دا به لاف بووبوون ب ریکا صوّفیاتییی وفهلسه فا یونانی، گهله که جاران شیخی د ده رس ووه عظی خو دا و د کتیبین خو ژی دا ئاشکه را دگوت: ((عهقیدا مه سهله فییه ئه وا صه حابییان باوه ری پی هه ی)) وه کی ئیمامی ذههه بی ژی قه دگوهیزت. وهه ر ژ به ر قی چهندی وی ده می خو ب گوتنا وان ئیمامی ذهه بی ژی شه دگوهیزت. وهم ر ژ به ر قی چهندی وی ده می خو ب گوتنا وان درسان نه دبوراند یین به حسی (علم الکلام)ی وفهلسه فی تیدا، (شیخ الإسلام ابن تیمیه) ژ سهیدایی سفیدایی خو (شهاب الدین السهروردی) قه دگوهیزت، دبیر ثت تیمیه) ژ سهیدایی بخوینم، ئینا ئه ز رابووم چوومه نک شیخ عه بدلقادری دا من قیا (علم الکلام)ی بخوینم، ئینا نه ز رابووم چوومه نک شیخ عه بدلقادری دا پسیارا خو پی بکه م، به ری نه ز سوح به تا خو بو بکه م وی گوته من: ((ئه ی عومه م، نه و نه ژ وان علمانه یین مروّف د قه بری دا مفای ژی دبینت، ئه و نه ژ کاری قهریه)).

و ژبهر زانینا وی یا زیده ب مهنههجی راست ودورست وپیگیرییا وی یا توند ب ریبازا صهحابی وپیشییین ئوممهتی یین چاک، خودانین عهقیدین خهلهت وریکین چهپ وچویر نهدشیان وی د سهر دا ببهن، شیخ عهبدلقادر د گوتنهکا خو دا دبیژت:

((جاره کنی روّناهییه کا مهزن ل بهر چاقیّن من ئاشکه را بوو عهسمان تری کر، پاشی وه کی شکله کی هاته خواری وگوته من: ئهی عهبدلقادر ئهز خودایی تهمه، ومن تشتین حهرام ییّن بو ته حه لالکرین، گوت: من گوتی: دویرکه قه لهعنه تی، ئه ق روّناهییه تاریاتییه وئه ق شکله دو کیله، گوت: وی گوته من: ئهی عهبدلقادر تو ب زانینا خو ژ من رزگار بووی، بهری ته حهفتی ژ خودانین طهریقی من ییّن دسهردا برین، من گوت: حهمد بو خودی بت. هنده کان گوتی: چاوا ته زانی ئهو شهیتان بوو؟ گوت: دهمی وی گوتیه من: تشتین حهرام من بو ته حه لالکرن)).

ئەو دىرۆكنقىس وزاناينن بەحسى وى دكەن ھەمىي ل وى باوەرىنە كو شىخ عەبدلقادر مرۆۋەكى پىرۆز وخودىناس وزاھد بوو، ژ راستىيى پىقەتر چو ئاخفتن ژ دەڤى دەر نەدكەفتن، و د هندەک سەرهاتىيان دا ژى دئىتە قەگوهاستىن كو دەپكا وى دهورهکني مهزن د ڤني چهندي دا ههبوو؛ چونکي ههر ژبچويکاتي وي ئهو فيري راستييي كربوو ودگـوّتي: چـو جـاران درهوي نـهكـه، و ل دور سـالوّخهتـين وي ديرۆكنڤيس دېيٚژن: بئ دەنگىيا وى ژ ئاخفتنا وى يتر بوو، وئەگەر بۆ نڤێـژێ نـەبـا ئەو چو جاران ژ مەدرەسى دەرنەدكەفت، وچو جاران وى خۆ ژ گۆتنا حەقىيىى نەددا یاش، و ژخودی پیقهتر ئهو ژکهسی نهدترسیا، وتشتی ژههمییی مهزنتریی شيخي د ژييې خو دا کړي، ژبلې پهروهردهکرنا هژمارهکا مهزن ژ زانا وزاهدان، ئهو بوو شيخي ب زانين وزوهدا خو شيابوو وي دويراتييي چارهسهر بكهت يا كو ل دەمى وى كەفتىيە ناڤبەرا زانا وفەقىهان دا ژ لايەكى ڤە، وزاھد وشيخين تەصەوفى رُ لايهكيّ دي قه، چونكي زانين وعهقيدا وي يا دورست ئهو ل نك زانايان كربوو جهني باوهري، وزوهد وصـوّفياتييا وي ژ لايـهكـي دي ڤـه ئـهو ل نـک شـيٚخيّن تهصهوفني ژي کربوو جهي باوهري، ووي ب ڤي چهندي شيا خهلهتييا ههر لايهکي بوّ لاین دی ئاشکەرا بکەت، وبەرى ھەردو لايان بدەتە ئەوى مەنھەجى راست ودورست يتي صمحابي ل سمر دچوون وزانين وزوهد همردو د ناڤ خوّ دا حمواندي.

بەرھەمى شىخ عەبدلقادرى گەيلانى:

شیخ عمبدلقادری گمیلانی د ژییی خو یی ب بهره که ت دا پتر پویته ددا لایی خوّپاقژکرن وپهروه رده کرنا مروّقان، له و پترییا ده می خوّ وی ب گوّتنا وه عظی و دانا ده رسان قه دبوّراند، هه ر ژ به ر قی ئهگه ری بوویه وی بهرهه مه کی نقسیی یی بوّش ل پشت خوّ نه هی پلایه، و د گهل کیّمییا بهرهه می وی یی نقیسی مروّث دشیّت ب پشت پاستی بیّرت: شیخ ئیّک ژ زانایین مه زن بوویه، و ئهگه ر وی پتر ژ ده می خوّ ب نقیسینی قه بوّراند با ئه و دا په رتوکخانه یه کا مه زن بو ئومه تی ل پشت خوّ هیّلیت کو هه ر وه در مفا ژی بیّته دیتن، به لی دیاره شیخ ژ و ان په نگه زانایان بوویین

ئه و باوه ری هه ی کو مروّقی زانا نه ب تنی ب ریکا دانانا کتیبان دشیّت خزمه تی بگههینته زانینی، به لکی ب ریکا پهروه رده کرنا زانایان ژی ئه و دشیّت خزمه ته کا مهزن بگههینته ئوممه تی.

شیخ عهبدلقادری -وهکی دیروکنڤیس ژی قهدگوهیزن- ل مهدرهسا خو سیزده علم ب دهرسینی دگوتنه شاگرده بین خو، بگره ژ تهفسیری وحهدیسی وئوصوولی، حمتا فقهی ونهحوی وصهرفی، و د عمقیدی وفقهی دا ئمو ل سهر مهزهه بی ئیمام ئهحمه دی بوو، وفه توایین وی ژی ههر ل سهر قی مهزهه بی بوون، له و شیخ دئیته هژمارتن ئیک ژ زانایین مهزهه بی حمنبه لی.

ئەو كتيبين شيخ عەبدلقادرى ھەين ل سەر دو پشكان دئينه ليكڤه كرن:

۱- ئەو كتيبين وى ب خو د ژيانا خو دا نقيسيىن وبەلاۋكرين.

۲- ئەو كتێبێن مورىد وشاگردەيێن وى پشتى وى ب ناڤێ وى كۆمكرين، وگۆتن وكريارێن وى تێدا نڤيسين.

ئــهو كتێبــێن شــێخى ب خــۆ نڤيســين، وهــهر دژيانــا وى دا ب نــاڨێ وى بهلاڤبووين سێ كتێبن:

۱- كتيبا (الغنية لطالبي الحق) وئه ثه ثر باشترين كتيبين فقهى وعهقيدى وئادابانه، ژبلى هنده ك صهلهوات وزكر ودوعايين نهشهرعى كو تيدا هاتينه.

۲- کتیبا (فتوح الغیب) وئه قه له دوّر گهله کگوتن وشیره تان دز قرت، وهنده ک مهسه لیّن پهیوه ندی ب نه فسی قه ههین تیدا هاتینه، و (شیخ الإسلام ابن تیمیه)ی -خودی ژی رازی بت- هنده ک بابه تیّن قی کتیبی ییّن شروقه کرین. وبو زانین هنده ک شعر ب ناقی شیخ عهبدلقادری ل سهر قی کتیبی یین هاتینه زیده کرن وئه و ب خو نه ژ نقیسینا شیخینه؛ چونکی گهله ک تشتین خهله و نه و نه شهرعی یین تیدا ههین، ونه تشته کی بهرعه قله شیخ قان گوتنان بیژت.

٣- كتيبا (الفتح الرباني) وئەڤە ھندەک شيرەت ونصيحەتن پەيوەندى ب
 باوەرىيى وسلووكى وئىخلاصى قە ھەنە.

وهنده ک کتیبین دی ژی ههنه بر شیخی دئینه پالدان، وه کی کتیبا: (الأوراد القادریه) و (السفینه القادریه) و (الفیوضات الربانیه)، بهلی ئهو نه ژ دانانا وینه؛ چونکی ئهو دیروکنڤیسین ژینا وی نقیسی کهسی نهگوتییه شیخی هنده ک کتیب ب قان ناقان ههنه، ووهسا دئیته هزرکرن کو هنده ک کهسین خو ب موریدین شیخی ددهنه نیاسین ئه کتیبه ب ناقی وی داناینه وگهله که هزر وبیرین خهله ت -یین شیخی ههر باوه ری پی نهدئینا - ل سهر ناقی وی نقیسینه.

ژ شیـرهتین شیخی یین تهربهوی:

مه گوت شیخ عهبدلقادی پویتهیه کی مهزن ددا لایی پهروهرده کرنی، ووهعظ وخوتبه وگوتنین وی کاره کی مهزن د خهلکی دکر، وسهیدا (أبو الحسن الندوی) ئهگهرا قی ئیکی بو هندی دز قرینت کو شیخ خودانی نه فسه کا پاقر وبروین بوو، ئهگهرا قی ئیکی بو هندی دز قرینت کو شیخ خودانی نه فسه کا پاقر وبروین بوو، ودله کی تری زوهد وقهناعه وی ههبوه، نهوین باوه ریبا وان یا لاواز ده می دچوونه دیوانا وی وگوهی خو ددا گوتنین وی ب خوشییی دحه سیان ووه هه ست دکر کو باوه ریبا وان یا به هیز دکه قت، نهوین شک وگومان د دلی دا هه ی ل نک وی مروقین خو و باه ریبا وان یا به هیز دکه قت، نهوین شک وگومان د دلی دا هه ی ل نک وی ددیت، خو مروقین خاف وسست ژی نهوین خیره ت نه دکر چو بکه ن گافا نه و ددیت دلین وان تری حماسه ت دبوو، وبه ری وان دکه فته کرنا باشییی، مه عنا: هه رکه سه کی خوشی ورحه تی و تمناهی بو خو د گوتنین وی دا ددیت، دا بیژی نه و مناره یه کا سه باندا باوه ریبییه د نیفا به حره کا تاری و ترثی پیل دا، یا کو خهلک هه می پی ب ریکا خو باوه ریبییه د نیفا به حره کا تاری و ترثی پیل دا، یا کو خهلک هه می پی ب ریکا خو هه میبیان دخواست، له و هه میبان پیک شه حهز ژی دکر و ل دورین وی کوم دبوون. هم میبیان دخواست، له و هه میبان پیک شه حهز ژی دکر و ل دورین وی کوم دبوون. ومروث نه گه مون وی برقیت، دی بینت مه زنت رین شیره تین وی ل هه قال ودریکه فتییین خو دکرن نه ه هه بوون:

۱- شیخی دگوت: خو گهلهک ژ سویندخوارنی بده پاش، ونه وه بت تو سویند بخوی نه ژ راستی نه ژ درهو ونه ب خهلهتی شه، وئهو کهسی شی چهندی بکهت،

یه عنی خو ژ سویندی بده ته پاش، خودی ده رگههی روّناهییا خوّل به روی دی قه که ت، ب ره نگه کی وه سا کو ئه و مفایی وی د دلی خوّدا ببینت، و ده ره جیّن وی د چاقیّن خه لکی دا دی بلند بن، له و خه لک دی چاف ل وی که ن وهه یبه تا وی د چاقیّن وان دا دی زیّده بت.

۲- خۆ ژ درەوئ بدەنه پاش، چ یا ژ دل بت چ ب یاری قه بت؛ چونکی ئهو کهسی خۆ ژ درەوئ دویر بکهت خودی سنگی وی دی فرهد کهت، وزانینا وی دی پاقژ کهت، وئیدی درەو ریکا خو ل نک وی نابینت، ودی وه لی ئیت کو بو وی نهخوش بت ئهو درەوینهکی ببینت.

۳- هشیار بی سوّزه کی نه ده ی پاشی لیّقه ببی، وهندی ژ ته بیّت چو سوّزا نهده و ل سهر خوّ نه که مال، وهه چییی سوّزا خوّ نه شکیّنت ده رگه هی مهردینییی دی ل به روی ئیّته قه کرن، ودی ژ مروّقیّن ژ خوّ شهرم ئیّته هرمارتن، ومروّقیّن راستگوّ هه می دی حه ز ژ وی کهن، وقه دری وی ل نک خودی دی یی زیّده بت.

3- نهفرهت ولمعنهتی ل کهسی نهکه، ونهخوّشییی نهگههینه کهسی؛ چونکی مروّقیّن چاک وصالح لهعنهتی ل کهسی ناکهن ونهخوّشییی ناگههیننه کهسی، ویی ب شی رهنگی بت دویماهییهکا باش دی ب دهست وی قه دئیّت، د دنیایی دا خودی دی وی پاریزت ونهخوّشییان ژی ده به پاش، ووی ل بهر خهلکی شرین دکهت.

٥- نفرینان ل کهسێ نهکه، خوّ ل وی ژی یێ زوّرداری ل ته کری؛ چونکی ئه ش سالوّخهتهیه یێ دهرهجیّن ته بلند دکهت، ویێ ئه ش چهنده بوّ ببته تبیعهت ل دنیایێ وئاخرهتێ دێ یێ سهرفهراز بت، ل دنیایێ خودێ حهژێکرنا وی دێ کهته د دلێ ههمی خهلکی دا، یێ وی بنیاست ویێ نهنیاست دێ حهز ژێ کهت.

٦- نه وه بت شاهدهیی ب شرکی یان کوفری یان نفاقی ل سهر ئیکی ژ خهلکی قیبلی بدهی؛ چونکی ئهو یا د علمی خودی دا، وئه په چهنده پتر مروّقی نیزیکی ره حما خودی دکهت.

۷- خۆ ژ گونههان بده پاش وئهندامين لهشن خۆ ژ كرنا گونههن بپاريزه؛
 چونكى ئهڤ چهندهيه دبته ئهگهرا هندي مرۆڤ ل دنيايي وئاخرهتي زوى خيري ب
 دهست خۆ ڤه بينت.

۸- زهحمه تن بو که سن چن نه که و منه تا وان نه هلگره؛ چونکی ئه و که سن ژ خهلکی بن منه ت بت سه رفه رازی و بلندییا ته قواد اران دی ب ده ست خو شه ئینت، وئه شی چه نده پتر دی هاری وی که ت کو ئه و فه رمانا ب باشییی ل خهلکی بکه ت ووان ژ خرابییان بده ته پاش؛ چونکی وی گافی خهلک هه می ل به روی دی وه کی ئیک بن، وئه گه روی وه کر باوه ری و خو زه نگینکرنا وی ب خودی دی وی ژ خهلکی هه میییی بلند تر لی که ت، و د سه رهندی ژی را ئه شه ده رگه هه که ژ ده رگه هین ئیخلاصی.

۹- دلی خو نهبه وی تشتی یی د دهستی خهلکی دا، ئه قه یه زهنگینییا مه زن وباوه ریبا صافی وسه ربلندییا دورست؛ وئه قه ده رگههه که ژ ده رگههین زوهدی ونیشانه که ژ نیشانین مروقین خودی ئه وین خو دهیلنه ب هی قیبا وی قه.

۱۰ خو مهزن نهکه، وئه قه سهره کانییا ههمی سالوخه تین چاکه، وئه وی خو مهزن نه که ت دی گههته ده ره جا عهبدین خودی یین چاک و تشتی وی بقیت ژخیرا دنیایی وئاخره تی دی گههتی، و ژخونه مهزن کرنییه تو خو ژکه سی باشتر نهبینی، ئهگهریی ژته بچویکتر بت بیژه: وی هندی من گونه هانه ده کرینه، وئهگهریی ژته مهزنتر بت بیژه: می هندی وی باشی نه کرینه.

مرنا شيخي:

وه کی مه گوتی: شیخ عهبدلقادر ل باژیری گهیلانی ل سالا (٤٧١) مشهختی هاتبوو سهر دنیایی و ده می ژبییی وی نیزیکی ههژده سالییی وی قهستا باژیری به غدایی کر، و ل ویری ناکنجی بوو، حهتا چوویه بهر دلوّڤانییا خودی ل شهڤا شهنبییی ههشتی ههیڤا (ربیع الأول)ی ژ سالا (٥٥١) مشهختی، ده می ژبییی

وی حهشتی سال، وئاشکهرایه کو ئهو ل نیزیکی مهدرهسا خوّ ل باژیری بهغدایی هاته قهشارتن، وهژماره کا مهزن ژ خهلکی پشکداری د قهشارتنا وی دا کر.

خودي ژي رازي بت وجهي وي بکهته بهحهشت، د گهل پيغهمبهر وشههيد وچاکين خو.

مرۆڤێن خودێ و جيهادا د رێکا خودێ دا

بهری ئهم قهستا دیوانا شیری جیهادی (صهلاحهددینی ئهییووبی) بکهین یا د جهی خو دایه ئهم ل فهرههنگا مروّقین خودی بزقرین دا بزانین کانی تیگههشتنا وان بو جیهادی یا چاوا بوو..

ب راستی قیانا مروّقیّن خودی بوّ جیهادا د ریّکا خودی دا گهلهک ژهندی مهزنتره کو کهسهک بشیّت ب گوّتنه کا کورت دهسنیشان بکهت، و ب تنی شیری خودی خالدی کوری وهلیدی شیایه نیّزیک ببت ده میّ د کاغه زه کا خوّ دا بوّ مهزنی لهشکه ره کیّ کافران نقیسی: ((ئهزی هاتیم هنده ک زه لام من ییّن ئیناینه ته هند حهز ژ مرنی دکهن هندی هوین حهز ژ ژینی دکهن)).

بهلیّ. مروّقیّن خودی هند حهز ژ جیهادی ومرنا د ریّکا خودی دا دکهن، هندی مروّقیّن دنیایی حهز ژ ژینی ومانا د دنیایی دا دکهن. مروّقیّن خودی کانی چاوا د مهیدانا حهژیّکرنا خودی و په قینا ژ مهزنیّن دنیایی دا ههردهم ل پیشییی بوون، وهسا د مهیدانا خوگوریکرنا د ریّکا خودی ژی دا سهرکیش بوون، ئهو روّندکیّن وان ل شه قیّن دریّد ژ ترسین خودی دا دباراندن ژ وان چپکیّن خوینی دکیّمتر نهبوون ییّن وان ل مهیدانا جیهادی بو خودی دریّتن.

(یهحیایی کوری ئهبوو کهثیری) د گزتنه کا خو دا دبیر ژت: ((ل دو دهمان بهحه شت دئیته خهملاندن: ل دهمی نقیری و ل دهمی شهری)). ژبهر قی چهندی تو دا بینی ئیک ژوان گافا دچوو د نقیری دا تو دا بیری ئهویی ژون دا تو دا بیری ده دهرکه فتی و ل بهحه شتی یی ئاماده بووی، وئیک ژوان گافا ل مهیدانا جیهادی ژی

حازر دبوو دا بيّرته همڤاليّن خوّ: خوّ ريّكا من ڤهدهن بيّهنا بهحمشتيّ رُ نهالا هه يا دئيّته من!

و د گۆتنـهکا دی دا (یـهحیایی کـوری ئـهبـوو کـهثیـری) دبیّـرّت: ((شـهش سالوٚخهت ههنه ههچییی ئهو سالوٚخهت ل نک هـهبن ئـهوی بـاوهرییا وی یـا تمامـه: کرنا شهری دورژمنیّن خودی ب شیری، وروٚژیگرتنا ل هاڤینیّ، وشویشـتنا دهسنڤیّرْی ب تمامی ل زڤستانیّ، وچوونا نڤیّریّی زوی ل روٚژا بارانیّ، وهیّلانا ههڤرکیییی ئهگـهر خودان ییی حهق ژی بت، وصهبرا ل سهر موصیبهتیّ)).

مهعنا ب دیتنا مروّقیّن خودی جیهاد سهرده فته را ههمی خیّرانه؛ چونکی جیهاد ژبلی کو ب جهئینانا فهرمانا خودیّیه، ئه و سهرکه فتنه که مروّق دژی دلچوونیّن خوّ ب دهست خوّ قه دئینت، شاهده دانه که ل سهر هندی کو مروّقی قیانا دنیایی هاقیّتییه، قیّجا یا عهجیّب نینه جیهاد ب دیتنا وان ئه و گهمی بت یا کو مروّقی ژ ههمی پیّلیّن تیّچوونیّ ونهمانی رزگار بکهت.

مروّقیّ عهده تی گهله ک جاران حیّبه تی دمینت ده می پیششه چوونا قان مروّقان بو بهروّکین جیهادی دبینت یان گوه لیّ دبت: کور دبیّرنه بابی خوّ یی سهقه ت: تو نهئی جیهادی خودی ل ته ناگرت، باب ل وان دخوّرت: ب خودی ئه زهنگی رادوه ستم حه تا قی پییی خوّ یی شل دکه مه د به حه شتی دا.. و دچت و شهری دکه ت حه تا شههید دبت.

سهروّکێ لهشکهری دبیّرته زهلامهکی: ته چاڤ نینن خودێ ل ته ناگرت تو بزقرِهڤه، ئهو لێ ڤهدگیێرت: چونکی من چاڤ نینن لهو ئهز دێ ئێم، کانێ تو ئالایێ لهشکهری بکه د دهستێ من دا، ئهز وان نابینم کو ژ وان برهڤم.. ودچت ودچت حهتا دئیّته سهرژێکرن!

قيانه کا مهزنه بو خوگوريکرني.

(عـهمـرێ کـوڕێ عوتبـهی) ئێـک ژ عاشقێن جيهادێ بـوو، ڕۆژهکـێ د گازييا جيهادێ دهرکهفت، بهرانبهر لـهشکهرێ ڕۅٚمێ ڕاوهستا، کراسهکێ نوی يێ سپی کربـوو

بهر خوّ، گهلهک ژی دهات، هندهک هه قالیّن وی گوتی: چهند جلکیّن ته دخوشکوّکن. وی گوّت: دی خوشکوّکتر لیّ ئیّن ده می خوین ب سهر قیّری دا دئیّته خواری ! چ عشقه کا غهریبه بهلی ل بهر مه، نه ل بهر مروّقیّن خودی.

پاشی عـهمری گۆت: سی داخواز من ژخودی کربوون، دو یین داینه مین وئهزیی ل هیشیا یا سییی، مین داخواز ژی کربوو ئهو دنیایی ل بهر دلی من سار کهت، قی گافی ل نک من خهم نینه چ بیّت چ بچت، ومن داخواز ژی کربوو ئهو زیرهکییی ل سهر کرنا نقیژی بده ته من، ئهو ژی دا من، ومن داخواز ژی کربوو ئهو شههیدبوونی ب رزقی من بکهت، وئهزی ل هیشییی.

پاشی وی روّژی لی نمبوو ئیڤار حمتا مرادا وی یا سییی ژی بوّ ب جهه هاتی! ومروّڤیّن خودی د ڤی ڤیانا خوّ دا دقهلس وچریک نمبوون، وان دڤیا عمیالی وان ژی ل سمر ڤی ریّکیّ بن.. (شمقیقیّ کوری سملهمهی) دبیّژت: ((ئمگهر من کورهک همبت شمری د ریّکا خودی دا بکهت ل بمر من خوّشتره ژ هندی کو سمد هزار بگههنه من)).

مروّقیّن خودی ل چلخانهیان سهری ناههژینن.. ووه کی دههبهیان ل شه کفتیّن چوّل وچیایان ناکه قنه چو (خولوهیان).. مروّقیّن خودی د ناڤ مروّقان دا دژین، وبهری وان دده نه ریّک خودی وکرنا جیهادا د ریّک خودی دا. (صهلاحه ددینی ئهییووبی) ههر جاره کا ب له شگرانییی دحه سیا دا بیّر ت: کانی هه سپی من بینن، دا سویار بت وده رکه قت قه ستا مهیدانا شهری که ت، هه قالیّن وی دا بیّر ته وان: ده می نه ز ل سهر پشتا دا بیّر ته وان: ده می نماز له سهر پشتا هه سپی نماز هه می نساخییین خو ژ بیر دکه م.

ب قى رووحىيەتى، و ب قى حەريكرنى، مرۆقىن خودى قەستا بەرۆكىن شەرى دكەن، لەو گاڤا ئىك ر وان ل قى مەيدانى دكەڤت، دكەڤت، دكەفتە د بەحەشتى دا، ودبىترت: ب خودايى كەعبى ئەز ب سەركەڧتم ((ڧزت ورب الكعبة.. ڧزت ورب الكعبة)).

شێرێ جيھادێ صەلاحەددىنێ ئەيبووبى

دەمى من قىاى بەحسى صەلاحەددىنى بكەم ئەز حىببەتى مام بەحسى كىثر لايى رىنا وى بكەم:

- ژ وان سالۆخەتىن وى يىن ئەو گەھاندىيە رىزا مرۆۋىن خودى؟
- يان دەمى وى ئوممەت ژ ژىكى دۇلىرى وھەمى ل بن ئالايى (لا الله) كۆمكرىن؟
 - يان دەمنى وى ب شيرى سوننەتى ئالايى بىدعى سەرنخوين كرى؟
- یان ژی دهمنی وی ل زهمانی بن هیڤیبوونی جارهکا دی هیڤی د دلان دا چاندی، ورووحا جیهادی ل دهمنی سست وخاڤیین جارهکا دی خورت کری؟
- یان دەمىن وى كەنى ل خۆ حەرامكرى حەتا قودسا پیرۆز ژ دەستىن خاچيەرىسان بىنتە دەرى:

ب راستی دهمی نه ربهرانبه رصه لاحه ددینی راوه ستایم نه ربه وی حه سیام یا مروّقه کی به ژن کورت پی دحه سینت ده می به رانبه رچیایه کی بلند رادوه ست، وگافا نه و گوتن هاتینه بیرا من یین هنده ک نه زماندریژین مه د ده رحمقا وی دا دبیژن بیرا من ل وی مه ته لی هاته قه وه کی دبیژن: جاره کی هنده ک نه زانان قیا عه سمانی ساهی قریژی بکه ن، رابوون هه رئیکی گیسکه ک کره د ده ستی خو دا وگوتن: دی توزی راکه ین دا عه سمانی پیس بکه ین، و پشتی وان زیده خو وه ستاندی و خو د توزی را هیلای، و نه زمان د ده قی دا هاتی، نه و راوه ستان و به ری خو دانی عه سمان هه روه کی خو یی بلند و زه لال و سپیه به لی روییین وان د توزی را یین ره ش به وین!

صهلاحهددین کییه؟

- ا ناقی صهلاحهددینی یی دورست (یووسف) بوو، وناقی بابی وی (ئهییووبی کوری شادی)یه. بابی وی ئهییووب ژبنه مالا ئیک ژ مهزنین ئویجاخا (راوهندی) یین کورده، ژبابکی (ههزبانییان)، وخهلکی گوندی (دووینی)یه.
- ارکر وی روزا خودی ئه و کور دایه ئهییووبی وی مالا خو ژ تکریتی بارکر وهاته باژیّری مووسلی ل نک (عمادهددینی زهنگی)، وچونکی جارهکی ئهییووبی وبرایی وی شیرکوّی ئه و ژ مرنی خلاس کربوو، وی گهلهک قهدری وان گرت و پشتی ئه و دو سالان ماینه ل مووسلیّ زهنگی ئه و کره والیییّ (بهعلهبه کیّ).
- الله صهلاحهددینی زاروّکینییا خوّل بهعلهبهکیّ قهتاند، وچونکی ئهو کوپی والی بوو وی ژینه کا خوّش بره سهری وچو ییّ ژیّ کیّم نهبوو.. وههر ل ویّریّ وی قهستا مزگهفتان ومهدرهسیّن دینی کر، و ل نک هژماره کا زانایان خواندن وزانین وهرگرت، ودهمیّ هیّشتا ئهو ییّ گهنج وی گهله ک حهز ژ ئهده بی وشعری کر و ب تایبه تی شعریّن (حهماسی).
- ﴿ پشتی زهنگی مری وکورێ وی (نوورهددین) هاتییه شوینێ و(دیمهشق) ئێخستییه بن دهستێ خوٚ، وی صهلاحهددین کره مهزنێ شورطێن دیمهشقێ، و ژبهر دادی وجامێرییا وی خهلکی ههمییێ حهز ژێ کر.
- الله (۵۵۸) مشهختی مهزنی مصری یی (فاطمی) ووهزیری خو لیککهفتن، ئینا وهزیری ههوارین خو گههاندنه (نوورهددینی)، لهو نوورهددینی سهرله کهری خو شیرکویی راوهندی د گهل هیزهکا لهشکهری هنارته مصری، وبرازایی شیرکوی صهلاحهددین ژی د گهل شی هیزی بوو، و ل مصری ل سالا

- (۵٦٤) شیرکو بوو وهزیر، وپشتی ئهو بوویه وهزیر ب دو همیڤان مر وبهری مرنا خوّ وی وهصیه تکر کو برازایی وی صهلاحه ددین ل شوینا وی ببته وهزیر. ووه صیمتا وی هاته ب جه ئینان وصه لاحه ددین ل ژییی سیه و دو سالییی بوو وهزیر.
- الله (۵۹۷) مهزنی مصری (ئهلعاضدی) فاطمی مر و ب مرنا وی صهلاحهددینی دویماهی بو دهوله تا وان یا شیعی دانا، وبریار دا جاره کا دی مهزهه بی سوننی ل مصری بیته به لا فکرن، وپیخه مهت فی چهندی وی گهله ک زانا ژ کوردستانی وشامی داخواز کرنه مصری ومهدره سه فه کرن، وبریار دا ل مزگهفتان د خوتبی دا نافی خهلیفی عهباسی بیته گوتن.
- ه همر چهنده صهلاحهددین بوو سولتانی مصری ژی وحوکم کهفته د دهستان دا بهلی د گهل هندی ژی وی چو (تهمهررود) ل سهر نوورهددینی ل شامی، وخهلیفی عهباسی ل بهغدایی نهکر، وههر خو ژ وان حسیبکر.
- الله لسالا (۲۹۹) نورهددین مر، وپشتی مرنا وی وهلاتی شامی وجزیره پارچه پارچه بوو، وهه قرکی د نا قبه را مهزنان دا پهیدا بوو، حه تا هنده ک جاران خهلکی هنده ک ده قه ران هه وارین خو دگه هاندنه خاچپه ریسان دژی موسلمانان، وصهلاحه ددینی ب دله کی تژی قه هر قه به ری خو ددا قی حالی، وحه زدر کو ئه و تشته کی بکه ت قی حالی خراب پی بگوهورت، له و ده می کاغه زه ک ژخه کی شامی گهه شتیه وی و و ان تیدا ژوی خواست نه و د هه و ارا و ان بیت نه و نیکسه رد هه و اری ها تات به و نیکسه رد هه و اری هات.
- الله به دریزییا دهه سالان شیا دریزییا دهه سالان شیا دریزییا دهه سالان شیا الله به دریزییا ده وه الاین موسلمانان ین بژاله به به نیک، و ل بن سیبه را ئالایی خو کوم به به وان وه لاتان: مصر، سوودان، کوردستان، شام، ویهمه ن.
- ﴿ خاچپهریسان ب قی ئیکبوونا موسلمانان نهخوش بوو؛ چونکی وان دزانی صهلاحهددین ئهوی قیانا جیهادی دلی وی تژی کری، وان ناهیلت ئهو ب کهیفا خوّل سهر ئاخا ئیسلامی بین وبچن، لهو ترسا صهلاحهددینی کهفته دلین وان.

- بهری صهلاحهددینی ب دههان سالان شهریّن خاچپهریّسان (الحروب الصلیبیه) دهست پن کربوون، و ل سالا (۲۹۱)ی مشهختی باژیّری قودسن کهفتبوو بن دهستی وان.
- الله (۱۹۸۹)ی هدیقا صدف درا سالا (۱۹۸۹)ی هدیقا صدف درا سالا (۱۹۸۹)ی مشدختی، بدرانبدر سالا ۱۱۹۳ زایینی سولتانی ئیسلامی یی سدرک دفتی صدلاحددین ل باژیّری دیمه شقی چوو بدر دلوّقانییا خودی و هدر ل ویّری ها ته قه شارتن.

سالۆخەتتن صەلاحەددىنى:

١- تەقوادارىيا وى:

هـ هر کـهسـهکێ صـهلاحـهددین دیتی، و ژ نیزیک تیکـهلییا وی کری شاهدهیی بو وی ب تهقوادارییی دایه، وئه څ چهنده نه تشـتهکێ غـهریبه ژ وی، سـهرکیێشـهکێ وهکی صـهلاحـهددینی یـێ کـو ژیـنا خـو هـممی بو جیهادا د ریکا خـودێ دا تـهرخان کری دقیّت د مهیدانا تهقوایی ژی دا سویارهکێ بی هه قتا بت، ئه څ تهقوایه بوو جهرگێ وی کرییه جهرگێ شیّران، وترس ژ ریکا وی لادای.

همڤالێ وی (ئبن شهددادێ قازی) دبێژت: ((ئهوی -خودێ ڕهحمێ پێ ببهت-بیر وباوهرهکا باش همبوو، گهلهک زکرێ خودێ دکر، دان وستاندن د مهسهلێن علمی دا د گهل زانا وسهیدایێن مهزن دکرن، وگهلهک ل نقێژێ یێ هشیار بوو، وئهو چهند سال بوون ژێ نههاتبوو زانین کو نقێژهکا وی یا ب جماعهت نهبت، ووی گهلهک نقێژێن سوننهت ژی دکرن، وههر جار بهری نقێژا سپێدێ ئهو بو کرنا نقێژێن شهڨێ

رادبوو، خوّ دەمى ئەو نساخ ژى بووى وى نقیّرْ ژ پییان قەدكرن.. گەلـه ك حەز ژ گوهدانا قورئانى دكر، وئـهو هند یـى دل نـازک بـوو گاڤا گوهـى خـوّ ددا قورئانى نەدشیا چاڤین خوّ هندى دكره گرى، وگەلـه ک حەز ژ گوهدانا حەدیسان ژى دكر.. وى گەلـه ک قەدرى دینى ودینداران دگرت ونهیاره تییا دین دوژمنان دكر.. هیڤییا وى ب خودى گەلـه ک یا مەزن بوو، گاڤا گوهـ لىن دبوو جاره کی دوژمن یین هاتین دا قهستا وه لاتی موسلمانان بكهن وی شهڤی ههمییی دا مینته هشیار ونڤیران كهت وسـهری خوّ دانته عهردى ودوعایان كهت وبیرژت: ((ئیلاهی پیخهمهت ب سهرئیخستنا دینی ته هممی ئهگهرین عـهردى ل بـهر مـن یین هاتینه برین، ژ تـه پیڤهتر مـن كـهسـه ک نهمایه، ب تنی وهریسی ته یـی مـای ئـهز خوّ پیڤه بگرم، تـو تیرا مـن هـهیی و تـو باشترین وه کیلی بو مـن.)).

و ل جهه کن دی دبیّرت: ((جاره کن من ئه و د سوجدی دا دیت، روّند کیّن وی ب سهر دیّمی دا ها تبوونه خواری مویییّن ریهیّن وی ییّن سپی وشه ملکا وی ته پر کربوون.. هندی من گوهی خوّ ددایی ژبه رگرییی ده نگی وی نه دها ته من، روّژا وی وه دکر ئه و روّژ نه دچوو ئه گه ر ده نگ وباسیّن سه رکه فتنه کا ل سه ر دوژمنی بوّ وی نه ها تبان..)).

بهلیّ.. و چ تشتیّ ئهم ژ بیر بکهین ئهم وی ژ بیر ناکهین کو صهلاحهددینی سوّز دابوو ئهو نهکهته کهنی هندی قودس د دهستیّ دوژمنیّن ئیسلامیّ دا بت، دگوّت: ئهز ژ خودیّ شهرم دکهم بکهمه کهنی وقودس د دهستیّن خاچپهریّسان دا بت! ۲- دادی ودلوّقانییا صهلاحهددینی:

سولتانی سهرکهفتی صهلاحهددینی ئهییووبی، ئهوی حوکم ل نیزیکی یازده دهولهتین مه یین قی گاقی دکر، ب دادی ودلوّقانییی هاتبوو ناسین، نه ب تنی د گهل ههڤالیّن خوّ، بهلکی خوّ د گهل دوژمنیّن خوّ ژی، وههر کهسهکی دیروّکا وی بخوینت ئهڤ راستییه دی بوّ ئاشکهرا بت.

دیروّکقانیّ بریتانی (ئارنوّلد) د کتیّبه کا خوّ دا به حسی صه لاحه ددینی دکه ت و دبیّرْت: ((ئه ث تیّکه لییا وی یا ب ره حم بوو نه گهرا هندی کو گه له ک خاچه دریّس دینی خوّ بگوهوّرن و موسلمان ببن)).

(قازی بههائوددین) دبیّرت: ((صهلاحهددین - رهحمهت لیّ بن- خودان دادی ودلوّقانییه کا مهزن بوو، ووی گهله کی پشتا مروّقی لاواز وبیّ هیّز دگرت، دیوانه کا گشتی وی ههبوو حهفتییی دو روّران -دوشهنبی وپیّنج شهنبی لیّ دروینشت، قازی وزانا ههمی ل نک خوّ کوّم دکرن ودهرگه هل بهر خهلکی قهدکر، وههر کهسه کیّ شوّله کی ههبا دا چته نک وی ومهسه لا خوّ بوّ بیّرت، ئهو ب خوّ دا گوهی خوّ ده تی پاشی دا حوکمی ده ت، هه ده دهم وی ئه دیوانه گریّددا، چ ل مال با چ ل سهفه ری)).

دله کی مهزن وسنگه کی فره هد و قی مه جالی دا وی هه بوو، وهندی خهلکی بینها وی ته نگ کربا ئه و عین جز نه دبوو، روزه کی مروقه کی ب ناقی (عومه مری خهلاتی) دئیته ناسین چوو نک قازییی صه لاحه ددینی (ئبن شه ددادی) وگازنده یه کلاتی بخو کر، قازی بریار دا هه ردو هه قرک ل نک وی ئاماده ببن، پشتی هه ردو (صه لاحه ددین وعومه ری خه لاتی) ل نک قازی ئاماده بووین، قازی گوت: هه ر ئینک و هه وه شاهدی خو بینت، پشتی شاهد هاتین وهم رئینکی شاهده ییا خو دای، دیار بوو کو صه لاحه ددین یی حهقه، له و قازی بو وی ئیخست، به ری هه فرکی صه لاحه ددینی و در که قت، صه لاحه ددینی هنده کی پاره دانی؛ دا ئه و هزر نه که تو کو صه لاحه ددینی تشته کی د ده رحه قاوی دا کره دلین خو.

گافا حوکمداری کهفتییه د دهستی صهلاحهددینی دا وی بریار دا خویک وباج وگومرک ل سهر خهلکی بینه راکرن؛ دا باری وان گران نهبت، وفهرمان دا ب عهدالهت هاریکارییا خهلکی بیته کرن.. و د دهلیقهیا عهدالهتا صهلاحهددینی ب تنی دو نموونهیان ژ دیروکا وی دی قهگیرین:

یا ئیکی: جاره کی پستی صه لاحه ددین ژ سه رکه فتنه کی زقری و هاتیه دیمه شقی، مه زنی دیمه شقی رابوو قه سره کا مه زن وژیهاتی ل خوشترین جهی دیمه شقی بو سولتانی سه رکه فتی ئاما ده کر دا بو وی بکه ته دیاری گافا دگه هته دیمه شقی، صه لاحه ددین هات، پشتی وان قه سر نیشا وی دای ووی جوانییا قه سری دیتی، ئه و ما. بینه کی به ری خو دایی پاشی گوت: ئه م نه یین جهین هوساینه، ئه فتری خانییه ب کیر وی که سی نائیت یی داخوازا مرنی بکه ت، ئه م یین هاتینه فیری به تنی بو هندی دا خزمه تی بکه ین باشی پشتا خو دا وی قه سری و پی رازی به بوو. مالا صه لاحه ددینی خیفه ته که بوو ل سه رپشتا هه سپی وی بوو، جهی مرم دی بو کی هیدا. صه لاحه ددینی چو قه سر نه بوون ژی بترست و بیژت: ئه گه رئه رئی مرم دی بو کی هیلم؟

ل بن خیڤهته کی صه لاحه ددینی حوکم ل یازده ده ولهتین مه یین ڤی گاڤی دکر وئه و هنگی راوه ستیا حه تا دفنا فره نسا وئه لمانیا وبریتانیا د گهل یا پاپایی وان ل ئاخی بکیشت!

یا دووی: من دقیت وی مالی بو ههوه بیژم یی صهلاحهددینی پشتی مرنا خو هیدای، (ئهبوو شامه) دبیژت: سولتانی چو ملک وعهقار پشتی خو نههیدلابوو، روژا ئهو مری دیناره کو وچل وحهفت دهرههم ب تنی وی ههبوون.

نه قهسر، نه باغ وبیستان، نه زه قی و پهز.. ب تنی دیناره ک و چل و حه فت ده رهه م! نه قه ده می نه و مری.. و ده می هی شتا نه و یی ساخ هه قالی وی (ئبن شهددادی قازی) دبیژت: نه هاتییه زانین کو صه لاحه ددینی جاره کی زه کاتا فه رض دابت؛ چونکی چو جاران وی هند مال نه بوو زه کات لی بکه قت.

۳- مروهت ودل فرههی ومهردینییا وی:

مروهت و دل فرههییا صهلاحهددینی جهی مهتمل پی ئینانی بوو خو ل نک وان یین صهلاحهددینی شهری وان دکر، ودهمی ئهم بهحسی جیهادا وی دکهین هنده ک نموونهیان ل سهر قی چهندی دی ئینین.

(ئبن شهدداد) دبیّرْت: مهردینییا وی گههشتبوو حهدده کی چو جاران وی نهدهی لا تشته ک بمینته د خزینهیی دا، لهو گهله ک جاران خزینه داران مال ژی قهدشارت دا ل دهمی تهنگافییان مهمتل نهبن.

وهندی ئه و مروّقه کن دلساخ بوو وی ری ددا هه می که سان کو ئه و بچنه نک وی وگازنده یین خوّ بوّ بکهن و ژبه رقی چهندی دوژمنین وی به پگه پیانا کوشتنا وی یا کری، به لی هه رجار خودی ئه و دپاراست.

سهرهاتييا صهلاحهدديني د گهل جيهادي:

صهلاحهددین -وهکی پترییا میرچاکین مللهتی خو یی کورد- شیره کی دل موکم بوو، نه ترس نه سستی وی نه دناسی، هندی ته نگافی ل سهر مشه ببان هیزا وی پتر لی دهات، وه کی چیایین کوردستانی یی ئاسی بوو، ووه کی ده شتین وی یی ب ساناهی بوو، هیژ ده می یی بچویک ل سهر ده ستی بایی خو ئه ییووبی و مامی خو شیرکوی فیری سویاری و عه گیدییی بووب و وهیشت اثیبی وی نه گه هشتیه بیست سالییی ناف و ده نگین وی ب زیره کییی د ناف خه لکی دا به لاف بوون، و ژبهر زیره کییا وی مامی وی شیرکوی بو هاریکاری ئه و د گه ل خو بره مصری، و مهوی به زیره کییا د حه فت هه شت سالان دا هر ماره کا مهن ژ فیرس و عه گیدان ل دور خو کوم بکه ت و دویماهییی بو ده وله تا عوبه یدییین رافزی ل و عه گیدان ل دور خو کوم بکه ت و دویماهییی بو ده وله تا عوبه یدییین رافزی ل مصری بدانت، و جاره کا دی ئالایی سوننه تی ل مصری و پوژئافایا و هلاتین عه ره بان بلند بکه ت، و ب راستی ئه ف کاری صه لاحه ددینی کری گه له کی یی کیمتر نه بوو ژ بیسلامی زیده کرین.

صەلاحەددىن ل دەمەكى ھات گەلەك يى جودا نەبوو ژ قى دەمى نوكە ئەم تىدا دژين:

ئەگەر ژ لايى ناڤخۆيى قە تە بەرى خۆ دابايى دا بىنى ئوممەت - ژ لايى دەسپەلاتدارىيى قە- وەكى رستكەكا قەتياى لىن ھاتبوو، ھەر مۆركەك بۆ خۆ ب

لایه کی قه چووبوو، جیهانا ئیسلامی ل سهر هژماره کا نه یا کیم ژ دهوله ت و یلایه ت ومیرنشینان یا لیّکقه کری بوو، و ل ههر جهه کی که سه کی حوکم دکر وگه له کی جاران خو دها قیته سهر به ختی نهیارین ئیسلامی وبازرگانی ب ئاخا ئیسلامی دکر پیخه مه ت کو ئه و ده ستی هاریکارییی بو وی درید بکه ن دژی حاکمه کی دی یی موسلمان.

راستییا ئیسلامی نیزیک بوو ل بهر خهلکی ئالوّز ببت، دهسته کیّن بیدعه چی وخودانیّن دلچوونان ب ناڤی ئیسلامی خهلک ئیخستبوونه بن دهستی خوّ، وئهو وهسا تیّ دگههاندن کو داخوازکه ریّن دورست بوّ ئیسلامیّ ئهون.

و ژ لاین دهرقهیی ژی ئهوروپایا دل ب کین وخاچپهریس ب ههمی قه خو لینکدابوو وئهو نیزیکی سهد سالان بوو ب عیل وعهساکر قه قیت کربوو روزئاقایا جیهانا ئیسلامی، وهژماره کا وه لات وباژیران ئیخستبوونه بن دهستی خو، وقودسا پیروز ب خو ئیک ژ وان باژیران بوو.

ئەۋە حالى جىمانا ئىسلامى بوو ل سەدسالا شەشى مشەختى، دەمى خودى صەلاحەددىن بۆ ئوممەتى ھنارتى.. صەلاحەددىن ھات، وگاڤا وى ئوممەت د ڤى حالى دا دىتى، وى ڤيا گوھۆرىنى بكەت، بارەكى گران كەڧتە سەر مىلان، راستە ر باشىيا ئىغبالا وى ئەو بوو بەرى وى ب دەمەكى كىم دو شىرىن دى يىن جىمادى رىك بۆ وى خۆش كربوو، ئەو رى عمادەددىن وكورى وى نوورەددىن بوون، بەلى مرن بەرى صەلاحەددىنى گەھشتە قان ھەر دووان، مرنى ئەو بىرن وبارى وان رى بو

ئه شباری گران ب دورستی ل سیه ودو سالییی که فتبوو سهر ملین وی ده می نهو ل مصری بوویه وه زیر، ل سیه ودو سالییی وی ده ست پی کر و ل پینجی وحه فت سالییی ده می نهو مری بارا پتر ژهی شییین خو یین مهزن وی ب جهنابوون، ب تنی دو هی شی نه بن مانه د دلی دا.. هه فالی وی (ئبن شه دداد) دبیژت:

((ل سالا ۸۵۸ - پشتی زقراندنا قودسیّ- صهلاحهددین د خواتر خواستنا لهشکهری مصری دهرکهفت، برایی وی (الملک العادل) سهرلهشکهر بوو، ل باژیّپی عهسقهلانیّ مه خاترا خواستنا لهشکهری کر، صهلاحهددینی قیا د بهر لیّقا دهریایی پا بزقرت وبوّ سهح وسوییان خوّ نیّزیکی عهککاییّ بکهت، کو هنگی د دهستی خاچپهریّسان دا بوو، وهنگی دهم زقستان بوو وریّک یا ب سلامهتی نهبوو، مه گوتیّ: یا باش نینه ئهم د قیّ ریّکیّ را بچین، بهلیّ وی گوهیّ خوّ نهدا مه ودا ریّد. دهمه کی ئهز وئهو یی دچین ئهو ل من زقری وگوت: بو ته بیّرم کانی چ د دلی من دایه؟ من گوتیّ: بهلیّ. وی گوت: چی گافا من بهر لیّفا دهریاییّ (ساحلی) ههمی ستاند، ئهز دی وهلاتی ل سهر هنده کان لیّکشه کهم ودیّ وهصیه تا خوّ کهم وختارا خوّ خوازم ودهمه دهریاییّ و ب دویف وان دا چم وهندی عهرد ههیه دی چم حمتا کافره کی ل سهر رویییّ عهردی نههیّلم یان ئهز بمرم..)).

ئەقە ئىخى.. يا دووى: (ئبن شەددادى) گۆت: ((پاشى صەلاحەددىنى گۆتە من: ئەز دى پسيارەكى ژ تە كەم كىژ مرن ژ ھەمىيان بلندتر وشەرىفترە؟ من گۆتى: مرنا د رىكا خودى دا، وى گۆت: مەسەلە ھەمى ئەوە من دقىت ب مرنا بلندتر وشەرىفتر ئەز بەرم))، ئەقە ھىقىيا وى يا دووى بوو.

ئهو چهپهرێ صهلاحهددینی جیهاد تێدا کری چهپهرهکێ بهرفرهه بوو، نه لایهکێ ب تنێ بوو، و نه پههکێ ب تنێ ژی، د گهل خاچپهرێسان بوو، د گهل ڕافزییان بوو، د گهل ئیسماعیلییان بوو، د گهل بیدعهچییان بوو..

ل مصری بوو، ل فلسطینی بوو، ل شامی بوو، ل جزیری بوو، ل کوردستانی بوو.. ورقرا صهلاحهددین مری مهملهکهتهکا ئیکگرتی ل بن ئالایی سوننهت وجهماعهتی دورست ژ قان وهلاتان ههمییان پیک دهات: مصر، یهمهن، روّژههلاتا توونسی، بهرلیّقیّن دهریایی ل ژورییا ئهفریقیا، شام ب ههر پینج دهولهتیّن خوّ ییّن نوکه قه هندهک ده قهر ژ فلسطینی تی نهبن، د گهل گهلهک ده قهریّن کوردستانی ژی، ئهقه ئهو مهملهکهته یا دیروکافانان پشتی هنگی گوتییی: دهولهتا ئهییووبییان.

ئەگەرىن سەركەفتنا صەلاحەددىنى:

ل ڤێرێ پێنج ئهگهران ب كورتى بۆ سهركهفتنا صهلاحهددينى ئهم دشێين دەسنىشان ىكەبن:

١- چونكى صەلاحەددىن مرۆڤنى خودى بوو:

وبهری نوکه مه بهحسی قی چهندی کر، ومه ئاشکهرا کربوو کو دهمی دبوو شهر بهری صهلاحهددینی بهس دما ل لایهکی.. لایی خودی، ووی داخوازا سهرکهفتنی ژ خودی ب تنی دکر، وبهری هنگی ل بهرفرههییی وی خودی دناسی ودینی وی ب سهر دئیخست لهو ل تهنگاقییی خودی د ههوارا وی دهات وئهو ب سهر دئیخست.

۲- ب كارئينانا ريّكيّن سەركەفتنى:

پشتی صهلاحهددینی ب دورستی خو هیّلایه ب هیقییا خودی قه وسهرکهفتن ژ وی ب تنی خواستی، وی خهمهکا خهم ژ ئامادهکرنی و ب کارئینانا ریّکیّن سهرکهفتنی ژی خوار، لهشکهرهکی موکم ئامادهکر، پویته ب مهسهلا پهیداکرنا چهکی کر، ولایی تهعبئی ژی ژ بیر نهکر، مروّقیّن زانا کرنه د ناڤ لهشکهری دا؛ دا جیهادی ل بهر وان شرین کهن ودینی نیشا وان بدهن ونقیّژی ل بهرا وان بکهن.

صهلاحهددینی لهشکهری خو ل سهر سی پشکان لیک فه کربوو:

- لهشکهری سولتانی: وئه ف لهشکهره ههمی -یان بارا پتر- ژ کوردان پیک دهات، وئه و ههردهم د گهل صه لاحهددینی بوون وچو بین قهدان بوّ وان نهبوو.
- له کهری میران: وئه ف له کهره ئه و بوو یی د گهل وان میران یین صهلاحهددینی راکرین، ل ده فهرین جودا جودا بوو، وههر جاره کا سولتان هه وجه ببایی دهنارته ب دوی و را.
- _ لـهشكهرئ (موتـهطـهووع): وئهڤـه ئـهو جيهادكـهر بـوون يـێن ل دهمـێ شـهر وتهنگاڤييان خو دگههانده لـهشكهرئ سولتاني.

وصهلاحهددینی پویته ب چیکرنا چهکی ومین ومهنجهنیقان ژی دکر، ووی میرهک ب ناقی (میری دهریایی) دانابوو کاری وی ئه بو بوو سهرکیشییا (ئسطوولیی) ئیسلامی یی به حری دکر.

۳- صهلاحهددینی ریزین موسلمانان کرنه ئیک ودوبهره کی وژیکههبوون ژ ناقبهرا وان راکر وههمی ل بن ئالایی ئیسلامی کوّمکرن، وههر جاره کا موسلمان ل دوّر ئیسلاما دورست کوّم ببن وببنه ئیک دهست وئیک دل کهسه ک نهشیّت خوّل بهر بگرت.

3- ئارمانجا صهلاحهددینی ژههمی جیهادا خو بلندکرنا دینی خودی بوو وچو ددی نه، صهلاحهددینی بو چو گازییین بهرتهنگ گازی نهدکر، وئارمانجا وی ب سهرئیخستنا چو گازییین جاهلی ژی نهبوو، ههر وهلاتهکی مروّقه کی سهری خو بوخودی لی چهماندبا وهلاتی صهلاحهددینی بوو، وههر جهه کی بانگی خودی لی هاتبا بلندکرن جهی صهلاحهددینی بوو.

0- صهلاحهددینی مهسهلا ئازادکرنا وهلاتی ئیسلامی کربوو مهسهلهکا خوپی ئیسلامی، مهسهله نه مهسهلهکا نشتیمانی بوو، نه یا ههریّمی بوو، نه یا نهتهوهیی بوو، مهسهله مهسهلا ئیسلامی وجاهلیهتی بوو، لهو د چهپهری صهلاحهددینی دا کورد ههبوون، عهرهب ههبوون، تورک ههبوون، فارس ههبوون، و د چهپهری بهرانبهر ژی دا کافریّن عهرهب ههبوون، روّمی ههبوون، فرهنسی ههبوون، ئهلمانی وئنگلیز همبوون. شهر ل بن ناقی بلندکرنا ئالایی ئیسلامی دهاتهکرن، وژبلی قی ناقی جیهانا ئیسلامی چو ناق ونیشانیّن دی ییّن جاهلی نهدناسین، یان ب تهعبیرهکا دی (ئستیراد) نهکربوون.

صهلاحهددین. وخاچیهریس:

جاره کن مهزنی باژیّری (کهره کن) ین فهله، ئهوی دگوّتنی: (ئهرناط)، پی ل پهیمانا شهر راوهستاندنی دانا وهیّرش دا سهر کاروانه کی موسلمانان، پشتی زه لام ئیخسیر کرین وبهری دهست ب کوشتنا وان بکهت هنده ک گوّتنیّن سهقه د دهر حهقا

ئیسلامی دا گوتن وگوته ئیخسیران: پا دی بلا موحهممه بیت ههوه ژ دهستین من بینته دهر.

ئەرناطى پەيمان شكاند وئەزمانى خۆ درىزكر!

سوحبهت گههشته صهلاحهددینی، گهلهک تیکچوو وسوّز دا دهرسهکا وهسا نیشا ئهرناطی بدهت ئهو چو جاران ژبیر نهکهت.. ئه څ گوتنا ئهرناطی ل سالا (۵۸۲)ی مشهختی هاتبوو کرن، ئینا صهلاحهددین رابوو کاری لهشکهری خوّ کر وقتی جاری کره دلی خوّ قودسی ژپیسییا خاچپهریسان پاقژ بکهت، ل ههیقا چاری ژسالا دی (سالا ۵۸۳) صهلاحهددین دهرکهفت.. وئهو بوو د قتی دهرکهفتنی دا شهری (حطین)ی چیبوو وصهلاحهددین تیدا ب سهرکهفت، وپشتی شهری ئهرناط ب نیخسیسری کهفته دهستی موسلمانان، هندهکان ئهو ئینا نک صهلاحهددینی، صهلاحهددینی گوتی: ئه شرق ئه زپیش موحهمهدی شه دی ته کوژم.. وشیسرهک ل ستویی وی دا.

ل سالا (۲۹۱)ی مشهختی ده می خاچه ریسان باژیری قودسی ژدهستی و دهستی موسلمانان ئینایه ده ری دیرو کشان دبیری: وان حه فتی هزار موسلمان کوشتن. وده می صه لاحه ددینی ل سالا (۵۸۳) یی مشه ختی قودس ژده ستین وان ئینایه ده ر موسلمانان ب ره نگه کی وه سا سه ره ده ری د گه ل وان داگیر که ران کر دیرو کشانین وان ب خو حه تا نه شرو ژی خو مه جبوور دبین کو ب باشی به حسی وی بکه نده می موقاره نی د گه ل خو دکه ن!

دەمى صەلاحەددىن ھاتىيە د قودسى دا وى بريار دا چل رۆژان رى بۆ فەلىنى قودسى بىتە قەكرن؛ دا ھەچىيى بقىت ب تەناھى وسەربەستى دەركەقت وبچتە وى جەپى يى وى بقىت، ووى بريار دا ھەر زەلامەك دەھ دىناران پىش خۆ قە بدەت وھەر ژنكەك پىنج دىناران، وھەر بچويكەك دو دىناران بدەت دا رى بۆ بىتە قەكرن، ويى قى بەدەلى نەدەت دى ئىتە ئىخسىركىن، وھەر چەندە صەلاحەددىن وخاچپەرىس لى سەر قى بەندى پىك ھاتن ژى بەلى دەمى بوويە دۆرا ب جەئىنانا قى بەندى

صهلاحهددینی هینشتا پتر دلوقانی ب وان بر، ده می وی دیتی گهله که که که لواز وپیر وبی خودان د ناف فه لان دا هه نه وی بریار دا روزه کا تایبه ت بو قان ره نگه مروقان بیته ده سنیشان کرن و پاره و ده وار ل سهر وان بینه لیک قه کرن دا ب رحمتی و ته ناهی نه و بین.

ل قودسی پهتریکهکی فهله ههبوو، مالهکی زیده وی ههبوو، دهمی نهو ژ باژیپی دهرکهفتی وی مالی خو ههمی د گهل خو بر، وهندی فهقیرین فهلان ژی خواست کو نهو پیش وان قه پاران بدهت نهو ل بهر نههات وپاره پیش نیکی قه نهدان، هندهکان گوته صهلاحهددینی: نهری بوچی نهم پارین وی ژی ناستینین وبدهینه موسلمانان؟ صهلاحهددینی گوت: ژ دهه دیناران پیقهتر نهز تشتهکی ژی ناستینم، وئهز قهت غهدری لی ناکهم.

دیرو کشانی روز ثاشایی (ستانلی بوّل) دبیّرت: مهسه هه گههشته هندی سولتانه کی موسلمان دهرسه ک د قه نجییی وخیری دا، دا پهتریکه کی مهسیحی.

گهله ژ قودسی دهرکهفتن و ب لایی ئهنطاکیایی قه چوون، وئه ها هنگی د دهستی خاچپهریسان دا بوو، وتشتی غهریب ئهو بوو مهزنی ئهنطاکیایی یی فهله قهبویل نه کر ئهو فهله بمیننه ل جهی وی، لهو ئهو فهله نه چار بوون چوونه باژیرین موسلمانان، وموسلمانان ب سنگه کی بهرفره ش قه پیشوازی ل وان کر.

رِوْژا صهلاحهددین ب سهرکهفتی ب قی رِهنگی سهرهدهری د گهل خاچپهریّسان کر، ورِوْژا ئهو شیاینه موسلمانان وان ل وی جهی ئهو دبیّـژن مهسیحی ئالایی ئاشتییی لیّ بلند کربوو، حهفتی هزار موسلمان کوشتن، وهنده ک ب ساخی سوّتن!

صهلاحهدديني ج پيشکيش کريپه؟

ئەڤرۆ -مخابن- ھندەک كەس د ناڤ مە دا ھەنە دەمى بەحسى قەھرەمانى ئىسلامى صەلاحەددىنى دئىتەكرن لەشى وان گران دبت ودبىتىژن: ما وى چ بۆ مەكرىيە؟

ب راستی دیروّک باشترین شاهده ل سهر هندی کو صهلاحهددین ئیّک ژ (موجهددیّن) سهدسالا شهشی مشهختی بوو، وئهگهر صهلاحهددینی بوّ قیّ ئوممهتی تشته ک نه کربت ژبلی هندی کو وی رووحا جیهادی د دلیّن موسلمانان دا ساخکری ئهو به سی وییه.. ئهوی دیروّکا صهلاحهددینی بخوینت باش دیّ زانت کانیی قی سهرکیّشی مهزن چ کرییه، ل قیری ئهم ب کورتی ئیشاره تیّ دیّ دهینه هنده ک ژ وان (ئصلاحاتان) ییّن وی کرین.

١- ژ لاين ديني وعهقيدي قه:

ئارمانجا صهلاحهددینی یا سهره کی ئه و بوو بیر وباوه رین موسلمانان دورست بکهت ووان بیدعه وخرابییین د ناف وان دا پهیدا بووین نه هیّلت، وهه ر ژبه ر قتی چهندی بیدعه چییان پتر ژ جاره کی به رگه ریانا کوشتنا وی کر، وحه تا ئه قرو ژی هنده ک دهسته کیّن بیدعه چی وسه رداچووی لیّ دگه رییّن نافی صه لاحه ددینی د چافیّن خه لکی دا کریّت بکه ن و ده وری وی کیّم بکه ن.

صهلاحهددینی ده می جهی پی خو ل مصری کری به ری هه ر تشته کی وی خه بات کر مه نهه جی سوننه تی جاره کا دی ساخ بکه ته قه پشتی کو ب ده ستین عوبه یدییان هاتییه مراندن، مهدره سه قه کرن و بریار دا بانگ ب دورستی بیته دان، مهزهه بی بی بی بی بیات ژ مهیدانی راکر و ل شوینی مهزهه بی سوننی و بیات به الله کر.

دەمى صەلاحەددىن ب پاقژكرنا مصرى ژ بىدعەيىن عەقائدى رابووى دىت عوبەيدىيىن رافزى گەلەك بىدعە يىن ساخكرىن و د ناڤ خەلكى دا بەلاڤكرىن وەكى: گيرانا شىلان وئاھەنگان ب ھلكەفتنا بوونا پىغەمبەرى -سلاڤ لىن بن-، ودانانا دىوانىن شىنىيىن ل رۆژا عاشوورائىن، وساخكرنا رۆژا نەورۆزىن.. وگەلەكىن دى. گاڤا حوكم كەفتىيە د دەستى صەلاحەددىنى دا وى ئەڤ بىدعەيە ھەمىي راكرن، وموسلمان ب دورستى ل رامانا (وەلائىن وبەرائىن) ھشىياركرن؛ دا ئەو پشتەڤانىيا دىن دوژمنان نەكەن، وھندى ژى ھاتى وى مىرۆڤىن زانا ل وەلاتىي زىدەكىرن دىيىن دوژمنان نەكەن، وھندى ژى ھاتى وى مىرۆڤىن زانا ل وەلاتىي زىدەكىرن

وهاریکارییا وان کر دا ئمو خملکی ل راستییا دینی ئاگمهدار بکمن وبمری وان بدهنه حمقییی ورامانین ئیسلاما دورست د دلین وان دا نوی بکمنه قه.

٢- ژ لايي جڤاكي ڤه:

تشتی ژ ههمییان بهرچافتر یی صهلاحهددین د جفاکا خو دا پی رابووی ئهو بوو: ئهو شیا خافی وسستییی ل نک خهلکی نههیلت و ل شوینی جفاکهکا مجد وحه ژیکهر بوو کاری پهیدا کهت نهخاسم ئهگهر ئهو کار جیهادا د ریکا خودی دا بت، وئه و ب خو د فی لایی دا باشترین نموونه بوو ل سهر فی چهندی، خو دهمی نساخییا مرنی ژی ب سهر وی دا هاتی وی هزر دکر کانی پشتی ئهو ساخ دبت دی قهستا کیژ ده قهری کهت بو جیهادی، ووی دان وستاندن د فی مهسهلی دا د گهل هم قالین خو دکر، ودویماهییی وی بریار دا گافا ژ نساخییی رابوو قهستا وهلاتی رومی بکهت، و ژ بهر فی حه شیری دا! صهلاحهددینی ب رهنگهکی (عهمهلی) وبهرچاف جفاکا خو ل سهر رهوشتین باش پهروه رده کرن، وی ئهو فیری تشتی مجد کرن و ژ کارین نه ژ هه شی دانه پاش.

صهلاحهددینی خویک وباج ژسهر خهلکی پاکرن، دادی وعهداله به به به به به به به ولئ گه پا هه مرده م پیزین موسلمانان ئیکگرتی به پلت ووان کاران نه که به یین دل دره شی ونه قیان پی د نا خهلکی دا به لاف ببت، وهه رژبه رقی چه نه دی صهلاحه ددین لی دگه پیا مروقی ب کیرهاتی دکره به رپرس وکار دئیخسته د دهستی دا وشیره ت لی دکر کو دلی خهلکی نه هیلت وزوردارییی ل که سی نه که ت. ب قی رهنگی صهلاحه ددین شیا جقاکا خو پاقژ بکه ت.

٣- ژ لايي فيركرن وزانيني ڤه:

صەلاحەددىنى خەمەكا خەم ژ قى لايى ژى دخوار، وبەسى وييە بێژين ھەر جەھكى ئەو چووبايى وى مەدرەسەكا مەزن ددانايى، بىز نموونە: (مەدرەساكى مەزن ددانايى، بىز نمونە: (مەدرەسايى صالحييى ئەوا صەلاحەددىنى ب مالى خۆ ئاقاكرى ئىك ژ مەزنترىن مەدرەسايىن

دیمه شقی بوو، ئا قاهییه کی به رفره ها بوو، ب ره خ قه جهی نان پیژییی وسهر شویشتنی و چهند دکانه ک ژی چیکرن.

وپشتی قهکرنا باژیّری قودسیّ ل سالا (۵۸۳) ییّ، ئیّکهمین کار ئهو پیّ رابووی ئهو بوو وی مهدرهسهک ئاقاکر؛ دا دهرسیّن شریعهتی لیّ بیّنه خواندن، وههر چهنده صهلاحهددین -وهکی بارا پتر ژ کوردان- ل سهر مهزهمبیّ ئیمامیّ شافعی بوو -خودیّ ژیّ رازی بت- بهلیّ وه نهبت بیّته هزرکرن کو ئهو مهزههبییهکی (موتهعهصصب) بوو، نه خیّر! وباشترین دهلیل ل سهر قیّ چهندی ئهو بوو وی ل سالا ۷۷۲ مهدرهسهک ب ناقیّ (مهدرهسا سیووفی) بوّ خواندنا مهزههبیی سونییان ل مهدرهسیّن مصریّ وشامیّ بیّنه خواندن، وبوّ قیّ ئارمانجیّ وی فهرمان دا زاناییّن ههر چار مهزههبان ل قان مهدرهسان بیّنه دانان؛ دا بهری فهقییان ژ تهعهصصوبا کوره بیّته وهرگیّران وهزرا وان باش بهرفره بت، وئه ی چهنده ئیّک ژ مهزنترین ئصلاحاتین صهلاحددینی بوو د لاییّ فیّرکرن وزانینیّ دا.

و د گهل (تهشجیعا) صهلاحهددینی بو دانهخواندنا گهلهک مهزههبان ل مهدرهسان بنی تهعهصصوب، بهلی وی قهت ری نهددا مهزههبین پویچ وپهلاچه ل مهدرهسه ومزگهفتان بینه خواندن، و ژ لایه کی دی قه وی پشته قانییه کا مهزن بو نقیسین وبه لا قکرنا کتیبان دکر، وچیکرنا هنده ک کارخانهیین کاغهزی ل سهر دهمی صهلاحهددینی باشترین نموونه یه ل سهر پشته قانییا وی بو زانینی.

٤- ژ لاين ئابۆرى وپيشەيى قە:

دادییا صهلاحهددینی یا کو مه بهحس ژی کری کارهکن باش د خوشکرنا لاین ئابوری یی جقاکی دا ههبوو، نهخاسم پشتی وی خویک وباج وگومرگ ژسهر بازرگان وحهجییان راکرین، ومالی دهولهتی ل سهر مروّقین پیّتقی بهلاڤکری.

صهلاحهددینی پویته ب چاندنی وچیکرنا جوّ وسکران وگههاندنا ئاڤی بوّ جهین چاندنی کر، ومهخسهدا وی ب ڤی چهندی ئهو بوو ئهو مللهتی ژ برسی پزگار بکهت دا ههردهم بوّ بهره قانییا ژ دین ووهلاتی یی ئاماده بت.

سویک وبازار ل سهرده می صه لاحه ددینی گه له ک ب ره واج که فتبوون وئی کبوونا وان هه می وه لاتان ل بن دهستی صه لاحه ددینی و دویرکرنا خه گهرا صه لیبییان کار د فی چه ندی دا هه بوو، و ده رگه هی بازرگانییا هه فیشک د نافیه را مصری و هنده ک وه لاتین ئوروپییان دا، وه کی ئیطالیایی هاته فه کرن، وفی چه ندی مفایه کی باش گههانده جفاکا موسلمانان.

ل باژیّری طهرابلسا شامی ل سهرده می صهلاحهددینی کارخانه یه کا چیّکرنا کاغهزی هاتبوو دانان، ودویر نینه ئه و کارخانه یا کاغهزی ئه وا ل سالا (۵۸۵) مشه ختی (به رانبه ر ۱۱۸۹ زایینی) هاتییه دانان، کو دئیته هژمارتن ئیّکه مین کارخانه یا کاغهزی ل وه لاته کی ئوروپی دئیته دانان، دویر نینه ل به ر قی کارخانه یا طهرابلسی هاتبته چیّکرن. ویا زانایه کو پشتی صهلاحه ددینی ب نیّزیکی چارسه سالان ئنگلستانی ژنوی چیّکرنا کاغهزی زانی. وژبلی چیّکرنا کاغهزی گهله ک پیشهیین دی ژی ل سهر ده می صهلاحه ددینی پیشکه فتبوون وه کی: چیّکرنا چه کی وجلکان وشویشی و گهمی و پاپوران.

ل دويماهييي:

ل دویماهییی مهسهله کا فهر ههیه پیتقییه به حس ژی بکهین، ئه و ژی ئه قهیه: نوکه گهله ک موسلمان هه نه ده می واقعی مه یی ئه قرق دبین ژ دلسوزییا خو دبیرژن: ئهم موسلمان ئه قرق دپیتقی سهرکیشه کی وه کی صه لاحه ددینینه دا جاره کا دی سهرفه رازییا مه بزقرینته قه وقی واقعی بگوهورت. ئه قان ره نگه که سان هه می هزرا وان ئه وه مه موسلمانان ئه قرق گرفتارییا سهرکیشییی ههیه.

و د گهل کو دهوری سهرکی شییی د هشیارکرنا ملله تی دا قهت نائیته ژ بیرکرن بهلی یا ژ من قه مه گرفتارییا ئوممه تی -بهری یا سهرکیشییی ههیه، وههر رِوّره کا

ئوممهت پهیدا بوو سهرکیّش ب خو ژ جهرگی وی دی پهیدا بت، ودوژمن ڤی چهندی باش دزانن لهو ههردهم ئهو سرنجیّن بهنجکرنی ل زهندکا ئوممهتی ددهن.

سهرکیش نه ژ عهسمانی دئیته خواری ونه ژ بن ئاخی دهردکه قت، ژ ناق ملله تی رادبت و دهستی ملله تی دگرت و ملله ته وی پیشقه دبه ت، و ملله تی مری بت چو سهرکیشین زیندی ژ ناق رانابن.. ئه و ملله تی صهلاحه ددین ژ ناق رابووی ملله ته بوو ل سهرفه رازییی دگه ریا، ب دویقه لانکییی وسهرشورییی رازی نه دبوو، ئیسلام دقیا، وبو ئیسلامی دژییا، و د ئیسلامی دگه هشت، ئه گه ر نه صهلاحه ددین نه دشیا مریبان زیندی بکه ت و شهران پی بده ته کرن.

سلاڤ ل صهلاحهددینی بت روٚژا بووی، وروٚژا خو کرییه ئیک ژ مروٚڤین خودی، وروٚژا دفنا خاچپهریس وبیدعهچییان ل ئاخی کیشای، وروٚژا پشتا خو دایه دنیایی وقهستا ئاخره تی کری: ﴿ فِي مَقْعَدِ صِدْقِ عِندَ مَلِیكِ مُّقَتَدِرٍ ﴿ فِي مَقْعَدِ صِدْقِ عِندَ مَلِیكِ مُّقَتَدِرٍ ﴾.

ئەو زانايى مەزنىن دەولەتى فرۇتىن عززى كورى عەبدسسەلامى

خوانده قانین هیژا: قی جاری باش کاری خو بکهن؛ چونکی مه ل بهره قهستا دیوانا سولتانه کی بکهین، بی گومان ئیکهمین پسیارا نوکه دئیته کرن ئه قهیه: ئهری ئهو سولتانی ئهم به حس ژی دکهین کییه؟ وحوکم ل کیژ وه لاتی کرییه؟

بهلیّ.. لهزی نهکهن! ئهو سولتانی ئهم دی نوکه بهرپهپی وی ژ ناڤ دهفتهرا دیروّکی قهکهین، فهرمانداری ل ئیّک بوهورستی ژی ژ عهردی نهکرییه، پوژا وی قیای مالا خوّ ژ مصری بارکهت وی مالا خوّ ههمی ل سهر پشتا دهواره کی کر، وپوژا مری سولتانی مصری گوّت: ژ نوی پشتا من پاست بوو، ئهگهر قی حهزکربا وداخواز ژ خهلکی کربا سهلتهنه من دا ژ من ستینت.

مروّقه کی ب تنی بوو، چو د دهستان دا نهبوو، بهلی دهمی وی ئاخفتنه ک گرتبا ههر ژ خهلیفه ی بگره وحه تا یی ژ ههمییان کیمتر ژ زهلامین دهوله تی ئیکی بسته نهدکر پی ل گوتنا وی بدانت. د دیروّکا دنیایی دا ههمییی دا ههوه خواندییه، یان گوه لی بوویه مروّقه کی بی دهسهه لات رابت چنگلی میر ومه زنین دهوله تی بگرت و ببه ته بازاری وگازی بکه ت: کی دی قی عهبدی ژ من کرت! پاشی وان یاران ببه ت بده ته فهقیران؟

د دیروّکا دنیایی ههمییی دا ئه شته تسته جاره کی ب تنی یی چیبووی، ئه و ژی ب دهستین مه موسلمانان، ئوممه تا موحهممه دی.. ئه ی دیروّک، ئه ی مروّقینی، قی تشتی باش بزانه!

ل دیوانا سولتانی زانایان:

ئەو سولتانى مەل بەرە قى جارى قەستا دىوانا وى بكەيىن سولتانى زانايان (عززەددىنى كورى عەبدسسەلامىيە).

ل سالا (۵۷۷) ی مشهختی، ل وی دهمتی بنه مالا ئمییووبییان فهرمانداری ل وهلاتی شامی دکر، زانایی ناقدار عززه ددین عهبدلعه نیزی کوری عهبدسسه لامی ئموی ب ناقی (ئهلعز)ی دئیته ناسین ها تبوو سهر دنیایی، د ناف بنه ماله کا هه ژار دا ها ته ب خودانکرن، ل ده سپیکی وه کی هه ر زارو که کی دی یی وی ده می، و ل وی جهی، ها ته ب خودانکرن حه تا بوویه نیف زهلام، ل شه قه کی ل مزگه فتا ئه مه وی ل دیمه شقی یی نقستی بوو مروقه کی ها ته خه ونی گوتی: ما چاوایه ئه گه ر تو ده ست ب وه رگرتنا زانینی بکه ی؟

دەمى هشيار بووى هزرين خو د قى گوتنى دا كرن، وپسيار ژ خو كر: دىسا ما چاوايه ئەگەر ئەز دەست ب خواندن ونقيسينى بكەم؟ راستە ئەو بووبوو نىڭ زەلام وهيشتا يى نەزان بوو، بەلى ما چ قەيدىيە ئەگەر ئەو قەستا زانايان بكەت وريكا وان بگرت؟

دەسپیکا وی وزانینی ئەقە بوو!

رابوو دەست ب وەرگرتنا زانینی کر، وقەستا مزگەفت ومەدرەسین دینی کر، وقەستا مزگەفت ومەدرەسین دینی کر، وهنگی راوەستا حەتا ناڤ ودەنگین وی ل وەلاتی شامی هەمییی بەلاڤ بووین، وزانایین شامی هەمییان ئعتراف ب زیرەکییا وی کری وئەو ب پیش خو ئیخستی ودویماهییی ناسناڤی: سولتانی زانایان ل سەر دانای.

عززی کوری عمبدسسه لامی هنگی بوو سولتانی زانایان روّژا ب دورستی حمقی زانینا خوّ دایی، ومروّقی زانا هنگی دی یی ژ همژی بت د گمل زانایان بیّته دانان، گاڤا زانینا وی دنیا ژ دلی وی ئیناده ر و ژ ترسا خودی تژی کر، قیّجا وهلی بیّت خوّشییا دنیایی، وکورسیکین بلند، وپاره، وهمڤالینییا ممزنان، بمری وی ژ گوتنا حمقییی نمده ته پاش.. راسته زانایی دورست وزانایی نمدورست همردو روّناهییی ژ ئیّک ژیده ری وهردگرن، بملی ژ بیر نمکهن دهمی چاڤی روّژی ل شویشه کا زهلال وپرتمکا ده پی دده و وهکی ئیّک نینه، شویشه روّناهییی دستینت

ورِوْناهییی دزڤرینت، بهلی پرتا ده پی رِوْناهییی دستینت دا بو خهلکی دیار بکهت کو ئهو ده په کی روق وهشکه!

زانایی دورست کتیبین شریعه تی دخوینت وهزرین خو د خودانی شریعه تی دا دکه ت، بهلی زانایی نه دورست گافا کتیبین شریعه تی دخوینت خودانی شریعه تی شریعه تی بیرا خو دبه ت، له و دی بینی زکی ئیک ژ وان وه کی ئاشی هیرانیه به ری هه رتشته کی دینی خه لکی دهیرت، یاشی دنیایا وان.

عززی کوری عمبدسسه لامی ل سهر دهستی هنده ک زانایین دورست یین وه کی (ئبن عهساکری) هاتبوو پهروه رده کرن، وئه و ژ وان فیری هندی بوو کو ههچییی خودی بوّ خو هلبژیرت و د خهما وی نهخوشییی نهبت یا د رینکا وی دا دئیته سهری، خودی سهری وی دی ب سهر ههمییان ئیخت.. جاره کی د نافیه را وی و (الملک الأشرف)ی ئهییوبی دا هه فرکییه ک ل دوّر مهسه له کا علمی چیبوو، شیخ لیقه نهبوو، ئینا مهلکی بریار دا کو چی نابت ئه و چو فه توایان بده ت، وچی نابت که س پسیاران ژی بکه ت، و د و د قیر وینت و ژ مزگه فتی پیقه تر بو نقیری به عنی: (إقامه جبریه) دانا سهر..

پشتی دەمه کی سوحبه ت ل باژیزی به لاف بوو، هنده ک زانا چوونه نک مهلکی وداخواز ژی کر ئه و ل قی بریارا خو لیقه ببت، مهلکی ب گوتنا وان کر.. وعهده تین زانایانه گاڤا به ری وان ما ل خودی دلین وان د گهل ئیک پاقژ دبن و پشتا ئیک ودو دگرن، وهنگی چو مهلک خو ل به رهیزا وان ناگرن.

پشتی دهمه کی مهلک نساخ بوو، ئینا که سه که هنارته نک شیخی وگوتی: بیری بلا گهرده نا من ئازا بکه ت، شیخی گوته قاصدی: بیری ژ میری من گهرده نا وی یا ئازاکری، عهده تی منه ههر شه ث ئهز گهرده نا خهلکی ههمییی ئازا دکهم پاشی ئهز دن شم؛ دا حه قی من ل سهر که سی نهمینت. بهلی .. ئه شهیه مهزنییا مروقین خودی، بهری بنشن ئهو نه شیانا که سی ناهیلنه د دلین خودا، له و ده می سیندی ئه و ژ خهوی رادبن روناهییا دلین وان گه شاتییی ل سهر دیمین وان ئاشکه را دکه ت.

قازىيى شامى. ومەلكى ئەپپووبى:

شیخ عززی کوری عمبدسسه لامی قازییی شامی بوو، ومهزنی زانایین دیمه شیخ عززی کوری عمبدسسه لامی قازییی شامی بوو، لسالا ۱۳۸۸ مشه ختی ل نافبه را مهلکی شامی ئیسماعیلی ئهییووبی ومهلکی مصری نهجمه ددینی ئهییووبی نه خوش بوو، دو ژمناتییا وان گههشته هندی مهلکی شامی گهله ک جه ژوان جهین باپیری وی صه لاحه ددینی ب خوینا موسلمانان ژده ستین خاچپه ریسان ئیناینه دهر وی دوباره ل وان زفراندن، و (صولحه ک) د گهل گریدا، و داخواز ژوان کرئه و هاریکارییا وی دژی ئهییووبییین مصری بکهن، و ل دویث بناخهیین فی صولحی خاچپه ریسان حهق هم بوو بینه ناث و هلاتی موسلمانان و ب سه ربه ستی بین و بچن، و وه سا چیبو دهمه کی هنده ک ژله شکه ری خاچپه ریسان هاتنه شامی دا چه کی بو خو ژبازاری بکرن.

هەلويستى شيخ عززەدىنى ژ قى چەندى چ بوو؟

چونکی سهیدا قازییی شامی بوو بهری خهلکی ههمییی ما ل ده ثقی وی کانی ئه و دی چ بیّرت؟ یان دی چ فهتوایی دهت؟

وی گافی مهلکی شامی ئیسماعیلی ئهییووبی ژدهرفهی شامی بوو.. خهلکی پسیار ژشیخی کر کانی حوکمی شریعه تی د وی کهسی دا چیه یی چهکی بفروشته صهلیبیان؟

قازی فه توا دا کو چی نابت بو مروقی موسلمان کو کپین و فروتنا چه کی د گه ل خاچپه ریسان بکه ت؛ چونکی ئه و قی چه کی دی د شه ری مصرییان دا ب کار ئینن.. وه کی ئاگری ده می به ردبته پویشی فه توایا شیخی وه سا د ناف خه لکی دا به لاف بوو، خه لکی دیمه شقی هه می مانه ل هی قیبا پروژا ئه ینییی کانی سولتانی وان یی بی تاج عززه ددینی کوری عه بدسسه لامی دی چ هه لویستی سیاسی ژ صول حا سولتانی شامی وه رگرت، ل پروژا ئه ینییی مزگه فتا ئه مه وی ژ مروقان تری بوو، سولتانی شامی وه رگرت، ل پروژا ئه ینییی مزگه فتا ئه میه ری که فت، عه ده ت بوو سولتان هی شمالیی ل دویماهیا خوتبی نافی سولتانی دئینا و دوعا بی دکرن، و ئه ف

چەندە نىشانا وەلائا مەلايى بوو بۆ سولتانى، بەرى خەلكى ما ل دەڤى شىخى كانى وەكى ھەر جار دى ناڤى سولتانى ئىنت يان نە، چونكى ئەگەر وى ناڤى سولتانى نەئىنا، مەعنا ئەو ئعترافى ب سولتانىيا سولتانى ناكەت!

گاڤا شیخ گههشتییه دویماهییا خوتبی شوینا کو ئهو ناڤی سولتانی بینت ودوعایی بو بکهت وی دهستین خو سهرئه قرازکرن وگوت: ((ئهی خودا! تو ریّکه کی بو قی ئوممه تی ببینه وهلییین ته پی سهرفه راز ببن ودوژمنین ته پی سهرشورببن)) وشیخ ژ سهر مینبه ری هاته خوار.

سوحبهت وهسا ل باژیږی بهلاف بوو کو سولتانی زانایان عززهددینی کوپئ عهبدسسهلامی سولتان ئیخست وئیدی ئعترافی پی ناکهت، بهری تهختی سولتانی ب قی فهتوایا شیخی بهژییت وی ب لهز خو ب دیمهشقی را گههاند، پشتی گههشتیه دیمهشقی ئیکسهر وی بریار دا ههمی مهنصبین عززهددینی کوپئ عهبدسسهلامی یین رهسمی ژی بیته ستاندن، وژ بهر قی ههلویستی وی ئهو د مالا وی دا بیته گرتن، و ل بن (إقامه جبریه) بیته دانان.

پشتی همیامه کن هژماره کا زانا و ماقویلین باژیری چوونه نک سولتانی و داخواز ژی کر ئه و سهیدای بهرده ت بهری که ربا خهلکی به ری وان بده ته هندی ئه و کاره کی بو سولتانی خراب بکه ن پاشی پشتی هنگی په شینمانی فایده ی نه که ت! سولتانی گوهدارییا وان کر و فه رمان دا شیخ ژ گرتنی بیته ئازاکرن، شیخی داخواز ژ سولتانی کر ئه و دهستویرییی بده تی کو ئه و ژ دیمه شقی ده رکه قت و قه ستا باژیری قودسی بکه ت، سولتانی ده ستویری دایی و شیخ چوو قودسی و ل ویری ئاکنجی بوو.

پشتی ههیامه کی سولتانی شامی د گهل هنده ک مهزنین ده وله تی قهستا ده قه را قودسی کر؛ دا کومبوونه کی د گهل هنده ک خاچپه ریسان بکه ت، ل ویری سولتان ئیسماعیلی ئهییووبی زه لامه ک هنارته نک شیخ عززه ددینی کوری عهبدسسه لامی دا بیژتی: سولتانی تو یی عهفیکری وچی مهنصبی ته بقیت ئه و دی ده ته ب شهرته کی کو تو بچی دهستی وی ماچی بکه ی.. وسولتانی گوته قاصدی خو:

ئهگهر وی گوهن خو نهدا ته، تو وی بگره وبینه بکه د خیقه تهکن قه ب ره خ خیقه تا مه قه.

ل قیری دبت هنده ک کهس ههبن پسیار کهن: ئهری سولتانه کی خودان سهلته نه و ده سهه لاتداری چ ژ مه لایه کی بی ده سهه لات دقیا؟ ما ئه و بی خو ژ به روی نه و قودسی، ئهری ئه و د گهل سولتانی بت یان نه ما دی چ ل سولتانی زیده بت؟

بوّ بهرسڤ دی بیّرین: دەمی زانایی پیکا خودی دگرت، وڤیانا دنیایی ومهنصبان ژ دلی خوّ دئیناده ر، مهزنیّن دنیایی ل دویڤ وان دکره غار، وهیڤییا وان ئهو بوو جاره کی ئهو زانا ل دیوانا وان حازر ببت؛ چونکی گوّتنا زانایی بوّ وان وحوکمی وان وه کی موّرا سولتانی بوو ل سهر پارهی، وپارهی ل بازاری چو بهایی خوّ نابت حه تا موّرا سولتانه کی ل سهر نهبت.

قاصدی سولتانی هاته نک شیخی وگزتنا سولتانی بو وی قهگیرا، وگوتی: ههما تو دهستی سولتانی ماچی بکهی ئه و دی ته عهفی کهت. شیخی ب دلپیقهبوون قه بهری خو دایی وگوتی: ((ههی مسکین! ب خودی ئه و قهبویل ناکهم سولتان بیت ودهستی من ماچی بکهت، قیجا چاوا ئه و دی نیم ودهستی وی ماچی کهم؟! ئه و تشته کی درانم وهوین تشته کی دی، حهمد بو وی خودایی بت یی ئه و وی بهلایی پاراستی یا دایه ههوه)).

قاصدی گۆتى: پا سولتانى بريار دايه ته بگرت.

وى گۆت: هەچىيا ھەوە دقىت بكەن..

ل دویث بریارا سولتانی شیخ د خیقه ته کا ب ره خیقه تا سولتانی شه ها ته گرتن، شیخی نه شده ده می خو هه می ب عیباده تی و خواندنا قورئانی شه دبوراند، روز ه کی هنده ک مهزنین صهلیبیان هاتنه نک سولتانی نهییووبی، پشتی وان وسولتانی دان وستاندنین خو ل بن خیقه تا سولتانی ب دویماهی ئیناین، ده نگی شیخ عززه ددینی کوری عه بدسسه لامی ب خواندنا قورئانی ها ته وان، سولتانی

موسلمان ڤيا خوّ ل بهر مهزنيّن صهليبييان شرين بكهت، ئينا گوّته وان: ههوه گوهـ ل دهنگيّ ڤي شيّخي ئهويّ قورئانيّ دخوينت ههيه؟

وان گۆت: بەلىخ...

سولتانی گۆت: ئەقە قەشتى مە موسلمانان يى ژ ھەمىيان مەزنترە، مىن ئەو يى گرتى چونكى ئەو يى نەرازىيە كو من ھندەك جېين موسلمانان تەسلىمى ھەوە كرين، قىجا من ئەو ژ ھەمى مەنصبان يى ئىخستى و ژ بەر ھەوە من ئەو نوكە يى گرتى.

سولتانی شهرمزار هزرکر مهزنین خاچپهریسان دی ئین دهستی وی ماچی کهن سهرا قی خزمه تا وی بو وان کری، بهلی (صهدمه کا) مهزن بو وی چیبوو دهمی مهزنی فرهنگی گوتییه وی: ئهگهر ئه قه قهشی مهبا یی هوسا ئهم دا ئاقی ل پییین وی کهین پاشی دا وی ئاقی قهخوین!

شهری د ناڤبهرا ئهییووبییین مصری وشامی دا دهست پی کر، وکانی چاوا خائین ههردهم شهرمزار دبن لهشکهری شامی ب سهروکاتییا (الملک الصالح اسماعیل)ی شکهست، ولهشکهری مصری ب سهروکاتییا (الملک الصالح نجم الدین أیوب)ی ب سهرکهفتنی شیخی ئیسلامی نجم الدین گوری عهبدسسهلامی ژ ئیخسیرییا سولتانی شامی پزگار بوو، وپشتی پزگاربوونی ئهوی قهستا وهلاتی مصری کر و ل ویری ئاکنجی بوو، وکانی خهلکی شامی چهند حهز ژ وی دکر خهلکی مصری ژی هند یان پتر حهز ژی کر.

د گهل ئەيپووبىيين مصرى:

مەزنین مصری یین ئەییووبی دەمی گوه ل ھەلویستی شیخی د گەل سولتانی شامی بووی، ئەو د چاقین وان دا مەزن بوو، و ژ بەر كو شیخ ئیک ژ مەزنه زانایین سەردەمی خو بوو، ل مصری ژی ئەو ھاتە ھلبژارتن دا ببته سەروكی قازییان وشیخی هەمی زانایان، وروژ بو روژی بهایی وی د ناڤ خەلكی دا مەزن دبوو وقیانا وی د دلان دا زیده دبوو..

مهزنی مصری هنگی نهجمهددین ئهییووب بوو، نهجمهددین مروّقه کی زیده ب ههیبه ت بوو، وکهسی بست نهدکر ل دیوانا وی سهری خوّ راکهت وبهری خوّ بده ته ناقچاقیّن وی، ژ لایه کی قه ئه و سولتانه کی جامیّر وخیرخواز بوو، خهلکی حهز ژی دکر، و ژ لایه کی دی قه ئه و مروّقه کی ب حوکم بوو یی ئه و ژی عیّجز ببا، دا فهرمانی ب گرتنا وی ده ت و پشتی هنگی ژ بیر دکر وکهسی نهدویرییا بیرا وی لی بینته قه.. کیّم دهرد که فته ناق مروّقان، عهده تی وی بوو ل روّژا عهیدی دهرد که فته ناق باژیّری، پشتی سویک و بازار دهاتنه خهملاندن و ترژی سهر ریّکان له شکهر وزیره قان دبوو.

جاره کی هنده ک مروّث هاتنه نک سهروّکی قازییان عززه ددینی کوری عمبدسسه لامی وگوتنی: ل فلان جهی ژ قاهیره مروّقه کی فه له یی هه ی دکانه کا عمره قی یا همی، قیّجا ئه گهر ته گوتبا سولتانی.. وی گوت: باشه.

ل روزا عهیدی وه کی ههر سال سولتان ب مهوکبی خو قه دهرکهفت، مروّف ههمی ل سهر لیّقیّن ریّکان راوهستیان ل هیقییا دهرباسبوونا سولتانی، سولتان بوری.. مهزنیّن دهوله تی ههمی ل دور و رهخان بوون، زوی ب زوی خهلکی بسته نهدکر بهری خو بده نه سولتانی، تری واران زیره قان وعهبدیّن چهکدار ههبوون، عزده دینی کوری عهبدسسه لامی سهروّکی قازییان، دهمی زانی سولتان دی ب قی رهنگی دهرکهفته بازاری چوو د ریّکی دا، گافا سولتان نیزیکی وی بووی، شیخ ب

ـ ئەييووب!

جرفه ک ب سولتانی کهفت. . ئه قه کییه ب قی بی تورهییی د گهل وی دئاخ قت؟ ما ئه و نزانت ئه ز کیمه ؟

دەمى ھەۋالىن سولتانى تى ئىنايە دەر كو سولتان عىجزبوو ھندەكان ھىدى گۆتى: ئەۋە شىخ عززەددىنى كورى عەبدسسەلامىيە، دەمى سولتانى ئەۋە زانى بى دەنگ بوو، بەرسقا سولتانى دا وگۆتى: بەلى سەيدا، خىر بت؟

سهیدایی گزتی: ل فلان جهی ژ باژیّری موسلمانان، دکانه کا ههی عهره ق لی دئیته فروّتن، ته زانییه بان نه؟

سولتانی گۆت: وئەو ژى بوويه؟

شيّخي گۆتىخ: بەلىن ل فلان جہى.

سولتانی بینه کی هزرا خو کر پاشی گوت: ها.. تو راست دبیزی، ئهو دکانا تو بهحس ژی دکهی، هیشتا ل سهر ده می بابی من ههبوو، یه عنی ههر وه کی گوتی: ل سهر خاترا بابی خو من ئهو دکان نه گرتییه، شیخی گوتی: دیاره تو ژوانی یین دبیژن: ﴿ إِنَّا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَیٓ أُمَّ فِ وَإِنَّا عَلَیٓ ءَاثَارِهِم مُقَتَدُون ﴾؟

سولتانی ب لهز گۆتى: نه نه، نهخير، پاشی وی گۆته هندهکان: ههرن ڤى گاڤى وى دكانى بگرن.

طهلهبه کی شیخی دبیزت: پشتی هنگی من گوتی: سهیدا ئه و چ بوو ته کری؟ شیخی گوته من: کوری من! گافا من سولتان ب فی رهنگی دیتی ئه ز ترسیام غوروور بو وی چی ببت فیجا من فیا ئه زوی هشیار بکهم.

گۆت: من گۆتى: ئەرى ما تو ژى نەترسياى؟

وی گۆت: کورێ من! من بیرا خوٚ ل مهزنییا خودێ ئیناڤه، سولتان ل بهر چاڤێن من وهکی کتکهکێ لێ هات.

شيْخ وفهرمانا ب باشيييٌ وپاشڤه ليْدانا ژ خرابيييُ:

سولتانی زانایان عززهددینی کوری عهبدسسه لامی، مروّقه کی بوو خودی وهسا ئه و ئافراند بوو کانی چاوا خه لک ب خوارن و قهخوارنی دژین، وخوّ رادگرن، وهسا ئه ب ب ب ب باشییی و پاشقه لیّدانا ژ خرابییی دژیا وخوّ رادگرت، ومروّقی زانا ئه که ب ب به به به به به به به بی خودی خیرا وی قیا بت، وکربته ژ زانایین خیرخواز وسهر راست، خهما وی یا مهزن ههر وههر دی ئه و بت ئه و به به به به به تی به وی ریّکی یا شریعه تی خودی پی هاتی، ووان ژ ههر خرابییه کا ههبت بده ته پاش.

نه تشته کی بابه تی زانایی دینییه ئه و گزتنه کا وه سا بکه ت شریعه ت وی ل وی بزقرینت و دره و ده ده دینی دورست دوروییاتییی نزانت، و هه ر جاره کا دوروییاتی تیکه لی دینی بوو دین پویچ دبت، و زانایی دینی ئهگه ر دوروییاتی کر: نهگزته راستییی ئه قه راستییی ئه قه خرابییی ئه قه خرابییی ئه قه خرابییی مهزنترین منافق دی ژ وی شهریفتر بت، و پنییا ل کراسی سپی وه کی وی نینه یا ل کراسی ره ش.

منافق مروّقه که ژینا وی یا قهشارتییه، وزانایی دینی ژینه کا هلیّقری ل بهر چاقیّن خهلکی ههیه؛ چونکی بهری خهلکی ههمییی یی لیّ، ئهو مروّقه که ب دینی قه یی گریّدایه، یی هاتییه دان دا کاری وی ریّنیشادانا خهلکی بت، قیّجا ههر جاره کا وی ریّک ل بهر خهلکی بهرزه کر، یان سستی د دیارکرنا راستییی وخهله تییی دا، هنگی خهلک کاری وی ل سهر دینی دهژمیّرن، ئهگهر وی درهوه ک کر خهلکی نهزان دی بیّرن: دین درهوه! ئهگهر وی دوروییاتییه ککر ئهو دی بیّرن: دین درهوه! ئهگهر وی دوروییاتییه ککر ئهو دی بیّرن: دین درهوه!

له و دهمی مروّقی زانا د سهردا دچت ئه و دوقات ژ خهلکی خرابتر لی دئیت؛ چونکی ئه و هنگی عاله مه کا مروّقان دی د سهردا بهت، وزانا جیّگرین پینه مهمرانه، هندی ئه و ل دویش ریّکا وان بچن، نهگه ر نه.. شهیطان ب ههمی شهیطانییا خوّ ثه، خوّ ژ وان دکرت!

شیخ عزرهددین -وهکی مه گوتی- بینی فهرمانا ب باشییی و پاشهٔهلیدانا ژ خرابییی نهدشیا بریت، شیخ سهروّکی قازییین مصری بوو، وئیمام وخوتبهخوین وسهیدا ژی بوو ل مهزنترین مزگهفتا قاهیره، بارا پتر ژ دهمی خوّ وی د ناث فهقییان دا ل مزگهفتی دبوّراند، بهلی د گهل هندی ژی ئهو ژ سهر وبهری باژیری یی بی ناگهه نهبوو، شاگرده و فهقییین وی ههر ئیک بوّ وی چاقهکی قهکری بوو وی خهلک پی ددیت، ههر جاره کا فهقییه کی وی تشته کی خهله ت ل عهرده کی دیتبا، دا ئیت جابی گههینته شیخی وشیخ دا ب دهوری خوّ یی شهرعی رابت.

جاره کن فهقییه کن وی هاته نک وگۆتى: فلان ئهمیری طهبلخانه یه ک ب ره خ فلان مزگه فتى قه ئاقاكرییه.. وطهبلخانه ل وی ده می بو وی ئاقاهی دهاته گوتن یق کهیف وشاهی لئ دهاتنه گیران، وئامیرین موسیقی لئ دهاتنه ب کارئینان، وه کی (نادییین) داوه تان د جفاکا مه یا ئه فرق دا، گافا شیخی ب فی چهندی زانی، وچونكی ئه و قازی بوو، وحوكم د دهستی دا بوو، رابوو كومه کا فهقییان دانه دوی خو وچوو وی جهی طهبلخانه لئ هاتییه فه کرن، ده می بو وی دیار بووی کو ئه و تشتی وی گوه لی بووی راسته داخوازا ماهول که کی کر ووی ب خو د گهل فهقییین خو ده ست ب خرابکرنا وی ئافاهی کر، وهنگی راوه ستان حه تا وان ئه و طهبلخانه ههرفاندی وئه و تشتین ل ژور هه می پویچ کرین، وفه توا ژی دا کو ئه و مالی هاتییه ته داخوانن ی چوو و و بو نائیته به ده لفه کرن.

و ل ڤێرێ دو راوهستانێن کورت د گهل ڤێ سهرهاتييێ مهههنه:

ئیّک: دەمیّ شیّخ ب قی کاری رابووی -وهکی مه گوّتی- سهروّکیّ قازییان بوو، یهعنی پشکه ک ژ دهسهه لاتداریییّ د دهستی دا همبوو، لمه وی ئمث خرابییه ب دهستین خوّ گوهارت.

دو: ئە طەبلخانە يا ميرەكى ژ ميرێن دەولەتێ بوو، وئەو مير ب حوكمێ پەيوەندييێن خۆ د گەل سولتانێ مصرێ دشيا نەخۆشييێ بگەھينتە شێخى، يان ھەر چو نەبت وى ژ مەنصبێ وى دەربێخت، بەلێ چونكى شێخ نە مرۆڤەكێ مەنصب پەرێس ومەصلحەتچى بوو وى ھزر د ڤێ چەندێ دا نەكر وخۆ ژ واجبێ خۆ يێ شەرعى نەدا ياش.

شيْخ.. وفروتنا ميران:

ههڤرکییا شیخ عززهددینی د گهل میر وکاربدهستان ژبهر گوتنا وی بو حهقییی ل قی توخویبی رانهوهستا.. سولتانی مصری نهجمهددینی ئهییووبی پایتهختا دهوله تا خو ژعهبدان تژی کربوو ووی ئه عمیده ههمی چه کدار کربوون وهنده ک ژ وان کربوونه میر ومهزنین دهولهتی، نه ب تنی هنده بهلکی (نائب السلطنه) ب خوری، کو د دهولهتی دا زهلامی دووی بوو، ئهوری عهبد بوو.

مهمالیکان (یان ئهو عهبدین سولتانی باژی ژی تژی کری) باری خهلکی زیده گران کربوو، و ژ بهر کو ئهو زهلامین سولتانی بوون کهس نهدویرییا د گهل وان باخقت، دهمه کی وان جهین خهلکی ژی کرین و د پشت سولتانی را حوکمداری دکر، شیخ عززه ددین مهزنی زانایین قاهیره بوو وسهرو کی قازییان بوو، یه عنی ل شوینا مهحکه مین مه یین ئه شرق بوو، ههر کرین و فرق تنه کا چی ببا د شیا وی مور کربا ئه گهر نه ئهو (عهقد) نه دبوو (عهقده کا شهرعی)، ههر عهقده کا چووبا نک وی، ولایه کی عهقدی ئین و فرق تنا مرق قی عهبده و ب شریعه کرین و فرق تنا مرقی عهبد یا دورست نینه.

مهمالیکان ب قی چهندی نهخوّش بوو، وبیّهنا وان تهنگ بوو، لهو ئهو چوونه نک جیّگری سولتانی (وئهو ژی ژ مهمالیکان بوو) وگازنده ییّن خوّ ژ شیّخی بوّ وی کرن، وی هنده ک مروّق هنارتنه نک شیّخی دا پسیارا قی چهندی ژ وی بکهن وکانی وی چ دقیّت، شیّخی گوته قاصدان: هوین عهبدن، وحهتا کرین وفروّتنا ههوه ب شریعه یا دورست بت دقیّت هوین بیّنه ئازاکرن، وچونکی خودانیّن ههوه نهدنیاسن دقیّت هوین ل بازاری بیّنه فروّتن پاشی ئهگهر ئهوی ههوه دکرت، هوین فروّتن، وهوین ئازا بوون هنگی کرین وفروّتنا ههوه دی یا دورست بت.

جیّگری سولتانی ژ قی گوتنا شیّخی دین بوو، چاوا ئەقە دی چی بت؟ قازییه کی پیر، یی خەرفتی، ئیّکی وه کی من ببهته بازاری وبفروٚشت؟ ئەقە قەت چی نابت، وئەو رابوو چوو نک سولتانی ومەسەلە بو قەگیرا، سولتانی گوت: ئەقە نە شوّلا وییه!

ئاخفتن گههشته قازی ئینا وی گۆت: ما دەم تشته کهیه نه شوّلا من بت، ژ ئهڤرو ویقه ئهز قازی نابم.. شیّخی (ئستقاله) ژ (مهنصبیّ) خوّ دا، وداخواز ژ سولتانی کر کو دهستویرییی بده تی دا ئهو مالا خوّ ژ مصری بارکه ت وبچته شامی،

سولتانی گوتی: بلا. شیخی دو دهوار ئینان، ژنکا خو وکوری خو ل دهواره کی سویارکرن، ومالا خو ههمی ل دهوارا دی سویارکر، وکهفته ری و ب بی دهنگی ژباژیری دهرکهفت.

مهسهله هوّسا ب بی ده نگی ب دویماهی نههات، گاڤا سوحبهتا ده رکه فتنا شیخی گههشتییه خهلکی زانایین باژیّری ههمییان خوّ دا ئیّک و ب دویڤ شیخی دا ژ باژیّری ده رکه فتن، وگاڤا خهلکی زانا ب ڤی ره نگی دیتین ئه و ژی ب دویڤ وان دا ده رکه فتن، خوّ صنعه تکاران ژی دکانیّن خوّ گرتن و ب دویڤ شیخی دا ده رکه فتن، مهسهله مهزن بوو، ب هزاران خهلکی دا ب دویڤ شیخی قه، هنده ک به لهز چوونه نک سولتانی وگوتنیّ: ئهگهر تو نهگههییه شیخی ووی نهزڤرینی، کهس د باژیری دا نامینت تو سولتانیییّ لیّ بکهی!

گافا سولتانی دیتی مللهت ههمی یی د گهل شیخی نهچار بوو هنارته ب دویف شیخی پا دا بزفرته باژیری، وگوتی: بزفره سهر ههمی کارین خو یین بهری، وچی نابت کهس مایی خو د ته بکهت، شیخ قانع بوو، زفری قاهیره وخهلک ژی د گهل زفرین، وپشتی ئهو زفریسه سهر کاری خو ئیکسهر وی دهست ب فروتنا مهمالیکان (مهزنین دهولهتی) کر، گافا جیگری سولتانی دیتی ئهو ل سهر فی کاری یی مجده عهقل د سهری نهما وگوت: ئهو لیقه نهبت دی وی ب فی شیری کوژم! ودا ئهو گهفا خو ب جه بینت پابوو زهلامین خو دانه ب دویف خو فه، و ب سویاری قهستا مالا شیخی کر، شیری وی د دهستان دا بوو، دهرگههی مالا شیخی قوتا، کوری شیخی دهرگهه قهکر، گافا وی جیگری سولتانی ب فی پهنگی دیتی، ب لهز زفری د ژور فه وگوته بابی خو: خو خلاس بکه، حال ومهسهلین جیگری سولتانی ئهفهنه، شیخی گوته کوری خو: کوری من! بابی ته ژ هندی کیمتره کو د پریکا خودی دا بیته کوشتن. پاشی دهرکهفته بهردهری، وگوته جیگری سولتانی:

تو دا بیّری هنده ک چریسک ژ چاقین شیّخی قهپهشین و ژ گههین دهستی (نائبی) گرتن وسوّتن، گاڤا (نائبی) شیّخ دیتی دهستی وی قهلهرزی وشیر ژی دهرکهفت، وی هند خوّ دیت ییّ دکهته گری وخوّ د دهستی شیّخی وهردکهت ودبیّژتیّ: دوعا بوّ من بکه! پاشی گوّتیّ: سهیدا تو دی چ ل مه کهی؟

شيخي گوّت: دي ههوه فروّشم!

گۆت: وكى دى يارين مه وهرگرت؟

شيّخي گوّت: ئهز!

گۆت: ودى چ لىكەي؟

شيخى گۆت: دى ل سەر موسلمانان ليكڤه كەم..

میر ومهزنین دهولهتی کهفتنه بهرانبهر واقعه کی بهرته نگ ووان زانی وان چو ریخین دی ژبلی یا شیخ دبیرت نینه، ئینا ئهو نهچار بوون خو ب دهست شیخی قه بهردا، وههر ئیکی گوته هه قاله کی خو: روزا شیخ مین دفروشت وه ره مین بک و وئه گهر ئیکی زیده کر تو هیشتا ل سهر زیده بکه، وته خهم پی نهبت.. شیخی ژفان دا خهلکی و ل باژیری کره ده نگ: سهروکی قازیبان شیخ عزه ددینی کوری عهبدسسه لامی ل فلان روژی، مهزنین ده وله تی ژ مهمالیکان دی فروشت، وههچییی بقیت ئیک ژ وان بو خو بکرت بلا ئاماده ببت.. روژا ژفان هات، شیخی میرین مهمالیکان ههمی ژ جیگری سولتانی بگره و حه تا یی ژ ههمییان کیمتر ئینانه مهیدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان قه هاتی مهیدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان قه هاتی مهیدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان قه هاتی مهیدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان قه هاتی

ل سەر دەمى مەمالىكان:

پشتی سولتانی ئهییوویی نهجمهددین ئهییووب مری، فهرمانداری ژ دهستی بنهمالا ئهییووبییان هاته دهر، ومهمالیک بوونه حوکمدارین مصری، وههر چهنده شیخی پترییا وان ل بازاری فروّت بوون ژی، بهلی دهمی حوکم کهفتیه دهستی وان،

وان بهایه کی مهزن دا شیخ عززه ددینی، وچو کاره کی مهزن یی پهیوه ندی ب دهوله تی قه ههی وان بینی وی نه دکر.

جاره کن ل سهرده من مهلک (سهیفهددین قوطزی) وهسا چینبوو لهشکهری ته ته ته ته ریبان گهله که جه ر وه لاتی شامی گرتن، ودلی وان چوویی به ر ب مصری ری قه بچن، گرفتاری ل سهر موسلمانان زیده مه زن بوو و ترس که فته دلی خهلکی مصری، سولتانی مصری یی مه ملووک سهیفهددین قوطزی بریار دا له شکهره کی مه زن ناماده بکه ت وببه ته به رسنگی ته ته ریبان به ری نه و شامی هه میبی بستین وبین قه ستا مصری بکه ن، به لی دورست کرنا له شکهره کی ب فی ره نگی پیشه ها تنین مه زن بو دفین، سولتانی بریار دا مه زنین ده وله تی وماقویل و زانایان کوم بکه ت ودان وستاندنی ل دور فی مه سه لی د گه ل وان بکه ت، مه لکی گوته وان: حال و مه سه له نه قه نه هوین چ دبین نه می چ بکه ین؟

هممی ل سهر هندی کوّم بوون کو دقیّت لهشکهره کیّ مصری ییّ ب هیّز بیّته ئاماده کرن دا بهرگرییا ته ته رییان پی بیّته کرن، مهلکی و مهزنیّن ده وله تی ژ مهمالیکان گوّت: ژبیر نه کهن ئاماده کرنا لهشکهره کیّ ب قی ره نگی پاره کیّ مهزن بوّ دقیّت و میزانییا ده وله تیّ زا قی چهندی ناکه ت.. پاشی سولتانی گوّت: ئهز دبیّژم یا باش ئه وه ئه م بیّشه کی ژزهنگینین باژیّری وه ربگرین هند پاره دی کوّم بن ئهم لهشکه ریّ خوّ پیّ دورست بکه ین، هوین چ دبیّژن؟

حازران ههمییان گۆت: گهلهک هزرهکا د جهی خو دایه.

وبهری ههمییان ما ل شیخ عززهددینی کانی ئه و دی چ بیرت؛ چونکی بهس ئه و مابوو دهنگ نهکری، سولتانی گوتی: سهیدا تو چ دبیری ؟

سهیدای گۆت: ئهز دبیّرم نه! هوین سولتان ومیر ومهزنیّن دهوله تی که س ژ ههوه زهنگینتر نینه، هوین زیّرین ژنیّن خوّ وناقمالیییّ خوّ ییّ زیّده بینن بفروّشن و ب وی پارهی لهشکهری ئاماده بکهن، وچی گاقا وی پارهی تیّرا مه نه کر هنگی ژ نوی دی بیّرینه خهلکی بلا هاریکارییی بکهن.

سولتانی گۆت: بەلى سەيدا، دى ئەو بت يا تە گۆتى.

پستی ئامادهبووی قه په وهین سولتانی بریار دا مهزنین دهولهتی -وبهری ههمییان ئه و ب خو - زیری خو و تشتی زیده د مالین خو دا بفروشن ووی پارهی بینن دا له کهری پی دورست بکهن، و پارین وان ب تنی تیرا کرن وزیده ژی! له کهر ها ته دورستکرن و شهره کی گران قی له کهری د گهل ته ته ریبان کر و تیدا به سهر که فت، و ب قی سهرکه فتنی خودی شام و مصر ژی ژ خرابیان ته ته ریبان پاراست.

مرنا شيْخي:

ل سهر دهمین (الملک الظاهر بیپرس)ی، و ب دورستی ل سالا ۲۹۰ مشهختی سولتانی زانایان عززی کوری عهبدسسهلامی، ل باژیری قاهیره چوو بهر دلوّقانییا خودی، وخهلکی باژیری ههمی ب دویث جهنازی وی دا دهرکهفتن، ودبیّژن: دهمی مهلکی نه دیمه دیتی گوت: ژنوی پشتا من راست بوو، نهگهر قی شیخی قیابا دشیا خهلکی ب من را بهرده حمتا سهلته نه من ژ من بستینن.

شيخي پتر ژ چل کتيبان د گهله ک بابهتين شهرعي دا نقيسي بوون.

بوْچی سولتانی زانایان بوو؟

پشتی مه ئه گهشته د گهل سولتانی زانایان کری رهنگه گهله ک ژ مه پسیار بکهن: ئهری چاوا ئه ژنایه شیا بوو هنده (شهعبییه تی) بو خو د نا څهلکی دا چی بکهت، حه تا جفاک ههمی بو وی پیک فه بو وی ببته ئه و (قاعیده) یی موکم یی ئه و (ئنطلاقی) ژی بکه ت بو گوهورینا خرابییی؟

بۆ بەرسى دى بېزىن: ب كۆرتى ر بەر شەش ئەگەران:

۱- چونکی وی خو ژ دنیایا خهلکی بی منهت کربوو وخهلک نهدشیان خو ژ دینی وی بی منهت بکهن.

۲- دینی ئیکا هند ژوی چیکربوو ژخودی پیقهتر بهری وی ل چو نهبوو، وئهو زانایی دلی خو نهبهته وی تشتی د دهستی خهلکی دا خهلک دی حهز ژی کهن.

۳- شیخ ب واقعی ئوممه تی یی زانا بوو وهه ر دهم ئه و یی نیزیکی خهلکی بوو، وچو جاران وی مهصلحه تا خو یا تایبه ت بیش مهصلحه تا خهلکی یا گشتی نهدئیخست.

٤- گۆتن ونڤيسينێن وى ل دۆر مەسەلێن مەزن يێن مللەتى بوون، وئەو ژ
 خەم وخيالێن خەلكى يێ دوير نەبوو.

٥- وى وزانايين دى ههمييان خو كربوو ئيك چهپهر نه حاكمى ونهخهلكى نهدشيا وان ژيكڤه كهن، لهو وان ههيبهتا خو د چاڤين خهلكى ودهسههلاتى ژى دا ههبوو، وئهگهر ئهو ههمى گاڤان ب سهر وستويين ئيك ودوڤه بان دا ب ساناهى ژيك ئينه دزين.

7- دنیا د چاڤێن وی دا ژ هندی کێمتر بوو ئهو دلێ خو ببهتێ، یان سهرا مهنصبان سهرێ خو شوّر بکهت، ومرادا وی ئهو بوو ئهو د رێکا خودێ دا بێته شههیدکرن.

ژ بهر قان ئهگهران قیانا وی کهفتبوو دلین خهلکی، وگوتنا وی کربا د دهولهتی دا کهس نهبوو ل بهر راوهستت.. سلاف ل سولتانی زانایان عززی کوری عهبدسسهلامی بن دهمی هاتییه دنیایی، ودهمی خو فروتییه خودی.

مرۆڤێن خودێ د گرتيخانەيێن زۆرداران دا

قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أُحَبُّ إِلَى مِمَّا يَدْعُونَنِيٓ إِلَيْهِ اللهِ عَوْتَنَا مروّقه كَلَى رُ مروّقيّن خوديّ بوو، كو يووسف پيغهمبهره -سلاڤ ليّ بن-، دهميّ ريّ هاتييه خواستن كو ئيّك رُ دووان بوّ خوّ هلبريّرت:

- يان بن ئەمرىيا خودى بكەت وقەستا وى كارى بكەت يى خودى پىن نەخۆش.

- يان ژي گرتني وچوونا د گرتيخانهيي ڤه..

ووی یا دووی هلبژارت، ودهمی وی گرتیخانه بو خو هلبژارتی ئه و یی کمیفخوش بوو ژی!

مروّقیّن دنیایی ئهویّن سهرقه سهرقه د تشتان دگههن، هزر دکهن کو گرتن روهستانا ژکارییه ودویرئیخستنا ژریانییه، لهو ئیّک ژوان دهمی بهحسی گرتنا خو گوه لیی دبت ههست ب نهخوّشییه کا مهزن دکهت، بهلی مروّقیّن خودی بهریخوّدانا وان بوّ قیّ مهسهلی یا جودایه..

دیسا دی بیّرین: د هه قرکییا خو دا د گهل مروّقیّن دنیایی، مروّقیّن خودی تووشی گهله ک ته نگافییان دبن، زوّردار ههرده م دخوازن وان ئاسته نگان بیّخنه د ریّکا مروّقیّن خودی دا ییّن وان ژ کاری وان یی پیروّز پاشقه لی بده ت، به لی وه کی ههر جار هزرا وان خاف دهرد که قت؛ چونکی چو ئاسته نگ نینن بشین به ری وان ژ کاری وان بده ته پاش، کو به لا قکرنا روّناهیا خودیّیه د ناف خهلکی دا.

گرتن، يان مانا ب كوتهكى د مال دا، ئهوا ب عهرهبى دبيّژنى: (الإقامه الجبريه)، ئيّك ژوان ئاستهنگانه ينين ژبهري وهره زوّردار دئيّخنه د ريّكا

گازیکهرین حهقییی دا، یا ژ زورداران قه ئهوه ئهو ب قی چهندی دی شین دویراتییی ئیخنه د ناقبهرا مروقین خودی وخهلکی دا، بهلی دیروک شاهده کو ئهو د قی هزرا خو دا دبی فام بووینه؛ چونکی نهبوویه جاره کی گرتن مروقی ژ حهقییی لیقه که ت یان حه تا سست ژی بکه ت. گرتن بو (ئیرادا) خودانی وه کی ئاگریه بو زیری، کهنگی تو دی زیری عهسلی ناسی؟ ئهگهر ته ئهو ب ئاگری جهرباند، مروقی خودان ئیراده ژی هنگی دئیته ناسین ئهگهر ب سهرکه فتن ژ گرتیخانه یی دهرکه فت بینی ئارمانجا خو ژ دهست بده ت.

گرتیخانه جهه کی عنتیکه یه، وسه رهاتییا مرؤقین وی د دیرؤکی دا هیشتا عنتیکه تره، گهله ک جاران هنده ک که س ژ سهر کورسیکا مهزناتییی دئینه راکرن وبه ری وان بو گرتیخانه یی دئیته دان، وگهله ک جاران ژی هنده ک ژ گرتیخانه یی یین هاتینه ده ریخستن وبه ری وان بو کورسیکا مهزناتییی یی هاتیه دان!

(سجن) ئە جىپى بى رەوش، ۋ پىغەمبەران ھەبووينە لى ۋىاين، ۋ چاكان، ۋ زانا، ۋ باشان و ۋ خرابان ۋى، ھندەك جاران ئەڭ سجنە يا بوويە مەدرەسە ۋ بۆ بەلاڭكرنا بىر وباوەران، وھندەك جاران ۋى يا بوويە جېپى لىك داجريانا مىرۆقىن خراب..

گرتن.. ئامىرەتەكى كەۋنە زۆرداران دژى نەيارىن خۆ ب كارئىناى، وەكى مە گۆتى: يا ژ وان ۋە ئەو دى شىن ب ۋى چەندى چرايى راستىيى قەمرىن وگازىيا حەۋىيى بى دەنگ كەن، بەلى ويقە ژ كىقە دئىت! ئەگەر ھندەك جاران ئەو شىابن لەشىن خودانىن راستىيى بگرن وبهاۋىژنە د گرتىخانەيان دا، ئەو قەت وقەت نەشياينە دلىن وان داگير بكەن وھزرا وان دەستەسەر بكەن؛ چونكى ھەر خودان راستىيەكى ھەبت دلەكى ھەي نائىتە سجنكرن! دلەكە ھەردەم بىلنىد بەر ب مەلەكووتا خودى قە دفرت، بەر ب عەسمانەكى ساھى قە يى پاقژ ژ ھەمى رەشە عەوران.

رقرا سولتان ل سهر زانایی مهزن (عززی کوری عهبدسسه لامی) ب غهزه ب هاتی وبریار دای وی بیخته ژیر مانا ب کوته کی (إقامه جبریه) و د مالا وی دا وی بگرت، وی مرقه که هنارته نک (عززی) دا قی بریارا سولتانی بگههینتی.. بهرسقا قی زانایی بر قاصدی سولتانی ئه و بوو گوتی:

((ئەقە ئۆک ژ قەنجىيىن خودى يىن مەزنە يىن وى د گەل مىن كرين، دقىت ئەز شوكرا وى سەرا بكەم، دەمى ئەز د مال دا دئىمە گرتن، ئەز نە ل مال دروينمه خوارى، نەد. ئەز ھنگىي يىن د ناڤ بىستانەكى دا، ئەز شىعوورى ب كەيفخۇشىيى دكەم چونكى دى مىنمە ب تنى وبەطال بۆ كرنا عىبادەتى خودى، ئەقە دىارىيەكە خودى دايە من، فلان كەس! ھانى بۆ تە قى شەملكى دىارى ژ مىن دا تو نقىژان ل سەر بكەى، و ب خودى ئەگەر من تشتەكى دى يى ب بهاتر ژ قى شەملكى ھەبا ئەز دا دەمە تەد.)).

ما نهتشته کی غهریبه ئیک مزگینییا گرتنا مروّقی بو مروّقی بینت، مروّق راببت تشتی خوّیی ژ ههمییان ب بهاتر بوّ وی بکهته دیاری؟ ئهگهر ل نک مروّقیّن دنیایی یا غهریب بت، ل نک مروّقیّن خودی یا غهریب نینه ئهویّن گوتنا یووسفی بوّ خوّ کرییه دوریشمه: ﴿ قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أُحَبُّ إِلَیَّ مِمَّا یَدْعُونَنِیٓ إِلَیْهِ ﴾.

روّژا پیغهمبهری خودی مووسایی کوری عمرانی -سلاف لی بن- هاتییه دیوانا فیرعهونی مصری دا بهری وی بده ته حهقییی، وی هه شرکییا حمقییی کر، وده می مووسای چو ریّک بو نه هیّلاین، شوینا فیرعهون ل زوّردارییا خوّ لیّقه ببت، رابوو دهست دا گهفان وگوّت: (قال لَیِن اَتَّخَذْتَ إِلَها غَیْری لاَّجْعَلَنْكُ مِنَ اَلْمُسْجُونِینَ دهست دا چهکی زرته کییی وگوّت: نهی مووسا، گهله ک دریّژ نهکه، سویند بت تو خودایه کی دی ژبلی من بناسی نهز دی ته هافیّمه د زیندانی دا وتو دی ژ وان بی یین گرتی.

ئموین ژ سجنی دترسن ژ بهر هندی دترسن چونکی ئمو ژ گهلهک خوشییین دنیایی دویر دکه قن، یان ژی چونکی هزر دکهن گرتن دی بته ئاسته ک د پیکا وان وئارمانجی دا، بهلی ل نک مروّقین خودی قان ههردو ئهگهران چو بهایی خو نینه: ئهگهر سجن دویرکه فتنا ژ خوشییین دنیایی بت، ئهو نه ئارمانجا مروّقین خودییه.. ئهگهر راوهستانا ژ کاری بت کاری وان ل چو جها راناوهستت، کاری ژ دهرقهی سجنی ئهو پی رادبن، ئهو دشین د سجنی ب خودی قه پی راببن، وگهله که جاران ژی کاری ئهو د سجنی قه پی رادبن ئهو نهدشیان ژ دهرقه ی سجنی پی راببن،

د دیرو کا مروّقیّن خودی دا بهرپه په که ههیه مروّقیّن وه کی مه ده می دخوینن حیّبه تی راده و ستن و پسیار دکهن: ئهری ئه قه چ رهنگی مروّقان بوون؟

وئمو بهرپهری ئهم ل قیری بهحس ژی دکهین: کاری نقیسین ودانانا کتیبانه.. وه کی ئهم دزانین ئیک ژ کارین مهزن یین مروّقین خودی پی رادبن نقیسینا وان کتیبانه یین بهری خهلکی دده نه ریکا خودی، ودانانا کتیبان کاره که مروّقین خودی خوّل وی ده می ژی پی رادبوون ده می دهاتنه گرتن، وههر جاره کا برینین وان خوین دزا، قهله مین وان خورتتر لی دهاتند. گرانییا قهید وزنجیران دهستین وان بهگال نه دکرن، وئه گهر ههوه هنده ک نموونه ل سهر قی گوتنی بقین، کهرهم کهن:

- (ابن قتیبه) یی قازی ل مصری، ل سهر دهمی (ابن طولوونی) هاتبوو سجنکرن، کولهکه که د دیواری سجنا وی ههبوو طهلهبین وی قهلهم وکاغهزین خو

دبرن ودچوونه بهر کولهکن، وی ب دهنگه کن بلند مهسه لین علمی بو وان دگوتن ووان دنقیسی.

- ﴿ (شیخ الإسلام ابن تیمیه) خودانی سهرهاتییا تایبه د گهل گرتنی ونهفییی، بارا پتر ژ بهرههمی خوّ د سجنی قه نقیسی بوو، ووی سجن کربوو مهدرهسهیا بچویک دهرس تیدا دگوتنه گرتییان، لهو زوّرداران ئه څه چهنده ژی دیتی رابوون بهری وی دا (سجنه کا ئنفرادی) یا وهسا ئهو د هنده ک نقیسین خوّ دا دیبیژت: خوزی سجنا من وه کی وان سجنان با یا جوهی وفه لان لی دگرن! ودویماهییی قهلهم وکاغهز ژی ژی مهنعه کرن ئینا وی ب رهژییی ل سهر دیواری دنقیسی!
- « (شیخ ئهحمهدی سهرههندی) ئیک ژ زانایین هندی یین مهزن بوو، ل سالا ۱۰۱۶ مشهختی جههانگیری فهرمان ب گرتنا وی دا، و د گرتیخانهیا (کوالیاری) شه ئهو شیا چهند سهد کافرهکان موسلمان بکهت وسجنی بکهته مهدرهسه ومزگهفت، ئینا چو ب مهلکی نهما بریار دا شیخ بیته بهردان.
- انایی کورد مهلا سهعیدی نوورسی ده می ب دهستی که مالییین بی که مال هاتیبه گرتن ل سالا ۱۹٤۸، برپار ئه و بوو ئه و ب تنی د مهزه لکه کی قه بیته گرتن، د وهنده ک طهلهبین وی ژی د مهزه لکه کی ب ره خ مهزه لکا وی قه هاتنه گرتن، د ناقبه را هه دو مهزه لکان دا کوله که کا بلند هه بوو سهیدای د مهزه لکا خو قه نامه یا دانیم الزهراء) ل سه ر هنده ک کاغه زکین بچویک دنقیسی و دپیخان و دکرنه د قالکا شخاتی دا و د کوله کی را دها قیتنه وی مهزه لکا طهله بین وی لی ووان کاغه زک ژ شخاتی دئینانه ده رو د ده فته ره کی دا دنقیسی.
- لسالیّن پینجییان ژ سهدسالا بیستی دهمی هزرڤانی مهزن (سهید قوطب) ل مصری هاتییه گرتن، وی پشکهکا مهزن ژ تهفسیرا خو (فی ظلال القرآن) د سجنی څه نڤیسی، ودهمی دهسههلاتداری هاتییی دا وی بهرتیل بکهت

وى گۆت: ((ئەو تبلا بۆ شاھدەدانى دئىتە بلندكرن ل سەر خۆ قەبويل ناكەت پەيقەكا ب تنى ژى بۆ زۆردارەكى بنقىست)).

ژ قان نموونهیان بو مه دیار دبت کو گرتن قهت نهشیایه چو جاران سکرهکی د ناقبهرا مروّقیّن خودی وئارمانجا وان دا ئاڤا کهت، دیسا گرتن نهشیایه ببته ئهو ئامیرهتی ب سههم یی مروّقیّن خودی ژ گوتنا حهقییی پاشقه لی بدهت:

® دەمىن (ئەبوو جەعفورى مەنصوور) فەرمان داى ئىمامى مەزن (ئەبوو حەنىفە) بىتە جەلدەدان وگرتن، دەيكا (ئەبوو حەنىفەى) چوو سجنى سەرا بدەت، گۆتى: كورى من نوعمان! ئەو علمى ژ قوتانى وگرتنى پىقەتر چو فايدە نەگەھاندىيە تە، ب بەر ھندى دكەڤت تو ژى برەڤى! وى گۆت: دادى! ئەگەر مىن دنيا ڤيابا گەلەك يا ب ساناھى بوو ئەز بگەھمى، بەلى مىن ڤيا خودى بزانت كو مىن علم پاراست ونەفسا خۆ نەبرە ھلاكى.

وهوین دزانن ئهو چاوا بوو وی علم پاراستی وخو نهبرییه هلاکن؟

- الله تیمام نهحمه و پستی ژ سجنی هاتییه بهردان روزهکی وی بهحسی نهخوشی وعهزابا خو بو هه هاله کی خو هه گیرا، هه هالی وی کره گری، ئیمامی گوتی: ((نهگری.. ما کیژ چیتر بوو: ئهز کافر ببام یان وان ئهز عهزابدابام؟)) مادهم گرتن وان بو ئیمامی بهرانبه هندییه ئهو ل سهر بیر وباوه رین خو بمینت، هنگی گرتن مهزنترین خهلاته وی وهرگرتی.
- ﴿ (نَمبوو یهعقووبیّ بوه یطی) ئیّک ژهه قالیّن ئیمامیّ شافعی بوو، دهمیّ موعتهزلیییّن بیدعه چی ئه و سهرا مهسه لا (خلق القرآن) گرتی، وئهگهر وی پیچه کی (موجامه له) د گهل وان کربا ئه و نه دهاته گرتن، وی دهستیّن خوّ ییّن زنجیرکری د پشت شفشیّن سجنی را بلند دکرن ودگوّت: لازم ئه ز د قیّریّ قه بمرم؛ دا خودی بزانت هنده کی ههبوون سهرا قیّ عهقیدی د سجنان قه ییّن مرین.

ووهسا چێبوو.. ئەو د سجنى قە مر.

قەھرەمانى ھەمى مەيدانان (شيخ الإسلام ابن تيميه)

دەستىپك:

د ههمی مهیدانان دا شیره کن بی هه قتا بوو، د مهیدانا جیها دی دا هه ر ده م ل سنگی بوو، گا قا دبوو به په قانییا ژئیسلامی ب قه له می که س نه دشیا ده ستی وی بگرت یان جاره کن قیرا بگه هت.. پتر ژ (۲۹۰۰) پر قران ها تبوو گرتن، نه ژبه رچو ب تنی چونکی وی سوّز دابوو هه رجاره کا حه قی بوّدیار ببت بی دودلی و ترس بوّ خه لکی بیژت.

ل شیّست وپیّنج سالییی بهری وی دانه گرتیخانهیه کا وهسا بی سهر وبهر چو جاران وان جوهی وفه له ژی لی نهدگرتن، قه لهم وکاغهز ژی ستاندن ونههیّلان ئهو تشته کی د سجنی قه بنقیست، ئینا وی ب ره ژییی ل سهر دیواری وپرتیّن جلدی دنقیسی، و د گهل هندی ژی وی دگوّت: ((ئه مییّن خوّشییه کا وهسا دا دژین ئهگهر میر وحاکمان زانیبا یا چهنده ئهو ب شیری دا وی ژ مه ستینن)).

دەمى ھاتىن دا وى ببەن بگرن، وى گۆت: ((ما دوژمنىن مىن دى چ ل مىن كەن، وباغ وبىستانى من يى د سنگى مىن دا؟ گرتنا مىن خەلوەيە، وكوشتنا مىن شەھادەتە، ودەرىخستنا مىن ژ وەلاتى مىن سىاحەتە..)).

شاگرده یی وی ئیمام (ابن قیم الجوزیه) د دهرحه قا وی دا دبیّرت: ((خودی دزانت که سه کی وه کی وی ژبن پاقژ من نه دیتییه، ههر چه نده ئه و د به رته نگی ونه خوّشییی دا دژبیا ژی، وههرده م یی وهستیای وگرتی وگه فلیّکری ژی بوو، د گهل هندی ژی ئه و ژ خه لکی هه مییی یی سنگ فره هتر بوو، و دلی وی ژ یی هه مییان موکمتر بوو، ونا قیحافیّن وی ژ یین هه مییان دقه کریتر بوون، گه شاتی ژ دیمی وی قه دیه شی، گا قال مه دبوو ته نگا قی و ترسا مه زیده دبوو، وبیّه نا مه ته نگ دبوو ئه م

رِوْرُا خودی ئیمانه تی خو ژی ستاندی ووی بو جارا دویماهییی سهری خو دانای د سجنی قه یی گرتی بوو، قورئان دخواند، وخواندنا وی گههشتبوو قی تایه تی: ﴿ إِنَّ ٱلْمُتَّقِینَ فِی جَنَّتِ وَنَهُرِ ﴿ فِی مَقْعَدِ صِدَقِ عِندَ مَلِیكِ مُقْتَدِرٍ ﴾.

(ابن تیمیه) ب کورتی:

- الدین آبو العباس ابن تیمیه) ناقی وی یی دورست العجمه ده کوری عهبدلحه لیمی کوری عهبدسسه لامی حهرانییه، خهلکی باژیری عهبدسسه لامی حهرانییه، خهلکی باژیری العبرین کوردستانییه.
- الله الا (۱۲۹۲) مشهختی همیفا رهبیعولئهووهلا سالا (۱۲۹۲) مشهختی (بهرانبهر ۱۲۹۲) ز) ل باژیّری حهرانی هاتبوو سهر دنیایی، و ل شهقا دوشهنبی بیستی همهیفا (ذو القعده) ژ سالا ۷۲۸ مشهختی (بهرانبهر ۱۳۲۸ ز) د گرتیخانهیا کهلی قه ل دیمهشقی چووبوو بهر دلوّقانییا خودی، وئهو ژی وه کی ههمی کوریّن بنهمالا خوّ ب ناقیّ کوریّ تهیمیییّ دئیّته ناسین وتهیمیه ناقیّ داپیرا وان یا مهزنه، وبنهمالا وان ئیّک ژ بنهمالیّن زانا وناسیاریّن ده قهری بوو.
- شهش سالیّن ئیکی ژ ژییی خوّ، وی ل باژیّری حهرانی بوّراند بوون، پاشی ژ بهر هیّرشیّن تهتهرییان ل سهر روّژئاڤایا کوردستانیّ ل سالا (۱۹۲۷) بنهمالا وان ژ باژیّری حهرانی بهر ب شامی قه ره قی و ل دیمهشقی ئاکنجی بوو.
- ه سهیدا ل دیمه شقی مهزن بووبوو، و ل نک زانایین وی یین وی سهرده می زانینا خو وهرگرت، وههر ژ بچویکاتی نیشانین زیرهکییی ل نک وی د دیار بوون،

ودبیّژن: چی تشتی وی دخواند د گاڤێ دا ژ بهر دکر، وسهیداییّن وی ژ دوسهدان پتر بوون.

هدر زوی ناف ودهنگین وی ل دیمه شقی به لاف بوون، وده می ژیبی وی بوویه بیست ودو سال ئهو ل شوینا بابی خو بوو سهیدا ل مهدره سا (دار الحدیث السکریه) ل شامی، ودهست ب گوتنا ده رسان ونقیسینا کتیبان کر.. و پشتی هنگی ب ههی فه کی وی ده ست ب گوتنا ده رسین ته فسیری کر ل مزگه فتا ئه مهوی.

الله سالا (۱۹۳) -دهمی ژییی وی سیه ودو سال به و د گهل شیخ زمینهددینی فاره قی هاته جهلده دان، و نه گهرا قی چهندی ژی -وه کی زانایی ناقدار ئبن که ثیر دبیژت به و بوو: مروّقه کی فهله ل شامی هه بوو دگوتنی (عهساف)، جاره کی -و ب شاهده یییا گهله ک مروّقان - ل دیوانه کی خه به رگوتنه پیغه مبه ری سلاف لی بن -، ئینا ئبن ته یمیه یه و شیخی فاره قی چوونه نک ئه میری دا ل دوّر قی مهسهلی باخفن، پشتی وان گوتنا خوّد گهل ئه میری ب دویماهی ئینای ده رکه فتن، ل وی ده می ئه و مروّقی فهله که فته ده ستین خهلکی و ئه و پی وه رهاتن و تیر پی دادان، ئه میری هزر کر ئبن ته یمیه یه و فاره قی خهلکی یالدای کو قی چهندی بکهن، له و وی بریار دا هه دو بینه جهلده دان.. پشتی ئه میری مهسهله ب دورستی زانی داخوازا لیبورینی ژوان کرن، و د قی ههلکه فتی دا شیخی کتیبا خوّد (الصارم المسلول علی شاتم الرسول) دانا.

 ﴿ لَ سَالاً ۱۹۸۸، ته ته ریبان هیرشه ک ئینا سهر شامی ونیزیکی باژیپی دیمه شقی بوون، سولتانی مصری وجیدگری وی ل شامی ب له شکه ر قه شکه ستن، و ره قینه کا مهزن که فته ریزین خه لکی، هه می ب لایی روز ژافایی قه چوون، هنده کان قه ستا قودسی کر، وهنده ک به رب مصری قه چوون.. زانایی ئیکانه مایه ل دیمه شقی ئبن ته یمیه بوو، ئه وی نه چار بووی ریبه ریبا خه لکی بکه ت حه تا ئه ق ته نگافییه بوری، وهم چهنده خه لکی شامی دگوت به رگریبا له شکه ری ته ته ریبان به لی به مه قه نائیت ویا باش بو مه ئه وه ئه م خوب ده ست وان قه به رده ین، به لی شیخی قه بویل نه کر و به رگری ب وان دا کرن.

د گەل تەتەرىيان:

دەمى تەتەرى نىزىكى باژىرى دىمەشقى بووين ل سالا (٦٩٨)ى مشەختى، وخەلكى شامى زانى كو بەرگرىيا تەتەرىيان ب وان قە نائىت وان گۆت: يا باش بۆ مە ئەوە ئەم ھندەك مرۆقان فرى كەينە موعەسكەرى تەتەرىيان؛ دا دان وستاندنى د گەل وان بكەن.. ئىنا ئەو رابوون چەند مرۆقەك ھنارتنە نك تەتەرىيان و(شىخ الإسلام) ئىكى ژوان بوو.

گافا ئه و مروّف گههشتینه موعهسکه ری ته ته ربیان، ئه و بو خیفه تا مه زنی ته ته ربیان (قازانی) هاتنه برن، ل نک قازانی ئبن ته یمیه بی ترس ئاخفت وگوت: وه کی مه گوه لی بووی تو دبیّری: تو مروّفه کی موسلمانی، د گهل هندی ژی تو یی هاتی وه لاتی مه بستینی، باپیری ته هوّلا کو مروّفه کی کافر ژی بوو به لی وی ئه ش چه نده نه کربوو، وی پهیمان دا و پهیمانا خوّب جه ئینا، و ته پهیمان دا و ته غه دره کر!

مروّڤیّن حازر گـوّت: مه هزرکر مهزنی ته تهرییان فهرمانی ب کوشتنا ئبن تهیمیهی دی ده ت ژ بهر قان گوّتنیّن وی..

دەمى بوويە نىڤرۆ مەزنى تەتەرىيان گۆتە شاندى خەلكى دىمەشقى: ھوين ناچن حەتا فراڤينى ل نك مە دخۆن، گاڤا خوارن ئىناى ھەمىيان دەست ب خوارنى كر ئبن تەيمىيە تى نەبت وى نەخوار، مەزنى تەتەرىيان گۆتى: بۆچى تو ناخۆى؟

ئبن تمیمیمی گۆت: ئمڤ گۆشتى هموه لینای یى وی پمزییم يى هموه ژ خەلكى ستاندى، وئمو دارین هموه زاد ل سەر لینای ژی دارین خەلكینه هموه بینی وان یین برین، قیجا چاوا ئمز بخوّم؟

گاڤا قازانی ئه څ چهنده ژوی دیتی زانی ئه و مروّڤه کێ زاهده له و گوّتێ: پیچهکێ بوٚ من باخڤه..

ئبن تەيميەى بۆ وى بەحسى جەھنەمى كر، قازانى گۆتى: ھەچىيى ھاتىيە نك من بەحسى بەحسى بوخسى دكەى؟

شیّخی گوتی: وان بهحسی جهه کی بو ته یی کری تو ناچییی، وئهزیی بهحسی جهه کی بو ته دکه م تو دی چییی!

ئینا قازانی، ئەوى پشتى موسلمانبوونا خۆ ناڤى خۆ كرييە مەحموود، گۆتە شىخى: دوعايەكى بۆ من بكه.

ئبن تهیمیهی دهستین خو سهرئه قراز کرن وگوت: ((ئهی خودا! ئهگهر عهبدی ته مهحموود بو هندی هات بت دا دینی ته ب سهربیخت، تو وی ب سهربیخه، وپشتا وی بگره وملکی وی بهرفره بکه، وئهگهر ئهو بو هندی هات بت دا خو ب سهربیخت وئیسلامی پهزیل بکهت، تو وی شهرمزار بکه وعهردی ل بن پییین وی بهرینه ووی بپهلخینه..)).

وى ئە دوعايە دكر، وقازانى د دويڤ دا دگۆت: (ئامين)!

پشتی قی دیداری قازانی بریار دا ژ شامی بزقرت و تمناهییی بده تم خملکی دیمه شقی. و ده می شاندا خملکی شامی ژ موعه سکه ری تمته رییان زقری، ئمو که سین د گمل ئبن تمیمه می گوتنی: ئمقه چ گوتن بوون تم گوتینه خانی تمته رییان؟ نیزیک بوو تو خو ژی تی به می و مه ژی! هم د گمل ته ناز قرین. وان خو ژ شیخی

قهدهرکر، و ژ ترسان دا د گهل وی نهزقرینه باژیّری، ئبن تهیمیه وهنده که هه قالیّن خو مانه ب تنیّ، ده می خه لکی سوحبه تا شاندی د گهل قازانی زانی، هاتنه به راهییا ئبن تهیمیه ی ونیّزیکی سی سه که که ان له دوریّن وی کوّم بوون و پیّک قه زقرینه دیمه شقیّ، وئه ویّن دی ییّن خو قه ده رکری هنده که ته ته ری هاتنه د ریّکا وان دا وئه و همی شه لاندن!

ل مهيدانا جيهادي:

ل سالا (۲۰۲) جاره کا دی له شکه ری ته ته ریبان قه ستا شامی کر، ب وی ئنیه تی کو دیمه شقی بگرن، ترسه کا مه زن بو خه لکی شامی چیبوو، وگه له ک ژوان به رب مصری قه ره قین.. قی جاری ژی ئبن ته یمیه ما ل مهیدانی، د ناف خه لکی دا رابوو قه وجیها د ل به روان شرینکر، و پیخه مه ت موکمکرنا دلی خه لکی شامی ئبن ته یمیه ی دو پیگا قین گرنگ ها قیت ن:

ژ لایه کی قه وی د گهل به ریدی قهستا مصری کر وچوو نک سولتانی مصری، ئهوی حوکم ل شامی ژی دکر، وگوتی: تو سولتانی شامینی ژی، له و یا فه ره تو له که که که ده و ارا خهلکی شامی بهنیری، چونکی ئهگه ر ته ته دی د دویث دا دورا هه وه یه.

و ژ لایه کن دی قه ئه و د ناف خهلکی شامی دا رابووقه وگزت: ته ته مه ائه و ژ لایه کن دی قه ئه و د ناف خهلکی شامی دا رابووقه وگزت: ته ته دی مه ونامویسا مه بدانن، بی دودلی هوین شهری وان بکهن، وخو نه گهر هه وه نه و ژی د ناف وان دا دیتم و قور نان ل سهر سهری من بت من بکوژن! نه گهر نه و کافر بن کوشتنا وان یا حه لاله، و نه گهر موسلمان ژی بن وه کی نه و دبیژن هه ر کوشتنا وان یا دورسته؛ چونکی مه ته لا وان مه ته لا خه و ارجانه. و ب قی چه نه دی وی ده و ره کی سامی د ناماده کرنا له شکه ری و نه فسی یا خهلکی شامی دا هه بوو..

لهشکهری مصری د ههوارا خهلکی شامی هات، و ل دووی ههیا رهمهزانی ژ سالا (۷۰۲) شهرهکی مهزن د نافیهرا ته تهریبان ژ لایه کی فه، وشامی

ومصریبان ژ لایه کن دی قه چنبوو، وقی شهری پتر ژ روزه کن قه کنشا، ودویماهییی لهشکه ری شامی ومصری ب سهرکه فت، وته ته ری پاشپاشکی زقرین وره قین.

د قی شه پی دا (شیخ الإسلام) ل به راهییا له شکه ری بوو، ل ده می بین قه دانی ئایه تین جیها دی بو وان دخواندن و شه رح دکرن، و ده می شه پی ده ست پی کری طه له بی وی (ئبن عه بدلها دی) دبی ترت: ((شیخ چوو به راهییا پیزی وگوته ئه میره کی شامی: من ببه جهی مرنی، ئینا وی ئه میری شیخ بره به رانبه ر له شکه ری ته ته رییان وگوتی: سه یدا قیری جهی مرنیه، و ئه قه دو ژمنه.. ئبن ته یمیه ی به ری خو دا له شکه ری ته ته رییان یی بوش پاشی سه ری خو بلند کره عه سمانی، ولی قین خو له قلقاندن هه روه کی وی نفرینه کل وان دکر.. هه رد وی پوژی دا له شکه ری ته ته دریان شکه سه ری خودی موسلمان ب سه رئی خستن)).

و ل مهیدانا جیهادا ناڤخویی ژی ههردهم سهیدا ل پیشییی بوو:

دەمى مەزىين شامى وقازى وموفتى ھەمى ژ ترسين تەتەرىيان ژ دىمەشقى پەقىن خەلك ل دۆر ئىن تەيمىيەى كۆم بوون وبەرى ھەمىيان ما ل وى.. دەمەكى تەنگاڤ بوو، دوژمن ل بەر دەرى باژيپى بوو مىر وحاكم ولەشكەر ژ باژيپى دېرەڤين، ھنگى ئىن تەيمىيە بوو حاكمى (فعلى) ل باژيپى وخەلك ل دۆر كۆم بوون، وئەو بوو شيخى رېبەرىيا خەلكى كر حەتا تەتەرى شكەستىن، و د گەل ڤى بزاڤى ئىن تەيمىيە دەمىي مايە ب تنى ل دىمەشقى وخۆ بەرپپس دىتى، وى ھژمارەكا طەلەبان دانە دويڤ خۆ، وچوون ل جېين خراب ل باژيپى گەپيان و ب دەستين خۆ خرابى راكرن، وھندەك شيخين طەرىقان گرتن وكەزىيين وان برين، وجلكين وان يىن پيس ژ بەركرن، ونوينۆكين وان تراشين، وئەو گونبەد وجېين خەلكى شرك ل يېن پيس ژ بەركرن، وخەلك ژ شركى وبىدعەيان دانە پاش، ئەۋە ھەمى بەرى قەستا نك دكر خرابكرن، وخەلك ژ شركى وبىدعەيان دانە پاش، ئەۋە ھەمى بەرى قەستا مەيدانا شەرى د گەل تەتەرىيان بكەن.

ئه ثه نه گهره بوون وگهله کین دی ژی دلی هنده ک مه صلحه تجییان د دهر حه قا وی دا تژی کری، حه تا ئه و لی گهریاین ب گهله ک رینکان بینی دا وی تی بیخن، و ب ده ستین مه زنان بده نه گرتن وئیشاندن.

وئێکهمین درهو وان د دهر حهقا ئبن تهیمیهی دا کری پشتی قی سهرهاتییی ئه و بوو وان گۆت: ئبن تهیمیهی دلی د مهزنییی ههی، وحهز دکهت ببته مهزنی خهلکی، له و ئه و قان کاران دکهت. بهلی ئه ث بزاقا وان ب چو نهچوو؛ چونکی مهزنان بهری عامییان دزانی ئبن تهیمیه زهلامی ئوممهتێیه نهکو زهلامی دهولهتێیه، چاوا نه وئبن تهیمیه ئه و بوو یی ههر دهم دگوت: ئهگهر ملکی شامی ومصری ههمییی ب دو فلسان بدهنه من، من نه قیّت!

(العقيدة الواسطية):

زانایی ناقدار (ئبن که ثیر) دبیّرت: ژبهر کو شیخ (تقی الدین بن تیمیه) مروّقه کی ب بها بوو ل نک مهزنیّن دهوله تی ژی و ل نک خهلکی ژی، وخهلکی گهله ک حهز ژوی و دهرس ونقیسینیّن وی دکر، هنده ک فقهزانان چاڤ پی رانه بوون وحه سویدی پی بر، ولی گهریان نهخوّشییی بگههیننیّ.

ئیک ژ وان قازییی مالکییان (ئبن مهخلووف) بوو ههر وهسا شیخ (نهصری مهنبجی) ثان ههر دووان کاغهزه ک بو سولتانی هنارته مصری وتیدا نقیسی: شیخ (تقی الدین)ی کتیبه کا نقیسی هنده ک تشتین دژی عهقیدا ئیسلامی یین کرینه تیدا، له و دقیت حسیب د گهل وی بیته کرن. سولتانی د بهرسفا کاغهزا وان دا کاغهزه ک بو جیگری خو ل شامی هنارت وگوتی: ئبن تهیمیهی، ووان یین گازنده ژی کری کوم بکه، وبلا ئه و روی ب روی دان وستاندنی د گهل ئیک ودو بکهن، و ل دویش ئهنجامی دان وستاندنا وان تو حوکهی د ناقبه را وان دا بکه.

جیّگری سولتانی ل شامی فهرمانا سولتانی ب جه ئینا، و ل ههشتی ههیڤا رهجها سالا (۷۰۵) مشهختی، وی ل کوّچکا خوّ دیوانه ک گریّدا وئبن تهیمیه وههڤرکیّن وی کوّمکرن وگوّته وان: کتیّبا ئبن تهیمیهی بینن بخوینن، وکانی چ خهلهتی تیّدا ههیه ئاشکهرا بکهن. و ل دویڤ داخوازا جیّگری سولتانی ئهو کهفتنه دان وستاندنی ههر ژ سپیّدی وحهتا ئیّڤاری، چی جهی وان دگوّت یی خهلهته شیخی دهلیل ژ قورئانی وسوننهتی وگوّتنیّن زاناییّن ئوممهتی ل سهر دئینان وئهو بی دهنگ دکرن.

ل روّرْئاڤایی دیوان ڤهرهڤی، وپشتی هنگی ب چار روّرْان، بوّ جارا دووی دیوان هاته گریّدان، دیسا ئبن تهیمیهی ل بهر چاڤیّن ئهمیری ومروّڤیّن حازر ههڤرکیّن خوّ ههمی بی دهنگ کرن، لهو وان گوّت: ئهم دی هنیّرینه ب دویڤ (کمال الدین بن الزملکانی) را بلا ئهو بیّت وپیّش مه قه باخقت، ئبن تهیمیهی گوّت: بلا.. وپشتی ئهو هاتی وی ژی چو ژی چی نهکر!

ئبن تهیمیهی گوته وان: ژئهڤرو وحهتا سی ههیڤین دی ئهز دی دهلیڤهیی دهمه ههوه ههرن ل کتیبان بگهریین وچی گاڤا ههوه گوتنا زانایهکی موعتهبهر ژههر سی جیلین ئیکی یین ئوممهتی دیت وه کی گوتنا ههوه بت بینن وئه موقه ههمی شاهد ئهز دی ل گوتنا خو لیّڤه بم.

پشتی پتر ژ بیست روّژان و ب دورستی ل حمفتی همیقا شمعبانی بوّ جارا سیبی همردو لا ل نک جیّگری سولتانی کوّم بوون، وبهری دیوان قه ره قت همقرکیّن (شیخ الإسلام)ی نهچار بوون ئعترافی بکهن کو ئهو دخهلهت بوون وکتیّبا ئبن تمیمیهی یا دورسته. و ب قیّ چهندی ئبن تمیمیه پتر د چاقیّن مهزنیّن دهولهتی وخهلکی ژی دا مهزن بوو، تشتیّ بوویه ئهگهرا هندی کو پتر دلیّن همقرکیّن وی تری کهرب ونهقیان ببن.

مهسهله ب قی چهندی ب دویماهی نههات.. پشتی روینشتنا سیبی ب سهرکهفتنا ئبن تهیمیهی ب دویماهی هاتی، قازی ئبن صهصرای دهست ژکاری خو بهردا، ودهمی سوحبهت گههشتییه سولتانی ل مصری وی کاغهزه ک بو جیگری خو هنارت وتیدا فهرمان دا قازی بزفرته سهر کاری خوّ.. وپشتی هه فرکین ئبن تهیمیهی دیتی ئه و ب ریکا دان وستاندنی نهشینی رابوون کره دیعایه کو ئبن تهیمیه ل مهزنییی دگهرییت ووی دفیت د گهل ته تهریبان ئنقلابه کی بکهت!! دهمی ئه ف دیعایه ته گههشتییه سولتانی ل مصری وی کاغهزه ک بو جیگری خوّ هنارت و تیدا خواست نه و ئبن تهیمیه ی وئبن صهصرایی قازی بهنیرته مصری.

جیّگری سولتانی داخوازا سولتانی ب جهه ئینا وههردو ل بیست ودووی رهمهزانا سالا (۷۰۵) گههشتنه (قاهیره).. ههڤرکیّن ئبن تهیمیهی ههمی کوّم بوون، وداخواز کر ئهو وئبن تهیمیه کوّم ببن ودان وستاندنی د گهل وی بکهن ل دوّر وان مهسهلیّن عهقیدی ییّن وی د کتیّبا خوّ دا (العقیدة الواسطیة) گوّتین، داخوازا وان هاته ب جهه ئینان وههمی ل کهلیّ کوّم بوون..

قازیین مالکییان (ئبن مهخلووفن) ئهشعهری گوت: ئبن تهیمیه دبیرت: خودی یی ل عهسمانی ل سهر عهرشی، وخودی دئاخشت، وئهشه کوفره. قازی گوته ئبن تهیمیهی: تو چ دبیری وی حهمدا خودی کر وسلاف دانه سهر پیغهمبهری، ئیک ژوان گوت: لهزی بکه، مه تو نهئینای دا خوتبه کی بخوینی! ئبن تهیمیهی گوت: دیاره چی نابت مروّف حهمدا خودی ژی بکهت؟! پاشی گوت: ئهری کی دی

حوکمی د ناڤبهرا مه دا کهت؟ وان گوّت: قازییی مالکییان ئبن مهخلووف. ئبن تهیمیهی ب عیّجزی قه گوّت: چاوا دی چی بت ههڤرکی من ببته حاکم؟ ئهڤ روینشتنه یا بهطاله.

ل شوینا ئه و حاکمه کن بی لا بینن دا حوکمی د ناقبه را هه ردو لایان دا بکه ت رابوون فه رمانه ک ده ریخست کو ئبن تهیمیه بیته سجنکرن وهه قرکن وی ئبن صهصرا بزقرته شامی و ببته قازی، وهه رکهسه کن ل شامی تاگیرییا ئبن تهیمیه ی بکه ت بیته گرتن و ئیشاندن!

و ل شهڤا جهژنا رهمهزانت ژ سالا (۷۰۵) شیخ ل باژیری قاهیره هاته گرتن، وئه قه جارا ئیکی بوو ئه و بیته گرتن به لی یا دویماهییی نهبوو.

گرتنا ئيْكَيْ:

سنی ههیقان ژ سالا (۷۰۵)، د گهل سالا (۷۰۸) ههمیین، وسنی ههیقان ژ سالا (۷۰۸)، یهعنی: ساله ک وشهش ههیقان ئبن تهیمیه ما د گرتیخانهیا (الجب) دا ل قاهیره، نه ژ بهر چ ب تنی چونکی وی دگوت: خودی دئاخقت وئستوئا ل سهر عهرشی کری!

و ب گرتنا وی بیدعهچییین شامی ب کهیفا خو کهفتن، زانایی ناقدار (ئبن کهثیر) دبیّرت: ((سالا شیّخ (تقی الدین) هاتییه گرتن (صلاة الرغائب) ئهوا ل شهث بهراتی دئیته کرن دوباره ل مزگهفتا دیمهشقی هاته کرن، وئه و چار سال بوو ئبن تهیمیه ی ئه و بهطال کربوو ونه دهیّلا ئه و بیدعه بیّته کرن)).

د سجنی قه شیخ یی بهردهوام بوو ل سهر نقیسین ودهرس گوتنی بو گرتیبان حهتا وه لی هاتبوو یی چووبا سجنی دا هزر کهت ئهو یی هاتبیه د مهدرهسهیه کی قه.

ل ههیقا سییی ژ سالا (۷۰۷) میره کنی عهرهبان ب ناقی (حسام الدین بن عیسی) هاته قاهیره وئه و ب خو چوو (شیخ الإسلام) ژ سجنی ده ریخست وبریار دا ل مالا جیدگری سولتانی ل قاهیره کوّم ببن وهه می قازی وزانا بیّنه کوّم کرن دا دان

وستاندنی ل دور ئهگهرا گرتنا ئبن تهیمیهی بکهن.. میری عهرهبان وجیدگری سولتانی وئبن تهیمیهی ل دیوانی حازر بوون بهلی چو قازی ئاماده نهبوون، ههر ئیکی هیجهته کا بیخیر بو خو گرت، لهو بو ههمییان دیاربوو کو ئهو د نهحه ق بوون.

پشتی شیّخ ل ههیقا سیبی هاتیبه بهردان حهتا ههیقا دههی ما ل قاهیره ووی سهربهست دهرس دگوّتن وکتیّب دنقیسین، و ل وی دهمی وی کتیّبا خوّیا ب بها (الجواب الصحیح لمن بدل دین المسیح) نقیسی کو رهخنهیهکا بنهجهه بوّ وان فهلهییّن دینی خودی گوهارتی ودره و ب پیخهمبهرینییا عیسای -سلاف لی بن-کری.

گرتنا دووي:

ل همیقا شمووالتی ژ سالا (۷۰۷) هنده ک صوّفییین خودان طمریقه ل نک ده ولمتنی گازنده ل ئبن تمیمیمی کر وگوتن: ئمو د کتیب ودهرسین خو دا دبیرژت: چی نابت مروّث ژبلی خودی هموارین خو بگمهینته کمسمکی دی، ئمگمر خو ئمو ئیک پیغهمبمر ژی بت، وئمو دنقیسینین خو دا دهاقیته هنده ک (ئمقطاب) ووهلییان وهکی شیخ ئبن عمرهبی، وئمم قی چهندی قمبویل ناکمین.

پشتی گازندا وان گههشتییه بهر دهستی قازی، قازی هنارته ب دویث ئبن تهیمیهی را وگۆتی: یان تو دی قان سوحبهتان بهس کهی، یان ژی بو خو ئیک ژ سی تشتان هلبژیره: زقرین بو شامی، یان نهفیکرن بو ئهسکهندهرییی، یان گرتن!

ئبن تەيمىەى گۆت: من گرتن!

هنده که همقالین وی مانه پیقه دا ئه و زقرینی بو شامی هلبژیرت، وی نهقیا دلی وان بهیلت له و گوت: بلا ب کهیفا ههوه بت. گاقا ههقرکین وی زانی وی زقرین هلبژارت، گوتن: ئهم قهبویل ناکهین؛ چونکی ئه و ل شامی ژی دی ههر قان گوتنان د ناف خهلکی دا بهلاف کهت. له و وان ل به ر سولتانی شرین کر کو ئه و وی بگرت وچو ددی نه!

لهو سولتانی بریار دا جاره کا دی شیخ بیته گرتن، وشیخی جاره کا دی سجنا خو کره مهدره سه وجهی عیباده تی ونقیسینا کتیبان.. وان دقیا هزر وبیرین وی سجن بکهن، بهلی نهو هند ب خو حهسیان خهلک یین دچن قهستا سجنی دکهن دا پسیارین خو ژ ئبن تهیمیه ی بکهن، وفه توایین ئبن تهیمیه ی وکتیبین وی ژ سجنی یین دهردکه قن ودئینه نقیسین و به لا قکرن، و یا ژ قی ژی مهزنتر -ل بهر وان - ئهو بوو: گهله ک کهس یین کو سهرا دزییی و خرابییان هاتینه گرتن، ل خرابییین خو لیقه بوون و بوونه ژ هه قالین ئبن تهیمیه ی و د سجنی قه دهرس ل نک خواندن وبوونه پشته قانین وی.

ساله ک وپینج ههیقان شیخ ل قاهیره ما د سجنی قه، و ل ههیقا صهفه را سالا (۷۰۹) شیخ نه صری مه نبجی ژ سولتانی خواست نه و نبن تهیمیه ی ژ سجنی ده ربیخت ونه فی بکه ته باژیری نه سکه نده ربیی، گوت: خهلکی نه سکه نده ربیی گهله ک حهز ژ نبن عهره بی دکهن، و نبن تهیمیه ی د ده رسین خو و نقیسینین خو دا دها قیته نبن عهره بی، نه گهر مه نه و نه فیکره ویری، یان نه و دی خو بی ده نگ کهت، یان نیک دربه کی دی دانتی و به لا وی دی ژ مه قه بت!

سولتانی مصری (جاشهنگیر) ئهوی سولتانی بهری خو (ئهلناصر محهمهدی کوری قهلاوونی) عهزلکری و ل جهی وی بوویه سولتان، بریار دا ئبن تهیمیه بو ئهسکهنده رییی بیته نهفیکرن.. وشیخ ژ سجنی دهرکهفت وقهستا نهفییی کر.

ل نەفىيى:

(شیخ الإسلام) ههشت ههیقان ما نهفیکری ل ئهسکهندهرییی، د قان ههشت ههیقان دا خودی تهوفیقا وی دا، وئهو شیا ب رهنگهکی زیده بهرفره هامی کیتاب وسوننه تی به لاث بکه ت، وخودی وهسا حهزکر قیانا وی کهفته دلین خهلکی، وگازییا وی د ناف خهلکی دا دهنگ قهدانه کا باش ههبوو، نه وه کی هه قرکین وی هزرکری کو خهلکی ئهسکهنده ریبی دی دربه کی داننی.

ودهمی شیخ ل ئهسکهنده رییی، وهسا چیبوو سولتانی مصری یی عهزلکری ئبن قهلاوون شیا جاشه نگیری لابده ت وجاره کا دی بزقرته سهر تهختی سهلته نه تین ودهمی ئه و زقرییه سهر حوکمی وی قیا حسیبا خو د گهل جاشه نگیری و پشته قانین وی صافی بکه ت، ویین ژههمییان پتر وی که ربا خو ها قیتییی ئه و مهلا وقازی بوون یین پشته قانییا جاشه نگیری دژی وی کری، وئه و مهلا وقازی ههمی ئه و بوون یین هه قرکی د گهل ئبن تهیمیه ی دکر، ئبن قهلاوونی به ری هه ر تشته کی بریار دا ئبن تهیمیه ژنه فیییی بیته زقراندن وئنیه تا وی ئه و بوو وی هه قرکییا د نا قبه از ئبن تهیمیه ی ووان مهلایان دا بوخو (ئستغلال) بکه ت و به چه تا وی دربه کی ل نهیارین خو بده ت.

گاڤا ئبن تهیمیه گههشتییه قاهیره، سولتانی ئه و داخوازکره دیوانا خوّ، وزیده قهدری وی گرت، پاشی دیوان خالی کر وگوته ئبن تهیمیهی: سهیدا، تو دزانی فلان قازی وفلانی وفلانی گهله که بهرگه پیان دکر دا ته بگرن ونه فی که ن، وروّژا ئه زهاتیمه عهزلکرن ژی ههر ئه و بوون دوژمناتییا من کری، و پشتا نهیارین من گرتی، ئه شور خودی ئه و شهرمزارکرن وئیخستنه دهستی مه، فیجا من دفیت تو فه توایه کی بده ی دا ئه زوان ئیک ئیکه بکوژم.

ئبن تەيمىھى گۆت: ئەڭ گىۆتنا تو دېێژى قەت چى نابت، ئەڭ مىرۆڤێن تە ناڤێن وان ئىناين زانايێن باژێڕىنە، ومرۆڤێن خودان قەدرن، ئەگەر تە ئەو كوشتىن تو كەسىخ دى يىخ وەكى وان نابىنى.

سولتانی گۆت: ئەوين ھە ئەو بوون يين تو دايە گرتن ونەفيكرن، وگەلـەك جاران وان دڤيا تە بكوژن ژی!

ئبن تەيمىەى گۆت: ھەچىيى نەخۆشىيەك گەھاندېتە من، من گەردەنا وى يا ئازاكرى، وھەچىيى نەيارەتىيا خودى وپيغەمبەرى كربت، خودى دى تۆلى لى قەكەت وئەز تۆلا خۆ ژ كەسى قەناكەم.

هندی سولتان ما پیقه نهشیا چو فهتوایان ژی چی کهت، لهو چو هیجهتین شهرعی ب دهست نهکهفتن کو وان پی بکوژت، دوژمنی ئبن تهیمیهی یی مهزن ئبن مهخلووفی گۆت: ((کهسی وه کی ئبن تهیمیهی مه نهدیتییه، مه سولتان پالددا؛ دا وی بیشینت وئهم نهشیاینی، وگافا ئهو شیایه مه وی ئهم عهفی کرین وبهره فانی ژمه کر)). و ژبهر قی ههلویستی وی گهله که هه فرکین وی پهشیمان بوون وداخوازا لیبورینی ژی کر.

ل قاهيره:

پشتی شیخ ژ نهفییی زقپی دو سالان ما ل قاهیره، و د قان همردو سالان دا ئمو یی بمردهوام بوو ل سهر نقیسینا کتیبان ودهرس گوتنی، ووه نهبت بیته هزرکرن کو ههڤرکین وی د قان همردو سالان دا بهلا خو ژی قهکر، نه! بهلکی وان همر پیلان دگیران ولی دگهریان نهخوشییی بو چی بکهن.. وتشتی ژ هممییی کریتتر وان د گهل دگیران ولی دگهریان نهخوشییی بو چی بکهن.. وتشتی ژ هممییی کریتتر وان د گهل وی کری ئمو بوو ل همیقا رهجمبی ژ سالا (۷۱۱) وان هنده ک نهزان پالدان کو بینه د رینکا ئبن تهیمیهی دا دهمی ئمو دچته نقیژی وتیر بقوتن! ووان ئه کاره ب جهئینا، گافا خهلکی پی زانی هاتنه نک ئبن تهیمیهی وگوتنی: دهستویرییی بده مه دا ئمم تولا ته ژ وان قهکهین، وی گوت: نه، بهیلنه ب هیقییا من قه. وهمر ل وی پوژی ئبن تهیمیه رابوو چوو مزگهفتا وان وپشتی نقیژا ئیقاری روینشته خواری رودست ب تهفسیرا سووره تا فاتحی کر وحه تا بانگی مهغره با وگوت: ئموین ئمث نهخوشییه گههاندییه من، من عهفیکرن. گافا وان ئه پهنده دیتی هاتنه نک شیخی وداخوازا لیبورینی ژی کر.

زڤرِين بوِ شاميُ:

ل همیقا یازدی ژ سالا (۷۱۲) سمیدای دهستویری ژ سولتانی خواست کو بزقرته شامی پشتی حمفت سالان ژ دویرکمفتنی ژ مال ومروّقیّن خوّ، وسولتانی دهستویری دایی وئمو زقری شامی، وروّژا ئمو گمهشتییه دیمهشقی خملک هند چوونه بمراهییی دا بیّژی جمژنه.

پشتی ئبن تهیمیه زقرییه شامی دهست ب نقیسین ودهرس گوتنی کر ووی د نقیسین ودهرسین خو دا پتر (تهرکیز) ل سهر بابهتین عهقیدی دکر، وژبلی عهقیدی ژی وی پویتهیه کی مهزن ددا ته فسیر وحه دیس و فقه ی ژی، وهه ر چه نده شیخ د مهزهه بی خو یی فقهی دا (حه نبه لی) ژی بوو، به لی د گه ل هندی ژی ئه و گه هشتبوو ده ره جا (ئجتهادی) وهه ر جا ره کا ده لیلی شهرعی یی دورست بو وی دیار ببا ئه و ل دوی دوی دوی دیار ببا ئه و ل دوی دوی دیار ببا ئه و که هانده دوی و کار پی دکر، و فه تو پی ددا، وهنده ک جا ران ئجتها دا وی ئه و دگه هانده بو چوونه کا جودا ژبو چوونین هه ر چار مهزهه بان، و نه تشته کی شه شارتییه کو ئیسلام ژهندی مهزنتره کو د چارچوو شه یی مهزهه به کی یان چه ند مهزهه به کان دا کوم ببت.

ئه شخص نجتهاداتین شیخی یین فقهی بوونه نه گهرا هندی گهله ک فقهرانین مهزههبان کهرب ژی قهبین، ونهیاره تییا وی بکهن، وگازنده یان ل نک قازی و میران ژ وی بکهن، وئهو بوو ل سالا (۷۱۷) شیخی فه توایه ک د مهسهلا (طهلاقیی) دا، دا، وئهو وه کی فه توایا مهزهه بی نه بوو له و مهزهه بییان فتنه کا مهزن ل سهر سهری راکر و مهسهله گههشته وی حهددی سولتانی ژ مصری کاغه زه کی بو جیگری خو ل شامی هنارت تیدا فه رمان دا کو: چی نابت ئبن ته یمیه د مهسهلا (طهلاقیی) دا چو فه توایان بده ت..

وئەو مەسەلا خىلاف ل سەر چێبووى ئەڤە بوو: ئەگەر ئێكى ب طەلاقان سويند خوار وسويندا خۆ ب جهد نەئىنا كانى طەلاقىن وى دى كەڤن يان نە؟

مەزھەبىيان دگۆت: بەلى دكەڤن، وئبن تەيمىەى گۆت: نەخىٚىر؛ چونكى ئەوى قى چەندى بكەت دى كفارەتا سويندى دەت.

ههر وهسا هاڤێتنا سێ طهلاقان د ئێک ديوانێ دا چ ب ئێک لهفظ بت يان نه، مهزههبييان گوّت: حسێب دبت سێ طهلاق وئبن تهيميهی فهتوا دا کو ئهو ئێک طهلاقه..

دەمى فەرمانا سولتانى ھاتى كو ئبن تەيميە چو فەتوايان د مەسەلا طەلاقى دا نەدەت، وى پىنگىيرى ب فەرمانا سولتانى كر، حەتا سالا (٧٢٠)، ھنگى دوبارە پسيار ژ شىخى ھاتە كرن ل دۆر مەسەلا طەلاقى وى ژى دوبارە رەئيا خۆ ئاشكەرا كر، جارەكا دى مەزھەبى تىك ھاتن وتىكى چوون، و ل شوينا ئەو دان وستاندنەكا علمى بكەن وبۆچوونا مەزھەبىن خۆ بۆ خەلكى ئاشكەرا بكەن رابوون چوونە نىك جىگرى سولتانى وگۆتنى: ئبن تەيمىيە چو پويتەى نادەتە سولتانى وفەرمانا وى لەو دقىت ئەو بىتە ئىشاندن!

جیّگری سولتانی هنارته ب دویث شیّخی را و ب ئامادهبوونا موفتی وقازیبان گازنده ژی کرن وگرِتی: بوّچی تو قان فهتوایین هوّسا ددهی؟ وی گوّت: ئهگهر پسیار ژ من هاته کرن بوّ من چی نابت ئهز حهقییی قهشیّرم. مهزههبیبان دهمی دیتی شیّخ ل سهر بوّچوونیّن خوّ یی مجده بهری جیّگری سولتانی دا هندی کو ئهو شیخی بگرت، ووی داخوازا وان ب جه ئینا وبریار دا ئبن تهیمیهی ل گرتیخانهیا (کهلیّ) ل دیمهشقی بیّته گرتن، وقی جاری -کو جارا سیبی بوو ئهو دئیته گرتن- ئهو پیّنج ههیث وههژده روّژان هاته گرتن.

گرتنا چاراُ:

ل سالا (۷۲٦) دەمى ژىيى ئبن تەيمىەى شىست وپىنج سال، و ب دورستى ل ھەيڤا شەعبانى شىخ بۆ جارا چارى ب دەستى مەزھەبىيان ھاتە گرتن وڤى جارى گرتنا وى ژ بەر مەسەلا چوونا بۆ سەر قەبران بوو.

(شیخ الإسلام) ی دگوت: یا دورست نینه بو مروقی موسلمان کو سهفهری ژ جهه کی بو جهه کی بو جهه کی بده تو هندی دا سهرا قهبره کی بده تا به فقو کین وی شد الرحال) ه یا پیغه مبهری -سلاف لی بن- ئهم ژی داینه پاش. گافا هه قرکین وی ئه فق گوتنا وی گوه لی بووی رابوون وه سا د ناف خهلکی دا به لاف کر کو ئبن تهیمیه نهیاری پیغه مبهری و وه لییانه له و ئه و دبیژت چوونا سه رقه برین وان حه رامه! وئه قه و دربادانه کی بوو وان ئیخستییه گوتنا شیخی؛ چونکی وی نه دگوت: چوونا

سهر قهبرین وان حهرامه، وی دگوت: (شد الرحال) بو سهر قهبره کی یا دورست نینه، وئاشکهرایه کو فهرقه کا مهزن د ناقبهرا ههردو گوتنان دا ههیه، ودهلیلی وی ل سهر قی چهندی ئهو حهدیسا دورسته یا کو دبیّرت: (لا تشد الرحال إلا إلی ثلاثة مساجد..) و د گهل قی بوچوونا وی یا ئاشکهرا وئافاکری ل سهر حهدیسا پیغهمبهری -سلاف لی بن- هه قرکیّن وی مهسهله مهزن کر ودره و به دویف قهنان دا بده نه گرتن.. ومرادا وان حاسل بوو.

گافا هاتین دا بریارا گرتنا شیخی بگههیننی وی گوت: ئهز ل هیفییا هندی بووم.. وئهو ب فی ب تنی رازی نهبوون گوتن: ههر کهسهکی ل سهر رهئیا ئبن تهیمیهی ژی بت دفیّت بیّته گرتن، لهو وان دهست ب گرتنا طهلهبیّن وی ژی کر، وبو کیّمکرن وان هنده ک ل دهواران سویارکرن، و ل باژیّری گیّراندن وزانایی نافدار (ئبن قهییم) ئیّک ژ وان بوو، پشتی هنگی طهلهبیّن وی ههمی بهردان ئبن قهییم تی نهبت ئهو ژی د گهل سهیدای هیّلا گرتی.

قی جاری دو سال وسی ههیقان ئهو ما گرتی.. وجهی گرتنا وی یا چاوا بوو؟ وان ئهو کره د گرتیخانهیهکا (ئنفرادی) شه، گوتن: دقینت کهس د گهل وی نهبت دا ئهو وی وه کی خو لی نهکهت، بهس وان هیلا برایی وی یی بچویکتر (زهینهددین) د گهل وی بت دا خزمهتا وی بکهت؛ چونکی ئهو وه کی مه گوتی پیرهمیر بوو. وئهو سجنا وان شیخ لی گرتی ژبلی کو سجنهکا (ئنفرادی) بوو گهلهک یا بی سهروبهر ژی بوو، سهیدا د نقیسینه کا خو دا دبیژت: حهمد بو خودی بت ئهو جهی وان ئهز لی گرتیم جهه کی وهسایه چو جاران ئهو جوهی وفه لان ژی لی ناگرن.

شیخی دەمی گرتنا خو ههمی ب نقیسین وعیبادهت وخواندنا قورئانی قه دبوراند، ل دەمه کی شیخه کی ب ناقی (ئهخنائی) کتیبه ک نقیسی تیدا هاقیته بوچوونا ئبن تهیمیهی وگافا کتیبا وی گههشتیه ئبن تهیمیهی، ئبن تهیمیهی بهرسفا وی دا و د بهرسفا خو دا وی نقیسیبوو کو (ئهخنائی) مروقه کی نهزانه، ژبهر قی چهندی ئهخنائی زیده توره بوو وچوو نک سولتانی وگازنده ژی کرن وگوت:

ئەقە چ گرتنە مە ئەو گرتى؟! چى تشتى وى دقىت ئەو د سجنا خۆ قە يى دنقىست و د ناڤ خەلكى دا بەلاڤ دكەت.

ئینا سولتانی بریار دا چو کتیب وکاغهز ل نک وی نهمینن. لهو ئهو رابوون چوون ههمی کتیب ژ نک وی دهریخستن، وهژمارا وان کتیبین وی ل وان ههردو سالان نقیسین شیست (موجهللهد) وچارده دهفتهر بوون، وان ئهو کتیب ههمی ژ سجنی دهریخستن وبرنه مهدرهسا (عادلییی) ل دیمهشقی، سهیدا د نقیسینه کا خو دا دبیژت: خودی قهنجییه کا مهزن د گهل من کر کو وی دوژمنین من بو من (موسهخهر) کرن ووان ب خو کتیبین من برن ل سهر خهلکی بهلا شکرن.

وپشتی وان کتیّب ژ نک شیّخی دهریّخستین کاغهز وقهلهم ژی ژی مهنعهکرن، ئینا وی ب رهژییی دنقیسی وپتر دهمی خوّ ب خواندنا قورئانی قه دبوّراند.. برایی وی ئهوی د گهل وی د سجنی قه دبیّژت: ههر ژ روّژا ئهم هاتینه گرتن وحهتا شیّخ مری (یهعنی د دو سال وسی ههیقان دا) وی حهشتی جاران قورئان ختم کر، ودهمی ئهو مری وی ختما خوّ یا حهشتی وئیّکی دخواند وگههشتبوو قی ئایهتی:

﴿ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرِ ﴿ فِي مَقْعَدِ صِدْقِ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرِ ﴿ ﴾.

ودهمی نه ویی گرتی د سجنا (القلعه) قه ل دیمه شقی ل شه قا دوشه نبی از ۲۰) ههیقا (ذو القعده) ژ سالا (۷۲۸) مشه ختی چوو به ر دلز قانییا خودی، وگافا بوویه سپیده وخه لکی ب مرنا وی زانی هه مییان قه ستا به ر ده ری سجنی کر، زانایی نافدار (ئبن که ثیر) دبیرت: نه و مروقین د گه ل جه نازی وی ده رکه فتین ژ شیست هزار که سان دکیمتر نه بوون، و دبیرت: هندی قه ره بالغ چیبو و له شکه رهات خه لک ژ جه نازه ی پاشفه لیدان!

بناخەيين گازىيا ئبن تەيميەڭ:

هژماره کا زانایین مهزن ل سهر دهستین ئبن تهیمیه یه هاتبوونه پهروهرده کرن، ومفایه کن مهزن بو خو ژی وهرگرتبوو و ژوان زانایان -بو نموونه-: (ئبن قهیم) وئه قه نیزیکترینی شاگره دینن وی بوو بو وی، و (ئیمامی ذههه بی) زانایی حه دیسی

ين ناقدار، وته فسيرزان ودير و كنڤيسن ناقدار (ئبن كه ثير)، وحه ديسزانى مه زن (الحافظ العلائي) و (الحافظ ابن عبد الهادي) وگه له كين دى.. وئه وي ب ژين وبه رهه من وي وين شاگرده ين وي ئاگه هدار بت دي زانت كو (شيخ الإسلام)ى گازييا خو ل سهر چه ند ستوينه كين سهره كي ئاڤاكربوو، ژوان ستوينان:

۱- عەقىدە بەرى ھەر تشتەكى:

بی گومان دورستکرنا بیر وباوهران ئهو کاری فهره یی کو بهری ههر تشته کی دئیت، ویی کو دقیّت ههر (موصلحه ک) ژی دهست پی بکه ت وپویته کی گرنگ بده تی.. شیخی خهمه کا مهزن ژ قی لایی دخوار وههر دهم وی بهری شاگرده یین خوّ بده تی ایبه تی -، وجفاکی -ب گشتی - ددا هندی کو بهری ههر تشته کی ئهو بیر وباوه رین خوّ دورست بکه ن، وقورئانی وسوننه تی ب تیگه هشتنا پیشییین ئوممه تی بو خوّ بکه نه ریبه ر ورینیشانده ر.

۲- دویکهفتنا مهنههجی (سهلهفی):

گهلهک ریباز و مه نه جه هه نه وه ساخو نیشا خهلکی دده ن کو ئه و ل دویث کیتاب و سوننه تی دچن، به لی نه گهر بیت و مروّث ژ نیزیک به ری خو بده تی دی بینت ئه و ژ رووحا کیتابی و سوننه تی ددویرن؛ چونکی ئه و وه سا دکیتابی و سوننه تی نه گهه شتین و باوه ری پی نه گهه شتین و باوه ری پی نه گهه شتین و باوه ری پی نین نوممه تی تی گه شتین و باوه ری پی نینای و کار پی کری، له و زانایین ئوممه تی یین سه ریاست هه رده م (ته رکیز) ل سه رهندی کریه کو دویکه فتنا کیتابی و سوننه تی نائیته کرن نه گه ر خودان ل دویث مه نه می نه چی د (وه رگرتن) و (ب کار ئینانا) ئیسلامی دا. و (شیخ الإسلام) ب خو ژی ئیک ژ و ان زانایان بوو یین خه مه کا مه زن ژ شی لایی خواری.

٣- بەرگرىيا بىدعەچىيان:

بى گومان ساخكرنا مەنهەجى (اتباع)ى ھندى دخوازت كو مرۆڤ خەلەتىيىن مەنهەجىن (ابتداع)ى ئاشكەرا بكەت وخەلكى ژى بدەتە پاش، تشتى دېتە ئەگەرا هندی کو ئالاهلگرین (ابتداع)ی دوژمناتییا مروّقی بکهن ولیّ بگه پین ئاسته نگان بکهنه د پیکی دا، وئه چهنده دقیّت مروّقی سست نه کهت و ژ حه قییی لیقه نه کهت. (شیخ الإسلام) ژ وان زانایان بوو یین ئالاییّ نه یاره تییا بیدعی بلند پاکری، و پشکه کا مهزن ژ گوتن و نقیسینین خوّ بوّ دیار کرنا شهرمزارییین بیدعه چییان ته رخان کری، له و داخواز که ریّن سوننه تیّت ل دوّر وی کوّم بوون، کانی چاوا بیدعه چی د چه په ری به رانبه ری وی دا هه می کوّم بوون.

٤- نەيارەتىيا تەقلىدا كۆرە:

شیخی ب ههمی هیزا خو نهیاره تییا فی ته قلیدا کوره دکر وشاگرده یین خول سهر هندی فیر دکرن کو نه و دویکه فتنا ده لیلی بکه ن دویر ژ (ته عهصصوبیی) بو فلانی وبینهانی، و نه و بوو نه گازییه ل دلین مه زهه بییان نه هات له و وان نهیاره تییا وی کر وبی به ختی پیرا دان و پتر ژ جاره کی نه و دا گرتن ژی. به لی هزرا ئبن تهیمیه ی ما و به رژ خو دا حه تا وه لی هاتی نه قرو وه کی هزر قانی مهزن مالک بن نهبی دبیرت بوویه نه و (ترسانه یا فکری) یا هه می بزافین (نصلاحی) ل جیهانا نهیمیه را مه ده دی بود وی مان وهه قرکین وی نیسلامی (مه ده دی نه با کو نافین وان د ژیاننامه یا نبن تهیمیه ی دا دئینه گوتن هه رکه که می نافین وان ژی نه دزانی!

هلگری ئالایی سوننهتی ئیمام موحهممهدی کوری عهبدلوههابی

بهری دهسپیکی:

هـهر جـارهکـا مـروّڤ ژ روّناهییـا سـوننهتـێ دویرکـهفـت، وپشـت دا چرایـێ پێغهمبهرینییێ دێ بته ههڨرێ د گهل دو دهردێن کوژهک:

- هزرا وى دى خراب بت؛ چونكى دى كەفتە داڤێن بيدعه وشەعوەذى..
- وژینا وی ژی دی تاری بت؛ چونکی دی کهفته ژیر دهسههلاتدارییا گهلهک طاغووتان، وبهری ههمییان طاغووتی نهفسی وگردارییین وی.

و ل وی دهمی روّناهییا دینی کز دبت وباطل وبیّ دینی بیّ ترس سهری خوّ رادکهت ودربی خوّ دوهشینته دیندارییی، وبهری ههر تشته کی دینی نهزانان وهردگیرت.

(لات وعوززا) ئەوين جارا ئىكى ب دەستىن ئالاھلگرىن ئىسلامى ھاتىنە ھوير ھوير كىرن، ل گەلەك و ل گەلەك جهان دوبارە دئىنە مەيدانى بەلى ھەر جار ب ناقەكى دى، و ب رەنگەكى دى پەيدا دىن.. و ل قان دەمان نەزانىن دېتە دەسهەلاتا ئىكانە وخىرشتقىيا ل بەر دلان، ما نە تشتەكى عنتىكەيە مروّڤ بېتە ئەقىندارى نەزانىنى ودورىمنى سەرى زانىنى وزانايان؟

دەسپيكەكا فەر:

پشتی دویرکهفتنه کا نهیا شرین ژ چرایتی سوننه تی، وشکهستنه کا سیاسی یا مهزن به رانبه ر هیّپشا مهغوولییان د ناف توممه تی دا پهیدابووی، بی تومیدی د دلان دا پهیدا بوو.. هنگی خودی وهسا حهزکر دهوله ته کا گهنج ویا خودان هیّز تالایی به په وقانییا ژ نافی تیسلامی هلگرت، تهفی دهوله تی -تهوا ب نافی دهوله تا به توسمانی هاتیه ناسین نیزیکی شهش سهد سالان تالایی تیسلامی هلگرت، و ب

ناڤـێ دەولـهتا ئيسلامى ئاخفت، وئهگهر چ ئهو دەولهت ل گهلهک دەمينن ژييي خوّ شيا بوو وي بي ئوميدييي د دلان دا نههيّلت نهخاسم پشـتى زيّده د ناڤ جهرگێ ئۆرووپايي دا چووى، بهلي مخابن ئهڤ دەولـهته نهشيا ئوممهتي دوباره ل چرايي سوننهتي كوّم بكهتهڤه، بهلكى ل هنده ک جاران ئهڤ دەولـهته ب خوّ بووبوو ئهو ئاستهنگا مهزن يا كهفتييه د ناڤبهرا ئوممهتيّ وزڤرينا ل سوننهتيّ دا.

راسته دەولەتا ئۆسمانى -ل گەلەك دەمان- ئىخلاصەكا بەر چاڤ بۆ ئىسلامى ھەبوو، وعەبقەرىيەتەكا سىاسى وعەسكەرى ژى ل نك ھەبوو، وئەو ئىك ژ ئەگەرىن شەبورە، وعەبقەرىيەتەكا سىاسى وعەسكەرى ژى ل نك ھەبوو، وئەو ئىك ژ ئەگەرىن سەرەكى بوون يىن ئوممەت ل دەمى داكەفتنى راكرى، بەلى ئەڤە نابتە مانى كو بىزژىن: قى دەولەتى ونەخاسم ل دوسەد سالىن دويماھىيى ژ ژىيىى خۆ ئوممەت بەر ب ژۆردانىيەكا ب ترس قە دبر.. ئۆسمانىيان گەلەك حەز ژ ئىسلامى دكر، بەلى گرفتارىيا وان يا مەزن ئەو بوو وان -يان پترىيا وان!- ئىسلاما صافى ب راستى ودورستى وەرنەگرت بوو، دەولەتا وان پتر ژ كو دەولەتەكا عەقائدى بت، دەولەتەكا جىهادى بوو، ھەردەم وان ب عەقلىيەتەكا عەسكەرى ھزر دكر، لەو خۆ نظاما وان يا ئىدارى ژى نىزىك بوو نظامەكا عەسكەرى بىت.

ثر لاین دینی قه: دەولهتا ئۆسمانییان کهفتبوو رەشه داڤێت (تهعهصصوبا مهزههبی)، ودڤێت ژبیر نهکهین کو دەولهتا ئۆسمانی یا حهنهفی -وهک بهرەڤانی ژ مهزههبییهتا بهرتهنگ- ب بریارهکا سیاسی دەرگههی (ئجتهادی) گرتبوو، و ب گرتنا دەرگههی (ئجتهادی) دەولهتی ری دا (جموود وتهقلید وتهعهصصوبیی) کو جهی خو د مهیدانا رەوشهنبیری دا بکهت. و ژ لایهکی دی قه شیخین طهریقان شیان دەولهتی بخاپینن وسولتانان وهسا تی بگههینن کو دین طهریقهیه وبی طهریقه دین ژ کهسی نائیته قهبویلکرن، و د ئهنجام دا دین د سهری خهلکی دا بوو (تهقلید) وکومهکا خورافاتین (أقطاب) وشیخین خودان کهرامهتین ژ درهو!

ورۆژا دىن بوويە (تەقلىدەكا ھشك) بوو لەشەكى بى رح، بوو رۆتىنەكى موزعج، لەو جڤاكى ھىدى ھىدى خۆ ژى دويركر وبۆل پىگوھۆركەكى گەريان..

وچونکی شریعهت ب گرتنا دەرگههی ئجتهادی بووبوو پارچهیهکا هشک خهلک بو خوّل تشتهکی زیندی گهریان یی گرفتارییین وان چارهسهر بکهت.. وگرفتاری ئهو بوو وان بهری خوّ دا ئورووپایی، وسولتانی ئوسمانی (سولهیمان) ئهوی ب ناسناقی سولهیمانی قانوونی هاتییه ناسین، ئیکهمین سولتانی موسلمان بوو دەرگهه بو (ئستیرادکرنا) قانوونین نه ئیسلامی قهکری.. وئهقی کاری وی ئهوی ژ ئهنجامی (تهعهصصوبا مهزههبی) و(سلبیهتا صوّفیاتییی) هاتی دەرگهه بوو بی دینییی ل

وپسیار ل ڤێرێ ئەڤەیە: ئەرێ د ناڤ ڤێ گێلەشۆكێ دا ھەلویستێ مرۆڤێن خودێ چ بوو؟

بوّ بهرسڤ دىّ بيّژين: مروّڤيّن خودى ئهويّن ههردهم كوير وهوير بهرى خوّ ددهن، دهمـى ئوممـهت د ڤـى كراسـى دا ديتـى وان تـى ئينا دهر كو ئوممـهت يا بـهر ب بهرزهبوونهكا بهرزهبوونهكا وهسايه ئهگهر خودى نهكهت يا بـهردهوام بت دىّ بهرى ئوممهتى دهتـه هندى كو ناسنامهيا خوّ ژ دهست بـدهت، لـهو وان ب رهنگهكى (مهوضووعى) بهرى خوّ دانه واقعى ئوممهتى ب ئـنيــهتـا چارهسـهركرنا گرفتارييان.. مروّڤيّن خودى پهيوهندييا دهرمانى ب دهردى څه ژ بير نهكر، وان باش دزانى فهسادا عهقائدى ودويركهفتنا ژ راستييا ئيسلامى ئـهگــهرا ســمرهكــى يـا فـمسادا (ئجتماعى وسياسى وئقتصادى وعلمى)يه. لـهو دهمى ئهو ب دهسنيشانكرنا دهرمانى را بووين وان ژ عهقيدى دهست يى كر.. چاوا؟

سهرهاتييا (شيخ الإسلام أبو عبد الله محمد بن عبد الوهاب النجدي) باشترين بهرسقه بوّ قيّ يسيارين..

كوري عەبدلوە لله الله الله الله الله كورت:

(شیخ الإسلام) ناڤێ وی (موحهممهده) کورێ شیخ (عهبدلوهههابێ)
 کورێ (سولهیمانێ) تهمیمییه، ل سالا ۱۱۱۵ مشهختی (بهرانبهر ۱۷۰۳ ز) ل

باژیّرِی عویه ینه ل باکوورا (ریاضیّ) ل ده قهرا نهجدی ژ جهزیرا عهرهبان هاتبوو سهر دنیایی .

این باریّری بوو، وئیّک ژ زاناییّن باریّری بوو، وئیّک ژ زاناییّن ناقداریّن ده قهری بوو، وئیّک ژ زاناییّن ناقداریّن ده قهری بوو، وقیّ ئیّکیّ کار د شیّخ موحهمهدی کر کو ههر ژ زاروّکینییا خوّ و ب دورستی ل حهفت سالیییّ قهستا زاناییّن ده قهری بکهت پیخهمهت داخوازکرنا زانینی و ل دوازده سالیییّ نهو ژ نهجدی دهرکهفت وقهستا وهلاتی حجازی کر، وچوو باژیّری پیغهمههری -سلاف لیّ بن- دا ل نک زاناییّن ویّری علمی بخوینت.

® ثان هدردو زانایین مهزن (عهبدللاهی نهجدی وموحهمهد حهیاتی سندی) کارتیکرنه کا بهرچاف د هزر وبیرین سهیدای دا کر، وبهری وی دا بهره ثانییا ژ سوننه تی ونهیاره تییا بیدعه وبیدعه چییان، و چونکی ثان ههردو زانایان عهقیده یه کا سهله فی یا پاقژ هه بوو وان به ری شاگرده یی خو دا خواندنا کتیبین عهقیدی یین دورست، وه کی کتیبین (ئیمام ئه حمه دی وئبن تهیمیه یی وئبن قهیمی).

﴿ رُبلی قان ههردو زانایان سهیدای زانین ژگهله که سهیدایین دی ژی وهرگرتبوو، وه کی: (ئیسماعیلی عهجلوونی) و (موحهممهدی ئهحسائی) و (عهلییی داغستانی) وگهلهکین دی.

ازیّری خو پشتی چهند سالهکان ژ مانا وی ل مهدینی ئه و زقری باژیّری خو عودیدینی ل نهجدی، وههیامهکا دریّژ پیّقه نهچوو وی دهستویری ژ بابیّ خو خواست کو قهستا شامیّ بکهت دا بوّ خوّ زانینیّ ژ زاناییّن ویّریّ ژی وهرگرت. ئینا بابیّ وی دهستویری داییّ.

- ﴿ وچونکی سهیدای زانیبوو کو ل باژیّری به صرایی هنده ک زانایین هیّرا هه نه وی قیا ریّکا خوّ د ویّری ژی بیّخت وعلمی بوّ خوّ ژ وان ژی وه رگرت، وگاڤا ئه و گههشتییه به صرایی وی قهستا زانایه کیّ سهله فی شیّخ (موحه ممه دیّ مهجمووعی) کر، وده رس ل نک وی خواندن.. ووی دیت ئه شسهیدایه ژی گهله ک ژ واقعی ئوممه تیّ ییّ دلکوله، له و ل سهیدای مسوّگه ر بوو کو گهله ک زانا هه نه ب شی واقعی ئیّشه وی درازی نینن بهلی هه رئیّک ژ به رئه گهره کیّ خوّ بیّ ده نگ دکه ت.
- الله بهصرایی قهناعه بوو سهیدای چیبوو کو دقیت ئیک ههبت باخثت، راستییی بو خهلکی دیار بکهت وبهری وان بده به سوننه بی نهگهر نه خهلک دی میننه د نهزانین وبی فامییا خو دا، له ههر ل ویری وی دهست ب نقیسینی کر وهنده ک کتیبین بچویک نقیسین هیرش تیدا دانه سهر وان بیدعهیین کو د ناف خهلکی دا دبه لاث، وداخواز کر کو خهلک ل مهنه هی کیتابی وسوننه تی بزقرن.
- ® بیدعهچییان ژ خودانین طهریقی و مهزههبین بهرتهنگ ب ثبی کاری وی نهخوّش بوو، وبهرگه پیان کر کو نهخوّشییی بگههیننه شیخ موحهمهدی وسهیدایی وی شیخ موحهمهدی مهجمووعی، حهتا دویماهییی مهسه له گههشتیه هندی خه لکی بهصرایی بچویک ونهزانین خوّ ب شیخی پا بهردان، ووان دا ب دویڤ وی ثه حهتا نهو نهچار کری کو ل نیڤا پوژه کا گهرم بی ناڤ ونان بوّ خوّ ژ بهصرایی بپهڤت، وبهر ب ناحییا (زوبهیر) ثه بیعت.
- ا دهمه کی نه و مال (زوبهیر)، پاشی قهستا ده قه را نه حسائی کر و ل ویری بو میفانی شیخ موحه ممه دی شافعی، پاشی پشتی ده مه کی ز قری باژیری خو عویه ینی، و هزرا چوونا شامی ژسه ری خو ئینا ده ر.
- ا گافا زقرییه عویهینه دیت بابی وی یی چوویه (حهریملایی)، ئینا ئهو ب دویث بابی خو دا چوو، و ل ویری ئاکنجی بوو، وخواندنا خو ل نک بابی خو تمام کر، و ل حهریملایی بو جارا ئیکی سهیدای ب ئاشکهرایی دهست ب بهلاڤکرنا گازییا خو کر و د دهرس وکتیبین خو دا وی هیپش دانه سهر وان بیدعهیان یین کو

د ناف خەلكى دا دېملاف، ومەنهەجى كىتاب وسوننەتى بۆ خەلكى رۆھىن وئاشكەرا كر. وئاشكەرايە كو ئەف گازىيە ل دلىن بىدعەچى ومەزھەبىيان خۆش نائىت، وچونكى دەسهەلات ھنگى يا قان رەنگە مرۆقان بوو وان شىخ نەچاركىر كو ژ باژىرى حەرىملايى دەركەقت وبەر ب عويەينى قە مشەخت ببت.

ه مهزنی عویمینه هنگی میره کی نمجدی بوو دگوتنی: (عوثمانی کوپی حممه د)ی، قی میری گهله ک کهیف ب گازییا شیخی دهات، له و وی ب سنگه کی بهرفره ه قه پیشوازی لی کر، وسوّز دایی پشته قانییا وی بکه ت.. له و شیخی ب باشکه رایی ده ست به به لا قکرنا مه نه به جی سهله فی کر، و بالایی سوننه ت وجه ماعه تی بلند کر و ب پشته قانییا میری نه و هه می مهزارین خهلکی طه واف ل دوّر دکر و دوعا بو خوّ ژی دکرن هه پفاندن، و نه و تی گه هاندن کو نه ث کاره یی دورست نینه، و ژ لایه کی دی قه شیخی میر پالدا کو (حود و و دین شهر عی) وه کی د قور نانی دا ها تین به کار بینت، و ته شجیعا زانایان بکه ت کو کتیبین عهقیدا دورست ل مزگه فت و مه دره سان بیشن. و ب قی په نگی باژیپی عویه ینه بوو جهی به لا قکرنا گازییا کیتابی و سوننه تی و سوننه تی .

و دهنگ وباسین شیخی ومیری ل جهزیری بهلاث بوون، بیدعهچی ونهزانان ب قی چهندی نهخوش بوو، وهنده ک ژ وان چوونه نک میری ئهحسائی وگوتنی: ل عویهینه مروّقه کی دهرکهفتی دبیّژنی (موحهمهدی کوری عهبدلوهههابی) دوژمناتییا دینی دکهت، وئاخفتنیّن نه جوان د دهر حهقا وهلییان دا دبیّژت، ودبیّژت: باب وباپیریّن ههوه دنهزان بوون.. وحهتا دویماهییی، ژ وی کهلیشا حهتا ئهڤرو ژی مه گوه لیّ دبت! میری ئهحسائی رابوو کاغهزه ک بو میری عویهینه هنارت، تیدا ژی خواست ئهو موحهمهدی کوری عهبدلوهههابی بکوژت، ئهگهر نه نهیاره تی د ناقبهرا وان دا دی پهیدا بت.. وچونکی بهرگرییا میری ئهحسائی ب میری عویهینه قه نهود داخوازا وی ب جهه ئینا.

د گهل ئېن سـهـوودي:

ل سالا ۱۱۵۸ مشهختی، دهمی ژییی سهیدای پینجی وپینج سال، ئهو ژ عویهینی دهرکهفت وچوو درعییی ل نک میری وی (موحهمهدی کوپی سعوودی)، ئبن سعوودی گهله ک کهیف ب گازییا شیخی هات وسوّز دایی پشته قانییا وی د بهلا قکرنا وی دا بکهت، وپیخهمهت قی ئارمانجی وان دهستین خو کرنه تیکدا، ئیکی ب زانینا خو وییی دی ب دهسهه لاتا خو، وهمردووان پهیمان دا ئالایی سوننه تی ل ده قهرا نهجدی بلند بکهن، وهندی بشین بهرگرییا بیدعه وشرکی و نهزانینی بکهن.

جزیرا عهرهبان -ئهوا هنگی ب ناقی ل بن دهسههلاتا دهولهتا ئۆسمانی- ل سهر هژماره کا نه یا کیم ژ میرنشین وحاکمییاتین بچویک ولیّککهفتی یا پارچهکری بوو، وئه څ چهنده گهله ک ل دلیّ دهوله تی دهات. گافا شیخ هاتییه درعییی ومیری وی پشته فانییا وی کری، شیخی کاغهز بو گهله ک میر وزانایایین جزیری هنارتن، وتیدا ژ وان خواست ئه و دهستین خو بکه نه تیکدا ژ بو بهلا فکرنا ئیسلاما راست ودورست، یا دویر ژ وهربادان و ته فسیراتین بهرته نگ و خهله ت، وئه څ چهنده ب خو کاره ک بوو ل دلی ده وله تی نه دهات؛ چونکی ئیکبوونا میرین ده قهری لاواز کرنه بو دهسهه لاتا ده وله تی ل سهر وان.

بهرسقا هژمارا مهزنتر ژوان میر وزانایین شیخ موحهممهدی کاغهز بوّ هنارتین ئهو بوو وان گوّت: ئهم ریّکا باب وباپیریّن خوّ بهرنادهین ئهگهر خوّ یا خهلهت ژی بت!

میری درعییی ئبن سعوودی دهست دا هیزی وهژماره کا جهر وباژیزان ئیخستنه بن دهستی خو و ل سهر میرنشینا خو زیده کرن، وههر جهه کی وی قه گرتبا وی (حودوودین) شهرعی ب جهد دئینان، وزانا وقازی لی ددانان؛ دا علمی شهرعی یی دورست به لاث بکهن.

ل قی دهمی شیخ یی بهردهوام بوو د دهرسگوتن وکتیب نقیسینی دا، و ژ لایهکی دی قه وی چاقدیری ل کار وبارین دینی یین میرنشینا ئبن سعوودی دکر، ئهوا روّژ بو روّژی بهرفره بووی حه تا ل سالا ۱۱۸۷ باژیری (ریاض)ی ژی قهگرتی.

مرنا شيْخي وبەرھەمي وي:

ل ههیقا (ذو القعده) ژ سالا ۱۲۰٦ مشدختی (بهرانبهر ۱۷۹۱ ز) د ژیین نوت وئیک سالیین دا شیخ موحهمهدی کوری عهبدلوهههابی چوو بهر دلوّقانییا خودی پشتی بهرههمهکی هیّژا ل پشت خوّ هیّلای.. وژبلی بزاقیّن وی ییّن بهردهوام د دهرسگوّتن وبهلاڤکرنا زانینی دا، سهیدای هژماره کا کتیّب ونامیلکه ییّن ب بها ل پشت خوّ هیّلاینه حهتا ئه شروّ ژی مفا ژی دئیته دیتن، ویا زانایه کو وی د نقیسینین خوّ دا (تهرکیزه کا) باش ل سهر دیارکرنا عهقیدا ئیسلامی یا دورست کرییه، و ژ بهرههمیّن وی ییّن ناقدار:

- ١- (كتاب التوحيد).
- ٢- (مسائل الجاهلية).
- ٣- (ثلاث عشرة رسالة في التوحيد والإيمان).
 - ٤- (مختصر السيرة النبوية).

وگەلەكين دى كو ھەمى نوكە د يازدە بەرگين مەزن دا چاپ بووينه.

ومرنا شیخی کاره کی مهزن د زانا وتیگههشتییین وی سهرده می کر وگهله ک ژ وان شعر ب مرنا وی قههاندن، ژ وان زانایین ناقدار: شیخ (محمد بن إسماعیل الصنعانی) خودانی کتیبا (سبل السلام) ئهوی هیشتا د ساخییا سهیدای دا شعر پی قههاندین ومهدحین وی کرین، وئیمامی (شهوکانی) خودانی تهفسیری وکتیبا (نیل الأوطار).

سالۆخەتىن شىخى:

ئمو دیرو کشانین ژیاننامه یا شیخ موحهمهدی نقیسی دبیژن: ئمو مرو شه کی نمرم وحه الله و مورد به و مرو شه کری و دل فره ها بوو ، و ده ستی وی هه رده می بو هاریکارییی وخیر خوازییی یی شه کری بوو ، مرو شه کی رحه ت و نه رم بوو د گه ل هه ر که سه کی ب تنی د گه ل و ان نه بت یین نه یاره تیبا کیتاب و سوننه تی دکر، ئه و ل سه روان یی دژوار بوو ، و هندی مرو شه کی مه رد بوو گه له که جاران وی ژ مالی خو خه رجی ل طه له بین فه قیر دکر، و هنده که جاران وی مال ده ین دکر و هاریکارییا مرو شین پیتشی پی دکر، و ئه و مرو شه کی خودان هه یه به و و گه شاتی ژ نا شیا قان دیه شی .

دیروّکقان (ئبن بشر) دبیّرت: ((ب راستی ئمو (شیخ الإسلام) بوو، زانایه کی مهزن بوو، بهره که تا علمی وی خهلک ههمی قه گرتبوو، خودی سوننه ت ب وی ب سهرئی خست و ئوممه ت ب وی سهرفه رازکر، ل وی ده می ئیسلام د ناف خهلکی دا بوویه تشته کی غهریب ئه و هات و دین به لاف کر، ئالایی جیها دی بلند کر و ته و حید ا دورست نیشا بچویک و مهزنان دا..)).

گازييا شيخي وكارتيكرنا وي ل سهر ئومههتي:

ئهو بزاقا (شیخ الإسلام) بهری پتر ژ دوسهد سالان ل جهزیرا عهرهبان پی رابووی دئیته هژمارتن ئیکهمین پیگافا موکم د ریکا چاککرنا واقعی ئوممهتی
یی ههفچاخ دا هاتییه هافیّتن، گازییه کی بوو ئهگهر هنگی ئوممه پی هشیار ببا
روییی دیروکی دا ئیته گوهارتن، بهلی مخابن ئهو ئوممه با (سلبیه تا صوفییان)
و (تهعهصصوبا مهزهه بییان) هاتییه به نجکرن که فتبوو خهوه کا گران له و هزرکر ئهو
گازییا دئیته گوهان کابووسه کی موزعجه دفیّت بیته بی دهنگ کرن!

شیخ موحهممهدی د قیا ب گازییا خو یا سهلهفی ئوممهتی ل راستییا ئیسلامی هشیار بکهت، وبهری وان بدهته مهنههجی کیتابی وسوننهتی، دورست د ئیسلامی بگههن ودورست ب کار بینن، وئهو نه ئیکهمین زانابوو دیروکا ئیسلامی د قی مهجالی دا نیاسی، بهلکی گازییا وی ههر طایه ک بوو ژ دارا وی گازییی یا ئیمام ئهجمهدی وئبن تهیمیه و گهله کین دی ب خوه و خوینا خو ئاقدای.. بهلی

گەلەک لا ھەبوون حەز دكر ئوممەت نقستى بمينت؛ دا ئارمانجين وان ب جهـ بين، لهو قان لايان ھەمييان دەستين خو كرنه تيكدا وبوونه ئيك چەپەر درى گازييا شيخى وبزاقا وى يا خورت.

ل دەمى شیخ هاتى ودەنگى خو ب گازىيا خو بلندكرى دەولىمتا ئۆسمانى بەر لاوازى وهلوەشيانى قە دچوو، دەولىمتىن ئۆرۈۈپىيان (و ب تايبىمتى بريتانيا وفەرەنسا ورووسيا) بەرگەريان دكر رېكا هلوەشيانا قى دەولەتى خۆش بكەن، وخەون ب وى رۆژى قە دديتن يا ئەق دەولەتە تىدا دەرت، وئەو مىراتى وى ل خو لىكقە دكەن. وچونكى گازىيا شىخى نەجدى رىككا چارەسەركرنا وى فەسادا عىقائدى بوو يا دەولەتى پشتەقانى لى دكر، وچونكى وان دزانى ھەر جارەكا ئوممەت د گازىيا شىخى ھات، و ل راستىيا ئىسلامى زقرى خەون وخەيالىن وان دى خاق دەركەڤن، وان بەرگەريان كى ئاستەنگان بىخنە د رىككا قى گازىيى دا؛ دا خەلىك ل دۆران كۆم نەنبىد. وئەقە يا غەرىب نىنە، بەلى يا غەرىب ئەو بوو دەولەتا خىلافەتى ب خو ژى بو قىيىندى دورماتىيى دەولەتى بىز قى گازىيا (إصلاحي) دكەفتە ستويى وان خودان شاشكىن دورماتىيا دەولەتى بىز قى گازىيا (إصلاحي) دكەفتە ستويى وان خودان شاشكىن مەزھەب پەرىس وطەرىقەچى يىن سولتان وە تى گەھاندى كو شىخ موحەممەد وھەڤالىن وى كۆمەكا در وجەردەچىيانە رىكى ل خەلكى دگرن، ونەيارەتىيا شىخ ووەلىيان دكەن ودوژەنىن ئىمامىن مەزھەبانە، وناھىلى كەس صلاوەتان بدەنە سەر يېلىدى -سلاق لى بن-.. وھىد.

ووه کی به ری هنگی قان ره نگه مروّقان بی به ختی ل (ئبن تهیمیه می) کری کو وی دقیّت ئنقلابه کی ل سه ر سولتانی بکه ت، وه سا هنده کان گههانده سولتانی ئوسمانی ژی کو ئه ق شیخه و هه قالیّن وی (حزبه کا سیاسینه) لی دگه ریین ده وله تی یارچه یارچه بکه ن و ئوممه تی ژیک قه بکه ن.

بوْچى (وەھھابى)؟

ودا ئه مروّقه پتر قهناعه تى بوّ سولتانى وبوّ خهلكى ژى چى بكهن كو شيخ وهه قاليّن وى جماعه ته كا جوداخوازن وگازييا وان گهفه كا مهزنه ل سهر ئيسلامى، رابوون دو پيكاڤ د قى دەلىقەيى دا ھاقىتىن:

یا ئیّکی: وان ژطهریقهچی ومهزههبییان خواست کو دهست بدهنه نقیسینا کتیّب ونامیلکهیان دژی شیّخی وگازییا وی، وتشتیّ غهریب ئهو بوو ئهو کهسیّن دژی شیّخی کتیّب نقیسین کهس ژوان ئهو نهبوو ییّ ریّزهکا ب تنیّ ژی ژکتیّبیّن شیّخی خواندی یان د گهل روینشتی ودان وستاندن د گهل کری! ودا ئهو خهلکی وه تیّ بگههینن کو شیّخ موحهممهد خودانیّ مهزههبه کی نوییه رابوون بهرگهریان کر دا ناقه کی ل سهر وی وهمقالیّن وی بدانن ووان پی بدهنه ناسین، چناف بداننه سهر؟

ئهگهر بیّژنیّ: (سهلهفی)، ئهڅه دیّ بوّ وان بته مهدح؛ چونکی مهعنا ویّ ئهوه ئهو ل دویڤ (سهلهفیّن) ئوممهتیّ دچن، ئهگهر بیّژنیّ (موحهمهدی) نهکو هنده که هزر بکهن ئهو ل دویڤ پیّغهمبهری -سلاڤ لیّ بن- دچن، وئهڅه ژی ل دلیّ وان نائیّت، گوتن: یا باش ئهوه ئهم بیّژینیّ: (وهههابی)، ئهڤ ناڤه یی نوییه و ل بهر خهلکی دی یی غهریب بت، و ب راستی دانانا قی ژ لایی وان څه ل سهر داخوازکهریّن تهوحیدی ومهنههجیّ سهلهفی نیشانا بی فامییا وانه، ئهگهر نه ما بابی شیّخی (عهبدلوهههابی) چ پهیوهندی ب گازییا وی څه ههیه؟

وده من دوژمنین گازییا سه له فی دیتی قی پیگافی چو پیقه نه هات و به ربه ره گازییا وی د ناف وه لاتین موسلمانان دا یا به لاف دبت وزانایین نافدار یین پشته قانییا وی دکهن، نه و ترسان بزافین وان سه ری نه گرن، له و وان پیگافا دووی وان هافیت.

وپیّگاڤا دووێ: ئهو بوو وان سولتان وهسا تێ گههاند کو بزاڤا (وهههابییان) تهمهررودهکا سیاسییه ل سهر دهولهتێ، لهو دڤێت هێز د گهل وان بیّته ب کارئینان، وئهو ب ئهزمانێ عهسکهری د گهل وان باخڤن.. وئهو بوو سولتانێ نوسمانی دهستویری دا والییی خوّل مصرێ -زهلامی فهرهنسا- کو دربهکێ

عمسكهرى بوهشينته (وهههابى) يين نهجدي، وئهو والييي دوژمني سهري دهولهتي وهمڤالي نهيارين دهولهتي ژ ئۆرووپييان د گاڤي دا فهرمانا سولتانى ب جهـ ئينا، وپشتى لهشكهري وى (يي سهركهفتى!) زڤرييه مصري ئنگليزان نينهري خوّ (فورستر سادلير) هنارته مصري دا پيروزباهييا دهولهتا ئنگليزان بگههينه لهشكهري مصري، ما نه تهڤنهكي غهريبه؟!

ودیروّک قهدگیّرت کو (إبراهیم پاشا)ی دهمی هیّرشا خوّ کرییه سهر وهلاتی نهجدی وحجازی وی هنده ک جوّقیّن موّسیقی وتیاتروّ د گهل خوّ برن ودهمی وی فهرمان دای هنده ک زاناییّن سهلهفی ییّن وه کی شیّخ (سولهیمانی کوری عهبدللاهی کوری شیخ موحهممهدی) بیّنه کوشتن، وی ژ جوّقیّن خوّ ییّن موّسیقی خواست ئهو موسیقی د بهر را لی بدهن؛ دا پتر کهربیّن وان قهکهن!

وهه ژی گزتنیه کو: دو ژمنین گازییا شیخی ب قان هه ر دو هیرشین خو قه (یا هزری وله شکه ری) نه شیان وی دویماهییا دلی وان دخوازت بو قی گازییی بدانن، به لکی روز بو روزی قی گازییی به رژ خو دا، حه تا ئه و روز هاتی یا کارتیکرنا وی یا ئیجابی گه هشتیه هه می لایین جیهانا ئیسلامی، وئه و بوویه هی قینین وان هه می گازیین (إصلاحی) یین پشتی هنگی ل جیهانا ئیسلامی سه هلداین.

ئەو ژن<u>ىن</u> مرۆۋاينىيا خودى ھلبۋارتى

دویر نینه هنده ک کهس ههبن ژ قان ناق ونیشانان حیّبه تی بمینن وپسیار بکهن: ئهری ما چی دبت ژن ژی مروّقاینییا خودی هلبژیرن وبگههنه ریّزا مروّقین خودی؟

ژن ئـهوا د چاڤێن گـهلـه ک نـهزانـان دا چێکرييـه کا نـزم وبـێ بهايـه، ژێـدهرا خهلـه تيـيێ وگونه هێ وسهرداچوونێيه، چاوا دێ گههته پێکه کێ ب کێر هندێ بێت ئـهم بێژینێ: مروٚڤا خودێ؟

هینستا هنده ک که مس ههنه ب قی نزمییی بهری خو دده نه ژنی، نه ژبهر چو ب تنی چونکی ئهو ژنه، لهو ئه مروقه د ههمی حسیبین خو دا شاش دبن وههمی راستیبان دهرنشیف دکهن.. قیجا پیخهمهت دیارکرنا شاشیبا قان رهنگه مروقان مه خواست د قی ناقبرا تایبهت دا ئهم چهنده کی ل دور وان ژنان باخقین یین مروقاینیبا خودی هلبژارتی؛ دا بو ههر کهسه کی ئاشکهرا ببت کو ریکا مروقاینیبا خودی ل بهر ژنی ژی -وه کی میری- یا قه کریبه. و ههر وه سا دا بو مه ئاشکهرا ببت کو هژماره کا مروقین خودی ژ زه لامان، ژ وان یین ناق و دهنگی وان د ناق خهلکی دا دبه لاق، ئه و بوون یین ل سهر دهستی هنده ک ژنین مروقین خودی هاتینه پهروه رده کرن، حه تا روژه ک هاتی ئه و شیاین بگه هنه وی بلندیبی یا ئه و گه هشتینی.

د پشت ههر مهزنهکی را ژنهك ههیه:

ئیمام (سوفیانی ثهوری) -ئهوی بهری نوکه مه بهحس ژی کری- ژنکهکی ژ مروقین خودی ئهو ل راستییا زوهدی هشیارکر بوو، وهکی ژ قی سهرهاتییی ئاشکهرا دبت:

دەمى سوفيانى ل باژیّپێ كووفه دەست ب وەرگرتنا حەدیسى كرى دەیكا وى گۆتى: كوڕێ من! بۆ خۆ بخوینه وبلا ته چ خەم نەبن، ئەز ب تەشییا خۆ دى تە ب خودان كەم.. ئەى كوڕێ من! ھەر جارەكا تە دەھ حەرف خواندن بەرێ خۆ بدێ ئەگەر تو چو نەھاتبىيە گوھاڕتن وچو ل تە زیدە نەبت، تو بزانە ئەوا تە خواندى چو مفا نەگەھاندىيە تە. ووەسا چیبوو سوفیان ب تەشییا دەیكا خۆ ھاتە ب خودانكرن، و ب شیرەتا وێ كر، حەتا ڕۆژەك ب سەر دا ھاتى ئەو بوويە (أمیر المؤمنین) د علمێ حەدیسـێ دا.

و ل جهه کی دی سوفیان به حسی ده سینکا خو دکه ت و دبیزت: ((ژنه کا عیبا ده تکه رل کووفه هه بوو دگوتنی (بنت أم حسان)، روز ه کی ئه زچوومه مالا وی، من دیت ماله کا خالییه ب تنی حیسیلکه کا دریای لی هه بوو، گافیا من حالی وی دیتی من گوتی: ته هنده کی پسمامین زه نگین یین همین، ما ئه گه ر تو داخوازی ژوان بکه ی ئه و هنده ک زه کاتا خو بده نه ته چیتر نینه ژقی حالی یی تو تیدا؟ ئینا ئه و ل من زقری و گوت: ئه ی سوفیان حه تا قی ده لیقه یی تو د چافین من دا گه له که بووی، به لی ژنوکه و یقه تو د چافین من دا هاتییه خوار.. ئه ی سوفیان تو ژمن دخوازی ئه زدنیایی ژوان بخوازم یین دنیا نه د ده ستی دا؟ ب خودی که مه ئه زدخوازی ئه زدنیایی ژوی بخوازم یین دنیا د ده ستان دا..)).

هنگی سوفیانی کره گری، ژنکی گوتی: ئهی سوفیان بیّژه (الحمد لله)، گوت: من گوت: من گوت: بهلی، وی گوت: ته حهمدا خودی کر؟ من گوتی: بهلی، وی گوت: قیّجا پیتقییه تو شوکرا خودی بکهی کو وی تهوفیقا ته دای حهتا تو حهمدا وی بکهی، سوفیانی گوت: من شهرم ژخو کر وئهزمانی من نهگهریا، وگاڤا من قیای دهرکه قم وی گوته من: ئهی سوفیان! تیّرا مروّقی ههیه کو مروّف یی نهزان بت ئهگهر وی کهیف ب زانینا خو هات، وتیّرا مروّقی ههیه کو مروّف یی زانا بت ئهگهر ئهو ژخودی ترسیا، ئهی سوفیان! تو بزانه هندی دله ژکهفتنی پرگار نابت حهتا ههمی خهمیّن وی نهبنه ئیّک خهم!

سوفیان دبیّرت: ههر جاره کا دبوو شه ث ئه ث ژنکه دا رابت دهست ب نقیّریّن شه قی که ت وبیّرت: ئیلاهی! نوکه ههر ئیّک وخوّشتقییی خوّ ییّن ماینه د گهل ئیّک، وئه زیا مایمه د گهل ته ئهی خوّشتقی. وگافا هنده کان گوتبایی پیچه کی بوّ خوّ رازی، ئه و دا بیّرت: رازانا د قهبری دا تیرا من ههیه.

سوفیان دبیّرت: من بهری خو دا خو وبهری خو دا وی من خو دیت ئهز چو نینم.

(بشر ئەلحافى) ئەوى تەقوا گەھشىتىيە نىك وى وراوەسىتىاى دېيۆت: مىن تەقوا بۆ خۆ ژ خويشىكا خۆ وەرگرتىيە.. خويشىكا وى ئەوا سەرھاتىيەكا وى د گەل ئىمام ئەحمەدى پشتى دەلىقەيەكا دى دى قەگوھىزىن.

زاهدی ئوممه تی (عهبدللاهی کوری موباره کی) حه تا مری ژی ب ژنکه کا خودان باوه ریی داخبار بوو، جاره کی وی ئه ول مهکه هی دیتبوو ئه و چل سال بوو ژ ئایه تین قورئانی پیقه تر چو ئاخفت ن ژده قی وی ده رنه که فت بوون، ئه و دترسیا گۆتنه کا خهله ت بیژت قیبجا خودی غه زهبی لی بکه ت.

ژن.. دهمی دبته مروّقا خودی:

مروّق - چ ژن بت چ میّر- دەمیّ دگههته پیّکه کا بلند د باوهرییی دا، ودبته مروّقیّ خودیّ، قیانا خودیّ ب رهنگه کیّ وهسا دکه فته د دلی دا کو ژ خودیّ پیّقه تر نه کهسیّ دی نهبینت، وچونکی نهو کهسیّ دی نابینت نهو ژ کهسیّ دی ناترست، ومرن وی ژ حهقییی پاشقه لیّ ناده ت، ما نه خودیّیه رزقی دده ت؟ ما نه نهوه خوشییی ونه خوشییی دده ت؟

- بەلىخ!

قيْجا بوّجي ئەو ھىڤىيىن ژ ئىكى دى بكەت، يان ژ ئىكى دى بترست؟

فیرعمون، ئموی حمتا ئمڤرو ناڤی وی بوویه نیشانا سمربرینی وستممکارییی، زرتهکه که بوو ژوی رهنگی ژخو نمدگرت زوی ب زوی ل سمر عمردی ب ریقه بچت، غوروورا وی وسمرشورییا مللهتی وی ئمو گمهاندبوو هندی کو هزر بکمت خودایی

بلندتر ئەوە، فيرعەونەكى وەسا بوو مەژىيىن خەلكى كلىل كربوون، ونەدھىلا كەسەك بىنى دەستوپرىيا وى ھزرىن خۆ بكەت يان خەونەكى بېينت!

دەمى خودى قىاى دفن بلندىيا قى فىرعەونى دەرنشىف بكەت ولاوازىيا وى بەرچاڤ بكەت ژنكەك قىرا بەردا.. (ئاسيايى) كابانىيا مالا وى كوفر ب خودىنىيا وى كر، وبەرگرىيا زرتەكىيا وى كر.

چاوا ئهو فیرعهونی چیا دحهلینت، وبچویکا د زکین دهیکین وان دا دبزدینت ئه شرق ژنکه که هه شه شرکییا وی بکهت وپی ل بریارا وی بدانت؟ ئه شه چی نابت! فیرعهون ب هه می ریکان هاتی، ونه شیایی.. طهماعکرنی چو پیشه نه هات، گه ف و ترساندن یا ژخو بوو، دویماهییی بریار دا ئه و بیته عهزابدان؛ دا بزانت کانی هیزا فیرعه ونی چهنده..

زدبانییین فیرعهونی ئهو بر ل سهر خیزهکی شاریای و ل بهر چاقی پروّژا ئاریای پرازاند، دهست وپییییین وی ب عهردی شه زنجیرکرن، جار ئاشا کهلاندی لی درهشاند وجار ژی ب پرچا سهری شه دهلاویست، که شر دداننه سهر سنگی ویاری بو خوّ ب عهزابدانا وی دکر، وئهو ههر یا ب گرنژین بوو، ناشی خوّشتشییی وی یی ئیکانه ژ سهر ئهزمانی نهدچوو، (ئهللاه، ئهللاه) ئهو ئاوازی شرین بوو یی خهما وی ل بهر وی سشک دکر، دویماهییی دهمی عهزاب ژ هیزا وی دژوارتر لی هاتی، بهری وی ما ل عهسمانی ودلی وی د گهل ئهزمانی وی یی ژ بهر عهزابی گران بووی دگوت: خودایی من! تو خودانی منی، تو ئاشاهییه کی بو من ل نک خو د به حهشتی دا ئاشا بکه، ومن ژ فیرعهونی وکاری وی پرزگار بکه. وخودی داخوازا وی ب جهئینا، ورحا وی ستاند، وئهو ژ ناش له پین زهبانییین فیرعهونی ئینادهر، وسهرهاتییا وی بو خودان باوهران شهگیرا وکره نهوونهیی خوّگوریکرنی.

وجاره کا دی ژی مرو قه کا خودی د گهل قی فیرعه و نی به هافریکی چووبوو:

کچا فیرعهونی خدامه که ههبوو ههر جار کاری وی دکر، رِوْژهکی ده می خدامی سهری وی شه دکر، شهیی وی ژ دهستان کهفت وی گوّت: ب ناڤی خودی.. کچکی

گۆتىن: بابى منە خودىن؟ خدامى گۆتىن: نە! ئەللاھ خودايى منە وخودايى بابى تەيە، كچكى گۆت: بىرىنى بابى خۆ، وى گۆت: بىرىنى ..

دەمئ فیرعهونی ب مهسهلا وی زانی گهلهک تهنگاڤ بوو، چاوا دی چی بت دینی مووسای ریدکا خول مالا من ببینت؟ دفیت ئهو تشته کی وهسا بکهت ههیبه تا خو بکهته د سهری خهلکی را؛ دا کهسه کی دی چاڤ ل خدامی نه کهت، فیرعهونی بریار دا خدامی ب عهیال څه بو وی بینن، چهند دهلی ههیبه کی بوون خدام هاته ئاماده کرن، فیرعهونی پسیار ژی کر، وی راستی نه شه مشارت وگوتی: من باوهری ب خودی ئینایه، هندی هاتی خدام لی نه نهبوو، فیرعهونی گوت: مهنجه له کا مهزن بینن تژی زهیت بکهن وبداننه سهر ئاگره کی بوش، پاشی وان ژنک ئینا ووان گوتی: یان دی لی به بی یان ژی دی کوری ته ل پیش چاڤین ته هاڤیینه د مهنجه لی دا. وی گوت: ئهز لی هه نابم، وان کوری وی هاڤیته د مهنجه لی دا و کاڤی دا گوشتی وی حهلیا، پاشی عهیاله کی وی یی دی ئینا وگوتی: دی لی فه بی یان ثی ژی بهاڤینه د مهنجه لی دا و سوت، ودهمی دورا وی هاڤیته د مهنجه لی دا وسوت، ودهمی دورا وی هاڤیته د مهنجه لی دا وی گوت: نه در دورا وی هاڤیته د مهنجه لی دا وی گوت: بی ده نی دا وی گوت: نه در دا وی گوت نه کهر سوت، ودهمی دورا وی ها تی وبه دی وی ثری بهاڤینه د مهنجه لی دا وی گوت نه کهر فیری دی کوت: بی دا کوت بی دا کوت نه کوت نه کوت در که کوت نه کهر فیری دی کوشت بی من ژ ته ههیه. وی گوت: بی نه در دا کوت دا کوت نه کهر فی شیره دا در کوت نه که دا کوت نه که دا کوت نه که در در کوشتم ههست کین من ژ ته ههیه. وی گوت: بیژه، ژنکی گوت: نه که در نه کوشت بی کوشت ههست کین من ژ ته ههیه. وی گوت: بیژه، ژنکی گوت: نه که در نه کوشت بی کوشت مه در کوشتم ههست کین من و عهیالی من پیک که شور در کوشتم ههست کین من و عهیالی من پیک که فه شیره!

خوْگۈريكەرا ئيْكَيْ:

وحه تا نهئیته هزرکرن کو ئوممه تا ئیسلامی ژ قان نموونهیین خوٚگوریکرنی یا بی باره، کهرهم کهن د گهل قان نموونهیان:

مالـه که هـهبـوو ژ ســـ مروّقان پێـک دهات: دهيـک وباب وکــوره ک، دهمــ روّناهييا ئيسلام خ بهلاڤ بووی وان ههر سييان دلين خو بو قهکرن، وگههشتنه ناڤ ريّزا مروّقين خودي، دوژمنين خودي گهله ک ب قي چهندي تـهنگاڤ بــوون، رابــوون کهربا خو ههمی داريّته سهر خهلکي ڤي مالا بچويک وهه ژار وکهيفخوش، هيرشهکا

درنده دا سهر مالیّ، ههر ئیّک ب لایه کی قه بر، پاشی ههر سیّ ل جهه کی کوّم کرن ودهست ب عهزابدانا وان کر، وهندی عهزابه کا دژوار بوو ههر بیّن بیّنه ئیّک ژ وان دلگرتی دبوو.. وعهده تیّ پیّغه مبهری بوو -سلاف لیّ بن- ههر روّژ جاره کیّ دا د بهر وی جهی را چت یی نمف خیّزانه لیّ دها ته عهزابدان، دلیّ وی بوّ دحه لیا وچو پیّقه نه دهات، گافا دها ته راستا ههر سییان وئهو د قی حالی دا ددیتن ب نک وان قه سه ح دکر ودگوّت: ﴿ صبرا آل یاسر، فإن موعد کم الجنة - نه ی بنه مالا یاسری صهری کنشن، ژفانی ههوه به حهشته ﴾.

ئهگهر ئهو د دنیایی دا ههوه بژاله کهن، خودی ل به حه شتی دی ههوه گههینته ئینک.. ئهگهر ههوه بقیت بهری خو بده نه خیزانه کا خهلکی به حه شتی به ری خو بده نه خیزانا یاسری: یاسری کوری عامری، وژنکا وی سومه ییایا کچا خه ییاطی، و کوری و ان عهممار. بابی و کوری نوکه دی هیلین و ده لیقه یی دی بو ده یکی خوش که ین؛ دا بزانین کانی چاوایه ده می ژن به رپه رین خوگوریکرنی تومار دکه ت..

فیرعهونی قی ئوممه تی (ئهبووجههلی) قیا سهرهاتییا برایی خو فیرعهونی که قن دوباره بکه ته قده و رئه و رئ قههره مانییا خو ل سهر سهری ژنه کا بی دهسهه لات ب کار بینت، فهرمان دا سومه ییا ل سهر خیری شاریای بیته دریژ کرن، و ده ست و پییین وی ب عهردی قه بینه گریدان، شیان سهر و چاقین وی ب ئاسنی سورکری داخ کهن و ب ئاقا که لاندی بسوژن، به لی پا نه شیان دلی وی داگیر بکهن.. روز و کی داخ کهن و ب ئاقا که لاندی بسوژن، به لی پا نه شیان دلی وی داگیر بکهن.. روز و کی داخ کهن و ب ئاون که نه بی دو که به دان بی بی و که داری وی داگیر به دو که دان و بی داخه به دان بی بی و که دان و که دان و که به به دان بی بی دو که دان و که به به دان بی بی دو که دان و که دان دان بی دو که دان و که دان دان بی بی دو که دان و که دان و که دان دو که دان و که دان و که دان دان که دان دان بی بی دان دان که دا

وی چو پیقه نههات دهست وپییین وی دگریدای بوون، له و ده قی خو تری تف کر وسهر وچاقین ئهبوو جههلی پی ته پکرن، وئهگهر دهستین وی هنگی دفه کری بان، دویر نینه وی دهستی خو دابا پاش وشهقه کا وهسا تی وه راندبا سه ری وی هریابا؛ دا به لکی عهقله که ها تبایی! ئهبوو جههلی دهست دا پهکی و ل پیش چافین کوپی وی وزه لامی وی دربه کی وهسا دانایی رحا وی بلند کره به حه شتی.

وئەقە ئىكەمىن بەرپەرى خۆگۆرىكرنى بوو د دىرۆكا ئىسلامى دا ب دەستى ژنەكا خودان باوەر ھاتىيە تۆماركرن، وئىكەمىن مرۆقى ژ ئوممەتا موحەممەدى رحاخۆ پىشكىشى دىنى خودى كرى سومەييا بوو.

ئەى خودانين بەرىخۇدانا نزم بۆ ژنى قى راستىيى باش بزانن!

نموونەيين بژارە:

ژن ژی -وهکی زه لامی- گاڤا بوو ئینک ژ مروٚڤین خودی دنیا ب ههمی خوٚشییین خو څه نهشیت پی بهستی ل دلی وی بکهت، یان ئیکا هند ژی چی کهت کو ئهو کهسهکی دی ژبلی خودی ببینت..

گەلەك ژن ھەنە ئەم دېينين ژبەر كێم باوەرىيا وان گاڤا مالخۆيىێ وان دمرت، ئەو ژ ھەمى دلىێ خۆ ھزر دكەن كو ئێدى خلاس دەرگەھێ ڕزقى ل وان ھاتەگرتن، لەو دێ بتە لاڤ لاڤا وان، بۆ ڤان توخمە ژنان ڤان سەرھاتىيێن كورت دێ ڤەگێرين:

۱- ل سەر دەمى پىغەمبەرى -سلاف لىن بىن- دەمى موسلمان ژ غەزايەكى زقرىن، ژنكەكا موسلمان چوو بەراھىيا لەشكەرى پىسارا زەلامى خۆ كر كانى يى ب سلامەت يان نە؟ گاڤا زانى يى شەھىد بووى، ھندەك ژنكان -ھەر وەكى بۆ جەرباندن- گۆتى: ئەڤە مالخۆيى مالا تە چوو، كى دى تە ب خودان كەت؟

ژنکن گۆته وان: ب خودی من ئهو نهنیاسییه (رازق) من ئهو یی نیاسی خورا. یه عنی: ئهوی رزق ددا مه نه ئهو بوو، خودی بوو، وئهگهر ئهو مر وچوو خودی یی مای ونامرت ﴿ وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿ وَفِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُ لَيَى مای ونامرت ﴿ وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿ وَفِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُ لَكُمُ مِّ مَا يَنْ عَلَيْهِ كُو تُهُوى لَكُونَ مَا مُوكم ههیه كو ئهوی دده ت ب تنی خودییه، ونه كهسی دییه، لهو ئهو قهت خهما رزقی ناخین.

۲- (حاته مى ئەصەم) ناڤ مى گەشە ل عەسمانى زوھدى، ونىزىكە بىزين ئەو وزوھد د دىرۆكا ئىسلامى دا دو پەيۋن بۆئىك رامانى.. ئەۋى حاتەمى سالەكى

کره دلی خو بچته حهجی، ودهمی وی ئه داخوازا خو بو خهلکی مالا خو فهگیّرای وان گوتی: چوونا حهجی ب ههیشان شهدکیّشت وگاشا تو چووی ئهم دی مینینه بی خودان، تو دی مه بو کی هیّلی؟ کچهکا حاتهمی ههبوو ژ بابی خو فیّری زوهدی بووبوو، وی گوّت: بهیّلن بلا بچت، رزقی مه د دهستی وی دا نینه.

حاتهم چوو، ههچی تشتی د مال دا ههی عهیالی وی خوار حهتا چو نهمای، ئینا ههمییان گازنده ژ کچکی کرن وگزتی: ئهگهر تو نهبای بابو نهدچوو، ئه شه ئهم ماینه برسی، کی دی پارییهکی نانی ده ته مه؟

قان گـوّتنیّن وان کچک تـهنگاڤ کـر، ئینا وێ دهستیٚن خوّ سـهرئـهڤراز کـرن وهمواریّن خوّ گههاندنه خودێ: یا رهببی! تو من شهرمزار نهکه، تویی رزقی ددهی تـو د هموارا مـه وهره.

وی روزی میری باژیری د بهر خانیکی وان را بوری، گازی زهلامه کی خو کر: کانی هنده ک ئاقی بو من ژ قی مالی بینه ئهزی تینیمه. پشتی ئاف بو ئینای، میری پسیارکر: ئه قه مالا کییه؟

هندهکان گۆت: مالا حاتهمی ئهصهمه، میری ناق ودهنگین حاتهمی وزوهدا وی گوه لی بووبوون، قیا سهرا حاتهمی بدهت، وگاقا قهستا مالی کری زانی حاتهم یی چوویه حهجی وکهس نهمایه چاقی خو بدهته مالا وی، ئینا میری ئهو پارین زیری یین قی ههین ههمی هاقیتنه بهر عهیالی حاتهمی وگوته ههقالین خو: ههچییی ئهز بقیم دی وی کهت یا من کری، وان ژی چاق ل میری کر وزیرین خو دانانه ویری وچوون.

کهیفهکا مهزن بو عهیالی حاته می چیبوو، گافا کچا حاته می ئه ف چهنده دیتی کره گری، دهیکا وی گوتی: ته خیره؟ کچکی گوت: دادی ئهز ژ بهر هندی یا دگریم ئه فه عهبده ک بوو بهری خو دا مه ئهم زهنگین بووین، فیجا پا دی چاوا بت ئهگهر خودی بهری خو بده مه؟

۳- وسهرهاتییا دهیک وبابین عهبدللاهی کوری موباره کی بهری نوکه مه قهگوهاست بوو، وبو مه ئاشکهرا بوو کانی چ زوهد بوو ئهو گههاندییه ئینک، وبو پتر مفال قیری دی دوباره که ینه قه:

موبارهک مروّقه کی ترک بوو، قهده ریّ بوّ وی حهزکر بوو ئه و ببته عهبدی مروّقه کی ههمه دانی ییّ ده ولهمه ند، ئه قی مروّقی بیستانه کی تیّر داروبار وخودان بهرهه م ههبوو، له و وی فهرمان ل عهبدی خوّ موباره کی کربوو کو حهره سییی ل قی بیستانی بگرت.. روّژه کیّ زه لامی ههمه دانی چوو ناق بیستانی وگوته عهبدی خوّ:

- هنارهکا شرین بوّ من بینه.

ئەو چوو ھنارەک بۆ كر وئينا، گاڤا خودانى ھنار شكاندى وتام كرييى ديت يا ترشه، ئينا ب عيٚجزى ڤه گۆتىن:

- من گۆتبوو تە ھنارەكا شرين بۆ من بينە نە يا ترش!

ئەو چوو ھنارەک ژ بنەكا دى كر وبۆ سەييدى خۆ ئينا، پشتى سەييدى تام كريپى ئەو ژى ترش دەركەفت، ئىنا لى حەيتاند وگۆتى:

- دیاره تو ترشی وشرینی ژیک جودا ناکهی؟ ئهزی دبیّژمه ته هناره کا شرین.. ئهو چوو هناره کا دی ئینا ئهو ژی ترش دهرکهفت، عمقل د سهری خودانی نهما، گوتیی:
 - تو نابيّرييه من مهسهلا ته چيه؟
 - موبارەكى ب ئەدەبەكى زىدەقە گۆتىن:
 - ل من نهگره، ب راستی ئهز نزانم کیژ بن یا شرینه وکیژ یا ترشه!
 - زەلامى باوەر نەكر.. گۆتىخ:
 - ما ته تام نهکرییه هناران؟
 - وي گۆت:
- نهخیر.. ته ئهزی دانایمه به ربیستانی دا حهرهسییی لی بگرم وته دهستویری نهدایه من کو ژی بخوم.

خودانی بیستانی ژگوتنا وی حیبهتی ما، وچهند روزهکان زیره قانی لی کر دا بزانت کانی گوتنا وی بی خودانی بزانت کانی گوتنا وی بی راسته یان نه، وپشتی راستییا گوتنا وی بی خودانی بیستانی ئاشکهرا بووی ئه و د چافین وی دا مهزن بوو، وئنیه ته ککره دلی خود. روزه کی چوو ناف بیستانی و ل نک موباره کی روینشت وگوتی:

- من کچهکا ههی گهلهک کهسان یا خواستی، تو بیّری نُهز وی بدهمه کیّ؟ موباره کی گوّتیّ:
- ل جاهلیه تی بهری خهلکی ل مالبات ومال مهزنان بوو، وجوهییان بهری وان ل زهنگینییی بوو، وفهلان بهری وان ل جوانییی بوو، وبهری قی توممه تی لین ل دینی.

زەلامىن ھەمەدانى زڤرى مال وسوحبەتا عەبدى خۆ بۆ ژنكا خۆ ڤەگيرا، وگۆتى:

- ژ موباره کی پیقه تر کهس ب کیر کچا مه نائیت..

ووی موباره ک ئازاکر وکچا خو داین، وچونکی کوّمبوونا وان بو خودی بوو نمبوو چو تشتین دی، خودی بهره کهت هاڤیته ڤی کوّمبوونی و (عهبدللاهی کوری موباره کی) بهرههمی ڤی دارا پیروّز بوو..

٤- وکانێ چاوا مروٚڤاینییا خودێ ئێکا هند ژ خودانی چێ دکهت کو ئهو -د رێکا خودێ دا- ب کهیف خو بهاڤێته د ئاگری دا، وهسا ئهو خودانی وه لێ دکهت کو ڤیانا پێغهمبهری ژی -سلاڤ لێ بن- د سهر ههر تشتهکی را ببینت:

ل رقراً ئوحودی ده می ئه و ب سه ری موسلمانان هاتی یا هاتی، کافران کره ده نگ کو وان پیغه مبه ر -سلاف لی بن - یی کوشتی، منافقان ئه ف سوحبه ته گههانده مه دینی، (ئه نه سی کوری مالکی) دبیزت: رقرا ئه م ژ شه ری توحودی زقرین ژنکه کا ئه نصاری هاته به راهییا مه؛ دا پسیارا مرقین خو بکه ت، وگافا وی زانی کو باب وکور وبرا وزه لامی وی هه می یین هاتینه شه هیدکرن وی گوت: بیژنه من حالی پیغه مبه ری چیه ؟

هندهکان گۆتى: يى باشە ئەۋەيە د گەل مە.

وی گۆت: کانی نیشا من بدهن.. وگاڤا هاتییه راستا پیخهمبهری -سلاڤ لی بن- گۆتی: ئهز ب دایباب قه گۆری ته بم ئهی پیخهمبهری خودی! پشتی ته ههر موصیبهته کا ههبت یا سقکه، هندی تو یی ساخ بی ئهز خهما تشته کی ناخوم.

0- ودقیّت ژبیر نهکهین کو ههر ل روّژا ئوحودی دهمیّ تهنگاقی ل سهر موسلمانان دژوار بووی، وگهله کخودان باوهر هژیاین وسهریّن ریّکا ل بهر بهرزه بووین، وهنده کا شیریّن خوّ داناین وگوتین: ما شهرکرنا مه بوّچییه مادهم پیّغهمبهر اسلاق لیّ بن- هاته کوشتن؟ هنگی کته کا کیّم ژخودان باوه ران کو ب تبلیّن دهستی دهاتنه هژمارتن ل سنگی شهری بوون و ل دوّریّن پیغهمبهری بووبونه مهتاله کیّ پیلایی دا چو نهخوّشی نهگههنی، ئیّک ژوان (نوسهیبایا کچا که عبی ئهنصاری) بوو، ئهوا ل وی روّژی سیزده برین کهفتینه لهشی.. (نوسهیباییّ) ل مهیدانا شهری کوری خوّ عهبدللاه دیت یی برینداره وخوین یا ژبرینا وی دزیّت، ب نک قه چوو برینا وی گریّدا وگوتیّ رابه شهری بکه!

7- هندا کچا عوتبهی ئهوا ل روزا ئوحودی دهمی دیتی شکهستن کهفته ناف ریزین لهشکهری قورهیشییان پاشپاشکی ره شی وقیری وهاوارین وی وهه قالین وی دگههشتنه عهسمانی، پشتی مرز قاینییا خودی هلبژارتی وهاتییه د ئیسلامی دا د گه له لهشکهری موسلمانان چوو شه ری یه رمووکی، گافا وی دیتی شه پ د ژوار بوو وکوشتنه کا مه زن کهفته ناف رید نین موسلمانان، داری خیفه تی هلکیشا وگوته هه قالین خو ژ ژنکین موسلمانان ئهویدن ل پشت لهشکهری: وه رن دا دهه وارا موسلمانان بچین.

ب ستوينا خيڤهتيّ!!

ژن وعیبادهت وترسا ژ خودی:

مروّقیّن خودی -وهکی گهلهک جاران مه گوتی- ههر تشتهکی دنیایی دهمی نهو دبینن بیّهنا مرنی ژی سه دکهن. (یهزیدی رهقاشی) دبیّرت: ((نهگهر ته پی

خوّش بت بهری خوّ بده یه خوّشییین دنیایی، وهره دا بوّ ته بیّژم: د گهل جهنازه کی دهرکه قه نهها دنیا ههمی نهوه، وههر گاف قهبره کی د گهل خوّ هلگره، نه ناخا وی، هزرا وی..)).

۱- (عمفیرا) ژنه کا خودیناس بوو، هند عیباده ت دکر خهلکی ناقی وی کربوو (عمفیرا عیباده تکهر)، روّژه کی هنده ک مروّقان گرّتی: دوعایان برّ مه ژخودی بکه، وی گرّت: ئهگهر گونه هکار لال ببان پیرا ههوه ههر نهدشیا باخشت، بهلی پا خودی خودانی قهنجییان ئهمری مه گونه هکاران کرییه کو دوعایان ژی بکهین، خودی جهی ههوه بکه ته به حمه شت و مرنی قهت ژبیرا ههوه نهبه ت!

دبیّژن: جاره کی برازایه کی (عه فیرایی) ژ سه فه ره کی زقری، هنده کی چوونه نک دا مزگینییی بده نی، وی کره گری، وان ب مه نده هوّشی قه گوّتی: ئه قرو روّژا که یف وخوّشینیه قیّجا ئه قه چ گرییه ؟ وی گوّت: ئه ز ب خودی که مه هندی بیرا ئاخره تی د دلی من دا هه بت که یف جهی خوّل نک من نابینت، ها تنا برازایی من بیرا من ل وی روّژی ئینا ده می ئه م بو نک خودی دئینه برن، قیّجا وی روّژی یی ب که یف ویی ب خه م ژیک جودا دبن.

۲- ههر تشته کی هه ی بیرا وان ل مرنی دئینته قه، له و ب شه ف و پوژ ئه له له له له له نین کو ب شه ف و له نین له خیران دکهن، (ریاحی قهیسی) ئیک ژ وان مروقان بوو یین کو ب شه ف و پوژ عیباده تی خودی دکر، جاره کی وی ژنه ک بو خو ئینا.. گوت: ئه ز دی وی جه پینم کانی ئه و چ ژنه ال شه فه کی وی خو د خه و بر، ل چارین کا ئیکی ژ شه فی ژنک پابوو ده ست ب نقیژان کر وگازی زه لامی خو کر، گوتی: هلو نقیژان بکه، وی گوت: باشه دی پابم، و پانه بوو.. گافا بوویه نیفا شه فی جاره کا دی گازی کری، وی گوتی: باشه، و پانه بوو، ل دویماهییا شه فی جاره کا دی ژی خواست ئه و پابت عیباده تی بکهت، به لی نه و پانه بوو، ئینا وی ریاح هژه ژاند وگوتی: شه ف بوری و عیباده تی بکه تی به له که دانان وه نیشتا تو یی نقستیی، هه وار نه فه و و عیباده تکه رین و تو ل من کریه به لا؟

۳- (حەبيبى عەجەمى) ژى ژنەک ھەبوو ب شەۋى بۆ كرنا عيبادەتى ئەو ھشيار دكر ودگۆتى: رابە، شەڭ بۆرى، ورىككەكا دويىر يا ل بەرا تە ھەى، زادەكى كىم تە يى ھەى، وكاروانىيا بەرى مە يا راكرى وئەم يىن ھىلاين..

2- روزه کی ژنکه که هاته مالا ئیمام ئه حمه دی و دو پسیار ژی کرن، گوتی: ئه زرنکه کم ته شی دریسم، هنده که جاران ب شه قی چرایی من قه دمرت ئه ز ل به ر تاقه هه یقی ته قنی خو دریسم، ئه ری روز ا د دوی را ده می ئه ز ته قنی خو دبه مه بازاری دا بفروشم ما ئه زبیژمه بکری ئه قه ل به رچرایی من یی چیکری وئه قه ل به رتاقه هه یقی ؟

ئیمامی گۆتى: ئەگەر ل نک تە جوداھىيەک د ناڤبەرا ھەردو تەڤنان دا ھەبت دڤێت بۆ ديار بكەی.

وی گۆت: ئەی ئىمام! ئەگەر مرۆقتى نساخ بنالت ما ئەقە دى بتە گازندە ژ خودى؟

ئیمامی گۆت: هیڤییا من ئهوه ئهو ببته گازنده بوّ خودی نه گازنده ژ خودی.. پشتی ئهو ژنک ژ مالا ئیمامی دهرکهفتی ئیمامی گوته کوری خوّ: من گوه لیّ نهبوویه مروّقه ک قان رهنگه پسیاران بکهت، کانیّ ب دویڤ قیّ ژنکیّ دا ههره وبزانه کانیّ دی چته کیژ مالیّ..

عهبدللاهی کوری ئیمامی دبیّرت: ئهز ب دویث دا چووم من دیت ئهو چوو مالا (بشر ئهلحافی) من پسیارا وی کر، گوتن: ئهو خویشکا بشریه، گاڤا ئهز زقریمه نک بابی خو ومن گوتییی: ئهو خویشکا بشری بوو، وی گوت: من دزانی ئهث ژنه دقیّت خویشکا بشری بت.. وئه نه نهو بوو یا بشری دگوت: من زوهد یا بو خو ژی گرتی.

فاطمایا کچا عەبدلمەلکی خاتوینا بنەمالا (ئومەیبە)ی

باژیّری دیمهشقی، پایتهختا حوکمدارییا بنه مالا (ئومهیه)ی، ل رِوّرا ئهینییی دههی ههی شا صه فهری ر سالا نوّت و نه هی مشه ختی، د حاله ته کی نه یی طهبیعی دا دریا، ل به ر سنگی مزگه فتا مه زن ئه وا دکه فته نیشا باژیّری و پشتی هنگی ب ناقی (جامعا ئهمهوی) هاتیه نیاسین، قهره بالغه کا مه زن هه بوو، هنگی ب ناقی (جامعا ئهمه موی) هاتیه نیاسین، قهره بالغه کا مه زن ههمی تیک دهاتن و و میریّن بنه مالا خهلیفهی ر برا و برازا و پسمامیّن وی ههمی تیک دهاتن و تیک دچوون، پشتی ل باژیّری به لا شبووی کو سولهیمانی کوری عهبدلمه لکی خهلیفی ئهمه وی یی حمفتی یی نساخه، نیزیکه باژیّر ر حهره کی و هاتن و چوونی یی خهلیفی ئهمه وی که فتبوو حهوش و به ر ده ری (قهسرا کهسک) شهوا دکه فته به ر قیبلا جامعا ئهمهوی، کوّچکا قهسری یا تری ئهمیر و قائدیّن ئهوا دکه فته به ر قیبلا جامعا ئهمهوی، کوّچکا قهسری یا تری ئهمیر و قائدیّن له شکهری و زه لامیّن دهوله تی بوو، هه ر ئیک ل جهه کی یی پوینشتی بوو و گوهی وی له ده ری وی مه زه لی بوو یا خهلیفه تی شه کانی چ ده نگ و باسیّن نوی دی ری ئین، پوینگی دی عایمته ک ب دری قه دها ته به لا قکرن کو خهلیفه یی د سه که راتی دا.

ل لایتی دی یتی قهسری ژی، ل جهتی ژنکان، هژماره کا نه یا کیم ژ ژنکین بنه بنه مالا (ئومهییه)ی کوّم بووبوون، وگوهی وان ژی ل سهر ده نگ وباسین نوی یین خهلیفه ی بوون، وان وه سا د خو دئینا دهر کو ئه و ب خهمن ژ به ر خهلیفه ی وترسن ئه و ژ قتی نه خوّشییا خوّ رانه بت، وئه و ب خوّ گهله ک ژ وان د دل دا حه ز دکر خهلیفه زوی بمرت ب شهرته کی ئه گه ر هات و خیلافه ت پشتی وی یا زه لامی وی بت، دا ئه و ببته خاتوینا قهسرا کهسک ئه وا هه ر خهلیفه کی نوی یتی (به یعا) وی بیته کرن ما لا

خوّ دئینتی، وژنکا وی دبته خاتوینا قی قهسری ئهوا گهلهک کهس خهونان پیّقه دبینن.

بیّ دهنگییی مهزهلکا خهلیفهی د ناق خوّ دا پیّچا بوو، خهلیفهی ئهوی ل سهر تهختی دریّژکری پشتی ئیّشا وی گران بووی هنارته ب دویڤ زانایی مهزن (رجائی کوری حهیوه)ی را، کو ئیّک ژ زاناییّن تابعییان ییّن مهزن بوو وههر جار خهلیفهی پسیاریّن خوّ ب وی دکرن، وپشتی ئهڨ زانایه هاتی خهلیفهی ئهمر کر وی ورهجائی بهیّلنه ب تنیّ د گهل ئیّک، و ژ دهرڤهی مهزه لا خهلیفهی گهلهک کهس ههبوون دلیّن وان ب لهز خوّ دقوتان، چونکی حهتا وی دهمی خهلیفهی کهسهک نهکربوو (ولی العهد) بوو خوّ پشتی وی ببته خهلیفه، لهو ههر ئیّکی ژ برا وپسمامیّن وی د دل دا دگوّت: بهلکی ئهو من بکهته خهلیفه!

گافا ئیش ل خهلیفهی دژوار بوویی خهلیفهی فیا کوپن خو ئهییووبی ئهوی هیشتا بالغ نهبووی بکهته خهلیفه ل شوینا خو، وکیتابه ک ژی ب فی چهندی نقیسی، ئینا رهجائی گوتی: ئهی (أمیر المؤمنین) تشتی خهلیفهی د قهبری وی دا دپاریزت ئهوه ئهو مروقه کی چاک ل جهی خو بدانت، گافا وی ئهف ئاخفتنه گوه لی بووی زانی ئهو یی چ دبیژت، لهو کاغهزا خو دراند، پاشی گوتی: پا تو چ دبیژی بو کوپی من یی دی داوودی؟ رهجائی گوتی: ئهو یی چوویه قهسطه نطینییی و تو نزانی کانی دی زقرت یان نه، خهلیفهی گوتی: پا تو چ دبیژی بو عمهدلعه دین دی وی گوت: هندی ئهز وی دنیاسم ئهو مروقه کی باشه. خهلیفهی گوتی: تو راست دبیژی، بهلی ئهگهر ئهز وی دنیاسم ئهو مروقه کی باشه. خهلیفهی گوتی: تو راست دبیژی، بهلی ئهگهر ئهز وی بدانمه جهی خو کورین عهبدلمهلکی فتنه کی دی کهن، وبه لا خو ژ وی فهناکهن وهسا تی نهبت ئهز ب وی شهرتی وی بدانمه جهی خو کو پشتی وی ئیک ژ کورین عهبدلمهلکی ببته خهلیفه.. رهجائی بدانمه جهی خو کو پشتی وی ئیک ژ کورین عهبدلمهلکی ببته خهلیفه.. رهجائی

خەلىفەى سولەيمانى كورى عەبدلمەلكى كىتابەك ب قى چەندى نقىسى وختم كر وئەو گرت وجابا زەلامىن بنەمالا خۆ ھنارت وھەمى كۆمكرن، وعەھد ژوان

وهرگرت کو ئهو به یعی بده نه وی یی وی ناقی وی د کیتابا خو دا نقیسی و ل سهر ب خیلاف نهچن، ووان عههد دایی، وخهلیفهی گوته (رهجائی): بلا کیتاب ل نک ته بت، وتو وی نیشا که سی نه ده هندی ئهزی ساخ بم.

حیّبهتییا زه لامیّن بنه مالا (ئومهییه)ی زیده تر لیّ هات پشتی وان ئه قش ته محمور وفا خهلیفهی دیتی، وخوزییا ههر ئیّک ژ وان ئه و بوو ئه و بزانت کانی چ د کیتابا خهلیفهی دا ههیه، عومه ری کوری عهبدلعه زیزی خوّ گههانده زانایی ناقدار رهجائی کوری حمیوه ی وگوتی: بابی مقدامی، تو باش دزانی کو سولهیمان گهله که حهز ژ من دکهت، وئه و ئحترامه کا زیده ل من دگرت، قیّجا ئهگهر تو بزانی کو وی خیلافه تی یا دایه من بیّژه من هیّشتا ئه وی ساخ دا ئه زبچم بیژه یی من عه فی که ت څیلافه تی یا دایه من بیّژه، ئهگهر ئه و مر ئیّدی فایده ناکه ت، ره جائی گوتی : ب خودی و محموله کی ئه زبو ته نابیّژم، ئینا عومه ر ب عیّجزی ژ نک وی ده رکه فت، پشتی حموله کی نه نابیّژم، ئینا عومه ر ب عیّجزی ژ نک وی ده رکه فت، پشتی هنگی هشامی کوری عهبدلمه لکی ها ته نک ره جائی وگوتی: بیّژه من کانی سولهیمانی کی دانایه جهی خوّ، ئهگهر ئه زبم دا خوّ بیّ ده نگ بکه م، وئهگهر ئه زنه بم دا بزانم دی چ که م، ره جائی چ بوّ وی ژی نهگوت، ئینا ئه وی ده ستین خوّ نهبه دا بیزانم دی کی بت ئهگهر ئه زنه به ؟!

ههمییان چیبوو دهمی خهبهر ژ لایی مهجلسا زهلامان قه هاتی کو خهلیفه مر، بهلی صهدمه یا مرنا خهلیفهی نهبوو، چونکی ئهو تشته کی موته وقع بوو، بهلی ئهو به بهر هندی بوو دهمی وان زانی کو خهلیفهی پسمامی خو عومه ریی دانیه جهی خو، و ب پهنگه کی نه یی ئیکسه رعه هدا ژ کوپن خو وبرایین خو وهرگرتی کو ئهو بهیعی بده نه عومه ری، وچه ند ده لیقه یه کین کورت بوون پهخی دیوانی ئهوی فاطما لی بوو سهری دیوانی، چونکی هه رجهه کی مروقه کی مهزن لی بت ئهوه سهری دیوانی؛ و دهمی دیوان قه په وی ژنکین ئهمیران قهمان دا پیک بو ژنکا خهلیفی نوی دیوانی؛ و دهمی دیوان قه په وی ژنکین ئهمیران قهمان دا پیک بو ژنکا خهلیفی نوی بیته قه کرن، وهوین چ دبیژن بو وی ژنکی ئهوا ژ نشکه کی قه خو ببینت کابانییا زه لامه کی وهسایی پتر ژ بیست دهوله تین نوکه د بن ده ستان قه، ژ وه لاتی نه فغانستانی بگره ل پوژهه لاتی وحه تا تو دگه هییه وه لاتی موریتانیا وئسپانیا؟ فاطما زقی وی قهسرا خو و چاقی وی ما ل زه لامی وی کانی کهنگی دی ئیت دا فهرمانی بده تا مالا وی بو (الدار الخضراء) قهسرا خهلیفان بیته قهگوهاستن، ئهو فهرمانی بده خاتوینین بنه مالا وی بو (الدار الخضراء) قهسرا خهلیفان بیته قهگوهاستن، ئهو خهی خاتوینین بنه مالا (الومهییه)ی هه مییان به رلین.

و ل قیری مه نه فیت ب دریری به حسی عومه ری بکه ین، وکانی ئه و کییه، چونگی به ری نوکه مه ئه فی چه نده ئاشکه را کرییه، به لی مه دقیت بیرین: گا فا زانایی تابعییان (ره جائی کوری حه یوه ی) کیتابا خه لیفه ی پشتی مرنا وی بو زه لامین بنه مالا (ئومه ییه) ی خواندی وگه هستییه ناقی عومه ری، سه روبه رها ته وه رگیران و (صه دمه) بو گه له کان چیبوو هشامی کوری عه بدلمه لکی رابوو فه وگوت: ئه م قه ت به یعی ناده ینی چاوا خیلافه ت شمالا مه ده رکه فت، ره جائی گوتی: بخودی تو شبه یعا خو لیفه به یه سه ری ته دی شه سه رو البه هه په ده سیمی ناده یا که و این البه ها و این البه مه رو گوت: ماده م ئه فر مه جبوور بوو به یعه دا عومه ری، و ده ستی وی گرت و بره سه ره ستی ماده م ئه فرقت: ماده م ئه فرقت (انا لله و انا البه و انا البه راجعون)، عومه ری گوت: به لی ماده م ئه و گه هشته من (انا لله و انا البه راجعون)، پاشی عومه ری ده ست ب ئاخفتنی کر وگوت: گه لی مروقان هوین هه می

دزانن ئە بەلايە بىتى داخوازا مىن كەفتە د ستويى مىن دا، وكەسى بۆ قى چەندى نە رەئىيا مىن ونە رەئىيا چو موسلمانان ژى وەرنەگرتىيە، ژ بەر قى چەندى مىن ھويىن ئازا كرن كو ژ بەيعا خۆ لىقە ببن، ومن ئە كارە نەقىت، قىجا كانى ھەوە كى دقىت وى بۆ خۆ ھلىرىد..

گاڤا خەلكى ئەڭ چەندە ژى دىتى ھەمىيان ب ئىك دەنگ گازى كر: مە تو ھلبژارتى، و ژ تە پىڭەتر مە كەس نەڤىت.

عومهر وفاطما:

ئهو سنی روّژ بوو فاطمایی زهلامی خوّ نهدیتی، چونکی ئهو ب سهروبهری قهشارتنا خهلیفهی قه یی موژیل بوو، ژبلی کو ئهو بووبوو زهلامی ئیّکی د دهوله تی وکار ههمی که تبوونه سهر ملی وی، گاقا فاطمایی سهروبهری وی دیتی دا بیّژی ئهقه سنی ساله وی ئهو نه دیتییه هند ها تبوو گوهوّرین، عومه رئهوی بهری وی وپشتی وی بینا خوّش دفری وه کی پیره میّره کی حمفتی سالی لی ها تبوو، گاقا عومه رب ژور کهفتی دبیّژن: ده نگی گرییی ب سهر مالی کهفت .. بهلی ده نگی گرییی، و ئهگه رنه عومه روفاطما بانه دا ده نگی تلیلیان بلند بت، وشهربه و و وهقلاوه دا ئینه گیران!

عومهری گۆته ژنکا خۆ: ئهی فاطما تو یا دبینی بارهکی چهندی گران کهفته سهر ملیّن من، پسیارا قی ئوممهتی ههمییی دی ژ من ئیتهکرن، وحهتا ئهز حهقی وان ب دورستی ژ سهر خو راکهم وهختی من ههمی دی ب وان قه چت، وئهز دترسم ئهز هند موژیل ببم قیّجا ئهز سستییی د حهقی ته دا بکهم، و د قی دنیایی دا کهسهک من وه کی ته نهقیّت، بهلی من نهقیّت ئهز زولمی ل ته بکهم، قیّجا ئهگهر تو تهحهممولا وی رهنگی ژبانی نهکهی یی من بو خو هلبژارتی و ته دل د دنیایی ههبت، ئهز دی ته فریّکهمه مالا بابی ته..

فاطمايي گۆتى: وتو دى چ كدى؟

عومهری گۆتى: ئە ھەمى مال وپارەيى بنەمالا تە كۆمكرى ھەمى مالى ئوممەتىيە، ب تەعدايى ژوان يى ھاتىيە ستاندن، ومىن ل بەرە ئەز وى مالى ھەمىيى بۆ خودانان بز ۋرىنمە ۋە، وئەز دى ژخۆ دەست پى كەم، ھەچى مالى مىن ھەى دى ز ۋرىنمە (بىت المال) ئ ئەو پارەيا عەردى نەبت يا مىن كەدا دەستى خۆكى وى ب تنى دى ھىلم دا پى بژيم..

فاطمايي گۆتى: بۆچى؟

وى گۆت: من نەفسەكا (طەمووح) يا ھەى ھەر تشتەكى ئەز گەھشتىمى دلى منى چوو تشتەكى مىن چوو تشتەكى بلندتر، دەمى خىلافەت گەھشتىيە من دلى مىن چوو تشتەكى بلندتر كو بەحەشتە.

وگاڤا گۆتىنە عومەرى مالا خۆ بىنە (قەسرا كەسك) جهى خەلىفان وى گۆت: نە ل پشتا مزگەفتى -جامعا ئەمەوى ل نىزىكى قەبىرى صەلاحەددىنى نوكە-خانىكەك منى ھەى دى ل ويرى بم.. يەعنى: ئەو قەسرا بەرى ھنگى ئەو تىقە ئەو دى ھنىلا، وچوو د وى خانىكى قە يى ل سەر وى پارچەيا عەردى ھاتىيە ئاڤاكرن يا وى ب كەدا دەستى خۆ كړى.

هملویستی فاطمایی دی چ بت کچا خملیفهی، وخویشکا چار خملیفان، ئموا همر ژ زاروّکینییا خوّ د ناڤ زیّرِ وزینه تان دا ممزن بووی، وبابی وی ئمو ب نازداری ممزنکری، ئمڤروّ پشتی زهلامی وی بوویه خملیفه ووی هزرکری هنده دنیا هممی کمفته د دهستان دا، ئمڤروّ زهلامی وی داخوازه کا غمریب یی ژی دکمت .. خوّ ئمو رستکا د ستویی ته ژی ئموا بابی ته ب دیاری دایمته، ئمو ژی بی حمق ژ مالی ئوممهتی یا هاتیه راکرن، دقیّت وی ژی برقرینیه (بیت المال)ی..

ئیک ژ دو ریکا ل به رخاتوینا بنه مالا (ئومهیه)ی هه بوو: یان دنیایی هلبژیرت وزیّ وزینه ت وخوّشییی، یان: مالا خهلیفی نوی نهوی کریه دلی خوّ بیرا خهلکی جاره کا دی ل (سیره تا باپیری خوّ عومه ری ئیّکی) بینته شه، وی چ کر؟

گۆتى: ئەى (أمير المؤمنين) وى بكە يا تە دقىت، ئەزا د گەل تە، وئەز ب خودى كەمـه ئەز يا وەسا نابم ل بەرفرەھييى ھەقالىنىيا تە بكەم، و ل دەمـى تەنگاڤىيى تە بېيلمە ب تنى، ئەزا رازىمە ب تشتى تو پى رازى بى.. وفاطمايى زىر وزينەتا خۆ ژ بەر خۆ كر، وكرە د دەسـتى خەلىفەى دا، دا ل خزينا دەولـەتى بىۋرىنتەۋە.

هندهك سهرهاتي ژ ژينا فاطمايي:

وحماتا هوین حالی فاطمایی یی نوی بزانن، ل قیری ب تنی دو سی سهرهاتییین کورت ژ ژینا وی یا نوی دی بو هموه قه گیرم، ژینا وی یا نوی پشتی بوویه خاتوینا ئیکی د وی دهولمتی دا یا نیقا عمردی ل وی دهمی قه گرتی: پردژه کی ژنکه کا همژار ژ مصری هاتبوو پسیارا قمسرا خملیفهی کر، هنده کان گوتی: هه په فلان جهی مالا وی یا ل ویری، وبهری وی پشتا مزگهفتی، گافا ئه و چوویه وی جهی خانیکه کی بچویک دیت، وی هزر کر ئه وان مروقان ترانه بو خو یین پی کرین، چوو بهر دهرگههی و پشتی ب ژور کهفتی ژنکه که دیت ل سهر دوشه که کا پنیکری یا پووینشتییه وهنده ک جلکین که قن یین ل به ر، یا تمقنی چی دکه ت، و ب په خ وی قه زولامه کی وی تهقنی د دیواری دهرسیت، پشتی وی زانی ئه ثر ژنک کابانییا خملیفه یه ئه و مهنده هوش بوو، فاطمایی گوتی: ته خیره تو هنده یا حیبه تی، وی گوتی: ئه زا ژ حالی ته مهنده هووشم تو ژنکا (أمیر المؤمنین)ی چاوا تو یا ب قی سهروبه ری یی ل نک قی زه لامی ؟ فاطما گرنژی وگوتی: نی ئه فی زه لامی دهستین سهروبه ری یی ل نک قی زه لامی ؟ فاطما گرنژی وگوتی: نی ئه فی زه لامی دهستین

وهوین پسیارا حیّبهتی ومهندههووشییا وی ژنکی نهکهن کانی چهند زیدهتر لی هات.

وجاره کا عومه رنساخ بوو، پسمامی وی (مهسلهمه یی کوری عهبدلمه لکی) هات سه را بده ت، دیت جلکه کی قریری یی د به رئینا گوته خویشکا خو فاطمایی: ئه کراسی د به رأمیر المؤمنین)ی یی قریریه ژبه ربکه ن وبو بشون، وی گوت:

باشه، رقرژا د دویق هات مهسلهمه جارهکا دی هات ودیت ههر ئهو کراس یی دبهر خهلیفهی، ئینا ب عیّجزی قه گزته خویشکا خو فاطمایی: ما من نهگزتبوو ته کراسی خهلیفهی بشون شهرمه خهلک یی دئیته نک؟ فاطمایی گوتی: ب خودی ژ وی کراسی پیّقهتر وی چو کراس نینن!

وعومهری خلمه تکاره کی ب تنی هه بوو، کوره جحیّله کی بوو، روّژه کی ده می سفرا خوارنی هاتییه دانان، به ری خو دایی نیسکه، ئینا ب عیّجزی قه گوت: نیسک، نیسک، ما دی ههرو نیسکی خووین؟ فاطمایی گوتی: کوری من! ئه قه خوارنا (أمیر المؤمنین)ییه.

وروّژه کێ دلێ (أمیر المؤمنین)ی چوو تری، ئینا چوو مال گوته ژنکا خوّ فاطمایێ: چو دهرههم ته نینن ئهم هنده ک تری بو خوّ پێ بکرین؟ فاطمایێ گوتێ: تو (أمیر المؤمنین)ی وته دهرههمه ک نینه تری بوّ خوّ پێ بکری؟ عومهری گوتێ: ما ئهز چ بکهم ئهو پارێن من ههین تێرا من ناکهن، بهلێ صهبرا ل سهر ڤێ چێتره ژ ئاگرێ جههنهمێ.

وعومهری ههڤالهکی چاک ههبوو، رقرهٔ کی عومهری گوتی: شقیدی ههمییی نهز نهنقستیمه، من هزرا خو د قهبری دا دکر، وی زهلامی گوت: پا تو چ دبینژی نهگهر پشتی سی روزان تو بچی قهبری فهکهی وبهری خو بده یه حالی خودانی وی پشتی گوشتی وی دحهلییت وکرم بهردده نی، وئهو نهو بوو یی جلکین تازه دکرنه بهر خو وینی خوش ل خو دکرن؟ گاڤا وی نه ناخفتنه گوتی: عومهری هند کره گری حهتا دلگرتی بووی، ئینا فاطمایی گوته ئیکی: کانی فی زهلامی دهربیخن، پشتی نهو زهلام دهرکهفتی فاطما چوو ژور وئاڤ ل سهر وچاڤان کر حهتا هشیار بووی، گاڤا عومهری چاڤین خو فهکرین دیت فاطما یا ل هنداڤ سهری دکهته گری، گوتی: تو بوچی دکهیه گری؟ وی گوت: بیرا من ل مرنا ته هات دهمی تو ژ دنیایی بار دکهی ودچی بهرانبهر خودی رادوهستی حالی ته دی چ بت، قیّجا گریبا من هات.

هیّشتا نه و یی ساخ فاطمایی ل سه ر دکره گری، وپشتی نه و مری وی هند ل سه ر کره گری حه تا چاقیّن وی کول بووین.. روّژه کی برایی وی هشام خهلیفی نوی، وبرایی وی یی دی مهسلهمه هاتنه نک وی دکره گری، گوّتنی: ته چ دقیّت نهم دحازرین، وی گوّت: گرییا من نه ژ به ر ماله کی یان نعمه ته کییه، گرییا من ژ به ر سه رهاتییه کا وییه نوکه هاته بیرا من، وان گوّتی: کیژ سه رهاتییی ؟

گۆت: شەقەكى وى نقىد دكر، دەمى كەھشىتىيە قى ئايەتى: ﴿ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُكَالْفَوشِ ﴾ دەنگەك دى النَّاسُكَالْفَراشِ الْمَنْفُوشِ ﴾ دەنگەك دى دەر كەت مىن ھزركىر مىر، وھنگى ئەو رابوو حەتا مىن گازى كريى دا رابتە نقىدا سىيدى.

وگاڤا برایی وی یهزید بوویه خهلیفه زیّپ وزینهتیّن وی ژ (بیت المال) ئینانه دهر وگوّتیّ: ئهڤه مالیّ تهیه، وی گوّت: ببهن، من چو ههوجهیی پیّ نینه، ئهز ژ وان نابم ییّن ب ساخییا وی گوهدارییا وی کری وپشتی مرنا وی بیّ ئهمرییا وی دکهن.

وئهگهر بیّرن: د پشت ههر زهلامهکی مهزن را ژنکهکا مهزن ههیه، د پشت عومهری کوری عهبدلعهزیزی را دوّتماما وی فاطما کچا عهبدلمهلکی ههیه..

ودا حالی دنیایی باش بو مه ئاشکه را ببت، ل دویماهییی گوهدارییا فی گوتنی بکه ن: خهلیفی عهبباسی (ئهبوو جهعفه ری مهنصوور) روزه کسی گوته عهبدر ره حمانی نه فیچرکی ئهبوو به کری: شیره ته کی ل من بکه، وی گوت: روزا عمبدلعه زیزی مری مالی وی لیک فه کر هم کوره کی وی نوزده ده رهمه گههشتنی، وروزا هشامی کوری عهبد لمه لکی مری مالی وی لیک فه کر هه کوره کی وی هزار هزار (یه عنی: ملیوون) گههشتنی، ومن ب چافین خو دیت کوره کی عومه ری روزه کی باری سهد ده واران مال کره خیر د ریک خودی دا، خودی هند دایی، ومن دیت کوره کی هشامی خهلکی خیر ددانی.

ژقان خودێيه!

ل سهری دهمی مه دهست پی کری مه گوت بوو: مروقین خودی د دنیایی دا د گهشته کی دا دژین، ژنک خودی دهست پی دکهن وبو نک خودی دنیایی دا د گهشته کی دا دژین، ژنک خودی دهست بی دکهن وبو نک خودی دزقرن، دنیا بهمی خوشی ونهخوشییین خو قه نهشیت بهری وان ژئارمانجی وهرگیرت..

د دنیایی دا دژین، بهلی یی وان ببینت دی هزر کهت ئهو نه د دنیایی دانه، گهشاتییا دنیایی چاقان ل وان تاری ناکهت، گاقا جاره کی دنیا کهفته ریّکا وان، یان دنیایی خو خهملاند وخو نیشا وان دا ئهو پشتا خو دده نی و دهستان ژی دشون، مانی مهتهلا وان و دنیایی -وه کی د حهدیسه کی دا هاتی - وه کی مهتهلا وی ریّقنگییه یی ل غهریبییان قهستا بن داره کا خوّش وهوین دکهت، پاشی رادبت ژی بار دکهت و دچت قهستا واری خو دکهت، ئهری ما ژ عهقلدارییییه ئهو ژ بهر خوّشییا سیبهرا قی داری واری خو یی دورست ژ بیر بکهت؟

مروّقیّن خودی وه کی مه مروّقن، ب وی کهیفخوّش دبن یا مروّق پی کهیفخوّش دبن یا مروّق پی کهیفخوّش دبت، و ب وی دئیّشن یا مروّق پی دئیّشت، بهلی تشتی زیّده یی ل نک وان ههی نهوه نهو دژین نه بوّ ژیانی چونکی ژیانی پیّتقی ب وان ههیه، وئه قتشته ل نک ههمی کهسان نینه.

مروٚڤێن خودێ گاڤا دمرن عهرد وعهسمان، خودان رح وهشکاتی بو دگرین وژێ خهریب دبن.. چهند سهرهاتییهکا عهجینه وان د گهل ڤێ ژینێ ههی، روٚژهکێ ئیٚکی گوٚته (ئووهیسێ قهرهنی): تو وزهمان د گهل ئیٚک دچاوانن؟

وی گۆت: ((ما دی زهمان یی چاوا بن د گهل وی زهلامی یی نهگهر لی بوو سپیده نزانت کانی دی لی بته ئیثار یان نه، وئهگهر لی بوو ئیثار نزانت کانی دی

لى بتە ئىڭار يان نە، وكانى مزگىنى ب بەحەشتى دى بۆ وى ئىتە دان يان ب ئاگرى.. ھندى مرنە چو خۆشى بۆ خودان باوەرەكى نەھىلايە)).

مروّقیّن خودی همر چهنده ژینا خوّ ههمییی د خزمه تا مروّقینییی دا دبه نه سمری، بهلی نمو گهله ک وگهله ک ژ ناستی مروّقینییی دبلند ترن، د ناف مروّقیّن دنیایی دا دژین، بهلی ژ دنیایی دشیر قه کرینه، د دنیایی دا ب روّژینه ومرن فتارا وانه، گافا نیّک ودو دبین ژفانی دده نه نیّک.. ل کیری ؟

- ل نک خودی، رِوْژا پیکڤه رِادبن، دهستین خوّ دکهنه تیک دا، وقهستا بهجهشتا خودی دکهن!

رِوْرُه کَی هنده ک مروّقیّن خودی ل دور همقالی خو (سمیط بن عجلان)ی کوّم بوون دا به حسی غمریبییا خوّ د قی دنیایی دا بکهن، هنده کان گازنده ژ قی ژینی کر، ئینا همقالی وان (سمیط)ی گوّت: ((صهبری ل سهر نهخوّشیییّن وی بکیّشن، وژقان خودیّیه..)).

د قی پهیقا کورت دا وی بهریخودانا مروقین خودی بو دنیایی ونهخوشییین وی کومکر: رثقان خودییه، بلا چهند رینک یا دویر بت ری، بلا چهند نهخوشی ههبن وزاد یی کیم بت، قهیدی ناکهت، رثقان خودییه، ل نک خودی چو قهشارتی نامینن، چو حقق بهرزه نابن.

ما دەم ھۆيە بۆچى ئەو ب خەم بكەڤن؟

رِوْژه کـێ مروّڤ هک هاتـه نـک پێغـهمبـهری -سـلاڤ لـێ بـن- گـوٚتێ: ئـهی پێغهمبهرێ خودێ! ئـهرێ ڕوٚژا قيامـهتێ خودێ ب خوٚ دێ حوکمی د ناڤبـهرا مـه دا کهت؟ پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- گـوٚتێ: بهلێ.

ئینا ئەو مرۆڤ ب كەيف قە رابوو وگۆت: مەعنا دى ب سلامەتى دەرباس بىن. چەند باوەرىيەكا مەزنە.. چەند ھزرەكا باشە!

مهلکه ک ژ مهلکین دنیایی ئهگهر یی مهرد ودل فره بت، گاڤا تو ل دیوانا وی ئاماده بووی، بلا بهری هنگی ته چهند تهخسیری د دهر حمقا وی دا کربت ژی،

تو دی یی دلخوش بی؛ چونکی تو دزانی ئمو دی ته عمفی کمت و ل ته ناگرت، پا هوین چ دبیژن بو خودی، ئموی ممدینی ورهحما وی عمرد وعمسمان قهگرتین؟

مروّقیّن خودی باوهرییه کا هندا مهزن ب خودی ههیه چیایان دله قینت و که قران دحه لینت، ئه گهر تو وان باخیّقی وژی بخوازی ئه و ریّبازا ژینا خوّ هه مییی د نیڤ ریّزکه کی دا بو ته کوّم بکهن ئه و دی بیّرته ته:

- كو تو ب ههمى ڤه بۆ خودى ب تنى بى.. ((أن تتجرد لله)).

د فهرههنگا مروّقیّن خودی دا ب تنی ئه و که س یی ئازاده یی بوّ خودی ب تنی عهبد بت، (بشر ئهلحافی) د گوّتنه کا خوّ دا دبیّرْت: ((ههچییی بقیّت تام بکه ته ئازادییی، و ژ کوّله تییی رزگار ببت، بلا د ناقبه را خوّ وخودی دا پاقر بکه ت)).

كەنگى د ناۋبەرا تە وخودى دا دى ياقر بت؟

- ئەگەر خۆ تە ب خۆ ژى چو پشك وبار د خۆ دا نەبت، ئەگەر تە فەرمانا قى ئايەتى ب دورستى ب جهدئىنا: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمُحَيَّاى وَمَمَاتِى لِلَّهِ رَبِّ لَايەتى ب دورستى ب جهدئىنا: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمُحَيَّاى وَمَمَاتِى لِلَّهِ رَبِّ لَايەتى ب دورستى ب جهدئىيا . ١٦٢].

مروّقی ئهگهر ب دورستی (تهجهررود) بوّ خودی کر و (تهوهککولا) خوّ دا سهر وی خودی وی ناهیّلته ب تنیّ، ودیّ بهری وی ده ته خوّشیییّن قیانیّ، ئهو قیانا نه چو د بهر را ونه چو د پشت را.. قیانا خودیّ، ئهو میّرگا شین یا مروّقیّن خودیّ خوّ دده نه بهر سیبهرا وی دا ژ گهرما قیّ دنیاییّ رزگار ببن، قیانا خودیّ ئهو ژبیه ییّ ل ژبیی مروّقی زیّده دبت، لهو ئیّک ژ وان وی روّژی حسیّب دکهت روّژا بوونا خوّ روّژا ئهو تیّدا ب سهر قیانا خودیّ هلبووی.

و ل دویماهییی دی بیرین: ئهی خودا! ئهگهر چ ته ئهم نهکربینه ژ توخمی مروّقیّن خوّ ژی، هیڤییا مه ژ ته ئهوه تو دلیّن مه ب ڤیانا وان ئاڤا بکهی، ل دنیایی مه ژ ههڤالینییا وان و ل ئاخرهتی مه ژ مههدهرا وان بی بار نهکهی..

دهوّک ۲۵ / رهمهزان / ۱٤۱۸

ناڤەرۆك

ناڤەرۆك	پەر
دیاری	7
پێۺڰۅٚڗڹ	٧
سالۆخەتىن مرۆۋىن خودى	11
زينديكەرى داديى عومەرى كورى عەبدلعەزىزى	77
مەيموونى كورى مەھرانى زەلامىي قورئانى	٤٤
عەطائنى كورى ئەبوو رەباحى	٤٩
عوروەيىن كورى زوبەيرى	٥٦
ئىبراھىمى كورى ئەدھەمى	٦٣
مرۆڤێن خودێ د گەل مەزنێن دنيايێ	٦٧
سوفياني ثموري	٧٦
حەسەنى بەصرى	۸٥
موحهممهدی کوری سیرینی	9 £
مالکیّ کورِیّ دیناری	99
ئيمامى ئەوزاعى	١.٥
فوضهيلني كوري عياضي	111
عەبدللاھى كورى موبارەكى	114
عەلىيىن كورى حوسەينى	185

سالم نەڤىيىن عومەرى كورى خەططابى	149
ئيماميّ شافعي	128
ئەحمەدى كورى حەنبەلى	١٥.
بەقىيىن كورى موخەللدى	177
بشری کوری حارثی	177
مرۆڤێن خودێ وگرييا ژ ترسێن خودێ دا	١٨٢
سەعىدى كورى جوبەيرى	۱۹.
سەعىدى كورى موسەييبى	۱۹۸
(شیخ الإسلام) ی هدرهوی	۲.٧
شيخ عمبدلقادري گەيلانى	712
مرۆڤێن خودێ وجيهادا د ڕێکا خودێ دا	770
صەلاحەددىنى ئەيبووبى	777
عززی کوری عەبدسسەلامى	727
مروٚڤێن خودێ د گرتيخانهيێن زوٚرداران	772
(شيخ لإسلام) ئبن تەيميە	771
موحەممەدى كورى عەبدلوەھهابى	794
ئەو ژنێن مرۆڤاينييا خودێ هلبژارتي	٣. ٤
فاطمايا كچا عەبدلمەلكى	٣.٧
ژڤان خودێيه	477